

Giới thiệu Nhẫn Giả Hệ Thống

Một tên sinh viên kỹ thuật lỏng bông trong một lần chơi game naruto bất hạnh bị sét đánh chết, khi tỉnh dậy hắn bỗng nhận ra mình đã biến thành công tử “phế vật” của một gia tộc phú quý.

Đặc biệt là đây cũng không phải là Địa Cầu mà là một vị diện khác. Ở đây con người tu luyện đấu khí và ma pháp, có đủ loại chức nghiệp khác nhau. Ở thế giới “cá lớn nuốt cá bé” này làm sao để hắn sinh tồn? Không lo, bởi vì hắn ta đã có...nhẫn giả hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Nhẫn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Nhẫn giả hệ thống

Chương 1: Nhẫn giả hệ thống (1)

Mùa đông thành phố Quy Nhơn, lác đác vài hạt mưa khê rơi trên vai áo người đi đường bỗng dừng làm con người ta cảm thấy cô đơn giữa phố phường tấp nập. Cuộc sống hội nhập khiến kinh tế đi lên, cũng khiến con người dần trở nên vô cảm và lạnh lùng. Cũng có những con người tự nhốt mình vào trong thế giới ảo, mong tìm thấy những gì đẹp đẽ hơn, cảm thấy mình được cân bằng với mọi người hơn trong cộng đồng ảo. Trong một căn ký túc xá trường Đại học Quy Nhơn có một thanh niên đang cắm đầu vào laptop miệng lầm bầm:

- Cho mày chết, rasengan!

Tên này là Lâm Quốc Trung, vốn là sinh viên năm 3 của trường Đại học Quy Nhơn khoa kỹ thuật, mặt không đẹp trai, gia đình không giàu có, học tập không bằng ai, tài sản chỉ có vài trăm nghìn trong thẻ ATM, một cái Nokia 1202 huyền thoại và một cái laptop mua lại cũ kỹ. Bước vào cổng trường Đại học với bao nhiêu hoài bão, ước mơ. Qua 3 năm, hắn chợt nhận ra một sự thật phũ phàng: Hắn bất lực. Á không, là lực bất tòng tâm a. Gia đình không có điều kiện khiến hắn phải chật vật làm thêm kiếm tiền đóng học phí ngày càng tăng của nhà trường và lo tiền sinh hoạt cá nhân. Vì vậy mà kết quả học tập của hắn ngày càng thua sút và không theo kịp bè bạn. Quá chán nản Lâm Quốc Trung tự ngã mình vào thế giới game ảo, một thứ game mà hắn đặc biệt thích gọi là “Naruto đại chiến”. Ở ngoài đời Lâm Quốc Trung không bằng ai, nhưng trong game hắn lại là cao thủ. Ở trong thế giới ảo Lâm Quốc Trung cảm thấy mình ưu việt hơn mọi người, hắn sẽ không còn bị nhữnG lời châm chọc khó nghe, hay tự ti về chính bản thân mình nữa. Hắn luôn mơ ước mình có thực lực như những Shinobi (Ninja) trong bộ manga Naruto của tác giả Kishimoto Masashi, luôn ảo tưởng mình ở đỉnh cao của thế giới.

Hôm nay cũng vậy, Lâm Quốc Trung lại đắm mình vào game. Ngoài kia trời bắt đầu nổi gió, mây xám kéo tới đen kịt bầu trời báo hiệu cho một cơn giông lớn sắp đến. Hắn mặc kệ, thời tiết thế nào đâu ảnh hưởng gì đến hắn. Có chăng cũng chỉ là vài bộ quần áo vẫn còn treo ngoài lan can. Nhưng cũng kệ, hắn đang chơi mà. Lỡ mưa có ướt, nắng lên lại khô, còn hắn thì đang chiến đấu cơ mà! Không thể bỏ dở giữa chừng được.

Lạch tách...lạch tách, mưa bắt đầu rơi đập mạnh vào khung cửa sổ vỡ tung tóe thành hàng trăm tia nước nhỏ. Tất cả đều yên ắng, chỉ có tiếng mưa va đập khe khẽ vào khung cửa mà thôi. Mọi sự vật dường như bất động, yên lặng một cách lạ thường như báo trước một điều không may sắp xảy ra.

Trong phòng ký túc xá, Lâm Quốc Trung chợt hét lên:

- Sắp thắng rồi! Mẹ nó! Rót mạng, trời ơi, chết tao rồi.

Oành! Một tia sét tím sẫm đánh thẳng xuống ký túc xá, các mạch điện trong khu chập chòn, lúc sáng, lúc tắt.

Sét! Sét! Á!

Một luồng điện cực mạnh từ cái laptop cũ chọt truyền sang người Lâm Quốc Trung, hắn hét thảm một tiếng cuối cùng của đời mình rồi ngã xuống. Ý niệm cuối cùng của hắn là: “Ta vẫn còn là xử nam a”.

Chương 1: Nhẫn giả hệ thống (2)

- A! Đau đầu quá, đây là đâu vậy, âm phủ sao?

Khê mở mắt, Lâm Quốc Trung cảm thấy choáng váng đầu óc, đây là đâu, sao lạ quá vậy, không phải là căn phòng ký túc xá tám giường của hắn nữa, mà là một phòng ngủ có kiến trúc cổ xưa, tuy đơn sơ nhưng lại tao nhã, làm cho người ta có cảm giác thoải mái. Đây không phải là địa ngục a, đây là thiên đường.

- Thiếu gia tỉnh lại rồi!

Chợt cửa phòng mở ra, một thân ảnh nhanh như tia chớp lao đến giường ôm hắn gào khóc: “Huhu, thiếu gia, ngài làm nô tài sợ quá a, lần sau xin ngài

đừng hù chết nô tài nữa, trái tim yếu ớt của nô tài không chịu nổi đâu a”

- Cút! Ta không thích đàn ông, Mẹ kiếp, nguoi đang đè bẹp của ta!

Lâm Quốc Trung hét thảm một tiếng rồi tiếp tục ngất xỉu.

Thực ra Lâm Quốc Trung không phải ngất xỉu vì bị “đè bẹp”, mà bởi vì lúc này một mảng trí nhớ hỗn độn chợt đánh ập vào đại não của hắn làm hắn không chịu được mà bất tỉnh. Tỉnh dậy tập hai, Lâm Quốc Trung đã hiểu được là hắn đã xuyên qua không gian đến một thế giới khác, ở đây gọi là Tử Lam tinh cầu (violet blue planet), cả tinh cầu chỉ có 2 đại lục rộng lớn gọi là Lion đại lục và devil đại lục. Nơi hắn ở là Ala đế quốc nằm trên Lion đại lục. Tương truyền rằng Lion đại lục là nơi Thần tạo ra để con người có thể sinh sống và chống lại lũ ác quỷ ở Devil đại lục, cứ một ngàn năm ác quỷ từ Devil sẽ lại từ thông đạo không gian xâm lược sang Lion đại lục, Khi đó người ta gọi là “Quý triều”. Mặt khác, con người ở Lion đại lục không phải như ở Địa Cầu, bọn họ biết tu luyện để đề cao thực lực của mình. Thứ mà họ tu luyện gọi là ma pháp và đấu khí, vấn đề này sẽ nói ở phần sau.

Lại nói đến thân thể hiện tại của Lâm Quốc Trung tên là Franz Bonaparte là con trai của tộc trưởng gia tộc Bonaparte – một đại gia tộc của Ala đế quốc. Thế nhưng tên này khi sinh ra lại bất hạnh a. Mẹ của Franz bởi vì khó sinh nên đã mất sớm, hắn lớn lên bẩm sinh kinh mạch bị tắc nghẽn nên không thể tu luyện được đấu khí hoặc ma pháp. Sống trong một đại gia tộc ngàn năm như Bonaparte, Franz bị xem như là phế vật, chịu đủ mọi sự khinh bỉ. Nếu không phải có cha hắn là tộc trưởng thì có lẽ Franz đã bị đuổi ra khỏi gia tộc từ lâu rồi. Nhưng bất hạnh của hắn không chỉ có thế, trong mỗi gia tộc luôn có sự tranh đấu giữa các thành viên trong gia tộc với nhau. Không từ một thủ đoạn nào cả. Và kẻ phế vật như Franz lại chính là đích ngắm cho mọi người công kích. Theo trí nhớ của Franz, Lâm Quốc Trung hiểu được những đau thương mà tên tiểu tử này phải chịu đựng. Ngày hôm qua con trai trưởng của Đại trưởng lão là Desmond đánh gãy ba cây xương sườn, thừa sống thiếu chết. Cũng may là Emon – chính là cái tên đã “đè bẹp” của Lâm Quốc Trung gọi người tới kịp mang Franz trở lại. Nhưng định mệnh là tên tiểu tử này không chịu được uất ức mà hôn lìa khỏi xác làm cho linh hồn Lâm Quốc Trung làm kẻ xuyên qua nhập vào. Còn tên Desmond lại là hạt giống của gia tộc nên dưới uy danh của Đại trưởng lão mọi chuyện của đánh giải quyết qua loa cho xong.

Chương 1: Nhấn giả hệ thống (&)

Tích...tích...tích...

Hệ thống khởi động: 10%...30%...50%...80%...100%. Nhấn giả hệ thống khởi động hoàn tất.

Xác nhận kí chủ. Xác nhận hoàn tất

Xác định vị trí: Tử Lam tinh cầu, Lion đại lục, Ala đế quốc, kinh thành Muchen.

Tự động quét ký chủ:

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 80/100

Chakra: 0/100

Thể lực: 40/100 (Tình trạng: Suy yếu)

Level: 0

Kinh nghiệm: 0/100 exp

Skill (Kỹ năng): Không

Trang bị: Không

Bạc: 0

Xác nhận hoàn tất. Nhấn giả hệ thống xin kính chào quý khách.

Đang suy nghĩ đột nhiên trong đầu Lâm Quốc Trung vang lên liên tục mồn giọng nói máy móc cứng nhắc.

Quay xung quanh tìm kiếm Lâm Quốc Trung hoảng hốt hỏi. Vẫn là cái giọng máy móc đó trả lời:

- Ta là nhấn giả hệ thống.

Lâm Quốc Trung cảm thấy choáng váng:

- Không phải nguoi mới nói đó sao, ý ta là nguoi từ đâu đến, tại sao lại ở trong cơ thể ta?

- Dữ liệu bị mất, không thể trả lời.

Thứ tiếng máy móc đó lại làm Lâm Quốc Trung đứng hình tập hai.

- Vậy tại sao ta đến đây vậy, không phải ta đã chết sao?

- Dữ liệu bị mất, không thể trả lời.

- Ta có thể trở lại Trái Đất không?

- Dữ liệu bị mất, không thể trả lời.

...

Suốt cả nửa ngày mà Lâm Quốc Trung cũng không thể moi được thông tin gì từ nhãn giả hệ thống. Hắn mệt mỏi hỏi:

- Ta có thể nhìn thấy người sao?

- Ký chủ chỉ cần nghĩ ý niệm trong đầu hệ thống sẽ tự động đưa ký chủ vào không gian tinh thần, mặc khác ký chủ khi trao đổi với hệ thống cũng chỉ cần giao tiếp trực tiếp qua ý nghĩ.

Khác với những lần trước, hệ thống trả lời vô cùng rõ ràng. Lâm Quốc Trung vội nhắm mắt tập trung ý nghĩ, lập tức không gian xung quanh hắn thay đổi, trở nên mơ hồ. Một ánh sáng lóe lên, khung cảnh lại thay đổi lần nữa. Lâm Quốc Trung như đang trôi nổi giữa vũ trụ, xung quanh hắn là từng đám tinh vân đủ màu sắc lừng lờ bay.

- Chào mừng ký chủ đi vào không gian của nhãn giả hệ thống.

Giọng nói máy móc lại vang lên, giữa hư không bỗngưng hiện lên 4 cuộn sách lớn, trên mỗi trụ lần lượt viết: Trang bị, nhãn thuật, cửa hàng thú cưng và nhiệm vụ. Trong đó chỉ có 2 cột trang bị và nhãn thuật là phát sáng.

- Hiện tại ký chủ chỉ có thể mở được hai công năng của hệ thống là nhãn thuật và trang bị. Các vật phẩm ký chủ mua tại hệ thống được trao đổi bằng bạc.

Lâm Quốc Trung vội hỏi:

- Vậy ta phải lấy bạc từ đâu?

- Ký chủ có thể nhận được bạc khi trao đổi với hệ thống một vật phẩm nào đó có giá trị bạc tương đương hoặc khi ký chủ hoàn thành nhiệm vụ hệ thống sẽ khen thưởng cho ký chủ một số lượng kinh nghiệm và bạc nhất định. Ký chủ khi giết các sinh vật có năng lượng khác cũng có thể nhận được kinh nghiệm.

Quả nhiên a. Lâm Quốc Trung trầm nghĩ. Như thế này đâu khác gì mình đánh quái thăng cấp trong game đâu, chỉ khác là ở thế giới này không giống như game, người chết rồi không thể sống lại lần nữa đâu nha. Hệ thống lại tiếp tục nói:

- Hiện giờ ký chủ có muốn mở gói quà tân thủ?

Quà tân thủ, Lâm Quốc Trung mừng rỡ vội nói:

- Có, mở gói quà tân thủ.

- Mở gói quà tân thủ thành công. Ký chủ nhận được:

Skill ảnh phân thân chi thuật một bản

Kunai (dao găm) 10 cái

Shuriken (phi tiêu) 10 cái

Thuốc trị thương sơ cấp 3 bình

Thuốc hồi phục chakra sơ cấp 3 bình

Thuốc khôi phục thể lực sơ cấp 3 bình

Giáp Mộc Diệp sơ cấp 1 bộ

Túi shinobi 32 ô.

Đã nhận thành công.

Không tồi chút nào. Lâm Quốc Trung trầm nghĩ, với cơ thể không thể tu luyện đấu khí hay ma pháp của tên Franz này thì nhẫn giả hệ thống chẳng khác nào một cọng cỏ cứu mạng của Lâm Quốc Trung. Không thể tu luyện thì sao, ta giết quái thăng cấp a. Đâu có liên quan gì.

- Mở ra cửa hàng nhẫn thuật.

Lâm Quốc Trung ra lệnh, hắn muốn xem thử nhẫn giả hệ thống có bao nhiêu nhẫn thuật. Liệu có giống như trong manga hắn từng đọc hay không.

- Cửa hàng nhẫn thuật mở.

Hệ thống liền khởi động, giọng máy móc tiếp tục nói.

- Cửa hàng nhẫn thuật chia là ba bộ phận: Nhẫn thuật, huyết kế giới hạn và tinh huyết. Ký chủ có thể trao đổi các vật phẩm ở đây bằng bạc thu được. Bạc kí chủ hiện tại là 0. Không thể thực hiện giao dịch.

Nhìn lên màn hình lập thể 3D phía trước, chia làm các ô chứa đựng các nhẫn thuật, huyết kế giới hạn hay huyết dịch đều âm thầm. Nhưng Lâm Quốc Trung có thể thấy được tên những nhẫn thuật quen thuộc như thể thần thuật, hòa cầu thuật, bích tường thuật,...

Đối với một shinobi mà nói nhẫn thuật đóng một vai trò quan trọng quyết định thực lực của chính shinobi. Tuy nhiên huyết kế giới hạn lại càng mạnh mẽ. Theo như manga thì huyết kế giới hạn là những khả năng được di truyền trong một bộ tộc nhất định. Hầu hết bộ tộc đều sáng chế ra loại thuật đặc biệt liên quan đến huyết kế giới hạn của họ và thuật đó không thể được dạy hay sao chép bởi người khác, vì chúng cần đặc điểm di truyền nhất định. Khả năng huyết kế giới hạn mà hoạt động qua đôi mắt gọi là đồng thuật. Trong manga Lâm Quốc Trung thích nhất chính là Sharingan (Tả luân nhãn), một huyết kế giới hạn mạnh mẽ, hắn liên tục tìm kiếm nhưng không thấy đâu cả, bí quá Lâm Quốc Trung hỏi hệ thống:

- Tại sao ta không thấy Sharingan nha.

- Bởi vì Tả luân nhãn (Sharingan) là một huyết kế giới hạn quá phức tạp, có nhiều cấp độ và khả năng khác nhau nên Tả luân nhãn (Sharingan) được chia ra từng loại riêng biệt với giá trị bạc cũng khác nhau. Với Tả luân nhãn cơ bản một câu ngọc Ký chủ chỉ cần 1500 điểm bạc (sẽ phải cần thêm bạc để nâng cấp lên trạng thái 2 và 3 câu ngọc), Vạn hoa đồng Tả luân nhãn là 50000 điểm bạc và Vĩnh hằng Vạn hoa đồng Tả luân nhãn là 500000 điểm bạc.

Giọng sắc thép lạnh lùng của hệ thống làm Lâm Quốc Trung chết lặng. Mẹ nó biết khi nào ta mới có thể có 500000 điểm bạc a.

Bạn đang đọc truyện *Nhẫn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Mở ra nhiệm vụ hệ thống

Rời khỏi không gian hệ thống, Lâm Quốc Trung thấy bên cạnh mình xuất hiện một túi shinobi. Hắn vội cầm lấy xem xét những món đồ bên trong.

Kunai: Là một căn dao găm được làm từ thép tốt, là vũ khí chuyên dụng được đa số shinobi ưa thích.

Sát thương: 30-40

Độ bền: 100/100

Shuriken: Là một loại ám khí được làm từ thép mỏng là vũ khí tấn công từ xa được shinobi hay sử dụng.

Sát thương: 10-25

Độ bền: 100/100

Giáp shinobi sơ cấp: Một bộ giáp mà mỗi shinobi sẽ được Kage trao tặng khi đạt đến gennin (hạ nhẫn).

Phòng ngự: 10-20

Độ bền: 100/100

Thuốc trị thương sơ cấp: Hồi phục 2Hp/s liên tục trong 1 phút.

Thuốc hồi phục chakra sơ cấp: Hồi phục 4/s liên tục trong 1 phút

Thuốc hồi phục thể lực sơ cấp: Hồi phục 2 điểm thể lực/s liên tục trong 1 phút.

Ảnh phân thân chi thuật: Là skill nằm trong cấm thuật của shinobi, nó có thể tạo ra tối đa 5 phân thân y như bản gốc. Phân thân có thể chiến đấu như bản gốc.

Tác dụng phụ: Sau khi giải thuật bản gốc sẽ nhận toàn bộ sự mệt mỏi của các phân thân cộng lại. Tác dụng phụ này sẽ trừ điểm thể lực. Điểm thể lực đến 0, Ký chủ sẽ tử vong.

Chakra: 50/phân thân.

Nhìn ảnh phân thân chi thuật Lâm Quốc Trung có cảm xúc muốn cười to. Bằng thuật này hắn có thể lợi dụng bug trong thể giới shinobi a. Tác dụng phụ của ảnh phân thân chi thuật còn có một tác dụng nữa là bản gốc sẽ nhận được toàn bộ kinh nghiệm của phân thân cộng lại. Hắn có thể phân thân thành hai, sau đó lại để bản sao đi giết quái còn hắn lĩnh kinh nghiệm a. Ha ha. Có lẽ hẳn giả hệ thống cũng không hề giống trong game a. Nó đã thay đổi phù hợp với cuộc sống thực tế. Trong manga không phải tên Naruto dựa vào thuật này mới có thể luyện ra rasengan shuriken sao Nhưng dù sao Lâm Quốc Trung cũng không phải là mệnh con gián như Naruto đánh hoài không chết mà phân thân ra cả hàng ngàn bản sao giống hắn. Nếu cơ thể bị quá tải thì tốt rồi. Người chết.

Kim nén vui mừng Lâm Quốc Trung vội uống vào một viên thuốc trị thương và hồi phục thể lực. Dù sao muốn tu luyện cũng phải trị thương đã nha. Với lại tên Franz này cơ thể cũng quá yếu đi, làm sao có thể chịu được sự rèn luyện của shinobi, xem ra từ mai phải lên phương án rèn luyện cơ thể a.

Đắc ý qua đi, Lâm Quốc Trung nhìn thấy tám gương trên bàn hắn vội cầm lấy. Dù sao thì cũng phải xem “dung nhan” của mình sau khi xuyên việt như thế nào chứ a. Ta còn muốn đẹp trai để đi tán tỉnh hết mỹ nữ ở dị giới đây. Trong gương phản chiếu lại một gương mặt lạ lẫm Lâm Quốc Trung chưa từng gặp bao giờ, đây là một gương mặt đậm nét phương tây, mũi cao, đôi mắt đen sâu sắc như muốn hút sự chú ý của người vào mình, tóc cắt ngắn hơi dương cao về phía sau. Lâm Quốc Trung đứng hình lần thứ n trong ngày. Thế này cũng quá đẹp trai đi à nha.

“Ta quyết định từ nay sẽ bước trên con đường cường giả...”. “Ot...ot”. “Ày, nhưng đầu tiên phải lấp đầy cái bụng đã”.

“Emon”

Lâm Quốc Trung gọi một tiếng, trong ký ức của Franz, Emon vốn là cô nhi do cha hắn đưa về, từ nhỏ đã theo hầu hạ Franz. Trong gia tộc ngoài cha hắn, có lẽ Emon chính là người thân thiết nhất với Franz.

“A! Thiếu gia, ngài đã tỉnh!”

Cửa mở ra, Emon liền la lớn một tiếng rồi lại nhào đến. Lâm Quốc Trung vội cho hắn một cước:

“Cút! Ta không thích nam nhân!”

Phải nói thật là Lâm Quốc Trung rất nghi ngờ giới tính của tiểu tử này a. Hắn tỉnh dậy hai lần tên Emon này lại nhào đến. Nếu không phải Franz chơi với hắn từ nhỏ tới lớn thì Lâm Quốc Trung đã tin chắc tên tiểu tử này là 3D a.

“Àn, xin lỗi thiếu gia, là ta quá xúc động.”

Emon tay gãi gãi cái đầu xấu hổ nói. Gia chủ - cha của Franz chính là ân nhân của Emon, thiếu gia là người bên cạnh hắn cả 16 năm, vì thế hắn đối với cha con thiếu gia nhất mực trung thành.

Lâm Quốc Trung nhìn kỹ Emon, đây là một thiếu niên tầm 16 tuổi, tóc đen, thân hình mảnh khảnh, trên người là một bộ quần áo vải màu xanh đã cũ. Lâm Quốc Trung biết đây là vì hắn đây. Là phế vật trong gia tộc nên Franz cũng không được gia tộc chăm lo nhiều mặc dù cha hắn là gia chủ nhưng cũng chỉ bắt lực. Là người hầu của một tên phế vật nên bản thân Emon cũng bị khinh thị. Emon có quyền không hầu hạ Franz nữa nhưng đây là hắn tự nguyện đây. Thế nên mới biết sự trung thành của Emon đối với Franz là lớn như thế nào.

“Emon, người nói với nhà bếp làm cho ta vài món, ta cảm thấy đói bụng.”

Lâm Quốc Trung đối với Emon nói. Hắn cũng có chút cảm động đối với Emon. Hắn thầm nghĩ sau này phải thay Franz chiều cô Emon thật tốt.

“Vâng, thiếu gia.”

Emon khẽ cúi người lui ra. Tuy biết thiếu gia xem hắn như anh em nhưng Emon vẫn luôn giữ thân phận của mình.

Emon biến mất sau cánh cửa nụ cười của Lâm Quốc Trung thu liễm lại chuyển thành vẻ mặt suy tư.

“Tất cả xem như đã kết thúc, sẽ không còn Lâm Quốc Trung nữa. Chỉ còn Franz Bonaparte. Franz, bây giờ người chính là ta mà ta chính là người. Những người nào mắc nợ người ta sẽ thay người đòi lại. Desmond ư, ai cản trở con đường trở thành cường giả của ta ta sẽ loại bỏ kẻ đó.”

“Đỉnh”

“Hệ thống nhiệm vụ mở ra.

Nhiệm vụ chính tuyến: Đánh bại Desmond.

Thời hạn: 1 tháng.

Ban thưởng: 10000 exp, 1000 bạc, trung cấp thuốc chữa thương 10 bình. Trung cấp thuốc hồi phục chakra 10 bình, trung cấp thuốc khôi phục thể lực 10 bình.

Nhiệm vụ thất bại: Ký chủ hp giảm 50%, trừ 5000 exp. Nhấn giả hệ thống đóng cửa 1 năm”

“Quả thật rất khó chịu a.”

-----giải phân cách-----

Ngày hôm sau, Franz đứng đến lò mổ gia súc của gia tộc. Bonaparte là một gia tộc lớn, nên hàng ngày tiêu thụ thực phẩm cũng là một con số kinh người.

“Tiểu thiếu gia, nơi này rất bẩn, ngài không nên đến đây a.”

Quản đốc của lò mổ thấy Franz lập tức chạy ra ngăn cản. Tuy nói Franz là phế vật nhưng trên người hắn vẫn là con trai của gia chủ, một quản đốc nhỏ nhỏ như hắn vẫn không thể đắc tội đây.

Lại nói về Franz vốn còn có một chị gái tên là Leona, tuy nhiên, cô có thiên phú ma pháp cực cao nên được đưa đi học tại học viện ma pháp từ nhỏ. Đến nay Franz đã là 15 tuổi hai chị em vẫn chỉ gặp nhau vẫn không được mấy lần. Nhưng theo ký ức của Franz thì Leona rất thương yêu Franz. Đến nay Franz vẫn còn giữ lại một thanh dao găm do chị hắn tặng lúc sinh nhật 12 tuổi.

Franz nhìn viên quản đốc nói:

“Ta muốn ở đây sinh hoạt một tuần, người hãy sắp xếp cho ta, không cần quá cầu kỳ, cứ đưa ta vào ở chung với mọi người là được.”

Tên quản đốc lại càng hoảng sợ.

“Không được đâu tiểu thiếu gia, đây là chỗ ở của bọn hạ nhân, tôi làm sao có thể đưa ngài vào đó ở được, xin ngài hãy về phủ đi a. Nếu để gia chủ biết được thì tôi cũng không còn mạng đâu. Ở nhà phía trên tôi còn mẹ già 80 tuổi, phía dưới còn có một bảy con nhỏ đang chờ tôi nuôi dưỡng...”

“Câm miệng, ý ta đã quyết còn không mau đi sắp xếp. Có gì ta chịu trách nhiệm. Nghe lời ta người còn có cơ hội sống, ngược lại thì người đừng hòng thấy ánh sáng ngày mai.”

Không chịu được tên quản sự lải nhải, Franz hung ác nói. Tên quản sự hoảng sợ, đành phải đi làm theo ý hắn. Sở dĩ Franz nảy ra ý định đến nơi này là bởi vì hắn nghĩ đến việc đánh quái tăng kinh nghiệm. Hệ thống từng nói có thể thông qua đánh quái để lấy kinh nghiệm và bạc chẳng lẽ heo, gà không phải là quái sao.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, lúc hắn quét qua chuồng gia súc, gia cầm hệ thống liền cung cấp thông tin.

Tên: Gà

Hp: 40/40

Mana: 0

Sức khỏe: 20/20

Công kích: 0

Kỹ năng: không

Level: 1

Tên: Lợn nhà

Hp: 120/120

Mana: 0

Sức khỏe: 90/90

Công kích: 0

Kỹ năng: Không

Level: 2

...

“Haha, lần này quả thực là phát tài rồi, heo ơi, anh tới đây...”

Lần đầu viết truyện, mong các bạn góp ý, giúp đỡ nhiều hơn. Cảm ơn.

Hàm Ngr

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Diên cuồng luyện cấp

“Thưa gia chủ, tiểu thiếu gia đã xuống lò mổ và quyết định ở lại đó 1 tuần.”

Trong khi Franz vui sướng với cách “đánh quái” của mình thì tại phòng của Duss – gia chủ gia tộc Bonaparte và cũng là cha của Franz đang nói chuyện với một bóng đen. Gia tộc Bonaparte là một gia tộc đã có từ lâu ở Ala đế quốc. Hiện giờ ở kinh thành Muchen ngoại trừ hoàng tộc Nikolaus còn có 4 gia tộc lớn theo thứ tự là Carlos, Bonaparte, Philip và Amaliza. Trong khi hai gia tộc đứng đầu là Carlos và Bonaparte có sự ảnh hưởng lớn về quân đội thì gia tộc Philip lại thiên về chính trị, còn gia tộc Amaliza lợi thế lớn nhất là trong thương mại.

Đế quốc Ala có 7 quân đoàn tổng cộng hơn 70 vạn người trong đó Hoàng tộc nắm lấy Cẩm quân và pháp sư quân đoàn ở kinh thành, gia tộc Carlos giữ quân đoàn Thiên Lang và Thiết huyết quân phía nam Ala đế quốc, hai quân đoàn Hồ Gầm và Hùng Ưng đóng ở phía Tây Bắc do gia tộc Bonaparte nắm giữ. Còn lại quân đoàn Thiên Long đóng ở phía Đông Ala do hai gia tộc Philip và Amaliza chia đôi. Nhìn thì có vẻ như Hoàng tộc và hai gia tộc Carlos, Bonaparte nắm giữ quân đội như nhau nhưng Hoàng tộc mới là mạnh nhất. Bởi vì không kể Cẩm quân là lực lượng tinh nhuệ đóng giữ kinh thành thì chỉ riêng pháp sư đoàn cũng đủ so sánh với hai nhà còn lại.

Ở thế giới này con người tu luyện ma pháp và đấu khí sau đó lại được chia ra nhiều loại chức nghiệp khác nhau. Cao quý nhất nhưng cũng ít nhất là ma pháp sư chính là những người có thiên phú cao về ma pháp, có thể vận dụng các năng lượng tự nhiên để tạo ra các ma pháp mạnh mẽ, tấn công trên diện rộng, nên có người nói chỉ cần một trăm pháp sư có thể hủy diệt cả một quân đoàn. Tuy nhiên số lượng của ma pháp sư lại rất ít, trong Pháp Sư đoàn của Ala đế quốc cũng chỉ có hơn 7 ngàn pháp sư.

Cũng sử dụng ma pháp làm việc đó là luyện kim thuật sĩ, là những người có thiên phú ma pháp thấp hơn nhưng có trí tuệ cao. Công việc của luyện kim thuật sĩ đó là đưa ma pháp áp dụng vào trận pháp, các loại đạo cụ ma pháp, ... nói như ở Trái Đất thì luyện kim thuật sĩ chính là kỹ sư trong ngành công nghiệp chính tông.

“Gia chủ, chúng ta có cần ngăn cản thiếu gia lại không, từ khi tình dục thuộc hạ cảm thấy thiếu gia đổi khác rất nhiều.”

Bóng đen tiếp tục nói. Duss trầm tư một lúc rồi thở dài:

“Thôi, cứ để nó làm gì nó thích đi, 15 năm qua cũng thiệt thòi cho nó nhiều, người cha như ta cũng không làm gì được cho nó.”

Trong lòng của Duss cũng rất đau. Là một người cha, lại là gia chủ của một đại gia tộc, nhưng ông lại không thể lo cho đứa con của mình. Mẹ của Franz mất sớm đã làm ông thấy có lỗi với đứa con út rất nhiều. Nhưng Duss không thể làm gì hơn được, bởi vì gia tộc này cũng không phải một mình ông quyết định mà còn có trưởng lão đoàn sáu người nữa, trong đó Đại trưởng lão luôn chống đối với Duss. Nếu ông bị đánh đổ khỏi vị trí gia chủ thì chỉ sợ đứa con của mình ông cũng không thể bảo vệ được dug là một chút.

“Ành, sau khi qua kỳ kiểm tra của gia tộc lần này người hãy đi theo chăm sóc cho thiếu gia. Có việc thì hãy báo cáo với ta.”

Duss phát ta, Ành liền biến mất như chưa bao giờ xuất hiện ở căn phòng này vậy. Còn lại một mình Duss như già thêm mấy tuổi, ông nhìn về phía xa xăm bầm: “Con trai của ta, ta chỉ có thể làm được cho con như thế”

Một tuần sau, tại lò mổ gia súc của gia tộc Bonaparte, Franz trên người mang một cái tạp giề cũ kỹ đã dính đầy máu, tay cầm một con dao găm đâm thẳng vào cổ một con lợn, máu phun ra hần liền rạch xuống một đường cắt luôn cái đầu con lợn xuống đất. Động tác thật dứt khoát khiến mấy tên đồ tể bên cạnh trợn mắt mà nhìn. Nếu không phải chứng kiến những ngày đầu Franz còn run rẩy cắt đầu một con gà xuống thì họ đã nghĩ tiểu thiếu gia chính là một tên chuyên giết heo đó a.

“Đinh, tiêu diệt lợn nhà, ký chủ nhận được 5 kinh nghiệm, 1 bạc”

“Đinh, kĩ thuật dùng dao găm độ thuần thực đạt 100% ban thưởng 2000 exp, 100 bạc, mì ramen 5 phần, 1 Shinobi hộ ngạch sơ cấp, thẻ thuật phân thân xoay tròn”

“Đinh, bởi vì ký chủ giết đủ 1000 heo nhà đạt được danh hiệu “sát thủ diệt heo”, hệ thống ban thưởng 2000 exp, 500 bạc, 1 sơ cấp hạng liên (dây chuyền), đạt được kỹ năng “nhất kích tất sát”, mong ký chủ cố gắng.”

Nhìn vào ban thưởng Franz trợn trắng mắt trong lòng âm thầm chửi bới: “Cái gì mà sát thủ diệt heo chứ hả, nhưng mà ban thưởng cũng không tệ nha.”

Mì ramen: Được làm từ lúa mì và nước xúp thịt, cộng thêm nhiều hương liệu khác tạo nên một món ăn đặc biệt thơm ngon mà nhẵn giả không thể bỏ qua. Có tác dụng hồi phục 100 điểm thể lực.

Sơ cấp hộ ngạch: Băng bảo vệ trắng của nhẵn giả gennin. Phòng ngự: 5-10, hồi phục chakra 1/s.

Sơ cấp hạng liên: Trang sức dành cho gennin có tác dụng ổn định tâm thần, tăng thêm 10 điểm Hp.

Phân thân xoay tròn: Một thẻ thuật đơn giản kết hợp với thuật phân thân. Khi đó phân thân sẽ tung bản thể lên cao, cả hai dùng gót chân đánh vào vai và đầu của đối thủ. Tiêu hao 50chakra

Nhất kích tất sát: Có 1% xác suất trực tiếp giết chết đối thủ, bỏ qua bất kỳ phòng ngự nào. Skill không thể thăng cấp.

Nhìn ban thưởng Franz muốn cười lớn. Cái này giống như đưa củi sưởi ấm trong ngày tuyết nha. Đặc biệt là “nhất kích tất sát” đôi khi cũng là một tấm bùa giữ mạng nha.

“Mở ra bản thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 230/230

Chakra: 520/520

Thể lực: 400/400

Level: 6

Kinh nghiệm: 1100/1500

Skill (Kỹ năng): Ảnh phân thân chi thuật, phân thân xoay tròn, nhất kích tất sát.

Trang bị: Kunai, Shuriken, giáp shinobi sơ cấp, sơ cấp hộ ngạch, sơ cấp hạng liên.

Bạc: 813

Franz nhíu mày: “Xem ra không thể thăng cấp tại đây nữa rồi. Hiện tại mới chỉ là lv6 tương đương với sơ cấp Đấu sĩ trung kỳ. Trong khi tên Desmond kia đã là Đấu sư hậu kỳ rồi a.”

Ở Từ Lam đại lục Đấu khí chia làm 8 giai gồm: Đấu sĩ, đấu sư, đại đấu sư, đấu vương, đấu hoàng, đấu đế, đấu thánh và đấu thần. Mỗi giai lại chia làm 3 kỳ sơ, trung, hậu. Tương tự ma pháp cũng chia làm 8 giai: Sơ cấp ma pháp sư, trung cấp ma pháp sư, cao cấp ma pháp sư, đại ma pháp sư, ma đạo sĩ, ma đạo sư, pháp thánh và pháp thần. Trên đại lục này tồn tại của đấu thánh và pháp thánh hình như là cao nhất. Được các đại đế quốc chiêu mộ và cung phụng. Còn đấu thần và pháp thần cũng chỉ là trong truyền thuyết. Chưa ai thấy sự hiện diện của họ cả.

Thời điểm gia tộc kiểm tra cũng chỉ còn 3 tuần. Phải nắm chặt thời gian giết quái thăng cấp. Nếu trong đợt kiểm tra đó không đánh bại được Desmond thì cũng đủ thảm nha.

“Thiếu gia, ta van xin ngài đừng đi mà. Ma thú sâm lâm nguy hiểm vô cùng. Thiếu gia lại...”

Emon nước mắt tèm lem ôm chân Franz trước cửa phòng ngăn cản hắn đi ma thú sâm lâm. Franz cười khở. Tên Emon này cái gì cũng tốt, chỉ là dụng việc gì là lại bù lu bù loa lên. Muốn thăng cấp nhanh cần phải giết quái cao cấp hơn. Mà có quái cao cấp hơn thì chỉ có ma thú sâm lâm – thiên đường của ma

thú thôi a.

“Emon, ta chỉ là tùy tiện đi dạo phía ngoài sâm lâm thôi, hơn nữa gia tộc kiểm tra sắp diễn ra rồi, ta cũng cần phải đi trải nghiệm một chút.”

Franz ra sức thuyết phục Emon nhưng tên này sống chết cũng không chịu buông chân hắn ra. Còn phán cho một câu: “Nếu thiếu gia ngài muốn đi thì phải dắt ta đi cùng.” Nói giỡn sao, lần này Franz đi là để giết quái thăng cấp, bí mật của hắn hắn không muốn ai biết. Với lại thực lực Emon yếu kém, kéo theo hắn chỉ tổ phiền phức.

“Người thật là...”

Thẹn quá hóa giận Franz tổng cho Emon một cước rồi quay lại trong phòng đóng âm cửa lại. Để mặc Emon ngã chổng vó giữa sân.

Đêm khuya, gia tộc Bonaparte chìm trong yên lặng của màn đêm, bất chợt có một bóng đen vụt chạy trên nóc nhà không gây một tiếng động hươc về ngoại phủ. Tư thế chạy của hắn cũng rất lạ, cả người nghiêng về phía trước 45 độ, 2 tay buông thõng về phía sau, đôi chân tiếp đất rất ít, gọi là nhảy thì đúng hơn. Một lần chân tiếp đất thì lập tức phát lực búng người xa về phía trước.

“Chết tiệt tên Emon, làm ta phải dùng hết 600 bạc mua bộ thân pháp này. Nhưng cơ hồ cũng không tệ a. Còn nhanh hơn cả xe máy khi trước.”

Bóng đen này không ai khác chính là Franz. Vì trốn tránh Emon ngăn cản nên hắn phải vào hệ thống mua lấy một bộ thân pháp di chuyển của nhân giả lựa lúc nửa đêm trốn ra khỏi gia tộc. Điều này làm hắn cay cú không thôi. Tuy loại thân pháp này di chuyển nhanh nhưng giá đến 600 bạc. Tiếc đến đứt ruột. Phải biết hắn trong lò giết mổ, tung hoành ngang dọc giữa bầy heo cũng chỉ có được hơn 800 bạc thôi.

Franz trốn đi nhưng hắn không biết ở phía xa xa có một đôi mắt luôn dõi theo hắn kể từ khi hắn lén lút ra khỏi phòng. Bóng đen thầm nói: “Xem ra vị thiếu gia này cũng không đơn giản như mọi người thấy a.”

Mong mọi người góp ý nhiều hơn.

Hàm Ngư

Trời vừa sáng Franz cũng chạy tới Ma thú sâm lâm, ngoài bìa rừng tụ họp đông đúc những đoàn đội lính đánh thuê, có đủ các chức nghiệp trên đại lục. Thân mặc giáp dùng đại kiếm là kiếm sĩ; mặc ma pháp bào ma pháp sư; thân giáp sáng loáng, cười tọt kỳ cao to là kỵ sĩ; mang mặt nạ, thân hình mảnh khảnh, u ám như muốn hòa vào bóng tối – đạo tặc,... Franz sáng lóa mắt, quả nhiên ma thú sâm lâm không chỉ là thiên đường của ma thú mà còn là thiên đường của lính đánh thuê. Trên đại lục này thế lực mạnh nhất không phải là các đế quốc, cũng không phải là Thần thánh giáo hội mà chính là Lính đánh thuê công hội. Đây là tổ chức phi chính trị - là tập hợp toàn bộ chức nghiệp trên toàn bộ Lion đại lục, Lính đánh thuê công hội tiếp nhận nhiệm vụ từ các tổ chức, thế lực, cá nhân trên toàn đại lục, các lính đánh thuê tiếp nhận nhiệm vụ từ đây, sau khi hoàn thành nhiệm vụ có thể nhận phần thưởng. Đột nhiên trong đầu Franz lóe lên bước chân nhanh về phía Lính đánh thuê công hội.

Đây là một tòa kiến trúc thấp nhon theo kiểu phương Tây, rộng hơn 3 sân bóng đá cộng lại, tường xây bằng đá trắng, cẩm thạch lấp lánh khảm dọc theo các đường chỉ của tường. Cả công trình kiến trúc tỏa ra một khí thế sang trọng, bề vệ, uy nghi. Đứng trước nơi này dường như tạo cho người ta cảm giác áp lực. Hầu như trên khắp mọi thành, tỉnh của các đế quốc đều có một phân hội của Lính đánh thuê công hội đều thông báo và xác nhận nhiệm vụ. Bên trong công hội càng có nhiều lính đánh thuê đang nhận và giao nhiệm vụ làm cho khung cảnh có chút hỗn loạn, ồn ào.

“Tôi có thể giúp gì được cho ngài?” Cô gái nhân viên nhovn miệng cười ngọt ngào với Franz. Trên mặt hắn giờ đang đeo mặt nạ với trang phục genin nhưng cô gái vẫn không có gì tỏ vẻ ngạc nhiên. Ở thế giới lính đánh thuê này kì nhân dị sĩ không phải là điều hiếm thấy.

“Ta muốn đăng ký làm lính đánh thuê”

Franz làm giọng mình trầm xuống nói.

“Vâng, xin ngài chờ một chút.”

Cô gái vẫn nở nụ cười tươi trên môi làm cho Franz thán thán. Nhân viên trong công hội quả nhiên tố chất rất cao nha. Lát sau cô gái mang ra một biểu mẫu.

“Xin hỏi quý danh của ngài?”

“Knife”

Franz lựa chọn một biệt danh thay vì tên của hắn. Vẫn thái độ điềm tĩnh, cô gái đưa cho hắn biểu mẫu.

“Ngài Knife, mời hoàn thành biểu mẫu sau để hoàn tất đăng ký.”

Trong biểu mẫu cũng chỉ có vài thông tin đơn giản, quang trọng nhất là chức nghiệp. Franz lựa chọn đạo tặc. Ở thế giới này đạo tặc cũng có thể coi như là sát thủ, am hiểu ẩn thân, ám sát, tìm hiểu thông tin. Đạo tặc có sức công kích mạnh mẽ, tốc độ nhanh, hoàn toàn có thể giết người vượt cấp. Tuy nhiên đạo tặc lại không đủ lực để chiến đấu lâu dài bởi vì thể hình mỏng và công kích tiêu hao quá nhiều đầu khí. Dù sao sở trường của họ chính là ám sát, chút trọng nhất kích tắt sát chứ không phải là trường chiến.

Điền hết mọi thông tin xong Fran gửi lại biểu mẫu cho cô gái.

“Xin ngài nộp 1 đồng vàng làm lệ phí đăng ký.”

Cô nhân viên nhận lại biểu mẫu khẽ nói. Tiền tệ thông hành ở Lion đại lục được thống nhất giống như đồng euro ở châu Âu vậy, được chia làm 2 loại: Đồng bạc và đồng vàng. 1 đồng vàng có thể đổi thành 100 đồng bạc. Một gia đình 3 người nếu tiết kiệm thì 1 đồng vàng có thể đủ ăn trong 1 tháng. Cũng may tuy Franz là phế vật nhưng dù sao cũng là con của gia chủ gia tộc Bonapater nên 1 viên tiền này cũng không thiếu.

“Đây là huy hiệu lính đánh thuê của ngài. Hiện tại cấp độ của ngài là D cấp, chỉ có thể nhận D cấp nhiệm vụ. Mong ngài cố gắng hoàn thành nhiều nhiệm vụ để tăng cấp độ.”

Lính đánh thuê chia làm 7 cấp lần lượt là D, C, B, A, S, SS và SSS. Nhiệm vụ của lính đánh thuê cấp D cũng chỉ là những nhiệm vụ đơn giản như hái thảo dược, giết chết ma thú cấp 1, thu thập da lông của chúng...

Franz chọn nhiệm vụ thu thập 10 Hóa Nguyên Gà là ma thú cấp 1. Ban thưởng 1 đồng vàng. Chợt hệ thống vang lên thông báo:

Nhiệm vụ: Thu thập 10 Hóa Nguyên Gà, ban thưởng 200 exp, 50 bạc. Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Không. Thời gian: 1 ngày.

Franz gương mặt sáng lên, quả nhiên đoán không sai, tự bản thân có thể gây ra nhiệm vụ cho mình. So với giết quái tăng cấp thì hoàn thành nhiệm vụ tăng cấp nhanh hơn nhiều lắm. Huống chi đây là một công đôi chụm. Hắn chợt nở nụ cười đậm: “Gà sư huynh, ta đến đây.”

-----vạch phân cách-----

Hóa Nguyên Gà là một ma thú cấp 1 ở ma thú sâm lâm, tuy không có lực công kích là mấy nhưng tốc độ chạy trốn lại nhanh vô cùng, thường sống theo từng bầy khoảng 5-7 con. Nếu tấn công chúng không đủ nhanh thì Hóa Nguyên Gà sẽ tứ tán mà chạy, khiến người không thể truy kích cả đàn gà. Nhiệm vụ này tuy đơn giản nhưng đối với các lính đánh thuê riêng lẻ lại tốn thời gian rất lâu mới hoàn thành. Franz suy nghĩ một chút tiêu hao hết 200 bạc mua từ hệ thống.

Sơ cấp phóng phi tiêu: Có thể cùng một lúc phóng ra tối đa 5 kunai hoặc shuriken. Tỷ lệ chính xác từ 60-100%. Là cách thức chiến đấu cơ bản của nhẫn giả, tầm sát thương 100 bước.

Hóa Nguyên Gà có tốc độ rất nhanh, nên chỉ còn cách tấn công một lúc nhiều mục tiêu cùng một lúc mới có thể hoàn thành nhiệm vụ nhanh nhất. Theo như tỷ lệ chính xác của sơ cấp phóng phi tiêu thì chỉ cần gấp tối đa 4 bầy gà là có thể hoàn thành nhiệm vụ. Nghĩ vậy Franz bước nhanh về phía Ma thú sâm lâm. Hóa Nguyên Gà chỉ là ma thú cấp 1 nên thường có ở khu vực bìa rừng, càng vào sâu trong sâm lâm, ma thú sẽ càng cao cấp hơn. Nghe nói trong tận cùng của ma thú sâm lâm còn có ma thú cấp 10 – chính là thần thú trong truyền thuyết.

Đi trong rừng hết 1 giờ đồng hồ Franz đã gặp bầy gà đầu tiên. Phải nói là thật may mắn nha. Ma thú sâm lâm rộng lớn vô cùng, dù Hóa Nguyên Gà có nhiều đi nữa cũng không phải dễ dàng gặp được đây. Đàn gà này có 6 con, Hóa Nguyên Gà có ngoại hình giống như gà Đông Hồ ở Trái Đất, nhưng to hơn gấp rưỡi, 2 bắp đùi sừng chắc, mạnh mẽ rõ ràng thích nghi với việc chạy trốn trong rừng, 2 mắt linh động luôn xem chừng 4 hướng, nếu có gì không thích hợp chúng sẽ chạy ngay lập tức. Hệ thống quét qua cung cấp cho hắn thông tin về Hóa Nguyên Gà

Tên: Hóa Nguyên Gà

Hp: 60/60

Mana: 30/30

Sức khỏe: 40/40

Công kích: 5-10

Kỹ năng: Tật phong (gia tăng tốc độ, chạy trốn nhanh vô cùng)

Level: 10.

Tối nay xong nốt chương này cho rồi.

Ma thú cấp 1 lại là lv10 nha. Ma thú đã thoát ra ngoài phạm vi của dã thú, đã có những kỹ năng thích nghi với môi trường sinh sống. Franz nhẹ nhàng tiếp cận đám gà, hắn không dám tiến đến quá gần, đến chừng khoảng 20 mét, Franz quyết đoán phóng ra 5 mảnh shuriken.

“Đinh, ký chủ đánh chết Hóa Nguyên Gà ban thưởng 100 exp, 5 bạc.”

“Đinh, ký chủ đánh chết Hóa Nguyên Gà ban thưởng 100 exp, 5 bạc.”

...

Shuriken bay thẳng đến cắm thẳng vào cổ của Hóa Nguyên Gà trực tiếp giết chết chúng. Liên tiếp 5 thông báo của hệ thống vang lên. Không ngờ

vẫn khí hán lại tốt đến vậy, tỷ lệ trúng đích đạt tối đa 100%.

“Định, chúc mừng ký chủ thắng cấp lv7, ban thưởng 150 bạc, 10 kunai, 10 shuriken, vải bó găng tay 1 đôi. Có mặc trang bị hay không?”

“Có”

Franz vui mừng, cuối cùng cũng thắng cấp rồi.

“Mở ra bảng thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 280/280

Chakra: 560/560

Thể lực: 420/420

Level: 7

Kinh nghiệm: 1600/2000

Skill (Kỹ năng): Ảnh phân thân chi thuật, phân thân xoay tròn, nhất kích tất sát, sơ cấp phóng phi tiêu.

Trang bị: Kunai, Shuriken, giáp shinobi sơ cấp, sơ cấp hộ ngực, sơ cấp hạng liên, vải bó găng tay

Bạc: 38.

Nhìn vào số tiền tài mình có Franz cười khỏ, đúng là kiếm tiền không dễ mà tiêu hao lại quá nhanh đi. Thu thập 5 cái xác gà bỏ vào túi tiếp tục lên đường.

Ma thú sâm lâm quả nhiên rộng lớn, ma thú nhiều vô cùng, dọc đường đi Franz tiện tay tiêu diệt mấy ma thú cấp 1 để tăng kinh nghiệm và tiền bạc, với thực lực của hắn bây giờ đã có thể tiêu diệt ma thú cấp 2 nhưng sẽ tốn nhiều công sức hơn, đây là điều hắn không muốn, nhất là trong ma thú sâm lâm này – đâu đâu cũng là ma thú, có thể bị tấn công bất cứ lúc nào, tốt nhất vẫn nên giữ lại một chút thực lực cho mình. Đến giữa trưa Franz cũng chỉ mới thu thập được 7 con Hóa Nguyên Gà, ma thú sâm lâm quá lớn dù là các đoàn lính đánh thuê Franz cũng ít gặp chứ đừng nói đến Hóa Nguyên Gà.

Cảm thấy bụng mình hơi đói, Franz lấy ra một xác nai. Đây cũng là một loại ma thú mà hắn đã săn trên đường. Mang thịt nai đến dòng suối nhỏ rửa ráy, thanh lý một chút. Hắn chính là định mở tiệc nướng trong rừng nha. Bắt quả thanh lý xong một vấn đề lớn lại kéo đến. ..Franz không có lửa a. Là một đại thiếu gia của một gia tộc lớn, cơm tự nhiên có người nấu, sinh hoạt có người lo. Có ai lại mang bên mình dụng cụ lấy lửa bao giờ.

“Ta cũng không phải người nguyên thủy, cũng không thể ăn sống nha.”

Franz thàn than, gãi gãi đầu nghĩ tới mình ăn món thịt nai tươi sống, máu đỏ đầm đìa hắn đã muốn phát ói. Chợt hắn thấy một chú thỏ dễ thương ở gốc cây bên cạnh, trong trí nhớ hình như đây gọi là Hỏa thỏ - 1 cấp ma thú có kỹ năng phun ra một hỏa cầu nhỏ. Mắt Franz sáng lên vội chớp lấy con thỏ đáng thương nhe răng nói.

“Thỏ yêu ngoan ngoan nghe lời, cho ca một ngụm lửa ta sẽ cho ngươi đi. Thế nào?”

Nào ngờ tiểu Hỏa thỏ biết sắc, sống chết cũng không chịu khạc ra một chút xiu lửa nào chứ đừng nói là hỏa cầu. Franz bóp chặt lấy cổ tiểu hỏa thỏ đe dọa.

“Đừng có không biết sống chết. Nhỏ ra, nhỏ ra cho ta.”

“Thỏ đại ca, coi như ta cầu xin ngài mà, cho ta một ngụm lửa được không thỏ đại ca.”

“Tiểu thỏ đẹp trai, cho ta chút lửa ta sẽ giới thiệu một thỏ cô nương cho ngươi, được không? Chịu nha.”

...

Sau một hồi uy bức lợi dụ tiểu thỏ đáng thương cũng chịu phun ra một ngụm lửa nhỏ xíu. Nhưng cũng thế thôi cũng đủ hoàn thành nhiệm vụ của nó.

“Định, Ký chủ đánh chết Hỏa thỏ ban thưởng 80exp, 5 bạc.”

...

Thịt ma thú quả nhiên khác với thịt thú ở Trái Đất nha. Dầu mà không ngán, thịt săn chắc, tràn đầy năng lượng. Franz ấy vậy mà ăn hết cả một đầu nai. Nhìn đồng xương trắng hầu không còn miếng thịt hắn chợt cảm thấy ngượng, chưa bao giờ hắn tưởng tượng được mình ăn nhiều đến vậy, sức ăn của nhân giả phải nói là kinh người a, hèn chi tên Naruto có thể ăn cả một chồng mười mấy bát mì ramen.

“Đúng rồi, còn phải bổ sung trang bị nha.”

Ăn no nê rồi Franz ghé vào hệ thống, phóng phi tiêu chính là tấn công tầm xa rất tốt nhưng lại quá hao tổn shuriken đi. Tiến vào hệ thống hắn mới quang sát kỹ cửa hàng trang bị. Vũ khí từ kunai, shuriken, ninjato, katana,... cho đến trang phục genin (hạ nhẫn), chunin (trung nhẫn), jounin (Thượng nhẫn), Âm bộ ANBU... đến những đồ sinh hoạt hằng ngày như nồi, xoong, chảo,... đúng là có đầy đủ cả, thậm chí có cả một món đồ làm Franz xấu hổ...bật lửa. Không sai, chính là cái bật lửa, khi nãy tốn bảy tất lưỡi nài nỉ tiêu Hỏa thổ nhỏ ra một ngum lửa, giờ nơi này lại tìm ra cái bật lửa, Fran cảm thấy phiền muộn vô cùng.

-----phân cách-----

Liên tiếp hơn 2 tuần trong ma thú sâm lâm đánh quái, đẳng cấp hiện giờ của Franz đã lên đến 14 cấp, tương đương với đấu sư sơ kỳ, lĩnh đánh thuê đẳng cấp cũng tăng làm C cấp. Làm nhiệm vụ và đánh ma thú cũng mang lại cho hắn lượng tiền tài không hề nhỏ. Franz giờ đã tiếp nhận nhiệm vụ C cấp. Franz tự mua cho mình từ hệ thống một bộ thể thuật cách đấu của shinobi và thể thân thuật. Hiện tại hắn thường xuyên phải chiến đấu với ma thú cấp 2 có lực chiến đáng kể, sơ cấp phóng phi tiêu không đáp ứng đủ nhu cầu của hắn, mặc khác ma thú cấp 2 đã là lv 20 trở lên rồi. Phóng phi tiêu hiệu quả không còn rõ như ban đầu nữa.

Thể thân thuật: Lợi dụng một vật nhỏ gần đó để thể thân cho mình. Tiêu hao: 60 chakra.

Hôm nay Franz vẫn tiếp tục đi sâu vào ma thú sâm lâm. Nhiệm vụ của hắn hôm nay là tiêu diệt bảy sói hoang phía Tây của sâm lâm. Nhiệm vụ này cũng không đến mức nguy hiểm lắm. Mặc dù bảy sói hung hãn nhưng cũng chỉ là ma thú cấp 1 lv 17 thôi. Bởi vì số lượng đến hơn 20 con nên được liệt vào C cấp nhiệm vụ.

Chợt Franz cảm thấy lạnh sống lưng, kinh nghiệm chiến đấu nhiều làm hắn miễn cảm với sự theo dõi, hắn cảm thấy có một đôi mắt đang nhìn về phía hắn.

Hết chương 3, mong các bạn góp ý.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tử chiến

“Chát”

Franz chợt lẩn người sang bên, một bóng đen vọt qua người rồi biến mất. Tốc độ quả là nhanh a. Hắn chợt thấy trên mặt đau xót, 3 vết máu đỏ hình móng vuốt hiện lên trên gò má Franz. Quá nhanh, theo như hắn biết thì ít nhất phải là ma thú cấp 4 mới có tốc độ như thế này. Mà một ma thú cấp 4 đã tương đương với một đại đấu sư rồi. Nhưng ở đây chỉ mới là khu vực bên ngoài của ma thú sâm lâm. Chẳng lẽ số phận ta lại xui xẻo vậy a.

Franz cảnh giác nhìn 4 phía, hắn cảm giác được rõ ràng ma thú đó vẫn còn ẩn nấp quanh đây, chỉ chờ hắn sơ hở sẽ táng công. Hơn nữa đối thủ là ma thú gì hắn còn chưa biết. Làm sao mà đấu đây a. Với thực lực của hắn hiện tại hiển nhiên không thể liều mạng cùng với ma thú cấp 4. Nhưng Franz rõ ràng nếu hắn xoay người bỏ chạy hắn sẽ càng chết nhanh hơn. Với tư cách người xuyên việt, hắn không cam lòng bỏ mạng mất xác tại đây a.

Hơn nửa giờ trôi qua hai bên vẫn giữ nguyên tư thế dần co. Ma thú này rõ ràng rất kiên nhẫn chờ đợi con mồi của nó. Ngược lại Franz lại nghi hoặc. Rõ ràng nếu là ma thú cấp 4 thì hắn cũng không thể chịu nổi một kích. Chẳng lẽ con ma thú này muốn chơi trò mèo vờn chuột.

Lại thêm nửa giờ nữa Franz bắt đầu cảm thấy mệt mỏi, duy trì trạng thái cảnh giác cao độ khiến thần kinh của hắn chịu tải quá sức. Mà đúng lúc này ma thú kia cũng phát động tấn công lao nhanh về phía hắn.

“Ầm, bụp”

Hai âm thanh trái ngược nhau vang lên kèm theo đó là tiếng gỗ vỡ vụn. Khói bụi mù mịt tại nơi mà Franz vừa đứng. Bụi tán đi, trên mặt đất chỉ còn lại một gốc cây vỡ nát làm nhiều mảnh, mà bên cạnh đó là một con mèo mun đang nghi hoặc không hiểu chuyện gì xảy ra. Thân hình nhỏ nhắn với bộ lông đen tuyền, đôi mắt màu vàng linh động dễ thương tạo sát thương với bất kì thiếu nữ nào nhìn thấy nó. Nhưng dưới chân 4 móng vuốt sắt lẹm lẹ ra trái ngược hoàn toàn với vẻ đẹp thiên sứ trên gương mặt của nó.

Trên cành cây đối diện Franz nhìn hút vào một ngum khí lạnh. Vừa may lúc này hắn kịp kích hoạt skill thể thân thuật, trao đổi vị trí là một gốc cây, nếu không bây giờ hắn cũng đã tan xác như khúc gỗ dưới kia rồi. Franz vội phóng cho ma thú một cái dò xét.

Tên: Hắc Ly mèo

Hp: 1300/1300

Mana: 1100/1200

Sức khỏe: 300/300

Công kích: 300-500

Kỹ năng: Tiềm hành (Ẩn thân, che dấu khí tức của mình), Tật phong (gia tăng tốc độ của bản thân), Ly miêu trảo (Dùng móng vuốt công kích địch nhân, gây thêm công kích 10%, hiệu ứng mất 2 Hp/s kéo dài trong 1 phút)

Level: 37

Franz cười khò, quả nhiên không đụng phải ma thú cấp 4 nhưng lại đụng phải một con ma thú cấp 3 sức chiến đấu tiệm cận cấp 4 nha. Hắn rõ ràng chỉ cần trúng một kích của Hắc Ly mèo thì hắn sẽ die ngay lập tức. Khi này chỉ bị Ly miêu trảo vọt thoáng qua thôi mà cũng làm cho hắn mất hết 1/3 Hp, biến thái nhất chính là cái tốc độ của Hắc Ly mèo đã vượt qua phạm trù của một ma thú cấp 3, thậm chí đã vượt qua nhiều loại ma thú cấp 4 rồi. Đã thế còn giỏi ẩn nấp, che giấu khí tức. Quả nhiên là một sát thủ trời sinh mà. Franz rõ ràng bây giờ hắn chỉ cần động đậy Hắc Ly mèo sẽ phát hiện và cho hắn một kích toàn lực. Muốn chiến thắng Hắc Ly mèo chỉ còn cách chiến đấu cận thân, sớm kết thúc trận chiến, không thể để cho Hắc Ly mèo kịp tung ra skill. Như vậy chỉ còn trông chờ vào bộ thể cách đấu rồi.

Thể thuật cách đấu Shinobi: Kỹ năng chiến đấu cận thân cơ bản của Shinobi được phát triển từ Ninjutsu của Ninja. Thể thuật cách đấu có 3 thức cơ bản:

Muộn côn: Tác dụng gây choáng địch nhân trong 1-5s (tùy theo đẳng cấp của đối phương). Cold down: 5s

Tạc kích: Bùng nổ sức mạnh tăng thêm 15% công kích, chakra bao phủ lấy vũ khí gia tăng sát thương vũ khí lên địch nhân 5%. Có 10% gây ra hiệu ứng bạo tạc. Cold down: 10s

Bối thứ: Tăng 20% tốc độ công kích địch nhân tạo điểm liên kích, làm địch nhân choáng 1s, có tỷ lệ tạo thành bạo kích. Cold down 1s.

Thể thuật cách đấu có giá trị 1000 bạc để mua nó Franz đã phải trao đổi toàn bộ ma hạch (Tinh hoa của ma thú, có giá trị cao) cấp 2 với hệ thống. Hôm nay có lẽ đã đến lúc dùng đến rồi.

Nghĩ là làm Franz lao người lên không trung, Hắc Ly mèo phát hiện con mồi của mình lập tức dùng tốc độ kinh người lao về phía Franz, móng vuốt phía trước hiện lên màu đỏ. Hắc Ly mèo phát động skill Ly miêu trảo khí thể tăng lên gấp bội.

“Ảnh phân thân chi thuật”

Franz kích hoạt skill phân thân, Hắc Ly mèo vô trúng ảnh phân thân biến nó thành tro bụi. Chớp thời cơ Franz rút ra kunai xoay cổ tay gõ vào thân hình Hắc Ly mèo.

“Đinh, Muộn côn thành công, mục tiêu choáng 2s.”

Hệ thống vang lên thông báo, Franz không dùng tay xoay người tay vung 45 độ đâm thẳng xuống bụng của Hắc Ly mèo.

“Tạc kích”

“Chát”

Chakra chạy dọc theo kunai không ngờ không thể phá hoàn toàn phòng ngự của Hắc Ly mèo mà chỉ đánh văng nó ra một khoảng xa. Tuy nhiên, Tạc kích cũng làm Hắc Ly mèo mất một mảng da, hao tổn khoảng 1/4 lượng máu. Mắt sắp thấy 2s sắp trôi qua, Franz vội lao đến quần lấy Hắc Ly mèo liên tiếp đâm vào thân thể nó.

“Bối thứ”

“Đinh, bối thứ thành công, tạo 2 điểm liên kích, mục tiêu choáng 1s.”

Franz vui mừng vội đâm liên tiếp vào Hắc Ly mèo mặc dù không tạo ra tổn thương nhưng hắn hi vọng sẽ tạo ra bạo kích. 1s trôi qua Franz tung một cước đá Hắc Ly mèo ra xa. Tiêu miêu lăn trên đất mấy vòng cũng tỉnh lại, tức giận lao đến Franz, hắn vội lăn người trên đất né tranh công kích, động tác tuy xấu xí nhưng cũng cứu mạng hắn trong phút chốc. Nhưng Hắc Ly mèo không buông tha cho hắn lập tức trở người vồ về phía ngực của Franz, tốc độ tăng nhanh gấp bội. Franz vội vung kunai về bóng đen phía trước phát động skill Muộn côn.

“Đinh. Muộn côn thất bại.”

Cầu góp ý :))

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Nhất câu ngọc Tả luân nhãn

“Đinh. Muộn còn thất bại.”

Không ngờ lại thất bại vào đúng lúc này.

“Àm”

Trảo của Hắc Ly mèo đánh vào người của Franz, đánh hấn bay ra xa đến khi đụng đổ hai gốc cây mới dừng lại. Thanh kunai trên tay vỡ nát, giáp shinobi chịu không nổi rách ra một mảng lớn hư hỏng hoàn toàn, trước ngực hấn lần một mảng đồ thủy, Hp chỉ còn lại gần 1/5. Franz vội uống vào thuốc trị thương và phục hồi thể lực, Hp vẫn tiếp tục tụt xuống dưới hiệu ứng của Ly miêu trảo. Franz cười khổ, Hp tuy chống cự được không đến mức dẫn đến tử vong, nhưng sức lực lại thấy đuối rồi. Bây giờ hấn có muốn chạy cũng không được.

Hắc Ly mèo chậm rãi từng bước tiến về phía hấn, trên khuôn mặt lại hiện ra một nét đắc ý và kiêu ngạo rất nhân tính như đang cười nhạo con mồi không biết tự lượng sức mình. Một trận chiến, Hắc Ly mèo cũng chỉ mất gần một nửa cột máu, đủ cho thấy sự mạnh mẽ của một ma thú cấp 3. Xem ra thời gian thời gian qua hấn vẫn còn nhẹ nhàng lắm.

Franz cười nhạt, có lẽ hấn chính là kẻ xuyên việt bị thảm nhất thế giới a, mới chỉ xuyên qua hơn 1 tháng đã phải bỏ xác tại nơi hoang vắng này. Vĩnh biệt thế giới, vĩnh biệt ba mẹ, vĩnh biệt lucky (con chó),...

“Quái, sao mà lâu vậy, chẳng lẽ con ma thú này thấy ta đẹp trai nên nổi lên sắc tâm sao?”

Đang nhắm mắt suy nghĩ nhắm nhĩ chờ chết Franz chợt nghĩ hoặc. Mở mắt ra hấn thấy Hắc Ly mèo đang cảnh giác bốn phía, trên mặt lại còn nổi lên một tia sợ hãi.

“Chẳng lẽ có thêm một ma thú cường đại hơn nữa ở quanh đây. Số ta quả là bị thảm a. Bị 2 con thú dữ tranh nhau xé xác.”

Trong lòng Franz kêu gào không ngớt. lát sau, Hắc Ly mèo vẫn đứng yên như vậy. Không gian yên tĩnh đến phát bức. Franz cũng thấy hồi hộp không kém.

“Đằng nào cũng chết, liều mạng!”

Nói rồi hấn rút ra thêm một thanh kunai chĩa đến Hắc Ly mèo, dùng hết sức lực còn lại đâm thẳng vào cổ nó.

Àm

“Đinh, nhất kích tất sát thành công”

“Đinh, Ký chủ đánh chết Hắc Ly mèo, bang thưởng 18000 exp, 2000 bạc, thu được sách kỹ năng Ân thân thuật, ma hạch cấp 3 1 viên.”

“Đinh, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 15 thưởng 160 bạc...”

“Đinh, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 16 thưởng 170 bạc...”

...

“Đinh, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 20 thưởng 400 bạc...”

“Đinh, ký chủ đã đến lv20 xin hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức để thăng cấp.”

Nghe thông báo của hệ thống Franz cười không thể khép miến lại được. Không ngờ giết Hắc Ly mèo lại làm cho hấn trực tiếp thăng 6 cấp nha.

“Mở ra bản thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 1200/1200

Chakra: 1050/1050

Thể lực: 1300/1300

Level: 20

Kinh nghiệm: 22536/24450

Skill (Kỹ năng): Ảnh phân thân chi thuật, phân thân xoay tròn, nhất kích tất sát, sơ cấp phóng phi tiêu, thể thân thuật, thể thuật cách đấu Shinobi

Trang bị: Kunai, Shuriken, giáp shinobi sơ cấp (hur hồng), sơ cấp hộ ngực (hur hồng), sơ cấp hạng liên, vải bó găng tay (hur hồng).

Bạc: 5673

Franz phiền muộn vô cùng, tuy thắng cấp nhưng trang bị lại hur hồng gần hết. Xem ra phải sắm lại trang bị một lần nữa rồi. Đúng rồi, hình như ban thường vẫn còn 1 thứ nha. Hắn xem lại cuốn sách kỹ năng trong túi

Ẩn thân thuật: Che giấu khí tức, hòa vào cảnh vật xung quanh.

Đây chính là đồ tốt a. Nếu đem đi rình nhà tắm...à không, là đi theo dõi và ám sát thì còn gì bằng.

“Ký chủ quyết định học tập Ẩn thân thuật?”

“Học tập”

“Đinh, chúc mừng ký chủ học được Ẩn thân thuật.”

Franz khá vui về tiền vào cửa hàng trang bị của hệ thống. Hắn chọn một bộ trang bị trung nhân gồm trung nhân giáp shinobi (giáp được trang bị cho chunin), Trung nhân Hộ ngực, Trung nhân găng tay, Trung nhân hạng liên,... Tiêu hao một thoáng đã hết hơn 3000 bạc. Nhìn lại số bạc mình đang có hắn thêm thương nhìn sang tá luân nhãn (sharingan). Bây giờ hắn chỉ đủ khả năng mua sơ cấp tá luân nhãn thôi a.

Sơ cấp tá luân nhãn (trạng thái 1 câu ngọc): Đôi mắt đặc trưng cho bộ tộc Uchiha, Khả năng của sơ cấp Tá Luân Nhãn là giúp người dùng có được một thị giác cực kỳ hoàn hảo, khiến họ có thể theo dõi những vật di chuyển nhanh lẹ một cách thoải mái và thậm chí còn dự đoán được chuyển động tiếp theo của vật đó. Một Tá Luân Nhãn khi đã hoàn toàn phát triển có thể theo dõi cả một đối thủ nhanh nhất. Thị lực này cũng tuyệt đến mức nhìn được qua ảo thuật và quan sát được dòng chảy năng lượng trong cơ thể con người. Muốn nâng lên 2 câu ngọc cần 5000 bạc.

Suy nghĩ một chút hắn cắn răng nói.

“Ta muốn mua sơ cấp tá luân nhãn”

“Ký chủ muốn mua sơ cấp tá luân nhãn?”

“Xác nhận.”

“Giao dịch thành công đã khấu trừ 1500 bạc.”

Franz lập tức không kiềm được cảm xúc muốn thử tá luân nhãn. Thoát ra khỏi hệ thống, đôi mắt hắn chuyển thành một màu đỏ tươi yêu dị, bên trong còn có một câu ngọc (hình dấu phẩy) xoay vòng quanh con ngươi thu nhỏ. Mọi cảnh vật dường như rõ ràng hơn trước mắt hắn, mỗi chuyển động của cảnh vật đều hiển hiện một cách chậm rãi trong mắt hắn, cảm giác như một thước phim quay chậm vậy. Chợt hắn nhìn về phía xa. Hình như có một bóng người vừa rời khỏi đó.

Hết chương 5

Từ nay các trang bị cho Franz thay vì gọi là sơ, trung, cao cấp mình sẽ gọi theo cấp bậc của nhãn giả lần lượt là hạ nhãn, trung nhãn, thượng nhãn, đặc biệt thượng nhãn và ảnh nhãn.

Sharingan mình xin đính chính lại có 3 loại: Cơ bản (nhân vật chính đã mua, có 3 dạng mắt phải từ từ nâng cấp), vạn hoa đồng tá luân nhãn giá trị 50000 bạc, và vĩnh hằng vạn hoa đồng tá luân nhãn giá 500000 bạc. Mình sẽ sửa lại ở chap đầu. Thân ái.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Gia tộc kiểm tra

Franz nghi hoặc thu hồi Tá luân nhãn, đôi mắt đỏ tươi trở lại màu đen như bình thường. Dù sao Tá luân nhãn mở ra cũng tiêu hao lượng chakra nhất định nha.

“Định, phải chăng ký chủ muốn tiếp nhận chuyển chức nhiệm vụ?”

“Xác nhận.”

Hiện tại hắn đang là hạ nhân với danh hiệu “sát thủ diệt heo” chết tiệt kia. Theo quy định của hệ thống Franz phải hoàn thành chuyển chức nhiệm vụ tấn thăng trung nhân mới có thể tiếp tục tăng lv.

Nhiệm vụ chuyển chức: Trong kỳ kiểm tra của gia tộc lọt vào trong top 3. Tùy theo thành tích đạt được sẽ có những ban thưởng riêng. Nhiệm vụ thất bại: Bị đuổi ra khỏi gia tộc, hệ thống đóng cửa một năm.

Ai da. Sao cứ lấy hệ thống đóng cửa ra hù ta vậy nha. Xem ra kỳ kiểm tra này không đơn giản là chỉ đánh bại Desmond thôi, phải chuẩn bị thật kỹ a. Giờ Franz đã là lv 20. Tương đương với một Đấu sư hậu kỳ rồi. Nhưng với các skill của hệ thống hắn tin tưởng có thể giải quyết Desmond trong vòng 3 nốt nhạc. Nhưng Franz biết lớp trẻ của gia tộc Bonaparte có nhiều thiên tài giỏi hơn Desmon lắm. Tiêu biểu chính là vị đại tỷ Leona của hắn nha.

Franz tiến vào hệ thống, trải qua trận chiến vừa rồi hắn cảm thấy skill của mình vẫn chưa đủ dùng a.

“Bởi vì đẳng cấp ký chủ tăng lên lv 20, đã có thể sử dụng các loại trung nhân thuật nên hệ thống cần xác định hệ chakra của ký chủ. Ký chủ vui lòng sử dụng giấy thử chakra để xác định hệ chakra của mình. Giấy thử chakra đã được đưa vào túi, mời ký chủ xem xét.”

Franz sững sờ, còn có việc này nữa a. Có lẽ bởi vì xuyên không nên hệ thống cũng thay đổi, không đơn thuần là một game như trước nữa.

Giấy thử chakra: Khi đưa chakra vào, giấy sẽ xảy ra 5 trạng thái tương ứng với 5 loại chakra. Nếu trạng thái nào xảy ra nhân giả sẽ mang loại chakra đó.

Lôi hệ: Giấy nhăn nhún lại.

Phong hệ: Giấy bị cắt làm đôi

Thủy hệ: Giấy bị ướt

Hỏa hệ: Giấy bị đốt cháy

Thổ hệ: Giấy hóa vụn thành đất.

Franz cầm lấy mảnh giấy nhỏ tay khẽ vận sức truyền chakra vào trong đó. Mảnh giấy cũng xảy ra biến hóa, đầu tiên là nhăn nhún, sau đó bị cắt làm đôi, cuối cùng là bốc cháy. Lôi, phong, hỏa. Ba hệ chakra a.

Franz vô cùng vui vẻ tiến vào hệ thống. Nhưng sau đó hắn lại cười không nổi rồi. Hầu như tất cả các skill trong hệ thống đều ảm đạm bởi vì... tiền không đủ. Hắn nhìn mà thêm chảy cả nước miếng. Hắn thích nhất chính là skill shuriken rasengan (mình không biết dịch ra tiếng Việt là gì cả) nha. Cứ tưởng tượng đứng trước quân hùng trên tay nâng một con shuriken khổng lồ bằng năng lượng cũng đủ thấy đẹp trai cỡ nào rồi. Khi đó mỹ nữ sẽ chạy vào lòng ca...hahahaha...ặc ặc. Quá trốn rồi.

Trở về với thực tế, Franz lau đi nước miếng lựa chọn nhân thuật. Cuối cùng hắn chọn được 2 nhân thuật phù hợp với hắn.

Hào hỏa cầu thuật: Bí kỹ của tộc Uchiha, nhân giả phun ra một quả cầu lửa cực lớn về phía địch nhân. Sát thương trong bán kính 5m

Đau đòn ngàn năm: Nhân giả dùng ngón giữa và ngón trỏ của hai bàn tay nhập lại thành chỉ đâm vào ass của địch nhân. Skill gây choáng trong vòng 3s và cảm giác đau đòn tột cùng. (Hay còn gọi là đít nở hoa)

Trong manga thì Hào hỏa cầu thuật là một hỏa thuật C cấp, uy lực cực mạnh, không những thế còn có thể tạo ra cảm giác hù dọa địch nhân. Còn đau đòn ngàn năm thì càng không cần phải nói, là một tuyệt chiêu âm người vô sỉ nhất ta từng gặp nha. Nghĩ ra một bụng ý xấu trên mặt Franz nở ra một nụ cười đậm khuôn khiếp.

Desmond chợt cảm thấy lạnh sống lưng: “Mẹ kiếp, tên nào đang tính kế ta.”

-----phân cách-----

Gia tộc Bonaparte hôm nay vô cùng nhộn nhịp. Con cháu gia tộc Bonaparte từ 12 đến 18 tuổi bắt kẻ dòng chính hay bàng chi đều tập trung về gia tộc để tham gia kì kiểm tra hằng năm. Những người được cho là có thiên phú tu luyện sẽ trực tiếp được gia tộc trọng điểm bồi dưỡng. Còn người được cho là thiên phú kém sẽ bị gia tộc cách ly ra, chuyển sang kinh thương cho gia tộc. Chính vì vậy mà non ngàn năm gia tộc Bonaparte vẫn sừng sững như một tượng đài bất tử của Ala để quốc.

Quy định kiểm tra rất đơn giản. Người tham gia kiểm tra sẽ được chia ra làm 2 nhóm: Đấu khí và ma pháp. Để kiểm tra thực lực đấu khí, thiếu niên đó sẽ phải dùng hết sức đánh vào một loại đá đặt biệt. Từ đó giám khảo sẽ nhận ra thực lực của thiếu niên đó. Còn đối với ma pháp lại càng đơn giản. Ma pháp sư chỉ cần biểu diễn một ma pháp mạnh nhất của mình là được. Tùy theo đẳng cấp của ma pháp mà có thể đoán được tu vi của ma pháp sư. Sau đó top 32 người mạnh nhất sẽ tham gia đấu loại trực tiếp để giành lấy phần thưởng của gia tộc.

Đối với thanh niên trong gia tộc Bonaparte, kỳ kiểm tra này cực kỳ quan trọng. Nếu may mắn lọt vào top 16 thôi cũng đủ một bước lên tiên. Còn nếu tu vi thật lù không đạt được yêu cầu thì coi như cuộc sống của hắn ở gia tộc về sau sẽ rất khó khăn. Franz vốn cũng là một trong số đó. Một phế vật bẩm

sinh không thể tu luyện. Sống như người thừa ở gia tộc, không biết gọi là may mắn hay không khi hắn là con trai của gia chủ nên hắn không bị đuổi đi mà bị kỳ thị, khinh rẻ, bắt nạt đến mức uất ức mà chết.

“Người biết gì chưa, nghe nói tên Franz phế vật đã mất tích cách đây gần 1 tháng rồi nha. Không phải là vì trốn gia tộc kiểm tra đó chứ.”

Một thiếu niên Ất nói với thiếu niên Giáp. Thiếu niên Giáp gật gù bày tỏ vẻ khinh bỉ.

“Chứ còn gì nữa, gia tộc Bonaparte chúng ta đòi đòi anh hùng không ngờ lại có một tạp chủng vô dụng hèn nhát như vậy.”

“Đúng, đúng. Nếu không phải có gia chủ thì hắn đã bị đuổi ra khỏi gia tộc từ lâu rồi.”

Mấy ngày qua Franz đã trở thành chủ đề bàn tán của nhiều người. Nhất là những thiếu niên có thực lực yếu kém. Ở Franz họ có thể tìm lại sự tôn nghiêm và cao ngạo của mình. Khinh bỉ Franz trở thành một thú vui tiêu khiển của mỗi thiếu niên trong gia tộc Bonaparte.

“Câm cái mồm chó của các người lại cho ta.”

Một âm thanh lạnh như băng truyền vào tai của thiếu niên Ất và Giáp làm hai người lạnh toát sống lưng. Phía sau bọn họ là một thiếu nữ mặc ma pháp bào màu đen tằm 17 tuổi, mái tóc đen suôn mượt xõa dài tự nhiên, ngũ quan thanh thoát, xinh đẹp nhưng lạnh lùng, giữa trán có một dấu ấn son đỏ hình ngọn lửa đặc trưng cho thân phận của cô – thiếu nữ thiên tài của gia tộc Leona Bonaparte.

Franz chap sau lên sân :3

Leona Bonaparte, 17 tuổi, thiên tài ma pháp của gia tộc Bonaparte năm 14 tuổi đã đạt đến trung cấp ma pháp sư, bản thân lại sở hữu phong, hỏa hai hệ ma pháp nên từ nhỏ đã được Hoàng gia ma pháp học viện tuyển thẳng. Với thiên phú đó cộng với thân phận là trưởng nữ nhà Bonaparte, xung quanh cô luôn là ánh hào quang, thậm chí che lấp hoàn toàn người em trai phế vật của mình. Nhưng Leona lại đặc biệt che chở cho Franz, có thể nói là có phần cực đoan. Nếu để cô nghe được ai bàn tán về Franz thì coi tên đó sẽ sống không yên ổn.

“Hừ, chuyện của dòng chính các người muốn xen vào cũng chưa có tư cách.”

Leona hừ lạnh một tiếng, gió chợt nổi lên thổi căng chiếc áo choàng của ma pháp bào tạo ra tiếng phàn phật, đôi mắt trầm xuống phát ra những tia hàn ý lạnh lẽo. Phong hệ nguyên tố xoay quanh cô tạo thành hai lưỡi đao gió cắt vào nhau xẹt xẹt.

“Đi”

Leona khẽ quát một tiếng, hai lưỡi đao gió bắn về phía 2 thiếu niên Ất và Giáp. Oành một tiếng, 2 thiếu niên phát ra tiếng kêu thảm rồi bất tỉnh. Từ đầu tóc cho đến quần áo đều bị đao gió cắt không ra hình thù gì, thậm chí thiếu niên Giáp còn bị cắt lộ ra cả tiểu jì. Đúng là quá thảm mà.

“Từ nay ai còn dám bàn tán về em trai ta thì đây chính là kết cục của hắn. Nhớ lấy.”

Nói rồi Leona quát với những thiếu niên của gia tộc. Tất cả đều cúi gằm mặt xuống không dám nói lời nào. Địa vị của Leona trong gia tộc là thứ mà bọn hắn không thể so sánh được. Dù hôm nay Leona có giết 2 thiếu niên xui xẻo kia đi nữa thì bọn hắn cũng chẳng dám đi mết phụ huynh. Leona liếc toàn trường một vòng rồi hiên ngang xoay người bước đi. 3 năm trước cô vẫn hung hãn như thế, năm nay trở về cô còn tàn nhẫn hơn gấp mười lần.

“Xem ra 2 năm con nhóc này vẫn như xưa a, thậm chí là còn nóng tính hơn nhiều so với trước kia.”

Trên tòa tháp trung tâm nội viện một lão giả ngồi vuốt râu nhìn Leona nói. Trong mắt không hề có một tia trách cứ mà còn có tán thưởng và yêu thương. Bên cạnh lại chính là Duss – gia chủ gia tộc Bonaparte. Duss nhìn Leona cũng tỏ vẻ vui mừng.

“Đúng vậy thưa cha. Là do con không biết dạy dỗ.”

Thật không ngờ lão giả này là Heter – gia chủ đời trước của gia tộc Bonaparte và cũng là ông nội của Franz. Nghe nói tu vi của lão đã bước một chân vào thần cấp, đầu khí thâm hậu vô cùng. Heter hừ lạnh một tiếng.

“Con cháu của gia tộc Bonaparte thì phải như thế, đừng có mà chạy theo kiểu “bao cớ” (như là anh hùng rom áy) của lũ quý tộc bản thù kia.”

Gia tộc Bonaparte khởi nghiệp từ binh gia. Bản thân Heter cũng đã từng là nguyên soái của đế quốc Ala. Hòa bình quá lâu, xã hội ngày càng xuất hiện các kiểu quý tộc “lười” chỉ biết ăn chơi xa xỉ, đắm chìm trong sự sa hoa, trụy lạc. Heter vô cùng khinh thường loại quý tộc này, lão hay nói: “Loại quý tộc này chỉ được cái mẽ ngoài đẹp đẽ, nhưng bên trong chẳng khác gì một thanh củi mục, không đáng một đồng.”

Biết tính của cha mình nên Duss chỉ cười trừ chuyển chủ đề khác.

“Đã sắp đến giờ rồi, chúng ta nên đi xuống thôi cha.”

Heter gật đầu xoay người bước ra ngoài, đến cửa lão chợt dừng lại nói.

“Còn thằng nhóc Franz nữa, cố gắng bảo vệ nó, nó là một đứa trẻ mệnh khổ a.”

Khẽ thở dài, lão bước đi, nhưng dường như bước chân nặng nề hơn bình thường rất nhiều, kèm theo đó là một cảm giác tang thương hiem thấy.

“Cha yên tâm, thằng nhóc đó sẽ không làm cha thất vọng.”

Nhìn bóng lưng của cha, Duss khẽ nói. Cũng không ai biết trong lòng ông đang nghĩ gì.

-----phân cách-----

Dưới sự chủ trì của các trưởng lão gia tộc, cuộc kiểm tra nhanh chóng diễn ra. Bên trên đài cao chính là gia chủ cùng hội đồng trưởng lão, chính là những thành viên quan trọng của gia tộc. Cũng không thấy Heter đâu. Với thân phận của lão hiện giờ chỉ khi nào gia tộc thực sự lâm vào nguy hiểm lão mới xuất hiện trước mọi người, có lẽ lão đang ở một nơi bí ẩn nào đó để xem cuộc kiểm tra con cháu của gia tộc. Không ai biết được.

Hội đồng trưởng lão lại có 6 vị trưởng lão, thực lực người nào cũng từ Đấu đế trở lên, cao nhất là Đại trưởng lão, có tu vi Đấu thánh trung kỳ. Riêng tứ trưởng lão lại là một vị trung niên mỹ phụ - là một Pháp thánh sơ kỳ. Trong gia tộc hội đồng trưởng lão có quyền phủ quyết quyết định của gia chủ, nắm quyền lực rất lớn. Tuy nhiên trong hội đồng trưởng lão nếu có 2 trưởng lão không đồng ý thì kết quả phủ quyết sẽ không được chấp nhận.

Thời gian kiểm tra đấu khí rất nhanh, tốc độ trung bình là 1 phút/người nhưng số lượng thiếu niên tham gia kiểm tra đấu khí thực sự là đông lắm nên dòng người chờ kiểm tra vẫn còn nhón nháo vào một đồng. Ngược lại bên kia, thời gian kiểm tra của từng ma pháp sư lại khá lâu bởi vì ma pháp sư còn phải tốn thời gian để ngâm xướng ma pháp nhưng số lượng người kiểm tra rất ít, chỉ tầm vài chục người nên chẳng mấy chốc đã đến hồi kết thúc.

“Người cuối cùng Leona”

Cả đám người trở nên yên lặng. Danh tiếng của Leona trong gia tộc là quá lớn rồi. Thiên tài của gia tộc, mọi người đều muốn trông thấy thực lực của cô như thế nào.

Leona vẫn như vậy, gương mặt lạnh lùng bước lên đài, ma pháp bào tung bay trong gió tạo nên cho cô một nét đẹp anh tuấn mà không phải thùi mị như các tiểu thư quý tộc khác. Leona liếc mắt một vòng toàn trường như đang tìm ai đó, phía dưới nhìn cô với những ánh mắt yêu mến, hâm mộ, thậm chí là có đồ kỵ. Nhưng không quan trọng. Không có người cô cần tìm. Leona thất vọng thở dài một tiếng. Ba năm trước hấn vẫn ở dưới hồ to gọi nhỏ ủng hộ cho cô đấy.

“Đại tiểu thư, xin hãy dùng ma pháp mạnh nhất của mình để công kích ta.”

Chấp sự nhìn cô mỉm cười nói. Quy định của cuộc kiểm tra là vậy. Bản thân chấp sự là một trung niên có tu vi Đại ma pháp sư. Mà các thiếu niên ở đây tuổi chỉ từ 12 – 18, tu vi cao nhất cũng chỉ là trung cấp ma pháp sư, nên hấn tự tin mình có thể ngăn cản bất cứ công kích nào của thí sinh.

Leona không nói gì, cũng không lấy ma pháp trượng như những người khác. Tay cô khẽ đưa về phía trước, miệng lẩm bẩm chú ngữ, động tác của cô thật tự nhiên, thanh thoát khiến cho người người si mê. Phong hệ ma pháp dần dần tập trung lại ngày càng dày đặc, gió nổi lên càng mạnh hơn nữa. Viên chấp sự vẻ mặt trở nên cẩn trọng. Hình như đây không phải là ma pháp bình thường mà Trung cấp ma pháp sư phát ra được. Đẳng cấp ít nhất cũng là ma pháp cấp 4 a.

Chỉ sau vài giây phong nguyên tố đã hình thành nên một vòi rồng to lớn, xen kẽ vào đó là những lưỡi đao gió xoáy ngược chiều nhau tạo thành tiếng rít ghê rợn. Các trưởng lão ở trên đài cũng tỏ ra kinh ngạc đứng cả lên.

“Không phải, đây là ma pháp cấp 5. Trời ạ, 17 tuổi đã là Cao cấp ma pháp sư rồi.”

Lúc này Leona cũng khẽ quát.

“Phong bạo, đi”

Vòi rồng ngay lập tức lao đến viên chấp sự. Không cần suy nghĩ nhiều, trước đó chấp sự cũng đã ngâm xướng chú ngữ tạo thành một lồng chắn ma pháp màu vàng nhạt. Không ngờ tên này lại là thổ hệ ma pháp sư thiên về phòng ngự a.

“Ầm, ầm, kết.....kết”

Vòi rồng va chạm vào lồng chắn tạo nên những âm thanh chói tai. Nhiều lúc lồng chắn cũng lung lay tưởng chừng như sắp vỡ nhưng sau đó màu vàng đất lại tỏa sáng, di trì thế trận giằng co với vòi rồng. Nhưng ma pháp này không phải chỉ đơn giản thế. Leona khẽ nói: “Bạo.”

“Ầm”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Đau đớn ngàn năm phát uy

“Àm”

Vội rống nỗ mạnh, đánh bay viên chấp sự xuống lôi đài. Tuy vậy, lòng phòng hộ của chấp sự vẫn không bị phá vỡ, hấn vẫn không bị tổn thương một cọng tóc đủ thấy Đại ma pháp sư không phải là dễ đánh bại như vậy đây. Cả toàn trường yên lặng. Mặc dù không thể làm tổn thương được viên chấp sự kia nhưng ma pháp phải nói là có sự chấn nhiếp cực lớn. Nhất là vụ nổ sau cùng làm cho người ta cảm thấy giật mình.

Chấp sự giật mình thông báo kết quả.

“Leona, 17 tuổi, Cao cấp ma pháp sư trung kỳ.”

“Oanh”

Kết quả lần này khiến toàn trường sôi động bàn tán. 17 tuổi đã là Cao cấp ma pháp sư trung kỳ, điều này có ý nghĩa gì, tức là thành tựu sau này ít nhất cũng phải đạt đến pháp thánh, thậm chí còn có cơ hội tiến vào cảnh giới Pháp thần. Quả là thiên tài ngàn năm có một của gia tộc a.

“Quả nhiên là thiên tài ma pháp a, xem ra chỉ cần vài chục năm nữa thôi gia tộc chúng ta sẽ lại có thêm một pháp thánh rồi đây.”

Trứ trưởng lão vỗ vỗ bộ ngực của mình nói. Trên mặt Duss cũng tỏ ra vẻ tự hào. Đây chính là con gái của ông a. Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

“Quả đúng là con gái của gia chủ nha. Nhưng hình như ta nghe nói nhị thiếu gia của chúng ta sợ hãi kiểm tra của gia tộc nên đã bỏ trốn mất tích thì phải.”

Nghe Đại trưởng lão mĩa mai Duss vẫn thản nhiên.

“Vẫn chưa đến lượt nó kiểm tra mà Đại trưởng lão, hừ chết về tay ai vẫn chưa biết đâu.”

Đại trưởng lão khẽ nhíu mày lại rồi không nói gì nữa. Bởi vì bên dưới đã đến lượt Desmond lên đài kiểm tra. Hấn vẫn cái biểu lộ kiêu ngạo, không xem ai ra gì như vậy. Desmond rút ra một thanh đại kiếm phát ra hào quang đỏ rực. Nhiệt độ xung quanh trở nên khô nóng, khó chịu.

“A, đây chính là phụ ma trang bị nha.”

Một thiếu niên có vẻ có kiến thức không khỏi kinh hô lên. Phụ ma trang bị là những trang bị có gắn thêm ma pháp trận trên đó. Có khả năng tăng cường tính công kích hoặc phòng ngự, đồng thời có thể kích phát ra ma pháp được khắc trên trang bị. Những món đồ này có giá trị vô cùng. Không ngờ Desmond lại sở hữu một thanh kiếm phụ ma. Quả là làm cho người ta đỏ mắt mà.

“Không ngờ Đại trưởng lão lại yêu cháu mình như vậy, đến cả phụ ma trang bị cũng đưa cho cháu mình.”

Duss khẽ cười mĩa mai. Đại trưởng lão cũng không tỏ vẻ gì nói.

“Desmon là cháu ta, nó còn là thiên tài của gia tộc, cái này gọi là bảo kiếm tặng anh hùng. Chứ như loại phế vật dù có phụ gia ma pháp vẫn chẳng làm được nên trò trống gì.”

Lão đặc biệt nhấn mạnh 2 từ “phế vật” mĩa mai nhưng Duss vẫn một bộ dạng điềm tĩnh cười thản nhiên, không để ý. Cứ như là hấn bỏ ngoài tai lời nói của Đại trưởng lão vậy.

Phía dưới Desmond thỏa mãn nhìn sự ao ước, hâm mộ của mọi người cho mình. Hai tay hấn nắm chặt đại kiếm vận sức chém mạnh vào tảng đá.

“Àm”

Đại kiếm vẽ nên một vòng cung màu đỏ xinh đẹp va chạm vào tảng đá tạo thành một vết chém sâu. Nhưng không ngờ chỉ trong chớp lát tảng đá lại hồi phục như cũ. Thế giới ma pháp quả là thần kỳ.

“17 tuổi, Đấu sư hậu kỳ đại viên mãn.”

Toàn trường ồ lên. Kiểm sư hậu kỳ đại viên mãn tức là đã bước một chân vào cảnh giới Đại đấu sư rồi. Cả đám thiếu niên tỏ ra hâm mộ nhưng trên đài cao Nhị trưởng lão lại nhíu mày.

“Với phụ ma trang bị lại chỉ đánh ra một kích tương đương với Đấu sư hậu kỳ đại viên mãn, hình như tu vi của Desmond không có tiến bộ a. Tuy hấn có thiên phú cao, nhưng không thể lười nhát trong việc tu luyện được.”

Các trưởng lão khác cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Đại trưởng lão thì ngoảnh mặt làm ngơ.

Lúc này phía dưới một thanh niên tóc xanh, gương mặt cương nghị, uy vũ, tay cầm trường thương bước lên đài. Đây là Geoffrey, thiên phú Đấu khí được coi là đệ nhất trong gia tộc. Gương mặt của Geoffrey trầm ổn, tạo cho người ta cảm giác như anh nắm trong tay toàn cục. Nhìn biểu hiện của Geoffrey các trưởng lão không khỏi gật đầu. Trầm ổn, đó là điều không thể thiếu của một vị tướng tài a.

Geoffrey hai tay nâng ngang trường thương một cách tôn trọng. Sau đó hai tay anh phát lực xoay người đâm thẳng về phía tảng đá.

“Phập”

Không ồn ào, hoa lệ. Trường thương như du long đắm vào đến 3/4 qua tầng đá. Toàn trường hít vào một ngụm khí lạnh. Phải biết tầng đá này có sức chịu siêu cường, vậy mà giờ lại bị Geoffrey đâm gần thủng, bọn hán tự nói rằng mình không thể làm được đấy.

“Geoffrey, 18 tuổi, Đại đầu sư hậu kì.”

“Uuu...ra”

Phía dưới bùng lên tiếng hoang hô vang dội. Dù thấy Geoffrey rất được lòng các đệ tử trong gia tộc. Dội tiếng hoang hô lắng xuống, chủ sự tiếp tục tổ chức kiểm tra.

“Franz.”

Toàn trường chợt yên ắng lại rồi rộ lên tiếng cười ha hả. Ai cũng biết Franz là phế vật.

“Thôi, chuyển đi, tên phế vật đó kiểm tra làm gì nữa.”

Một thiếu niên ở dưới gào to. Các thiếu niên bên cũng gật đầu đồng ý.

“Àm”

Lập tức một hỏa cầu bay đến đốt trụi tóc của thiếu niên vừa hô lên đó. Mọi người rùng mình nhìn về phía sau. Leona đang đen mặt đứng đó, cả người bùng bùng sát khí. Nguyên đám thiếu niên không ai dám nhúc nhích chứ đừng nói là phản kháng. Hung danh của đại tiểu thư Leona ai mà không biết.

“Franz.”

Chủ sự tiếp tục gọi tên hán một lần nữa. Phía trên đài Đại trưởng lão cười khinh bỉ.

“Phế vật cũng chỉ là phế vật.”

Chờ đợi một chút chấp sự nói.

“Nếu Franz không có vậy coi như kết quả sẽ bị...”

“Khoan đã lão ca, thật là ngại qua, ta bị kẹt xe mà a.”

Bỗng một giọng nói cắt ngang lời chủ sự, từ phía cửa Franz đứng đỉnh bước vào, nào có một tí nào là xấu hổ của người đến muộn.

Thánh đã lên sàng :3

“Franz”

Hán vừa mới vào đến sân thì một thân ảnh mềm mại liền lao đến ôm hán. Franz vừa ngửi ngửi hương thơm phát ra từ cơ thể đó vừa hưng phấn. Trời ạ, đây là cái ôm đầu tiên của ta trong hơn 20 năm trời a. Chẳng lẽ nị lực của ca lại lớn như vậy à cho con gái vừa thấy đã muốn ôm hôn nha.

“Tên nhóc này, mấy ngày nay chạy đi đâu vậy hả, làm ta lo lắng có biết không?”

Nói rồi cô gái cóc lên đầu hán một cái. Franz ngẩn người. Ặc, sao quen quá vậy. Hình như là bà đại tỷ à nha.

“Chị Leona ta đã lớn rồi nha, không phải tên nhóc nữa.”

Nhận ra Leona, Franz vội vàng xoa đầu nói. Đồng thời hán cũng đánh giá bà chị kiếp này của mình một chút. Quả là rất xinh đẹp a, nhưng hình như... ngực hơi nhỏ thì phải.

“Bốp”

“Thằng nhóc nguoi nhìn loạn gì đó hả?”

Nhận ra ánh mắt của Franz, Leona liền vỗ đầu hán một phát. Cô cũng có cảm giác em trai cô cũng thay đổi rồi. Franz xoa đầu, trong lòng chửi rủa. Không phải chỉ là mới nhìn một chút thôi sao.

“Hóa ra tên phế vật ở đây a. Nhưng mà dù nguoi có kiểm tra cũng như không thôi. Nguoi mãi mãi là tên vô tích sự, căn bã của gia tộc.”

Desmond bỗng nhiên bước ra mĩa mai hán. Những thiếu niên xung quanh cũng gật gù đồng ý, chỉ là sợ ánh mắt của Leona nên không dám có phản ứng.

“Desmond, người đừng tưởng có Đại trưởng lão che chở thì người muốn làm gì thì làm. Căn thận ta cắt đầu lưỡi người.”

Leona trừng mắt nhìn Desmond. Franz chỉ cười nhẹ nói.

“Người lớn đang nói chuyện con nít xía vô làm cái gì. Còn nữa nha, mời người tránh ra để ta lên kiểm tra. Tục ngữ có câu chó ngoan không cản đường.”

Leona phụt cười, em trai của cô đã thay đổi thật rồi, miệng lưỡi cũng quá ác đi. Desmond tức giận chỉ vào Franz.

“Tên chó đẻ, người dám nói ta là chó.”

Franz cười dâm.

“Cái này là người tự nhận chứ không phải ta nói nha. Còn người dám nói ta là đồ chó đẻ, chẳng lẽ ý người nói gia chủ...?”

Franz chột ngừng lại nhưng ai cũng hiểu hắn định nói gì. Desmond tái mặt.

“Ta không có ý đó, ý ta là người...ta...người...”

“Được rồi, không cần giải thích đâu. Nể tình anh em ta sẽ không nói với gia chủ đâu. Người thiếu nợ ta một lần đấy.”

Franz vỗ vào vai Desmond thì thầm rồi ha ha cười bước đi. Dám đấu khẩu với ta. Người còn non lắm.

“Phụt”

Phía sau Desmond phun ra một ngụm máu rồi ngất xỉu. Mọi người trừng mắt nhìn Franz, chỉ bằng vài câu nói mà làm Desmond ngất xỉu. Cũng quá lợi hại đi. Viên chấp sự cũng kinh ngạc. Đối với Franz hắn cũng không có tôn kính bao nhiêu. Nếu không phải có quy định thì hắn muốn trực tiếp gạch luôn tên Franz chứ đừng nói là kiểm tra để làm gì.

Franz rút ra thanh kunai trực tiếp đâm vào tảng đá. Với lv 20 một kích đơn giản của hắn cũng đã tương đương với một Đấu sư trung kỳ rồi.

“Phập.”

Quả nhiên thanh kunai đâm vào tảng đá chỉ còn lại cán dao. Toàn trường lặng yên. Tuyệt đối yên lặng. Franz không phải là phế vật sao. Tại sao lại có thể ...

“Ta không cảm nhận được dao động đấu khí từ hắn.”

Nhị trưởng lão nhíu mày. Duss đôi mày cũng nhăn lại. Franz đi vào ma thú sâm “Ảnh” đã nói với ông. Franz giết chết ma thú ông cũng biết. Nhưng Duss không ngờ thực lực của Franz lại mạnh đến thế, đồng thời ông cũng không cảm nhận được dao động đấu khí từ Franz. Tại sao lại như vậy?

“Này, thông báo kết quả được chưa ha?”

Franz bức bối nhìn viên quản sự đang tròn mắt. Tên này lúc này mới giật mình thông báo.

“Franz, 15 tuổi, đấu sư trung kỳ”

Không ai nói gì cả, không có hoan hô, không có hăm mộ, không có đồ kỵ. Tất cả chỉ là sự trầm mặc. Vị thiếu gia từ một phế vật giờ trở thành một thiên tài. Mọi người cần có thời gian để tiêu hóa điều này.

“Này, không có ai tặng hoa cho ta sao, hoan hô lên cái nào.”

Thấy không ai nói gì, Franz mất hứng đi xuống. Hắn cứ tưởng sẽ có hàng chục tiểu MM (muội muội) chạy đến xin chữ ký của hắn cơ. Mà thực ra cũng có một người bước đến trước hắn. Là nữ...nhưng cũng là bạo long Leona a.

“Rầm”

Leona đập đập đầu Franz xuống đất, tay chống hông tức giận nói.

“Tên nhóc khốn kiếp nhà người, có bản lĩnh lợi hại như thế sao không biểu diễn sớm cho ta biết. Có phải người khinh thường bà chị như ta không hả.”

Franz khóc không ra nước mắt, đúng là nữ bạo long mà. Sau đó hắn cũng bịa ra như những truyện xuyên việt từng đọc kiếp trước cái gì mà thần tiên tỷ tỷ, ông bực ban cho linh đan, diệu dược, tiền bối ẩn thế truyền thụ võ công, ra đường đập c*t chó thì nhặt được vàng...Ấy vậy mà Leona lại tin. Cũng làm cho người ta rửa mắt xem đi. Lại dễ lừa như vậy.

-----Phân cách-----

Cuối cùng Franz cũng lọt vào top 32. Ở lượt này các thiếu niên gia tộc Bonaparte sẽ thi đấu từng cặp loại trực tiếp. Đánh nhau một ngày cuối cùng còn lại 8 người thực mạnh nhất là Franz, Leona, Geoffey, Desmon và 4 người khác nữa. Cuộc thi được quyết định sẽ tiếp tục vào ngày mai.

Đêm đó Leona buộc hẳn phải khai rõ thật thà suốt 3 năm đã trải qua những gì. Franz dựa theo trí nhớ cũ kể lại, đậm mắm thêm muối vào những đoạn mình bị bắt nạt ra sao làm Leona tức giận không thôi. Hận không thể ngay lập tức tìm mấy tên ăn hiếp Franz dạy bảo cho một trận.

“Thiếu gia, gia chủ gọi ngài sang phòng sách.”

Emon bỗng nhiên bước vào nói. Lại nhắc đến tên Emon này khi thấy Franz trở về liền ôm lấy chân hắn mà khóc sụt sùi thề chết không buông. Làm cho mấy tiểu MM nhìn hai tên với ánh mắt kỳ lạ. Franz cảm thấy phiền muộn vô cùng. Đùng có nghĩ ta là 3D chứ.

Bước vào trong phòng sách, Franz thấy Duss đang ngồi bên kệ sách có vẽ nhân hạ. Lần đầu tiên Franz nhìn kỹ người cha kiếp này của mình. Khác với mái tóc đen của Franz, Duss tóc lại màu tím, gương mặt góc cạnh, uy nghiêm, đôi mắt rất sáng và có thần, đây chính là hình mẫu của một người cha nghiêm khắc.

“Đến rồi sao.”

Duss nhận ra sự hiện diện của Franz. Đối với Franz lâu nay ông luôn cảm thấy có lỗi với hắn. Mẹ mất sớm, bản thân lại không thể tu luyện, bản thân ông là gia chủ, nhưng không thể giúp được gì nhiều cho hắn. Chính vì vậy mà bản thân ông xấu hổ, không dám nhìn mặt Franz, mỗi lần nhìn thấy Franz, nhìn vào đôi mắt đen giống vợ ông, Duss cảm thấy con tim mình thất lại, đau đớn.

“Cha, con xin lỗi vì đã rời gia tộc...”

“Không cần giải thích, Ảnh đã nói cho ta người đi ma thú sâm lâm rồi.”

Duss cắt ngang lời Franz nói. Nhìn Franz lặng yên ông tiếp tục.

“Hội đồng trưởng lão đã sắp xếp xong, ngày mai ngươi sẽ thi đấu với Desmond. Ta biết hiện giờ ngươi đã không còn như trước, nhưng Desmond đã là Đấu sư hậu kỳ, hơn nữa lại có phụ ma trang bị. Nên ngày mai phải cẩn thận. Ta cho phép ngươi vào kho của gia tộc có thể lấy một vật tùy ý ở tầng 1. Nếu ngày mai đánh không được thì chịu thua. Đùng vì sĩ diện mà cố quá.”

Vẫn là giọng nói trầm trầm không cảm xúc như vậy nhưng Franz cảm nhận được sự quan tâm trong từng câu chữ của cha. Hắn có cảm xúc muốn chạy đến ôm thật chặt Duss, cảm nhận sự ấm áp của tình cha. Nhưng hắn kìm nén lại được. Franz biết nỗi khổ của Duss, là một gia chủ của một gia tộc lớn, ông phải chịu áp lực từ mọi phía, nhất là khi có một đứa con phế vật. Ông không thể lộ liễu che chở cho hắn, bởi vì bên cạnh luôn có Đại trưởng lão nhìn mọi hành động của ông.

“Được rồi, ngươi đi gặp quản gia đi. Hắn sẽ dẫn ngươi đi.”

Duss phát tay. Franz cung kính chào ông một cái rồi xoay người ra ngoài.

“Lần sau đùng tự ý đi ma thú sâm lâm nữa, nơi đó rất nguy hiểm.”

Duss chợt nói, giọng nói thật trầm ấm, ấm áp. Đây là lời nói của một người cha hiền từ chứ không phải một gia chủ uy nghiêm.

“Con hiểu, thưa cha.”

Franz khẽ nói, hắn cũng không quay đầu lại mà bước đi. Duss nhìn bóng lưng con trai dần khuất xa, trong lòng chợt nhẹ, như gánh nặng mười mấy năm nay của ông đã biến mất kể từ hôm nay.

-----phân cách-----

Franz bước vào kho của gia tộc. Đây là một kiến trúc hình tháp có 3 tầng. Theo như Franz biết thì nếu không có gia chủ hoặc trưởng lão cho phép thì đệ tử gia tộc không được tự ý tiến vào. Franz lóa mắt trước khung cảnh đồ sộ này. Phía trước là những hàng vũ khí sáng bóng. Có đủ loại trang bị từ đại kiếm, trường thương, cung tiễn, khôi giáp,... thậm chí có cả ma trượng của ma pháp sư. Tất cả đều là phụ ma vũ khí a. Phía sau là các phục sức của các loại chức nghiệp như ma pháp bào, mặt nạ, dây chuyền, vòng tay, thủ sáo (bao tay bảo vệ thường dùng cho cung thủ),... Những trang bị ở đây có thể làm cho người ta đồ mất nhưng đối với Franz thì không có tác dụng nào. Vì sao ư. Bởi vì những trang bị này muốn sử dụng đều phải có đấu khí hoặc ma pháp để kích hoạt a. Sau cùng là một dãy ma hạch sáng lấp lánh đủ màu sắc. Franz chảy nước miếng. Đây rồi. Dùng ma hạch có thể trao đổi với hệ thống đổi thành bạc. lần trước hắn dùng ma hạch cấp 3 của Hắc Ly mèo được đến 1500 bạc. Ở đây ma hạch cao cấp nhất là một viên ma hạch cấp 6. Hắn đoán chừng tầng 2, tầng 3 sẽ có ma hạch cao cấp hơn a.

Nghĩ đến đây Franz vội lấy viên ma hạch trao đổi với hệ thống.

“Đinh, xác nhận trao đổi ma hạch cấp 6 để lấy 25000 bạc.”

“Xác nhận”

-----phân cách-----

Sáng hôm sau, tất cả đệ tử của gia tộc lại tập trung lại sân thí luyện của gia tộc để xem trận đấu 8 cường. Leona hôm nay sẽ đấu với Cesc – một thiếu

niên tóc xanh, chức nghiệp kiếm sĩ, tu vi hình như là đấu sư hậu kỳ. Với trận đấu này Franz không hề lo lắng cho Leona, pháp sư vốn được đánh giá hơn kiếm sĩ rất nhiều, hơn nữa tu vi của Leona lại hơn hẳn đối phương. Đối thủ của Geoffey lại là một thiếu niên thô kệch pháp sư, tu vi đã đến trung cấp mà pháp sư hậu kỳ. Kết quả của trận này cũng không khó đoán, thực lực quá chênh lệch. 2 người khác một người là Grey – trọng trang chiến sĩ tu vi Đấu sư trung kỳ. Nghe nói hắn nhờ một thân giáp nặng, máu trâu đã đánh bại một vài tên tu vi còn cao hơn cả hắn. Người còn lại tên là Sothe. Chức nghiệp đạo tặc, tu vi Đấu sư hậu kỳ. Franz không thể dự đoán được kết quả của trận này. Nói Sothe tu vi cao hơn, tốc độ nhanh hơn có thể mài chết Grey, nhưng Grey lại là trọng trang chiến sĩ, vốn là khắc tinh của đạo tặc nha. Nên trận này sẽ khó phân thắng bại đây.

“Trận đầu tiên, Franz và Desmond.”

Không ngờ hắn lại đấu trận đầu tiên a. Desmond vẫn kiêu ngạo, cái đầu ngẩng cao như gà trống vừa mới thắng trận. Franz trên mặt cười gian, nhảy tung tung lên đài. Trên tay hắn cầm một thanh trường kiếm, vỏ kiếm màu trắng với đốc kiếm tạo thành một đường thẳng dài tầm 40 inch. Nếu ai là fan của Naruto kiếp trước sẽ dễ dàng nhận ra thanh Kusanagi này.

Kusanagi: Thanh kiếm được Sasuke sử dụng được đặt theo tên của thanh kiếm của thần giông bão Susanoo. Có bổ sung thêm nhẫn thuật Lôi kiếm thiên điều (Chidorigatana) không những tăng độ sát bén của kiếm mà còn có thể gây tê liệt địch nhân.

Nhìn thấy nụ cười đó Desmond chợt rụt cổ lại. Việc xảy ra ngày hôm qua vẫn còn in sâu trong ký ức hắn. Trong mắt hắn Franz không phải là một con cừu béo nựa mà chính là một con hồ ly xảo quyệt.

“Franz, hôm nay ngươi gặp ta coi như ngươi không may. Khôn hồn thì chịu thua, đập đầu ta ba cái ta sẽ tha cho ngươi.”

Rút đại kiếm ra Desmond lấy thêm tự tin quát. Bản thân hắn là Đấu sư hậu kỳ, còn có phụ ma trang bị còn sợ tên tiểu tử này sao.

“Thật sao, chiến đi, ngươi còn chưa xứng để ta dùng kiếm”

Franz mang kiếm vào thắt lưng khẽ cười nhẹ nói.

“Ngươi muốn chết”

Desmond gầm lên giận dữ chém về phía Franz. Nào ngờ, Franz bỗng ném về phía hắn một mẩu giấy nhỏ.

Bùa nổ: Một loại vũ khí của shino bi. Khi ném ra có thể nổ hoặc nổ trong vài phút.

“Bùm”

Chỉ thấy Desmond bị đánh văng ra, tóc bị đốt cháy bù xù, gương mặt đen thui.

“Ngươi... vô xĩ”

Desmond bị đốt cháy thể thảm nhưng thực ra vẫn không tổn thương gì mấy, bùa nổ uy lực thực ra không được mạnh cho lắm a.

“Bùm”

Desmond lại văng ra xa, lần này quần áo hắn bị rách nát khá nhiều.

“Bùm”

“Bùm”

...

Mọi người trắng mắt. Đây còn là chiến đấu sao, quả thật là một màn ngược đãi mà. Desmond giờ đây đâu còn tiêu sái như ban đầu nữa. Tóc bị đốt trụi, mặt đen lèm, bầm dập khắp nơi, quần áo rách rưới. Hắn giận dữ quát.

“Tên Franz khôn kiếp, có giỏi thì trực diện đấu với ta.”

“Như ngươi mong muốn.”

Giọng nói truyền ra từ phía sau Desmond, chỉ thấy Franz hai tay chấp thành chữ đấm vào giữa ass của Desmond khẽ quát.

“Đau đón ngàn năm”

“Àm”

Một tiếng hét thảm vang lên. Desmond rơi xuống khỏi đài, hai tay ôm lấy mông mình. Hắn cảm thấy một cảm giác thật thốn, thật đau, không biết có gọi là dục tiên dục tử muốn chết đi sống lại không.

Franz khoanh tay cười khê.

“Có một sự thôn không hề nhẹ nha.”

Xin lỗi mọi người. Chương này dài quá, nên hơi lâu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Hùng ung trên bầu trời

“Tốt”

Phía trên đài Duss hưng phấn đến mức đứng lên. Đại trưởng lão đen mặt hừ lạnh.

“Tên đó dùng ngoại vật thi đấu, như vậy đã là phạm quy rồi.”

Nhị trưởng lão háng giọng một tiếng.

“Loại giấy gây nổ đó của Franz cũng có thể tính là một loại vũ khí a, không có luật nào ngăn cấm sử dụng vũ khí để thi đấu cả. Hơn nữa Desmon có phụ ma vũ khí lại không biết các sử dụng để áp chế đối phương. Nên Franz chiến thắng là xứng đáng.”

“Nhị trưởng lão nói đúng. Ta thấy Desmond chỉ là dạng hữu dụng vô mưu, mấy năm nay tiến triển lại chậm lắm. Ta nghĩ nên xem lại nguồn đầu tư của gia tộc cho hắn.”

Duss tiếp lời. Đại trưởng lão xanh mặt. Nếu bị gia tộc cắt bỏ đi nguồn đầu tư tu luyện, tương lai của Desmond cũng có thể coi như chấm dứt.

“Trận thứ nhất, Franz chiến thắng.”

“Đinh, hoàn thành chính tuyến nhiệm vụ, đánh bại Desmond. Nam thưởng 10000 exp, 1000 bạc, Trung cấp thuốc chữa thương 10 bình, trung cấp thuốc hồi phục chakra 10 bình, trung cấp thuốc hồi phục thể lực 10 bình.”

“Đinh, bởi vì ký chủ chưa hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức nên hệ thống tạm thời bảo lưu kinh nghiệm”

Mọi người trắng mắt nhìn Desmond hai tay không tự chủ ôm lấy ass của mình. Chiêu này cũng quá tàn nhẫn đi a. Sống không bằng chết. “Đau đớn ngàn năm” bỏ qua bất kỳ phòng ngự nào tạo cho địch nhân cảm giác đau đớn đến tột cùng. Nhưng Franz biết chiêu này chỉ dùng được với người có thực lực thấp hơn mình, bởi vì khi địch thủ ngang nhau hoặc cao hơn thì sẽ không thể dễ dàng đâm trúng ass của họ nữa.

“Em trai, chiến thắng quá đẹp nha. Khi nào ngươi phải dạy ta chiêu ấy.”

Khác với mọi người, Leona vui vẻ bá lấy cổ của Franz. Đối với bà chỉ vừa trẻ con vừa hung hãn này Franz cũng chỉ biết cười trừ chuyển chủ đề thôi.

“Em họ quả nhiên thâm tàn bất lộ a. Người anh như ta cũng mong chờ được chiến với ngươi một trận đây.”

Geoffrey cũng khẽ cười đi đến chúc mừng hắn. Franz đã sớm nghe danh tiếng của Geoffrey. Có thể coi anh chính là hạt giống của gia chủ tương lai. Geoffrey là một người điềm đạm, biết cách cư xử nên luôn được lòng mọi người trong gia tộc. Franz cũng cười nói.

“Em tin chúng ta sẽ gặp nhau trong chung kết.”

“Được, ta cũng tin là như vậy.”

Geoffrey cũng cười nhẹ rồi xoay người đi, thật là tiêu sái khiến không biết bao nhiêu thiếu nữ chao đảo nha.

Hai trận tiếp theo Leona và Geoffrey đều dễ dàng chiến thắng đối thủ của mình. Đến trận cuối cùng mới là trận Franz mong đợi nhất. Đạo tặc Sothe đối chiến với trọng trang chiến sĩ Grey.

Đầu tiên là Grey bước lên đài. Hắn cao tầm 1m90, mặc một thân trọng trang chiến sĩ bao gồm: Giáp nặng bao quanh người kết cả giày, găng tay, mặt nạ đều bằng kim loại nặng, một trường thương dài 2,5m, và một mặt đại thuẫn còn to cao hơn cả người hắn. Với một thân trang bị như vậy nếu như ở trái đất dù là trọng trang bộ binh của châu Âu cũng đừng hòng mang nổi. Nhưng đây là dị giới a. Bởi vậy mới thấy Đấu khí thật không bình thường chút nào.

Trái ngược với Grey mặc trọng trang, Sothe ăn mặc đúng chuẩn của một đạo tặc gồm giáp da bó sát người, mặt nạ quý, và hai thanh chùy thủ mang bên hông. Chỉ đơn giản như vậy.

Trận đấu bắt đầu, Sothe liền biến mất khỏi tầm mắt của mọi người. Franz biết đây là tuyệt kỹ của đạo tặc. Tiềm hành (tàng hình). Cách chiến đấu của đạo tặc rất khác biệt. Lấn tránh, tiếp cận và nhất kích tất sát. Nên đạo tặc còn được gọi là khắc tinh của pháp sư bởi vì pháp sư khả năng cận chiến gần như bằng không, mà tốc độ cũng không nhanh bằng đạo tặc, nên dễ dàng bị kết liễu trong 1 hit.

Grey cũng bày ra tư thế chiến đấu của mình, hai chân khẽ chùn xuống, dựng thẳng tấm chắn lên, tay phải nâng trường thương cao gần bằng vai chia về phía trước. Ưu thế của trọng trang chiến sĩ không phải là kỹ xảo chiến đấu mà chính là trang bị của mình. Trang bị càng chắc chắn, trọng trang chiến sĩ càng khó thất bại.

“Xoẹt”

Sothe bỗng hiện ra phía sau Grey chém một nhát vào đúng kẽ hở giữ giáp chân và giáp đùi của Grey rồi biến mất. Grey vẫn không hờ lạnh dù chỉ một tiếng, càng phòng thủ chặt hơn. Hắn biết nhược điểm của trọng trang chiến sĩ là tốc độ, và cũng rõ ràng Sothe muốn mãi chết hắn.

“Xoẹt”, “koong”.

Lần này Sothe hiện thân phía bên phải Grey đâm vào khớp khuỷu tay của hắn nhưng Grey đã phản ứng. Chỉ thấy hắn duỗi thẳng tay ra, kẽ hở của giáp liền khít lại, kẹp chặt lấy chùy thủ của Sothe. Tay trái nâng lên đại thuẫn đập về phía Sothe. Tên này phản ứng cũng không chậm vội buông thanh chùy thủ nhay sang bên, biến mất.

Hơn 15 phút trôi qua trên sân đấu vẫn không có tiến triển gì. Cả hai đều rất cẩn thận. Nhưng bất lợi nghiêng về phía Sothe vì hắn không thể ở trạng thái tiềm hành lâu được. Cuối cùng Sothe chịu không được hiện thân phía sau Grey đánh một chưởng lên trọng giáp của hắn hòng đẩy ngã Grey. Nhưng Grey phản ứng rất nhanh, hắn buông đại thuẫn, hai tay chống trường thương xuống sân đấu xoay người tiến về phía trước. Sothe không bỏ qua cơ hội lao lên truy kích, chùy thủ đâm về phía cổ họng Grey. Nào ngờ Grey không lui mà tiến, dùng chính trọng giáp huyếch mạnh vào ngực hắn. Mắt thấy không thể tránh thoát được Sothe tay xoay cán dao biến thành chưởng đánh về phía ngực Grey.

“Ầm”, “rắc”

Cả hai người đều bị đánh văng ra, không đứng dậy nổi. Sothe bị gãy mấy cây xương sườn, tay cũng bị gãy do va chạm với trọng giáp. Grey bị trúng 2 chưởng của Sothe vốn bị nội thương, khi ngã xuống dưới tác dụng của trọng lực, sức nặng trọng giáp, sức nặng cơ thể chồng chất lên người hắn làm cho thương thế nặng càng thêm nặng. Kết quả của trận đấu không ngờ lại là lưỡng bại câu thương.

-----Phân cách-----

Không biết hội đồng trưởng lão sắp xếp thế nào lại chọn đối thủ tiếp theo của Franz lại chính là Leona. Nhưng khi lên đài Leona lại tuyên bố bỏ quyền thi đấu. Nói cái gì đó mà Franz đã hứa hẹn, thách đấu với Geoffey rồi nên không thể bỏ lỡ bla, bla,...đủ lý do được đưa ra nhưng Franz biết Leona chính là dành quyền đi tiếp cho hắn. Thế là Franz được vào thẳng chung kết. Về Geoffey thì đơn giản hơn, Grey và Sothe đều không thể tiếp tục chiến đấu nên xem như bỏ quyền.

“Trận chung kết, Franz và Geoffey”

“Geoffey tất thắng”

“Geoffey vô địch”

“Đẹp trai quá.”

“Em yêu anh Geoffey”

...

Nhìn đám đông điên cuồng Franz đen mặt. Bộ ta tệ lắm hay sao chứ.

“Em trai cố lên.”

“Thiếu gia đẹp trai, vô địch”

Cuối cùng thì ủng hộ Franz cũng chỉ có Leona với tên Emon này thôi. Franz lên đài cười khở.

“Xem ra fan của anh cũng quá đông đi.”

Geoffey chỉ cười nhẹ.

“Ta tin qua trận chiến lần này em cũng sẽ nổi danh không kém gì ta đâu. Chiến đi.”

Nói rồi trường thương vòng qua sau lưng chia mũi thương về phía trước.

“Tốt”

Franz cũng rút kiếm ra. Lưỡi kiếm thẳng, dài nhưng chỉ có một lưỡi, xung quanh là những tia điện xà uốn lượn. Làm cho người ta cảm thấy đây không phải là một thanh kiếm bình thường. (Bình thường kiếm có 2 lưỡi, đao có 1 lưỡi, nhưng trong tài liệu gọi là kiếm thì mình cứ gọi theo là như thế).

“Kiếm tốt, em họ, phải cẩn thận”.

Geoffey khen một tiếng, trường thương đột tiến đâm thẳng về phía trước tốc độ cực nhanh. Franz bình tĩnh né người sang bên, nhưng Geoffey lập tức quét ngang trường thương thành chiêu “hoành tảo thiên quân”. Franz vội vùng kiếm đón đỡ.

“Đang”

Franz bị đẩy lui ba bước mới triệt tiêu được lực đạo của Geoffey. Nhưng hẳn biết Geoffey vẫn chưa dùng hết sức. Quả là không thể kinh thường thực lực của Đại đấu sư mà. Nếu muốn đánh thắng Geoffey tuy nói là không hề dễ dàng nhưng nếu hắn mở ra tòa luân nhãn thì mọi việc sẽ dễ hơn nhiều. Nhưng Franz không muốn. Dù sao giữ lại một con bài tẩy cho mình vẫn tốt hơn.

“Ảnh phân thân chi thuật”

“Bùm”

Xung quanh Franz hiện ra thêm 3 phân thân nữa tất cả cùng lao về phía Geoffey. Trên đài các trưởng lão đều sùng sốt.

“Là ảo thuật sao?”

Chỉ riêng Đại trưởng lão la cười lạnh.

“Đã tu luyện đấu khí còn muốn tu luyện ma pháp sao. Thật là muốn chết mà.”

Ảo thuật là một loại ma pháp thuộc về tinh thần hệ pháp sư – một loại pháp sư rất ít trên đại lục bởi vì tu luyện nó rất khó khăn cũng như người có thiên phú tinh thần hệ ma pháp cũng không nhiều. Bởi vì tu luyện khó khăn nên ngoài lý do thiên phú mọi người cũng đều chỉ chủ tu một loại ma pháp hoặc đấu khí do thời gian không nhiều. Bỏ công ra cùng một lúc tu luyện đấu khí và ma pháp không những hiệu quả không được cao mà còn tỏ ra yếu thế hơn những người cùng cảnh giới.

Thấy ảnh phân thân Geoffey hơi sùng sốt một chút, nhưng chỉ một chút mà thôi, anh khề quát.

“Bàn long thất thương”

Tốc độ đâm thương của Geoffey tăng lên gấp nhiều lần, ma sát với không khí tạo thành tiếng rít ghê tai. Đến mức tạo thành 7 ảnh thương đâm vào 4 ảnh phân thân.

“Bùm, bùm...”

Phân thân không tránh kịp thì nhau biến mất không còn một mống. Geoffey nhún đôi lông mày lại.

“Lôi kiếm thiên điều”

Bỗng nhiên Franz xuất hiện đằng sau Geoffey, kiếm Kusanagi mang theo điện xà đâm thẳng về phía vai Geoffey. Tưởng chừng như chiến thắng ở trước mắt, Geoffey lại gạt người về phía trước, đá một cước về phía sau chuẩn xác trúng bụng hắn. Không kịp phòng bị Franz phun ra một ngụm máu, lỵ liên tục xuống 1/3. Hắn bị đá ra xa trượt trên sàn, Geoffey không tha lao theo đâm thương về phía hắn ý đồ kết thúc trận đấu. Franz vội rút ra một tấm bùa nổ (mấy thứ này phải chuẩn bị trước không phải lúc chiến đấu mới mua nhé) dán vào kunai phóng về phía trước.

“Bùm”

Bùa nổ oanh một lỗ trên sàn đấu, cũng chấm dứt thế công của Geoffey.

“Em họ quả nhiên thực lực bất phàm, người năm nay mới 15 tuổi, tương lai chắc chắn sẽ siêu việt hơn ta.”

Geoffey chống thương xuống nói. Franz khề đứng dậy, lau đi vết máu trên miệng cười.

“Anh Geoffey quả nhiên không hổ danh là thiên tài của gia tộc a. Nhưng ta sẽ cho anh biết ai mới là con hùng ưng bay trên bầu trời này.”

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Hệ thống nâng cấp

“Thành công giao dịch Tam nhật nguyệt chi vũ”

“Đinh, ký chủ xác nhận học Tam nhật nguyệt chi vũ?”

“Đinh, ký chủ đã học tập Tam nhật nguyệt chi vũ.”

Liên tục là thông báo của hệ thống. Franz tiêu hao 2000 bạc để mua bộ thể thuật Tam nhật nguyệt chi vũ.

Tam nhật nguyệt chi vũ: Là kiếm pháp của Hayate, chú trọng 1 chữ nhanh, đến mức tạo thành tàn ảnh.

(Vì Hayate là nhân vật phụ không có tư liệu về nhân thuật này nên mình tự xử)

Franz nghe ra cái răng nanh của mình nói.

“Anh họ, người cẩn thận a.”

Nói rồi dùng tốc độ cực nhanh chém về phía Geoffrey. Bóng kiếm chia làm 3 hướng đâm vào ngực hắn. Geoffrey không hoảng loạn hai tay xoay tròn đầu thương gầm một tiếng.

“Phá cho ta.”

“Àm”

Từ đầu thương bùng nổ ra một luồng khí kinh thiên đánh tan bóng kiếm, đẩy lùi Franz, Geoffrey lảo nhào trên không hai vòng, trường thương vẽ nên một vòng cung đẹp để đập thẳng xuống đầu Franz.

“Đang”

Chỉ thấy Franz hai chân khụy xuống, tay phải cầm đốc kiếm, tay trái đỡ lấy sống kiếm ngăn chặn trường thương. Tay của Franz hơi run rẩy, hổ khẩu bị nứt ra. Lực lượng quá chênh lệch đi.

“Em họ, đừng cố nữa, người như thế đã khá lắm rồi.”

Geoffrey vẫn là nụ cười nhẹ trên môi đó khẽ nói. Khóe miệng Franz lại trào ra một vệt máu. Hắn cười nhạt cắn răng nói.

“Gia tộc Bonaparte không có kẻ đầu hàng”

“Àm”

Câu nói của Franz bỗng chốc làm mọi người phía dưới lặng đi. Các thiếu niên, thiếu nữ ngẩn ngơ nhìn Franz, trong mắt đầy vẻ mơ màng. Một người như thế, một tên phế vật như thế, dựa vào cố gắng của mình mà đạt được thành tựu như hôm nay, một kẻ tùy ý bị người khác bắt nạt hôm nay lại đứng tại đây chiến đấu xung hùng, một người đang bị đánh toại tả như thế vẫn kiên định, không chịu thua. Một người như thế liệu có đáng mang danh phế vật, có đáng bị người ta khinh bỉ không.

“Franz”

“Franz”

“Franz”

...

Không biết bắt đầu từ ai, các đệ tử gia tộc liên tục hô tên hắn. Không còn sự khinh bỉ, không còn sự đố kỵ tất cả chỉ còn là sự sùng bái, ái mộ và tôn trọng. Franz giờ đây trong mắt mọi người không còn là kẻ phế vật thừa thãi của gia tộc nữa, mà chính là tấm gương, là thần tượng để mọi người hướng tới noi theo.

“Tên nhóc này quả không hổ danh là con cháu gia tộc Bonaparte ta.”

Các trưởng lão gật đầu tỏ vẻ hài lòng. Duss trên mặt tràn đầy vẻ tự hào. Đó chính là con trai ông. Con trai của Duss Bonaparte này. Luôn mang trong mình ý chí kiên cường bất khuất của gia tộc Bonaparte, xứng đáng dòng dõi của vua hoàng kim sư tử (gia huy của gia tộc Bonaparte là hoàng kim sư tử).

“Tên nhóc này mang vài phần phong phạm thời trẻ của ta a.”

Trong góc nào đó Heter tự phụ thầm thì.

Tiếng hô vang Franz vẫn chưa ngừng lại. Geoffey cười.

“Em họ, người thấy không, mọi người đã chấp nhận người rồi. Người cũng đừng để mọi người thất vọng.”

Franz cắn răng nói.

“Ta đã biết”

Nói rồi gầm lên một tiếng, Franz vùng đứng lên, tay trái ngón trỏ và ngón cái tạo thành một vòng tròn trên miệng.

“Hào hóa cầu chi thuật”

Franz phun ra một quả cầu lửa khổng lồ đánh về phía Geoffey.

“Ầm”

Tầm sát thương của “Hào hóa cầu chi thuật” là 5m, Geoffey quả nhiên không tránh kịp, bị hỏa cầu đánh thẳng vào ngực, miệng phun ra một ngụm máu, thân hình bay ra xa.

Chớp lấy thời cơ, tay trái Franz biến thành chỉ, tay phải đưa kiếm lên cao quát.

“Tam nhật nguyệt chi vũ”

Franz chạy hình chữ Z nhanh đến mức các tàn ảnh tạo thành hình cánh bướm xòe ra giữa ánh mặt trời lung linh huyền ảo. Thấy Franz lao đến Geoffey lùi về phía sau ngã người đâm thương về phía trước tạo thành một chiêu “hồi mã thương”, nhưng khi trường thương đâm vào Franz, Geoffey chợt nhận chỉ là đâm trúng tàn ảnh mà thôi.

“Sát”

Bỗng nhiên Franz xuyên hiện phía trên Geoffey, hai tay nâng kiếm quá đầu chém xuống.

“Phập”

Mất thấy không kịp tránh, Geoffey quyết đoán nghiêng người, thanh Kusanagi chém xuống bị giáp vai cản lại một chút, tiếp tục cắt xuống bả vai của anh. Thân hình Geoffey chợt khựng lại. Franz biết đó là do tác dụng tê liệt của thanh Kusanagi. Chớp lấy thời cơ Franz tay biến thành đâm tung một đám toàn lực chuẩn xác vào ngực trái của Geoffey.

“Bành”

Geoffey hét thảm một tiếng rơi xuống đài. Mọi người trợn mắt. Đã phân thắng bại rồi sao. Một thiên tài đứng đầu gia tộc từ trước đến giờ cứ như thế bị đánh bại. Rồi bỗng nhiên lại thêm muộn lòng sóng nữa trào dâng.

“Franz”

“Franz”

....

Xung quanh các đệ tử gia tộc dùng hết sức mình mà gào tên hắn. Trên đài Franz đứng hơi khom người, miệng thở từng ngụm, nhưng trong lòng chợt có gì đó nhẹ nhõm. Hắn biết đó chính là mảnh linh hồn sót lại trong cơ thể của Franz đã siêu thoát. Mong ước của Franz, được mọi người trong gia tộc công nhận. Giờ hắn đã làm được. Franz thàn nói.

“Yên nghỉ đi, người anh em”

Chợt hắn cảm thấy mất hoa đi. Nhìn xuống thấy hp chỉ còn 1/5, chakra và thể lực đều thấy đầy. Xem ra hắn sắp ngất xỉu rồi đây. Hắn bỗng thấy một bóng đen mềm mại chạy về phía hắn.

“A, mỹ nữ...”

Rầm

-----Phân cách-----

Tỉnh dậy, Franz nhận ra hắn đang trong phòng mình. Còn bên bàn trà tên Emon đang nằm gục xuống đó mà ngủ, nước dãi chảy ra lai lân.

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức, đạt được danh hiệu trung nhẫn, ban thưởng 30000 exp, 20000 bạc, skill Lôi Chấn (Nagashi), trung cấp thuốc trị thương 10 bình, trung cấp hồi phục chakra 10 bình, trung cấp hồi phục thể lực 10 bình.”

“Đình, chúc mừng ký chủ đạt lv 32, ban thưởng 1300 bạc.”

Liên tiếp là thông báo của hệ thống làm Franz mừng rỡ. Lv32 nghĩa là thực lực của hắn đã tăng một mảng lớn, tương đương với Đấu sư hậu kỳ rồi. Giờ nếu gặp lại Hắc Ly mèo hắn cũng có thể tiêu diệt dễ dàng.

“Mở ra bảng thuộc tính”

Danh tính: Franz Bonaparte

Hp: 2300/4200

Chakra: 300/4000

Thể lực: 500/4050

Level: 32

Kinh nghiệm: 32034/35323

Skill (Kỹ năng): Thể thân thuật, Ảnh phân thân thuật, hào hỏa cầu chi thuật,...

Trang bị: Trung nhẫn Shinobi sáo trang (đầy đủ phụ kiện của trung cấp nhẫn giả), Kunasagi,...

Bạc: 32430

“Đình, bạc của ký chủ đã vượt quá 30000. Ký chủ có muốn nâng cấp hệ thống?”

A Còn có cả nâng cấp. Franz hơi sững sốt một chút rồi quyết định.

“Nâng cấp”

“Đình, hệ thống bắt đầu nâng cấp. Thời gian: 1 ngày. Ký chủ không thể sử dụng hệ thống trong thời gian này.”

Chỉ trong chốc lát tiêu hao hết 30000 bạc, tuy hơi tiếc một chút nhưng Franz không hối hận. Không biết hệ thống nâng cấp xong sẽ trở thành cái dạng gì đây này.

Franz nhanh chóng uống vào thuốc chữa thương. Dù sao cũng phải khôi phục thương thể trước đã. Lần này chiến đấu tuy là bị đánh đến thừa sống thiếu chết nhưng thu hoạch lại không hề nhỏ. Không những lv tăng lên, thu được một món lợi lớn, còn có cả Thiên Điều.

Lôi chân: Là một dạng biến dị của Thiên Điều, một tia điện sẽ bao quanh lấy nhẫn giả bảo vệ nhẫn giả khi bị đối thủ vây quanh.

Đây quả là một nhẫn thuật bảo mạng a. Vốn Franz rất thích nhẫn thuật “hồi thiên chi phân”, nhưng nhẫn thuật này cần người có huyết kế giới hạn sở hữu Bạch nhãn, mà hắn thì đã chọn Tả luân nhãn nên chỉ có thể bỏ qua. Nhưng không ngờ Lôi độn lại có một nhẫn thuật tương tự như vậy.

“Em trai, người đã tỉnh rồi.”

Leona bước vào phòng thấy Franz đã tỉnh liền ôm chầm lấy hắn.

“Bớ người ta có trộm.”

Tên Emon lúc này mới tỉnh dậy la hoảng lên.

“Tên tiểu tử nha người, ngủ như con heo vậy.”

Franz bật cười cho hắn một cước vào mông. Emon xấu hổ vừa vuốt mông vừa gãi đầu đứng nép sang một bên. Leona đang khóc cũng bật cười lên. Nhìn mắt chị mình đã sưng tấy lên Franz hơi cảm động. Rõ ràng Leona đã khóc vì hắn rất nhiều.

“Này, có ai để ý đến ta không hả?”

Theo sau Leona không ngờ còn có Geoffrey. Tên này cũng đủ thảm đi, đầu băng khăn trắng, vai cũng bị vải bó lại một cục, cánh tay treo trước ngực.

“Em họ, thương thể của người so với tưởng tượng của ta thì tốt hơn nhiều lắm.”

Nhìn thấy Franz đã có thể ngồi dậy hoạt động bình thường Geoffrey kinh ngạc nói. Leona cũng lấy làm lạ. Mặc dù gia tộc đã mời Mục sư (Quang hệ ma pháp sư) từ Thần thánh giáo đình chữa trị cho hắn nhưng cũng dự đoán khoảng 3 ngày mới có thể ngồi dậy. Nhưng bây giờ Franz hình như đã tốt lắm. Nhìn vào cú đá hắn cho Emon cũng đủ thấy hắn như đã hoàn toàn hồi phục. Nhìn ánh mắt nghi hoặc của 2 người Franz biết không có câu trả lời xác thực chỉ sợ mình phải lên giường nằm thêm nửa tháng. Hắn cười khổ nói.

“Thực ra ta hồi phục nhanh thế là loại thuốc này, người cũng dùng đi anh họ.”

Nói rồi Franz ném cho Geoffey một lọ sơ cấp thuốc trị thương. Hắn chỉ đưa cho Geoffey sơ cấp thuốc trị thương bởi vì hắn nhận ra nhìn Geoffey thâm như vậy nhưng thương thế cũng không nặng. Dù sao cũng là thiên tài của gia tộc nên anh cũng sớm được Quang hệ ma pháp chữa trị rồi. Geoffey cũng nhận lấy uống vào. Anh chỉ cảm thấy thuốc vào cổ họng liền tỏa ra một cảm giác thoải mái, mát lạnh lan truyền khắp cơ thể. Các vết thương cơ bản đều dần hồi phục.

“Quá thần kỳ, quá thần kỳ rồi em họ.”

Geoffey kinh ngạc như vừa thấy thần tích, anh vội tháo lớp băng tay ra, quả nhiên cánh tay đã có thể hoạt động bình thường. Leona cũng kinh ngạc không kém. Franz cười nói.

“Ở đây ta còn vài bình anh nhận lấy để phòng thân.”

Franz đưa thêm cho Geoffey hai bình trung cấp thuốc trị thương. Nhưng Geoffey vội xua tay nói.

“Đừng, đừng, cái này quá quý trọng rồi, ta không thể nhận.”

Franz nghiêm mặt lại nói.

“Nếu anh không nhận thì sau này đừng nhận đũa em này nữa. Huống chi ta còn có vài bình.”

Franz lại móc ra thêm vài bình thuốc nữa. Geoffey bất đắc tiếp nhận. Hắn cũng đưa vài bình cho Leona, cô cũng vui vẻ nhận lấy. Nhưng như chợt phát hiện ra điều gì cô hỏi.

“Uy, em trai, người có không gian trang bị sao?”

Franz kêu khổ, quá không cẩn thận rồi. Không gian trang bị là một vật phẩm trân quý, người thường rất khó có được. Geoffey không có để ý nhưng Leona lại phát hiện a. Franz cười khổ nói.

“Đây là bí mật của ta, mọi người nên giữ bí mật cho ta nha.”

Leona xì một tiếng đưa bàn tay có mang một chiếc nhẫn ngọc lên nói.

“Có gì hơn người đấy. Ta cũng có một cái đây này. Đến 5 lập phương cơ đấy.”

Franz biết không gian giới chỉ (nhẫn) trân quý, 5 ô lập phương đã là không tệ rồi. Phải biết không gian trang bị to nhất hiện giờ cũng chỉ là 10 ô lập phương thôi. Nhưng nếu Leona biết túi Shinobi của hắn đến 32 ô thì cô sẽ có biểu cảm gì.

“Em họ người ngày càng thần bí rồi. Nhắc mới nhớ, người giờ tốt nhất đừng nên ra ngoài.”

Geoffey đột nhiên nói. Franz hơi ngạc nhiên.

“Vì sao vậy?”

“Còn hỏi, người đánh bại Geoffey, giờ người đã trở thành thần tượng của mọi người trong gia tộc rồi.”

Leona cười nói. Hiện giờ trong gia tộc hầu như ai cũng lấy Franz làm tấm gương để học tập, tất cả đều hăng hái rèn luyện, rèn luyện mong một ngày có thể được như hắn. Điều này làm các trưởng lão vui mừng cười không ngậm miệng lại được.

“Đó là do anh họ nhường ta thôi a. Nếu trên lời đài cho phép sử dụng tọa kỵ ta tin anh họ đã sớm đánh bại ta.”

Franz khiêm tốn nói. Hắn nói cũng không sai. Geoffey là kỵ sĩ, khi kết hợp với tọa kỵ mới có thể bộc phát ra chiến lực cao nhất. Hơn nữa khi thi đấu, ban đầu Geoffey còn chưa dùng hết toàn lực.

“Cái này người nói sai rồi. Thua chính là thua, là do ta hơi chủ quan với em họ người. Nếu trên chiến trường phạm sai lầm như vậy ta có lẽ đã sớm chết rồi.”

Geoffey không cho là đúng nói. Leona cười.

“Được rồi, mọi chuyện đã qua rồi. Chúng ta cũng nên để hắn nghỉ ngơi.”

Nói rồi cùng với Geoffey rời đi. Trước khi đi Geoffey còn vỗ ngực nói.

“Từ nay có chuyện gì cần, cứ bảo ta một tiếng, ta sẽ cố hết sức giúp người.”

-----Phân cách-----

“Đỉnh, hệ thống nâng cấp hoàn tất”

Một ngày trôi qua cuối cùng âm thanh Franz mong mỏi cũng vang lên. Hắn vội vàng đăng nhập vào hệ thống.

“Chào mừng ký chủ tiến vào nhân giả hệ thống”

Giọng nói của hệ thống vang lên. Chỉ là không còn sắt thép lạnh tanh nữa, mà là một giọng nữ rất nhân tính hóa. Nhìn quanh hệ thống vẫn không có gì thay đổi, chỉ là trụ huyết thống đã sáng lên, bên cạnh còn có một bàn xoay nhỏ như trò Roulette trong casino.

Franz không thể kiềm hãm sự tò mò liền tiến vào cửa hàng huyết thống. Bên trong chứa các loại huyết thống như của Cóc hiền nhân, Hỏa ảnh đời thứ nhất, Madara... nhưng tất cả đều là màu xám xịt. Nhìn xuống bảng giá Franz hút vào một ngụm khí lạnh. Tất cả các món đồ ở đây rẻ nhất cũng đã là 150000 bạc, còn huyết thống của Hỏa ảnh đời thứ nhất và madara lên đến 1 triệu. Trời ạ. Biết bao giờ ta mới có thể đổi đây.

“Hệ thống, tại sao các huyết thống đều đắt như vậy?”

“Bởi vì huyết thống là một dạng nhẫn thuật đặc biệt, người sử dụng huyết thống có thể sử dụng được nhẫn thuật của chủ nhân huyết thống, đồng thời còn có thể sở hữu thêm hệ chakra của chủ nhân huyết thống.”

Hệ thống điềm tĩnh trả lời. Franz cũng gật đầu. Quả nhiên như vậy a. Như huyết thống của đời thứ nhất hỏa ảnh thì có thể sử dụng Mộc độn. Phải biết Hỏa ảnh đời thứ nhất được xem là Shinobi mạnh nhất trong thế giới nhân giả, mà mộc độn của ông cũng chưa có ai có thể làm được. Yamato có mộc độn cũng là vì được cấy ghép huyết thống của ông.

“Hệ thống giới thiệu cho ký chủ chức năng rút thưởng mới của hệ thống”

Hệ thống bỗng nhiên thay đổi khung cảnh, Franz đứng trước một bàn tròn xoay Roulette, bên trong là các ô vuông là những nhẫn thuật, trang bị... thậm chí có cả huyết thống.

“Khi ký chủ hoàn thành một số đặc thù nhiệm vụ hệ thống sẽ ban thưởng thẻ rút tham trúng thưởng. Ký chủ chỉ cần ném trái bóng này vào bàn xoay, khi quả bóng dừng trúng ô nào ký chủ sẽ nhận được phần thưởng đó.”

Franz vui mừng. Đây chính là đánh bạc không lỗ nha. Chức năng này cũng không tồi. Nếu như vận khí tốt mà nói xoay trúng huyết thống của Madara hay Hỏa ảnh đời thứ nhất phải chăng ta là đệ nhất thiên hạ rồi. Franz tự YY nghĩ.

Bây giờ còn hơn hai ngàn bạc Franz quyết định tiến vào cửa hàng nhẫn thuật xem thử. Nhưng cảnh tượng lại làm hắn trợn mắt.

Cửa hàng nhẫn thuật chia làm 7 cột lần lượt là E, D, C, B, A, S, SS. Trong đó chỉ có 3 cột đầu tiên là sáng.

“Cửa hàng hệ thống nâng cấp tự động chia cấp bậc của các nhẫn thuật. Đồng thời ký chủ có thể mang nhẫn thuật từ trong hệ thống truyền cho người khác. Mặt khác hệ thống hủy bỏ chế độ Gamer - bảo vệ tân thủ. Các skill sẽ được áp dụng ngoài thực tế một cách thực tế nhất.”

Franz chợt ngăn người. Thì ra trước giờ hắn vẫn ở trong chế độ bảo vệ của hệ thống. Nghĩ lại lúc đối chiến với Hắc Ly mèo, công kích đạt đến 400 rõ ràng có thể tiêu diệt mình trong một kích. Nhưng khi hắn bị trúng Ly miêu trào mặc dù trang bị đều bị hư hại nhưng hp chỉ tụt xuống gần hết. Rõ ràng hệ thống đã tính toán kỹ càng để bảo vệ hắn.

Nhưng bây giờ chế độ Gamer đã chấm dứt, nghĩa là hắn không còn đóng vai trò là một game thủ nữa mà là một con người thật sự, một con người ở thế giới này, sẽ không còn cột chỉ tiêu nữa. Nếu hắn bị người ta chém đứt cổ thì cũng từ vong ngay lập tức chứ chẳng kịp uống thuốc trị thương. Ngược lại Franz chỉ cần đánh trúng chỗ chí mạng của đối phương cũng có thể kết liễu hắn chứ không cần phải đánh cạn máu như lúc đối chiến với Hắc Ly mèo nữa. Đây cũng coi như là một bất lợi mà cũng là một lợi thế. Tuyệt nhất là tính năng bạo kích, nhất kích tất sát vẫn còn. Nếu tên nào xui xẻo, nhân phẩm bọc phát trúng nhất kích tất sát thì dù chỉ bị chém nhẹ trầy da cũng bị nổ tung mà chết.

-----chú thích-----

Tam nhật nguyệt chi vũ: Cái này ta cũng không biết rõ tên của nó trong tiếng Nhật là gì nữa, chỉ thấy có tư liệu như thế nên cũng chỉ biết thế thôi. Cũng không có tài liệu nói về nhẫn thuật này nên ta tự YY.

Tổ tiên của gia tộc Bonaparte được lấy từ ý tưởng từ Napoleon Bonaparte. Trong tiếng pháp Napoleon nghĩa là sư tử hoang giả nên gia huy của gia tộc Bonaparte lấy là hoàng kim sư tử.

Khi nay làm chương dài hơn nên đăng không kịp. Mong các vị thông cảm a.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Âm sát

Có vẻ như lần nâng cấp này của hệ thống đã làm cho nó phù hợp với thế giới này hơn. Không chỉ đơn thuần là game như trước. Franz cảm thấy hưng phấn nhưng cũng lo lắng. Xem ra cần phải mua một số thứ nữa để bảo mạng tốt hơn rồi.

Nhưng nhìn vào hệ thống Franz chợt trợn mắt. Vạn hoa đồng tá luân nhân từ khi nào đã lên đến 80000 bạc rồi. Nhìn sang vĩnh hằng Vạn hoa đồng tá luân nhân cũng đã lên giá 700000 bạc. Nhìn lại các nhân thuật khác cũng lên giá theo. Đến mức với 2000 bạc bây giờ hẳn chỉ đủ mua nhân thuật cấp E và D.

Thoát ra khỏi hệ thống Franz phiền muộn vô cùng. Hệ thống quả là gian thương mà. Thấy hắn kiếm tiền dễ dàng thế là nâng giá lên. Cũng giống như kiếp trước vậy. Mỗi lần xăng lên, thì giá cả mặt hàng nào cũng tăng, nhưng tiền lương lại không tăng a. Bỗng nhiên Emon bước vào nói.

“Thiếu gia, gia chủ và các trưởng lão đang đợi ngài ở sảnh đường.”

Khi Franz tiến vào sảnh đường đã thấy Duss cùng hội đồng trưởng lão tại đó. Ngoài ra còn có cả Leona và những người tiến vào top 8. Franz thầm đoán. Xem ra đã đến lúc ban thưởng rồi. Leona liền tiến đến kéo hắn về đứng bên cạnh cô. Geoffrey cùng Grey mỉm cười với hắn thân thiện. Chỉ có Sothe mặt vẫn lạnh như băng và Desmond nhìn hắn với ánh mắt oán độc

Quả nhiên như Franz đoán. Sau một hồi diễn thuyết cùng cổ vũ, các trưởng lão lần lượt thay gia chủ ban thưởng cho những người không thuộc top 4. Riêng Grey và Sothe thì được xếp đồng giải 4. Grey được trao một tấm đại thuẫn màu lam, hình ovan cao quá đầu hắn, bên trên có khắc gia huy hoàng kim sư tử, ở giữa có một viên ma hạch lấp lánh, chỉ mới vừa nhìn cũng biết đây không phải trang bị bình thường mà chính là một phụ ma trang bị nha. Sothe cũng là một bộ giáp vậy phụ ma, trọng lượng không những nhẹ mà sức phòng ngự cũng rất tốt, nghe nói được chế tạo từ gia của của Độc thanh xà – ma thú cấp 5. Desmond tuy bị loại từ đầu nhưng dù sao cũng là cháu của Đại trưởng lão nên cũng được ưu ái ban thưởng một bộ giáp phụ ma, tuy nhiên nếu so với các giải thưởng trên thì còn kém lắm. Desmond nhìn Franz với ánh mắt càng thâm độc hơn làm hắn khẽ nhíu mày.

Đến lượt top 3 là do chính gia chủ trao thưởng. Top 3 lần này có cả 2 đứa con của ông làm ông suốt ngày cười hớn hở, tâm tình tốt vô cùng. Nhưng hiện tại Duss vẫn giữ nguyên vẻ mặt của một gia chủ uy nghiêm.

“Leona, lần này ngươi đã lọt vào top 3, gia tộc ban thưởng ngươi một vòng tay ma pháp, bên trên có khắc ma pháp trận tăng hỏa hệ ma pháp và một ma pháp cấp 6 – hỏa diễm chi vũ”

Leona tiếp nhận lấy trên mặt yêu thích không thôi. Cô liền mang chiếc vòng tay vào, từ tay áo ma pháp bào rộng thình lộ ra một bàn tay búp sen trắng muốt. Không thể tin được chỉ với bàn tay này Leona đã trực tiếp đánh bầm dập bao nhiêu kẻ cô không vừa mắt nữa

Đến lượt Geoffrey, Duss lấy ra một thanh trường thương, toàn thân thương bằng kim loại phát ra một màu đồng đỏ sậm, trên đầu thương còn có hình một con rắn quấn quanh.

“Đây là Bàn xà thương, phù hợp với công pháp đấu khí của ngươi. Đồng thời phụ thêm ma pháp cấp 3 Điện xà cuồng loạn.”

Duss trao cho Geoffrey thanh trường thương đó. Phải nói rằng trường thương rất hợp với anh. Franz cảm tưởng như mình thấy Triệu Tử Long vậy. Điện xà cuồng loạn hẳn cũng biết, tuy chỉ là ma pháp cấp nhưng hiệu quả vô cùng. Nó sẽ làm địch nhân bị tê liệt như thanh Kusanagi vậy. Nhưng Franz biết nhược điểm của phụ ma trang bị, đó là một ngày chỉ phóng ra ma pháp được một lần mà thôi.

Đến lượt Franz, Duss không thể kìm được khẽ nhếch môi lên thành một nụ cười khế. Phần thưởng của hắn chỉ nằm trong một cái hộp nhỏ.

“Phần thưởng của ngươi là một đôi dao găm. Tuy không phải là phụ ma trang bị nhưng lại có độ sắc bén và sức xuyên thấu siêu cường. Bên trên còn có 2 rãnh để ngươi có thể bôi lên 2 loại chất độc khác nhau. Nhưng bởi vì 3 năm trước không biết ai đã lấy đi một thanh dao găm nên hiện giờ chỉ còn một cái. Gia tộc sẽ cho ngươi tự chọn một thanh phụ ma vũ khí ở tầng 1 trong kho.”

Duss nói, mắt lại khẽ liếc Leona, còn cô thì cúi đầu xuống không dám nhìn ông. Franz lấy làm lạ, mở hộp ra. Bên trong là một con dao găm dài khoảng 9 inch, toàn thân dao đều màu đen không phát ra một tia sáng, ở giữa sống dao là hai đường rãnh như Duss đã nói, toàn thân dao tỏa ra hàn khí lạnh lẽo. Nhưng điều đặc biệt hơn chính là con dao găm này giống hệt với con dao mà Leona đã tặng hắn năm hắn 12 tuổi. Thì ra năm đó Leona chính là trộm con dao của gia tộc tặng cho hắn. Cô cứ ngỡ hành động này là bí mật nhưng làm sao thoát được ánh mắt của Duss. Chỉ là ông không nói gì mà thôi. Hôm nay Franz được đệ nhất danh, Đại trưởng lão lại gây sức ép nên Duss cũng thuận nước đẩy thuyền thường luôn cho hắn con dao găm còn lại đồng thời cho hắn lựa chọn thêm một phần thưởng.

Franz thầm cảm động. Không ngờ con dao mà Leona tặng hắn lại quý giá đến thế. Nhưng hắn cũng bất đắc dĩ, lỡ như Duss không biết điều này mà các trưởng lão làm lớn chuyện đi tra hết cả gia tộc thì đến khi đó chắc Franz có chết cũng không biết vì sao mà chết a. Suy nghĩ về phần thưởng một chút Franz nói.

“Ta không muốn trang bị, nhưng ta muốn một viên ma hạch cấp 6 và 10 vạn đồng vàng.”

“Tốt”

Không đợi các trưởng lão phản ứng Duss liền đồng ý. Lần trước Franz vào nhà kho lấy đi một viên ma hạch cấp 6 ông cũng biết. Thậm chí ông còn thầm

than tên tiểu tử quá thật thà tại sao không lấy nhiều nhiều một chút. Không biết Franz mà biết ý nghĩ này của cha thì sẽ có cảm tưởng gì.

Chọn phần thưởng này Franz cũng đã suy nghĩ rất kỹ. Chế độ Gamer chấm dứt, hấn bước vào cuộc sống thực tại đầy nguy hiểm. Franz cho rằng dù mạnh mẽ đến đâu cũng không thể một mình chống lại thiên quân vạn mã. Nên hấn quyết định xây dựng một thế lực riêng cho mình. Hấn nhận ra gia tộc hiện giờ thực sự rất không yên ổn. Có thêm một thế lực của riêng mình cũng là một cách bảo vệ mình tốt hơn. Mà muốn xây dựng thế lực. Điều đầu tiên chính là tiền.

-----Phân cách-----

“Em trai, người không đi Hoàng gia học viện với ta thật sao, với thiên phú của người nhất định sẽ được nhận vào học viện mà.”

Leona ra dáng đáng thương nói với Franz. Kỳ kiểm tra của gia tộc đã kết thúc, cô phải trở về học viện tiếp tục học tập. Vốn Leona muốn kéo theo cả Franz cùng đi nhưng tên tiểu tử này sống chết cũng không chịu theo cô, làm cô tức giận vô cùng.

“Em trai ngoan, đi cùng ta, ở học viện mỹ nữ vô cùng nhiều nha. Ta cũng rất có uy tín có thể giới thiệu cho người vài người. Không, là vài chục người cũng được.”

Hết cách rồi Leona lại dùng gái đẹp để dụ dỗ hấn nha. Franz cười khò. Đâu phải hấn không muốn đi. Mỹ nữ ai mà không thích, nhưng ở Hoàng gia học viện thực lực của hấn không thể tăng lên a. Phải biết hấn tăng thực lực chính là nhờ giết quái tăng lv, ở Hoàng gia học viện tìm mỹ nữ có thể có nhưng tìm ma thú lấy đâu ra.

“Người anh em, nếu không có hứng thú đi Hoàng gia học viện vậy thì đi vào quân đội cùng với ta.”

Lúc này Geoffrey cũng nói. Anh vốn là một tiểu tướng trong quân đội đế quốc nên hết kỳ kiểm tra cũng phải trở về vị trí của mình. Tối hôm qua Geoffrey cũng tìm mọi cách để lôi kéo hấn đi vào quân đội, thậm chí còn giới thiệu nào là con trai vào quân đội uy mãnh đến mức nào, nào là quân đội có thật nhiều mảnh nam,...làm cho Franz tức điên người cho hấn một cước ra khỏi cửa. Ta cũng không phải là 3D đi.

Tiền xong Leona và Geoffrey Franz cũng gọi Emon thông báo với cha rằng hấn đi ma thú sâm lâm. Mặc dù Franz biết hấn đi đâu cũng không thể thoát khỏi tầm mắt của cha nhưng hấn cũng phải thông báo một tiếng. Chuẩn bị một chút, Franz lấy ra viên ma hạch cấp 6 Franz đổi lấy 25000 bạc. Lại tiêu hao thêm 10000 bạc nâng cấp Tả luân nhãn lên trạng thái ba câu ngọc Franz trong lòng thầm chửi hệ thống quả nhiên là gian thương mà. Hấn lấy ra cặp dao găm được ban thưởng trong lòng yêu thích vô cùng. Kiếm tuy rất tiêu sái, đẹp trai nhưng trong lòng hấn vẫn thích dao găm hơn.

“Từ nay người sẽ tên là Lạc Vân nhé”

Hấn đặt tên cho hai thanh dao găm lấy chữ “Lạc” trong Lạc Hồng, “vân” trong ẩn vân. Đây cũng là một cách để hấn không quên nguồn gốc của mình. Franz có cảm giác hai thanh dao găm rung lên nhưng đồng ý vậy làm hấn vô cùng vui vẻ. Hấn mang một thanh dao găm vào eo, thanh còn lại thì buộc vào giày

Franz lại tiếp tục đi đến Lĩnh đánh thuê công hội để nhận nhiệm vụ. Hấn chủ yếu nhận những nhiệm vụ đi vào ma thú sâm lâm để vừa luyện cấp vừa làm nhiệm vụ. Bây giờ giết ma thú cấp 1, cấp 2 đối với Franz hầu như không có tác dụng là mấy. Mục tiêu của hấn là ma thú cấp 3, nếu lỡ như gặp ma thú cấp 4 chắc hấn chỉ có 2 con đường, chạy hoặc là liều mạng mà thôi. Nhưng Franz cũng tự tin rằng với thực lực của hấn bây giờ dù đánh không lại cấp 4 ma thú nhưng chạy thoát cũng không phải là chuyện khó.

Tiền vào ma thú sâm lâm hơn 2h Franz chợt cảm thấy bất thường. Đã đi rất lâu nhưng hấn chưa đụng phải con ma thú nào cả, dù chỉ là ma thú cấp 1.

“Tả luân nhãn”

Mắt của Franz biến đổi thành một màu đỏ quý dị, xung quanh con người xuất hiện ba câu ngọc xếp thành hình tam giác cân liên tục xoay tròn. Hấn phát hiện ra này giờ mình chỉ bước loanh quanh trong một ảo trận. Bao vây hấn là 7 tên đạo tặc đang tiếm hành vui vẻ nhìn hấn lạc trong ảo trận như đùa giỡn với con mèo vậy. Franz nhếch môi cười lạnh.

“Để xem ai sẽ là thợ săn và ai là con mồi.”

“Ẩn thân thuật”

Thân hình Franz chợt biến mất, ngay cả khí tức cũng không còn một dấu vết nào. 7 tên đạo tặc hoảng hốt, bọn hấn nhận nhiệm vụ ám sát trưởng tử của gia tộc Bonaparte với tiền thưởng cực cao. Nghe nói tên thiếu gia này là phế vật, không thể tu luyện bọn hấn cứ nghĩ sẽ hoàn thành nhiệm vụ dễ dàng nên mang lòng mèo vờn chuột, giờ mục tiêu biến mất nên bọn hấn vô cùng hoảng hốt.

Franz hiện giờ thì đang ở trên một cành cây quan sát bọn hấn, trong lòng cười nhạt. Nếu ở thế giới này gọi là khắc tinh của đạo tặc thì không phải là trọng giáp chiến sĩ mà chính là Franz hấn. Ẩn thân thuật có thể so với tiếm hành, thậm chí là lợi hại hơn bởi vì nó có thể di trì trong thời gian khá dài, mà Tả luân nhãn của hấn thì lại càng là khắc tinh của ảo thuật. Tả luân nhãn ba câu ngọc có thể nhìn rõ ràng bọn đạo tặc đang ẩn nấp kia. Lợi thế của đạo tặc đều bị hấn khắc chế. Lần này bọn hấn chết chắc. Nhưng Franz nghĩ không ra là đã đắc tội với ai đến mức mời sát thủ đi giết hấn. Franz chỉ đến thế giới này hơn 1 tháng, ngoài Desmond ra thì không có kẻ thù nào đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Emon

“Ngu ngốc, tại sao ngươi có thể làm như vậy?”

Tại gia tộc Bonaparte Đại trưởng lão nổi giận mắng Desmond. Còn hắn thì lặng yên, cúi đầu sợ hãi. Đại trưởng lão giận đến tím mặt, mắt lão trợn trừng, chòm râu dựng lên dữ tợn. Lão chỉ tay vào Desmond quát.

“Ngươi, tên ngu ngốc này, nên nhớ Franz là con của gia chủ Bonaparte, chưa nói đến việc đó, giờ hắn còn là thiên tài của gia tộc. Còn ngươi, giỏi quá mà. Phái người đi ám sát thiên tài gia tộc. Người tưởng tên Duss kia không biết sao? Ngu ngốc!”

Vốn quen thói kiêu ngạo, Desmond không chịu được Franz vượt qua hắn. Hắn oán hận Franz, hắn cho rằng Franz đang làm nhục hắn nên Desmond bỏ tiền thuê sát thủ đi giết Franz cho hả giận. Nhưng con giận qua đi hắn mới nhớ đến thân phận của Franz bây giờ nên vội đi tìm Đại trưởng lão cầu xin. Desmond quỳ xuống ôm lấy chân Đại trưởng lão.

“Ông nội, xin ông cứu con, là do con quá tức giận. Không, là do Franz làm nhục con. Con không muốn chết, con còn muốn báo hiếu cho ông nội nữa.”

Đại trưởng lão hai tay xoa đầu ngồi xuống ghế. Con trai lão chết trận, giờ lão chỉ còn mỗi đứa cháu này. Nên lão luôn cưng chiều hết mực. Tên Desmond này coi như cũng biết điều, ngoài việc kiêu ngạo, hay ham chơi ra thì vẫn hiếu thảo với lão lắm. Lão cũng lấy đó là điều an ủi. Nhìn cái cách Franz đánh bại Desmond rồi xuống đài lão cũng muốn tung một chương đập chết Franz cho rồi. Nhưng qua đợt kiểm tra của gia tộc lão đã biết không thể ra tay với tên nhãi đó nữa rồi. Nào ngờ cháu của lão lại dám phái sát thủ đi giết hắn. Lão thở dài.

“Được rồi. Để ta mang cái thân già này đi cầu xin gia chủ, hi vọng hắn có thể nể mặt ta mà tha cho ngươi. Còn ngươi ngoan ngoãn mà tu luyện đi. Đừng ra ngoài gây phiền toái cho ta.”

Nói rồi lão phất tay áo ra ngoài tìm Duss. Dù sao cũng là đứa cháu duy nhất của lão, lão không thể làm ngơ được, mặc dù lão biết lần này sẽ chảy máu nhiều lắm. Tên Duss kia giống như cha hắn. Đều là lão hồ ly.

“Ồ, Đại trưởng, hôm nay sao lại có nhã hứng đến thăm ta?”

Duss ngồi trong phòng sách trên mặt mang theo nụ cười nhìn Đại trưởng lão. Không hiểu sao khi lão thấy nụ cười này thì chợt nổi da gà. Lão khẽ khom mình xuống.

“Lão hôm nay đến đây là xin thỉnh tội, mong gia chủ nể mặt lão, cũng thông cảm Desmond tuổi trẻ dại dột mà tha tội cho nó.”

“Đại trưởng lão sao lại nói thế, Desmond làm gì sai sao?”

Duss tỏ vẻ ngạc nhiên. Đại trưởng lão trong lòng thầm mắng lão hồ ly. Tỏ vẻ ngạc nhiên à trên mặt chẳng có chút nào là ngạc nhiên cả. Lão đành phải đành chất nói.

“Có câu người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, Desmond phái người đi đánh Franz lão tin gia chủ cũng đã biết. Đây là do cháu của lão sai. Lão nguyện ý bồi thường đầy đủ cho tiểu thiếu gia.”

Đại trưởng lão khéo léo biến Desmond phái người giết Franz thành chỉ là đánh mà thôi. Duss cũng không có ý vạch trần ý đồ của lão, chuyện này hai bên ngầm hiểu là quá đủ. Duss cười nhạt.

“Vậy Đại trưởng lão muốn bồi thường thế nào đây này?”

Đại trưởng lão trong lòng chảy máu, lão đành chất nói.

“Lão nguyện giao ra y dược đường để bồi thường cho tiểu thiếu gia không biết ý gia chủ thế nào?”

Y dược đường là một trong những sản nghiệp của gia tộc nhưng lại nằm trong tay của Đại trưởng lão. Giờ lão đồng ý giao ra trong lòng chắc cũng đau đớn muốn chết. Nhưng Duss khoát tay.

“Không được, ít nhất cũng phải là khí giới đường và ngàn vạn đồng vàng.”

Duss dờ ra công phu sư tử ngọam. Khí giới đường là nói chuyện chế tạo vũ khí cho gia tộc, hằng năm kiếm được những món lợi kết xù. Đại trưởng lão nắm trong tay một nửa lợi nhuận của khí giới đường này. Đại trưởng lão biến sắc nói.

“Không thể. Tối đa cũng chỉ là y dược đường và 400 vạn đồng vàng thôi.”

...

Bước ra khỏi phòng gia chủ, Đại trưởng lão như già thêm vài tuổi, gương mặt tỏ vẻ bất đắc dĩ. Cò kè mặc cả cuối cùng lão cũng phải giao khí giới đường và 300 vạn đồng vàng. Lão khẽ thở dài rồi bước đi. Không ai biết trong lòng lão đang nghĩ gì.

-----Phân cách-----

Franz quang sát 7 tên đạo tặc tìm cách tấn công. Tuy nói hắn có thể nhìn thấy được 7 tên đạo tặc nhưng khi hắn tấn công một tên thì sẽ lộ ra thân hình và bị vây công. Như quyết định điều gì đó, tay hắn kết ấn.

“Ảnh phân thân chi thuật”

Ảnh phân thân phóng về phía một tên đạo tặc, ngón cái và ngón trỏ tạo thành vòng tròn trên miệng.

“Hỏa độn. Hỏa hỏa cầu chi thuật”

“Ầm”

Hỏa cầu đập mạnh vào tên đạo tặc lập tức biến hắn thành một cây đuốc sống.

“Đinh, chúc mừng ký chủ đánh chết sát thủ số 7 ban thưởng 500 exp, 70 bạc.”

“Số 7.”

Tên đạo tặc bên cạnh phản ứng cũng không chậm, chúi thủ đâm vào phân thân. “Bùm” một tiếng phân thân tan thành khói bụi. Lúc này Franz từ phía trên lao xuống cán dao găm gỗ vào gáy của tên đạo tặc

“Muộn còn”

“Đinh, muộn còn thành công”

Không hề dừng Franz đâm vào eo của của hắn, dao găm xoay ngang rạch về phía bụng.

“Tạc kích, bồi thứ”

Chakra bùng nổ cắt đôi người tên đạo tặc, máu văng đỏ thắm cả bộ đồ shinobi trung nhân của Franz. Tên đạo tặc mắt tròn trũng nhìn thân hình mình bị chia đôi, về mặt hắn biểu hiện không tin, hối hận, ... đủ loại cảm xúc rồi tắt thở.

“Đinh, chúc mừng ký chủ đánh chết sát thủ số 5...”

Thấy tràng diện huyết tinh vậy nhưng tên đạo tặc còn lại cũng không hoảng hốt. Hai tên khác chia làm hai hướng, tay cầm chủy thủ đâm về phía Franz, đến lúc này bọn hắn cũng không cần tiềm hành nữa mà lựa chọn tấn công trực diện.

Ngón trỏ và ngón giữa tay trái Franz nhập lại thành chỉ. Hắn khẽ quát.

“Lôi chân”

Từ trong người Franz phát ra hàng trăm tia điện xà bao quanh hắn đánh về phía hai tên đạo tặc. Bọn hắn thấy vậy nhưng vẫn tránh không kịp bị điện xà quấn vào lập tức bị đánh văng ra, cả người tê liệt không thể hoạt động.

Franz tay cầm Lạc Vân định kết liễu bọn hắn nhưng khi Lôi chân tán đi phía sau hắn chợt hiện ra thêm một tên đạo tặc cầm dao đâm vào cổ hắn. Tả luân nhân đồ yêu dị, ba câu ngọc cấp tốc xoay tròn khung cảnh dường như chậm lại hơn trong mắt hắn. Franz nghiêng người về phía trái, tay phải cầm Lạc Vân xoay người 180 độ đâm vào yết hầu tên đạo tặc. Mắt hắn tròn trũng, máu theo hai rãnh của Lạc Vân mà chảy ra. Chợt Franz cảm thấy lạnh sống lưng, vội nép người sang bên, thanh chủy thủ cắt một đường sát eo của hắn. Không dừng lại ở đó tay kia tên đạo tặc vung chủy thủ đâm vào cổ hắn. Franz muốn đón đỡ nhưng tên đạo tặc sắp chết kia lại giữ chặt tay của hắn lắm hắn không thể nhúc nhích.

“Bùm”

Tên đạo tặc mừng rỡ tưởng chừng như thành công, nhưng khi chủy thủ đâm vào Franz thì hắn lại biến thành khúc gỗ. Franz xuất hiện phía sau hắn, Lạc Vân kề ngang cổ hắn. Franz nói khẽ.

“Shadow”

Lạc Vân cắt ngang cổ tên đạo tặc, máu đỏ văng ra tung tóe. Franz cảm thấy mệt mỏi, mắt hơi hoa, hắn nhìn lại trạng thái của mình mới phát hiện thì ra bản thân đã trúng độc. Xem ra trên chủy thủ có độc làm hắn choáng váng. Franz đánh giá một chút, chakra còn một phần ba, mà phía trước còn ba tên đạo tặc, hai tên đã mất sức chiến đấu. Hơi thở dốc, Franz cất đi Lạc Vân, Kunasagi xuất hiện trên tay hắn. Franz khẽ quát.

“Nhấn thuật, Tam nhật nguyệt chi vũ”

Hắn đẩy tốc độ lên cao nhất lướt sang ba tên đạo tặc bị tê liệt nhanh như chớp kết liễu chúng rồi xông về tên còn lại, bóng ảnh tạo thành cánh bướm đập

dồn làm tên đạo tặc bối rối. Hắn hét lên một tiếng rồi cầm chủy thủ lao đến. Cũng như Geoffrey, chủy thủ chỉ đâm trúng tàn ảnh của Franz, còn hắn thì xuất hiện phía trên đầu tên đạo tặc, Kusanagi chém xuống.

“Chết”

Franz gầm một tiếng, Kusanagi dễ dàng chém tên đạo tặc làm hai nửa.

“Đinh, chúc mừng ký chủ đánh chết sát thủ số 8...”

Hệ thống vang lên thông báo báo hiệu kết thúc trận chiến. Franz cảm thấy hư thoát. Bảy tên đạo tặc đều là đẳng cấp đấu sư, tuy nói Franz khắc chế bọn hắn, lại đánh lên nhưng trận chiến thực sự không dễ dàng. Thậm chí nếu hắn không nhanh tay sử dụng thể thân thuật thì có lẽ hắn đã chết rồi. Mất Franz hoa đi vì trúng độc, hắn vội vào hệ thống mua cho mình một bình thuốc trị độc.

Nhưng hắn chợt giật mình. Khi này hệ thống nói là số 8 vậy số 1 đâu?

“Àm”

Từ dưới lòng đất phóng lên một thân ảnh màu đen, chủy thủ đâm cực nhanh về lưng Franz. Franz mơ hồ theo phản xạ kunai xuất hiện trên tay xoay người lại đón đỡ. May mắn sao mũi chủy thủ đâm chính xác vào vòng tròn cuối chuôi của kunai nên bị kẹt lại, tên đạo tặc số 1 tung một cước vào ngực hắn.

“Đại đấu sư”

Franz né tránh không kịp, cổ họng phun ra một ngụm máu, mắt hắn ngày càng mơ hồ đi.

Số 1 không chậm trễ chủy thủ đâm về phía Franz. Franz tuyệt vọng, hắn không còn sức để chống đỡ nữa. Chakra cạn kiệt, thể lực suy giảm, bản thân bị trúng độc, trọng thương, hắn không còn khả năng kháng cự. Không ngờ hôm nay ta lại chết ở đây.

“Àm”

Đúng lúc Franz tuyệt vọng nhất, một bóng ảnh quen thuộc chắn trước người hắn đánh bay tên đạo tặc.

“Emon”

Franz mơ màng nói rồi ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Bạch nhãn

“A, đau quá.”

“Thiếu gia tỉnh rồi.”

Vừa tỉnh lại Franz đã thấy ngay gương mặt hăm tãi của Emon, mắt hắn đỏ hoe, nước mũi tèm lèm. Franz nhìn xung quanh. Đây là phòng hắn, không phải là ma thú sâm lâm sao. Đúng rồi... Emon. Hắn gượng dậy nói.

“Emon, là người đưa ta về sao?”

Emon lắc đầu nói.

“Không phải thiếu gia, là một đội lính đánh thuê đưa ngài về.”

Franz nghi hoặc nhìn Emon, hắn nhớ bóng hình che chắn trước người hắn rất quen thuộc, đúng, rõ ràng là Emon. Nhưng Emon lại nói là một đội lính đánh thuê đưa mình trở về, thế là sao?

“Dò xét thuật”

Tính danh: Emon ???

Đẳng cấp: 4 ???

Tình trạng: mạnh khỏe

Skill: Không có ???

....

Franz nhú mảy, tại mỗi mục đều có dấu hỏi là thế nào. Nhưng nếu so những thông tin này với Emon hiện tại thì hình như cũng không có sai biệt. Nhưng rõ ràng người cứu hắn trong ma thú sâm lâm chính là Emon.

“Thiếu gia... ặc”

Rầm một cái Emon bị trúng một cước của Franz ngã lăn ra đất, hắn vội quỳ xuống khóc meo meo.

“Thiếu gia, tôi đã làm sai gì sao?”

“Oạch, không phải đâu, tại ta thấy có con muỗi định đốt người nên giúp người tránh nó đó mà. Giờ người lui đi, ta cần nghỉ ngơi.”

Franz xấu hổ, mặt không đổi sắc hùng hồn nói. Emon vội lui xuống, trong lòng cảm động vô cùng. Nhưng hắn nghi hoặc: “Trong phòng thiếu gia có muỗi sao?”

Nhìn bóng lưng Emon khuất dần, Franz nhú chặt chân mảy lại. Cú đá khi nãy là hắn thử Emon. Emon có thể giả vờ hắn không biết đấu khí nhưng ánh mắt hắn lúc đó rất chân thật, quả là hắn không biết đấu khí. Vậy người cứu Franz là ai.

“Thôi bỏ, hồi phục thương thế trước đã.”

Franz tắc lưỡi uống một bình sơ cấp thuốc chữa thương. Lần này chiến đấu hắn thu được lợi ích không nhỏ, nhất là kinh nghiệm thực chiến. Nhưng tên sát thủ số 1 cũng quá ác đi. Rõ ràng tung một cước làm hắn gãy cả 4 cây xương sườn, mặc dù dùng sơ cấp thuốc chữa thương nhưng cũng phải cần một ngày để phục hồi.

Ngoài ra Franz cũng nghĩ nên thêm độc dược vào trong dao găm khi chiến đấu. Mặc dù đấu pháp của hắn là nhất kích tất sát nhưng khi gặp đối thủ mạnh độc dược lại chính là yếu tố tạo nên chiến thắng. Lạc Vân có hai thanh như vậy là có thể dùng 4 loại độc dược khác nhau. Trong nhân giả hệ thống cũng có rất nhiều loại độc dược nhưng hầu hết đều không thể phụ gia trên vũ khí, nên Franz chỉ chọn một loại độc dược mà Sasori từng dùng trên con rối. Loại độc dược này khi trúng phải sẽ làm cho địch nhân khó khăn trong việc vận dụng đấu khí, thậm chí là chặn luôn con đường vận chuyển đấu khí của họ, ngoài ra còn có thêm hiệu ứng gây choáng, mê mẩn. Nhưng giá cả cũng chất vô cùng, đến 2000 bạc một lọ, sử dụng được 4 lần. Franz cắn răng mua xuống, ba loại độc còn lại đành phải nhờ đến dị giới thôi.

Lại nói đến độc dược của dị giới thuộc về hắc ám hệ. Người chế tạo độc dược được gọi là hắc ám dược sư, các hắc ám pháp sư cũng nổi tiếng với những loại ma pháp nguyên rửa, gây độc, choáng... nên người ta xếp chung độc dược vào hắc ám hệ. Độc dược ở dị giới phát triển vô cùng với hàng ngàn loại độc, hàng vạn hiệu ứng khác nhau đa số được nghề nghiệp đạo tặc ưa dùng.

-----Phân cách-----

Hôm sau vừa tỉnh dậy Franz đã được gọi đi gặp cha hắn. Vẫn ở trong phòng sách, Duss vẫn như vậy, một bộ dáng uy nghiêm của một gia chủ đại gia tộc. Nhìn thấy Franz tiến vào Duss cười hiền lành.

“Franz, tiến vào ăn sáng cùng ta.”

Franz vâng lời ngồi xuống đối diện với cha. Đối với ông trong lòng hắn luôn giữ một lòng tôn kính hết mực.

“Ở đây chỉ có hai cha con ta, không cần câu nệ như vậy.”

Duss trở thành người cha hiền từ nhẹ nhàng nói. Đối với tốc độ khôi phục biến thái của Franz ông cũng không thể nói gì rồi. Lần trước bị Geoffrey đánh thảm như vậy mà hắn hồi phục cũng chỉ trong một ngày thôi. Suốt bữa ăn hai người cũng không nói gì nhiều. Chủ yếu là Duss hỏi thăm, nhắc nhở Franz cẩn thận, tự lo cho mình khi ở ma thú sâm lâm. Ăn xong bữa Franz mới nói.

“Cha, lần này con bị ám sát cha có biết là ai đứng đằng sau không?”

Franz nhìn Duss với ánh mắt đầy thâm ý như muốn nói ta đoán ra rồi chỉ cần người xác nhận thôi. Duss cười khẽ, không biết từ khi bị Desmond đánh nặng quá nên thất khiếu đều thông hay không mà con trai ông trở nên mạnh mẽ, còn thông minh hơn nhiều. Ông cười nói.

“Cái này người không cần biết, chỉ biết là người đó đã đền bù đầy đủ cho người. Không cần tìm người đó gây phiền toái nữa. Từ nay hắn sẽ không gây phiền phức cho người.”

Duss cũng thâm ý nhìn Franz ý là người biết thì thôi, người ta đã đền bù rồi không cần trả thù nữa. Franz cười hi hi cầu tài.

“Dù sao ta là nạn nhân, đền bù cũng phải cho ta một ít phải không?”

Ý nói người ăn cái cũng phải cho ta húp nước chứ không là không xong đâu. Franz bật cười vút ra một tấm thẻ nói.

“Người đó bồi thường cho người 300 vạn đồng vàng, ta đưa cho người 100 vạn đồng, còn lại coi như là phí ta đàm phán đi, ngoài ra người muốn trang bị thì cũng có thể đến khí giới đường để nhận, không cần sự đồng ý của các trưởng lão.”

Franz nhận ra tấm thẻ này chính là thẻ ma pháp tác dụng như thẻ tín dụng ở Trái Đất. 100 vạn, trời ạ, đây là một món tiền không nhỏ a. Mới chỉ vài tháng hắn đã trở thành triệu phú rồi. Kim nén sự hưng phấn Franz bĩu môi nói.

“Đàm phán thôi mà phí đến 200 vạn, cũng quá đen đi. Còn khí giới đường con mới không cần ấy.”

Duss rõ ràng ý nghĩ trong đầu hắn nên mỉm cười bí hiểm.

“Khí giới đường sau này tác dụng người sẽ biết, người khác cầu còn chưa được đây này. Còn 100 vạn người không cần thì thôi.”

“Ấy ấy, ai nói không cần, 100 vạn thì 100 vạn.”

Franz vội chụp lấy thẻ ma pháp như sợ Duss lấy mất vậy. Nhìn thấy điệu bộ của hắn Duss cười thoải mái. Đã lâu lắm rồi kể từ ngày vợ ông mất hôm nay là ngày ông cười nhiều nhất. Đây mới là gia đình a.

Cầm lấy 100 vạn ra khỏi phủ, trong lòng Franz suy tính cần phải sử dụng số tiền này cho thỏa đáng. Mục tiêu của hắn rất đơn giản, tạo cho mình một thế lực đủ để không ai dám đụng chạm đến hắn, cưới vợ sinh con, sống hết quãng đời còn lại. Ước mơ của một trạch nam cũng chỉ đơn giản là như thế thôi.

“Đứng lại, đứng lại.”

Đột nhiên phía trước hắn xuất hiện một cảnh tượng hai tên thanh niên đáng người cao to, tay cầm kiếm đuổi theo một bé gái tầm 9 tuổi ăn mặc rách rưới. Bởi vì đường đi đông người nên hai thanh niên khó khăn để đuổi theo, ngược lại cô bé lại dễ dàng luồn lách giữa dòng người đi đường để trốn thoát, nhưng dường như thế lực của thân thể gầy yếu sắp không thể chèo chống cho cô bé thêm được nữa.

“Chú ơi, xin chú hãy cứu con.”

Không biết ma xui quỷ khiến thế nào cô bé lại chạy đến nép đằng sau Franz, đôi tay bé nhỏ nắm chặt lấy áo của hắn không chịu buông ra. Franz thì tâm tình phiền muộn, ta chỉ mới 15 tuổi thôi, già đến mức phải gọi bằng chú sao.

Hắn quay đầu lại nhìn bé gái định khuyên bảo vài câu nhưng hắn chợt giật mình. Cô bé này có một đầu tóc tím xanh để ngang vai, ngũ quan thanh tú, đáng người nhỏ nhắn dễ thương nhưng điều thu hút Franz chính là đôi mắt. Đúng vậy, đôi mắt cô bé con người hoàn toàn màu trắng tương tự như bị đục thủy tinh thể vậy. Nhưng hắn biết đây không phải là căn bệnh mà đây chính là...Bạch nhãn.

Kiếp trước xem Naruto Franz cũng biết đến Bạch nhãn. Đây vốn là một huyết kế giới hạn của dòng họ Hyuga. Người sở hữu Bạch nhãn cơ hồ không có đồng tử, cả con người đều là một màu trắng sữa. Người có Bạch nhãn sở hữu tầm nhìn rộng 360 độ, ngoại trừ một điểm mù nhỏ ở phía sau cổ ở trên đốt sống ngực thứ 3. Người dùng Bạch Nhãn có thể phát hiện ra mọi thứ ở xung quanh họ trong một bán kính nhỏ. Kỹ năng của người dùng Bạch Nhãn càng cao, bán kính này càng lớn, điều đó khiến họ trở thành chuyên gia cận chiến. Bạch Nhãn còn khiến người dùng có khả năng nhìn xuyên qua hầu như mọi vật chất từ một khoảng cách rất xa. Ở đây cũng có một chút góc độ về mặt kính thiên văn, vì người dùng Bạch Nhãn có thể tập trung vào một vật thể từ bất kỳ điểm nào ở một khoảng cách xa. Ngoài ra điều làm nên tên tuổi của Bạch nhãn chính là khả năng nhìn thấy dòng dịch chuyển chakra trong cơ thể của nhân giả. Chính vì vậy mà họ đã tạo ra Nhu quyền. Một loại quyền pháp không làm tổn thương bên ngoài mà gây sát thương trực tiếp bên trong cơ thể đối thủ.

“Xem ra lần này không thể không cứu rồi.”

Franz tắc lưỡi. Hắn muốn tạo ra một thế lực cho mình, dùng chính nhân giả hệ thống để huấn luyện thuộc hạ cho mình. Không thể nghi ngờ Bạch nhãn chính là món bánh ngọt từ trên trời rơi xuống nhà.

Lúc này hai tên thanh niên cũng đuổi tới nhìn thấy bé gái sau lưng hắn liền hung ác nói.

“Nhóc con, mau trả con nhóc đó cho bọn ta, người của Thiết Huyết mình làm việc, khôn hồn thì rút đi.”

Thân hình bé gái run lên nhè nhẹ, đôi bàn tay càng nắm chặt áo hắn hơn. Franz tỏ vẻ kinh ngạc.

“Các người là người của Thiết Huyết mình?”

“Nghe qua rồi sao, vậy còn không mau rút.”

Nhìn vẻ mặt của Franz hai tên thanh niên tỏ ra kiêu ngạo. Nào ngờ Franz lắc đầu nói.

“Chưa từng nghe qua, không biết Thiết Huyết mình là cái vật gì vậy?”

“Người dám trêu chọc bọn ta, người chán sống rồi.”

Hai tên thanh niên tức muốn ói máu liền xông lên. Người đi đường thấy có đánh nhau vội tản ra không dám can thiệp. Con người là vậy, rất sợ phiền phức.

Hai tên thanh niên cầm kiếm chém về phía Franz. Hắn chỉ cười nhẹ. Chỉ thấy tay hắn vung lên 2 miếng shuriken chuẩn xác đâm vào tay cầm kiếm của bọn hắn, trong chốc lát phế đi chiến lực của bọn chúng. Hai tên thanh niên buông kiếm ôm tay lẫn lộn trên mặt đất như Chí Phèo ăn vạ vậy. Franz đến đại đấu sư còn có thể chiến một trận, huống chi hai tên này mới chỉ là đấu sĩ. Nếu để bọn chúng chém trúng không phải là bị Geoffrey cười đến rụng răng hay sao.

“Dừng tay lại, giữ gìn thành mà dám đánh nhau sao?”

Lúc này một đội binh sĩ giáp trụ chỉnh tề, tay cầm trường thương xông đến làm Franz chợt nhớ đến phim cảnh sát hình sự kiếp trước, lúc nào cũng đến khi vụ việc đã giải quyết xong.

“Người đâu, bắt hết bọn chúng giải về nhà lao.”

Tên tiểu đội trưởng quát muốn bắt cả 4 người về. Franz cười nhạt lấy ra một tấm kim loại đưa về phía binh lính.

“Ta xem ai dám bắt ta.”

“Ngươi tưởng ngươi là...a...Xin lỗi thiếu gia, là tiểu nhân có mắt như mù, mong thiếu gia tha tội.”

Tên đội trưởng định mắng chửi vội vàng cúi đầu xuống xin lỗi. Nói giỡn sao, bên trên miếng kim loại đó chính là hình của Hoàng Kim sư tử a.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chuẩn bị giải cứu

Gia huy hoàng kim sư tử đại diện cho gia tộc Bonaparte, một trong bốn đại gia tộc ở kinh đô sau hoàng tộc. Dù chỉ là một đệ tử bình thường của một trong bốn gia tộc cũng không phải là nhân vật mà bọn hắn có thể đụng đến đấy, huống chi gia huy này chỉ có dòng chính trực hệ của gia tộc Bonaparte mới có.

“Người đâu, bắt hai tên này về ngục giam cho ta.”

Tên đội trưởng vội thay đổi mệnh lệnh của mình, binh lính vây lại bắt lấy hai tên thanh niên. Nhưng Franz đưa tay ngăn lại.

“Khoan đã.”

Nói rồi hắn ngồi xuống xoa đầu cô bé cười hiền lành.

“Em gái, ngươi tên gì nào?”

Không ngờ cô bé nhìn cảnh tượng xảy ra trước mắt, nhìn thấy thái độ của binh sĩ đối với Franz vội quỳ xuống đất cầu xin.

“Đại nhân, xin ngài cứu giúp anh trai của Natasha, Natasha nguyện làm nô bộc cho ngài suốt đời.”

Franz nhú mày vội đỡ Natasha lên, vội nói.

“Từ từ, kể cho ta nghe mọi chuyện nào.”

Thì ra Natasha vốn là người ở biên cảnh phương bắc cũng là nơi đóng quân của quân đoàn Hồ Gầm. Nơi cô bé ở là một ngôi làng nhỏ nằm giữa một thung lũng nằm sau nơi đóng quân của Hồ Gầm, người dân trong làng sống chủ yếu dựa vào săn bắn bởi vì nơi đây quanh năm tuyết phủ nên không thể trồng trọt gì được. Nửa năm trước đột nhiên có một toán kiếm sĩ xông vào đốt phá giết hại cả làng của Natasha. Trai tráng, người già, trẻ em trong làng đều bị chúng giết hại, kể cả cha mẹ của Natasha. Chúng bắt đi tất cả thiếu niên, thiếu nữ từ 8 đến 18 tuổi đưa đến kinh thành định đem đến chợ nô lệ để bán. Hôm nay lợi dụng lúc bọn lính gác hơi lơ đãng đám thiếu niên mới giúp Natasha chạy đi. Nhưng lại bị bọn hắn phát hiện nên đuổi theo cô bé cho đến khi gặp Franz.

Nghe đến đây Franz phần nộ rồi. Dù là kiếp này nhưng trong suy nghĩ của hắn vẫn là người Việt Nam đầy lòng nhân hậu và vị tha. Những hành động thâm sát như thế này hắn không thể chấp nhận được. Nó động đến nguyên tắc làm người của hắn. Nhưng đối với việc buôn người Franz cũng rất bất đắc dĩ. Thế giới này công lý vốn thuộc về kẻ mạnh, việc buôn người được cho là hợp pháp, dù hắn có muốn cũng không ngăn cản được. Mắt hắn hơi đỏ ôm lấy Natasha vỗ nhẹ vào sau lưng cô bé.

“Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ cứu mọi người thoát ra đây.”

Natasha sững người. Bất chợt cô bé cảm thấy bình yên vô cùng. Cảm giác ấm áp đã từ lâu cô chưa có được. Nửa năm sống trong lo âu và sợ hãi, đối

với một cô bé mới 8, 9 tuổi là một thử thách quá lớn. Giờ đây Natasha cảm thấy như được giải thoát. Một cảm giác mệt mỏi ủa tới làm cho cô bé nhỏ nhắn không thể trụ được nhắm mắt ngủ trên vai Franz.

Franz giật mình nhìn Natasha yên bình ngủ trên vai mình. Trong lòng hắn nổi lên ý muốn che chở cho cô bé đáng thương này. Hắn bế Natasha lên người rồi như nói với ai đó.

“Ta muốn trong vòng 5 phút tư binh của gia tộc phải đến đây, nếu không người đừng đi theo ta nữa.”

Trong giọng nói của Franz tràn đầy sát khí và nghiêm nghị mà trước nay chưa từng có làm cả đội binh sĩ lạnh người thầm nghĩ: “Rất may chúng ta không chọc trúng tên này.”

Quả nhiên 5 phút sau một đội hơn trăm kiếm sĩ và cung thủ mặc giáp đen chạy đến. Gia huy hoàng kim sư tử trên vai chính là tiêu chí của tư binh gia tộc Bonaparte. Gia tộc Bonaparte gia chủ đã có tước vị là bá tước, thậm chí ông nội của Franz cũng là công tước có được đất phong rộng lớn nên tư binh của gia tộc cũng rất đông. Franz vốn định điều động binh sĩ trị an đi giải thoát anh trai của Natasha nhưng hắn nghĩ lại mặc dù gia tộc Bonaparte là gia tộc lớn ở đế quốc nhưng cây cao đón gió. Hắn không có tước vị lại dám tự tiện điều động binh sĩ của đế quốc sẽ dẫn đến những nghi kỵ không đáng có của hoàng tộc đối với gia tộc.

“Đội trưởng Kim sư vệ Forde báo cáo thiếu gia 110 đội viên của kim sư vệ đã có mặt.”

Đội trưởng Kim sư vệ cung kính dầm tay phải vào ngực trái cúi người chào Franz. Franz khẽ giật mình, hắn cũng biết bên người mình luôn có một người thân bí theo dõi, chính là tên giống Emon đó. Tuy cảm thấy không thoải mái nhưng dù sao cũng là người mà Duss phái đến bảo vệ hắn nên cũng không nói gì. Nhưng không ngờ tên này lại có thể gọi đến Kim sư vệ. Phải biết hiện tại bảo vệ thủ phủ của gia tộc tại kinh thành cũng chỉ hơn 2000 tư binh, trong đó Kim sư vệ cũng chỉ khoảng hơn 200 người mà thôi. Mỗi kim sư vệ thành viên thực lực thấp nhất cũng đã đạt tới Đại đấu sư thân kinh bách chiến, đặc biệt tinh nhuệ mới được chọn vào. Thậm chí Kim sư vệ có thể so sánh với Cẩm vệ quân của hoàng tộc.

Franz đánh giá Forde, đây chính xác là một mãnh nam, cũng đã gần 30 tuổi, gương mặt góc cạnh, khẳng khái cho thấy vẻ hào sảng, người cao gần mét chín, vai rộng, cơ bắp săn chắc lộ ra sau lớp giáp đen. Bên hông đeo một thanh thập tự kiếm dài hơn một mét. Đánh giá ban đầu của Franz là người này không hề tệ, đáng để kết giao. Trong khi đó Forde cũng đánh giá vị thiếu gia này. Đối với Franz thì bọn hắn không xa lạ gì, trong gia tộc đã có quá nhiều truyền kỳ về Franz, trước kia Franz luôn giấu mình trong phòng, sau này thực lực mạnh mẽ lại đi ma thú sâm lâm nên đây cũng là lần đầu tiên Forde gặp hắn.

“Lực lượng của Kim sư vệ như thế nào?”

Franz nghiêm mặt hỏi. Forde chấp tay cung kính.

“Thưa thiếu gia, lần này Kim sư vệ tổng cộng có 110 người trong đó có 80 kiếm sĩ và 30 cung tiễn thủ. Mời thiếu gia kiểm tra.”

Franz khẽ gật đầu. Thực lực của Kim sư vệ hắn không cần nghi ngờ. Thậm chí muốn đánh bại một Kim sư vệ cũng rất khó khăn. Hắn đưa Natasha đang ngủ trên bờ vai hắn cho Forde nói.

“Người bế đứa bé này giúp ta. Cần thận đó.”

Nào ngờ Forde nhăn mặt loay hoay không biết đỡ thế nào cho phải. Nhìn vẻ lúng túng của hắn nào còn chúng nào anh dũng như khi nãy. Franz bật cười.

“Thôi, để ta bế vẫn tốt hơn. Người đi tra khảo hai tên kia, bắt chúng chỉ ra nói giam giữ bọn trẻ.”

“Vâng, thiếu gia.”

Forde như được giải thoát vội chạy lẹ chỉ sợ thiếu gia đổi ý bắt hắn bế đứa nhỏ kia. Bảo hắn ra trận đánh giặc thì không có gì khó, còn bắt hắn bế trẻ con hả? Có chết hắn cũng không biết. Tiếp theo đó là một hồi kêu thảm, lát sau Forde quay lại với vẻ mặt thỏa mãn nói.

“Thiếu gia, bọn hắn nói bọn hắn giam giữ hơn trăm đứa nhỏ ở ngoại thành, có hơn 26 kiếm sĩ và 10 cung thủ bảo vệ. Ngoài ra còn có một vị Cao cấp ma pháp sư tọa trấn.”

Franz hít sâu một hơi. Cao cấp ma pháp sư tuy nói là tương đương với một Đại đấu sư nhưng sức tàn phá của ma pháp không phải là đấu khí có thể so bì đây. Nên dù là một ma pháp sư cũng đối với đế quốc là vô cùng quý giá. Franz ngạc nhiên hỏi.

“Không phải cao cấp ma pháp sư đều tham gia vào ma pháp sư quân đoàn sao?”

Ma pháp sư quân đoàn là quân đoàn trực thuộc chỉ huy trực tiếp từ hoàng tộc, nhân số cũng chỉ vài ngàn người nhưng hầu hết thành viên đều có thực lực cao cấp ma pháp sư trở lên. Chỉ cần vài ngàn người này cũng có thể quét sạch vài chục vạn đại quân cũng không phải là nói chơi. Forde vẫn kiên nhẫn trả lời.

“Vốn tất cả ma pháp sư đều muốn tham gia vào ma pháp sư đoàn nhưng cũng có nhiều pháp sư khác được các thế lực và gia tộc chiêu mộ. Như Thần Thánh giáo đình cũng có một lực lượng ma pháp sư riêng biệt. Các gia tộc cũng có một ít ma pháp sư. Theo như lời của tên kia nói thì đây là một vị ma pháp sư đã già, không thể phát triển thêm nữa nên đã đầu nhập vào bọn hắn.”

Franz gật đầu. Tuy nói khi tu luyện tuổi thọ cũng được kéo dài nhưng tu luyện cũng không phải dễ như vậy đây. Đặc biệt là ma pháp sư. Tiến triển của

bọn họ dựa vào thiên phú rất nhiều, ngoài ra hầu như pháp sư hằng ngày đều phải mình tương để tu luyện ma pháp nên thể chất của họ khá yếu ớt. Chính vì thế mà ma pháp sư khi chiến đấu luôn duy trì một khoảng cách nhất định với đối phương.

-----Phân cách-----

Ngoại thành Muchen là một vùng bình nguyên rộng lớn, đồng cỏ xanh biếc trải dài bao la, chỉ có vài ngọn đồi thấp, xen kẽ đó là những rừng cây nhỏ. Nếu như ở kiếp trước nơi đây chắc chắn sẽ bị biến thành một khu công nghiệp rồi. Đây cũng là điều mà Franz thích ở dị giới. Không có nhà máy, xí nghiệp,... không ô nhiễm môi trường, không khí hoàn toàn trong lành. Nếu như thế giới này công bằng hơn, hòa bình hơn thì có lẽ đây chính là thiên đường.

Nơi mà Thiết Huyết mình giam giữ lũ trẻ nằm trên một ngọn đồi nhỏ nhưng cây cối khá nhiều, dễ dàng che dấu người, mà người canh giữ phía trên nhìn xuống dễ dàng phát hiện ra địch nhân đang tiến lại gần. Đúng là một nơi giam giữ lý tưởng mà.

Franz cảm thấy đau đầu. Nếu như tiến lên để bọn chúng phát hiện thì tính mạng của lũ trẻ sẽ rất nguy hiểm. Hắn hoàn toàn không muốn có thương vong nào xảy ra. Huống chi trên đó còn có một ma pháp sư tọa trấn, không thể tự tiện tiến công được. Franz đưa ra vấn đề này với Forde cũng không đưa ra được giải pháp nào tốt.

“Thiếu gia, hay chúng ta để tối hãy tấn công. Khi đó bọn hắn cũng không dễ dàng phát hiện chúng ta. Chỉ cần phái vài binh sĩ nhanh nhẹn giải quyết lính gác chúng ta hoàn toàn có thể đánh úp bọn chúng.”

Forde đưa ra ý kiến nói. Franz hơi gật gật đầu nhưng sau đó lại lắc đầu.

“Không được, bọn chúng nếu phát hiện hai tên kia ra ngoài quá lâu không về sẽ sinh nghi và rút khỏi đó. Mà chúng ta chỉ có hơn trăm người, không đủ để bao vây được quá đồi.”

“Nếu như đơn đã độc đấu người có thể giải quyết tên ma pháp sư kia không?”

Franz hỏi. Forde không cần suy nghĩ nói.

“Nếu đơn đã độc đấu ta đánh không lại hắn, nhưng nếu là loạn chiến thì ta có thể giải quyết được hắn, nhưng trước đó binh lính sẽ có thiệt hại.”

Franz chân mày nhíu chặt hơn. Vấn đề ở đây là tên ma pháp sư và những tên lính gác. Một đơn của Cao cấp ma pháp sư có thể tiêu diệt được khá nhiều sinh lực địch, tuy nói có thể tiêu diệt hắn nhưng sẽ phải chịu thiệt hại nặng nề. Nên trước khi khai chiến cần phải giải quyết tên ma pháp sư trước. Giả như có thể giả dạng làm bọn hắn mà tiến vào thì... đúng rồi

Franz chợt nhảy dựng lên. Forde cũng giật mình vội hỏi.

“Thiếu gia đã có cách sao?”

“Đúng vậy, nếu đánh từ ngoài vào không được chúng ta sẽ đánh từ trong ra”

Franz thần bí nở ra nụ cười đậm quen thuộc của hắn. Điều này báo hiệu ai đó sắp gặp họa rồi.

Có lẽ thời gian rachap sẽ lâu hơn vì mình chuẩn bị thì rồi. Thành thật xin lỗi. Mong mọi người thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Giải cứu hoàn tất

Buổi trưa, thời tiết của kinh thành Muchen không phải là quá nóng nhưng làm người ta hơi ửng oải. Phía trên quả đồi đám người Thiết Huyết mình vẫn chưa biết người bọn hắn phái ra truy đuổi Natasha đã gặp chuyện. Nơi trú quân của bọn hắn là một dãy nhà gỗ đã san sát nhau, chứng tỏ nơi này đã được bọn chúng sử dụng không ít lần. Bên trong căn nhà hoàn hảo nhất một lão già mặc ma pháp bào màu tím mắt nhắm hờ ngồi ở ghế trên của căn phòng như cao nhân đắc đạo vậy. Lát sau, một kiếm sĩ bước vào khoanh tay cung kính nói.

“Zeko đại nhân, người chúng ta phái đi đã trở về rồi.”

Lão già gật đầu khẽ phát tay cho kiếm sĩ lui ra. Zeko cảm thụ cái cảm giác thược vị giả như thế này. Tuy nói lão chỉ là một Cao cấp ma pháp sư nhưng trong Thiết Huyết mình lão vẫn có địa vị nhất định. Phải biết rằng ma pháp sư ở Lion đại lục thuộc về thiểu số. Đã vậy các triều đình đế quốc luôn chủ động mời chào các ma pháp sư nên các thế lực muốn có được ma pháp sư rất khó khăn. Zeko vốn là một ma pháp sư hết thời, bản thân lão biết mình không thể nào tiến cấp được nữa. Nếu lão tiến vào ma pháp sư quân đoàn cũng không thể được trọng dụng nên lão đã đầu nhập vào Thiết Huyết mình. Và giờ công việc của lão chính là bảo vệ những đoàn buôn người như thế này.

Nghĩ đến công việc của mình Zeko cũng thờ dài. Lão nhớ khi trẻ lão cũng là một thanh niên đầy nhiệt huyết nhưng giờ còn đâu. Đùng là cuộc đời không ai có thể biết trước được điều gì. Ngày trước lão là người chống đối việc buôn người. Giờ lão lại chính là một tên buôn người. Nhưng có sao đâu này. Vì dễ sống thôi. Zeko cười tự giễu. Cũng có lúc lão cũng ân hận muốn rời khỏi nơi nước đục này, nhưng đó cũng chỉ là ý nghĩ thoáng qua thôi. Lão thừa biết một khi đã bước lên con đường này thì không thể quay đầu lại nữa.

Thiết Huyết mình có thể coi là mafia của Ala đế quốc. Về cơ cấu của Thiết Huyết mình không phải là điều Zeko biết được đâu. Lão chỉ biết sau lưng của Thiết Huyết mình là một thế lực cực lớn. Không ai ở phần bội Thiết Huyết mình lại có kết cũng tốt. Không những bản thân bị diệt, mà cả nhà cũng sẽ bị tàn sát không còn một ai. Đây chính là một tổ chức không có tình người.

-----phân cách-----

“Lão tứ, lão tam đi đâu rồi hả.”

Một tên Thiết Huyết mình hỏi đồng bọn đang áp giải một bé gái. Nếu Forde ở đây chắc chắn tên đồng bọn này chính là tên thanh niên bị hấn tra tấn đến thừa sống thiếu chết, còn cô bé kia chính là Natasha. Lão tứ cười hi hi trả lời.

“Lão tam lâu quá không được vào thành nên đi tìm gái rồi. Ta cũng muốn theo lắm nhưng phải đưa con nhóc này về nên lần này đành chịu thiệt thôi.”

Tên kia cũng gật đầu đồng ý tỏ vẻ hăm dọa.

“Lão tam thật may mắn được giao nhiệm vụ này, cũng lâu lắm ta chưa được chạm vào... hé hé!”

Lão tứ cũng cười.

“Thôi, ta đưa con bé này nhốt lại đã.”

Nơi giam giữ lũ trẻ là một căn phòng lụp xụp, xung quanh có 4 kiếm sĩ canh giữ cẩn thận. Lão tam mở cửa ra xô Natasha vào hầm dọ.

“Ngoan ngoãn mà ở yên đó cho ta. Dám chạy trốn nữa ta giết ngươi cho chó ăn.”

Nói rồi hấn đóng sầm cửa lại. Natasha xoay cái móng vừa chạm với mặt đất chửi thảm.

“Tên khốn kiếp, cần gì mạnh tay vậy đây này.”

Chợt có một thiếu niên chạy lại ôm chầm lấy Natasha.

“Tại sao em không chạy, lại để bọn chúng bắt lại rồi.”

“Phi, phi, ai cho ngươi ôm ta, đừng có tiến lại, gần nữa ta thiến bây giờ.”

Natasha đẩy thiếu niên ra đe dọa, vẻ mặt phẫn nộ vô cùng. Thiếu niên ngơ ngẩn nhìn Natasha

“Em gái, ngươi...”

“Ta không phải em gái ngươi, em ngươi nhờ ta đến giải cứu các ngươi.”

Bùm một tiếng, Natasha đã biến thành một thiếu niên tóc đen anh tuấn, không phải Franz thì còn ai. Thì ra để trà trộn vào địch hấn đã dùng biến thân thuật và phân thân thuật để biến thành lão Tứ và Natasha. Phút chốc cả phòng giam loạn cả lên. Franz hét một tiếng.

“Tất cả im lặng cho ta.”

Hấn khẽ đánh giá anh trai của Natasha, hấn biết là anh trai của cô bé bởi vì thiếu niên này cũng sở hữu một đôi Bạch nhãn. Đây là một thiếu niên tầm 14 tuổi, nhưng gương mặt rất già dặn và cương nghị, Bạch nhãn với hấn không có vẻ kỳ dị mà còn tạo ra một sức hút lạ kỳ. Franz thầm gật đầu. Một nhân tài đáng để bồi dưỡng a. Hấn cũng đánh giá xung quanh, trong căn phòng này là gần trăm thiếu niên thiếu nữ ăn mặc rách rưới, trên cơ thể đầy vết thâm tím, tinh thần suy sụp, thậm chí có vài thiếu nữ đôi mắt trở nên vô thần. Franz sống mũi chợt cảm thấy hơi cay cùng với đó lòng phẫn nộ của hấn dần tăng lên.

“Đại nhân, em gái ta không sao chứ?”

Tên thiếu niên vội hỏi Franz. Hấn gật đầu.

“Lúc Natasha chạy trốn thì gặp phải ta. À, tự giới thiệu, ta là người của gia tộc Bonaparte, các ngươi ở gần nơi của quân đoàn Hồ gầm chắc hấn đã nghe qua. Lần này ta chính là đến cứu các người. Lát nữa sẽ có đánh nhau, các ngươi ngoan ngoãn ở trong này cho ta.”

“Là thật sao?”

Các thiếu niên mắt sáng lên. Gia tộc Bonaparte tất nhiên là bọn hấn biết. Ở Ala đế quốc gia tộc Bonaparte được xem là gia tộc chiến thần, ngươi không biết gia tộc Bonaparte chứng tỏ ngươi không phải công dân của Ala đế quốc.

Franz gạt đầu lấy ra vài chục bát mì Ramen. Cái này hẳn có rất nhiều nhưng lại ít dùng. Tác dụng của nó là hồi phục thể lực, đối với đám trẻ này thì không gì tốt hơn.

“Các người biết vậy thì tốt rồi. Để ta chữa thương cho các người, các người ăn cái này sẽ nhanh chóng khỏe lại.”

Nói rồi hắn đi đến bên những thiếu niên bị thương nặng kia. Cả người không chỗ nào là không bị thương tích. Khẽ thở dài một tiếng. Bọn này thật quá tàn nhẫn a.

“Hệ thống, cho ta đổi lấy sơ cấp trị thương thuật.”

“Đỉnh, tiêu hao 2000 bạc đổi sơ cấp trị thương thuật”

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ học được sơ cấp trị thương thuật”

Vốn Franz định cho các thiếu niên này dùng sơ cấp thuốc trị thương nhưng quả thật là không đủ dùng nên hắn quyết định đổi lấy trị liệu thuật. Chakra là một thứ rất thần kỳ. Nó có thể tàn phá cơ thể đối phương nhưng cũng có thể dùng để trị liệu cơ thể. Trong manga muốn sử dụng trị liệu thuật thì nhân giả phải có khả năng khống chế chakra cực tốt. Nhưng Franz đơn giản hơn nhiều. Hắn chỉ cần học là có thể sử dụng thành thạo rồi. Đó chính là sự biến thái của nhân giả hệ thống.

“Người tên gì?”

Franz hỏi anh trai của Natasha. Thương thế của hắn nặng nhất trong đám, nhưng hắn vẫn có thể ngồi dậy nói chuyện làm Franz cũng phải cảm thán với thể chất của người sở hữu Bạch nhãn. Thiếu niên vội trả lời.

“Thưa đại nhân, ta là Gilliam.”

Franz gạt đầu ra dấu bảo Gilliam nằm xuống. Hắn đưa tay khẽ chạm nhẹ lên vết thương, một màu xanh lá nhạt từ từ hiện lên bao trùm lấy vết thương trên ngực của thiếu niên. Gilliam cảm thấy một cảm giác khoan khoái dễ chịu chưa từng có. Trong người hắn dòng chảy sinh mệnh đang dần mạnh mẽ trở lại, sự đau đớn của vết thương cũng dịu đi rất nhiều. Gilliam thầm cảm động. Đúng là người của gia tộc Bonaparte, trên đời này có quý tộc nào nguyện gần gũi chữa thương cho bình dân không? Chắc chỉ có vị thiếu gia trẻ tuổi trước mắt hắn thôi.

-----Phân cách-----

Lại nói đến phân thân biến thành lão Tam thì đang đau đầu. Franz vốn định sau khi lên vào doanh trại của bọn chúng thì sẽ tìm cách tiếp cận tên ma pháp sư kia sớm giải quyết hẳn đề Kim sư vệ tấn công. Không ngờ tên ma pháp sư này quá cẩn thận. Ngoài đội trưởng của vệ đội ra thì hầu như không ai có thể tiếp cận được hắn. Franz không thể không sốt ruột bởi vì thời gian của biến thân thuật là có hạn. Nếu hắn không thể vô hiệu hóa tên ma pháp sư trước thì chỉ còn cách khổ chiến thôi.

“Mọi người, ăn cơm thôi.”

Chợt tên đầu bếp thông báo, đã đến giữa trưa rồi, ở khu trú quân này cũng có một nhà bếp riêng, chuyên nấu ăn cho đám người Thiết Huyết minh.

“Này người anh em, cơm này mang đến cho đại pháp sư phải không?”

Franz hỏi tên đầu bếp đang bê khay cơm trên tay. Tên đầu bếp nói.

“Đúng vậy, có vấn đề gì sao?”

Nghe được lời tên đó xác nhận Franz vui vẻ móc ra một đồng vàng nịnh nọt nói.

“Người hôm nay có thể nhường ta mang cơm cho đại nhân không. Người biết đấy, cơ hội được ra mắt đại nhân không phải ai cũng có a. Ta muốn xin đại nhân nâng đỡ một chút...”

Nói đến đây Franz khéo léo nhét đồng vàng vào tay tên đầu bếp đánh cho hắn một cái ánh mắt. Tên đầu bếp không tỏ vẻ gì nhưng lại thần không biết quỷ không hay nhét tiền vào túi hắng giọng một cái nói.

“Coi như hôm nay người may mắn, nhớ giao cơm cho đội trưởng, hắn sẽ mang cơm vào cho ma pháp sư đại nhân.”

“Cảm ơn, cảm ơn, anh đẹp trai. Ta nhất định sẽ không quên ân tình này đâu.”

Franz vội tiếp lấy khay cơm đi về phía phòng của ma pháp sư. Nhưng ai cũng không biết bàn tay hắn xòe ra, một nhúm bột trắng rơi vào trong chén canh của ma pháp sư. Giao cơm cho đội trưởng, Franz xoay người cười thầm: “Để xem lần này người sống sao.”

Franz đi về phía sau nơi đóng quân, hắn ước định với Forde khi giải quyết tên ma pháp sư xong sẽ thông báo cho Kim sư vệ tấn công. Lúc này Franz mới phiền muộn. Lấy gì để thông báo đây này. Franz lại tiến vào hệ thống tìm kiếm, hắn nhớ trong hệ thống có rất nhiều đồ vật. Tìm một lát quả nhiên hắn tìm ra một vật thích hợp... pháo sáng.

“Bụp”

Khói đỏ từ pháo sáng bay lên mù mịt, Franz vội vút đó rồi chạy đi. Dưới chân đồi, các đội viên của Kim sư vệ đang nằm sấp dưới mặt cỏ, trên người phủ đầy cỏ xanh. Foder thăm khâm phục vị thiếu gia này. Franz trước khi đi đã bảo hấn cho người cắt thật nhiều cỏ phủ lên người, sau đó làm một động tác kì lạ trườn trên mặt đất tiếp cận quả đồi. Quả nhiên quân địch không hề phát hiện. Cái này chính là kiếp trước Franz xem phim và học khóa quân sự biết được. Đây chính là cách nguy trang cơ bản của quân đội kiếp trước.

“Đại nhân, phía trên đồi có khói đỏ.”

Tên đội viên báo cáo cho Forde. Hấn quan sát rồi vung tay lên.

“Anh em là tín hiệu của thiếu gia, cùng ta xông lên. Giết!”

“Giết”

Từ dưới đám cỏ vùng lên hơn trăm người như dã nhân vậy, trên người thì đầy cỏ dại, trên mặt nhô nổi về ra từng vạch đen bên hai gò má xông lên đồi. Quả đồi không cao nên chẳng mấy chốc Kim sư vệ đã tiếp cận được nơi trú quân của Thiết Huyết mình.

“Địch tấn công”

Bên trong doanh địa loạn thành một đồng, tên thì cầm trường thương mà không mặc giáp, tên thì mang túi tên trên tay lại cầm bát cơm. Trời đánh tránh bữa ăn. Mấy tên này quả thật là ác độc mà.

“Ổn định, tất cả ổn định, cung thủ nấp sau, thuận chiến sĩ tiến về phía trước.”

Tên đội trưởng là một kiếm sĩ vóc người to cao vung vẩy đại kiếm ra lệnh cho đám người chạy loạn phía dưới. Lúc này Kim sư vệ cũng đã chạy đến trước cổng doanh địa. Thiết Huyết mình chưa kịp sắp đội hình thì đã nghe Forde hét một tiếng.

“Cung tiễn thủ, bắn”

Vài chục mũi tên bay vào doanh địa, tiếp theo đó là tiếng hét thảm phát ra. Mười mấy tên kiếm sĩ đứng đầu không may bị trúng tên, có vài tên chết ngay tại chỗ. Tên đội trưởng thấy vậy cũng hô lên.

“Cung tiễn thủ, bắn trả cho ta.”

Nhưng hấn chợt nhận ra vài mũi tên của bên mình lại bắn không đến quân địch. Cung tiễn thủ là một chức nghiệp đặc biệt. Trên mũi tên không những gia trì đầu khí mà còn tăng tầm xa, khả năng chính xác. Mũi tên bắn không tới chứng tỏ thực lực của địch nhân hơn xa bên mình.

“Giết”

Kim sư vệ lao vào doanh địa như hổ vào bầy dê thoải mái chém giết. Đây chính là một tràng diện đồ sát không hơn không kém. Phải biết Kim sư vệ thực lực thấp nhất cũng là Đại đầu sư, tương đương với tên đội trưởng kia. Còn thành viên của Thiết huyết mình cũng chỉ là đầu sư mà thôi. Huống chi nhân số còn chênh lệch gần gấp 5 lần.

Nhìn tràng diện này tên đội trưởng vội chạy đi tìm Zeko, chỉ có ma pháp sư mới có thể thay đổi thế cục thôi. Nhưng khi hấn tiếng vào trong phòng thì chỉ nghe một mùi hôi thối từ nhà vệ sinh bốc ra. Ma trong đó đại ma pháp sư vĩ đại đang nằm la liệt trên bồn cầu. Kết quả này chính là Franz gây ra. Trong canh của bữa ăn hấn cho thêm vào chính là thuốc xô. Vốn cái này hấn định để đối phó trả thù Desmond. Nhưng không ngờ lần này lại thuận lợi dùng để đối phó với lão ma pháp sư này.

Biết rằng đại thế đã mất. Tên đội trưởng vội quay người chạy trốn nhưng trước cửa từ khi nào đã xuất hiện một thiếu niên tóc đen, mặt đeo một cái mặt nạ kỳ dị mà nếu có người ở Trái Đất ở đây sẽ nhận ra chính là mặt nạ phòng độc. Sở dĩ Franz dùng nó không phải bởi vì muốn che dấu dung mạo mà chính là mùi hôi từ nhà vệ sinh bốc ra làm hấn không chịu nổi. Franz nhẹ nhàng nói.

“Ngươi đầu hàng đi thôi.”

“Tiểu tử ngươi muốn chết.”

Tên đội trưởng gầm lên một tiếng xông về phía Franz. Franz cười lạnh một tiếng để lưỡi kiếm chém ngang người mình.

“Bụp”

Thân hình Franz tan thành tro bụi, tên đội trưởng cảm thấy không ổn, đột nhiên Franz xuất hiện ngay trên đầu hấn, trên tay Lạc Vân đâm thẳng xuống đầu tên đội trưởng, tên này cũng tỉnh là có kinh nghiệm vội lặn người trên đất né tránh. Franz cười nhạt.

“Biết ngay ngươi sẽ thế này. Muộn còn”

Chân vừa chạm đất Franz đã lặn người trên không Lạc Vân chuẩn xác đâm vào vai của tên đội trưởng.

“Đinh, muộn còn thành công...”

Tên đội trưởng định đánh trả nhưng hấn nhận ra mình không thể cử động, mà đầu khí của hấn cũng bị đình trệ, như là bị phong bế lại. Đây chính là tác dụng của Muộn cô và chất độc trên Lạc Vân mang lại. Franz không khách khí tung một cước vào ngực hấn đánh bay hấn ra ngoài. Lúc này trận chiến bên ngoài đã kết thúc. Kim sư vệ nhanh chóng bắt lấy tên đội trưởng trôi lại. Đột nhiên hệ thống vang lên thông báo.

“Đinh. Chúc mừng ký chủ hoàn thành ân tâng nhiệm vụ giải cứu, ban thưởng...”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tước vị

Bên trong doanh địa dần trở nên yên ắng lại, trận chiến chỉ diễn ra trong vòng chưa đầy hai mươi phút. Thiết Huyết đội viên đa số đều bị bắt lại, phế bỏ khả năng chiến đấu. Đám nhỏ cũng được giải thoát, qua thời gian Franz trị liệu tình hình của bọn chúng cũng tốt hơn rất nhiều.

“Anh trai.”

Natasha vui mừng chạy lại ôm lấy Gilliam. Thiếu niên cũng vui vẻ ôm chặt lấy cô bé đầy yêu thương. Nhìn cảnh này Franz thầm cảm động. Kiếp trước hấn là một cô nhi, thiếu nhất chính là tình thân. Bất chợt trong đầu hấn hiện lên gương mặt đầy tình nghịch của Leona. Đúng vậy ông trời đã ban cho hấn cơ hội để có người thân, hấn nhất định phải sống tốt, phải thật mạnh mẽ để bảo vệ những người xung quanh hấn.

Chợt Gilliam nắm tay của Natasha quỳ xuống.

“Tạ ơn đại nhân, ân tình này Gilliam không biết như thế nào báo đáp. Nếu đại nhân không chê ta xin nguyện đi theo đại nhân suốt đời.”

Franz đứng đĩnh cưỡi. Ta chính là chờ câu nói này của ngươi. Hấn đỡ hai đứa trẻ dậy nhưng lại nhìn đám trẻ nói.

“Còn các ngươi sau này có dự tính gì không?”

Đám trẻ lâm vào trầm mặc. Dù sao lớn nhất trong bọn hấn cũng chỉ là 17 tuổi. Một lũ trẻ bơ vơ không có người thân còn biết làm gì đây này. Bỗng chốc bọn hấn như cảm thấy lạc mất phương hướng. Franz thấy vậy liền tiếp lời.

“Hiện giờ ta đang muốn thành lập một vệ đội, nếu ai muốn trở thành cận vệ của ta thì tiến lên phía trước. Những người còn lại ta sẽ sắp xếp nơi ở trông đất phong của gia tộc đảm bảo cuộc sống cho các ngươi.”

Nhất thời đám trẻ yên lặng suy nghĩ. Franz cũng không quấy rầy bọn hấn. Đây là lựa chọn cả đời của bọn hấn, Franz không có quyền can thiệp. Sống một cuộc sống bình dị, yên lặng hoặc bước lên con đường cường giả. Với hấn giả hệ thống, hấn tin tưởng có thể đưa đám trẻ thành những cường giả của đại lục.

Lát sau có hơn hai mươi đứa trẻ tính cả anh em Gilliam bước lên phía trước, trong đó những thiếu niên, thiếu nữ này bùng lên sự cừ hận. Một thiếu niên khoảng 16 tuổi, có vẻ là lớn nhất ở đây quỳ xuống nuốt nước mắt nói.

“Xin đại nhân báo thù cho chúng ta, chúng ta nguyện làm trâu làm ngựa cho ngài.”

Nói rồi tất cả đều dập mạnh đầu xuống đất. Không những Franz động dung trước cảnh tượng này mà ngay cả những thành viên của Kim sư vệ mất cũng hiện lên sự phẫn nộ hung hăng nhìn đám Thiết Huyết mình đang nằm trên đất. Ép những đứa trẻ ngây thơ hồn nhiên trở nên đầy cừ hận như thế này. Bọn hấn đúng là đồ cầm thú mà. Franz đỡ đám trẻ dậy hỏi thiếu niên lớn nhất. Nếu không phải thiếu gia không cho phép thì bọn hấn đã lao vào chém lũ ác nhân này thành trăm mảnh rồi.

“Ngươi tên gì?”

“Salah thưa đại nhân”

Salah nói. Franz gật đầu cầm lấy một thanh kiếm đưa cho hấn.

“Tốt, nhưng muốn làm cận vệ của ta không phải chỉ biết nói xuống. Thuộc hạ của ta chính là một thanh lợi kiếm của ta, cần phải biết giết người. Nếu làm được ta sẽ biến các ngươi thành cường giả để các ngươi tự tay báo thù. Đã như vậy thì bắt đầu từ ngươi đi. Giết hấn ngươi sẽ trở thành thuộc hạ của ta.”

Franz chỉ một tên Thiết Huyết mình nói. Salah cầm lấy thanh kiếm bước từng bước đến gần tên đó, ngọn lửa cừ hận hiện rõ trong mắt hấn. Tên Thiết Huyết mình sợ hãi van xin.

“Ta xin ngươi, đừng giết ta, xin ngươi...”

“Phập”

Lợi kiếm đâm xuyên cổ họng tên đó, máu tươi bắn lên đầy mặt của Salah, nhìn hấn bây giờ như một con quỷ khát máu cuồng bạo vậy. Hấn cười nhạt.

“Tại sao lúc cha mẹ ta cầu xin người người không tha cho họ. Cha, mẹ ta báo thù cho mọi người”

Xoẹt.

Salah cắt đứt đầu tên đó rồi bỗng khóc lóc thảm thiết. Báo thù. Có lẽ đó là mục tiêu cả đời của thiếu niên này. Tiếp theo các thiếu niên khác cũng tiến lên run rẩy giết chết cừu nhân của mình, rồi lại khóc lóc, cũng có nôn mửa. Mọi người không muốn nhìn khung cảnh thế này. Nhưng đây là thế giới mà kẻ mạnh ăn kẻ yếu. Lòng thương xót không thể giúp người tồn tại. Cũng có vài thiếu niên lùi bước. Chỉ có 7 người thông qua được khảo nghiệm đầu tiên này, trong đó có ba thiếu nữ kể cả Natasha lớn nhất cũng chỉ 15 tuổi. Cuối cùng chỉ còn Gilliam, hấn không vội tiến lên mà nói.

“Đại nhân, ta muốn giết hấn.”

Gilliam chỉ tên đội trưởng. Franz gật đầu. Gilliam chính là người mà hấn kỳ vọng nhất, tên đội trưởng không thể nghĩ ngờ chính là một khảo nghiệm tốt cho hấn.

Được cái gật đầu của Franz, Gilliam cầm kiếm tiến lên. Tên đội trưởng trừng mắt hung hăng nhìn hấn.

“Tiểu tử, ngươi dám sao?”

Nói rồi khí thế đại đầu sư của hấn tỏa ra. Kim sư vệ định tiến lên ngăn cản nhưng Franz lắc đầu. Hấn muốn xem Gilliam sẽ xử lý như thế nào. Áp lực. Tuyệt đối là áp lực. Bước chân của Gilliam chậm dần, một bước chân của hấn giờ cũng trở nên khó khăn. Hấn chỉ là một thiếu niên bình thường, đối diện hấn là một đại đầu sư. Áp lực từ khí thế tên đội trưởng tỏa ra không phải người bình thường có thể chịu được đấy, huống chi Gilliam đang bị thương.

Một bước, hai bước,...khóe miệng Gilliam cũng đã xuất hiện tơ máu, hấn chỉ còn cách tên đội trưởng ba bước chân nữa thôi. Mọi người nhìn hấn đầy cổ vũ. Natasha trên mặt đầy lệ, cô bé thầm cầu nguyện gì đó trong miệng. Franz thì nhìn hấn đầy sự mong chờ.

Ba bước, bốn bước,...máu đã chảy ra thấm cả cổ áo Gilliam, chân hấn đã muốn dừng lại nhưng ý chí, cừu hận trong mắt hấn lại không hề giảm, hai bên thái dương mạch máu nổi lên, Bạch nhãn càng mở ra to hơn. Franz gật đầu, Bạch nhãn thức tỉnh hoàn toàn có thể chèo chống ý chí của hấn. Tên đội trưởng đã bắt đầu sợ hãi.

“Không, không thể như thế được, ta không tin. Xin người, đừng...”

Năm bước. Gilliam ngửa mặt cười cuồng ngạo.

“Ông nội, cha, mẹ ta báo thù cho các người đây”

Phập

Thanh kiếm đâm chuẩn xác vào tim tên đội trưởng, hấn trợn mắt lên nhìn thẳng vào thiếu niên trước mắt.

“Người...người...”

“Ya”

Gilliam gầm lên một tiếng thanh kiếm chặt đôi người tên đội trưởng, chấm dứt sinh mạng của hấn. Áp lực tan biến, cả người Gilliam hư thoát. Hấn ngã xuống ngất xỉu dưới sự tôn kính của mọi người kể cả Kim sư vệ.

-----Phân cách-----

Mùa đông, kinh thành Muchen trắng xóa một màu tuyết. Từng cơn gió lạnh thổi tuyết bay đi vờn vãi trên từng con phố. Lạnh. Lạnh đến mức người ta chẳng muốn ra đường. Kinh đô mất đi vẻ ồn ào, nhộn nhịp thường ngày, thay vào đó là sự yên bình hiếm có. Mọi người đều ở trong nhà đốt lửa sưởi ấm, ngắm tuyết rơi, tận hưởng cảm giác ấm cúng bên gia đình. Ngoài đường lớn chỉ lơ lửng vài bóng người không ai khác chính là những lính đánh thuê. Lính đánh thuê là không có ngày nghỉ. Họ cũng như những con ong cần cù, chăm chỉ đều đều đi làm nhiệm vụ để kiếm kế sinh nhai.

Nhưng trong phủ Bonaparte lại khác. Khắp nơi người người ra vào nhộn nhịp, đèn đuốc sáng trưng. Nhìn ở đâu cũng là quý tộc với những bộ quần áo hoa lệ. Đèn nọ bật cũng mặc những bộ quần áo sạch sẽ nhất. Hôm nay chính là ngày thành niên của con trai trưởng nhà Bonaparte – Franz Bonaparte.

Theo truyền thống của Lion đại lục, thiếu niên khi đến tuổi 16 thì đã được tính là người trưởng thành, nghĩa là đã đến tuổi thành gia lập thất, gây dựng sự nghiệp. Đây cũng có thể coi như là một bước ngoặt của cuộc đời con người. Gia đình bình thường thì cũng mở một bữa tiệc giản đơn mời láng giềng đến chứng kiến ngày trưởng thành của con cái. Huống chi đây lại là trưởng tử của gia tộc Bonaparte. Chỉ thấy trong bữa tiệc người của gia tộc Bonaparte thì ít mà quan viên, quý tộc thì rất nhiều. Đây chính là cơ hội để định bệ đại gia tộc của Ala đế quốc. Ai mà không muốn tham gia đây này.

Trái ngược với sự nhộn nhịp vui vẻ bên ngoài. Bên trong phòng Franz đang tràn đầy phiền muộn. Đã gần nửa năm rồi. Hấn cũng chỉ mới lên đến cấp 43 tương đương với Đại đầu sư sơ kỳ. Tiến cấp cũng quá chậm đi. Nếu như ai biết hấn chỉ mới tu luyện được gần 1 năm từ một tên phế vật lên đến đại kiếm

sư mà con than chậm thì chắc mỗi người một bãi nước miếng cũng làm chết hẳn.

Đối với lễ thành niên này Franz không hề có hứng thú, quá nhiều lễ nghi rườm rà làm hắn phát mệt. Nên hắn chỉ làm qua loa rồi nấp ru rú trong phòng. Lần này Leona cũng không về thăm hắn được. Nghe nói cô đang trong kỳ thi của học viện nên không thể trở về. Geoffrey thì đang bận chiến sự ở phía bắc, gửi thư về cho hắn nói linh ta linh tinh, nào là quân vụ bên người không thể trở về, lần sau gặp lại sẽ giới thiệu cho hắn vài mảnh nam... làm Franz ức đến ói máu, thậm chí lần sau không dạy bảo cho Geoffrey một trận thì không làm người.

“Thiếu gia, gia chủ gọi ngài.”

Emon tiến vào nói. Franz gật đầu.

“Nói với gia chủ ta sẽ đến ngay.”

Đại đường của gia tộc Bonaparte chiếm một diện tích cực kỳ rộng lớn, dù là chữ ngàn người cũng không có cảm giác chật chội, mặc dù mùa đông nhưng xung quanh đều có khảm hỏa hệ ma tinh hạch đỏ chói, tỏa ra hơi nóng làm người ta ấm áp vô cùng. Chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ thấy sự bề thế của gia tộc Bonaparte.

“Tiểu tử, sao mặc mày buồn thiu thế kia. Trưởng thành rồi muốn vợ phải không?”

Một lão giả vỗ vai Franz cười ha hả. Đây chính là Tam trưởng lão của gia tộc, cũng là một thánh cấp kiếm sĩ, tính tình hào sảng. Nói là lão giả nhưng nhưng cơ thể của Tam trưởng lão còn rắn chắc hơn những thanh niên bình thường. Tam trưởng lão khác với những trưởng lão cao cao tại thượng kia, ông rất hào sảng và hòa nhã, hay đi đến luyện võ đường dạy bảo đệ tử gia tộc, có khi còn so sức mạnh với những hộ vệ gia tộc. Bởi vậy nên ông rất được người trong gia tộc kính trọng.

“Ông nội ba (Nghĩa là anh em của ông nội, cái này ta không biết ở nơi khác gọi thế nào nên dùng cách ở quê ta), con cũng không phải là muốn cưới vợ nha. Chỉ là lâu nay tu luyện có chút khúc mắc tiến triển chậm nên hơi buồn bực thôi.”

Franz cười nói. Tam trưởng lão chính là em trai ruột của Heter nên Franz cũng gọi là ông nội. Tam trưởng lão gật đầu.

“Tu luyện không thể cầu nhanh chóng mà lấy cẩn trọng làm chính, nên nhớ dục tốc bất đạt. Nếu ngươi tiến triển chậm nhưng căn cơ càng thêm kiên cố vững chắc thì cũng không phải là việc gì xấu. Thôi, đi vào, nghe nói có người trong hoàng cung đến.”

Franz dạ một tiếng rồi đi theo sau Tam trưởng lão. Bên trong sảnh đường ngoài gia chủ và hội đồng trưởng lão ra còn có cả Heter và hai người Franz chưa gặp bao giờ. Đó là một lão giả mặc áo bào đen, râu hơi bạc, da nhăn, thân thể hơi mảnh khảnh nhưng Franz cảm nhận được ẩn sau trong cơ thể gây nhọc đó là một khí thế cường đại, thậm chí còn hơn cả Tam trưởng lão. Người còn lại là một thanh niên tóc vàng, mắt xanh, gương mặt đẹp trai, nhưng nghiêm nghị, có uy thế của bậc đế vương. Franz thầm gật đầu khen ngợi thanh niên. Đúng là mẫu bạch mã vương tử mà.

“Franz đây sao, lớn nhanh quá, nhớ khi ta gặp ngươi lần đầu thì ngươi mới chỉ nằm trong tã lót thôi. Không ngờ mới đó đã thành một chàng trai tuấn tú rồi.”

Thấy Franz bước vào lão giả liền khen ngợi.

“Lão già, ngươi còn không nghĩ đây là cháu của ai. Nhớ năm đó ta ngọc thụ lâm phong, đẹp trai cỡ nào, đến mức không thiếu nữ nào ở đế đô là không mê mẩn ta.”

Heter đắc ý nói, rồi quay sang Franz.

“Còn không mau chào ông Philip.”

Franz vội cúi chào. Thì ra đây chính là Luis Philip – gia chủ của gia tộc Philip là một trọng thần trong triều đình, thân tín của Nikolai đại đế.

“Heter, ngươi vẫn như xưa, quá nói dóc rồi.”

Luis chỉ cười nhẹ vẫy tay một cái, Franz liền cảm thấy một luồng khí đỡ mình đứng dậy. Hắn âm thầm giật mình, thì ra vị lão giả trước mặt này chính là một ma pháp sư cường đại. Luis vẫn phong độ với nụ cười hiền hòa chỉ thiếu niên bên cạnh nói.

“Đây là Pecival, nhị hoàng tử của đế quốc. Hai người tuổi tác tương đương nhau, ta hi vọng các ngươi có thể kết thân với nhau.”

“Kính chào hoàng tử.”

Franz khom người chào Pecival. Lễ nghi của Ala đế quốc không phải quỳ lạy như ở Trái Đất, chỉ cần khom người biểu lộ sự tôn kính là được. Dù gì ngươi cũng là hoàng tử. Bán cho ngươi một chút tôn trọng cũng không sao. Franz thầm nhủ.

Pecival cũng tiến đến đỡ lấy hắn cười nhẹ nói.

“Ngươi đừng quá đa lễ, thấy ta với ngươi tuổi cũng không hơn kém bao nhiêu, nếu không ngại thì gọi ta một tiếng anh trai được chứ.”

Trong lòng Franz a một tiếng, cuối cùng cũng hiểu mục đích Luis đưa nhị hoàng tử đến đây. Một tiếng anh em này chỉ sợ không phải vì hắn mà chính là vì

gia tộc Bonaparte đi. Tuy không hiểu tranh đấu trong triều cho lắm nhưng hắn cũng biết được chút chút qua phim ảnh đời trước. Nhìn về phía Heter đứng đưng không tỏ thái độ Franz cũng hiểu ý. Dù sao cũng không được để nhìn hoàng tử mất mặt a. Hắn nắm chặt lấy tay nhị hoàng tử nói.

“Đã vậy ta cung kính không bằng tuân lệnh a.”

“Tốt, tốt, như thế không chậm trễ nữa, ta cũng truyền ý chỉ của đại đế, Franz Bonaparte tiếp chi.”

Luis cười ha ha trên tay xuất hiện một quyển trục (cuộn giấy), mọi người trong phòng trừ nhị hoàng tử và Heter đều quỳ xuống. Luis đọc.

“Gia tộc Bonaparte ngàn năm trung thành với đế quốc, lập nhiều công lao to lớn, vì đế quốc mà hi sinh xương máu của con cháu trong gia tộc đế quốc đời đời nhớ ơn. Nay trưởng tử Franz Bonaparte đã thành niên ta đặc biệt sắc phong tước vị Vũ Huy tử tước, ban thưởng mười vạn đồng vàng, thực ấp ngàn hộ. Ala đế quốc, Nikolai V đại đế.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tử thần

Franz cung kính nhận lấy thánh chỉ. Đối với một đại gia tộc như gia tộc Bonaparte mà nói phần thưởng chỉ là hình thức mà thôi, cái quan trọng chính là tước vị, điều này cũng cho thấy sự coi trọng của hoàng thất đối với gia tộc. Đây cũng là một chiêu bài chính trị mà hoàng thất hay dùng để trấn an các vảy cánh của mình. Hơn ai hết, Nikolai đại đế hiểu là một người đứng đầu một đại đế quốc cần nhất chính là tạo ra sự cân bằng thế lực giữa các đại gia tộc trong triều đình, phải làm sao cho bọn họ đối đầu lẫn nhau, suy yếu lẫn nhau mà không cảm thấy hoàng tộc xa lánh họ. Nên không phải tự nhiên mà ở đế đô gia tộc Carlos luôn đối đầu với gia tộc Bonaparte.

Nhưng đối với Franz thì đạo thánh chỉ này chính là miếng bánh ngọt trên trời rơi xuống. Không những tiền thưởng 10 vạn đồng vàng là một số tài chính không nhỏ mà quan trọng hơn chính là tước vị. Theo quy định của pháp luật thì chỉ có quý tộc mới có quyền tổ kiến tư binh, nếu ai bí mật nuôi dưỡng tư binh sẽ bị xếp vào tội phản quốc. Franz đang muốn huấn luyện bọn Gilliam thành thế lực của mình, thân phận tư binh chính là không thể hợp hơn được. Theo quy định, tử tước có quyền nuôi dưỡng hai trăm tư binh. Nghĩa là Franz vẫn còn một trăm chín mươi hai danh ngạch.

Franz vội vàng tạ ơn sau đó xin cáo lui. Hắn biết tiếp theo là màn “thảo luận” quốc gia đại sự mà hắn không thể tham gia đấy. Trở về phòng của mình Franz bỗng thấy Emon đứng trước cửa, mặt mày tái mét không dám tiến vào.

“Emon, sao ngươi lại lâm la lâm lét thế kia? Có phải mới rình coi cô bé nào tắm phải không?”

Franz vẻ mặt hèn mọn nói. Trong lòng hắn cũng phiền muộn, đáng vẻ này của hắn thì làm sao có thể là thần bí cao thủ, đúng là nghĩ nhiều rồi. Emon lắc đầu lia lịa chỉ vào phòng run rẩy.

“Thiếu...gia trong phòng có...có ma.”

Franz ngạc nhiên, mặc dù dị giới tồn sùng thần linh như với kiếp trước là người của thế kỷ 21 hắn vẫn không hề tin trên thế giới này có ma đấy.

“Ừ...ừ...”

Bước vào phòng Franz đã nghe thấy tiếng rên nhỏ. Emon tái xanh mặt vội chạy ra ôm lấy cánh cửa chỉ tay vào phòng.

“Đấy đấy, thiếu gia, ma kia.”

Franz thận trọng tiến đến theo hướng âm thanh phát ra. Cuối cùng hắn nhận ra nơi phát ra tiếng rên chính là hộp quà mà Geoffey đã tặng cho hắn. Cái hộp không to lắm, đã thế tên này còn để màu hồng...Ặc. Phía dưới hộp giờ còn có thứ nước gì đó chảy ra. Sao lại có mùi khai thế này.

“Ồ”

“Àng ằng”

Thì ra trong hộp chính là một chú chó con mới chỉ mười mấy ngày tuổi, lưng đen, bụng trắng, hai tai dựng thẳng, mặt rất giống chó sói, trên trán có một vệt lông trắng trên nền đen. Đôi mắt xanh sừng nước ngược nhìn Franz trông dễ thương vô cùng. Bên trong hộp còn có một mảnh giấy đính kèm, trên đó là chữ viết của Geoffey.

“Em trai, nhận lấy món quà của ta thấy bất ngờ lắm phải không? Ta không biết đây là loại ma thú gì. Trông rất giống sói nhưng ta chưa từng gặp loài sói nào như thế cả. Điều ta bất ngờ đó là khi ta gặp nó thì nó cũng chỉ có vài ngày tuổi nhưng có thể tồn tại được sự giá lạnh của phương bắc. Ta cảm thấy con vật này không tầm thường. Nhưng trong quân doanh ta không có thời gian nuôi nó được. Nhìn ngươi cũng rảnh rồi quá ta sợ sẽ phát sinh nông nổi nên tặng ngươi con vật này cho ngươi bận rộn đi ha. Đừng có mà ngược đãi nó đó. À, có thích hộp quà của ta không hả? Màu hồng đó. Ta thấy rất hợp với ngươi. Há há. Nhớ viết thư cho ta. Anh trai thân yêu của ngươi. Geoffey.”

Emon tự nhiên cảm thấy nhiệt độ trong phòng hạ xuống. Hắn thấy mặt của thiếu gia đen lại, vai run run. Chợt Franz gầm lên.

“Tên Geoffrey chết tiệt, đừng để ta bắt được ngươi.”

Ở Hồ Gươm quân đoàn Geoffrey chợt ắc xì một cái, lảm bảm.

“Ai dám mắng chửi ta, chắc không đâu, ta tốt thể này mà. Ấy da, chắc lạnh quá rồi.”

“Gâu, gâu”

Tiếng sủa non nớt làm Franz tỉnh lại. Chó con đang nhìn hắn, chân trước cào cào với lên thành hộp, cái đuôi xù cuộn tròn trên lưng vẫy vẫy. Franz thăm kỹ quai, con chó nhỏ này rất giống giống chó Alaska kiếp trước của hắn. Franz liền phóng cho nó một cái dò xét thuật.

Tên: Chó Alaska

Đăng cấp: ???

Tình trạng: Suy yếu

Skill: ???

...

Lần này Franz cứng người rồi. Đa số các thông số đều là dấu ???, tên lại đúng là chó Alaska, Geoffrey lại nói là chưa gặp bao giờ. Franz nhắc bóng con chó lên.

“Chẳng lẽ ngươi cũng xuyên việt giống ta?”

Chó con ve vẩy cái đuôi, liếm láp vào mặt hắn.

“Emon, tìm chút đồ ăn cho nó.”

“Vâng, thiếu gia.”

Lúc này Emon mới hoàn hồn vội chạy đi, trong lòng xấu hổ. Không ngờ lại bị một con chó con hù muốn chết. Trong phòng Franz bế chó con lên, trong lòng yêu thích. Thiếu tướng tình báo Phạm Xuân Ân đã từng nói: “Trong nhà phải nuôi ba con vật: con chó trung thành, “con có thể chê cha mẹ khó chứ chó không bao giờ chê chủ nghèo”. Con chim thì nhảy hoai. Nó tiêu biểu cho sự bận rộn làm việc suốt ngày, không làm biếng. Còn con cá thì dạy sự khôn ngoan, im lặng, không nói nhiều mà suy tư.”

Kiếp trước Franz luôn yêu thích có một con chó Alaska nhưng khi đó giống chó này đang là phong trào thời thượng nên giá của một con chó Alaska thuần chủng bị đẩy lên cao chót vót mà hắn không thể nào với tới được. Giống chó Alaska không có họ hàng gì với chó sói, khá thân thiện với con người, thông minh và có tính bảo vệ chủ nhân rất mạnh. Franz thăm thì với nó.

“Nếu ngươi đã đến cùng một nơi với ta thì hãy cùng đồng hành với ta đứng trên đỉnh của thế giới nhé. Từ nay ngươi sẽ tên là Lucky được chứ?”

“Gâu, gâu”

Lucky sủa hai tiếng rồi vui vẻ liếm lên mặt của hắn như đồng ý vậy.

-----Phân cách-----

“Chạy... nhanh... nhanh.”

Trong ma thú sâm lâm, một toán lính đánh thuê hoảng hốt chạy trốn trong rừng. Trên người ai cũng đầy thương tích nhưng không ai dám dừng chân. Bọn hắn biết chỉ cần đôi chân dừng lại “Tử thần” sẽ đến lấy tính mạng bọn hắn đi.

“Tử thần” là một tổ chức sát thủ thần bí mới nổi lên một năm gần đây. Bọn họ chưa bao giờ nhận tiền thuê của ai, chưa bao giờ giết người vô tội. Bọn họ chỉ tiêu diệt những lính đánh thuê tội lỗi, tội phạm bị truy nã, sơn tặc,... Nhưng mỗi lần “Tử thần” ra tay đều rất tàn bạo, không hề chừa một người sống sót nên đến bây giờ cũng chưa ai có thể biết diện mạo chân thật của họ. Khi hoàn thành xong nhiệm vụ sát thủ sẽ để lại hai chữ “Tử thần” nên mọi người đều gọi bọn hắn là “Tử thần”. Không ai biết “Tử thần” là một tổ chức hay chỉ là một người. Tất cả chỉ biết qua lời truyền miệng của lính đánh thuê.

“Các ngươi chạy đủ chưa hả?”

Bỗng nhiên, phía trước xuất hiện âm thanh chặn đám lính đánh thuê lại.

“Từ... tử thần”

Trên cây đang nằm vắt vẻo một thanh niên mang mặt nạ hình con gấu, trên người mặc bộ đồ đen, giáp ngoài màu xám có hai túi trước ngực, trên lưng là một thanh ninjato màu đen. Nếu ai đã từng xem Naruto thì chắc chắn sẽ biết đây chính là bộ đồng phục của Âm bộ ANBU.

“Ây, lại để anh chặn trước rồi”

Phía sau xuất hiện thêm một thanh niên đồng phục cũng giống như vậy, chỉ là mặt nạ hình con chó mà thôi.

“Có đến...hai từ thần”

Bọn lính đánh thuê hoảng sợ. Một người đã đuổi bọn hắc thừa sống thiếu chết, giờ lại thêm một từ thần nữa, bọn chúng sẽ sống sao?

Từ thần mang mặt nạ gấu khề đuổi chân tay một cái, giọng điệu lạnh nhạt.

“Vậy xem thử chúng ta ai giết được nhiều hơn.”

“Được”

Tuy đối diện là vài chục lính đánh thuê nhưng hai từ thần không có vẻ gì là lo lắng. Từ thần mặt gấu nhào vào giữa đám lính đánh thuê, màu xanh chakra hiện lên hai bàn tay vung vẩy như cánh bướm bay lượn giữa đám người. Hắc khề quát

“Bát quái bách nhị thập bát chương” (một trăm hai mươi tám chương)

“Một chương, hai chương, ba chương...”

Bành, bành, bành...

Liên tiếp là tiếng kêu thảm. Mỗi chương lực mang theo chakra đập vào người những tên lính đánh thuê đánh nát nội tạng của những tên lính đánh thuê từ bên trong. Những lính đánh thuê trúng chương đều lập tức bỏ mình. Đúng là cách giết người không thấy máu mà. Một tên lính đánh thuê gào lên.

“Anh em liều mạng, xông vào giết hắc.”

Bọn lính đánh thuê lấy tinh thần vung vẩy đầu khí chém về phía Từ thần. Chỉ nghe Từ thần mặt gấu hừ lạnh một tiếng quát.

“Chỉ bằng các ngươi thì chưa đủ. Bát quái hồi thiên chi phân”

Ngay lập tức Từ thần xoay vòng với tốc độ chóng mặt, chakra tạo thành một lồng xoáy bảo hộ từ thần bên trong, những lính đánh thuê va đập vào lồng chân lập tức bị bắn ra xa tuyệt khí bỏ mình. Nếu Franz ở đây chắc chắn sẽ thán hô Bạch nhãn biến thái. Hồi thiên chi phân tạo ra một lồng chắn chakra bảo vệ nhãn giả bên trong đồng thời phản hồi lại lực tấn công từ bên ngoài về nơi nó phát ra. Tuy nhiên chỉ có người sở hữu Bạch nhãn mới dùng được nhãn thuật này bởi vì tốc độ xoay của nó quá nhanh sẽ làm người dùng nhãn thuật chóng mặt, đến Tà luân nhãn cũng không bắt kịp tốc độ của nó chứ đừng nói đến người thường. Bởi vậy mới biết Bạch nhãn biến thái như thế nào.

Bên kia từ thần mặt chó cũng không kém, nhưng hắc không hề lao vào đám lính đánh thuê mà tàn sát như Từ thần mặt gấu. Chỉ thấy hắc phóng về phía bọn lính đánh thuê một miếng Shuriken, bàn tay dùng tốc độ cực cao kết ấn hắc khề quát

“Vạn trùng phân thân Shuriken”

Xoẹt, xoẹt, xoẹt...

Từ một miếng Shuriken trong phút chốc biến thành hàng vạn miếng phóng về phía bọn lính đánh thuê.

“Á, mắt của ta...”

“Tay, chân của ta đều trúng rồi.”

“Cứu ta với...”

Tuy shuriken không chuẩn xác lắm nhưng mật độ quá dày đặc, không cho phép bọn hắc tránh thoát, chỉ còn cách đón đỡ. Nếu như đội lính đánh thuê này có trọng giáp chiến sĩ thì có lẽ đã khác. Nhưng cuộc đời không hề có chữ nếu a. Từ thần mặt chó khề cười nhạt

“Chưa hết đâu mấy cưng.”

Hắc nhảy lên cao, tay không ngừng kết ấn, hít vào một hơi thật sâu, ngực của hắc căng phồng lên.

“Hỏa độn, bụi thiêu thân”

Một làn tro bụi phủ xuống đám lính đánh thuê làm chúng ho sặc sụa.

Cạch.

Từ thần cắn răng lại kêu lên một tiếng đám tro đột nhiên nổ tan tành, biến cả mặt đất thành biển lửa. Những lính đánh thuê nào chưa chết liền hét thảm, bị biến thành một cây đuốc sống, tràn diện thảm thiết vô cùng.

“Chú lúc nào cũng tàn nhẫn như vậy Kasuo”

Từ thần mặt nạ gấu viết lên thân cây hai chữ “từ thần” bằng máu tiến lại nói.

“A, hai người ở đây sao?”

Từ phía xa lại xuất hiện thêm 6 từ thần nữa, trên mặt đều mang mặt nạ hình các con vật. Từ thần mặt nạ gấu bỏ mặt nạ ra. Đây là một thanh niên tuấn tú, nhưng sắc mặt hơi nhợt, đặc biệt đôi mắt hấn không hề có tròng đen. Đúng vậy, đây chính là Gilliam của hai năm sau. Còn “Từ thần” chính là đám trẻ mà Franz đã thu nhận lúc trước.

Từ thần mặt nạ không tước cũng bỏ mặt nạ xuống lộ ra gương mặt thiên thần cùng với đôi bạch nhãn sáng ngời. Hai năm, Natasha tuy chỉ mới 11 tuổi nhưng vì luyện tập cực khổ cô bé đã phát dục rất nhiều, trở thành một thiếu nữ xinh xắn. Những từ thần khác cũng bỏ mặt nạ ra, tổng cộng “Từ thần” có ba nữ, năm nam. Người dẫn đầu Từ thần chính là thanh niên lớn tuổi nhất Salah. Bây giờ hấn cũng đã là một thanh niên cao lớn trưởng thành. Còn có hai thiếu niên khác chỉ mới 14 và 15 tuổi lần lượt tên là Rhuk và Klein. Từ thần mặt chó là Kasuo 16 tuổi. Ba nữ lớn nhất là Karla năm nay 17 tuổi và nhỏ nhất là Natasha và Rose đều 11 tuổi. Hai năm qua Franz đã cho bọn hấn một chương trình huấn luyện gian khổ, đến nay tất cả đều đã đến Trung nhẫn những thanh niên như Salah, Gilliam và Karla cũng một bước tiến vào Thượng nhẫn. Để đối lấy thành tựu như ngày nay bọn hấn đã phải đi trên một con đường đầy máu và nước mắt. Ngay những ngày đầu vừa mới bước vào hạ nhẫn đã được lệnh đi tiêu diệt sơn tặc. Một người cũng không được để sống sót. Franz từng nói với bọn hấn, con đường đi lên cường giả là con đường của máu. Chỉ có chém giết và huyết tinh mới chính là cách nhanh nhất để bọn hấn trưởng thành. Nếu có người nói Franz làm như vậy là vô nhân tính thì Franz sẽ nói: “Ở thế giới này kẻ mạnh mới là kẻ có nhân tính.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cứu người

Ngoại thành Muchen, những cơn mưa xuân mang đến cho thảo nguyên nơi đây căng tràn sức sống. Trải dài đến phía cuối chân trời là một màu xanh mơn mơn của cỏ non, ánh nắng nhẹ chiếu qua màn sương mỏng tạo nên dải cầu vồng bảy sắc tuyệt đẹp làm cho nơi đây hết như cảnh thần tiên vậy.

Trên thảo nguyên rộng lớn, xen kẽ những khu rừng nhỏ chính là những ngôi làng, khói bếp lừng thừng bay trong ánh nắng nhẹ sớm mai. Làng Ionia cũng tồn tại trên thảo nguyên ngoại thành Muchen, nhưng nó khác hẳn với những ngôi làng khác. Chính xác hơn Ionia là một điền trang thuộc quyền sở hữu của Từ tước Franz Bonaparte. Hai năm trước Franz đã mua xuống mảnh đất này, chiêu mộ lưu dân và trẻ mồ côi xây dựng nên điền trang Ionia như ngày hôm nay. Điền trang Ionia nằm cạnh sông Sen chảy qua kinh đô Muchen, diện tích của điền trang khá lớn, hơn mười cây số vuông, nhưng người sống trong điền trang chỉ hơn 500 người, ngoài một diện tích nhỏ là khu dân cư ra còn lại là đất đai để nông dân canh tác và một số công trình khác. Bao quanh khu dân cư là một bờ rào bằng gỗ được vót nhọn cao chỉ hơn một mét, điền trang có hai cổng ra vào ở hai đầu cũng bằng gỗ, bên trên viết rõ ràng chữ Ionia.

Ở giữa điền trang có một kiến trúc hai tầng bằng gỗ, đó chính là trung tâm của điền trang – nơi ở của Từ tước, trên lầu hai lúc này có một thanh niên tầm 18, 19 tuổi, mái tóc đen dài được cột gọn gàng phía sau, mái trước cũng dài che đi mắt phải, gương mặt tuy không quá xuất sắc nhưng cũng thanh tú, trên trán mang một hộ ngạch có ký hiệu hình xoắn ốc, trên người mặc một bộ giáp shinobi màu xanh, bên ngoài là một áo bào tím viền vàng. Đây chính là Từ tước Franz Bonaparte của hai năm sau. Dưới chân hấn nằm một chú chó tương tự như sói, nhưng lông trên lưng màu đen, dưới bụng lại màu trắng. Đó là Lucky sau hai năm đã trưởng thành. Tuy bộ dáng giống sói nhưng lại rất hiền hòa nên được mọi người trong thôn trang ưa thích, đặc biệt là đám trẻ mới lớn. Hai năm Franz cũng cố tìm hiểu dấu ??? sau thông tin của Lucky là gì nhưng hấn vẫn chưa thể khám phá ra được. Lucky so ra thậm chí còn không bằng dã thú bình thường chứ đừng nói đến ma thú. Nhưng có lẽ vì vậy mà Lucky mới được dân làng hoan nghênh đến thế.

Hai năm trước khi Franz được phong Từ tước hấn đã xây dựng điền trang này với ý muốn biến nơi đây trở thành căn cứ ban đầu của hấn. Franz cũng chiêu mộ những đứa trẻ mồ côi chiêu bạc để tổ chức thành vệ đội của mình. Vốn hấn định biến cả hai trăm người đều trở thành nhẫn giả nhưng hấn chợt nhận ra không phải ai cũng có thiên phú tu luyện nhẫn thuật, đặc biệt là chiết xuất Chakra. Những người khác không như Franz, hấn chỉ cần đánh quái là có thể thăng cấp, nhưng những người này đều phải qua quá trình tu luyện Chakra rất gian khổ mới có thể trở thành một shinobi đúng nghĩa. Bởi vì thế mà hấn chỉ tổ chức được một tiểu đội nhẫn giả, chính là những thiếu niên mà hấn thu nhận ban đầu bồi dưỡng trở thành tổ chức Từ thần như ngày hôm nay. Nếu như ở thế giới nhẫn giả thì độ tuổi của những thiếu niên này cơ bản là đã muộn để tu luyện nhưng ở đây là Lion đại lục, hơn nữa người hướng dẫn bọn hấn lại là Franz, hấn biết hầu hết tất cả những đường tắt để đám trẻ có thể tiến bộ một cách nhanh nhất có thể.

Hai năm qua Franz cũng không hề lười biếng luyện cấp. Đến nay hấn đã đạt đến lv 56 tương đương với một Đẩu Hoàng trung kỳ, bản thân hấn cũng đạt được danh hiệu Thượng nhẫn. Khi lên đến lv 70 hấn mới có thể làm nhiệm vụ để đoạt lấy danh hiệu đặc biệt thượng nhẫn.

“Thiếu gia”

Từ phía sau Emon chào hấn một tiếng. Hai năm, Emon không còn mít ướt, yếu đuối như xưa nữa. Nhưng Franz biết không phải vì hấn trưởng thành hơn. Nhớ đến việc này Franz cũng không biết phải nói gì. Một năm trước, Franz tiến vào ma thú sâm lâm bất ngờ đụng phải Liệt Hóa sư là ma thú cấp 6.

Khi đó hắn mới chỉ là lv 42 nên chỉ trong vòng ba chiêu liền bị Liệt Hỏa sư đánh bại. Lúc này cao thủ thần bí bảo vệ hắn lại xuất hiện. Nhưng điều khiến Franz bắt ngờ đó là cao thủ này lại chính là Emon. Khi đó Emon bỗng nhiên bùng nổ thực lực Đấu Vương hậu kỳ. Cuối cùng Emon đối lấy bị thương nặng đánh lui Liệt Hỏa sư. Sau Franz mới biết Emon chính là người có hai nhân cách đối lập. Trong đó nhân cách là cao thủ đóng vai trò chủ đạo. Chỉ khi ở cạnh Franz nhân cách còn lại mới bộc lộ ra, thực lực cũng hạ xuống thành đấu sư. Đây chính là điều mà khoa học hiện đại cũng chưa giải thích được. Từ đó Emon quang minh chính đại bên cạnh bảo vệ Franz. Nhưng Franz lại giao cho hắn một nhiệm vụ khác, đó là huấn luyện cận vệ đội. Từ thần có thể tu luyện Chakra nhưng những cận vệ khác chỉ có thể tu luyện đấu khí, bên cạnh Franz ngoài Emon ra thì không còn ai thích hợp hơn.

“Ám bộ như thế nào rồi?”

Franz trầm giọng hỏi. Ám bộ chính là tên gọi của lực lượng tình báo của hắn. Emon xuất thân từ “Ảnh” là lực tượng trong tối của gia tộc Bonaparte nên thủ lĩnh Ám bộ được giao cho hắn. Ám bộ bao gồm mọi tầng lớp trong xã hội được xây dựng trên một nguồn tài chính dồi dào. Cái này cũng phải cảm ơn Duss đã giành lấy quyền lợi ở Khí Giới đường nên Franz từ đó cũng có một nguồn tài chính và trang bị đáng kể. Nếu so sánh thì trang bị của đội cận vệ của hắn cũng không thua gì Kim sư vệ nhưng nếu xét về lực chiến thì vẫn còn một khoảng cách nhất định.

“Nhờ có nguồn tài chính mạnh mẽ nên Ám bộ phát triển khá nhanh, hiện tại chúng ta đã có cơ sở trên toàn đế quốc rồi thưa thiếu gia.”

Emon bình tĩnh nói. Franz gật đầu.

“Tốt lắm, hiện giờ đội cận vệ vẫn còn khá yếu người phải tăng cường huấn luyện giúp bọn họ phát triển nhiều hơn. Thỉnh thoảng đưa đội cận vệ đi tiêu diệt sơn tặc để bọn hắn làm quen ới máu đi. Ta tin tưởng chỉ có những chiến sĩ chui từ đồng xác ra mới là những chiến sĩ tinh nhuệ nhất. Vài ngày nữa ta cần phải đến Hoàng gia học viện, người chọn lựa 10 cận vệ nhanh nhẹn đi theo ta. Được rồi, người lui đi.”

Emon cung kính chào hắn rồi ra ngoài. Lại nói đến việc phải đi đến Hoàng gia học viện Franz chỉ biết cười đau khổ. Leona chuẩn bị làm tốt nghiệp ở học viện nên hạ tối hậu thư cho hắn buộc hắn phải đến tham dự lễ tốt nghiệp. Cuối thư còn nhấn mạnh một câu nếu ngày đó hắn không có mặt thì đừng có nghĩ yên lành mà sống qua ngày.

“Gâu...gâu”

Bất chợt Lucky kêu lên, cái đuôi cuộn tròn trên lưng khẽ ve vẩy. Từ hư không sau lưng Franz xuất hiện 8 bóng người. Trên mặt mỗi người đều mang mặt nạ hình con vật. Đây chính là Từ thần.

“Thiếu gia”

Tất cả Từ thần đều gỡ mặt nạ xuống cung kính chào hắn. Đối với bọn hắn Franz không những là ân nhân mà còn là người thân duy nhất còn lại trên đời. Franz cũng đối với bọn hắn như anh em trong nhà vậy. Ngoại trừ lúc huấn luyện rất nghiêm khắc. Còn bình thường thì rất hài hòa. Franz đã từng có ý kết nghĩa anh em với bọn hắn nhưng Salah có khéo léo từ chối. Bọn hắn nguyện làm một thanh lợi kiếm cho Franz, nên thống nhất đều gọi Franz là thiếu gia.

“Nhiệm vụ đã hoàn thành rồi sao?”

Franz mỉm cười hỏi. Salah tiến lên báo cáo.

“Tất cả đã hoàn tất, không có một người sống sót.”

“Tốt lắm. Gillam, ngày mai người, Rhuk và Rose đến thành Aden. Ta nghe nói Ám bộ bên đó có vấn đề. Các người hãy đến điều tra thử xem. Natasha và Kasuo hai ngày nữa các người cùng với ta đi đến Hoàng gia học viện. Những người còn lại ở lại trấn thủ điền trang và tiếp tục làm nhiệm vụ.”

Franz phân phó nhiệm vụ cho từng người. Đối với Từ thần đi tiêu diệt sơn tặc chính là đi tìm nguồn thu cho doanh địa. Bởi vì tính chất của sơn tặc là cướp đi của cải nhưng lại đem cất giữ chứ không tiêu xài. Dựa theo câu nói của Franz thì: “Các người không xài thì để cho ta mượn xài tạm vậy.” Chỉ có điều là hắn mượn rồi thì không trả lại, còn diệt hết toàn bộ sơn tặc. Cách làm này không khác thổ phỉ là bao.

Từ thần tuy nói đã có thực lực đáng kể nhưng vẫn còn non kém về mặt kinh nghiệm bởi vì tuổi đời của đa số các đội viên đều còn rất nhỏ. Thậm chí Natasha và Rose cũng mới chỉ 11 tuổi. Nên Franz theo như thông lệ của các đội Shinobi. Một thượng nhĩ sẽ dẫn dắt các thành viên trung nhĩ. Tuy nói hiện giờ Từ thần chưa có thượng nhĩ nhưng Salah và Kalar kết hợp có thể dẫn một đội, riêng Gilliam vì có Bạch nhĩ nên có thể độc lập dẫn một đội.

-----Phân cách-----

Hoàng gia học viện là học viện ma pháp và đấu khí lớn nhất của Ala đế quốc. Học viện chủ yếu là con cháu trong hoàng tộc và của quý tộc có thiên phú cao về ma pháp và đấu khí. Leona đã từng có ý gọi hắn đi vào học viện nhưng Franz nhất quyết không chịu. Hoàng gia học viện các đề đồ cũng không xa lắm, chỉ cần 1 ngày hành trình là có thể đến nơi.

Sáng sớm Franz đã dẫn theo Natasha và Kasuo rời khỏi điền trang Ionia. Thảo nguyên sáng sớm phủ lên một lớp sương mờ trắng nhạt thật huyền ảo. Natasha tính cách có phần hơi trầm lặng, cô bé luôn xem Franz như anh trai vậy, cô thích cái cảm giác được yên lặng đi bên Franz như thế này. Ngược lại với Natasha, Kasuo lại là một thiếu niên hoạt bát, có phần tinh nghịch. Nhưng mấy ai biết được khi thiếu niên này giết người thì phải thật huyết tính và tàn nhẫn. Lần này đi Franz chỉ dẫn theo hai người và 10 cận vệ, mười ba người cưỡi ngựa rong ruổi trên thảo nguyên. Thực ra nếu không có cận vệ thì tốc độ chạy của Franz thậm chí còn nhanh hơn cả ngựa, nhưng để phòng ngừa bất trắc cũng như bảo đảm thể lực nên Franz quyết định dùng ngựa để di chuyển.

“Thiếu gia, ta nghe nói ở Hoàng gia học viện có rất nhiều mỹ nữ phải không?”

Kasuo tò mò hỏi. Franz cười thoải mái.

“Cái đó ta cũng không biết, nhưng ở đó đều là quý tộc nên chắc sẽ không tệ. Người đó. Mới mười mấy tuổi đầu mà đã nghĩ tới mỹ nhân sao?”

“Không phải là học theo ngài sao, có lần ta nghe thấy ngài ngủ mơ cái gì mà gọi tên Maria, Sora,... gì gì đó mà. Ta rất mong gặp người trong mộng của thiếu gia nha.”

Kasuo cười hắc hắc không biết xấu hổ nói.

“Ày, người đó. Chờ đi, trở về ta sẽ gia tăng luyện tập lên gấp mười lần.”

Mặt mày Kasuo lập tức tiêu sái, phải biết bình thường luyện tập Franz đã bắt bọn hắn chịu rất nhiều đau khổ. Đã thế còn tăng lên mười lần. Thiếu gia còn muốn ta sống sao.

“Đáng đời người, ai bảo ba hoa.”

Natasha cười khanh khách. Trong Tử thần tên Kasuo này chính là người nói nhiều nhất. Chính vì vậy mà hắn bị Franz phạt rất nhiều. Nên thực lực của hắn cũng tiến bộ tốt nhất trong Tử thần.

“Dừng lại, hình như phía trước có đánh nhau.”

Franz chợt ra dấu, cả tiểu đội lập tức dừng lại. Natasha vội tập trung tinh thần, Bạch nhãn mở căng ra, hai bên mắt mạch máu từng mảng nổi lên hiện rõ trên da mặt.

“Thiếu gia, phía trước nửa dặm, trong khu rừng là một đám hộ vệ đang bảo hộ một nữ ma pháp sư khỏi sự tấn công của thổ phi.”

Bạch nhãn có thể nhìn rất xa, nên Natasha nhanh chóng phát hiện vấn đề. Franz nhíu mày hỏi.

“Thực lực thổ phi thế nào?”

“Đa số là đấu sư hơn năm mươi người, đại đấu sư hai mươi người, cung tiễn thủ mười người, thủ lĩnh là một Đấu vương. Xung quanh còn có hai đạo tặc đẳng cấp đại đấu sư. Đội hộ vệ cũng không tệ, có hơn mười lăm người đều là Đại kiếm sư, một người cũng là Đấu vương. Nữ ma pháp sư lại là một Đại ma pháp sư nhưng có vẻ họ sắp chống đỡ không nổi. Cung tiễn thủ áp chế nữ pháp sư kia rất nhiều.”

Natasha bình tĩnh nói. Franz gật đầu ra lệnh.

“Toàn bộ theo ta xông về phía sau bọn thổ phi, trước hết tiêu diệt đám cung tiễn thủ. Natasha, giao cho người một tên đạo tặc. Cần phải tiêu diệt bọn hắn trước. Tất cả theo ta đi cứu người.”

P/s: Nữ chính sắp xuất hiện. Haha

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Elena

Trong khu rừng nhỏ bây giờ đã mất đi sự yên tĩnh vốn có của nó. Thay vào đó là âm thanh đánh nhau hỗn loạn, tiếng la hét, tiếng kêu thảm liên tục vang lên. Chim chóc vỡ tổ bay đi thoát khỏi chiến trường ác liệt. Như Natasha nói. Trong khoảng đất trống trong rừng hơn mười hộ vệ đang bảo vệ một chiếc xe ngựa vào giữa, bên trong là một thiếu nữ xinh đẹp tóc lam, trên người mặc một bộ ma pháp bảo màu xanh nhạt trong miệng liên tục niệm chú ngữ ma pháp hỗ trợ cho đám hộ vệ nhưng tình hình không khả quan cho lắm, trên mặt đất đã nằm yên hơn mười cái xác của hộ vệ rồi.

Bọn thổ phi dường như cũng không vội vàng cho lắm. Chúng ý vào số đồng tạo thành đội hình vòng tròn bao vây lấy xe ngựa, liên tục di chuyển đánh tiêu hao với hộ vệ, các điểm cao trong rừng đều do các cung thủ chiếm lĩnh bắn về xe ngựa áp chế nữ ma pháp sư, làm các hộ vệ không những phải chiến đấu với đám kiếm sĩ còn phải bảo hộ cô không bị tên bắn trúng.

“Elena tiểu thư mỹ lệ, cô đầu hàng đi thôi, trại chủ của chúng tôi đã theo cô rất lâu rồi, chúng tôi vô cùng có thiện ý muốn đưa cô về làm áp trại phu nhân. Haha.”

Một tên đại hán có vẻ như là thủ lĩnh của toán thổ phi này thô bỉ nói. Bọn chúng vốn là Sơn Lâm thổ phi đoàn ở thành Bayer các kinh đô Muchen 300 dặm. Thổ phi đoàn của bọn hắn tính ra thì cũng có một chút danh tiếng, thổ phi có tổng cộng hơn hai ngàn người, trang bị khá đầy đủ, thủ lĩnh bọn hắn là Gale - một đấu Hoàng, bên dưới có 4 đại thiên vương tu vi đấu Vương. Bọn chúng hay chặn đường các thương đoàn đi qua thành Bayer hoặc tấn công một số gia tộc nhỏ ở ngoại ô thành. Khi quan binh đến vây quét chúng đều rút cả vào núi tổ chức đánh lâu đài với quan binh nên mặc dù thành Bayer là

một thành phố lớn, lực lượng quân phòng vệ ở đó có đến hơn tám ngàn binh sĩ nhưng thủy chung vẫn không đánh hạ được bản doanh của Sơn Lâm thổ phi đoàn, ngược lại bọn hán ngày càng phát triển, càng quấy.

Thấy vị tiểu thư xinh đẹp không trả lời mình đại hán càng đắc ý đe dọa.

“Elena tiểu thư, cô phải biết bọn ta chỉ là toán tiên phong, phía sau còn có hơn trăm vị anh em của ta do tứ đại vương dẫn đầu muốn chiêm ngưỡng vẻ đẹp mỹ lệ của ngài đây.”

“Khốn kiếp, xem kiếm.”

Thủ lĩnh đội hộ vệ gầm lên một tiếng, toàn thân đầu khí đầu vương phát ra liên tiếp chém đôi người hai tên thổ phi nhảy dài một bước chém về phía đại hán. Tên đại hán vội né sang một bên, hán biết đầu Vương là cảnh giới mà hán không thể chống chọi được đây. Vài tên thổ phi có tu vi đại đấu sư vội lao vào vòng chiến vây lấy kiếm sĩ đầu Vương. Bọn hán biết chỉ cần tiêu diệt được thủ lĩnh hộ vệ này thì chiến thắng là của bọn hán. Bốn đại kiếm sư vây lấy thủ lĩnh hộ vệ đại kiếm vung lên chém về các bộ phận yếu hại của hán. Thủ lĩnh hộ vệ biết tên thổ phi này thực lực thua mình, nhưng kiên nhẫn chờ chết vì nên hán không dám khinh xuất tung người ra muốn thoát khỏi vòng chiến. Nhưng tên đại hán khi này lại lao đến phong bế đường lui của hán buộc hán phải chấp nhận đón đỡ.

Đan một tiếng, cả năm đại kiếm sư đều bị thủ lĩnh hộ vệ đánh văng ra, nhưng bỗng nhiên cả người hán khựng lại, trong mắt tràn đầy vẻ phẫn nộ và không cam lòng đỏ gục xuống, vết hậu từ khi nào đã có một thanh chủy thủ đâm xuyên qua, phía sau hán xuất hiện một bóng hình cao gầy trên mặt mang một cái mặt nạ quý - đạo tặc.

“Tiểu thư, thuộc hạ xin lỗi.”

Thủ lĩnh hộ vệ thì thào rồi tắt thở, mắt mở trừng trừng không cam lòng. Phục kích giết người, đánh lén là sở trường của đạo tặc, chính vì vậy dù là tu vi cao hơn bọn hán cũng phải đề phòng cẩn thận, huống chi tên đạo tặc này là một đại đấu sư đúng là hoàn toàn có thể vượt cấp giết chết đầu Vương. Vốn thủ lĩnh hộ vệ không cần chết một cách khuất nhục như vậy, nhưng hán vốn bị tên thổ phi kia thu hút sự chú ý nên nhất thời sơ xuất.

“Dám đến giết ta sao, đáng kiếp.”

Tên thủ lĩnh hung hăng phun một bãi nước bọt lên xác của thủ lĩnh hộ vệ. Hán chặt đầu của thủ lĩnh hộ vệ đưa lên cao quát.

“Anh em, giết”

“Giết”

Bọn thổ phi hưng phấn càng tấn công mãnh liệt hơn, hộ vệ tuy rất cố gắng nhưng từng người, từng người đều bất lực ngã xuống. Leona sắc mặt tái đi, cô vốn là con gái của một huân tước (Tước vị từ thấp đến cao nam, huân, tử, hầu, bá, công), lần này vốn từ gia tộc đi đến Hoàng gia học viện, gia tộc thậm chí đưa ra đội hộ vệ mạnh nhất để hộ tống cô. Nhưng không ngờ Sơn Lâm phi tặc lại kiên trì như vậy, đuổi theo cô từ thành Bayer đến tận đây. Suốt hơn ba trăm dặm đường, xem ra hôm nay phải bỏ mạng ở đây rồi. Trên tay cô là một thanh chủy thủ. Khi nào hộ vệ chết hết cũng chính là lúc cô tự vẫn để tránh bị làm nhục. Nhìn phía bên ngoài, dưới sự tấn công điên cuồng của bọn thổ phi hộ vệ giờ chỉ còn 4 người có thể đứng được, trên người là vết thương chồng chất. Đôi mắt xanh của Elena bùng lên sự kiên quyết, cô bắt đầu niệm chú ngữ, thủy nguyên tố nhanh chóng tụ tập lại trên đầu xe ngựa. Tên thủ lĩnh toán thổ phi dường như cũng nhận ra điều này, hán vội quát.

“Tấn công, mau ngừng ma pháp của con tiện nhân đó lại.”

Đám thổ phi vội ồa lên, nhưng trong mắt bốn hộ vệ lại tỏa ra kiên quyết đến cuồng nhiệt. Trong lòng họ giờ chỉ còn ý niệm chiến đấu, chiến đấu bảo vệ tiểu thư. Dù trên người hộ vệ tên đã cảm như con nhím, họ vẫn chiến đấu, dù kiếm có gãy rồi họ dùng hàm răng để cắn nát cổ kẻ thù. Một khúc ca bi tráng vẽ ra trước mắt, trong đôi mắt của mỗi hộ vệ tràn lên những tơ máu đỏ thẫm. Chỉ gần một phút, gần một phút thôi nhưng đối với Elena tựa như dài cả ngàn năm, nước mắt cô tuôn dài, nhưng miệng vẫn không dừng lại, đôi tai như chết lặng đi, ma pháp tụ tập lại làm lồng ngực cô khó chịu, cổ họng đã có thứ gì đó ngọt ngọt trào lên nhưng cô vẫn cố kiên trì, kiên trì. Chú ngữ cuối cùng hoàn tất Elena khẽ quát.

“Băng vân thiên vũ”

Ầm, mây đen xám xịt kéo đến, trong mắt bọn phi tặc tràn đầy hoảng sợ, ngược lại đôi mắt của bốn hộ vệ tỏ ra mãn nguyện. Họ đã nằm xuống từ bao giờ. Trong không khí hơi nước ngưng kết thành hàng trăm khối băng cầu lớn nhỏ rơi tự do xuống đầu bọn phi tặc. Ma pháp đáng sợ nhất không phải là uy lực mà chính là công kích trên diện rộng. Nói thì chậm nhưng diễn ra chỉ trong tích tắc, hơn hai mươi tên thổ phi bị băng cầu rơi trúng chết ngay tại chỗ, hơn mười tên khác thì không gãy tay cũng bị gãy chân. Tên thủ lĩnh điên tiết gầm lên.

“Bắt a lại cho ta.”

Hiện giờ Elena cảm thấy mình như hư thoát, cô không chịu nổi phun ra một ngụm máu tươi. Thực hiện ma pháp quá cao bản thân cô bị ma pháp lực cắn trả trọng thương. Elena tuyệt vọng cầm lấy thanh chủy thủ run run đưa lên cổ mình nhắm mắt lại.

“Vĩnh biệt cha mẹ.”

“Đang”

Elena vừa định kết liễu cuộc sống thì một vật lạ bay đến đánh văng chủy thủ ra. Cô nhìn lại thì ra là một vật bằng kim loại có hình ngôi sao bốn cánh. Lực

đạo không những chuẩn xác đánh văng chủ thủ mà còn găm sâu vào thành xe ngựa.

“Giết”

Bên ngoài chợt vang lên tiếng hò hét. Một toán thiếu niên đồng phục áo khoác ngoài màu tím viền vàng, trên trán mang một hộ ngạch có ký hiệu tia chớp, trên tay cầm một thanh kiếm kỳ lạ xông về phía bọn hắn. Sở dĩ nói thanh kiếm kỳ lạ bởi vì kiếm trên Lion đại lục chỉ có hai loại. Một là loại bản kiếm dài hai mét, thân kiếm to, dày và nặng dùng cho các loại cuồng chiến sĩ hoặc trọng giáp chiến sĩ, loại thứ hai là Thập tự kiếm giống như European longsword của Trái Đất kiếp trước (trường kiếm châu Âu). Còn kiếm của các thiếu niên này lại dài và mảnh, hơi cong về phía mũi kiếm và chỉ có một lưỡi, đây chính là một thanh katana nguyên bản mà Franz đã chế tạo cho cận vệ của mình, tất cả đều là hàng tinh phẩm. Franz đặt tên cho đội cận vệ của mình là Tia Chớp.

“Làm thật bọn hắn cho ta.”

Tên thủ lĩnh gầm một tiếng. Đám thổ phi còn hơn ba mươi người liền xông về Tia Chớp. Bọn hắn cho rằng chỉ cần một loáng qua những thiếu niên này chắc chắn bị tiêu diệt, nhưng sự thật lại không như tưởng tượng đấy.

Nhìn thấy đám thổ phi xông lại Kasuo khinh thường cười lạnh một tiếng, tay phải phóng ra một cái shuriken sau đó lập tức kết án.

“Nhấn thuật, không lò Shuriken”

Bùm, shuriken bé nhỏ lập tức biến thành một mảnh phi tiêu khổng lồ sai cánh hơn hai mét xoay tít về phía bọn thổ phi.

Xoẹt, xoẹt... Shuriken khổng lồ như một cái cối xay thịt, lần lượt gạt hái đi sinh mệnh của những kẻ nào bị nó đi qua. Những nạn nhân đó chỉ có chung một kết cục là bị cắt ra làm hai, lực xuyên phá của shuriken không phải là thứ mà bọn chúng có thể chống đỡ được.

“Giết”

Các thiếu niên còn lại điên cuồng xông lên lao vào đám thổ phi mà chém giết. Đây không phải là lần đầu cận vệ Tia Chớp tiêu diệt thổ phi nên tràng diện máu me ghê tởm này không ảnh hưởng chút nào đến tâm lý bọn họ, ngược lại nó còn kích phát huyết tính trong cơ thể của mỗi người. Ngược lại bọn thổ phi bị một chiêu của Kasuo chấn nhiếp, chưa kịp hoàn hồn thì tia chớp lại xông vào nên trận thế lập tức tan vỡ. Kasuo liền chuyển mục tiêu sang một tên đại đấu sư, mà Franz vốn đứng lược trận thì giờ lại đánh với hai tên đại đấu sư khác, Natasha thì đang giao đấu với một tên đạo tặc, tên còn lại thì vừa tiếp cận Franz đã bị hắn đánh một quyền nát đầu. Vội tu vi Thượng nhẫn, đại đấu sư chần qua chỉ là kiến hôi.

Tên thủ lĩnh thầm thấy không ổn, hắn lập tức chui vào xe ngựa kéo lấy Elena. Thủ lĩnh đã giao nhiệm vụ cho bọn hắn bằng mọi giá phải bắt được cô. Vì chuyện này mà Gale không tiếc điều gì một đại thiên vương dẫn theo gần hai trăm phi tặc đuổi theo xe của Elena. Elena vùng vẫy liền bị hắn tát một cái ngất đi, hiện giờ chính là một con cừu non không có một chút sức kháng cự nào. Tên Thổ phi liền vác Elena trên vai lao ra khỏi xe nhưng đối diện hắn chính là một gương mặt to chà bá (sát mặt nhau đó mà) đang cười bí ối. Hắn vội giật mình lùi lại kinh ngạc nhìn Franz. Hai tên đại kiếm sư và đám lâu la quanh xe đã bị đánh chết từ bao giờ. Hắn vội hỏi.

“Người là ai? Dám cản đường Sơn Lâm thổ phi đoàn làm việc, người muốn chết sao?”

Franz nhếch miệng cười gian, bất chợt mặt hắn lạnh xuống, thân hình lập tức xuất hiện trước mặt tên thổ phi đám một quyền xuống đầu hắn.

“Ta là ông nội của người.”

Franz gầm lên một tiếng đem đầu của tên phi tặc đánh nát. Tay hắn liền đỡ lấy Elena. Franz chỉ nghe thấy một hương thơm chui vào trong mũi, hắn cúi xuống nhìn thiếu nữ trên tay mình. Mái tóc xanh bồng bênh thơm ngát, làn da trắng mịn, không tí vết, hàng mi cong, dài, đôi mắt khẽ nhắm như đang ngủ, mày liễu thanh thoát lại khẽ nhũm một cái như gặp đau đớn gì đó, chiếc mũi cao, nhỏ nhắn tinh xảo, đôi môi hơi nhợt một chút nhưng không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của cô, ngược lại nó làm cho người ta có cảm giác cô là một bông hoa để ủa tàn muốn được người ta chăm sóc, che chở.

“Thật đẹp”

Franz không kiềm được nói, trong tim hắn chợt đập lên thành thích, gương mặt đỏ lên. Xưa nay người đẹp hắn gặp không ít, nhưng chưa có ai làm hắn có cảm giác giống như cô. Tuy không chứng kiến được từ đầu đến cuối, nhưng Franz thấy được ánh mắt của cô lúc phóng ra ma pháp và khi cô định tự sát. Ánh mắt kiên quyết và tuyệt vọng đó đánh sâu vào trong tâm trí của Franz. Hắn chợt có cảm giác như muốn che chở, bảo vệ cho cô vậy. Đây là yêu sao?

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Thông linh chi thuật

Franz cảm thấy bối rối, trong lòng như gợn lên từng cơn sóng đập, không thể yên tĩnh được. Franz đặt Elena nằm xuống bãi cỏ, nhìn cô như một thiên

thần vậy, một vẻ đẹp thánh khiết làm trái tim hắn rung lên liên hồi.

Dò xét một lượt Franz phát hiện Elena đã bị nội thương khá nghiêm trọng. Các pháp sư sợ nhất là gì? Chính là ma pháp cản trở, nó không những dập nát tất cả kinh mạch, phế đi ma pháp, còn có thể mất mạng, nhẹ nhất cũng là trọng thương nửa năm chưa chắc gượng dậy được. Cũng may Elena mới chỉ là Cao cấp ma pháp sư năng thực hiện ma pháp cũng không cao lắm nên ma pháp cản trở chỉ hơi tác động đến phủ tạng của cô một chút, còn kinh mạch cũng bị tổn hại.

Dường như không suy nghĩ Franz xuất ra một bình trung cấp thuốc trị thương, hắn còn vô sỉ nghĩ: “Giờ cô ấy đang bất tỉnh, miệng không mở ra được có nên dùng miệng để...”

“Nước...nước...”

Chợt Elena thều thào nói, miệng cô hơi hé ra. Franz trên mặt lộ vẻ tiếc nuối.

“Thôi đi, mặc dù ta là tiểu nhân nhưng cũng không lợi dụng khi người ta khó khăn. Cũng quá ác đức đi, sao không bất tỉnh luôn đi.”

Franz cầm lấy miệng bình kê sát miệng của Elena, từng giọt thuốc trị thương đỏ màu huyết theo bờ môi quyến rũ của cô chảy vào miệng, sắc mặt của Elena hơi phục hồi màu hồng nhạt, chứng tỏ thương thế của cô đang hồi phục rất nhanh.

Elena cảm thấy một dòng nước mát lạnh chảy vào miệng của mình mình, thức chất lỏng đó mang đến một lượng năng lượng sinh mạng cường đại lan tỏa khắp cơ thể, bù đắp vào những phần bị tổn thương trong cơ thể cô, Elena cảm thấy thoải mái, cảm giác làm cô muốn rên lên vậy. Dần dần Elena dần khôi phục lại tri giác, mở mắt ra cô thấy đối diện mình là một gương mặt khá điển trai, mái tóc che khuất bên mắt phải của hắn tạo ra một cảm giác hơi thần bí, nhưng khóe miệng lại hơi nhếch lên như đang tính kẻ âm (troll) người khác vậy.

“Ngươi tỉnh rồi sao?”

Người con trai ân cần hỏi Elena, không hiểu sao cô có cảm giác hắn nhìn cô rất ôn nhu. Cô cố gượng dậy thì chợt phát hiện thương thế của mình đã hồi phục được bảy tám phần rồi. Cô kinh ngạc hỏi.

“Anh là ai, là anh đã cứu tôi sao?”

Franz gật đầu tự giới thiệu

“Ta là Tử tước Bonaparte, Franz Bonaparte kinh thành Muchen. Ta đang trên đường đến Hoàng Gia học viện thì phát hiện các ngươi ở đây. Cô là ai? Sao lại bị bọn thổ phi phục kích ở đây?”

Elena chưa xót.

“Tôi là Elena con gái của Huân tước Vladislavovna (chỉ là cái họ thôi, không phải tên) thành Bayer. Tôi cũng trên đường đến Hoàng Gia học viện, bọn chúng là Sơn Lâm thổ phi đoàn, chúng muốn chiếm đoạt tôi nên đã đuổi theo từ Bayer đến đây.”

Lúc này chiến đấu cũng kết thúc, Kasuo thân hình sạch sẽ tiến về phía hắn nhưng trên người lại nồng đậm mùi huyết tinh, không biết bao nhiêu tên thổ phi đã chết dưới tay tên này nữa. Hắn đứng cạnh Franz nói.

“Thiếu gia, chiến đấu đã hoàn tất, không còn tên phi tộc nào sống sót, Natasha đang đuổi theo tên đạo tặc bỏ trốn, cận vệ Tia Chóp bị thương hai người, hộ vệ của tiểu thư này không còn ai sống sót.”

Franz khẽ gật đầu, Elena hít thở hơi dồn dập cố gắng hỏi lại.

“Thật sự không còn ai sống sót sao?”

“Đúng vậy, họ đã chiến đấu rất dũng cảm, nhưng không còn ai sống sót.”

Kasuo gật đầu nói. Elena nất lên một tiếng rồi ngất đi, có vẻ như cô bị đá kích quá nặng, thân thể lại không tốt nên bất tỉnh. Franz đỡ lấy Elena thở dài.

“Chôn cất bọn hắn từ từ, tất cả bọn họ đều là anh hùng. Chôn xong nhớ để lại dấu, nếu người thân bọn họ muốn nhận xác thì còn biết chỗ mà tìm, cho người gọi Natasha quay lại, chúng ta tiếp tục lên đường.”

“Vâng, thiếu gia.”

Kasuo định quay người đi thì Franz chợt gọi lại.

“Đưa hai cận vệ bị thương trở về, thông báo với Salah điều tra cho ta về Sơn Lâm thổ phi đoàn.”

Kasuo lập tức tuân lệnh đi sắp xếp. Nhìn Elena như thế tự nhiên Franz cảm thấy đau lòng. Hắn tự hỏi tại sao mình lại như thế. Cả hai mới chỉ gặp nhau lần đầu thôi, chẳng lẽ lại là tình yêu sét đánh sao? Kiếp trước hắn chưa từng yêu ai, chính là một trạch nam đứng ngoài, nào biết cảm giác yêu là gì. Trong lòng hắn chợt cảm thấy bối rối vô cùng.

“Thiếu gia, có một toán thổ phi đang tiến lại đây, nhân số hơn trăm người, dẫn đầu là một đầu Vương. Có lẽ là tiếp viện của bọn hần.”

Natasha bỗng hiện ra sau lưng hần nói. Franz hừ lạnh một tiếng.

“Chỉ là đầu Vương mà thôi, người cùng Kasuo bảo vệ Elena tiểu thư đến Hoàng Gia học viện, ta tiêu diệt xong bọn chúng sẽ đuổi theo.”

“Vâng, thiếu gia.”

Franz ôm lấy Elena đặt vào trong xe ngựa, hương thơm tỏa ra từ người cô làm hần không kiềm được hôn lên trán cô một cái thì thảo nói.

“Yên tâm, anh sẽ bảo vệ em.”

(Thực ra dùng năng sẽ lãng mạn hơn nhưng thực sự là ta không thích. Nên thấy lạ cũng đừng ý kiến ha. J)

-----Phân cách-----

“Nhanh lên cho ta, tên nào dám dừng lại ta chặt cái chân chó của hần.”

Kenneth sốt ruột vô cùng, vừa nẩy từ tiên phong đội chạy về một tên đạo tặc toàn thân thương tích nói tiên phong đội đã hoàn toàn bị tiêu diệt, nên hần vội vàng đuổi theo. Trước khi đi thủ lĩnh đã nói bằng mọi giá phải mang Elena tiểu thư trở về. Đối với hộ vệ của gia tộc Vladislavovna hần nghĩ chỉ cần vài chục thổ phi là có thể đối phó rồi. Nào ngờ giữa đường lại xuất hiện một con kỳ đà cản mũi. Kenneth vô cùng tức giận một quyền đánh chết tên đạo tặc rồi lập tức đuổi theo. Nếu để Elena đến được Hoàng Gia học viện thì dù có mười cái lá gan hần cũng không dám gây sự. Phải biết hiệu trưởng của Hoàng Gia học viện chính là Pháp thánh Donald, người được cho là đứng gần ranh giới của pháp Thần nhất của Ala đế quốc. Đến những quý tộc của hoàng gia cũng chưa chắc dám gây rối ở đây huống chi bọn hần chỉ là thổ phi. Vì thế mà hần hồi thúc thuộc hạ hai chân chạy đến thừa sống thiếu chết, có tên còn ngất xỉu sùi bọt mép nằm lăn ra đất.

Thế nhưng khi đến khu rừng Kenneth chỉ thấy khắp nơi là tay chân cụt ngùn, xác chết vương vãi, máu thấm đỏ cả một khoản lớn cỏ xanh. Tràn diện huyết tinh làm người ta có cảm giác buồn nôn.

“Ngươi đang tìm ta sao?”

Kenneth giật mình phát hiện trên một nhánh cây có một thanh niên tóc đen mặc áo bào tím viền vàng đang nằm trên đó. Hần thầm kinh ngạc, người này đến từ bao giờ mà hần không hề biết. Chỉ có hai cách giải thích, một là thực lực của thanh niên này cao hơn hần, hai là hần có một thuật ẩn nấp như đạo tặc vậy.

“Ngươi là ai?”

Kenneth cẩn thận hỏi, khi chưa thể xác định thực lực của thanh niên này thì hần chưa thể ra tay. Kenneth ra dấu cho bọn thổ phi âm thầm bao vây thanh niên này lại. Franz nhìn thấy cử chỉ của tên đầu lĩnh này nhưng hần chỉ cười nhạt.

“Ta là Từ tước Bonaparte, Franz Bonaparte.”

“Ra là Từ tước, chẳng hay ngài tìm chúng ta là có gì phân phó sao?”

Kenneth tỏ ra khiêm tốn nhưng trong lòng giật mình. Không lẽ tên này chính là người của gia tộc Bonaparte, xem ra không dễ chọc. Trong mắt Kenneth hơi lộ ra sát khí, ý muốn giết người diệt khẩu. Vị Từ tước trẻ tuổi này xem ra là lai giả bất thiện. Franz vẫn duy trì nụ cười nhạt đó như xem hơn trăm tên thổ phi chỉ là kiến hôi vậy.

“Các ngươi muốn bắt vợ của ta các ngươi nghĩ ta tìm các ngươi để làm gì?”

Nghe Franz nói Kenneth kinh hãi vội giải thích.

“Từ tước nghĩ oan cho chúng tôi rồi, bọn tôi chỉ là đi dạo, vô tình đi qua đây, nào có ý muốn bắt vợ của ngài.”

Từ khi nào Elena lại là vợ của người trong gia tộc Bonaparte, nếu biết vậy có mười lá gan hần cũng không dám đụng đến Elena.

“Ta không cần biết các ngươi có ý hay chỉ là dẫn chó đi dạo, hôm nay ta muốn mạng các ngươi.”

Franz hừ lạnh vung tay lên, một miếng shuriken bay thẳng đến mi tâm của Kenneth. Tên này cũng phản xạ không tẻ vội tung người sang bên, miếng shuriken đâm vào tên thổ phi phía sau hần, đâm xuyên thêm hai tên nữa rồi mới dừng lại. Kenneth thâm chấy mồ hôi. Lực đạo thật mạnh. Hần găm lên một tiếng.

“Hôm nay dù ngươi có mười cái mạng cũng đừng hòng thoát khỏi đây. Giết hần cho ta”

Kenneth ra lệnh cho bọn phi tặc xông lên nhưng bản thân hần lại lùi về phía sau, chỉ thấy miếng shuriken thôi hần đã biết thực lực hần không bằng vị Từ tước này, hần không muốn xông lên chịu chết. Franz cười lạnh.

“Cứ thử xem”

Franz tung người xuống, ngón cái tay phải khẽ quệt qua miệng cắn chảy ra một giọt máu sau đó hắn liên tục kết ấn, tay phải xòe ra đập xuống mặt cỏ.

“Thông linh chi thuật”

Bùm. Từ tay hắn vẽ lên mặt cỏ hai vòng tròn đồng tâm, còn có bốn đường thẳng xuyên tâm chia đều vòng tròn làm tám phần.

“A, quái vật.”

Bọn phi tặc kinh hãi. Chỉ thấy khói bụi tan đi hiện ra một con cóc khổng lồ cao màu đỏ gỉ, mặc một cái áo khoác màu xanh phanh cái bụng bự ra, trên miệng còn ngậm một cái tẩu thuốc còn vương khói, bên hông mang một thanh võ sĩ đao oai vệ. Đây chính là Gamabunta được Franz triệu hồi đến. Franz có được hắn nhờ hoàn thành một nhiệm vụ khó khăn của tộc Cóc. Nhắc đến việc này Franz lại hận hệ thống đến tận xương tủy, trong cửa hàng hệ thống nhân thuật thông linh giá rất rẻ nhưng lại kèm theo một câu: “Cần phải tự mua thông linh thú” mà thông linh thú lại bị hệ thống gian thương hết giá trên trời làm Franz không thể nào mua nổi.

“Này nhóc, có việc gì gọi ta sao.”

Gamabunta tỏ ra khó chịu khi bị triệu hồi đến đây. Hắn quả thật không thích dị giới này một chút nào.

“Không có gì a, chỉ là có một đám sâu bọ quấy rối ta, ta muốn cho bọn hắn thấy sự uy mãnh của ngài thôi đó mà.”

Franz đứng trên đỉnh đầu Gamabunta cười hi hi nói. Hắn thừa biết trong lòng con cóc này đang nghĩ gì vội vàng vuốt mõng ngựa hắn. Quả nhiên Gamabunta tỏ vẻ dễ dãi hơn, hắn kiêu ngạo nói.

“Chỉ là một đám kiến hôi, ta có thể giải quyết trong vòng một nốt nhạc.”

Gamabunta lấy tay đặt trên đốc kiếm khẽ vung một cái, một lưỡi phong nhận lướt qua đám phi tặc lập tức cắt đôi người bọn hắn, không gì có thể chống lại được lưỡi phong nhận này.

“A, chạy mau.”

Đám phi tặc bỏ chạy toán loạn, bọn hắn hận sao mình không có thêm hai cái chân để chạy cho nhanh. Kenneth kinh ngạc cũng vội quay người chạy trốn. Gamabunta khinh thường hừ lạnh.

“Muốn chạy sao? Đâu có dễ. Thiết pháo ngọc”

Chỉ thấy Gamabunta nhún người một cái, thân hình to lớn lập tức bay lên không trung, từ miệng cóc phun ra một quả cầu nước áp suất cao bắn xuống đám người đang hoảng loạn phía dưới.

“Á”

Nước áp suất cao còn có thể cắt đứt được kim loại, huống chi đây là đánh lên cơ thể con người, tràng diện quả thực có thể miêu tả bằng hai chữ: Huyết tinh. Cơ thể người giờ không còn nguyên vẹn, chỉ còn bãi thịt nát mà thôi.

“Ồ, còn người sống à?”

Gamabunta ngạc nhiên nói. Quả không hổ danh là đầu Vương, Kenneth đã trốn thoát được Thiết pháo ngọc của Gamabunta, hắn thậm chí từ nay sẽ không trở lại kinh thành Muchen nữa, thả ở Bayer thành làm thổ hoàng đế còn hay hơn. Nhưng hắn không nghĩ hắn trốn thoát lại làm Gamabunta phiền nộ. Chân cóc phát lực tung người mấy cái chẳng mấy chốc Gamabunta đã đuổi kịp hắn.

“Du oa hòa đạn”

Miệng cóc phun ra một luồng dầu hỏa áp suất cao. Lúc này Franz cũng hiểu ý, kết ấn.

“Hỏa độn: Hòa hỏa cầu thuật.”

Phù. Hòa cầu tác dụng với dầu hỏa tạo ra một vòi rồng bằng lửa bắn thẳng đến Kenneth bao bọc lấy hắn. Kenneth kêu thảm một tiếng vội dùng đầu khí hộ thể chống lại ngọn lửa, nhưng hắn chợt nhận ra chỉ là vô ích. Cường độ ngọn lửa cực nóng nhanh chóng đốt hắn thành tro bụi, đến một mảnh vụn cũng không còn. Kết thúc cuộc đời của một tên phi tặc gian ác.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Thánh kỵ sĩ

Mất một ngày cuối cùng Franz cũng đến được Hoàng Gia ma pháp học viện. Đây không phải là một ngôi trường mà đúng hơn chính là một tòa thành, một tòa pháo đài kiên cố. Tường thành cao hơn hai mươi mét được xây bằng đá xám, mặt nam thành dài hơn hai dặm, cứ một trăm mét lại có một tòa tiền lâu, binh sĩ giáp trụ màu cam luôn đi tuần tra mọi lúc, cổng chính thành rộng hơn mười mét, hai cổng phụ rộng năm mét. Bình thường thì thành chỉ mở hai cổng phụ thôi. Bên trong thành giao thương rất sầm uất, chủ yếu phục vụ cho các đệ tử của học viện. Trong thành còn có khu dân cư, quán trọ, tù lâu, ... Đây chính là một tòa thành đúng nghĩa, chỉ khác là ở trung tâm thành có một công trình kiến trúc rộng lớn, đó chính là trung tâm của Hoàng Gia học viện, cũng là nơi các đệ tử học tập. Franz nhìn tòa thành to lớn mà cô kính lòng thâm cảm thán.

“Anh chưa đến học viện bao giờ sao?”

Elena chui ra khỏi xe ngựa hỏi hấn. Gần một ngày đi cùng nhau hai người cảm thấy thân thiết vô cùng. Elena cảm thấy Franz thật đặc biệt và bí ẩn. Nhất là những điều mà hấn nói cái gì mà máy bay, tivi, tủ lạnh gì đó. Những thứ mà cô chưa từng thấy bao giờ.

“Đúng vậy, khi trước chị gái ta cũng gọi ta vào học viện nhưng ta không thích, đây là lần đầu tiên ta đến nơi này.”

Franz thờ dài nói. Elena đánh vào vai hấn cười.

“Người thật kỳ lạ, không biết bao nhiêu người muốn được vào Hoàng Gia học viện còn không được, còn người thì không muốn.”

Franz ngơ ngẩn nhìn Elena, nụ cười của cô như bông hoa nở rộ vậy, làm trái tim hấn đập liên tục từng hồi. Elena cũng phát hiện ánh mắt của hấn, cô vội cúi đầu, hai bên gò má hơi đỏ lên càng làm vẻ diễm lệ của cô nổi bật hơn. Cố nhỏ giọng nói.

“Gi mà nhìn ghê thế, bộ mặt ta nở hoa sao?”

Franz vội thu lại ánh mắt cười nói.

“Cô cười còn đẹp hơn cả hoa cơ.”

Chợt hấn ghé sát tai cô nói.

“Cứ tiếp tục cười như thế, cô cười trông đẹp lắm.”

Hơi thở của nam tử làm tai cô nhột nhột, bối rối, Elena ngượng hấn một cái.

“Ba hoa.”

“Em trai, người để ta chờ quá lâu rồi đó.”

Leona đã đứng trước cổng thành chờ hấn từ bao giờ, bên cạnh cô là một thanh niên mặc giáp trắng, bên hông là một thanh thập tự kiếm, trên lưng là một tấm chắn màu xanh nhạt. Franz khẽ cười chào Leona một cái nói.

“Chỉ tại trên đường có vài con kiến hôi gây chuyện nên hơi trễ thôi mà. Vị này là anh rể sao?”

“Đừng có mà ngụy biện, còn hấn à, chỉ là một trong những thủ hộ kỵ sĩ của ta thôi.”

Leona gõ lên đầu Franz một cái, rồi lờm thanh niên kia. Quả nhiên thanh niên kia không dám có ý kiến, chỉ nhẹ nhàng cười, đưa tay ra nói.

“Xin chào, ta là Alex Tsipras, là thủ hộ kỵ sĩ của tiểu thư Leona.”

“Ta là Franz Bonaparte, em trai của chị Leona, rất vui được gặp anh.”

Franz bắt tay Alex, ở Alan đại lục có tục lệ, khi một người con trai yêu con gái tuyên thệ trước thần linh thề cả đời bảo vệ cho cô gái đó thì sẽ được gọi là Thủ hộ kỵ sĩ, trang bị của người đó cũng thay đổi thành một thanh thập tự kiếm và một tấm chắn tượng trưng cho sự trung thành và thủ hộ tình yêu. Tuy Leona nói Alex chỉ là một trong những thủ hộ kỵ sĩ của cô như Franz biết muốn trở thành thủ hộ kỵ sĩ của bà chị gái mình dễ lắm sao, chỉ cần không vừa mất thì sẽ bị Leona đập cho một trận.

Franz khẽ đánh giá Alex, đây là một thanh niên cao lớn, tóc màu lục, gương mặt đẹp trai, trung hậu, nụ cười ấm áp, tạo cho người ta cảm giác an toàn và tin tưởng, tu vi đã đạt đến đầu Vương hậu kỳ. Hai người nhìn cũng rất xứng đôi. Franz khẽ cười nói.

“Anh là người bảo vệ, nên hãy bảo vệ chị ta thật tốt.” (Alex nghĩ là người bảo vệ, người trấn giữ).

“Tên nhóc nhà người, khinh thường ta sao, ta cần người bảo vệ không, muốn thì đầu tay đôi với ta.”

Leona lại gõ lên đầu hấn thêm một cái nữa. Thực lực của cô bây giờ cũng rất mạnh, đã đạt đến Ma đạo sĩ trung kỳ. Tất nhiên là nếu đánh tay đôi Franz sẽ đánh bại Leona dễ dàng nhưng vấn đề là hấn dám sao? Nên Franz chỉ biết vội chấp tay xin tha mạng. Nhìn bộ dáng của hấn ai cũng phải bật cười. Elena cũng nở ra một nụ cười khẽ, đối với Franz càng có hảo cảm nhiều hơn. Leona nhìn sang Elena trêu chọc.

“Ừa, vị tiểu thư này là em dâu phải không?”

“Không, không phải, em được Franz Từ tước cứu trên đường.”

Elena vội đỏ mặt nói. Franz thì chỉ cười trừ. Leona vội kéo hấn sang một bên nói nhỏ.

“Thằng nhóc. Người thích con gái nhà người ta rồi phải không?”

Franz hơi xấu hổ nói.

“Ta...ta không biết.”

“Xấu hổ cái beep. Thích thì nói là thích, không thích thì nói là không thích, thật là mặt mặt nam nhân nhà Bonaparte mà. Tóm lại có thích hay không? Thích thì chị người có thể giúp người một tay.”

Leona lại gõ lên đầu hấn một cái làm hấn thảm nghĩ qua hai năm bà chị ngày càng bạo lực hơn rồi. Franz ngập ngừng nói.

“Ta...thích một chút.”

“Được rồi. vậy có phải là tốt không.”

Leona vỗ vai hấn một cái rồi đi lại kéo lấy tay của Elena và Natasha.

“Đi, ta dẫn các người đi dạo.”

Cô dẫn theo hai cô gái đi để lại mấy tên nam nhân vẫn còn ngơ ngác không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

-----Phân cách-----

Leona sắp xếp cho mọi người cùng ở chung trong một trạch viện nhỏ ở trong thành. Ba ngày hôm nay, cả ba cô gái cùng nhau đi mua sắm đến mức Franz cùng Alex muốn gãy cả chân, hầu như mọi ngõ ngách trong thành đều in dấu chân họ cả, nhưng hình như ba cô gái thì không có vấn đề gì cả. Franz giờ mới hiểu được cái cảm giác đi mua sắm cùng với con gái. Đúng là đau đớn trong hạnh phúc mà. Ba ngày nay Franz trong lòng cũng rất hạnh phúc, mỗi ngày đều được thấy Elena, được thấy cô cười là hấn đã thỏa mãn rồi. Elena hình như cũng có sự thay đổi. Không biết Leona nói chuyện gì với cô mà khi mỗi lần thấy hấn nhìn cô là cô lại đỏ mặt.

“Alex, chức nghiệp của anh là gì vậy.”

Franz hỏi Alex, đưa cho hấn bình rượu, đêm khuya hai người thanh niên luôn thích ngồi trên nóc nhà tâm sự như vậy. Alex tiếp nhận uống một ngụm nói.

“Ta chỉ là thủ hộ kỵ sĩ thôi.”

“Ý ta là trước kia cơ, trước khi anh tuyên thệ trở thành thủ hộ kỵ sĩ. Anh nói anh trước kia là kỵ sĩ nhưng ta chưa hề gặp kỵ sĩ nào lại sử dụng thập tự kiếm thành thực đến vậy, hơn nữa trên người anh có một cỗ khí tức rất đặc biệt, như là quang minh”

Franz cũng cười nói. Nhắc đến cũng lạ, Franz rất tò mò về Alex, người được chị gái hấn chọn. Hấn cũng nhận ra Alex gia cảnh cũng không hề đơn giản. Khi giới thiệu Alex không hề nhắc đến tước vị của mình nhưng Franz cảm nhận được từ trên người hấn tỏa ra một khí chất quý tộc cao quý, ngoài ra còn có một lực lượng thánh khiết nữa.

“Người thật nhạy cảm.”

Alex hơi cúi đầu thờ dãi nói tiếp.

“Người biết Trừng giới kỵ sĩ không?”

Franz gật đầu. Trừng giới kỵ sĩ là một lực lượng của Thần thánh giáo đình chuyên sử dụng để đi chinh phạt dị giáo. Những kỵ sĩ này được trang bị đầy đủ, thực lực cao cường, hơn nữa lại có một lòng cuồng tín tôn giáo nên thực lực của họ rất mạnh nhưng cũng rất tàn nhẫn. Bất kể ai bị giáo đình phán định là dị giáo thì họ sẽ sẵn sàng đi tìm và giết cả nhà kẻ đó, thậm chí có lần Trừng giới kỵ sĩ đã thăm sát cả một thôn làng, già trẻ đều không tha, nhưng đế quốc vẫn không dám nói gì. Alex lại nói.

“Thực ra Trừng giới kỵ sĩ cũng chỉ là lực lượng bên ngoài của giáo đình, nòng cốt của giáo đình là một lực lượng khác, tên là Thánh kỵ sĩ.”

“Thánh kỵ sĩ?”

Franz kinh ngạc nói. Alex gật đầu.

“Đúng vậy, Thánh kỵ sĩ là những người trung thành nhất với thần linh, là những người được thần linh chọn lựa và ban cho quang hệ đấu khí.”

“Quang hệ đầu khí là cái gì.”

Franz ngạc nhiên, những điều này hẳn hoàn toàn không biết. Alex trả lời.

“Quang hệ đầu khí bản chất là một loại đặc biệt của quang hệ ma pháp. Quang hệ đầu khí rất đặc biệt, tấn công có thể bùng nổ, phòng thủ đặc biệt siêu cường, giúp cơ thể kỵ sĩ hồi phục nhanh chóng, ngoài ra nó còn làm cho Thánh kỵ sĩ có một loại khí tức làm người ta tin tưởng và nghe theo, trên chiến trường Thánh kỵ sĩ vốn đã ở vị trí lãnh đạo, giáo hoàng bây giờ bản thân khi trước cũng chính là Thánh kỵ sĩ.”

Franz lại hỏi.

“Chẳng lẽ anh chính là Thánh kỵ sĩ sao?”

Alex gật đầu.

“Ta đã từng là Thánh kỵ sĩ cho đến khi ta gặp Leona.”

“Không phải chứ, vậy chẳng phải anh sẽ bị Trùng giới kỵ sĩ truy bắt sao?”

Franz trêu chọc, Alex cũng cười ha hả.

“Đối với người khác thì có lẽ là vậy nhưng với ta thì không. Còn vì sao thì đó là bí mật.”

Franz dừng cười hạ giọng nói.

“Chẳng qua là ô dù của anh mạnh hơn người khác thôi.”

Alex cũng hiểu ý vờ vai hấn.

“Ta muốn người đừng nói với Leona, cô ấy không thích người của giáo đình cho lắm.”

Franz xì mũi khinh thường.

“Anh cho là chị ta ngu ngốc sao, nàng ta biết từ lâu rồi, chỉ là không nói thôi, anh hiểu rồi chứ, nên cố gắng bảo vệ chị ấy. Nếu anh làm gì có lỗi thì hừ hừ.”

Franz không hề kiên dè tỏa ra khí tức Thượng nhân. Alex chợt cảm thấy lạnh sống lưng kinh ngạc nhìn Franz. Rõ ràng thực lực của Franz đã vượt qua hẳn, mà Franz lại mới bao nhiêu tuổi đây này. Trời ạ. Alex vô thức gật đầu.

“Người yên tâm, ta đã thề với thần mang cả đời mình để thủ hộ cho Leona, tuyệt đối không phản lại lời thề.”

Franz gật đầu, định thu hồi khí thế của mình. Bỗng nhiên hắn biến sắc, Tả luân nhân chợt lóe lên. Hắn hô một tiếng, vội nhảy xuống mái nhà.

“Không tốt rồi, có kẻ đột nhập.”

Chương này hơi ngắn. Nhưng thật là không có thời gian, thi xong ta sẽ viết nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Phần nộ

“Tiểu mỹ nhân, người đừng ngoan cố nữa, rồi lát nữa thôi người sẽ tình nguyện quỳ gối phục thị ta. Ha ha”

Trong phòng Elena có bốn thân hình nam tử đang đứng cười nhạo cô, còn Elena thì bị trói gô trên giường, miệng bị bông vải nhét vào chỉ phát ra được những tiếng ô ô khụt nhục. Cô không biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ biết bốn người này đột nhiên xông vào phòng trói cô lại rồi cho cô ăn một thứ thuốc gì đó và nó làm cô rất khó chịu.

“Người chắc chắn thân thể cô ta chứ?”

Tên đầu lĩnh mặc áo đen nói. Tên thuộc hạ vội vàng xum xoe.

“Vâng thưa thiếu gia, nàng ta là Elena Vladislavovna, là con gái của một tiểu quý tộc thành Bayer, là một trong những hoa khôi của Hoàng Gia học viện.”

“Tốt lắm, xong việc rồi ta sẽ thưởng cho ngươi.”

Tên đầu lĩnh khen ngợi, tên thuộc hạ như chó vẫy đuôi vội vàng tạ ơn, thế sống, thế chết trung thành.

Elena trong lòng càng cảm thấy không ổn, cả người cô đột nhiên nóng bừng lên, trong lòng một cổ dục hỏa không biết tên đang nhen nhóm bùng cháy, cô cố vùng vẫy mong thoát khỏi trói buộc nhưng sợi dây xiết rất chặt, thậm chí còn in nhưng vết hằn thâm tím trên tay cô. Tên đầu lĩnh thấy vậy cười âm bí ồ nói.

“Tiểu mỹ nhân, cảm thấy thế nào, muốn rồi phải không, cầu xin ta đi.”

Nói vội hấn vuron tay định chạm vào người cô. Một cảm giác khuất nhục dâng lên trong Elena, hai hàng nước mắt chảy dài trên gương mặt xinh đẹp, đột nhiên trong đầu cô lại hiện lên một bóng hình, người thanh niên mặc áo bào tím viền vàng, mái tóc che khuất đi một bên mắt thần bí.

“Dừng tay lại, lời đồn Thiên Điều (Chidori)”

Ầm một tiếng, cửa sổ vỡ tung, Franz trên tay là một quả cầu điện quang rực sáng, phát ra tiếng rít rít như hàng ngàn con chim cùng kêu vang vẫy. Khi này nói chuyện với Alex hấn lộ ra khí tức Thượng nhân, thần thức cũng tỏa ra và phát hiện trong phòng Elena có một vài khí tức xa lạ, nên hấn vội vàng chạy đến và phát hiện ra tình huống này. Franz phẫn nộ xông vào lao thẳng đến tên đầu lĩnh đang định chạm vào Elena, Thiên Điều trên tay đánh thẳng vào ngực hấn.

“Bành”

Franz bị đánh văng ra, hấn kinh hãi nhìn bóng người trước mắt, là một trung niên mặc áo bào đen, trên tay còn có một thanh Thập Tự kiếm, chính hấn khi này đã dùng một kiếm chém tan Thiên Điều của Franz.

“Ầm”

Lúc này Alex cũng phá cửa xông vào, theo sau là Leona cùng cận vệ Tia Chóp, Natasha và Kasuo. Trên mặt ai cũng kèm theo vẻ tức giận cùng xấu hổ. Không ngờ dưới sự canh gác của hai Tử thần và cận vệ Tia Chóp mà lại để có người xông vào trạch viện dễ dàng như vậy.

Franz khề liếc nhìn Elena đang nằm trên giường, có vẻ như khi này tinh thần cô quá bị kích động nên đã ngất xỉu, nhưng trên gò má vẫn còn hai dòng lệ ướt đầm. Franz nghiêng chặt răng, gầm ra từng chữ.

“Các...ngươi...đều...phải...chết.”

Franz ngược mặt lên, đôi mắt từ khi nào đã chuyển thành một màu đỏ quý dị, đồng tử biến thành hình một mảnh phi tiêu ba cánh màu đen xoay tròn trong mắt. Đây chính là trạng thái Vạn Hoa Đồng Tả Luân Nhân, Franz đã lựa chọn đôi mắt của Itachi để làm vũ khí của mình. Nhiệt độ trong phòng hạ xuống, xung quanh là một màn sát khí u ám bao trùm, trong phòng ánh sáng heo hắt, yếu ớt từ bên ngoài càng làm nổi lên màu đỏ của Tả luân nhân, nhìn Franz bây giờ đã không còn là một con người nữa, hấn chính là một con quỷ. Tả luân nhân – đôi mắt bị nguyên rửa, còn được gọi là sự nguyên rửa của thù hận. Một khi người có Tả luân nhân càng lún sâu vào thù hận và căm ghét thì sức mạnh của đôi mắt càng phát huy mạnh mẽ hơn.

“Em trai”

“Thiếu gia”

Leona và Natasha rên khê, cả hai đều chưa từng chứng kiến Franz như thế, nhất là Leona, cô còn chưa được thấy Tả luân nhân bao giờ. Bởi vì khi tiến hóa thành Vạn hoa đồng tả luân nhân thì mỗi lần sử dụng thị giác của nhân giả sẽ bị mất đi một chút cho đến khi mù hoàn toàn nên Franz rất ít khi sử dụng nó. Leona cảm thấy xung quanh như có một con quỷ khác máu đang bay lượn, lòng cô chợt lạnh đi, lạnh đi...

“Không tốt. Quang chi thù hộ.”

Alex hô lên một tiếng, đứng chắn trước người của Leona, chiếc thuẫn trên tay trái phát ra một ánh sáng trắng thần thánh chống đỡ lại với khí tức tà ác màu đỏ. Trung niên nhìn thấy hoàn cảnh không tốt liền nói.

“Mau bảo vệ thiếu gia rời khỏi đây.”

“Muốn chạy? Đâu có dễ.”

Franz cười lên khanh khách, tiếng cười như ma quỷ từ mười tám tầng địa ngục hiện lên vậy làm người ta cảm thấy lạnh sống lưng.

“Yaaa”

Franz gầm lên một tiếng, Kusanagi rực sáng điện xà hung hăng bổ xuống đầu của trung niên. Người đàn ông thầm hô không ổn vội vùng kiếm đón đỡ, đầu khí màu vàng cuồng bạo tỏa ra làm không khí trở nên ngột ngạt, đồ đạc trong vòng vỡ tung, chỉ có chiếc giường mà Elena đang nằm không bị ảnh hưởng chút nào, xung quanh nó có một vòng bảo hộ năng lượng màu xanh nhạt. Lúc này cận vệ Tia Chóp cũng xông lên nhưng bọn hấn liền nhận ra mình không phải đối thủ của đám người áo đen. Natasha và Kasuo liền thủ mới chặn lại được một tên, Alex cùng Leona gặt đầu một cái rồi chia nhau chặn hai tên còn lại.

Giao đấu một vài hiệp Franz cũng nắm được đại khái thực lực của trung niên này, tầm ở đấu Hoàng trung kỳ. Hắn cười gằn một tiếng.

“Không ngờ đường đường là một đấu Hoàng lại đi làm cái chuyện cường hiếp dân nữ này.”

Trung niên chỉ hừ lạnh một cái nói.

“Mỗi người thờ một chủ, ngươi nên để chúng ta rời đi, thiếu gia chúng ta là người nhà gia tộc Carlos, nếu ngươi để chúng ta đi thì sẽ xóa bỏ mọi chuyện, xem như chưa có gì xảy ra.”

“Thả các ngươi đi, được, nhưng để cái mạng lại.”

Franz cười ha hả, kiếm quang lại càng nhanh hơn, hắn gầm lên.

“Tam nhật nguyệt chi vũ.”

Như mọi lần kiếm ảnh tạo thành một cánh bướm dập dờn nhưng lần này lại càng tinh diệu hơn, cứ y như là một cánh bướm thật vậy. Kusanagi vẽ một đường cong đẹp để chém thẳng vào vai của trung niên. Trung niên cũng chỉ hừ lạnh một tiếng.

“Tiểu xảo thôi, thổ hoàng đấu khí, nhất trăm kiếm.”

Thập tự kiếm tỏa ra đấu khí màu vàng mãnh liệt đâm vào kiếm quang, trong phút chốc phát tang cánh bướm, đâm về ngực Franz. Nhưng Franz lại xuất hiện phía trên chém xuống, không ngờ trung niên cười lạnh.

“Biết ngay ngươi ở đây, chết đi, nhị trăm kiếm”

Đấu khí màu vàng xuất ra khỏi kiếm bay về phía Franz. Franz nhìn thấy nhưng không kịp tránh nữa rồi. Hắn vội quát.

“Lôi điện: Lôi chấn”

Điện xà từ trong người hắn tỏa ra ngăn cản đấu khí nhưng nhanh chóng bị phá tan, tranh thủ lúc đấu khí bị chậm lại, Franz kết ấn.

“Thế thân thuật”

Vừa lúc đó Đấu khí chém vào người hắn, bành một tiếng, thân thể Franz biến thành một cái bình ngọc bị chém vỡ tan.

“Phù, nguy hiểm thật.”

Franz nhảy xuống mặt đất thở ra một hơi. Đấu hoàng quả nhiên là khó đối phó mà. Trung niên cũng kinh ngạc vô cùng, không ngờ thiếu niên trước mặt này thực lực lại cường đại đến như vậy. Hắn thở dài nói.

“Tiểu tử, phải nói ngươi chính là nhân tài kiệt xuất ngàn năm có một, nhưng đáng tiếc, ngươi phải chết.”

Franz khinh thường nói.

“Vậy sao, có giỏi thì tới mà lấy.”

-----Phân cách-----

Phía ngoài Kasuo cùng Natasha vẫn đang kiếm hãm một tên áo đen, tên này thực lực đã đạt đến đấu Vương nhưng với sự nhanh nhẹn của shinobi thì hắn không thể đụng đến một sợi tóc của hai người trẻ tuổi này. Chiến đấu lâu dài Kasuo cảm thấy thể lực có chút giảm sút. Hắn thế mạnh là nhẫn thuật nên giao chiến lâu dài là bất lợi đối với hắn, ngược lại Natasha dựa vào Bạch nhãn liên tục né tránh công kích của tên áo đen, đôi khi còn phản kích hắn một cách khó chịu. Kasuo nói.

“Natasha, yểm trợ ta, chuẩn bị kết thúc chiến đấu.”

“Vâng”

Kasuo rời khỏi vòng chiến, áp lực của Natasha ngày càng nặng hơn. Nhưng cô bé mười một tuổi vẫn kiên trì, Bạch nhãn được cô vận dụng đến mức tận cùng, né thoát các đòn đánh của đối phương. Kasuo thoát khỏi vòng chiến liền vội kết ấn. Ấn cuối cùng, ngón trỏ và ngón giữa hai tay nhập thành chỉ Kasuo quát.

“Natasha, tránh ra.”

Natasha nghe vậy vội thoát khỏi vòng chiến.

“Hỏa điện: Đại hỏa long chi thuật”

Kasuo phun ra một vòi rồng lửa cực lớn lao đến tên áo đen. Tên đó thâm hô không tốt vội vận đấu khí bảo hộ thân thể. Hỏa long đụng đến đấu khí thì bị

chặn lại. Kasuo vội hô lên.

“Natasha, lên”

Natasha gạt đầu trượt chân về phía bên phải, tay trái thành quyền thu về bên hông, tay phải đâm về phía màn chắn đầu khí.

“Bát quái thủ phá sơn”

Ầm. Đầu khí hộ thể vỡ nát, tên đầu vương bị hỏa long bao trùm thiêu cháy kêu lên từng hồi thảm thiết. Hắn lăn lộn dưới đất mong có thể dập tắt ngọn lửa nhưng hỏa long vẫn cứ thiêu đốt hắn. Lát sau một đời đầu Vương chỉ còn lại đồng tro tàn.

“Đám nhỏ xong rồi, chúng ta cũng phải nhanh lên thôi Alex.”

Leona nói. Hai người đánh nhau cơ bản rất nhẹ nhàng, mặc dù hai tên áo đen còn lại cũng là đầu Vương nhưng tên thiếu gia sức chiến đấu không cao ngược lại trở thành gánh nặng. Alex gạt đầu nói.

“Được rồi Leona, bắt sống bọn chúng.”

“Tốt.”

Leona bắt đầu niệm chú ngữ, Alex tay cầm thuẫn chắn trước người cô. Tên áo đen kia cảm thấy không ổn liền lao lên nhưng Alex thoải mái cản lại. Không biết có phải vì nôn nóng quá hay không mà tên này cứ liên tục lao lên, thực lực đầu Vương phát huy ra cũng chỉ được tám phần. Thấy thế Alex nói.

“Chắc không cần em ra tay rồi Leona.”

Tầm thuẫn phát ra ánh sáng chói mắt. Alex quát.

“Thần thánh thẩm phán, đột tiến”

Alex lao lên, tầm thuẫn nặng nề đập vào ngực của tên áo đen làm hắn bay ra xa, miệng phun máu nằm yên bất động. Alex gạt đầu xấu hổ nói.

“Ngại quá, hơi nặng tay, hắn chết mất rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Susanoo

“Anh đó, nói là bắt sống hắn cuối cùng lại thành ra như vậy?”

Leona lườm Alex, tên này chỉ biết xấu hổ gạt đầu xin lỗi không thôi.

“Tên này tính sao đây?”

Alex chỉ tên đầu lĩnh, tên đó vội vàng nói:

“Các ngươi không được giết ta, ta chính là người của gia tộc Carlos, biết gia tộc Carlos chứ, bây giờ các ngươi thả ta đi thì mọi chuyện coi như xóa bỏ.”

Hắn lấy chiêu bài Carlos gia tộc ra dọa dẫm, nhưng trong lòng âm thầm nói, chờ ra được đây sẽ quay lại trả thù một cách tàn bạo nhất.

“Carlos gia tộc là cái vật gì, bà cô ngươi chính là thiên kim tiểu thư của gia tộc Bonaparte đây, không hồn thì nằm yên đó cho ta.”

Leona hung hăng đập tên đầu lĩnh bẹp dí xuống đất, Alex trên đầu chảy mồ hôi. Đúng là nữ bạo long mà, bất quá ta thích.

Ầm.

Từ trong phòng phá cửa bay ra hai bóng ảnh cuốn lấy nhau. Chính là Franz và trung niên đầu Hoàng. Chỉ thấy chiêu số của Franz cực nhanh, thanh Kusanagi bị cắt đi, giờ trên tay hắn chính là hai thanh Lạc Vân liên tục đâm vào chỗ yếu hại của người trung niên, trên người hắn cũng có vài vết thương trên vai, gương mặt nhợt nhạt, chỉ có đôi mắt là vẫn một màu đỏ rực như vậy. Trung niên cũng không dễ chịu chút nào, cả người hắn quần áo rách tả tơi, bị thương đủ chỗ nhưng kiếm quang vẫn rất trầm ổn, đầu khí phát ra đều đều, căn cơ của hắn vô cùng bình ổn.

“Franz từ khi nào đã lợi hại như vậy?”

Leona hô khẽ một tiếng, Alex gật đầu.

“Đúng vậy, hấn chính xác thực lực đã đạt đến đấu Hoàng rồi. Nếu ta giao đấu với hấn chỉ chịu được nhiều lắm là 15 chiêu.”

Đối với ý kiến của Alex Leona không có ý kiến, Alex bề ngoài tuy hơi lười biếng nhưng óc suy đoán, đánh giá lại rất kinh người. Đến bản thân Leona cũng không chắc có thể chịu nổi được Franz trong vòng bao nhiêu chiêu nữa.

“Tiểu tử, đừng tay dài, người không đánh bại được ta, chỉ cần ngươi thả thiếu gia và ta đi thì mọi chuyện hôm nay sẽ không tính toán nữa.”

Trung niên vừa đón đỡ thế công của Franz vừa nói, trong lòng hấn âm thầm kêu khổ, thiếu niên này không biết do quái vật nào sinh ra, còn trẻ tuổi nhưng thực lực lại mạnh đến vậy. Tuy nhìn hai người bất phân thắng bại nhưng trung niên biết một khi đấu khí của hấn cạn chính là lúc tử vong của hấn.

“Tính, tính cái mẹ ngươi ấy.”

Franz chửi đồng một tiếng lợi dụng lực phản chấn tung người lên mái nhà. Franz khẽ cười một tiếng nói.

“Thế thuật đã không thắng được ngươi vậy thì ta sẽ cho ngươi thấy sức mạnh của Susanoo.”

Tả luân nhãn sáng lên, từ trong cơ thể Franz bộc phát ra từng luồng năng lượng màu đỏ, dần dần trong dòng năng lượng đó tập hợp lại thành một bộ xương không lồ màu đỏ, Franz đứng giữa lồng ngực của bộ xương năng lượng đó, tóc hấn khẽ tung lên thật yêu dị.

“Đây, đây là cái gì?”

Leona kinh hãi núp sau lưng Alex, con gái thường sợ những thứ có hình dáng đáng sợ, cô cũng không ngoại lệ. Alex gương mặt trầm trọng tháo chiếc khiên trên lưng xuống chắn trước hai người, hấn cảm thấy có một luồng khí tức tà ác tỏa ra từ bộ xương đó, theo giáo đĩnh thì khí tức đó đến từ địa ngục, khí tức của ma quỷ.

“Quan chi thủ hộ”

Một vầng sáng từ cơ thể Alex tỏa ra bảo vệ lấy hai người, tuy nói luồng khí tức này không hướng hai người mà đến nhưng phải đề phòng. Trung niên gương mặt cũng trở nên thận trọng, thập tự kiếm chìa về phía trước, chân trái lùi ra sau hơi chùn xuống, hấn đang xúc thế để tạo ra một chiêu mạnh nhất.

“Yaaa”

Franz hét lên một tiếng, bộ xương bắt đầu thay đổi, từ khung xương khô giờ bắt đầu mọc lên từng khối “da thịt” màu đỏ, khô lâu cũng hình thành những chi tiết hình người, tóc cũng mọc dài ra để lộ một đôi mắt vàng sáng ngời.

“Susanoo”

Franz gầm lên một tiếng, cùng lúc đó trung niên cũng động, hấn chạy đà vài bước liền vung kiếm, một ánh sáng vàng bay thẳng về phía Susanoo.

“Thỏ hoàng đấu khí, hợp kiếm”

Đấu khí phát ra một quang mang chói mắt đập vào người của Susanoo đánh ầm một tiếng, khói bụi mù mịt, dãy nhà bên cạnh bị chấn động đổ ầm xuống tan thành tro bụi. Vòng bảo hộ của Alex khẽ rung lên, một kích toàn lực của đấu Hoàng dù chỉ là dư chấn nhưng đấu Vương như hấn cũng phải căng mình chống đỡ.

“Em trai.”

Leona lo lắng thốt lên, Natasha và Kasuo lại mỉm cười nói.

“Tiểu thư yên tâm, thiếu gia không sao cả.”

Susanoo không phải lần đầu tiên bọn hấn được chứng kiến và tất nhiên cả hai đều biết lực phòng thủ của Susanoo là kinh người đến mức nào, và hơn hết bọn hấn tin tưởng Franz.

“Khắc khắc, một kích toàn lực của đấu Hoàng đây sao, thật đã ngửa mà.”

Quả nhiên khói bụi tán đi, màu đỏ yêu dị của Susanoo lại hiện lên, Franz trôi lơ lửng trong lồng ngực của Susanoo cười lạnh. Trung niên kinh hãi, gương mặt tái đi, vừa rồi gần như hấn đã sử dụng toàn bộ đấu khí của mình, hiện giờ hấn chẳng hơn người bình thường là bao nhiêu cả.

“Ngươi đã đánh xong rồi phải không, vậy thì tới ta.”

Franz hừ lạnh một tiếng, cánh tay của Susanoo đưa lên, một thanh kiếm đỏ rực hình thành chém thẳng xuống đầu của trung niên. Hấn muốn né tránh, nhưng tự nhiên cả người cứng lại, toàn thân hấn bị một khí tức cường đại khóa chặt. Hấn trừng mắt nhìn thanh kiếm chém thẳng xuống đầu mình, mọi thứ như diễn ra thật chậm, thật chậm...

“Àm”

“Đinh, chúc mừng ký chủ tiêu diệt đầu Hoàng, ban thưởng...”

“Đinh, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 57”

Hệ thống vang lên thông báo kết thúc cuộc đời một đầu Hoàng làm chó săn, cả người Franz sáng lên, mọi mệt mỏi dường như tan biến hết. Franz khẽ thở dài.

“Cuối cùng cũng thăng cấp rồi.”

Nói đến thăng cấp chính là việc Franz buồn nhất. Tăng lên lv 56 trở đi việc thăng cấp đã không còn dễ dàng nữa, ít nhất hẳn phải giết người đã đạt đến đầu Vương hoặc là ma thú cấp 6, cấp 7 trở lên nhưng mấy loại này đầu phải rau cải ngoài chợ đầu mà có thể dễ dàng gặp được nên hẳn tăng lv phi thường chậm. Không biết đời nào hẳn mới lên được max lv đây.

“Em trai, người không sao chứ.”

Susanoo tan đi, Franz đáp xuống mặt đất Leona liền ôm lấy hẳn ân cần hỏi. Từ thần và cận vệ Tia Chóp cũng tiến lại nhìn hẳn đầy vẻ quan tâm. Franz bỏ đi trạng thái Tả luân nhãn nhìn cô cười nói.

“Chị không thấy sao, hẳn là đầu Hoàng mà thôi, còn chưa thể làm gì được ta.”

“Người tên tiểu quỷ, chém gió vừa thôi.”

Leona đập hẳn một cước tức giận nói, nhưng trong lòng cô lại vui mừng, đây chính là em trai của cô, dù trở nên thế nào hẳn cũng vẫn là em trai cô mà. Không đứng sao. Alex lúc này lời tên thủ lĩnh tới xô hẳn quỷ xuống trước mặt Franz.

“Franz, tên này giao cho người xử lý.”

Franz nhìn hẳn, lửa giận trong tâm hẳn lại bùng lên, hàng lệ trên gò má của Elena còn in đậm trong tâm trí hẳn. Không khí lại tiếp tục lạnh xuống. Mọi người đều có cảm giác rùng mình. Leona nhìn Alex đầy trách cứ, cô quay sang Franz nói.

“Em trai, người bình tĩnh, chuyện này hãy giao cho gia tộc xử lý, dù sao hẳn cũng là người của gia tộc Carlos, chúng ta không thể...”

“Chị Leona, em biết phải xử lý thế nào.”

Franz cắt ngang lời cô nói. Tả luân nhãn lại lóe lên nhìn thẳng vào mắt của tên thủ lĩnh áo đen.

“Thần mặt trắng” (Tsukuyomi)

-----Phân cách-----

“Đây là đâu?”

Tên thủ lĩnh hoảng sợ nói. Hẳn chỉ thấy khi nhìn vào đôi mắt của thiếu niên kia thì thế giới bỗng nhiên thay đổi, cả bầu trời trở nên tối đi, mây đen vần vũ, một mặt trăng đỏ như máu hiện lên, cả mặt đất cũng chỉ toàn là máu, bản thân hẳn bị trôi chặt trên một cây thánh giá, trước mặt hẳn thanh niên kia đang cầm một con dao nhìn về hẳn bằng ánh mắt thâm trầm đáng sợ. Nhưng đáng sợ hơn xung quanh chính là hẳn. . .Đúng, chính là hẳn đang bị trôi trên thánh giá, đứng trước hẳn cũng là thanh niên kia, có hàng trăm hình ảnh như vậy.

“Đây là đâu ư, đây chính là thế giới của ta, ở đây ta chính là chúa tể, ta muốn người sống thì người không thể chết.”

Franz cười lạnh nói. “Thần mặt trắng” chính là một loại ảo thuật của Tả luân nhãn, người bị trúng phải thuật này sẽ bị mất đi khái niệm về không gian và thời gian, họ sẽ bị đưa vào một thế giới mà người dùng thuật kiểm soát tất cả. Đây là một thuật không những làm tổn thương về thể xác mà còn về cả tinh thần. Franz muốn hẳn sống không bằng chết.”

“Ta xin người, người làm ơn hãy tha cho ta, ta có thể cho người tất cả những gì người muốn. . .Á”

Franz không để hẳn nói hết câu liền đâm vào bụng hẳn một nhát. Các hình ảnh bên cạnh cũng thực hiện hành động tương tự, tên thiếu gia nhà Carlos lại hét thảm, thiết hét như tiếng quỷ kêu từ mười tám tầng địa ngục vậy. Franz nhếch môi cười.

“Người yên tâm, ở đây người không chết được đâu.”

Xoạt. Lại một dao chém lên người tên thủ lĩnh kia. Franz tiếp tục nói.

“Cái thứ người như người chết ngàn lần cũng không đền hết tội, ta lại chém người mà người dám có ý kiến sao?”

Lại một dao chém lên người tên thiếu gia đó. Hẳn giờ chỉ rên rì.

“Ta không có ý kiến.”

“Người vừa có ý kiến đó.”

Franz châm chọc lại chém thêm hấn một nhát, lại một nhát. Bao nhiêu tức giận Franz đều phát tiết lên người tên thiếu gia này. Đúng tại hấn, chính vì hấn mà Elena lại tổn thương. Hấn đáng chết. Franz như điên cuồng chém nạn nhân trên thánh giá, các phân thân xung quanh cũng làm những hành động như vậy như có hàng trăm hàng ngàn tấm gương ghi lại hành động tàn ác của kẻ hiếp dâm. .à không là kẻ hiếp người. Không gian quỷ dị như địa ngục chỉ liên tục vang lên những tiếng kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết vang lên, tiếng kêu đến mức mà quỷ cũng phải kinh sợ chạy trốn cả đi.

-----Phân cách-----

Mọi người khó hiểu nhìn Franz, chỉ thấy hấn đứng nhìn tên áo đen như vậy đã vài phút rồi nhưng cả hai đều không nhúc nhích.

“Ta xong rồi giao hấn cho gia tộc Carlos đi.”

Franz đột nhiên nói, Tà luân nhân trong mắt hấn tắt đi, hồi phục lại màu đen như bình thường.

“Em trai”

Leona kinh ngạc nói, nhưng lúc này tên áo đen kia ngã xuống, lảo đảo điều gì đó như người điên vậy. Chính xác là hấn đã bị tâm thần. Hấn đã trải qua hàng trăm năm bị tra tấn trong thế giới mặt trăng nhưng thực tế chỉ là vài phút mà thôi. Điều đặc biệt của nhẫn thuật “Thần Mặt Trăng” chính là như vậy.

“Thiếu gia, có người tới, hình như là của giáo đình.”

Natasha đột nhiên nói, Bạch nhãn đã được kích hoạt chứng tỏ điều này không hề sai. Alex như nghĩ đến điều gì vội nói.

“Ngươi vào xem Elena đi, để ta ra đối phó bọn hấn.”

Franz gật đầu.

“Vây tất cả nhờ anh.”

Nói rồi hấn vào phòng Elena, chỉ thấy cô đã tỉnh dậy đang quần quai trên giường, gương mặt đỏ phừng lên. Franz vội chạy đến ôm lấy Elena hỏi.

“Elena, em có sao không?”

“Franz, em cảm thấy khó chịu, nóng lắm, nóng lắm.”

Nói rồi cô tự tay xé mảnh vải áo của mình ra lộ ra một mảng trắng nõn nà làm Franz thẫn thờ nước miếng. Elena dường như mất đi lý trí quàn tay lấy Franz dăng lên môi thơm của mình. Franz thẫn thờ không ổn, là xuân dược. Thứ bọn áo đen cho cô uống chính là xuân dược. Franz đấu tranh lý trí lựa chọn giữa cảm thú và không bằng cảm thú cuối cùng hấn nhắm mắt lại ôm lấy cô, hòa vào nụ hôn mãnh liệt mà ngọt ngào đó.

-----Phân cách-----

Alex vội bước ra ngoài, quả nhiên một chi kỵ binh mặt giáp màu trắng, cưỡi ngựa cũng màu trắng, trên tay cầm một kỵ sĩ thương dài hơn hai mét đang tiến về trạch viện. Đây chính là lực lượng của Thần Thánh giáo đình – Trùng giới kỵ sĩ.

“Đứng lại.”

Alex đứng trước cửa chặn bọn hấn lại. Tên kỵ sĩ dẫn đầu hừ lạnh.

“Ngươi là ai, dám cản trở giáo đình làm việc.”

Alex không nói gì chỉ đưa ra một vật gì đó màu trắng, chỉ thấy cả đoàn kỵ sĩ vội vàng xuống ngựa quỳ một chân xuống.

“Kính chào Thánh kỵ sĩ đại nhân”

Alex gật đầu thu hồi vật đó, hấn nói.

“Các ngươi đến đây có việc gì?”

Tên kỵ sĩ dẫn đầu trả lời.

“Bẩm Thánh kỵ sĩ đại nhân, thuộc hạ phụng mệnh thần sư Rai đến để điều tra một luồng khí tức tà ác vừa xuất hiện trong thành phố.”

Alex thẫn thờ một tiếng quả nhiên. Khí tức của Franz quá cường đại, thậm chí động đến cả giáo đình. Hấn nói.

“Về nói với Thần sư vụ này Thánh kỵ sĩ đoàn ta đã tiếp nhận, vài ngày nữa đích thân ta sẽ báo cáo với giáo Hoàng, các ngươi có thể lui được rồi, còn

nữa, từ nay không được đụng đến tòa trạch viện này rõ chưa.”

“Tuân lệnh Thánh kỵ sĩ.”

Nói rồi, cả đoàn kỵ sĩ quay đầu bước đi. Alex nhìn theo lăm lăm.

“Franz, hi vọng người chính là người đó.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Ban hôn

Sáng tinh mơ tại Hoàng Gia học viện mọi việc vẫn diễn ra bình thường, dường như trận chiến tối hôm qua không hề ảnh hưởng gì đến sinh hoạt của người dân nơi đây ngoại trừ bên cạnh trạch viện có thêm một đống đổ nát. Bên trong trạch viện có vẻ rất sạch sẽ, đêm qua Alex đã thu xếp tất cả mọi việc hậu chiến.

Nhưng trong trạch viện lại im ắng lạ thường, tất cả mọi người đều tập trung trước cửa phòng Elena, trong phòng Franz đang đứng bên cạnh giường, về mặt tiêu nghi, trên giường Elena ôm Leona khóc nức nở. Vừa tỉnh dậy Elena đã thấy mình không mặc gì, bên cạnh là một người thanh niên, trên giường lại có một đóa hoa máu. Giờ có ngu ngốc thì cô cũng hiểu là chuyện gì xảy ra.

“Elena, ta xin lỗi, ta sẽ chịu trách nhiệm mà.”

Franz lí nhí nói. Trong lòng hắn thầm kêu khổ, đúng là một phút sa cơ hại cả đời người mà, không phải ta cũng đã giao sự trong trắng giữ gìn hai mươi mấy năm cho nàng ta sao. Nào ngờ Elena lại càng khóc nhiều hơn. Leona khẽ trừng Franz một cái nhưng Franz lại thấy trong ánh mắt đó như nói: “Tiểu tử, người làm khá lắm”. Leona quát lên.

“Người cút ra ngoài, còn cá người nữa, đi chỗ khác chơi hết cho ta.”

Tất cả mọi người kể cả Franz đều nhanh chóng chạy ra ngoài. Ai mà không biết nữ bạo long Leona chứ, nếu người không muốn bầm dập thì đừng cãi lời cô.

“Elena, mọi chuyện đã rồi, em cũng hiểu Franz cũng chỉ muốn cứu em, em chưa thấy vẻ mặt của hắn tối qua đâu, đến ta cũng chưa bao giờ thấy hắn tức giận như vậy.”

Leona khẽ nói với Elena. Đúng là tối qua cô rất sợ hãi, giờ về mặt và ánh mắt như ác quỷ đó vẫn còn mới như vừa xảy ra trong tâm trí cô, không hiểu sao nhìn vào ánh mắt đỏ ngầu như máu đó cô lại thấy lạnh cả người.

“Em biết, nhưng em phải làm sao, làm sao ăn nói với cha mẹ em đây.”

Elena thút thít nói, thực ra trong lòng cô cũng không oán trách Franz quá nhiều, chỉ là trong nội tâm hơi tức giận và xấu hổ, hơn nữa với Franz cô cũng có chút tình cảm đặc biệt.

“Tên tiểu quỷ đó đúng là đáng chết mà, nhưng hắn có thể chịu trách nhiệm mà, ta cam đoan hắn nhất định phải cưới em, không phải em cũng có tình cảm với hắn sao?”

Leona khuyên nhủ nói, trong mắt cô Elena đã trở thành em dâu từ lâu rồi. Như Elena thoát khỏi lòng cô khẽ nói.

“Chị Leona, em muốn về học viện, em muốn suy nghĩ thêm.”

Leona thờ dài nói.

“Được rồi, chị không ép em, nhưng em đi liền ngay bây giờ sao?”

“Dạ”

“Được rồi, chị đưa em về.”

-----Phân cách-----

Tại gia tộc Bonaparte Heter và Duss đang ngồi bàn bạc gì đó, chỉ thấy Duss thỉnh thoảng nhíu mày lại, dường như có việc gì đó không hài lòng. Tin tức Franz đánh cho một vị thiếu gia nhà Carlos bị tâm thần đã truyền về. Ngay lập tức gia tộc Carlos dẫn người đến gia tộc Bonaparte khiếu nại, thậm chí kiện lên đến Nikolai đại đế để đòi công đạo.

“Bọn hấn muốn gì?”

Heter hừ lạnh nói. Duss thờ dãi.

“Bọn hấn muốn chúng ta giao ra Franz, vốn dĩ là chuyện nhỏ nhưng Franz đánh ai không đánh, lại đánh trúng cháu của một trưởng lão gia tộc Carlos, còn gửi cả xác mấy tên đó về cho gia tộc Carlos nên bọn hấn xem đây là một hành động khiêu khích.”

Heter hơi trầm ngâm nói.

“Trưởng lão đoàn thì như thế nào?”

“Nhị trưởng lão và Tam trưởng lão tỏ vẻ không đồng ý, còn những trưởng lão khác đều đang đợi phản ứng của Đại trưởng lão.”

Duss trầm tĩnh nói, đối với hội đồng trưởng lão ông đã quá hiểu, gần mười năm làm gia chủ, hội đồng trưởng lão và ông đã đối chọi không biết bao nhiêu lần. Căn phòng lâm vào trầm mặc, bỗng nhiên một bóng đen xuất hiện.

“Gia chủ.”

Duss nhìn bóng đen ngạc nhiên nói.

“Ảnh hã, à không giờ phải gọi người là Emon rồi, có chuyện gì vậy?”

Bóng đen đó đúng là Emon, người đã làm việc trong “Ảnh” từ khi còn nhỏ, nhưng hiện giờ hấn đã được lệnh rời tổ chức và theo Franz. Emon cầm một cuộn giấy đưa cho Duss nói.

“Có tin của tiểu thư từ Hoàng gia học viện.”

Duss ồ một tiếng cầm cuộn giấy đọc, lát sau ông khẽ cười nói.

“Cha, xem ra cha sắp có cháu dâu rồi.”

Heter ngạc nhiên nhìn xem cuộn giấy, lão cũng cười nói.

“Tên tiểu tử này có vài phần phong phạm của ta năm xưa. Được lắm, vậy mới đúng là nam nhân nhà Bonaparte chứ.”

Đột nhiên một bóng đen khác lại hiện ra, trang phục nhìn qua có vẻ là của “Ảnh”

“Gia chủ, Nikolai đại đế cho mời ngài vào hoàng cung. Đồng thời gia chủ gia tộc Carlos cũng vừa rời khỏi hoàng cung.”

Heter khẽ cười nói.

“Xem ra việc này lại động đến Nikolai đại đế rồi, đi, ta sẽ cùng người vào cung xem đại đế sẽ nói thế nào.”

-----Phân cách-----

Kinh thành Muchen cực kỳ to lớn và hùng vĩ, ở trung tâm kinh thành có một tòa kiến trúc to lớn và cao nhất đế đô, nói chính xác hơn thì đó là một tòa thành nằm trong thành Muchen. Thậm chí có kiên cố hơn cả thành Muchen, nói chính xác thì nó chính là một pháp đài. Tường thành cao gần ba mươi mét xây bằng đá xanh, mặt thành rộng hơn mười mét, có các đường giao thông bằng đá rộng hơn năm mét trên không để kỵ binh có thể dễ dàng di chuyển trên mặt thành, cứ mười mét lại có một tòa tiền lầu, hai mươi mét có một tòa tháp canh. Bên trên thành là Ngự lâm quân mặc áo bào màu đỏ, giáp trụ chỉnh tề đứng gác. Ngự lâm quân chính là quân đội tinh nhuệ nhất của đế quốc và nhân số cũng ít nhất. Đồng phục của Ngự lâm quân là giáp trụ màu vàng, áo bào màu đỏ, mũ cũng có đính một lông chim màu đỏ, tay trái là khiên chắn, tay phải là trường thương, bên hông còn có một thập tự kiếm. Cứ một tiểu đội mười người lại có một cung tiễn thủ. Phải nói Ngự lâm quân chính là trang bị đến tận răng. Chi phí cho ngự Lâm quân đủ trang bị cho cả ba quân đoàn. Chính vì thế mà Ngự Lâm quân được giao nhiệm vụ bảo vệ kinh thành và chỉ chịu sự điều động của Nikolai đại đế.

Đứng trước cổng hoàng cung đã có một đội Ngự lâm quân đứng đợi đoàn xe của gia tộc Bonaparte. Đội trưởng đội Ngự lâm khẽ cúi chào Duss nói.

“Mời Bonaparte Bá tước vào triều, đại đế đang chờ ngài.”

Duss gật đầu nói.

“Vậy thì phiền trưởng quan Ngự lâm dẫn đường.”

Hoàng cung của Ala đế quốc là một công trình to lớn và xa hoa, trên mỗi mái điện đều có dát vàng, khắp nơi được chiếu sáng bằng ma tinh thạch, cảnh vật phong phú. Nơi thiết triều là một gian phòng rộng lớn hơn năm trăm mét vuông được chống đỡ bởi hàng chục cây trụ đá, trần nhà hình mái vòm bên trên có vẽ bức tranh thần thánh. Bên trên ngai vàng đang ngồi một người đàn ông hơn năm mươi tuổi, mặc áo bào màu đen có in những đồ án màu vàng, râu tóc của Nikolai V đại đế đã hơi điểm bạc, nếp nhăn đã nhiều hơn, bên má còn có một vết sẹo dài từ mắt xuống miệng. Cả người tuy ần dật nhưng lại tỏa ra một sự uy nghiêm của đế vương, đôi mắt điểm tinh và sáng như vì sao vậy. Đứng bên cạnh Nikolai đại đế là hai thanh niên tóc vàng, một người

chính là Nhị hoàng tử Pecival, còn người kia chính là Đại hoàng tử Luscar. Cả hai đều có một đôi mắt sáng giống như đại đế nhưng trong mắt của Pecival là sự điềm tĩnh còn Luscar thì là sự âm trầm.

“Kính chào đại đế”

Heter và Duss hơi khom người cúi chào Nikolai V. Đại đế nhìn Heter nói.

“Ồ, còn có cả lão Công tước, mời Công tước ngồi.”

Heter vốn là lão thần hai triều, cũng là người bạn từng kề vai sát cánh chiến đấu cùng với tiên đế nên Nikolai V đại đế đối diện với lão cũng phải nể trọng ba phần. Thị vệ nhanh chóng mang ra hai chiếc ghế nhưng Heter khoát tay nói,

“Không cần đâu đại đế, lão thần hôm nay đến đây là muốn thỉnh tội với đại đế.”

Nikolai V thăm hồ một tiếng không ổn rồi, nhưng vẫn điềm tĩnh nói.

“Không biết lão Công tước muốn nói đến chuyện gì?”

Heter hơi khom người xuống nói.

“Là lão thần dạy cháu không nghiêm, thấy đệ tử nhà Carlos giờ trở cường hiếp con gái của một vị Huân tước nên lỡ tay đánh hắn đến mức bị thần kinh, mong đại đế giáng tội”

Nikolai V đại đế thăm nói quả nhiên. Gia tộc Carlos tố cáo Franz tấn công đệ tử của gia tộc Carlos nay Heter nói đó chỉ là hành động lỡ tay “ra tay vì nghĩa”, nay lại cố ý đến thỉnh tội, xem lại mặt mũi liệu Nikolai đại đế có thể trị tội được hay không? Nếu trị tội đánh người của Franz thì phải trị luôn gia tộc Carlos vì tội ý đồ cường hiếp không thành, đặc biệt nạn nhân ở đây lại là con gái của một quý tộc, nếu đại đế không xử phạt thì nhân tâm của quý tộc đế quốc sẽ nguội lạnh. Quả là đau đầu mà. Nikolai V thăm kêu khổ. Mỗi lần hai gia tộc này đánh nhau là đại đế hẳn lại phải đau khổ chịu đựng. Ý định của Nikolai V là trách phạt Franz một chút gọi là cảnh cáo, nhiều lắm thì chỉ hạ hắn xuống thành Huân tước mà thôi. Nhưng nay Heter đã ra mặt nói vậy thì hẳn phải xem xét lại. Nikolai V cười khổ nói.

“Được rồi Công tước, chuyện này ta sẽ cho người đi điều tra kỹ càng, sau đó sẽ đưa ra phán xét đích đáng.”

“Tạ ơn đại đế.”

Heter và Duss khẽ khom người nói. Dường như có Heter thì Duss không có chỗ lên tiếng vậy. Heter đánh mắt với Duss một cái Duss liền nói.

“Thưa đại đế, hôm nay thần còn có một việc mong đại đế chấp thuận.”

Nikolai ngạc nhiên.

“Bonaparte bá tước cứ việc nói.”

Duss chấp tay hơi khom người nói.

“Thần xin đại đế có thể làm chủ hôn cho con trai thần là Franz Bonaparte và con gái của Huân tước Vladislavovna thành Bayer là Elena Vladislavovna.”

Nikolai hơi ngạc nhiên quay sang Đại hoàng tử nói gì đó. Đại hoàng tử lật sổ sách một chút rồi nói khẽ.

“Gia tộc Vladislavovna là một tiểu gia tộc của thành Bayer thừa đại đế, lúc tiên đế còn trị vì Nam tước Vladislavovna đã từng lập một công lao trong chiến tranh nên được tiên đế phong hào Huân tước.”

Nikolai gật đầu cười nói với Duss.

“Việc tốt thế này làm sao ta không thể đồng ý. Người đâu, soạn chiếu chỉ, sắc phong Huân tước Vladislavovna thành Tử tước, ban con gái ông ta là Elena Vladislavovna phong hào Nam tước đồng thời ban hôn cho Elena Vladislavovna và Vũ Huy Tử tước Franz Bonaparte.”

“Tạ ơn đại đế.”

Duss liền tỏ vẻ tạ ơn nhưng trong lòng thừa biết kết quả như vậy. Một đại gia tộc như gia tộc Bonaparte nếu kết hôn với một gia tộc càng nhỏ, càng không có vị thế thì sẽ càng có lợi cho hoàng tộc. Giả sử như hai trong bốn đại gia tộc có ý kết thông gia với nhau chắc chắn Nikolai đại đế sẽ làm mọi cách để ngăn cản và phá hoại. Đó chính là cách cân bằng quyền lực giữa hoàng tộc và các đại gia tộc với nhau.

-----Phân cách-----

Đưa hai lão hồ ly rời đi Nikolai V đại đế thở dài nói.

“Mau gọi Phillip Công tước vào gặp ta.”

Phillip công tước chính là gia chủ của gia tộc Phillip, ông là lão thần ba triều rất trung thành và tận tụy rất được đại đế tin tưởng, là thầy của Nhị hoàng tử Pecival, chính nhờ ông mà Phillip gia tộc có thể tồn tại đến ngày nay. Tuy ít lên triều nhưng mỗi khi có việc khó khăn đại đế luôn tìm tới ông.

Phillip công tước nhanh chóng vào hoàng cung. Nikolai đại đế mời ông ngồi xuống bắt đầu kể về việc của hai gia tộc. Nikolai thờ dài.

“Chuyện là vậy đó, hai lão hồ ly khiến ta đau cả đầu, không biết Công tước có thể giúp ta không?”

Phillip công tước nghe xong hơi suy nghĩ một chút rồi bật cười nói.

“Đại đế đã suy nghĩ quá nhiều rồi. Hai gia tộc này tuy hùng hổ với nhau nhưng vấn đề họ muốn chỉ là mặt mũi, chẳng ai muốn sống mái với gia tộc kia cả, mà dù có quyết chiến với nhau chẳng phải người có lợi nhất là ngài sao đại đế.”

Nikolai V cũng nở nụ cười nói.

“Công tước nói đúng, ta tại sao lại không nghĩ đến nhỉ. Nhưng hiện tại hai gia tộc sống mái với nhau không có lợi ích gì cho đế quốc, hơn nữa cả hai đều có mấy con lão hồ ly nên rất khó để đánh nhau sống chết.”

Phillip công tước đứng đĩnh vuốt chòm râu bạc nói.

“Đúng vậy, nên đại đế chỉ cần đền bù một chút cho gia tộc Carlos, phong thưởng cho gia tộc Vladislavovna coi như là đã đền bù thiệt hại. Còn về tên nhóc Franz thì cứ đưa đến nơi nào đó làm thành chủ một thời gian. Khi đó chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không có không phải sao?”

“Ha ha, Công tước quả nhiên là cao kiến. Chỉ chốc lát đã giải quyết được ưu sầu của ta.”

Nikolai V bật cười nói. Phillip công tước đứng lên khom người.

“Đại đế quá khen, được chia sẻ muộn phiền với đại đế là vinh hạnh của thần.”

Nghĩ một chút Nikolai V lại hỏi.

“Không biết tên nhóc Franz đó là người như thế nào mà lại gây sóng gió đến như vậy?”

Lần này Pecival mới lên tiếng.

“Thưa đại đế, Franz có thể nói là một thiếu niên thiên tài của gia tộc Bonaparte, cơ trí, linh hoạt nhưng có đôi lúc làm việc theo cảm tính.”

Trải qua hai năm tiếp xúc giao tình của Pecival và Franz cũng không tệ, Pecival biết Franz là người sống rất tình cảm, có tình có nghĩa. Nikolai V lại nghĩ thêm một chút rồi thâm ý nhìn Pecival.

“Vậy bây giờ ngươi hãy truyền lệnh của ta sắc phong Vũ Huy Tử tước làm thành chủ thành Bridge, đảm nhiệm toàn bộ công việc từ hành chính đến quân sự nơi đó. Tháng sau thành hôn lập tức khởi hành”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Cầu hôn

“Vậy bây giờ ngươi hãy truyền lệnh của ta sắc phong Vũ Huy tử tước làm thành chủ thành Bridge, đảm nhiệm toàn bộ công việc từ hành chính đến quân sự nơi đó. Tháng sau thành hôn lập tức khởi hành”

Nikolai V hơi suy nghĩ rồi nói. Mọi người trong cung điện đều không khỏi giật mình. Thành Bridge là một tòa thành bậc trung của đế quốc, cách biên cảnh không xa lắm, bên cạnh thành trì là một khu đầm lầy được gọi là đầm lầy u linh, có rất nhiều khoáng sản và ma thú, phía đông thành lại tiếp giáp với một hải vực, vị thế thành Bridge tập trung một lượng lớn lính đánh thuê làm cho trị an nơi đây hơi bất ổn. Nhưng quan trọng nhất là thành Bridge chính là bức tường chắn cuối cùng của đế quốc ngăn không cho kẻ địch tiến vào vùng đồng bằng của đế quốc.

“Thưa đại đế, nhi thần nghĩ chúng ta không thể giao thành Bridge cho Vũ Huy Tử tước được, đó là trọng thành của đế quốc, Vũ Huy Tử tước lại còn quá trẻ, thần sợ hắn không đủ năng lực để đảm đương nhiệm vụ này.”

Đại hoàng tử Luscar đứng ra nói. Nhị hoàng tử Pecival cũng nói.

“Đúng vậy đại đế, hơn nữa thế cục của thành Bridge rất loạn, Bonaparte Tử tước lại chỉ có hai trăm tư binh, chỉ sợ hắn không thể áp chế được thế lực trong thành Bridge.”

Nikolai V đại đế cười hỏi Phillip.

“Lão công tước, theo ý người thì như thế nào?”

Phillip công tước nghĩ một chút rồi chậm chậm nói.

“Ý của đại đế rất không tồi, nhưng hai vị hoàng tử nói cũng không phải không có lý. Hiện tại trong thành Bridge có hơn năm vạn lính đánh thuê nhưng thành vệ binh chỉ hơn một ngàn, theo thần nghĩ bề hạ nên cử thêm một ngàn quân từ Hổ Gầm quân đoàn tiếp viện cho thành Bridge, còn những việc khác thần tin Bonaparte Từ tước sẽ giải quyết tốt.”

Nikolai V đại đế gật đầu.

“Vậy cứ theo ý Công tước mà làm đi. Được rồi, các người có thể lui.”

“Vâng, đại đế.”

Ra ngoài Pecival vội chạy theo Phillip Công tước.

“Sao thầy lại đồng ý với đại đế vậy, như thế không phải làm hại đến Franz sao?”

Pecival nói. Phillip từng là thầy của Pecival, hai người giao tình cũng không tệ, hai năm trước Phillip đưa Pecival đến Bonaparte gia tộc cũng chính là để tạo đồng minh cho hắn. Phillip thờ dài nói.

“Hoàng tử không nhận ra ý của đại đế sao?”

“Ý của đại đế?”

Pecival nghi hoặc hỏi. Phillip gật đầu nói tiếp.

“Đây không chỉ đơn thuần là nhắm vào Franz và đại đế muốn mượn lực của gia tộc Bonaparte để cứu vãn tình thế ở thành Bridge. Ngài biết thế cục ở Bridge giờ như thế nào không?”

Pecival mờ mịt lắc đầu. Hắn chỉ nghe nói nơi đó rất loạn, còn tình hình thì không nắm được cụ thể. Phillip công tước đưa đôi mắt già nua nhìn về phía xa nói.

“Ở thành Bridge hiện tại vốn đã không còn nằm trong tầm kiểm soát của đế quốc. Phải nói là đế quốc không có đủ sức để quan tâm đến tòa thành hạng trung đó. Cả đế quốc có 7 quân đoàn, trong đó Cẩm quân phải đồn trú tại kinh thành, mà pháp sư quân đoàn cũng không thể điều động. Hổ Gầm và Hùng Ưng thì đang đề phong Zenit đế quốc nên cũng không thể lui quân, Thiên Lang quân đoàn cũng như vậy. Thiết Huyết quân đoàn cách quá xa Bridge nên cũng không tiện điều động. Nên chỉ còn lại Thiên Long quân đoàn. Nhưng bất lực chính là chỉ huy Thiên Long quân đoàn lại không thống nhất, có hơn một nửa là hải quân nên cũng không tiện giải quyết vấn đề của thành Bridge. Hơn nữa thành Bridge hằng năm đều bị quái thú tấn công nên lượng vật chất đổ vào thành này là quá lớn. Đế quốc không thể chấp nhận được, chính vì thế mà thành Bridge phải dựa vào lính đánh thuê để tồn tại, từ đó phát sinh nên hai gia tộc kiểm soát thành Bridge xuất thân từ lính đánh thuê. Đại đế hi vọng lần này mượn nhân lực và tài lực của gia tộc Bonaparte để thu hồi thành Bridge, đồng thời cũng là muốn tiêu hao gia tộc này.”

Pecival hơi trầm ngâm một chút, đột nhiên hai chân mày nờ ra cười nói.

“Ta nghĩ kế hoạch của đại đế lần này sẽ không hoàng mỹ như vậy đâu.”

Phillip ngạc nhiên hỏi.

“Ý hoàng tử là sao?”

Pecival nhìn về phía xa như nhớ lại điều gì vu vơ nói.

“Franz là một tên khổng kiếp mà không bao giờ chịu thiệt.”

-----Phân cách-----

“Ác xì”

“Khốn nạn, tên nào vừa nói xấu ta.”

Franz vừa ác xì vừa mắng. Trong sân trạch viện Franz đang huấn luyện cho đám cận vệ Tia Chóp. Trận chiến vừa qua thực lực của đám cận vệ này chính xác là chưa giúp được gì nhiều. Tuy trang bị hoàn mỹ nhưng thực lực lại quá thấp. Khi đối đầu với đầu Vương, đầu Hoàng đám cận vệ này cơ bản chính là kiến hôi. Một điều nữa Franz nhận ra khuyết điểm của cận vệ Tia Chóp đó là không biết mã chiến. Lúc giải cứu Elena bọn hắn căn bản chính là cưỡi ngựa đến, leo xuống ngựa rồi giáp lá cà. Nhưng việc đó Franz đánh để tính sau, trước mắt phải tăng thực lực cho bọn hắn. Franz tìm trong hệ thống một loại thuốc kích phát tiềm năng của con người cho Từ thần và cả cận vệ sử dụng. Nhanh chóng đề cao thực lực của bọn hắn, ước chừng chỉ cần nửa tháng tất cả cận vệ sẽ đạt đến đẳng cấp Đại đấu sư, còn Từ thần thì tu vi sẽ tiến thêm một bước.

“Thiếu gia, những thứ ngài cần đã chuẩn bị xong rồi.”

Chợt Natasha xuất hiện sau lưng hắn nói. (Công nhận đám này thích xuất hiện sau lưng, có ngày hù chết người). Franz gật đầu nói.

“Đề ta đi xem thử.”

Bước ra sân trước đã thấy chồng lên một tòa núi nhỏ hoa hồng, bên dưới là một đồng đèn nền lớn nhỏ khác nhau. Leona ngạc nhiên hỏi.

“Em trai, người mua nhiều hoa và nên vậy để làm gì?”

“Ha ha, bí mật, thần viết không thể nói, không thể nói.” (Nguyên văn: Phật viết: Không thể nói.)

Franz vừa kiểm tra số lượng hoa vừa cười nói. Chợt hắn thấy lạng sáng lung. Quay đầu nhìn lại đã thấy Leona mặt trầm xuống khẽ xoắn tay áo. Franz hoảng sợ nói.

“Ta nói, ta nói...”

Franz khẽ thì thầm vào tai Leona, chỉ thấy cô kinh ngạc nói.

“Có vậy nữa sao, có vẻ thú vị, ta sẽ giúp người lần này.”

...

Chiều tối, Hoàng gia học viện có một khu vực rộng lớn làm nơi ở cho các học viên của học viện, tuy nhiên, đa số các quý tộc đều muốn ra ngoài thành ở để có không khí tự do hơn, nên khu ký túc xá có vẻ ít người. Phía trước ký túc xá là một vườn hoa lớn, còn phía sau là một quả đồi nhỏ, đồng cỏ xanh mướt, chiều tối xuống, sườn mờ khẽ bay làm cho quả đồi càng thêm huyền ảo.

“Elena, người đang nhìn gì vậy?”

Trong phòng, Elena đang nhìn về phía quả đồi dần tối lại kia, bên cạnh cô là ba thiếu nữ xinh đẹp không kém gì cô, đó là những người bạn chung phòng của Elena. Công chúa Adina, cháu gái của Phillip công tước Amy và con gái của một quý tộc khác là Emma. Họ đều là những hoa khôi của Hoàng gia học viện. Công chúa Adina là con gái út của vua Nikolai V đại đế, cô có mái tóc vàng óng ả, gương mặt trái xoan, đôi mắt xanh biếc như muốn hút hồn người khác, trên người cô mặc một chiếc váy màu đỏ, cả người tỏa ra một khí tức cao quý mà không ai có thể chạm tới. Amy thì có vẻ hơi giống với Phillip công tước, tóc cô màu đen, ngũ quan thanh tú, trên người mặc một chiếc áo bào mà pháp sư thanh lịch, cô tạo cho người ta một cảm giác điềm đạm khó tả, Amy còn mang một cặp kính nhỏ làm cô có vẻ giống như một trí sĩ. Người còn lại là Emma, cũng chính là người vừa hỏi Elena, cô nhìn khá trẻ con, một mái tóc đỏ được xõa đằng sau lưng, trên người mặc một bộ váy màu trắng, gương mặt vẫn còn nét ngây thơ, thân hình nhỏ nhắn, cô chính là đại diện của một loi tình nghịch. Elena lại tỏa ra một khí tức dịu dàng, êm đềm, đó cũng chính là điều Franz thích ở cô. Ngoài ra bây giờ cô còn có thêm một tia thành thực khó thấy. Nét thành thực khi cô đã trở thành phụ nữ. Bốn người bốn vẻ làm căn phòng bùng bùng xuân sắc đầy sức sống.

“Elena, mấy ngày nay người cứ tương tư như vậy hoài, có phải là mơ mộng đến vị kỳ sĩ nào không?”

Adina khẽ cười trêu chọc Elena. Emma vội chen vào.

“Đúng vậy, nhất định là thế rồi. Đêm qua ngủ còn nói mơ nữa cơ.”

Elena ngượng đỏ gương mặt lên.

“Không có, ta đâu có nhớ ai đâu chứ.”

Amy cũng khẽ gấp cuốn sách đang đọc lại, gỡ đôi kính xuống nhẹ nhàng nói.

“Elena, mọi người đều là chị em với nhau cả, có việc gì thì cứ nói, bọn ta sẽ đòi lại công đạo cho người.”

“Không có, ta thật không có chuyện gì mà.”

Elena vội chối. Trong đầu lại hiện lên gương mặt của Franz. Chết tiệt, tại sao lại nhớ đến tên khốn ấy chứ. Amy mỉm cười lơ đãng nhìn ra cửa sổ nói.

“Ta nghĩ mọi chuyện sắp rõ ràng thôi.”

“Chị Amy, chị nói vậy là sao?”

Emma tò mò hỏi. Amy khẽ cười.

“Nãy giờ bên phía đồi kia có người chạy đi chạy lại, tuy rất nhẹ nhàng nhưng ta vẫn phát hiện được. Trong ba chúng ta chỉ có Elena bất thường nhất ta nghĩ kẻ đó chính là vì Elena mà đến.”

Cả ba người kinh ngạc vội nhìn ra cửa sổ, nhưng tất cả chỉ là một màn đêm tối đen như mực, không thể thấy gì. Adina nghi hoặc nói.

“Chị Amy, có phải chị nhầm không, sao ta không thấy gì cả?”

Amy cười nhẹ.

“Ta không nhìn bằng mắt, ta nhìn bằng thần thức của Ma pháp sư. Đừng quên ta đã là Ma đạo sĩ.”

Ma đạo sĩ, chính là ma đạo sĩ. Amy không hồ là cháu gái của Phillip công tước. Mới mười chín tuổi đã trở thành ma đạo sĩ. Đây tuyệt đối chính là một thiên tài. Chỉ cần hơn mười năm cô tuyệt đối có cơ hội tấn công vào cảnh giới pháp Thánh. Nhưng bình thường Amy luôn điềm đạm như vậy, rất ít khi xuất hiện và cũng rất lạnh lùng. Chỉ lúc ở trong phòng bốn người thế này mới thấy được nụ cười khẽ trên môi cô. Amy đánh mắt về phía xa nói. Kia bắt đầu rồi.

Chỉ nghe rít một tiếng, một mũi tên lửa phá không bay lên bầu trời làm mọi người ngược nhìn về phía quả đồi. Bên sườn đồi bắt đầu rực sáng lên, một ngọn lửa, hai ngọn lửa, ... liên tiếp những ngọn lửa được thắp lên chiếu sáng rực cả một vùng trời. Khi cả cả ngọn đồi được thắp sáng, chỉ thấy một người thanh niên mặc một bộ quần áo kì lạ màu đen (chính là bộ Veston ngày nay) trên tay cầm một đóa hoa hồng lớn đứng đó.

“Elena”

Thanh niên đó hét lên, tiếng hét không to nhưng lại truyền thẳng vào tai mỗi người. Chỉ thấy trong phòng Elena đang dùng tay che miệng mình lại, hai hàng lệ chảy dài trên gò má. Đó chính là Franz. Thực sự là hấn. Chợt ngọn lửa biến đổi, những ngọn lửa còn sáng được sắp thành ba chữ “Anh yêu em” (Thực chất là I Love You). Franz lại hét lên.

“Elena, anh yêu em, lấy anh nhé.”

Những đốm lửa lại biến đổi thành dòng chữ “em đồng ý làm vợ anh chứ?” bên dưới còn có hai ô trống, ô thứ nhất viết “đồng ý”, ô kia viết “ngần lần đồng ý”. Franz lại nói.

“Em chỉ cần vẫy tay thôi, anh sẽ biết em chọn điều gì”

Emma che miệng nói.

“A, vậy chẳng phải là không cho Elena lựa chọn sao?”

Elena thì ngượng ngùng, gương mặt đỏ lên nhưng đầy ngọt ngào và hạnh phúc, cô thầm nói.

“Đồ mặt dày không biết xấu hổ mà.”

Amy thì khẽ cười nói.

“Dù có hai sự lựa chọn thì kết quả cũng chỉ là một thôi.”

Emma khó hiểu hỏi.

“Như vậy là sao ạ?”

Adina gõ lên đầu cô cười nói.

“Nhìn Elena ngượng còn không biết kết quả sao?”

Emma a lên một tiếng, còn Elena thì càng ngượng ngùng hơn. Bên dưới ký túc xá đã tập trung hàng trăm học viên của học viện nhìn khung cảnh lãng mạn đó. Tất cả mọi người đều tiến về quả đồi nhỏ để nhìn rõ hơn. Trong đôi mắt của từng thiếu nữ bùng lên sự khao khát. Một nữ học viên nói.

“Ôi, thật lãng mạn mà, nếu có ai làm như thế với ta ta sẽ đồng ý ngay.”

Lập tức một Nam sinh liền đồng ý nói.

“Vì ngượng, ta sẽ làm thế.”

“Cút đi, ai mà cần nhà ngượng.”

Nữ sinh liền trở mặt tung cho nam sinh một cước ngã chổng vó.

Ở phía xa lại có hai bóng người già nua chứng kiến tất cả. Một bóng người khẽ thở dài.

“Tuổi trẻ bây giờ thật là...”

Bóng hình kia lại nói.

“Ta muốn báỉ hấn làm sư phụ, làm thế này chắc chắn Ava sẽ đồng ý cưới ta.”

Người đầu tiên khinh bỉ nhìn hấn.

“Lão già, giữ một chút phong độ của viện trưởng đi, ngươi theo đuổi bà ấy mấy chục năm rồi chưa đủ hay sao?”

Người kia hắng hơi một tiếng nói.

“Ta nói này, ngươi có biết là tình yêu không ngăn cách bằng tuổi tác không hả.”

...

“Elena, đừng để trái tim anh hao mòn trong chờ đợi nữa.”

Franz lại nói. Mọi học viên cũng ngược nhìn về khung cửa sổ phòng Elena chờ đợi, đám người Amy cũng thúc dục.

“Mọi người đang chờ em kìa Elena.”

Elena ngượng ngừng đưa tay lên vẫy một cái hình chữ “V” lập tức ở ô “ngàn lần đồng ý” hiện lên một dấu tick.

“Bùng”

Một tiếng nổ lớn, cả ô “ngàn lần đồng ý” bùng lên một ngọn lửa sáng ngời chiếu sáng cả bầu trời. Phía bên sườn đồi Kasuo cũng ngã xuống thờ đốc.

“Cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ. Một chết ta mà, chưa từng thấy ai dùng hỏa độn để làm trò này như thiếu gia.”

Natasha đưa khăn cho hấn nói.

“Ta thấy như vậy rất đẹp mà, ta cũng thích được như vậy.”

Mắt Kasuo bỗng sáng lên thì thầm: “Thật sao?”

Mọi người ngỡ ngàng trước khung cảnh tráng lệ đó. Khi bình tĩnh lại thì đã không còn thấy Franz trên đồi nữa, mà hấn đã đứng bên cửa sổ phòng Elena từ bao giờ.

Mọi người đều giật mình, chỉ có Amy là nghi hoặc nhíu mày lại. Hấn di chuyển đến đây bằng cách nào. Hai bóng hình phía xa cũng kinh ngạc.

“Viện trưởng, đó là không gian ma pháp đã bị thất truyền sao?”

Người viện trưởng lắc đầu nói.

“Không phải, ta không cảm nhận được chút ma pháp dao động nào từ hấn ta cả, thanh niên này thật thần bí.”

Franz đưa tay ra nói.

“Elena, nắm lấy tay anh.”

Elena ngượng ngừng đặt bàn tay nhỏ bé, xinh xắn vào tay hấn. Franz lại nói.

“Giờ nhắm mắt lại đi.”

Elena ngoan ngoãn nhắm mắt. Franz thì thầm.

“Phi lời thần thuật” (Hiraisin là phi lời thần)

Tựa như thuận di, hai người chợt xuất hiện lại trên quả đồi trước sự kinh ngạc của mọi người. Elena mở mắt ra, cô kinh ngạc mình đã ở trên đồi từ bao giờ. Xung quanh được thắp sáng bởi hàng trăm ngàn ngọn nến lớn nhỏ. Franz gối đầu.

“Ngại quá, chắc trong thành đêm nay có vài nhà không có đèn để thắp bởi vì ta đã mua hết nến trong thành rồi.”

Elena mỉm cười hạnh phúc. Đây chính là người đàn ông của cô. Tuy có hơi trẻ con, bốc đồng nhưng ở bên cạnh hấn cô cảm thấy rất an toàn. Mỗi khi cô gặp nguy hiểm, hấn đều đến đúng lúc, hấn chính là người mà thần đã sắp đặt cho cô.

Franz đột nhiên quỳ một chân xuống thềm cỏ đưa tay, trên tay hấn là một chiếc nhẫn màu trắng, bên trên có đính một mảnh hồng ngọc hình trái tim màu đỏ. Franz khẽ nói.

“Làm vợ anh nhé Elena.”

Elena ngọt ngào nói.

“Em đồng ý”

Woa.

Mọi người phía dưới ồ lên vỗ tay chúc mừng, lúc này từ trên trời bỗng nhiên nhẹ nhàng rơi xuống hàng ngàn, hàng vạn mảnh hoa hồng như là một cơn mưa hoa hồng của thần tình yêu ban tặng cho cặp đôi này vậy. Hoa hồng rơi đỏ cả mặt cỏ, ánh nền lung linh chiếu sáng cả một vùng trời huyền ảo.

Trên trời đêm không ai thấy vài bóng người đang cười trên những con chim kỳ lạ liên tục rải hoa hồng xuống. Không ai khác chính là nhóm Tử thần. Hai người nhận được tin thiếu gia triệu tập Tử thần mọi người đều ngựa không dừng vó chạy đến đây. Chỉ thiếu mỗi Gilliam là ở thành Aden nên không thể đến. Nào ngờ Franz lại giao cho bọn hắn đi rải hoa hồng. Salah cầu nhàu nói.

“Không ngờ thiếu gia lại bảo chúng ta làm việc này.”

Karla cười khổ nói.

“Nếu để mọi người biết Tử thần lại đi rải hoa hồng tình yêu không phải là bị bọn cường đạo cười đến rụng răng hay sao?”

“Hôn đi, hôn đi”

Phía dưới mọi người hoan hô cổ vũ cho Franz và Elena. Franz khẽ cười.

“Mọi người yêu cầu کیا Elena”

Elena um một tiếng ngượng ngùng rồi nhắm mắt lại. Franz khẽ ôm lấy cô, hai bờ môi từ từ tiến lại gần nhau trước sự chờ mong của mọi người. Gần hơn, gần hơn.

“Vũ Huy từ tước tiếp chỉ.”

Đột nhiên một tiếng hô vang phá tan bầu không gian lắng đọng. Tất cả mọi người hưng phấn nhìn về phía sau xem thử kẻ nào to gan lại dám phá đám việc tốt này. Phía sau cùng Pecival ngạc nhiên nhìn ánh mắt của mọi người lo sợ nói.

“Ta vừa làm gì sai sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Âm mưu

Trong phòng Franz ngồi đối diện với Nhị hoàng tử Pecival, hai bên là Leona, Alex và các thành viên của Tử thần. Franz bắt mắt nhìn Pecival với ánh mắt u oán làm hân lạnh cả người, Nhị hoàng tử cười khổ.

“Ta đã xin lỗi rồi mà người anh em, có cần nhìn ta bằng ánh mắt oán phụ thế không, ta đây nhưng không thích nam nhân.”

“Phi, cút cm người đi, phá hỏng chuyện tốt của ta, ngươi có biết tà xây bảy tòa tháp chứ không ngăn cản một cuộc tình duyên không hả?” (Câu này là chế)

Franz khinh bỉ nhìn Nhị hoàng tử mà mắng, nếu có người hoàng tộc ở đây chắc Franz đã bị hỏi tội, xét nhà. Franz sửa lại thế ngồi một chút rồi nói.

“Nói đi, lần này là gì đây?”

Pecival cũng biết tính tình của Franz nên chỉ cười mà chẳng nói gì chỉ đưa cho hắn một quyển trục để hắn tự xem. Franz khẽ liếc qua, chân mày khẽ nhăn lại. Lát sau Franz buông quyển trục xuống nói.

“Theo ngài thì ta phải làm sao?”

Nhìn Franz nghiêm túc như thế Pecival cũng nghiêm mặt lại nói.

“Ta cũng không biết, nhưng Phillip công tước nói đây là tai họa của ngươi nhưng nếu làm tốt thì đây sẽ là bầu trời để ngươi bay lên.”

Franz suy nghĩ một chút rồi nói.

“Cảm tạ hoàng tử và Phillip công tước rồi. Xin ngài chuyển lời lại Đại đế tháng sau ta nhất định sẽ lên đường.”

Pecival gật đầu đứng lên nói.

“Vậy tốt rồi, người ra đây, ta cần nói chuyện riêng với người một chút.”

Nói rồi Pecival đi ra ngoài hậu viên, Franz cũng đi theo. Trong vườn Pecival khẽ nhìn lên bầu trời đen, hôm nay bầu trời không có sao nên có thể nhìn rõ được cả ngàn vạn vì sao trên bầu trời. Pecival khẽ nói.

“Người nói xem sinh ra trong hoàng tộc là may mắn hay không đây?”

Franz hơi liếc nhìn Pecival nói.

“Người một môi sao?”

Quen biết với Pecival hai năm, Franz thừa biết tính cách của hắn, Pecival vốn là một người nhân hậu, hắn luôn mong muốn có một gì đó thật đúng nghĩa nhưng trong hoàng tộc có thể sao? Nikolai đại đế thường thức hắn nhưng Đại hoàng tử bên cạnh hắn luôn như hồ rình mồi. Hắn không thể không tự thay đổi chính mình để chống lại.

“Đại hoàng tử đã liên minh với gia tộc Carlos.”

Pecival khẽ nói. Franz hơi nhướng mày, mặc dù biết khi gia tộc Bonarpate đứng về phía Nhị hoàng tử thì đương nhiên gia tộc Carlos sẽ đứng bên cạnh Đại hoàng tử nhưng không ngờ mọi việc lại diễn ra vào lúc này. Nhìn biểu lộ của Franz Pecival nói tiếp.

“Đại hoàng tử vốn đối đầu với ta, hắn là một người rất nghi kỵ nên dù ta có nói không muốn tranh đoạt hoàng vị hắn cũng không tin. Mà giờ người lại đắc tội với gia tộc Carlos nên người bạn hắn muốn loại trừ nhất sẽ là ta và người.”

Pecival chỉ về Franz rồi lại chỉ về ngực mình cười chua chát. Hắn vốn không muốn đối đầu với Đại hoàng tử nhưng không thể, sống trong hoàng tộc phải biết dùng thủ đoạn và nhẫn tâm. Franz không nhận được nói.

“Ý đại đế như thế nào?”

Pecival lắc đầu.

“Ta cũng không biết, hắn luôn đề ta và hoàng huynh tự phát triển thế lực đối đầu nhau, nhưng cũng luôn tìm cách để tiêu hao các đại gia tộc. Không giấu gì người lần này người đi Bridge cũng chính là để tiêu hao sức mạnh của gia tộc Bonaparte.”

Franz cúi đầu, chân mày khẽ nhíu lại trầm tư. Pecival lại nói.

“Có một chuyện rồi hai năm rồi người vẫn chưa trả lời ta?”

Franz ngẩng đầu lên nói.

“Khi nào ngài trả lời được câu hỏi của ta thì khi đó ngài sẽ có được điều ngài mong muốn.”

Hai năm trước Pecival có ý muốn Franz sẽ phò tá mình chống lại Đại hoàng tử nhưng Franz chỉ hỏi hắn một câu.

“Giữa lưỡi kiếm và vỏ kiếm ngài sẽ chọn cái nào?”

Đến nay Pecival vẫn chưa thể trả lời được. Nghe Franz nói thế Pecival cũng chỉ thờ dãi.

“Thôi được, người hãy từ từ suy nghĩ, theo ta thì chuyến đi Bridge này của người sẽ không hề dễ dàng. Người hãy chuẩn bị cho tốt, ngày mai cùng ta về Muchen. Nghe cha người nói còn muốn dẫn thêm Vladislavovna tiểu thư trở về” (Ở đây tên chỉ được gọi trong quan hệ thân mật, bình thường thì chỉ được gọi họ.)

Nói rồi Pecival xoay người đi ra ngoài. Chờ Nhị hoàng tử khuất bóng Franz nói.

“Cho ta biết thông tin về Bridge.”

Phía sau Karla đột nhiên xuất hiện nói.

“Pháo đài Bridge được xây dựng từ ngàn năm trước, đó là cánh cửa cuối cùng ngăn kẻ địch tiến vào bình nguyên Xoma. Bridge có thể coi là một lãnh địa rộng lớn với một phần nằm ở bình nguyên Xoma có thể trồng trọt, phần kia lại nằm kề đầm lầy U Linh nhiều khoáng sản, phía đông giáp biển, có một bến cảng giao thương hạn nhỏ, thuyền buôn chủ yếu là đến thu mua những sản vật lấy từ U Linh đầm lầy và các đặc sản khác. Bình lính đồn trú tại đây vốn hơn một vạn người nhưng hai trăm năm gần đây bởi vì chiến loạn không lan đến Bridge nên nó dần dần bị bỏ hoang phế, thành vệ binh già yếu chỉ hơn một ngàn người. Cách đây một trăm năm ở Bridge đột nhiên xảy ra nạn thú triều hằng năm, quân đội nơi đó không đủ sức chống lại nên phải mượn sức lính đánh thuê. Từ đó hình thành nên ba có thể lực xuất phát từ lính đánh thuê quản lý pháo đài.”

Karla nói qua một lượt tổng quát về Bridge. Franz gật đầu hài lòng, Phillip công tước quả nhiên nói không sai. Nếu xử lý tốt việc này thì Bridge chính là đất cắm dùi của hắn. Nhưng ba gia tộc ở Bride lại không phải ăn chay. Hơn nữa dù có tiếp quản được Bridge thì muốn xây dựng lại nó cũng phải tốn một khoản tiền khổng lồ. Thảo nào Pecival nói Đại đế muốn tiêu hao gia tộc hắn, quả là thâm mà. Franz chợt nói.

“Tình hình đoàn lính đánh thuê như thế nào rồi?”

Hai năm trước hắn thành lập một đoàn lính đánh thuê Tia Chóp lấy chủ chốt chính là Từ thần cùng đội cận vệ Tia Chóp sau đó để Salah quản lý. Karla nghĩ một chút rồi nói.

“Lính đánh thuê hiện giờ đã đạt đến đoàn lính đánh thuê cấp B, nhân số ước chừng ba ngàn người, trong đó có năm trăm Đại đấu sư, mười đấu Vương, có hai cao cấp ma pháp sư. Theo ý của thiếu gia đã chia thành từng đội gồm một trăm Trọng trang chiến sĩ, một trăm đạo tặc, hai trăm cung tiễn thủ, bảy trăm kiếm sĩ, chín trăm thuần bài chiến sĩ, một ngàn trường thương binh.”

Franz gật đầu lại hỏi.

“Chúng ta không có kỵ sĩ sao?”

Karla cười khổ nói.

“Đâu phải ngài không biết đối với chiến mã đế quốc quản lý rất chặt, mà ma thú lại không thể trang bị số lượng lớn, hơn nữa rất khó bắt nên trong các đoàn lính đánh thuê cơ hồ không có kỵ sĩ. Nếu có thì cũng chỉ là ngựa thường phục vụ di chuyển mà thôi.”

Kỵ binh là một lực lượng mang tính chiến lược nên đế quốc vô cùng coi trọng, thường các mục trường chăn nuôi chiến mã đều được đặt dưới sự khống chế của đế quốc, tư nhân rất khó có thể sở hữu chiến mã. Mà chiến mã ở đây cũng không phải là giống ngựa bình thường, nó là một loại ma thú cấp ba được thuần dưỡng phục vụ cho chiến tranh. Nên kỵ sĩ ít nhất cũng phải đạt đến Đại đấu sư trung kỳ mới có thể cưỡi lên chiến mã. Franz còn biết đế quốc còn có một chi kỵ binh kỳ lạ được gọi là Thiên Không kỵ sĩ đoàn, mà tọa kỵ của chi binh này là những chiến mã có cánh như thần thoại Hí Lạp. Các kỵ sĩ thiên không ít nhất cũng phải đạt đến đẳng cấp Đấu Hoàng được trao tước vị Nam tước. Đây chính là lực lượng cấp cao của Ala đế quốc trực thuộc Cẩm quân, chỉ khi nào đại chiến lớn xảy ra mới xuất động cứ như là không quân vậy.

Franz suy nghĩ một chút rồi nói.

“Truyền lệnh ta tăng cường Âm bộ xâm nhập vào thành Bridge, ta muốn có một bản báo cáo chi tiết về các thế lực trong thành, lính đánh thuê đoàn trong vòng nửa tháng phải đạt đến A cấp, mở rộng quân số lên năm ngàn người trong đó chứa ra năm trăm danh ngạch tuyên bố chiêu mộ ma pháp học đồ.”

“Vâng, thiếu gia.”

Tuy không biết Franz chiêu mộ ma pháp học đồ làm gì nhưng Karla vẫn mang lên mặt nạ đi thi hành. Đó chính là điều lệ của Từ thần: “Không được nghe lời nói của thiếu gia.”

Franz nằm luôn xuống bãi cỏ trong vườn nhìn lên bầu trời đêm. Xem ra sắp tới còn nhiều chuyện cần phải làm rồi.

-----Phân cách-----

Trong kinh thành Muchen, gia tộc Carlos bây giờ đang tiếp một vị khách quý. Trong phòng khách ngồi một trung niên gần sáu mươi tuổi và một thanh niên trẻ tuổi mới hơn hai mươi. Trung niên khí vũ uy phàm nhưng ánh mắt lại thâm trầm, trên người mặc một áo bào màu đen, trên tay là chiếc nhẫn ngọc khắc hình con hổ, đây chính là gia chủ của gia tộc Carlos – Edric Carlos. Còn thanh niên kia không ai khác chính là Đại hoàng tử Luscar. Chuyện gia tộc Carlos ủng hộ Đại hoàng tử không phải là chuyện gì lạ, phía sau mỗi cuộc tranh đoạt hoàng vị luôn có sự hậu thuẫn của các gia tộc, nhưng điều quan trọng là chỗ tốt gia tộc đó đạt được là gì nếu tân vương lên ngôi mới là điều quan trọng, và tất nhiên điều này cũng chỉ có hai người biết mà thôi.

“Xem ra ý Đại đế là đẩy hoàn toàn Nhị hoàng tử sang gia tộc Bonaparte rồi. Không ngờ tên nhóc đó giết đệ tử tộc ta lại còn được thăng quan. Còn gia tộc Vladislavovna giờ ta sẽ sang phần bọn hắn?”

Edric hừ lạnh nói. Chuyện con cháu gia tộc hắn bị Franz giết làm hắn vô cùng tức giận. Nhưng ý chỉ Đại đế đã quyết, hắn không thể không tuân theo nên muốn trút giận lên đầu gia tộc của Elena. Trái ngược lại với Edric, Luscar chỉ đứng đĩnh nói.

“Công tước đừng nóng, gia tộc Vladislavovna giờ đã được sắc phong Từ tước, trở thành một trung đẳng quý tộc, hơn nữa bọn hắn lại sắp thông gia với gia tộc Bonaparte ngài làm như vậy bọn hắn sẽ trở mặt mà Đại đế cũng sẽ trách ngài vì mặt mũi.”

Đứng ra mà nói thì Luscar phải cảm ơn Franz. Bởi vì nếu không có vụ việc này gia tộc Carlos không thể hoàn toàn đứng về phía hắn được, đồng thời cũng từ đó hắn đạt được chỗ tốt lớn nhất. Nghe Đại hoàng tử nói Edric cũng bình tĩnh lại nói.

“Ngài cũng đừng quá lạc quan. Gia tộc Bonaparte nếu đã ủng hộ Nhị hoàng tử thì chính là chỗ dựa vững chắc cho hắn. Nếu không diệt trừ sớm thì ngài sẽ gặp phiền toái lớn.”

Nghe vậy Luscar bỗng nhiên bật cười.

“Ha ha, không ngờ Công tước lại có ý nghĩ giống ta, ta cũng hiểu vô độc bất trượng phu, mọi chuyện ta đã sắp xếp xong, nhưng muốn hướng Công tước

giúp đỡ một chút, ngài biết đấy, hiện tại Đại đế đang rất đề ý ta, mà ta lại không có quân quyền.”

Luscar lại khẽ ghé vào tai Edric nói gì đó, chỉ thấy lông mày hắn hơi nhíu lại, sau đó lại giãn ra.

“Công tước thấy thế nào?”

Luscar cười hỏi. Edric thì tỏ ra thận trọng.

“Ngài cũng nên hành sự cẩn trọng, lần này chúng ta phải thành công, hơn nữa hi vọng ngài sẽ giữ lời.”

“Điều này thì ngài yên tâm, ta cũng đã tính đến trường hợp xấu nhất. Còn về chuyện hợp tác phải lấy chân thành làm đầu. Ta nhất định sẽ giữ lời.”

Luscar rất thoải mái nói. Thấy vậy Edric cũng cười nói.

“Vậy mong chúng ta hợp tác vui vẻ.”

“Hợp tác vui vẻ”

Cả hai đều nở nụ cười nham hiểm, một âm mưu lại được hình thành, phía bên ngoài mây đen bỗng nhiên kéo đến che lấp bầu trời. Âm một tiếng, tia sét rạch ngang chiếu sáng cả một vùng trời. Giông tố đã nổi lên rồi.

Xin lỗi mọi người, mấy hôm nay về quê nên không đăng truyện được. Giờ sẽ tiếp tục đăng đều.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bị phục kích

Sáng ngày hôm sau, cả trạch viện của Franz hồi hã chuẩn bị lên đường. Lần này Nhị hoàng tử Pecival đến Hoàng gia học viện cũng không mang nhiều người, chỉ gồm có một đội hai trăm kỵ binh cấm quân, người nào cũng đạt đến Đại đấu sư. Các kỵ sĩ đều được trang bị đến tận răng, cả người được bao bọc bởi một bộ khôi giáp màu vàng có khắc đồ án màu đen kỳ lạ, bên trên giáp có các khớp nối tinh xảo để khi chiến đấu được linh hoạt hơn, đầu được bảo vệ bằng một mũ giáp che kín cả mặt chỉ chừa lại đôi mắt, thậm chí chân cũng mang giày làm bằng kim loại. Nói thẳng ra thì đây chính là một con quái vật bằng sắt thép. Mỗi kỵ sĩ đều cưỡi trên ngựa chiến thuần chủng, tay cầm trường thương, còn có một thanh Thập tự kiếm gắt bên hông. Nhìn đội kỵ binh này Franz cũng phiền muộn không thôi. Tại sao ta không có một chi kỵ binh như thế này chứ.

Lần này về đế đô Franz cũng không mang nhiều người, chỉ có mười người trong đội cận vệ tia chớp đi theo đều bảo vệ Elena mà thôi. Lại nói đến cô nàng này nghe nói lần này về ra mắt cha chồng lại xấu hổ đỏ mặt chui vào xe ngựa với Leona sống chết không chịu ra.

“Đã nhớ những lời ta nói chưa?”

Franz trầm giọng nói với Tử thần. Lần này hắn không dẫn theo Tử thần mà phân công nhiệm vụ cho mọi người. Bằng mọi giá phải nhanh chóng nâng cấp cấp độ của đoàn lính đánh thuê. Riêng Karla thì phải đến pháo đài Bridge để phát triển Âm bộ. Đối với Karla Franz vô cùng yên tâm. Tuy mới chỉ mười sáu, mười bảy tuổi nhưng Karla hành sự vô cùng cẩn trọng và đầu óc cũng khá linh hoạt. Hoạt động trong Âm bộ hơn một năm công việc của Karla luôn được sắp đặt đầu vào đây, hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ. Đến mức Emon cũng phải khen ngợi cô rất nhiều.

“Vâng, thiếu gia.”

Tử thần đồng thanh trả lời. Trong tâm thức của họ luôn duy trì ý nghĩ hoàn toàn tuân lệnh của Franz mà không hề có ý kiến gì. Salah không nhận được hỏi.

“Thiếu gia không định dẫn theo người nào đi cạnh sao?”

Bình thường Franz đi đâu cũng sẽ dẫn theo hai Tử thần bên cạnh nhưng lần này hắn chỉ mang theo đội cận vệ, những người khác đều bị hắn bắt lưu lại. Franz lắc đầu nói.

“Các ngươi mỗi người đều có một việc, cần phải làm thật tốt. Với lại thực lực của các ngươi còn kém hơn ta, liệu có thể bảo vệ được ta sao? Nghĩ lại ta có ít người để dùng quá.”

Cả đội Tử thần cúi đầu xấu hổ. Tuy nói bọn hắn tu luyện tốc độ thăng tiến cực nhanh nhưng vẫn thua Franz nhiều lắm. Một mình Franz cơ hồ có thể đánh bại cả đội. Bọn hắn trong lòng thầm nhủ cần phải nhanh chóng tu luyện hơn nữa, phải mạnh hơn nữa để bảo vệ thiếu gia. Franz tất nhiên nhìn ra suy nghĩ của bọn hắn nhưng hắn cũng không nói gì. Cứ để Tử thần duy trì ý nghĩ đó là rất tốt. Con được tu luyện mỗi người đều phải biết truy cầu, càng cố gắng nhiều hơn nữa mới có thể viên mãn được.

“Được rồi, các người lập tức đi làm nhiệm vụ đi.”

Nói rồi Franz bước ra sân trước. Cẩm quân đã chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng. Kỵ sĩ một màu áo chàng đỏ sắp thành hai hàng trước trạch viện, giữa đoàn là một chiếc xe ngựa tinh xảo, bên trong chính là Leona và Elena, bởi vì hai người là ma pháp sư nên phải được bảo hộ bên trong. Franz thấy Alex liền cười nói.

“Anh rể không cùng ta về để đồ sao?”

Alex chỉ cười nhẹ chỉ tay vào xe ngựa nói.

“Cô ấy không cho ta đi, nói rằng ta dám đi theo sẽ cho hóa cầu đốt trụ tóc của ta.”

Bỗng nhiên trong xe phát ra tiếng hừ lạnh nói.

“Alex, đừng tưởng tai lão nương bị điếc, có giới người lập lại một lần.”

Leona lại nổi bão rồi. Chỉ thấy Alex mặt không còn một giọt máu vội chào Franz một tiếng rồi chạy thẳng. Nhìn hai người Franz bật cười. Người này khi vũ hiên ngang vậy mà lại sợ vợ a. Franz cũng leo lên ngựa sóng vai với Nhị hoàng tử nói.

“Chúng ta đi được rồi.”

Pecival gạt đầu. Lập tức một người hô to lên.

“Khởi hành.”

Cả đoàn người chậm rãi đi về phía trước, lá cờ hùng ưng màu xanh tung bay trong màn sương sớm, áo choàng màu đỏ của Cẩm quân nhanh chóng khuất dần phía cuối con đường. Bên trạch viện lúc này lại có một chi kỵ binh chạy tới. Toàn bộ kỵ binh đều thuần một sắc trắng từ chiến mã cho đến khôi giáp, đây chính là một tiểu đội của Trừng giới kỵ sĩ đoàn. Đội kỵ sĩ chạy đến thấy Alex liền xuống ngựa quỳ một chân xuống.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân.”

Alex thu ánh mắt nhìn theo đoàn xe lại khẽ gạt đầu nói.

“Đứng lên đi, chúng ta trở về Thần thánh chi đô.”

-----Phân cách-----

Mất hết một buổi sáng đoàn người Franz cũng đã đi được gần một nửa chặng đường. Trên thảo nguyên mênh mông bát ngát một dãy dài màu đỏ áo khoác của Cẩm quân chậm chậm di chuyển. Lại phải nói đến địa hình của Ala đế quốc có phần hơi giống Campuchia. Xung quanh đế quốc là địa hình đồi núi nhấp nhô, phía bắc là băng nguyên lạnh giá, phía nam là hải dương vô tận, khi vượt qua được vùng đồi núi thì bên trong chính là một mảnh bình nguyên mênh mông. Ala đế quốc được xây dựng lên từ ngàn năm trước, Chính là sau sự kiện “Quý triều” ngàn năm, Ala đế quốc tách ra khỏi Zenit đến quốc trở thành một quốc gia độc lập. Nằm ở giữa ba đại đế quốc nên Ala đế quốc phải luôn duy trì bảy quân đoàn độc lập trong đó năm quân đoàn đều phải đồn trú tại biên cương, ở miền đồi núi đều được xây dựng lên các pháo đài phòng ngự. Có người nói rằng nếu như các pháo đài ở miền núi đều bị thất thủ thì cũng là lúc Ala đế quốc diệt vong. Nói như vậy cũng không phải là sai, bởi vì sau lưng các pháo đài chính là vùng đồng bằng rộng rãi, không có nơi hiểm yếu để phòng ngự nên dù là Cẩm quân hay ma pháp sư quân đoàn thủ bên trong cũng khó có thể chống lại được quân địch.

Franz sóng vai đi cùng Nhị hoàng tử, phía sau là đội cận vệ Tia chớp bảo vệ chiếc xe ngựa vào giữa, Cẩm quân đi phía ngoài cùng tạo thành hai lớp bảo vệ. Nhìn đội kỵ binh này Franz cũng thấm cảm khái. Không hổ là Cẩm quân của đế quốc, người nào cũng đều thực lực mạnh mẽ, quân kỷ nghiêm minh. Nếu so với thành vệ quân thì quả là một trời một vực.

“Đừng hăm mộ, trước sau gì người cũng sẽ có một chi kỵ binh thôi. Đại đế cho phép người lấy một ngàn người từ Hồ Gầm quân đoàn sao, tại sao người không yêu cầu kỵ binh đầu này.”

Nhị hoàng tử tất nhiên nhìn ra tâm tư của hắn liền cười nói. Franz sáng mắt lên nhưng sau đó lại lắc đầu.

“Không phải là ta không muốn nhưng ngài cũng biết Hồ Gầm quân đoàn chỉ có hơn một vạn kỵ sĩ đó là tính thêm năm trăm Thiên không kỵ sĩ. Ta một lần muốn ăn hết một ngàn kỵ sĩ cha ta chưa vác kiếm chém ta là may lắm rồi. Dù sao bọn ta cũng không phải Cẩm quân các người ở trong thảo nguyên, chỉ riêng cẩm quân đã có đến năm vạn kỵ, đó là chưa kể đội hậu bị, thật là hăm mộ chết mà.”

Nghe Franz cầu nhậu Pecival cũng bật cười. Lời nói của hắn cũng không phải không có lý. Bởi vì Hồ Gầm quân đoàn đóng quân nơi biên cương phía bắc, ở nơi đó quả thực kỵ binh không phát huy được nhiều tác dụng nên biên chế không nhiều. Ngược lại Cẩm quân đồn trú phía trong là vùng thảo nguyên đồng bằng nên có lực lượng kỵ binh đông đảo nhất. Điều này làm Franz hăm mộ không thôi. Pecival cười cười.

“Người nha, có cần ta xin Đại đế cấp cho người vài con chiến mã không?”

“Không cần, ta đây nhất định sẽ tự mình xây dựng một chi kỵ binh thật đặc biệt cho người xem.”

Franz xì mũi khinh thường nói. Thực ra hắn cũng biết Pecival chỉ nói vậy thôi. Chiến mã là vật tư chiến tranh quan trọng, muốn không không lấy ra một

ngàn con. Đầu dễ đến vậy.

“Dừng lại”

Đột nhiên Franz đưa nắm tay lên hô to một tiếng. Cả đoàn người dừng lại, Cận vệ tia chớp liền rút vũ khí đề phòng mà Cẩm quân thì lại nguy hoặc không rõ việc gì. Pecival cũng ngạc nhiên nhìn Franz nói.

“Franz, người...”

Franz ra dấu cắt ngang lời Nhị hoàng tử. Tả luân nhân lóe lên, Lạc Vân lập tức xuất hiện trên tay đâm về phía Pecival. Pecival ngăn người hô lên.

“Người...”

“Phốc”

Lạc Vân không thương tiếc đâm vào cổ một bóng đen xuất hiện phía sau hoàng tử. Franz quát lên.

“Địch phục kích.”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

...

Phía sau liền truyền ra tiếng hét thảm. Hơn hai mươi bóng đen xuất hiện trong đội hình liên tục gạt hái tính mạng của Cẩm quân. Tuy nói khô giáp bao trùm cả thân thể của kỵ sĩ nhưng khớp nối giữa đầu giáp và áo giáp chính là điểm yếu của loại trọng trang kỵ sĩ này. Tốc độ của đám đạo tặc này nhanh vô cùng, chỉ trong chốc lát đã có hơn hai mươi Cẩm quân bị giết, ngược lại cận vệ Tia chớp lại không chết người nào. Lúc này Nhị hoàng tử cũng tỉnh ngộ lại vội quát.

“Tất cả xuống ngựa chiến đấu.”

Pecival cũng nhận ra tốc độ của đạo tặc quá nhanh, kỵ sĩ ngồi trên lưng ngựa chính là đích ngắm cho bọn hắc. Ngay lập tức cả đội Cẩm quân buông bỏ trường thương nhảy xuống chiến mã rút ra Thập tự kiếm, ba người kết thành một tổ bắt đầu phản kích. Tưởng chừng mọi thứ đã xong, bỗng nhiên từ phía trước lại lao đến một đội nhân mã hơn năm trăm người, có vẻ như là đạo phi, y giáp không chỉnh tề, vũ khí cũng loạn xạ bác nháo. Franz nhìn không được mắt một câu.

“Từ khi nào phi tặc cũng giàu có như vậy, lại có cả kỵ binh.”

“Giết”

Đội nhân mã này ngay lập tức nhào vào trong Cẩm quân. Cẩm quân vốn là kỵ binh nay lại xuống ngựa mất đi sức mạnh vốn có của mình chỉ đau khổ chống lại. Nhưng dù sao cũng là Cẩm quân trăm người chọn một, rất nhanh đã ổn định lại được đội hình. Pecival rút ra một thanh Thập tự kiếm hô hào.

“Tất cả theo ta, giết”

“Thề bảo vệ hoàng tử, giết.”

Một nhánh kỵ sĩ khoảng vài chục người leo lên ngựa theo Pecival đối chọi lại. Franz cũng lấy ra hai thanh Lạc Vân hét lên.

“Cận vệ, bắt bọn hắc xuống ngựa cho ta.”

Ngay lập tức mười tên cận vệ nhào lên xô ngã bọn kỵ binh trước mặt xuống ngựa, bọn hắc cũng không phải là kỵ binh nên cũng chẳng quan tâm phải ngựa làm gì, người nào không ôm lấy địch được thì dứt khoát chặt đi chân của chiến mã.

Franz trực tiếp hơn nhảy trên đầu ngựa, hai thanh chủy thủ vung vẩy thu gạt tính mạng của đám kỵ binh. Bên kia Pecival cũng phát ra thực lực Đẩu vương hậu kỳ, đầu khí liên tục phát ra chém giết đám kỵ binh.

“Phong sát chi nhận”

“Băng trùy linh động”

Lúc này trong xe Leona và Elena cũng phát ra ma pháp giáng lên đầu đám kỵ binh, chỉ thấy một cơn gió thoảng qua mang theo hàm chục lưỡi đao gió cắt vào đám phi tặc làm chúng kêu la không ngớt, cùng lúc đó trên trời hàng chục khối băng rơi xuống làm bọn hắc sứt đầu chảy máu.

“Chết tiệt, mau giết chết ma pháp sư.”

Đám đạo tặc không cần mạng lập tức nhào đến xe ngựa, chỉ thấy Leona cười ranh mãnh.

“Các người tưởng ma pháp sư dễ ăn hiếp vậy sao?”

Cô niệm chú ngữ rồi quát lên.

“Song hệ ma pháp: Hỏa long chi phong”

Àm một tiếng, một con rồng lửa bay ra lướt vào cắn nuốt những tên tiếng về xe ngựa. Đám đạo tặc bốc cháy rên la thảm thiết. Tuy nói đạo tặc là khắc tinh của ma pháp sư nhưng đó chỉ là đối với trường hợp đạo tặc ân thân và tấn công bất ngờ. Mất hai yếu tố đó đạo tặc cũng không phải là cái đinh ri gì.

“Đánh hay lắm”

Franz không nhận được khen ngợi một tiếng, trong lòng lại thầm kinh ngạc, ma pháp này còn mạnh hơn hỏa độn của Kasuo nhiều lắm.

“Giết”

Lúc này lại thêm một đạo nhân mã tiến tới, dẫn đầu là một kỵ sĩ mang mặt nạ quỷ, đoàn nhân mã này chỉ có hơn trăm kỵ sĩ nhưng lại được trang bị rất hoàn mỹ, khôi giáp cho đến trường thương đều là một màu đen, phía sau là kiếm sĩ và một hàng cung tiễn thủ tầm ba trăm người.

“Mẹ nó, đây là cảnh nội đế quốc hay cái ô phi tặc vậy.”

Pecival thì không nói gì chỉ bảo trì trâm mặc sau đó nói.

“Xem ra đám lúc này chỉ là mồi, bây giờ mới là chính thức.”

Franz cũng gật đầu. Lúc này trừ đám đạo tặc đều có tu vi Đại đấu sư ra thì lũ kỵ binh cũng chỉ là đấu sư trung kỳ đến hậu kỳ, chiến mã của bọn hãn cũng chỉ là loại ngựa thông thường. Không nghi ngờ gì mục đích của bọn hãn cũng chỉ là pháo hôi để tiêu hao lực lượng hộ vệ. Thế nhưng Franz cũng đau lòng không thôi bởi vì Cận vệ của hãn chết hết rồi. Đáng thương cho bọn hãn tu vi cũng chỉ là đấu sư hậu kỳ nhưng lại phải một đánh hai. Cẩm quân cũng chỉ còn hơn một trăm người cơ hồ đều mang thương tích, người chết chủ yếu là do hơn hai mươi đạo tặc kia gây ra. Mà khi này chiến đấu giết người nhiều nhất không phải ai khác mà chính là hai vị nữ ma pháp sư ngồi trên xe ngựa kia.

“Là đại hoàng tử phái các người đến sao?”

Pecival trầm giọng nói. Hãn không phải kẻ ngốc, lần này ám sát hãn rõ ràng đã có dự mưu từ trước, nếu không phải có Franz thì hãn đã chết dưới tay tên đạo tặc đầu tiên rồi. Mà chỉ kỵ binh này chính tề như thế rõ ràng không phải bọn đạo phi bình thường được. Rõ ràng là có một thế lực phía sau thao túng. Lúc này người muốn giết hãn nhất chính là ai? Không thể nghi ngờ chính là Đại hoàng tử Luscar. Viên kỵ sĩ dẫn đầu không nói gì đưa cánh tay lên trầm giọng.

“Bắn tên.”

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Talon

“Bắn tên”

Lập tức hơn trăm mũi tên kéo thành hình vòng cung mang theo đủ loại màu sắc đầu khí bay thẳng về đội hình của Cẩm quân.

“Đầu khí phóng ngoại, tất cả đều là Đại đấu sư, tất cả nấp sau chiến mã”

Pecival vội vàng ra lệnh, dù sao đây là thế giới ma pháp, mũi tên của Đại đấu sư được gia trì đầu khí cũng không phải là dễ tránh vậy đấy. Tả luân nhãn trong mắt Franz lại lóe lên màu đỏ yêu dị, trong lúc tên được phóng ra hãn đã đứng trước xe ngựa, hai tay kết ấn đập xuống đất.

“Thỏ độn – Thỏ tường thuật”

“Phập, phập..”

Trong sát na đó một bức tường đất dựng lên che chắn cho hai nữ trong xe ngựa. Franz thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng kinh ngạc vô cùng. Những mũi tên này cơ hồ đều muốn xuyên qua cả tường đất, tuy nói thổ tường thuật chỉ là nhãn thuật loại C nhưng sức phòng ngự của nó không phải là thấp, không ngờ lại bị những mũi tên này suýt nữa đột phá, quả nhiên không thể khinh thường người ở thế giới này.

Tuy hai nữ được an toàn nhưng Cẩm quân lại không được như thế. Nếu như bình thường thì với khối giáp của bọn hắn không hề sợ những mũi tên kia, nhưng với khoảng cách chỉ hơn một trăm bước, đối thủ thực lực ngang bằng lớp khối giáp cũng không thể bảo vệ được bọn hắn. Chỉ một loạt tên qua đi Cẩm quân đã tử thương hơn ba mươi người, chiến mã chỉ còn lại vài chục con, Pecival cũng bị một mũi tên trúng tay phải.

“Chết tiệt, không thể tiếp tục như thế này được.”

Franz trầm giọng nói với Pecival, một loạt tên qua đi, đối phương không có vẻ gì là muốn tiếp tục xông lên, có hồ là muốn dùng cung tiễn để tiêu hao bọn hắn. Pecival nghiêng răng rút mũi tên ra, một vòi máu phun thẳng vào mặt hắn, nhìn thế này xem ra hắn cũng không còn lực chiến nữa rồi.

“Điện hạ, xin ngài hãy cùng Bonaparte Từ tước rút lui khỏi đây, quay về Hoàng gia học viện, thuộc hạ sẽ cản phía sau.”

Đội trưởng đội Cẩm vệ quý xuống nói với Pecival, xung quanh Cẩm quân cũng biểu đạt ý chí như thế. Pecival đôi mắt hơi nhòe vỡ vai viên đội trưởng.

“Ta mắc nợ các ngươi”

“Thề chết bảo vệ điện hạ.”

Cả đội Cẩm quân hô vang lên, Pecival và Franz lên ngựa dẫn theo mười kỵ sĩ quay lại đường cũ, ở lại còn hơn một trăm Cẩm quân còn có thể chiến đấu được. Bên kia tên áo đen dẫn đầu cũng nhận ra được điều này liền nở một nụ cười lạnh.

“Các ngươi thoát được sao? Toàn quân, giết”

Hơn một trăm kỵ binh liền xông về phía Cẩm quân, phía sau là một đội cung tiễn thủ chạy sau yểm trợ, tên bắn về phía đội hình của Cẩm quân. Viên đội trưởng nhìn từng người, từng người anh em ngã xuống, trong lòng quặn đau, những người ở đây đều là thân vệ theo Hoàng tử nhiều năm, tình cảm không phải chỉ là một sớm một chiều. Hắn cắn răng xoay người lại với Cẩm quân, trường thương trên tay vung vẩy hết lên.

“Anh em, nói cho chúng biết chúng ta là ai?”

“Kỵ sĩ Cẩm quân”

Cả đội liền hô vang đáp trả.

“Cho chúng biết kỵ sĩ chúng ta như thế nào?”

“Khiêm tốn”

“Vinh dự”

“Hi sinh”

“Anh dũng”

“Liên minh” (Trắc ẩn, thương người)

“Nghị lực”

“Thành thật”

“Công chính”

Đây chính là tám đức tính của kỵ sĩ, mỗi lần hô vang lên như đánh một hồi trống vào trong lòng mỗi người. Bọn hắn là kỵ sĩ cao quý, điều đầu tiên bọn hắn học được chính là tám điều này, chỉ khi bọn hắn thực hiện được tám đức tính này thì mới chân chính là một người kỵ sĩ. Viên đội trưởng mãn nguyện gật đầu, trường thương lại đưa về phía trước gầm lên.

“Vậy những ai là kỵ sĩ hãy đứng lên theo ta, giết”

“Giết”

“Giết”

“Giết”

Hơn một trăm người, vài chục kỵ binh cứ như thế xông pha về trước, trong đầu bọn họ không còn gì cả, chỉ mãi vang lên từng tiếng hô vang đức tính của kỵ sĩ: “Khiêm tốn, vinh dự, hi sinh...”

“Đây mới đúng là binh sĩ của đế quốc ta, vì kính nể các ngươi vậy để ta tiễn các ngươi một đoạn.”

Tên dẫn đầu đám kỵ binh áo đen cầm khải, kỵ sĩ thương quét ngang, một vầng sáng đỏ lờm phát ra từ đầu thương bay thẳng về phía đội Cẩm quân đang xung trận. Viên đội trưởng trừng mắt.

“Đầu dê”

-----Phân cách-----

Lại nói đến đám người Franz, bọn hắn cũng không chạy được bao xa liền gặp một đoàn người cản đường. Trang phục cũng đều là màu đen như đám người trước, nhưng lần này tất cả chỉ có hơn năm mươi người mà đều là bộ binh cầm trường thương, phía sau là hai lão già mặc ma pháp bào màu xám. Giữa hai đoàn người là hàng chục xác chết ngổn ngang bị thiêu khét lết, Cẩm quân có mà đám nghịch tặc cũng có. Bên này hai cô gái trong xe ngựa sắc mặt đều trắng bệch có vẻ như đã tiêu hao quá nhiều ma pháp lực. Franz cũng thở dốc, bên vai hắn cũng bị một vết thương lớn, nhưng không hề chảy máu, bởi vì nơi đó đã bị đốt đến chín thịt rồi. Không ngờ một trong hai lão già kia chính là một hỏa hệ Ma đạo sĩ trung kỳ. Những đám xác chết kia chính là bị một cấp sáu ma pháp của lão đốt cháy. Franz may mắn kịp thời dùng dịch chuyển tức thời, nếu không hắn cũng đã mất mạng rồi. Franz cười khổ với Pecival.

“Ông anh nguoi vì giết nguoi cũng quá tiêu tốn đi, còn liên lụy đến ta.”

Pecival cũng chỉ cười khổ, khẽ động đậy chạm đến vết thương làm hắn đau đến nhe răng. Xung quanh Cẩm quân đều đã chết hết, chỉ còn bốn người bọn hắn, hai nữ đều không thể chiến đấu, Franz thì cũng bị thương, hắn cũng thương tích đầy mình. Chẳng lẽ ta lại chết chỗ này sao? Hoàng huynh, anh muốn thế sao?

“Thôi được rồi, để ta đi, giết được hai lão kia chúng ta sẽ thoát được.”

Dứt lời Franz liền cầm lấy Kusanagi xông lên, hắn phóng một thanh Kunai đến trước chân hai lão già. Hỏa hệ ma đạo sĩ cười khẩy nói.

“Nguoi xem, thằng nhóc đó nổi giận đến mức phóng ám khí mà cũng không đủ lực nữa.”

Lúc này Franz liền nở nụ cười gian xảo.

“Cứ cười đi, Phi lời thần thuật”

Ngay tức khắc Franz xuất hiện trước mặt hai lão già Kusanagi chém ngang hướng thẳng về cổ của hai lão.

“Chết đi”

Bên này ba người Pecival cũng kinh ngạc hô lên.

“Không gian ma pháp.”

Không gian ma pháp là một loại ma pháp cực hiếm trên đại lục, dù là tứ đại đế quốc cũng chưa chắc đã có một người sở hữu không gian ma pháp. Theo truyền thuyết người nắm giữ không gian ma pháp được gọi là kết giới sư bởi vì bọn hắn nắm quyền điều động không gian, có thể di chuyển tức thời. Nhìn Franz cứ như thuận di vậy hắn là Kết giới sư sao, trước giờ chưa thấy kết giới sư dùng kiếm bao giờ.

“Nguoi”

Hỏa hệ ma đạo sĩ chỉ hô lên được một tiếng lười Kusanagi sắc bén đã đưa đầu hắn lìa khỏi cổ.

“Coong”

Nhưng khi Kusanagi chém đến lão già còn lại thì dường như bị một bức tường vô hình cản lại. Franz kinh ngạc nhìn lão già, đôi mắt Tà luân nhãn màu đỏ yêu dị muốn dùng ảo thuật với lão nhưng đáng tiếc lúc này lão gì cho mình là cao thượng đi nhiên lại nhắm mắt khinh thường nói.

“Nhóc con, nguoi biết cái gì là không gian thần thuật sao”

“Bình”

Một lực lượng vô hình đánh mạnh vào lồng ngực Franz làm hắn không nhịn được phun ra một ngụm máu. Rõ ràng lão già này chính là kết giới sư trong truyền thuyết, Kusanagi bị cản lại chính là do kết giới lão tạo ra.

“Franz (em trai)”

Leona và Elena thấy thế hô lên một tiếng kinh hoàng muốn lao lên. Franz vội quát.

“Đừng đến đây.”

Franz揩 lau vết máu trên khóe miệng nhìn lão già. Nếu là kết giới sư thì khó chơi rồi. Nếu không thể phá được kết giới của lão thì cũng đừng mong đụng đến lão được một cọng lông. Lão già nhìn Franz đầy thú vị.

“Này nhóc, nể tình ngươi và ta đều biết không gian ma pháp, ngươi nhận ta làm sư phụ ta sẽ tha chết cho ngươi.”

Người biết ma pháp không gian cực kỳ hiếm có, nhìn thanh niên này lão thực lòng có ý muốn thu làm đồ đệ. Thiên phú của lão không cao, lão biết mình đèn ma đạo sĩ đã là cực hạn rồi. Thời gian của lão cũng không còn nhiều nữa nên muốn tìm người để kế thừa y bác, nhưng tìm người sở hữu không gian hệ ma pháp dễ lắm sao? Franz cười lạnh gầm lên một tiếng.

“Sư phụ con mẹ ngươi ấy.”

Tà luân nhãn sáng lên, xung quanh Franz hình thành nên một bộ xương người đỏ rực, rồi da thịt cũng “mọc” ra, đôi mắt màu vàng sáng như ánh nắng mặt trời.

“Quái...quái vật”

Pecival hơi kinh sợ nói. Leona và Elena mặc dù đã thấy qua một lần nhưng vẫn có tâm lý sợ hãi, dù sao bộ dáng của Susanoo cũng quá dọa người đi.

“Susanoo”

Franz gầm lên một tiếng Susanoo vùng nắm về phía lão già.

“Ầm”

Nắm đấm va chạm với kết giới tạo thành rung động không nhỏ. Lão già bình tĩnh nói.

“Công kích không tệ, nhưng chưa thể làm gì được ta.”

“Thật sao”

Franz cười lạnh một cái. Từ nắm đấm của Susanoo không gian kết giới bắt đầu nứt vỡ tạo nên những ám thanh như thủy tinh vỡ. Lão già kinh hoàng lùi về phía sau nói.

“Không, không thể như thế được, làm sao ngươi có thể phá được không gian kết giới của ta.”

Không gian là do thần tạo ra, chỉ có thần mới có thể phá được không gian kết giới. Chính vì vậy mà xưa nay đối chiến kết giới sư luôn đứng ở thế bất bại. Nhưng hôm nay truyền thuyết đó bị phá vỡ rồi. Bị phá bởi một thanh niên chưa đầy hai mươi tuổi. Thần mới có thể phá sao. Susanoo chính là thần. (Susanoo là thần bão tố)

“Không gì là không thể cả.”

Franz buột miệng nói ra câu của lão tổ nhà Bonaparte. Hắn cười lạnh.

“Giờ thì ngươi đi chết đi”

Susanoo lại tấn công về phía lão già, cuồng phong nổi lên đánh tan cả đám binh sĩ giáp đen phía dưới. Nhưng bất ngờ lúc này một bóng đen lại hiện ra trước mắt Franz, đầu khí đỏ lờm đánh mạnh vào lồng ngực Susanoo xé toan lớp chakra bảo vệ đánh văng Franz ra khỏi Susanoo. Franz bị đầu khí chém ngang lồng ngực lộ cả xương trắng, miệng trào ra từng ngụm máu trông thật ghê rợn.

“Là ngươi.”

Bóng đen này không phải ai khác chính là tên áo đen dẫn đầu đội kỵ binh kia. Hắn nhìn Franz kinh ngạc nói.

“Chịu được một kiếm của Talon ta ngươi có bản lĩnh để kiêu ngạo.”

Nói rồi Talon nhìn về phía đám người Pecival cung kính chào một cái.

“Tội thần Alonso, kính chào điện hạ.”

Pecival kinh ngạc nhìn Talon hỏi.

“Ngươi chính là Trung nghĩa tướng quân Talon Alonso”

“Chính là tội thần”

Talon vẫn một bộ cung kính như thế, bản thân vẫn xưng là tội thần. Franz có chút không hiểu cũng mặc kệ, chakra dồn lên tay, bắt đầu điều trị vết thương. Talon nhìn hắn kinh ngạc nhưng cũng không ngăn cản. Pecival nhìn chằm chằm Talon trầm giọng nói.

“Không phải Trung nghĩa tướng quân đã mất tích tại pháo đài Nucamp sao, tại sao ngươi lại ám sát ta, ngươi không biết đây là tội phản nghịch sao?”

Talon Alonso là một kỵ sĩ để giai phụ trách binh mã ở pháo đài Nucamp. Mười năm trước một cuộc nổi loạn diễn ra dưới sự xúi dục của đế quốc Jeva.

Chỉ trong vòng năm ngày ba pháo đài ở Tây Nam thất thủ, pháo đài Nucamp bị cô lập. Nhưng không hiểu sao Thiết Huyết quân đoàn mười vạn quân khi đó lại cứu viện còn chậm hơn cả ốc sên, đến ngày thứ sáu thành chủ pháo đài Nucamp âm thầm đầu hàng phản tặc, mở cửa thành đầu hàng. Khi đó Talon lãnh đạo đội thân vệ của mình chống giữ thành bắc hi sinh đến người cuối cùng, pháo đài thất thủ, Talon hạ lạc ở đâu không ai biết. Hai ngày sau Thiết Huyết quân đoàn chạy đến quét sạch bọn phản tặc chỉ trong vòng ba ngày. Cảm khái tinh thần ái quốc của Talon, Nikolai đại đế sắc phong Talon là Trung nghĩa tướng quân.

“Talon khi đó đã chết, còn tội thân không xứng đáng với hai chữ trung nghĩa đại đế ban cho.”

Talon chưa chút nói. Ai ngờ một người tướng quân mang danh trung nghĩa giờ phải làm việc phản nghịch này. Pecival nhìn Talon thật sâu như muốn nhìn xem trong tâm của hắn nghĩ cái gì, lát sau Pecival thở dài nói.

“Người có thể giết ta, nhưng hãy để cho họ đi được không?”

Talon nhìn hai cô gái rồi lại nhìn Franz lúc đầu nói.

“Xin lỗi điện hạ, thân không thể. Những ai ở đây cũng đều phải chết”

“Muốn giết vợ ta đã hỏi ý kiến ta chưa?”

Franz chống tay đứng dậy. Thương thế cũng đã khôi phục được đến tám phần. Tuy không ở trạng thái đỉnh phong nhưng hắn không thể ngồi chờ chết. Ngay cả Susano mà Talon cũng có thể đánh vỡ, thế cũng đủ biết thực lực của hắn đã ngoài đầu Hoàng rồi. Talon nhìn Franz lúc đầu.

“Nếu cho người mười năm nhất định người sẽ đánh bại ta, nhưng giờ thì không thể.”

Franz cười lạnh.

“Thật sao?”

Nói rồi hắn cắn chặt máu ngosn cái mình rồi kết ấn.

“Thông linh chi thuật.”

Bùm, khói trắng tỏa ra một vùng rộng lớn, mộng con cóc khổng lồ màu đồng gỉ hiện ra trước mắt mọi người. Đó chính là thông linh thú của Franz – Gamabunta.

không hiểu sao hôm qua lại đăng chap không được phải dời đến hôm nay

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thân thể của alex

“Gọi ta ra làm gì thể nhóc?”

Gamabunta vẫn cái giọng ồm ồm buồn bực nói. Franz nghe răng cười chỉ chỉ Talon nói.

“Không có gì, chỉ là có một đối thủ cho người thôi.”

Gamabunta nheo mắt nhìn Talon, ngược lại Talon cũng đánh giá con cóc khổng lồ một cách thận trọng.

“Á, nóng nóng”

Franz nhảy loạn trên đầu Gamabunta, chiến ý nghìn ngút bốc lên từ thân cóc. Ầm một tiếng, chân cóc phát lực, Gamabunta bay người lên không, đoàn kiếm giương cao quá đầu lóe sáng dưới ánh mặt trời. Talon trừng mắt vội nhảy sang bên.

“Ầm”

Tại vị trí của Talon vừa đứng xuất hiện một hố lớn, chiến mã bị đập cho nát bét.

“Thật mạnh.”

Talon thở nhẹ ra một hơi, đừng thấy vừa rồi chỉ là một chiêu đơn giản, nhưng trong đó mang đầy kiếm ý, vừa nảy giương như hắn bị khóa chặt lại tại chỗ. Đó chính là “thế”. Đúng, chính là “thế”, kiếm chưa tới thì “thế” đã khóa chặt đối phương, con cóc này chân chính là một cao thủ kiếm đạo.

“Đó là ma thú gì vậy?”

Elena sợ hãi nói, nhưng trong mắt lại bùng lên tia hi vọng, thoát nhìn con cóc này rất mạnh mẽ. Pecival cũng kinh ngạc nói.

“Ma thú cấp tám thì có thể nói, ma thú cấp chín có thể hóa hình người, nhưng ta chưa thấy ma thú nào sử dụng kiếm cả.”

“Ta không phải là ma thú, ta là trưởng lão cóc ở núi Kyoboku.”

Gamabunta trừng mắt gắt gỏng nói làm hai nữ hoàng sợ cả lên. Tính cách của Gamabunta vốn là vậy, gắt gỏng và thờ ơ, không thích nhận lệnh từ bất kỳ ai nên Franz cũng chỉ cười trừ. Talon trầm trọng nói.

“Người rất mạnh, vậy thì hãy để bạn của ta chiến đấu cùng ta đi, xuất hiện đi Godin.”

Đột nhiên bên cạnh Talon xuất hiện một con chó ba đầu khổng lồ màu vàng cam. Nếu so ra với Gamabunta thì Godin chỉ bằng một nửa, nhưng ba cái đầu không hề yếu thế găm giữ đe dọa đối thủ.

“Địa ngục tam đầu khuyến cấp 7”

Pecival kiến thức rộng rãi liền gọi ra tên của ma thú. Địa ngục tam đầu khuyến vốn là ma thú cấp 6, bình thường sẽ có màu đen, cấp 7 sẽ là màu vàng cam, cấp 8 sẽ có màu đỏ sậm. Địa ngục tam đầu khuyến phải nói là ma pháp song tu, thân thể rất mạnh khỏe, móng vuốt, răng nhọn, thậm chí là đuôi đều là lợi khí của nó, lợi hại hơn chính là mỗi cái đầu đều có thể phóng là một loại ma pháp lần lượt là hỏa, phong và hắc ám. Nhưng Địa ngục tam đầu khuyến cao ngạo, rất ít khi chịu thuận phục người khác, không ngờ Talon lại có một con để làm ma sủng. Franz nhìn ra chiến ý của Gamabunta liền cười nhạt.

“Vậy thì chiến đi.”

“Gào”

Ba cái đầu của Địa ngục tam đầu khuyến găm lên mang theo Talon trên lưng lao về phía Gamabunta.

“Lên đi Bunta” (Bunta là tên gọi tắt của Gamabunta)

Không đợi Franz ra lệnh Gamabunta đã lao lên, đoàn kiếm chém xuống cái đầu giữa của Tam đầu khuyến. Nhanh như cắt Địa ngục tam đầu khuyến chuyển hướng đột kích vào bên sườn của Bunta, hai đầu hỏa phong kết hợp lại phun ra một đạo vòi lửa phóng về phía Bunta. Gamabunta khinh thường.

“Đám đầu lửa với ta. Du oa hỏa đạn”

Gamabunta phun ra một vòi dầu hỏa áp suất lớn, Franz hiểu ý liền kết ấn.

“Hỏa độn – Đại hỏa cầu chi thuật”

Hỏa cầu và dầu tạo ra một vòi rồng không kém gì Địa ngục tam đầu khuyến. Hai vòi rồng lửa đối chọi với nhau, nhiệt lượng phát ra nóng cả không khí xung quanh.

“Thật lợi hại.”

Đám Pecival thầm nói. Talon khẽ nhủ mảy, hai chân phát lực tung người lên, một đạo đầu khí đỏ sậm bắn về phía Franz. Đầu khí gia trì lên vũ khí là Đại kiếm sư, mà đầu khí xuất ngoại như thế này chính là bằng chứng của đầu Đế chân chính. Talon cho rằng chỉ cần giết được Franz thì Gamabunta sẽ chết theo. Nhìn đầu khí bay về phía mình Tả luân nhân liền lóe lên vẻ khát máu. Kusanagi để ngang ngực, tay trái thành chỉ. Franz quát lên

“Lôi độn – Lôi chấn”

Trăm ngàn tia lôi xà tỏa ra từ Franz liền công kích đánh tan đạo đầu khí đỏ. Talon trong mắt lóe lên sự tán thưởng.

“Không tệ.”

Franz nhe răng cười lạnh, không chỉ thế đâu. Franz lao về phía Talon, Kusanagi lóe sáng Franz quát lên

“Tam nhật nguyệt chi vũ”

Cánh bướm kiếm ánh lập lòe, Franz như quỷ ánh lướt đến. Talon chỉ cười nhạt.

“Trò trẻ con.”

Talon đánh ra một thương đơn giản, tất cả ảo ảnh đều biến mất, nhưng Franz đột nhiên xuất hiện phía sau hấn Kusanagi chém ngang cổ Talon.

“Chết đi.”

“Pháp”

“Franz”

Đám người Leona hét lên. Chỉ thấy không biết từ khi nào trường thương của Talon đã ngược hướng đâm vào ngực Franz.

-----Phân cách-----

Thành thánh chi đô chính là tổng bộ của Thần thánh giáo đình. Tòa thành hùng vĩ thậm chí còn to lớn hơn cả kinh thành Muchen của đế quốc Ala. Cả tòa thành bất cứ kiến trúc nào cũng được xây bằng một loại đá trắng đặc biệt, loại đá này rất bóng, lúc phản xạ ánh sáng mặt trời thì phát ra ánh sáng màu vàng rực rỡ. Bên trong Thần thánh chi đô là một tòa thành con cũng được xây màu trắng như thế, các kiến trúc đều có kiểu dáng hình mái vòm, chớp nhọn. Đây chính là Thần thánh chi điện. Cổng thành chính và phụ luôn mở rộng, hai bên cổng phụ là hai dãy con chiến nổi dài xếp hàng chờ đợi được vào cúng bái thần linh. Cổng thành chính có một đội binh sĩ mặc giáp bạc, tay cầm trường thương canh gác nhưng không ai được phép vào bằng cổng chính cả, chỉ có những nhân vật quan trọng của giáo đình mới được ra vào bằng cổng này. Hai bên cổng phụ cũng có một tiểu đội sáu binh sĩ như vậy để giữ trật tự khi các con chiến chờ vào cúng bái.

Thần thánh chi đô khác với các tòa thành khác là nó hoàn toàn thuộc về Thần thánh giáo đình, không chịu sự ảnh hưởng của một thế lực nào khác ngoài Thần thánh giáo đình. Như mọi người trên Lion đại lục nói: “Đây là tòa thành của thần.”

Đứng đầu giáo đình là Giáo hoàng, phía dưới là Thánh nữ, tiếp nữa là mười hai vị Hồng y giáo chủ, bốn mươi tám vị Lam y giáo chủ, cuối cùng là các Thần sư – người đứng đầu các phân điện của Thần thánh giáo đình tại các tòa thành trên Lion đại lục. Ở đại lục này, bất cứ tòa thành nào nếu không muốn bị gọi là dị giáo thì phải có ít nhất một phân điện của Thần thánh giáo đình bên trong thành. Đã có không ít tòa thành chống lại Thần thánh giáo đình bằng cách phá hủy, không cho phép xây dựng phân điện trong thành, kết quả là một thời gian sau, tòa thành đó đã bị đâm nát bởi gót sắt của Trùng giới kỵ sĩ. Toàn bộ cư dân trong thành đều bị thiêu chết dưới danh nghĩa diệt trừ dị giáo.

Trên đại lục này chỉ có một tôn giáo, một tín ngưỡng đó chính là thần thánh giáo đình, giáo đình không cho phép bất cứ tôn giáo nào có thể tồn tại song song cùng với mình.

Thần thánh chi điện được xây dựng như một hoàng cung khổng lồ màu trắng, bất cứ lúc nào cũng tỏa ra một màu trắng tinh khiết thần thánh, bước vào Thần thánh chi điện người ta có thể cảm nhận được cảm giác thanh thần và sấm hối, một sự uy nghiêm của thần thánh mang lại làm cho những con chiến không thể mang trong người một chút lừa dối gian manh.

Bên trong Trùng Dương điện là nơi làm việc của Giáo hoàng. Trùng Dương điện cũng có kiến trúc hình mái vòm, bên trên trần nhà là những bức tranh không lồ vẽ lại những điển cố của thần, nền nhà đều được lát đá trắng, ở giữa là một lối đi màu vàng từ cửa điện đến bảo tọa của Giáo hoàng gọi là con đường Hoàng kim, hai bên là tám mươi sáu bức tượng vàng là những vị Giáo hoàng đời trước.

Lúc này trong điện Giáo hoàng đang ngồi trên bảo tọa nghe hai vị Hồng y giáo chủ báo cáo. Giáo hoàng là một ông lão khoảng hơn bảy mươi tuổi nhưng nhìn rất khỏe mạnh, da mặt hồng hào, chòm râu trắng dài đến ngực, tóc trắng bạc xõa dài tự nhiên ở sau lưng, Giáo hoàng mặc trên người một áo bào màu trắng, trước ngực có một nét thập tự lớn màu vàng, trên đầu là một chiếc mũ dát vàng là vương miện của Giáo hoàng. Nếu có Franz ở đây chắc chắn hẳn sẽ hô lên: “Đây chính là Gandalf phiên bản dị giới” (Gandalf là pháp sư trong phim “Chúa tể của những chiếc nhẫn”)

Bỗng nhiên có một binh sĩ giáp bạc bước vào quỳ điện quỳ xuống.

“Bẩm Giáo hoàng, có Thánh kỵ sĩ điện hạ Tsipras cầu kiến.”

Giáo hoàng hơi ngạc nhiên một chút liền nói.

“Cho vào”

Giáo hoàng cũng lệnh cho hai vị Hồng y giáo chủ lui đi.

Lát sau một thanh niên cao tầm một mét tám, tóc màu lục, gương mặt điển trai, trên người mặc một bộ giáp bạc, trước ngực là hình một chữ thập màu vàng, tay phải cầm mũ giáp, tay trái nắm đốc kiếm hiên ngang bước vào điện. Khi thanh niên đến trước mặt giáo hoàng liền quỳ xuống.

“Thánh kỵ sĩ Alex Tsipras kính chào giáo hoàng.”

Thanh niên này không ai khác chính là anh rể tương lai của Franz – Alex. Thần thánh chi đô cách quá xa Hoàng gia học viện nên Alex phải đi đến phân điện của giáo đình, dùng truyền tống trận để trở về Thần thánh chi đô. Giáo hoàng khẽ phát tay nói.

“Ở đây không có người ngoài, con lại đây với ông.”

Alex hơi do dự một chút rồi gật đầu.

“Vâng, ông nội”

Thật không ngờ Giáo hoàng lại là ông nội của Alex. Nghĩ lại địa vị của Thánh kỵ sĩ chỉ tương đương với một Lam y giáo chủ, nhưng khi này binh lính lại gọi là điện hạ. Giáo hoàng khẽ nhìn Alex hiền từ nói.

“Tiểu tử nhà ngươi tốt lắm, một lần đi là đi đến năm năm không hề trở về đây thăm cái thân già này. Mới đó mà đã trưởng thành rồi. Con thật giống cha của con.”

Alex chỉ lặng lẽ đứng yên bên cạnh Giáo hoàng không nói gì. Giáo hoàng khẽ thở dài nói.

“Con vẫn còn hận ông nội sao?”

Alex lắc đầu khẽ nói.

“Con không hận ông nội, năm đó con còn nhỏ suy nghĩ chưa chín chắn, giờ nghĩ lại là con sai, cha hi sinh vì vinh quang của giáo đình, vì trung thành với thần linh, có lẽ cha luôn tự hào vì là Thánh kỵ sĩ, hi sinh vì giáo đình là trách nhiệm, cũng là vinh dự của cha.”

Mắt giáo hoàng gật gật đầu, đôi mắt già hơi ướt, ai ngờ Giáo hoàng hằng ngày uy nghiêm cũng có lúc như thế này. Năm năm trước, con trai của Giáo hoàng khi đó là Thánh kỵ sĩ trưởng phát hiện tàn dư của ác quỷ từ Evil đại lục nên đã dẫn một đội Thánh kỵ sĩ và một đại đội Trùng giới kỵ sĩ tiến vào thăm dò, kết quả phát hiện quả nhiên có một trận pháp hắc ám từ ngàn năm trước. Không ngờ khi đó trận pháp bỗng nhiên phát động muốn bùng phát hắc ám mà pháp ra ngoài. Cha của Alex biết rằng nếu để lực lượng hắc ám này thoát ra sẽ nguy hại đến dân chúng trong ngàn dặm xung quanh nên đã cùng bảy vị thánh kỵ sĩ đồng thời phong ấn nó. Cuối cùng pháp trận cũng bị tiêu hủy nhưng Thánh kỵ sĩ trưởng và cả đội thánh kỵ sĩ đều bị chôn vùi trong đó. Khi đó Alex là thành viên của đội Thánh kỵ sĩ hậu bị nhận được tin dữ nên đã giận dữ mà rời bỏ giáo đình đến Hoàng gia học viện.

Alex nhìn ông nội mình cũng có chút thương cảm, hắn cũng đã lớn, cũng đủ hiểu biết được mọi chuyện năm đó. Giáo hoàng khẽ nói.

“Vậy lần này con về giáo đình có định ở lại không?”

Alex lắc đầu nói.

“Không, con ở Hoàng gia học viện rất tốt. Lần này con về là muốn báo với ông nội một chuyện.”

Alex hít sâu một hơi rồi nói.

“Có lẽ người đó đã xuất hiện rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Franz đã chết?

?

“Franz”

Trường thương đâm vào ngực Franz nhưng Talon lại nhủ mảy. Bỗng nhiên thân thể Franz tán ra thành hàng trăm ngàn con quạ. Đây chính là tuyệt kỹ phân thân của Itachi.

“Trăm”

Franz xuất hiện phía trên, Kusanagi giương cao quá đầu chém xuống, Talon phản ứng cũng không chậm, trường thương quét một vòng cung đón đỡ, đấu khí đỏ lòe bức người phóng ra.

“Chết tiệt.”

Franz chửi thề một tiếng, không thể không thu hồi thể công, với thực lực bây giờ hắn không thể chịu nổi một kích của đấu Đế, nếu không phải thân pháp nhanh nhẹn và sự bất ngờ của nhẫn thuật thì hắn đã bị chém chết từ lâu rồi.

Bên kia Gamabunta cũng lâm vào khổ chiến. Godin tỏ ra không hề thua kém đối thủ khổng lồ trước mặt mình, ba cái đầu liên tục tấn công hai bên sườn của Gamabunta làm cóc đại nhân bị thương vài chỗ. Nhưng Gamabunta cũng không phải ăn chay, kiếm cóc liên tục chém ra vài nhát trên lưng của Tam đầu khuyến nhưng nó da dày thịt béo có vẻ không ăn thua.

Franz khẽ thở dốc, đến lúc này thể lực của hắn đã tiêu hao khá nhiều, chakra cũng không còn bao nhiêu. Franz quay đầu nói với đám người Leona.

“Mọi người mau chạy về thành, ta ở lại chặn bọn hắn.”

“Không, nếu đi chúng ta cùng đi.”

Leona kiên cường nói. Elena không nói gì nhưng cũng gật đầu, ánh mắt tỏa ra đầy sự kiên định. Pecival nghĩ một chút rồi thầm nói.

“Xin lỗi”

Nói rồi tay cầm đốc kiếm vỗ lên gáy của hai nữ. Hai người vốn đã tiêu hao quá nhiều ma pháp lại là ma pháp sư, trong khoảng cách gần như vậy liền không thể tránh khỏi bị đánh ngất xỉu. Pecival đưa hai người lên xe ngựa quay lại nói với Franz.

“Franz, hãy cố cầm cự, ta sẽ mau chóng gọi người đến. Là ta mắc nợ ngươi.”

Nói rồi liền đánh xe chạy đi, không phải là hần nhất gan nhưng là một ứng cử viên của Hoàng vị hần hiểu đây là sự lựa chọn tốt nhất. Lúc này Talon hừ lạnh một tiếng, trường thương đánh ra một đạo đầu khí.

“Là ai cũng không được đi.”

“Bành”

Một lần nữa Susanoo xuất hiện ngăn cản đầu khí, ngay lập tức thân thể Susanoo bị vỡ tan, Franz nhanh chóng tung người tránh khỏi dư âm của đầu khí, hần nhe răng nói.

“Đối thủ của ngươi chỉ là ta mà thôi.”

“Tiểu tử, nếu ngươi muốn chết thì ta sẽ thành toàn cho ngươi. Huyết vũ tính không”

Talon tức giận gầm lên một tiếng, mũi thương hóa ra thành trăm ngàn đạo ảnh thương. Tả luân nhãn của Franz xoay tròn sớm đoán được hành động của Talon, hần liền kết ấn.

“Phong độn - phong liên đạn” (Fuuton Shinkuyoku)

Miệng Franz phun ra hàng ngàn tia gió cực mạnh bắn về phía ảnh thương, quả nhiên ảnh thương bị đánh tan nhưng một đạo chân thương vẫn lao về phía hần. Franz vội tung người trên không, đầu chúc ngược xuống đất xoay người một trăm tám mươi độ.

“Phong độn – Phong liên sát” (Fuuton shinkuha)

Franz lại phun ra một đạo lưỡi đao bão tố mạnh hơn cả chục lần.

“Chết tiệt, tên này cuối cùng là bao nhiêu hệ ma pháp.”

Talon chửi thầm một tiếng vội né tránh nhưng vẫn chậm một chút, lưỡi đao gió qua mặt hần tạo thành một vết máu. Talon chạm lên vết thương cười ha hả.

“Tốt lắm nhóc, ngươi là người đầu tiên trong tám năm qua làm ta bị thương. Đùa với người đủ rồi. Giờ ngươi đi chết đi.”

Talon gần như thuận di đến trước mặt Franz, đuôi thương đập thẳng vào mặt Franz làm hần phun ra một ngụm máu.

“Quá nhanh, đây là tốc độ của đầu Đế sao?”

Franz thầm kinh hãi. Nhưng Talon không muốn tha cho hần trường thương hướng lên, mũi thương mang theo đầu khí đỏ lòm đâm vào ngực hần. Nhưng Talon không để ý khi đó Tả luân nhãn của Franz sáng lên.

“Ảo ảnh ma quỷ” (Kyouuten Chiten)

“Phập”

Trường thương không do dự chút nào đâm xuyên ngực Franz. Talon cười lạnh.

“Nhóc con, ngươi đi chết được rồi.”

Nhưng lúc này bỗng nhiên Franz lại nở ra nụ cười trong mắt Talon có lẽ gọi là gian xảo hơn bao giờ hết.

“Thật không?”

Máu chảy ra tỳ tách, Talon tròn mắt nhìn Franz đang thờ đốc từng ngụm trước mặt như không thể tin vào mắt mình. Không ngờ chính Franz mới là người đâm trúng ngực Talon

“Tại...tại sao lại như thế, ngươi không phải bị ta...”

“Không gì là không thể cả.”

Franz lau đi vết máu trên môi đi cười nhạt nói. Trong sát na vừa rồi Franz kịp thời dùng “Ảo ảnh ma quỷ”, đây là một loại ảo thuật đặc biệt của dòng họ Uchiha, dựa vào Tả luân nhãn Franz đã tạo ra một ảo giác cho Talon rằng đã đâm trúng Franz, nhưng thực tế chính Talon đã bị chiêu thức của mình đâm trúng. Đó chính là sự huyền diệu của ảo thuật.

“Khạc”

Talon lại phun ra một ngụm máu, đôi mắt hắn ảm đạm đi nhưng thanh tĩnh hơn bao giờ hết. Hắn cười, cười thật thanh thản, tự nhiên như trút bỏ gánh nặng.

“Phải, đúng là không gì là không thể, là câu nói gia truyền của nhà các ngươi, ba mươi năm trước nguyên soái cũng đã nói với ta như vậy.”

Trong đầu Talon bỗng nhiên hiện lên đoạn trí nhớ lúc hắn còn là một tiểu tướng, khi đó Ala đế quốc đang giao chiến với quân Zenit, nguyên soái hai mươi vạn đại quân lúc này là Heter Bonaparte, ông dùng một đạo kỳ binh đốt kho lương của địch buộc bọn hắn phải rút lui, rồi bất ngờ tập kích dồn quân địch vào đầm lầy để tiêu diệt. Khi đó chúng tướng tỏ ra không thể tin vào mắt mình, Talon cũng nhìn Heter đầy sùng bái. Lúc này Heter chỉ cười nói.

“Không gì là không thể đấy.”

Một câu nói đó đã quyết định mạng sống của hơn năm mươi vạn quân Zenit. Ba mươi năm sau không ngờ hắn lại được nghe câu nói đó lần nữa và cũng chính câu nói này quyết định mạng sống của hắn. Talon ngược nhìn Franz, giọng có vẻ gấp gáp nói.

“Ta đáng ra phải chết vào mười năm trước, ta chết không có gì hối tiếc. Nhưng... hãy chuyển lời của ta... cho Nhị điện hạ, nói rằng chuyện pháo đài Nucamp năm đó là một âm mưu, mong điện hạ... cẩn thận”

Vừa dứt lời thì Talon cũng đoạn khí mà chết. Một đầu Đế cử như vậy ra đi, một cuộc đời anh hùng khi chết lại mang danh nghịch tặc. Có lẽ cái chết là một sự giải thoát cho Talon. Cho hắn được sự yên bình.

Bỗng nhiên Franz cảm thấy không khí xung quanh không bình thường.

“Chết tiết, là tên kia đang đang niệm ma pháp.”

Franz cảm Kusanagi lao đến tên kết giới sư kia. Lúc này lão cười hắc hắc.

“Tiểu tử, đừng cho là kết giới sư ta dễ bắt nạt. Không gian đóng băng”

Thân hình Franz khựng lại trên không, giữ lại đó, xung quanh hắn kết giới đã bao vây toàn bộ làm hắn không thể nhúc nhích.

“Chết tiết, tại sao lại như vậy?”

Franz cố vùng vẫy nhưng vô ích, hắn như đang bị cố định vào một cái hộp làm hắn bất lực không thể làm gì.

“Tiểu tử, ta rất thương thức ngươi nhưng ngươi đi chết được rồi. Không gian hỗn loạn.”

Lão cũng biết Talon chết rồi thì người tiếp theo sẽ là lão nên lão đã hạ quyết tâm giết thanh niên này. Theo ma pháp lão hoàng thành không gian cạnh Franz bỗng nhiên bị xé rách hút mọi vật vào trong đó.

“Franz”

Gamabunta vội phóng ra cái lưới quấn quanh Franz nhưng lực hút của lỗ đen làm cho nó không thu lưới về được.

“Lão tặc, đừng vội mừng, Hắc điểm” (Amaterasu vì không thấy tên nào thực sự phù hợp nên gọi là Hắc điểm vậy)

Đôi mắt của Franz chảy ra hai dòng lệ bằng máu, một ngọn lửa màu đen đốt về phía lão kết giới sư.

“A. Đây là lửa gì?”

Hắc hỏa thiêu đốt bỏ qua cả kết giới nhanh chóng đốt lão gì thành tro bụi, bên kia Gamabunta cũng không trụ được, cùng với Franz bị lôi vào trong hố đen hỗn loạn.

“Franz”

Đằng xa một đội nhân mã chạy đến, người dẫn đầu chính là Pecival và một lão già mặc áo bào ma pháp sư. Pecival muốn đến cứu nhưng đã muộn, hố đen đã theo cái chết của kết giới sư mà từ từ khép lại.

“Chết tiết, chết tiết. Tại sao ta lại tới chậm thế cơ chứ.”

Đội binh mã này chính là từ Hoàng gia học viện chạy tới, do phó viện trưởng dẫn đầu. Lúc Pecival chạy về thì bất ngờ gặp binh mã từ Hoàng gia học viện chạy đến liền đưa mọi người quay lại cứu Franz. Lão viện phó cũng lắc đầu.

“Ta nghe nói có một lượng lớn nhân mã tập trung liền chạy tới đây, cuối cùng vẫn là chậm một bước.”

“Giáo sư, ngài nói Franz sẽ không chết đúng không?”

Pecival hầu như đặt toàn bộ hi vọng vào lão viện phó đại nhân nhưng lão chỉ nhẹ nhàng lắc đầu.

“Roi vào hố không gian, cứu tử nhất sinh. Một là sẽ bị không gian xé rách, hai là bị truyền tống đi đâu đó. Hố không gian cũng chính là một lối đi giữa các không gian tương tự như truyền tống trận, chỉ khác là lối đi này rất hỗn loạn, không như truyền tống trận có các ma pháp trận văn ổn định. Nên bất cứ thứ gì rơi vào trong đó hầu như bị không gian xé rách, nghiền nát”

Hơn ai hết lão hiểu được sức mạnh của không gian ma pháp, chỉ sợ tiểu tử này đã sớm chết từ lâu rồi. Tiếc thay cho một nhân tài. Franz đã chết sao?

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Máu nhuộm đế đô

“Con nói người đó đã xuất hiện sao?”

Giáo hoàng ngưng trọng nhìn Alex như muốn chứng thực điều Alex vừa nói. Alex gật đầu nói.

“Khi màn đêm che lấp cả lục địa, nhân loại bị che mờ trong vòng chiến hỏa, hiện thân giữa cái thiện và ác sẽ vén ra bức màn đêm mang đến sự bình yên vĩnh viễn cho nhân loại.”

Giáo hoàng hít một hơi sâu. Đây là lời sấm truyền của Nostranamus – một Giáo hoàng tiền nhiệm. Tám trăm năm trước, tức là hai trăm năm sau đại chiến giữa hai lục địa kết thúc, Giáo hoàng khi đó là Nostranamus trước khi qua đời đã truyền lại một lời sấm tiên tri về tương lai của cả lục địa.

“Khi màn đêm che lấp cả lục địa, nhân loại bị che mờ trong vòng chiến hỏa, hiện thân giữa cái thiện và ác sẽ vén ra bức màn đêm mang đến sự bình yên vĩnh viễn cho nhân loại.”

Ý nghĩa được các thần sư của Thần thánh giáo đình giải nghĩa là khi đại chiến giữa hai lục địa nổ ra lần nữa và cũng sẽ là lần cuối cùng, nhân loại sẽ đón nhận một thảm họa thảm khốc chưa từng có thậm chí sẽ dẫn đến diệt vong, khi đó một người là được thần lựa chọn sẽ đưa cả đại lục thoát khỏi thảm họa ngàn năm vĩnh viễn. Lời sấm này được lưu truyền bí mật qua các đời Giáo hoàng. Kể từ đó Thánh kỵ sĩ là lực lượng thân tín của Giáo hoàng có nhiệm vụ là toàn lực truy tìm “kẻ được chọn”. Thấy Giáo hoàng có vẻ do dự Alex lấy ra một viên cầu thủy tinh dăng lên.

“Ký ức thủy tinh?”

Giáo hoàng ngạc nhiên nói. Ký ức thủy tinh là một món đồ ma pháp có công dụng như Camera ở Trái Đất, có thể ghi lại được những sự vật, sự việc trước mắt. Alex gật đầu.

“Đúng vậy, ông nội hãy xem bên trong”

Lúc này Giáo hoàng mới để ý những gì diễn ra bên trong quả cầu. Chỉ thấy một màn đêm đen tối, bỗng nhiên một bộ xương năng lượng màu đỏ xuất hiện, một thanh niên tóc đen với đôi mắt đỏ yêu dị đứng trong đó, sau đó bộ xương lại mọc ra da thịt. Đây chính là Susanoo. Không ngờ Alex đã ghi lại hình ảnh lúc Franz chiến đấu. Đôi mày trắng của Giáo hoàng khẽ nhíu lại, rồi ngày càng chặt hơn, hai bên thái dương mồ hôi chảy thành giọt mặc dù trong Trùng Dương điện rất mát mẻ. Chỉ chớp lát đoạn ký ức trong thủy tinh cầu liền tan biến, lúc này sắc mặt của Giáo hoàng đã nhợt đi rất nhiều. Giáo hoàng nhìn Alex như không thể tin.

“Đây, đây chính là...”

Alex gật đầu như xác nhận nói.

“Đúng vậy, là khí tức của thần.”

Câu nói này nếu để người khác nghe được sẽ là một vụ nổ lớn trong thiên hạ. Dân chúng đều tin vào thần linh nhưng cao tầng của giáo đình đều biết thần linh đã biến mất từ từ biến mất từ vạn năm trước. Theo truyền thuyết được lưu truyền trong giáo đình, ngàn vạn năm trước thần tồn tại trên đại lục rất nhiều, khi đó Lion đại lục và Evil đại lục nối liền nhau, trên đại lục cũng có rất nhiều chủng tộc sống hòa thuận với nhau. Nhưng không biết tại sao một ngày bỗng nhiên cả hai đại lục bỗng rung chuyển, dần dần tách ra, thiên thạch ngoại thiên hàn lâm xuống đại lục gây nên hàng loạt các biến đổi về chất cho hai đại lục. Lion đại lục tuy bị tàn phá nặng nề nhưng nguyên khí vẫn còn lưu lại, qua các quá trình chọn lọc tự nhiên nhân loại nhờ sức sáng tạo và khả năng sinh sản mạnh mẽ dần dần thống trị đại lục, các chủng tộc khác dần dần thoái lui, biến mất theo dòng lịch sử. Bên Evil đại lục nguyên khí bị cạn kiệt, tương truyền cả bầu trời chỉ là một màu xám âm đạm, thực vật khó có thể sinh sôi. Sinh vật ở đó cũng từ từ biến đổi trở nên khát máu một cách dị thường. Chính sự cạnh tranh ăn thịt lẫn nhau đó mà các sinh vật ở Evil cực kỳ khát máu và mạnh mẽ. Kể từ đó cứ một ngàn năm một thông đạo huyền bí

lại được mở ra để các sinh vật ở Evil đại lục đánh sang Lion đại lục nhằm tìm kiếm một nơi ở tốt hơn. Và cũng từ đó thần linh cũng dần dần vắng lạc biến mất khỏi đại lục một cách kỳ bí. Bấy giờ bỗng nhiên một thanh niên xuất hiện mang theo khí tức của thần. Điều đó nghĩa là sao? Tức là thần vẫn chưa hề từ bỏ đại lục. Nhân loại vẫn có thể sinh tồn.

“Điều này không được tiết lộ ra ngoài. Nếu có thể hãy đưa người đó đến gặp ta. Mà thân phận của người này là gì.”

Giáo hoàng điều chỉnh xong tâm tình liền trầm giọng nói.

“Điều này con hiểu, việc này cũng chỉ có con và ông nội biết mà thôi. Còn hẳn là... em vợ tương lai của con, tên là Franz, người của gia tộc Bonaparte.”

Alex hơi không tự nhiên nói. Giáo hoàng hài lòng nhìn Alex bông đùa.

“Không ngờ cháu trai ta mới đi có vài năm về đã muốn có vợ rồi. Người nhà Bonaparte ư, cũng không đến nỗi tệ. Nhưng người hãy cố gắng bên cạnh hẳn bảo vệ hẳn cho tốt, hẳn chính là hi vọng của đại lục.”

Alex dờ khóc dờ cười nói

“Ông nội không biết, hiện tại ta cũng không là đối thủ của hẳn nói gì đến bảo vệ cho hẳn.”

“Điều này cũng chưa chắc.”

Giáo hoàng cười thần bí nói. Lúc này một trùng giới kỵ sĩ bỗng tiến vào điện.

“Kính chào Giáo hoàng, chào Thánh kỵ sĩ đại nhân.”

Giáo hoàng gật đầu cho tên kỵ sĩ đứng lên. Alex liền lui xuống nói.

“Hoàng gia học viện có việc gì sao?”

Trước khi đi Alex có lưu lại ý muốn Trùng giới kỵ sĩ theo dõi tin tức của đoàn người Bonaparte. Hiện giờ lại có Trùng giới kỵ sĩ báo cáo bỗng nhiên trong lòng hẳn thấy bất an. Quả nhiên tên kỵ sĩ nói.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân, có tin Franz Bonaparte đã chết.”

-----Phân cách-----

“Ngài nói sao, Franz... Franz đã chết.”

Leona hoảng hốt bầu vú lấy tay của Nhị hoàng tử nói. Bên cạnh Elena đôi mắt rung rung chỉ muốn bật khóc. Khi hai người tỉnh lại thì đã ở Hoàng gia học viện, nghe nói có phó viện trưởng dẫn người đi giải cứu hai nữ mới hơi yên tâm, không ngờ nửa ngày sau Pecival quay về nói rằng Franz đã chết. Điều này làm Leona không thể chấp nhận được. Pecival đau thương nói.

“Xin lỗi, là bọn ta đến muộn, lúc bọn ta đến thì Franz đã bị trùng không gian ma pháp bị hút vào lỗ đen không gian rồi.”

Hai nữ không tin nhìn phó viện trưởng như muốn xác minh nhưng phó viện trưởng chỉ thở dài rồi lắc đầu. Lúc này Elena nước mắt không kiềm được nữa lăn dài. Franz là tình yêu của cô, không phải hẳn đã hứa sẽ cùng cô đi đến hết cuộc đời sao. Tại sao lại như thế, trái tim cô nhói lên từng cơn, đôi mắt nhòe đi mờ hồ.

“Không được khóc.”

Một tiếng hét vang lên làm Elena thoát khỏi sự đau đớn. Leona trừng mắt, trong mắt hẳn lên những tơ máu hận thù. Trông cô thật bình tĩnh. Leona quát lớn.

“Là nữ nhân nhà Bonaparte thì không được khóc, không được nhu nhược yếu mềm, càng là lúc khó khăn chúng ta cần phải bình tĩnh. Không phải chỉ là bị cuốn vào lỗ đen thôi sao. Ta tin nam nhân nhà Bonaparte lại dễ chết như vậy. Nếu hẳn dám chết hẳn không phải là em trai ta. Còn nếu hẳn chết ta nhất định sẽ báo thù cho hẳn.”

Nói xong Leona liền bước ra cửa. Elena sực tỉnh. Đúng vậy. Franz không phải nói lúc khó khăn nước mắt không thể giải quyết được vấn đề sao. Ta phải báo thù. Franz. Em sẽ báo thù cho anh. Rồi Elena cũng chạy theo Leona. Pecival cũng đổi theo chặn Leona lại.

“Bonaparte tiểu thư, xin tiểu thư hãy bình tĩnh, mọi việc chúng ta hãy ngồi xuống từ từ tìm cách giải quyết.”

Leona trừng mắt nhìn Pecival làm hẳn nổi da gà. Người của gia tộc Bonaparte đáng sợ vậy sao. Thằng em đã như vậy bà chị gái còn đáng sợ hơn.

“Nhị điện hạ. Ta biết ngài thân phận cao quý. Franz hi sinh vì ngài cũng là vinh hạnh của nó. Nhưng ta là chị gái của nó, ta cần phải làm điều một người chị gái nên làm. Việc này ta sẽ báo lại với các trưởng bối trong gia tộc. Ta tin khi đó gia tộc sẽ đòi hỏi hoàng tộc ngài một câu trả lời thích đáng.”

Nói rồi Leona lùi một bước né sang Pecival mà đi. Elena cũng chào Pecival một tiếng rồi đi theo Leona. Pecival chỉ biết cười khổ. Hẳn biết Leona hận

hắn vì hắn đã đánh ngất hai nữ rồi. Pecival khề thờ dài.

“Xem ra sẽ là một hồi huyết vũ xảy ra rồi.”

-----Phân cách-----

Một ngày sau tin tức Nhị hoàng tử bị ám sát lan tỏa làm rung động cả đế quốc. Không ngờ trong cảnh nội đế quốc xuất hiện một lượng lớn nhân thủ như thể mà quan lại địa phương lại không hề hay biết. Hơn nữa trưởng tử của gia tộc Bonaparte lại mất tích, có người nói là hắn đã bị giết chết càng làm cho các thế lực càng thêm bàng hoàng. Thêm một tin tức càng rung động hơn là người ám sát Nhị hoàng tử lại chính là anh hùng đế quốc tướng quân Talon Alonso. Người thông minh đều biết sắp tới sẽ có một hồi máu huyết nhuộm đỏ đế đô, các thế lực đều quân giáo thuộc hạ của mình, không nên sinh sự. Quả nhiên liên tiếp là các đạo thánh chỉ được ban bố ra. Tướng quân thành vệ quân làm nhiệm vụ bắt lực khiến trong cảnh nội xuất hiện một lượng lớn sát thủ luận tội trăm, điều tra cho thấy vũ khí đâm sát thủ dùng xuất phát từ quân đội, trong kho lại phát hiện một lượng lớn vũ khí bị mất, viên quản lý cùng thuộc hạ bị buộc tội phản nghịch luận tội trăm toàn gia, hàng chục quan lại quý tộc trong nhà phát hiện hàng loạt thư từ có liên quan đến vụ án liên bị buộc tội phản quốc chém cả nhà, ...những người liên quan lên đến hơn vạn người, nhưng tuyệt nhiên không có chứng cứ gì liên quan đến Đại hoàng tử.

Bên sông Sen một pháp trường lớn được xây dựng lên. Nơi này hoang vu, không khí tràn ngập một mùi máu tanh tươi, bờ cỏ xung quanh đã bị máu nhuộm thành màu đỏ. Nơi đó dựng lên hơn mười cái máy chém kiểu của Pháp, mười từ tù đã đặt sẵn đầu vào đó chờ chết

“Chém”

Viên trưởng quan ra lệnh, đao phủ ra tay, mười cái đầu liên rưng xuống. Đây chính là những tội nhân liên quan đến vụ ám sát Nhị hoàng tử. Một ngày bọn hắn tiếp nhận hàng ngàn tử tù, ba ngày qua đi tại đây đã có hơn hai ngàn người chết, máy chém cũng phải thay hơn một trăm cái, người chỉ huy cũng đã phải thay gần trăm người.

“Chết tiệt, bao giờ mới hết đây.”

Viên trưởng quan hét khô cả họng cầu nhau nói. Phó quan bên cạnh cũng thờ dài.

“Phải tiếp nhận thôi, ta nghe nói bên đế đô sắp chuyển đến thêm ba đợt nữa, người xem, máu đã nhuộm đỏ cả sông rồi.”

Quả nhiên bên dưới sông Sen đã lan tỏa ra màu đỏ của máu, đất bên bờ đã không hút nổi máu nữa rồi.

Ba ngày qua đế đô bị bao trùm bằng một không khí u ám lo sợ, người người đều không dám ra đường, thành vệ binh tăng cường tuần tra trên các tuyến phố, cả đế đô chìm vào trong yên lặng, thỉnh thoảng chỉ có những tiếng bước chân hỗn loạn của đám người tử tù bị đưa ra pháp trường.

Ba ngày vụ án vẫn chưa hề bị lắng xuống, bởi vì trưởng tử nhà Bonaparte hạ lạc nơi đâu vẫn còn chưa rõ, điều này thì có người vui, có kẻ buồn. Vui tất nhiên là đám người gia tộc Carlos, và Đại trưởng lão gia tộc Bonaparte. Thậm chí khi Duss ý kiến muốn hoàng tộc có một câu trả lời thì phái thân Đại trưởng lão lại phản đối lấy lý do là sẽ làm nảy sinh mâu thuẫn giữa gia tộc và hoàng tộc. Đại trưởng lão cũng muốn để mặt mũi cho Duss nói sẽ làm một đám tang thật long trọng cho Franz nhưng lúc này Heter bỗng nhiên xuất hiện chỉ nói một câu.

“Chưa tìm thấy xác thì nghĩa là chưa chết, nhưng người gia tộc Bonaparte không dễ bắt nạt đến vậy.”

Ngay lập tức hôm sau, hoàng tộc cũng tỏ vẻ sẽ tìm ra nơi hạ lạc của Franz, đồng thời sắc phong Franz lên thành Vũ Huy hầu tước trở thành hầu tước trẻ tuổi nhất trong lịch sử đế quốc. Hoàng gia học viện cũng tuyên bố sẽ ra sức tìm kiếm Franz. Bất ngờ lớn nhất có lẽ là Thần thánh giáo đình tuyên bố phong Franz là vinh dự Thánh ký sĩ của giáo đình bởi vì những đóng góp cho dân chúng cùng tinh thần hiệp sĩ của hắn nên giáo đình cũng sẽ ra sức tìm kiếm. Nhưng Franz hai năm trước vẫn chỉ là phế vật. Hai năm nay chỉ lo tu luyện. Hắn tạo phúc cho dân sinh sao? Ai tìm cái cơ này cũng quá miễn cưỡng đi.

Tóm lại cả đế quốc sôi sục lên vì Franz. Nhưng bây giờ Franz đang ở đâu?

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Lịch sử đại lục

“Lại chết lần nữa rồi. Ta mới sống lại được hai năm thôi mà. Cũng mới phá kiếp xử nam thôi. Sao ông trời lại ác độc với ta như thế.”

Franz vô cùng phiền muộn. Bị cuốn vào không gian Franz chỉ cảm thấy thân thể mình như bị xé đứt ra. Sau khi hồi phục ý thức thì hắn thấy bản thân đang ở trong một mảnh không gian trắng xóa.

“Không biết lần này lại đầu thai vào đâu nữa đây. Tới tuổi vàng không biết có cần uống Mạnh bà than không nữa.”

Franz lâm nhâm suy nghĩ vẫn vơ. Hắn cứ đinh ninh rằng mình đã chết, đang chờ đến lúc đầu thai.

“Đến rồi sao?”

Bỗng nhiên không gian xung quanh thay đổi. Franz như là một mảnh linh hồn trôi nổi ở trên không trung. Bên dưới là hải dương xanh biếc trải dài vô tận. Hắn muốn di chuyển như buồn phiền nhận ra rằng dù có cố gắng thế nào hắn cũng không hề dịch chuyển được một chút nào.

“Cũng phải thôi, dù sao ta cũng chỉ là một mảnh linh hồn.”

Franz phiền muộn nói. Lúc này không gian lại thay đổi lần nữa. Bên dưới vẫn là đại dương mênh mông nhưng ở giữa không gian lại có một hòn đảo khổng lồ. Đứng chính là một hòn đảo trôi nổi giữa không gian. Nhưng trên đảo không có gì cả, chỉ có một tòa lâu đài nguy nga tráng lệ, từ tòa lâu đài phát ra một cỗ khí thế uy nghiêm làm Franz cảm thấy bị áp bách.

Một lần nữa hình ảnh lại chuyển biến, lần này hình như là bên trong lâu đài, một lão nhân tóc bạc trắng nằm trên giường, da mặt nhăn nheo có vẻ như đã sắp chết. Bên giường là ba người thanh niên, hai nam một nữ. Thiếu nữ chừng hai mươi dung mạo tú lệ, xinh đẹp, làm Franz hít sâu một hơi, tim đập rộn ràng, hai người nam một người có dáng vẻ hơi thư sinh, trên người là một bộ ma pháp bảo với đủ đồ án hoa văn, người còn lại không thể gọi là người, bởi vì trên đầu hắn còn mọc ra hai cái sừng, miệng lòi ra hai khỏa răng nanh sắc lẹm, người này thân thể cường tráng, cơ bắp cuồn cuộn, trên thân mặc một bộ trọng giáp có vẻ như là một chiến sĩ. Cả ba người hình như không ai phát hiện ra Franz cả. Lão nhân ho lên vài tiếng mở mắt ra.

“Sur phụ.”

Cả ba người thanh niên đều ngồi đến bên giường ánh mắt đầy vẻ lo lắng, người nữ đã có hai dòng lệ lăn dài làm người ta thương tiếc. Lão nhân khẽ nhếch môi cười nhẹ nói.

“Ian, con vì sao phải khóc, sur phụ còn chưa chết mà, nên nhớ sur phụ chính là thần.”

Franz kinh ngạc, lão nhân sắp chết này lại chính là thần của thế giới này sao? Hắn im lặng tiếp tục theo dõi. Thiếu nữ Ian đó vội lau đi nước mắt gạt đầu nói.

“Đúng đúng, sur phụ là thần, người sẽ không sao?”

Thanh niên mặc ma pháp bảo cũng gạt đầu cho là đúng. Lúc này thanh niên đầu sừng trâu kia găm gừ nói.

“Sur phụ, người nói đám người kia ở vị diện nào, ta sẽ dẫn quân đi giết bọn chúng.”

Lão nhân khẽ lắc đầu nói.

“Mazunky, con phải sửa lại cái tính nóng nảy tự đại đó, ta trước đây cũng như con, khi trở thành thần cứ nghĩ mình tài giỏi nhất nên đi tìm các vị thần khác để khiêu chiến. Vì sur một đời bất bại nhưng lại bại ở vị diện Địa Cầu người biết vì sao không?”

Franz kinh ngạc, vị diện Địa Cầu? Không phải là Trái Đất chứ. Mazunky lắc đầu tỏ vẻ không biết nói.

“Thần ở đó mạnh lắm sao sur phụ?”

Lão nhân chỉ lắc đầu, trong đôi mắt đầy vẻ nuối tiếc.

“Ở thế giới đó không hề có thần.”

Thanh niên mặc ma pháp bảo khó hiểu nói.

“Vậy tại sao ngài lại thất bại, không phải thần là vô địch sao?”

Lão nhân thở dài.

“Vốn ở thế giới đó có rất nhiều thần, nhưng họ đã lấy thân mình để tạo ra thiên địa, sáng tạo sức sống cho vị diện của họ, tuy sau đó họ vẫn lạc nhưng ý niệm của thần đều tồn tại trong mỗi sinh vật nơi đó, ta không bị đánh bại bởi thần nơi đó mà bị đánh bại bởi chính thể vị diện Địa Cầu.”

“Chính thể vị diện?”

Cả ba người đều tràn đầy vẻ khó hiểu. Lão nhân tiếp tục nói.

“Lần này cuối cùng ta đã hiểu vị diện không phải là nơi mà thần nghỉ ngơi và thống trị mà vị diện là nơi thần sáng tạo ra vạn vật và chính vị diện cũng sẽ cung cấp sức mạnh cho thần. Thần không tồn tại bởi thể xác mà thần tồn tại chính là ý niệm của vị diện.”

Cả ba thanh niên đều trầm mặc không nói gì. Có lẽ điều lão nhân nói quá sâu xa làm họ phải suy nghĩ. Lão nhân hài lòng gạt đầu nói.

“Các con đều là đệ tử của ta, trước sau gì cũng sẽ làm chủ vị diện này. Nhưng nếu không thể xây dựng nên vị diện như Địa Cầu thì sớm muộn gì các con cũng sẽ bị các vị diện khác tấn công. Nên ta sẽ giúp các con sáng tạo ra một vị diện mới để các con đủ lực để chống lại các vị diện khác.”

Thanh niên mặc ma pháp bào hốt hoảng nói.

“Sư phụ, không được, như vậy người sẽ...”

Lão nhân khẽ đưa tay ngăn cản lời nói của thanh niên kia.

“Các con phải biết lần này đánh vị diện Địa Cầu ta đã bị tổn thương nguyên khí rất nhiều mà không thể hồi phục lại được. Chỉ cần vạn năm nữa ta cũng sẽ vẫn lạc. Vậy thì hãy để ta làm một việc cuối cùng vì các con, cũng là tâm nguyện cuối cùng của ta.”

“Sư phụ...”

Cả ba người đều không kiềm được nước mắt, ngay cả Mazunky cũng hô to lên một tiếng nước mắt lăn dài. Lão nhân mỉm cười nhìn cả ba người mãn nguyện rồi thân thể của ông bỗng nhiên phát sáng tán ra thành những hạt nhỏ li ti bay ra khỏi lâu đài rơi xuống đại dương bên dưới. Rồi từ đó các mảng đại lục bỗng nhiên trỗi dậy, các hạt li ti đó lại tiếp tục lắng đọng xuống mặt đất, nổ vang vài tiếng, trên lục địa tách ra từng khe hở, từ dưới lòng đất nổi lên những dòng nước tạo thành các con sông, trên khắp lục địa lại từ từ mọc lên các mầm xanh lớn lên nhanh chóng trở thành những cây đại thụ, các hạt sáng còn lại thì tỏa ra khắp nơi bắt đầu hình thành muôn loài, đầu tiên là nhân loại, đến thú nhân, tinh linh, ma thú,... hàng trăm chủng tộc nhanh chóng xuất hiện. Trên gương mặt họ đầy vẻ lạ lẫm ngỡ ngàng.

Không gian lại biến đổi lần nữa. Lục địa bây giờ đã bùng bùng sinh cơ, các chủng tộc nhanh chóng xây dựng nên các thành thị của mình, cảnh tượng cho thấy một thế giới ấm no, hạnh phúc. Trên không là ba bóng người, hai nam một nữ. Họ không thay đổi nhiều lắm, có chăng cũng chỉ là thành thực hơn mà thôi. Nhưng trên vẻ mặt Mazunky đầy vẻ không hài lòng.

“Phara, người dạy bọn hần những kỹ năng sinh hoạt làm gì? Vị diện chỉ là nơi cung cấp sức mạnh cho thần linh, người phải dạy bọn hần khả năng chiến đấu, chỉ có sức mạnh mới là vương giả.”

Phara không cho là đúng nói.

“Sức mạnh chỉ làm cho người ta có tham vọng và mù quáng, mọi người đều hòa bình như thế không tốt hay sao?”

Thiếu nữ Ian kia cười nói.

“Thôi thôi, các người đừng cãi nhau nữa, vạn năm rồi tranh luận vẫn chưa chán sao? Đây là vị diện do sư phụ tạo ra, chúng ta phải bảo vệ cho tốt.”

Mazunky hừ lạnh một tiếng không nói gì. Đột nhiên không gian lại thay đổi lần nữa. Franz thờ dãi một hơi. Sắp chuyển cảnh rồi. Không biết bộ phim do ai làm mà chạy nhanh quá, một cảnh đã là một vạn năm. Lần này cả không gian rung chuyển, thiên thạch rơi xuống phá hủy lục địa. Tất cả các chủng tộc đều kinh hoàng nhìn bầu trời chuyển sang màu đỏ, trăm ngàn thiên thạch to nhỏ rơi xuống phá hủy tất cả, trên lục địa bao trùm một không khí tang tóc.

“Chết tiệt, sao bọn chúng lại mạnh như thế.”

Phara lúc này đang cầm trên tay một thanh ma pháp trường, vẻ mặt nhợt nhạt nói. Phara cũng không tốt hơn, trọng giáp đã vỡ nát để lộ thân hình cường tráng với những vết thương sâu ghê rợn. Ian cũng bị thương không nhẹ. Lần này chúa tể vị diện đã quyết tâm tiêu diệt chúng ta rồi, bọn hần quá mạnh. Ian thầm nghĩ, nhìn xuống cảnh chết chóc tai ương bên dưới cô không khỏi đau lòng. Nếu cứ tiếp tục như thế vị diện sẽ tan ra không còn gì mất. Trong mắt Ian tràn đầy vẻ quyết tâm. Cô nhắm mắt lại thân thể bắt đầu phát sáng tán ra thành các hạt li ti như lão nhân trước đó vậy. Phara và Mazunky phát hiện hốt hoảng hô to.

“Ian, mau dừng lại.”

Nhưng thân hình cô bay lên cao, càng ngày càng sáng hơn, Ian quay lại phía sau nở ra một nụ cười tuyệt đẹp.

“Hai vị sư huynh, hứa với ta phải bảo vệ vị diện này, đây chính là tâm huyết của sư phụ, chúng ta không thể bỏ rơi nó.”

Phara và Mazunky biết không thể ngăn cản được chỉ biết nhìn cô gật đầu, mắt cả hai đều đỏ hoe, nhất là Mazunky, đôi mắt to tràn đầy những sợi tơ máu. Ian mỉm cười mãn nguyện, như Franz thấy nụ cười đó rất giống với nụ cười của lão nhân khi sáng lập ra thiên địa. Thân hình Ian tan ra nhưng không hòa vào lục địa như lão nhân, các hạt li ti tỏa ra tạo thành một lớp che chắn cho cả lục địa, các thiên thạch không thể xâm phạm được, một phần lại đánh ra không gian tạo thành một tiếng nổ vang dội, một chút hạt lại bay xuống mặt đất giữ lại chút sinh cơ cuối cùng của lục địa.

“Không”

Mazunky bỗng hét dài lên một tiếng, một khí tức màu đỏ lan truyền ra bao phủ lên lục địa, từ đó trong lòng mỗi sinh vật trong vị diện sinh ra một cảm xúc. Thù hận.

Một lần nữa cảnh lại chuyển biến, lúc này cả lục địa chìm trong chiến hỏa, các chủng tộc, quốc gia xâm chiếm, tiêu diệt lẫn nhau. Khói lửa lan tỏa khắp vị diện, không nơi nào là không có chiến tranh, nhưng cũng từ đó mỗi sinh vật đều mạnh lên, họ tu luyện đấu khí và ma pháp, các chức nghiệp cũng hình thành, cường giả xuất hiện rồi lại vẫn lạc, người chết vô số.

“Mazunky, người đang làm cái gì. Tại sao người lại phá hỏng vị diện.”

Phara chỉ Mazunky mà mắng chửi. Mazunky đã truyền thù hận, tham lam, ích kỷ,... cho các sinh vật trên vị diện, dạy bọn họ cách tu luyện chiến đấu.

Nhưng cũng từ đó các chủng tộc bắt đầu thù hận, chém giết lẫn nhau.

“Ta phá hủy vị diện ư, không, ta đang làm vị diện mạnh lên.”

Trước sự chỉ trích của Phara Mazunky chỉ cười nhạt. Phara trừng mắt nhìn Mazunky quát.

“Vị diện mạnh hơn ư, ngươi nhìn xem, bây giờ mọi người đánh nhau sinh linh đồ thán mà ngươi lại nói là mạnh hơn ư?”

“Nhưng ít ra bọn hắn biết cách tự bảo vệ mình.”

Mazunky cắt ngang lời nói của Phara. Hắn trợn trừng mắt bỗng nhiên gầm lên.

“Còn ngươi, ngươi dạy bọn hắn được cái gì? Nếu mấy vạn năm trước người chịu nghe lời ta thì liệu Ian có phải vẫn lạc không? Là ngươi, chính ngươi đã hại chết Ian.”

Phara á khẩu, không nói được gì. Lát sau hắn thở dài nói.

“Ta không muốn cãi nhau với người, ta phải ngăn ngươi lại.”

“Ngăn ta, buồn cười, ta xem người ngăn ta bằng cách nào.”

Mazunky cười lên cuồng ngạo, trong tay bỗng xuất hiện một chiến phủ hai lưỡi chém về phía Phara. Nhưng Phara cũng không kinh hoàng, một lớp không gian nhanh chóng che chắn cho hắn. Thế là hai người đánh nhau, mỗi một chiêu thức đều làm rung chuyển cả thiên địa.

Cảnh lại chuyển lần nữa. Lúc này lục địa đã rách nát không chịu nổi mà Phara cũng bị một phủ của Mazunky chém bay ra xa không gượng dậy nổi. Cả hai người đều rách nát thảm thương còn đầu uy nghiêm của hai vị thần.

“Phara, ngươi chấp nhận đi, chỉ có sức mạnh mới có thể làm cho vị diện chúng ta mạnh được, rồi ta sẽ mang vị diện đi tiêu diệt tất cả các vị diện khác, trả thù cho Ian.”

Phara la vết máu trên miệng đi thở từng hơi nói.

“Mazunky, ngươi vẫn không hiểu ý của sự phụ và Ian ư. Vị diện không phải là công cụ của thần. Thần tạo ra vị diện và thần phải có trách nhiệm thủ hộ nó. Vị diện còn thì thần vẫn còn.”

“Ngủ ngốc, ta đã nói vị diện chỉ là nơi cung cấp sức mạnh cho thần, ta phải mạnh lên để báo thù.”

Mazunky gầm lên muốn chém đầu Phara. Nhưng Phara chỉ nhìn Mazunky đang lao lên cười nhạt một tiếng.

“Ngươi không làm được đâu Mazunky. Không gian chia cách, thần lực pháp trận. Phong ấn.”

Ầm, ầm. Cả lục địa rung chuyển, một vết nứt khổng lồ cắt đôi vị diện làm hai phần sáng tối. Bản thân Mazunky bị đánh bay về phía tối của vị diện, Hắn gầm lên.

“Tên chết tiệt nhà ngươi, ta không tha cho ngươi đâu.”

Nói rồi lưỡi phủ hắn phóng ra cắm thẳng vào ngực của Phara. Phara từ trên không trung rơi xuống, trên mặt cũng là một nụ cười như nụ cười của Ian năm nào.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Thần linh vẫn lạc

“Người thanh niên, ngươi đã hiểu rồi chứ?”

Mọi thứ bỗng nhiên tan biến trở về một mảnh không gian trắng xóa như cũ, chỉ là phía trước Franz đang có một lão giả ngồi đã tọa. Lão giả có một đầu tóc dài, trắng như bạch kim, chân mày cũng dài như Thái Thượng lão quân vậy, da mặt lão có chút nhăn nheo, vóc dáng gầy gò, trên người mặc một bộ ma pháp bào màu trắng. Nhìn lão cứ như hòa vào mảnh không gian này vậy.

“Hiểu chuyện gì? Nơi đây là đâu? Còn ông là ai?”

Franz khó hiểu liền hỏi liên tiếp mấy câu. Lão giả chỉ cười nhẹ nói.

“Đây là không gian của ta, những gì ngươi vừa thấy chính là lịch sử của Tử Lam tinh cầu, còn ta...”

Lão già ngừng một chút lại nói.

“Chính là người thanh niên Phara mà ngươi vừa thấy.”

Franz kinh ngạc nói.

“Vậy ông chính là thần sao?”

Lão già cười nhẹ nói.

“Ta quả thật là thần, hơn nữa, ta chính là người đã đưa cậu đến thế giới này.”

Như một tia sét đánh trúng đầu. Franz ngẩn ra bất động, gương mặt đầy vẻ bất ngờ rồi chuyển sang phần nộ, mặc kệ đối phương có phải là thần hay không hấn găm lên.

“Lão già chết bầm, lão đưa ta đến đây lại không nói trước với ta một lời, sao không hỏi ta có đồng ý không hả. Thật là ác độc mà, thà lão mang ta nhập vào một người bình thường đi, lại đem ta thành một tên phế vật. Lão có biết ta sống cực khổ thế nào không hả.”

Franz điên cuồng chửi mắng phát tiết còn Phara thì ngẩn người. Ngàn vạn năm qua trừ Mazuky ra thì chưa hai dám mắng lão như thế, tên này quả nhiên không hổ danh đến từ Địa Cầu mà. Phara cười khổ nói.

“Được rồi, được rồi, cái này là ta không đúng, nhưng không phải là kiếp này của cậu rất tốt sao?”

Franz nét mặt phần nộ chợt dừng lại. Cũng đúng, kiếp trước hắn ở Trái Đất chỉ là một con kiến hôi, nhưng ở đây ngoại trừ bị ám sát nhiều một chút thì hắn vẫn sống tốt. Còn có vợ nữa.

“Người thanh niên, thật là vạn bất đắc dĩ ta mới đưa ngươi đến đây, ta có việc cần ngươi giúp.”

Nhìn thấy sắc mặt Franz hòa hoãn lại Phara liền nói. Franz nghĩ nghĩ chút rồi nói.

“Lão cần ta làm việc gì, lão là thần, ta chỉ là người phàm, lão còn cần ta giúp sao.”

Phara lắc nhẹ đầu nói.

“Chuyện này không ai có thể giúp ta được ngoại trừ cậu bởi vì cậu đến từ Địa Cầu.”

Không đợi Franz phản ứng Phara nói tiếp.

“Cậu thấy đấy, khi ta và Mazuky đánh nhau, mặc dù ta đã phong ấn hắn ở Evil đại lục nhưng bản thân ta cũng bị trúng một phủ của hắn. Vết thương này đã động đến nguyên khí của ta rất nhiều. Năm đó ta và hắn đánh nhau đã đồng thời phá nát luôn phần linh khí còn lại của hai đại lục. Khi đó vì cứu Lion đại lục nên vạn năm qua ta đã dùng nguyên khí của mình nuôi dưỡng một chút linh khí cuối cùng trên Lion đại lục. Nhưng vì tiêu hao quá độ nên ta không thể khôi phục được nữa. Ước chừng vạn năm nữa ta cũng sẽ vẫn lạc theo những vị thần trước đó. Nhưng Mazuky thì khác. Đối với hắn vị diện chỉ là công cụ của thần nên vạn năm qua hắn đã dùng linh khí còn lại của Evil đại lục để nuôi lòng phong ấn của ta, ý chỉ thù hận của hắn bao phủ toàn bộ Evil đại lục nên những sinh vật ở đó cực kỳ tàn bạo và khát máu chẳng khác nào ma quỷ. Ngàn năm hắn lại cố mở ra thông đạo giữa hai đại lục để những sinh vật đó đánh sang Lion đại lục cũng là để lấy linh khí của Lion đại lục nuôi nấng lại Evil đại lục. Chính vì vậy mà ở Lion đại lục đến nay vẫn không xuất hiện cao thủ thần cấp chính là vì không đủ linh khí.”

Franz a một tiếng. Khi trước hắn thậm chí khó hiểu chẳng lẽ vạn năm mà cả đại lục hàng tỷ người tại sao lại không có một người đạt đến thần cấp. Bây giờ cuối cùng hắn cũng hiểu được. Franz lại hỏi.

“Vậy có phải thần cấp chính là thần không?”

Phara chỉ cười nhạt.

“Thần cấp sao có thể gọi là thần. Nhiều lắm thì cũng chỉ là quỷ thần, cũng chia ra ba đẳng cấp sơ, trung, hậu kỳ. Chỉ khi nào linh ngộ được thiên địa pháp tắc, chế tạo ra vị diện thì mới có thể gọi là thần. Khi thành thần thì mức độ mạnh yếu chính là dựa vào vị diện. Năm xưa sư phụ ta đã bại ở Địa Cầu, người cũng cho rằng Địa Cầu chính là vị diện cường đại nhất trong vũ trụ này.”

Franz không nói gì, cúi đầu trầm tư, thì ra thế giới này lại còn thần kỳ như vậy. Con đường tu luyện đúng là không có đích để dừng lại. Nhìn Franz như thế Phara lại tiếp tục nói.

“Lại nói hơn trăm vạn năm qua Mazuky nghỉ ngơi dưỡng sức, ta đã cảm nhận được phong ấn của ta có thể bị phá vỡ bất cứ lúc nào. Chắc chắn lần này Mazuky sẽ hồi sinh và muốn thống trị cả vị diện. Chính vì vậy mà ta cần ngươi để đánh bại hắn”

Franz giật mình. Tuy nói hắn đã có sự đoán trước nhưng khi Phara nói ra hắn vẫn có một sự sợ hãi không nhỏ. Hắn có thể đánh thắng được thần sao?

Nhìn ra tâm tư của Franz, Phara nhẹ nhàng nói.

“Người yên tâm, dù người có tu luyện đến tận cùng người vẫn không thể đánh bại được hần.”

Franz lập tức té ngã. Có cần đã kích người ta như thế không. Franz chỉ Phara mà mắng.

“Lão già chết tiệt, bộ muốn ta đi chịu chết sao?”

Phara dường như không để ý đến cử chỉ của Franz, lão nói tiếp.

“Nhưng người vẫn có cơ hội thắng hần, bởi vì người đến từ Địa Cầu.”

Franz tức giận quát lên.

“Quên đi cái gì mà đến từ Địa cầu đi, hần là thần, ta là người, ta không đánh lại hần.”

“Không, người có thể đánh bại hần bởi vì người có món quà do thượng thiên ban tặng.”

Phara trầm giọng nói. Franz ngẩn người. Ý lão nói chính là Nhẫn giả hệ thống sao. Giọng Franz hòa hoãn lại nói.

“Vậy phải làm sao để đánh bại hần đây?”

Phara lắc đầu nói.

“Ta cũng không biết, cái này người phải tự tìm ra.”

Franz có cảm giác muốn đâm vào mặt lão một trận cho thỏa cơn giận. Đó mà là trả lời sao. Phara nghĩ một chút rồi nói tiếp.

“Nếu dựa vào vũ lực ta tin không ai có thể đánh bại được Mazuky, dù là ta ở lúc đỉnh phong cũng như thế. Nên để đánh bại hần chỉ còn một cách là cảm hóa hần. Khiến hần hồi cải thật sự.”

Franz ngơ ngác. Cảm hóa? Chẳng lẽ bắt ta lấy nam nhân kẻ sắc dụ hần sao? Tên Mazuky đó không phải biến thái đến mức đó chứ. Không được, ta thà chết cũng phải bảo toàn trinh tiết. Nếu Mazuky mà nghe được những lời hần nghĩ không biết có lập tức phá bỏ phong ấn chạy đến bám vằm hần ra thành trăm mảnh không.

“Được rồi. Những gì cần nói ta cũng đã nói. Đã đến lúc ta ra đi được rồi.”

Phara có chút thương cảm nói. Franz nghi hoặc nghĩ đến một khả năng đáng sợ.

“Ra đi?”

“Đúng vậy, ta sẽ dùng chút hơi tàn còn lại của mình để khôi phục lại linh khí của đại lục như thời đỉnh phong. Ít nhất cũng tạo ra được một đám thần cấp kéo dài thời gian cho người.”

Phara gật đầu nói. Thân thể của lão cũng bắt đầu phát sáng rồi tán đi như sự phụ lão. Như chợt nhớ ra cái gì. Lão lại nói.

“Sau khi người ra khỏi đây hãy đi tìm Thần thánh giáo đình kẻ lại hiểm họa lần này từ Evil đại lục, bọn hần sẽ giúp người.”

“Lỡ bọn hần không tin ta thì sao.”

Franz vội nói. Phara chỉ cười nhạt.

“Bọn hần sẽ tin.”

Franz lại hỏi.

“Vì sao lão lại chọn ta mà không chọn người khác ở Địa Cầu.”

Thân hình Phara nhợt đi, lão cười ha hả.

“Tại vì người chính là người hoang tưởng nhất.”

Nói rồi thân hình lão hoàn toàn biến mất. Franz mặt mày đen lại. Ý lão là đầu óc ta có vấn đề bị bệnh hoang tưởng sao? Không gian xung quanh bỗng nhiên sụp đổ. Từng mảng màu trắng vỡ ra như thủy tinh. Tất cả chỉ còn lại màu đen.

-----Phân cách-----

Cùng lúc đó trên Lion đại lục không gian bỗng rơi xuống ngàn vạn những hạt li ti màu vàng. Không khí trên đại lục bỗng nhiên bùng bùng sinh cơ, cây cối

đam chồi nảy lộc, người bệnh liền khỏe mạnh, đám người tu luyện đang gặp bình cảnh thì lập tức đột phá, những ai thiên phú cao tu vi cũng tiến một bước dài. Cả đại lục cùng hô lên một từ: Thần tích.

Hàng tỷ tín đồ của Thần thánh giáo nhìn thấy thần tích liền quỳ xuống cúng bái, tạ ơn thần linh, những ai thông minh liền nắm chặt thời cơ tu luyện. Bên trong gia tộc Bonaparte, Heter bỗng sùng sốt.

“Ta...ta đạt đến thần cấp rồi.”

Gia tộc Carlos, hai lão giả khẽ nhếch môi cười.

“Cuối cùng cũng đã đến thần cấp. Kế hoạch cũng nên chuẩn bị khởi động rồi.”

Bên trong hoàng cung bốn lão giả mở mắt ra.

“Quả là thần tích, đã đột phá đầu Thần sơ kỳ rồi”

Trên cả Lion đại lục cũng có hàng trăm cảnh tượng tương tự như vậy. Bất chợt khắp nơi nơi những dòng nước ngầm bắt đầu âm thầm cuộn chảy. Việc gì sẽ xảy ra tiếp theo không ai có thể biết được. Nhưng một số người đã đánh hơi được điều gì đó nên bắt đầu chuẩn bị.

Lúc này tại pháo đài Bridge tám người trong đội Tử thần đã tụ họp. Khác với Franz, bọn hắn cũng chính là nhờ linh lực trên đại lục để tu luyện nên cũng đã đột phá một bước dài.

“Emon đại nhân đến.”

Gilliam chợt nói. Trong phòng liền có một bóng đen hiện ra chính là Emon. Bạch nhãn của Gilliam lợi hại hơn mắt thường của mọi người nên lập tức phát hiện ra. Emon gật đầu liền ngồi xuống ở vị trí chủ tọa nói.

“Được rồi, các người ngồi xuống đi.”

Tử thần liền chia ra hai bên chiếc bàn ngồi xuống. Tử thần và Âm bộ tuy nói là hai bộ phận phân biệt nhưng lại liên quan mật thiết với nhau. Người của Tử thần bên trong Âm bộ cũng chỉ có một mình Karla mà thôi. Nếu bình thường so sánh thì Tử thần là thượng cấp của các thành viên Âm bộ. Nhưng nếu Franz vắng mặt thì người lãnh đạo cao nhất chính là đội trưởng Âm bộ Emon mà không phải là Salah.

“Tất cả đã chuẩn bị xong hết chưa.”

Emon trầm giọng nói. Trước khi Franz mất tích đã giao phó lại rất nhiều điều để tiếp quản Bridge. Dù là Franz có mất tích thì Âm bộ và Tử thần vẫn tiếp tục tiến hành nhiệm vụ. Giờ nghe Emon hỏi Salah liền gật đầu.

“Bởi vì thần tích xảy ra nên mọi việc đều tiến hành xong sớm hơn dự kiến, chỉ là số danh ngạch ma pháp học đồ được chiêu mộ giờ không biết phải sắp xếp như thế nào.”

Emon gật đầu tỏ vẻ hài lòng. Gilliam tiếp lời.

“Tại pháo đài Aden ta vô tình điều tra được một việc, Thiên Long quân đoàn hình như đang xảy ra lục đục nội bộ, một số lượng không nhỏ sĩ quan lão binh đang dần bị thay thế. Quân kỹ ở phía nam cũng có dấu hiệu lơ là.”

Emon suy nghĩ một chút nói.

“Việc ở thành Aden hãy giao lại cho Âm bộ, việc gấp rút bây giờ là phải xúc tiếp để Knight đoàn lính đánh thuê tiến vào thế lực của Bridge.”

Salah liền nói.

“Điều này đại nhân yên tâm, các tiểu đội của Knight đã bắt đầu tiến vào Bridge, tính toán trong vòng nửa tháng sau chúng ta sẽ tiêu diệt được toàn bộ tiểu thế lực ở thành nam trở thành thế lực thứ tư ở Bridge.”

Karla cũng nói.

“Các thành viên Âm bộ cũng đã tiếp xúc được với các thế lực, đã hình thành nên sơ bộ một mạng lưới gián điệp trong các thế lực.”

Emon hài lòng nói.

“Tốt lắm, cứ tiếp tục tiến hành, tích lũy lực lượng chờ thiếu gia trở về chúng ta sẽ hành động.”

Rose nhỏ giọng nói.

“Đại nhân, thiếu gia có tin tức gì không. Máy ngày nay hai vị tiểu thư liên tục hỏi thăm”

Hai vị tiểu thư ở đây chính là Leona và Elena, sau khi Franz mất tích hai người cũng không trở về gia tộc mà đến đền trang Ionia tham gia huấn luyện các

thiếu niên tại nơi đó. Emon trầm giọng nói.

“Nhất định phải tin tưởng vào thiếu gia, thiếu gia sẽ trở về. Nói với hai vị tiểu thư khi nào có tin ta sẽ lập tức cho hai người biết. Được rồi, tất cả đi làm việc của mình đi.”

Dứt lời Emon cũng lập tức biến mất. Nếu Franz ở đây sẽ thấy tốc độ của Emon thật kinh người.

Thần thánh chỉ đô, số người đến cúng bái đã đạt lên lên trăm vạn, lực lượng phòng vệ cũng phải gắng hết sức để duy trì an trong thành. Bên trong Trùng Dương điện Alex nói.

“Ông nội, người đã đột phá thân cấp rồi.”

“Ta đã đến Pháp thân trung kỳ. con cũng không tệ. Đã đến đấu Hoàng rồi.”

Giáo hoàng gật đầu. Khác với Heter, Giáo hoàng đã tích trữ nhiều năm một bước liền đột phá đến Pháp Thân trung kì. Giáo hoàng lại nói tiếp. Alex, con hãy gọi Luis Hồng y giáo chủ đến đây.

“Vâng, ông nội.”

Nhìn bóng lưng Alex ra ngoài Giáo hoàng khẽ lẩm bẩm

“Thần đã đi rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Lạc vào zenit

Mở mắt ra Franz chỉ thấy một bầu trời trong vắt nhưng không khí thì có vẻ mát mẻ để chịu.

“Có vẻ đang là buổi sáng, ta đang ở đâu vậy?”

Franz khôi phục ý thức liền ngồi dậy, nhưng hắn cảm thấy thân thể mình rã rời, tay chân bủn rủn, không ngờ trong cơ thể lại không có chút chakra nào cả. Franz định mở túi Shinobi lấy thuốc trị thương nhưng không ngờ lại không thể mở được. Franz cười khổ. Xem ra muốn dùng túi Shinobi thì phải có Chakra. Hắn khẽ đánh giá xung quanh, hình như là một sơn mạch nào đó, xung quanh cây cối um tùm. Franz thở dài một hơi, xem như may mắn, nếu như lúc hắn chưa tỉnh lại mà có con ma thú nào đến thì chắc hắn chết cũng không hiểu vì sao.

“Đình, chúc mừng ký chủ giết chết đấu Đế, ban thưởng...”

“Đình, chúc mừng ký chủ thăng cấp lv 57...”

Franz a mộ tiếng, không ngờ chỉ giết một đấu Đế kinh nghiệm còn nhiều hơn giết mười đấu Hoàng. Nhưng Franz chưa kịp cao hứng thì hệ thống lại thông báo.

“Đình, bởi vì bảo vệ ký chủ không bị không gian xé rách hệ thống đã tiêu hao hết hai phần ba năng lượng. Trong vòng một tháng ký chủ không thể sử dụng hệ thống.”

Franz phìền muộn a một tiếng. Hắn còn đang định tiến vào hệ thống để đổi vài thứ đây.

“Đình, hệ thống cảnh báo bởi vì ký chủ sử dụng sức mạnh của Sharingan (Tả luân nhãn) nên thị lực ký chủ giảm sút còn 92%, đề nghị ký chủ sớm đạt được vinh hăng Tả luân nhãn để chữa trị thị lực.”

Lại thêm một tin buồn nữa cho Franz. Không phải là hắn không muốn đổi Vinh hăng Tả luân nhãn nhưng mà nó thực sự quá đắt đỏ nên hắn vẫn chưa đủ bạc để mua. Hơn nữa hắn còn phải nuôi thêm tiểu đội Tử thần nên bạc hắn chi tiêu rất nhiều.

“Có người đến.”

Tuy chakra không còn nhưng cảm giác của hắn vẫn còn rất linh mãnh lập tức phát hiện có người đi đến bên này. Ngay lập tức Franz lựa chọn một phương án trốn tránh, đó là nằm xuống...giả chết. Cũng hết cách rồi. Với thực lực của hắn bây giờ có trốn cũng sẽ bị phát hiện. Thả nằm đó giả chết còn hơn.

“Uy, bên kia có người nằm kia, chúng ta qua thử xem.”

Quả nhiên lát sau có một tiểu đội người đi đến gồm có bốn nam, hai nữ. Giọng nói vừa rồi là của một trong hai thiếu nữ kia.

“Tiểu thư, nơi đây là U Âm sâm lâm, người nên cẩn thận, hay là để ta đi qua xem thử trước xem sao.”

Franz liền cảm thấy một cổ áp bức hướng đến mình liền vội thu thần thức lại không dám làm hành động gì. Tên này rất mạnh, ít nhất cũng là đầu Hoàng Thanh niên đó liền ngồi kề bên Franz xem xét một chút, thấy không có vấn đề gì liền quay lại nói.

“Tiểu thư, hấn còn sống.”

Cả đám người còn lại liền đi đến đánh giá Franz. Thanh niên lúc này lại nói.

“Thật kỳ lạ, vết máu trên người hấn rõ ràng là đã trải qua một hồi ác chiến nhưng hấn lại không có một chút dấu khí hay ma pháp lực nào cả.”

Franz giật mình, không ngờ tên này chỉ dùng thần thức có thể dò xét trong cơ thể mình. Nhưng dù vậy thì sao, Franz có chakra không ai có thể phát hiện được. Thiếu nữ này giờ chưa nói gì lúc này lại nói.

“Có lẽ đã bị phế rồi. Để ta thử xem.”

Thiếu nữ niệm chú ngữ một chút liền quát khẽ.

“Trì dư thuật.”

Một ánh sáng trắng bao trùm lên người Franz tạo thành một nguồn năng lượng xâm nhập vào cơ thể hấn chữa trị các kinh mạch bị đứt vỡ, trong thoáng chốc Franz cảm nhận được Chakra, dù chỉ là trong thoáng chốc nhưng rõ ràng đã có chakra lưu chuyển. Một cảm giác sáng khoái làm hấn không kiềm được rên lên một tiếng. Thiếu nữ ban đầu thấy vậy liền hô lên.

“A, hấn tỉnh rồi.”

Franz biết không thể giả vờ được nữa liền mở mắt ra lăn sang một bên tỏ vẻ cảnh giác.

“Các ngươi là ai, tại sao lại bao vây ta?”

“Ừ, ngươi đừng có vô lý vậy được không, chính là bọn ta cứu ngươi đấy.”

Thiếu nữ ban đầu đầu môi nói. Franz bây giờ mới nhìn kỹ đám người này. Thiếu nữ vừa rồi thì ra là một tiểu loli chỉ tầm mười ba, mười bốn tuổi, tóc vàng mắt xanh, mũi cao, da trắng, nhất là cái môi hồng đang chu lên kia làm cho người ta có cảm giác khá ái. Thiếu nữ còn lại cũng khoảng hai mươi tuổi tóc xanh, mắt xanh, mặc một bộ ma pháp bào màu xám, cả người nàng tỏa ra một khí tức điềm đạm, thánh khiết không thể khinh nhờn. Có lẽ thiếu nữ này chính là quang hệ ma pháp sư vừa rồi. Thanh niên đầu Hoàng vừa rồi tầm hai mươi mốt tuổi, gương mặt không gọi là đẹp trai nhưng rất uy vũ, có vẻ dễ gần, toàn thân mặc trọng giáp nhưng Franz chắc chắn không phải là loại giáp của trọng trang chiến sĩ. Ba người còn lại đều mặc khinh giáp, hai người cầm trường thương kỵ sĩ có vẻ cao ngạo, người cầm kiếm thì hơi lạnh lùng.

“Ai biết các ngươi có ý đồ gì đây này.”

Franz trầm giọng nói, hấn phải tạo ra sự cảnh giác như thế để tránh cho đối phương nghi ngờ, dù sao lúc này hấn cũng bất tỉnh mà. Một trong hai tên kỵ sĩ kia, khoảng mười lăm tuổi cười lạnh.

“Không biết sống chết.”

Nói rồi trường thương trong tay liền xuất thủ. Franz không hoảng loạn né tránh, nhưng lúc này trường thương của thiếu niên lại đổi hướng từ đâm thành quét chém ngang cổ họng Franz. Nhưng Franz đầu phải dễ chết như vậy. Lạc Vân bên hông lập tức rút ra ngăn trở trường thương, cả người Franz lui ra sau tránh được một kiếp. Hấn thầm hô may mắn. Nếu không phải Lạc Vân hấn mang ở bên hông và dưới chân thì có lẽ lần này đã đi đoàn tụ với ông bà rồi.

Nhưng thiếu niên cũng không buông tha hấn như vậy. Hấn gầm lên.

“Đột tiến”

Lập tức thân hình hấn nhoáng lên, chân đá vào ngực Franz. Đột tiến là chiêu thức của kỵ sĩ có tác dụng tăng tốc độ của kỵ sĩ lướt lên một đoạn ngắn. Franz hiển nhiên không kịp phản ứng bị đánh văng ra xa phun ra một ngụm máu, kinh mạch vừa được chữa trị lại nứt vỡ. Trong lòng hấn phiền muộn vô cùng. Thanh niên kia bất quá chỉ là đầu Vương. Nếu bình thường thì không chịu nổi của Franz một kích, nhưng giờ hấn lại bị một tên đầu Vương đánh cho bị thương. Đúng là hồ lạc đồng bằng bị chó khinh mà.

“Darius đừng tay cho ta, hấn là do ta cứu, ngươi dám giết hấn sao.”

Tiểu loli lúc này tức giận quát lên, gương mặt vì tức giận mà đã đỏ hồng. Lâu lắm mới được ra ngoài, tên này mặc dù thô lỗ nhưng cũng là người đầu tiên mà nàng cứu, tên chết tiệt này lại muốn giết hấn thì mặt mũi nàng để ở đâu. Darius vội dịu giọng nói.

“Elissa, ta chỉ muốn trút giận cho ngươi thôi.”

“Cầm cái miệng của ngươi lại, Elissa là để ngươi gọi sao.”

Thiếu niên không biết vì xấu hổ hay tức giận mà mặt lại đỏ lên không nói gì hậm hực nhìn Franz. Thiếu nữ tóc xanh xoa đầu Elissa cười nói.

“Được rồi, để ta cứu hấn là được.”

Nghe thiếu nữ nói vậy Elissa vội nói.

“Đứng đứng, chị Janna mau cứu hấn đi, không hấn sẽ chết đó.”

Janna cười trêu chọc.

“Nhìn ngươi kia, rồi hết cả lên, có phải để ý người ta rồi không?”

Elissa nhăn mặt lắc lắc tay Janna nũng nịu nói.

“Đáng ghét, chỉ biết chọc ghẹo em, ai mà để ý hấn chứ.”

Janna cười cười đi gần Franz, chân mày bỗng hơi nhíu một cái liền niệm chú ngữ.

“Thánh quang trì dũ thuật.”

Một đoàn ánh sáng thánh khiết từ tay Janna chiếu lên người Franz chữa trị. Chỉ trong chốc lát các vết thương của hấn đã lành lại, kinh mạch cũng ổn định hơn, kinh ngạc là Chakra lại có rồi, dù chỉ là một chút Franz cũng rất vui mừng, một chút cũng đủ để hấn mở ra túi Shinobi rồi.

“Cảm ơn.”

Franz khẽ nói một tiếng, hấn cũng không phải là người không hiểu lý lẽ, Janna giúp hấn hồi phục chút xú chakra đó cũng đã giúp hấn rất nhiều rồi.

“Này, ngươi cũng phải cảm ơn ta nữa chứ.”

Không biết từ đâu Elissa nhảy ra nói. Franz đối với tiểu loli này cũng rất có thiện cảm, đây là một cô bé rất thiện lương, nên hấn cũng cười nói.

“Cảm ơn.”

“A, vậy mới tốt, mà ngươi vào trong U Âm sâm lâm này làm gì?”

Elissa cao hứng nói. Thì ra đây là U Âm sâm lâm, xem ra ta lạc vào Zenit đế quốc rồi. Franz than thầm một tiếng rồi bình tĩnh nói.

“Ta là một lính đánh thuê, vào U Âm sâm lâm để kiếm chút tiền, không ngờ lại gặp phải cừu nhân nên bị truy sát.”

“Vậy a, vậy ngươi tham gia vào đoàn bọn ta đi, bọn ta cũng là lính đánh thuê. Tiền lương ta sẽ không bạc đãi ngươi.”

Elissa nghe vậy lập tức muốn lôi kéo Franz vào đội, Darius vội nói.

“Không được Elis...Alexander tiểu thư, người này lai lịch bất minh...”

Darius thấy Elissa trừng mắt liền ngậm miệng lại. Franz thầm nghĩ bản thân ở đây hoàn toàn xa lạ, nếu có thể hợp chung nhóm với bọn họ thì tốt lắm. Nhưng Franz vẫn nói.

“Nếu đã có bất tiện thì thôi cũng được, dù sao ta cũng hay đi một mình. Tạ ơn các vị đã cứu giúp, tạm biệt.”

Nói rồi làm bộ muốn quay đi. Elissa vội với theo nói.

“Này này, làm gì có cái gì bất tiện, ta là ân nhân của ngươi, ngươi lại đối xử với ta như thế sao?”

Franz cười thầm, quả nhiên là mắc câu. Hấn quay lại về mặt đầy vẻ khó khăn nói.

“Nhưng...”

“Người anh em, tiểu thư đã nói vậy rồi thì ngươi cứ vào đội của bọn ta, không ai dám ăn hiếp ngươi.”

Thanh niên đầu Hoàng nhìn Franz cười nhẹ nói. Elissa cũng gật đầu như gà mổ thóc.

“Đứng, đứng, có ta ở đây cũng không ai dám ăn hiếp ngươi.”

Franz ra vẻ miễn cưỡng nói.

“Thôi được, đã vậy ta cung kính không bằng tuân mệnh”

Elissa nghe vậy liền cao hứng nói.

“Được rồi, ở đây ta là đội trưởng, chào mừng người gia nhập đội bọn ta.”

Franz gật đầu hỏi.

“Vậy đội lính đánh thuê tên là gì?”

Elissa ngẩng người gãi đầu.

“Ta...chưa nghĩ ra.”

Ách, thì ra tiểu nha đầu nổi hứng mới muốn lập đội. Nhìn tiểu loli như thế Franz cũng chỉ biết im lặng.

Elissa vội đổi chủ đề nói.

“Đi thôi, chúng ta đi săn ma thú, à quên nữa, người tên gì?”

“Ta là Knight.”

“Một cái tên kỳ quái, yên tâm, ta sẽ bảo vệ người đấy.”

Nói rồi liền xoay người đi sâu vào sâm lâm. Franz đen mặt. Đến đầu Đé ta còn giết mà cần tiểu nha đầu người bảo vệ sao. Hai tên kỵ sĩ hừ lạnh một tiếng rồi đi theo Elissa, kiếm sĩ mặt lạnh kia không nói gì, cũng không nhìn Franz mà đi về phía trước, Janna cười với hắn một cái rồi đi. Chỉ có thanh niên đầu Hoàng kia đến bá vai hắn cười nói.

“Đi thôi, ta là Garen, tiểu thư là như vậy, nhưng nàng rất tốt.”

-----Phân cách-----

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Elissa là quận chúa

Trải qua ba ngày Franz cũng hiểu được sơ bộ đoàn người này. Janna là một mục sư trong phân điện Thần thánh giáo đình, tính tình điềm đạm, thiện lương. Elissa có vẻ là con gái của một vị quý tộc nào đó tính cách trẻ con, tính nghịch, khá ái, Garen cũng không phải là thuộc hạ của Elissa mà cũng là một vị quý tộc, trên người hắn tỏa ra một khí tức cao quý không thể che giấu. Darius và tên kỵ sĩ còn lại Garpat là hai anh em, cũng là quý tộc, nhưng rất kiêu ngạo, cũng rất khinh thường Franz, kiếm sĩ mặt lạnh lại rất thần bí chỉ có một cái tên là Shadow.

Ba ngày nay Franz cũng cố gắng để hồi phục chakra, mặc dù hắn đã dùng cao cấp thuốc hồi phục nhưng vẫn không thể trở lại lúc đỉnh phong, nhưng như vậy cũng đủ rồi. Nhưng hắn cũng nhận được một tin làm hắn vô cùng phiền muộn đó là Gamabunta bị thương nặng, trong vòng ba tháng không thể triệu hồi được nó. Ba ngày mọi người cũng săn bắt được khá nhiều ma thú, chủ yếu là ma thú cấp 4, cấp 5. Bởi vì đám người Elissa thực lực còn yếu nên Garen cũng không dám dẫn họ vào sâu trong U Âm sâm lâm, biết đâu gặp phải ma thú cấp 6 hay cấp 7 thì chỉ còn đường chết. Mặc dù ma thú cấp 6 tương đương với một đầu Hoàng, nhưng dựa vào thân thể và sự cường hãn của ma thú thì chúng vẫn có lợi thế hơn. Ít nhất Garen nếu so với cấp 6 ma thú cao giai thì không thể chống lại. Franz cũng hiểu rõ được thực lực của tiểu đội này một chút. Ngoài Garen là đầu Hoàng ra thì còn có Janna cũng là ma đạo sĩ, chỉ là quang hệ ma pháp lực công kích vẫn còn kém lắm, chủ yếu là phụ trợ. Hai tên kỵ sĩ là Đầu Vương, thiếu niên mặt lạnh kia cũng vậy nhưng Franz cảm thấy nếu so sánh thực lực thì dù hai tên kỵ sĩ kia hợp lại cũng không bằng Shadow. Franz kinh ngạc nhất vẫn là Elissa, không ngờ tiểu ni tử này lại là một cung tiền thủ, thực lực cũng là đầu Vương. Ban đầu Franz nhìn đội hình trẻ này trong lòng kinh ngạc vô cùng, chẳng lẽ thế giới này thiên tài lại nhiều thế sao, phải biết khi gia tộc tỷ thí đầu Vương cũng không tùy tiện thấy như thế này. Cuối cùng hắn cũng biết được ba ngày trước thần tích xảy ra nên thực lực mỗi người đa số đều tăng lên một giai, người may mắn tăng lên được hai giai cũng không có gì lạ.

“Wilson, hiện tại chúng ta trở về sao?”

Wilson là họ của Garen, Franz khi gọi Garen cũng chỉ là gọi họ mà không gọi tên. Ba ngày trôi qua Franz coi như cũng đã hòa nhập vào tiểu đội này, hắn hầu như không ra tay nên hai anh em Darius luôn xì mũi coi thường. Franz cũng không nói gì, trong mắt hai anh em Darius cũng chỉ là trẻ con nên không chấp nhận. Nhiệm vụ của hắn là nấu ăn cho cả đội, tay nghề của hắn không tệ nên Elissa ưa thích không thôi, luôn miệng đòi hắn nướng thịt ma thú để ăn. Đối với việc này Garen cũng không có ý kiến, hắn tay nghề quá tệ, hai kỵ sĩ quý tộc thì không cần kể đến, Janna và Elissa cũng vậy, còn Shadow tất nhiên là không làm rồi, nên thiên chức này cũng chỉ có thể giao cho Franz.

“Đúng vậy, lần này chúng ta đã đi hơn bảy ngày rồi, nếu không về trường bồi nhà tiểu thư sẽ lo lắng.”

Garen cười nói, thái độ của hắn đối với Franz vẫn bình thường nhiệt tình như vậy. Tính cách hào sảng của Garen làm Franz rất thích. Elissa nghe vậy đầu môi nói.

“Ai mới lo lắng cho ta ấy, đúng rồi Knight, ngươi về đến đế đô rồi dự định làm gì không?”

Elissa đưa ánh mắt mong đợi nhìn Franz, quả thực cô bé rất thích Franz nấu ăn, hơn thế nữa là Franz rất hay kể chuyện xưa cho cô bé nghe nên Elissa rất mong Franz sẽ đi theo mình.

“Ta có vài người bạn trong thành, ta sẽ đi gặp bọn hắn một chuyến.”

Franz cười nói. Trong đế đô của Zenit cũng có tai mắt của Âm bộ, Franz định tìm bọn hắn để bắt liên lạc với trong nước, lần này mắt tích như vậy ắt hẳn ở nhà sẽ lo lắng lắm. Elissa không che nổi sự thất vọng nói.

“Vậy ta có thể tìm thấy ngươi sao?”

“A, ta sẽ chỉ ngươi chỗ ở của ta, khi đó ngươi có thể tìm đến ta bất cứ lúc nào.”

Franz tất nhiên hiểu tâm tư của cô bé liền nói, hắn cũng dự định ở lại Zenit để quan sát một chút. Nghe Franz nói Elissa mới vui vẻ gật đầu.

“Nhớ đấy, không được thất hứa.”

Đến xế chiều cuối cùng mọi người cũng sắp ra khỏi sâm lâm, ở khu vực này cũng gặp nhiều lính đánh thuê hơn, chủ yếu là lính đánh thuê cấp thấp, thực lực yếu nên chỉ dám hoạt động ở bìa rừng. Mọi người gặp nhau cũng không có vấn đề gì, chỉ là trong đội Franz có hai cô gái xinh đẹp như vậy vài tên lính đánh thuê nhìn theo cũng chỉ biết nuốt nước miếng, bọn hắn thấy đoàn người này từ sâu trong đi ra tất nhiên thực lực không phải là bọn lính đánh thuê cấp thấp như bọn hắn đụng tới. Nói thế nhưng không phải mọi người đều như vậy. Chẳng mấy chốc đội Franz đã bị chặn lại.

“Đem nộp hết vật phẩm của các ngươi ra đây hoặc là chết.”

Một đám lính đánh thuê khoảng hai mươi mấy người chặn đám Franz lại cướp bóc. Elissa tức giận chỉ vào mặt tên cầm đầu nói.

“Tại sao bọn ta phải nộp cho các ngươi, ban ngày mà các ngươi dám cướp bóc, không xem vương pháp ra gì sao?”

Franz vội kéo Elissa lại nhỏ giọng nói.

“Alexander tiểu thư, đây là thế giới của lính đánh thuê, bọn hắn chỉ làm theo luật rừng thôi.”

“Luật rừng?”

Elissa khó hiểu nhìn Franz. Quả nhiên đám lính đánh thuê cười ha hả. Tên đầu đàn nói.

“Ở đây Thiên Lang đoàn bọn ta chính là vương pháp xem ai dám cản ta, ngươi, ngươi, ngươi nữa sao?”

Nói rồi hắn chỉ mặt đám lính đánh thuê xung quanh, quả nhiên không ai dám nhìn xem như không nhìn thấy vội chạy đi. Nhìn cảnh này Elissa trong lòng bức tức nhưng không biết nói gì, một tên lâu la nịnh nọt nói.

“Phó đoàn trưởng, hai tiểu ni tử này không tệ, cũng có thể hầu hạ chúng ta một đêm đấy.”

“Ngươi dám?”

Nghe thấy tên lâu la nói như thế không ngờ người xông lên đầu tiên lại là hai anh em Darius. Tên phó đoàn trưởng hừ lạnh.

“Không tự lượng sức mình.”

Một cổ uy áp từ hắn phóng về phía anh em Darius làm bọn hắn lùi lại khó chịu.

“Mọi người dĩ hòa vi quý, chuyện gì cũng có thể thương lượng mà.”

Garen lúc này bước lên một bước lập tức khí thế của tên phó đoàn trưởng liền tan biến mất. Garen vẫn nụ cười như mùa xuân nói.

“Những người ở đây đều là con cháu của quý tộc trong triều, các ngươi cũng không dễ đắc tội, hôm nay mỗi người lùi một bước xem như chưa có gì được không?”

Sở dĩ Garen không muốn động thủ bởi vì nhân số bên kia quá đông, dù hắn có thể đánh bại tên phó đoàn trưởng nhưng trong khi đó chỉ sợ đám Elissa đã xong rồi. Tên phó đoàn trưởng cũng có chút do dự, con cháu quan lại ở đế đô không dễ đắc tội chút nào. Lúc này Darius lại nói.

“Mau biến đi, nếu không ta sẽ gọi cha ta mang quân đến giết chết các ngươi.”

Garen và Franz thầm kêu không ổn, quả nhiên tên đó lộ ra sát khí.

“Hôm nay ta giết chết các ngươi thì không ai biết là bọn ta làm, giết hết bọn chúng.”

“Động thủ”

Garen cũng hô lên. Trường thương đâm về phía tên phó đoàn trưởng. Nhưng người đầu tiên động thủ lại chính là Shadow. Chỉ thấy hắn không nói hai lời nhảy vào đám lính đánh thuê, trường kiếm vung vẩy trong nháy mắt có hai tên lính đánh thuê nằm trong vũng máu. Lúc này bọn lính đánh thuê cũng phản ứng, năm tên kiếm sĩ lập tức đâm về phía hắn làm Shadow lâm vào khổ chiến. Mười mấy tên còn lại thì tấn công về phía đám Franz.

“Tất cả lui lại.”

Franz quát lên, hai tay cầm Lạc Vân đứng cạnh Elissa và Janna. Hai anh em Darius cũng cầm trường thương chắn phía trước. Janna hô lên.

“Mọi người nhắm mắt lại, Quang minh diệu châu.”

Một quả cầu như pháo sáng bắn ra chói lòa mắt tất cả mọi người. Cũng may đám người Franz được nhất nhờ đều nhắm hết mắt lại. Ánh sáng tan đi thì lực của đám lính đánh thuê vẫn chưa thể phục hồi lập tức Darius và Garpat cũng không chậm lập tức đâm thương. Trong phút chốc bốn tên lính đánh thuê đã bị loại khỏi vòng chiến.

“Chết tiệt, bọn hắn có ma pháp sư, tiêu diệt ma pháp sư trước.”

Đám lính đánh thuê hô hào lại xông lên, hai anh em Darius lập tức gấp áp lực lớn. Lúc này Janna tiếp tục niệm chú ngữ.

“Quang minh khai giáp.”

Lập tức trên thân mỗi người xuất hiện một vòng tròn bảo hộ trong suốt, áp lực của bọn hắn đỡ hơn một chút. Elissa nhìn thấy cảnh đầu rơi máu chảy ban đầu liền hoảng hốt, nhưng thấy áp lực của mọi người tăng dần cô bé cũng lấy ra một cánh trường cung. Cánh cung này Franz đã từng thấy vài lần, thân cung dài một mét ba, màu hồng nhạt, dây cung màu vàng, bên trên đính hai viên ma tinh màu lục. Cô bé cầm trường cung cao gần bằng cơ thể lập tức phóng ra, nhưng có lẽ do quá sợ hãi nên mũi tên không trúng mục tiêu mà lại bay lên trời. Đối với việc này Franz cũng chỉ biết lắc đầu. Nhưng một lúc sau độ chính xác của Elissa tăng dần, ít nhất cũng gây khó khăn cho đám lính đánh thuê.

Đột nhiên đám lính đánh thuê đổi chiến thuật, bốn người kiểm hãm hai anh em Darius, sáu người còn lại vòng sang đánh về phía Elissa. Janna vội hô lên.

“Quang minh thủ hộ.”

Một mái vòng màu trắng bao phủ cả ba người nhưng sắc mặt của Janna cũng không tốt lắm. Đám lính đánh thuê điên cuồng tấn công nhưng nhất thời không thể phá được phòng ngự của Janna. Phải biết phòng thủ thì Quang hệ ma pháp chỉ thua thổ hệ mà thôi.

Franz không ra tay, theo hắn thì ở Zenit này càng khiêm tốn, diệu thấp chừng nào thì càng bảo đảm chừng đó. Không đến lúc bắt đắc dĩ hắn sẽ không ra tay. Tính ra thì đội lính đánh thuê này cũng không tệ. Chỉ hơn hai mươi người nhưng hơn một nửa là đấu Vương, một tên đấu Hoàng là đoàn phó, không biết tên đoàn trưởng sẽ như thế nào. Đúng lúc này vòng bảo hộ của Janna cũng bị phá vỡ, một tên lính đánh thuê bỏ nhào vào Elissa, trên mặt cô bé tràn đầy vẻ hoảng sợ, từ trước đến giờ sống trong nhung gấm lụa là, mọi người yêu thương, làm sao thấy cảnh hung ác như thế, trong phút chốc không thể làm ra phản ứng.

“Phốc”

Máu bắn lên tung tóe lên mặt Elissa, tên lính đánh thuê trọn trùng mất không cam lòng. Cổ họng hắn thanh chủy thủ vẫn còn cắm sâu vào cổ.

“Phốc”

Lại thêm một tiếng nữa vang lên, chủy thủ rút ra, một vòi máu lại phun ra tung tóe. Elissa sững người nhìn bóng lưng không to lớn lắm trước mặt mình, không phải là Franz thì còn ai. Không hiểu vì sao đột nhiên Elissa lại ôm lấy thân thể hắn mà khóc lớn. Trong lòng Franz thầm hô ta bị lợi dụng rồi. Nhưng cũng rất phiền muộn a, Franz nói khẽ.

“Buông ta ra, ngươi như thế làm sao ta chiến đấu được.”

“A”

Elissa hô một tiếng liền buông hắn ra, gương mặt khả ái đỏ bừng lên tới tận cổ.

“Bảo vệ quận chúa.”

Lúc này từ phía xa một đội quan binh giáp đen chạy đến. Hắc vệ quân của đế quốc Zenit, tương tự như Cẩm quân của đế quốc Ala vậy. Có sự tham gia của đội Hắc vệ quân, đám lính đánh thuê bị đánh tan tác không một ai sống sót. Một viên tướng quỳ xuống trước mặt Elissa nói.

“Thần hộ giá chậm trễ, xin quận chúa trị tội.”

Elissa lấy lại bình tĩnh nói.

“Trưởng quân có công cứu giá tất nhiên cần phải ban thưởng, ta sẽ về đích thân báo cáo lại cho phụ vương.”

“Tạ ơn quận chúa.”

Vị tướng vội tạ ơn rồi đứng lên. Elissa gương mặt bỗng đỏ lên lén lút nhìn về mặt âm trầm của Franz nói.

“Này, người không trách ta giấu người chứ.”

Franz cười ha hả.

“Có gì đâu phải trách, thế giới lính đánh thuê việc này cũng không phải hiếm, mỗi người đều có một bí mật của mình. Dù người có là ai thì vẫn là chiến hữu của ta.”

Franz cũng không phải là nói dối. Lính đánh thuê thành phần hỗn tạp, mấy ai dùng thân phận thực sự của mình để đăng ký lính đánh thuê. Sở dĩ hắn trầm ngâm bởi vì xưng hô của vị tướng kia với Elissa. Khác với Zenit đứng đầu là Đại đế Nikolai V, và bốn đại gia tộc, Zenit chỉ cho phép hoàng tộc được độc tôn, lãnh đạo đất nước là hoàng đế và ba vị thân vương. Elissa được xưng là quận chúa, rõ ràng là con gái của một trong ba vị thân vương. Kết bạn với người có địa vị như vậy không biết là tốt hay xấu đây?

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Tin tức của franz

Đến lúc gần tới đoàn người cũng về đến thành Vaicon đế đô của đế quốc Zenit. Nếu xét về lịch sử thì đế quốc Zenit hình thành sớm hơn Ala đế quốc rất nhiều. Ngàn năm trước Ala vốn là một phần của Zenit, sau khi chiến tranh hai đại lục xảy ra cường giả lần lượt ngã xuống, Zenit bị yếu đi, khi đó hoàng tộc Ala và tứ đại gia tộc Zenit mới vùng lên hình thành nên Ala đế quốc như bây giờ. Đế quốc Zenit luôn muốn thu hồi vùng đất được cho là của mình nên Ala và Zenit ngàn năm nay xảy ra hàng vạn cuộc chiến tranh, xung đột lớn nhỏ. hận thù giữa hai đế quốc dường như không thể xóa nhòa. So sánh giữa hai đế quốc thì lực lượng quân sự của Zenit mạnh hơn Ala một chút, nhưng Ala lại có lợi về địa hình, tiếp vận. Chỉ riêng phía bắc Ala đã có năm tòa pháo đài do hai quân đoàn Hồ Gầm và Hùng Ưng trấn giữ. Ngàn năm qua quân của Ala đế quốc vẫn không thể đánh hạ được năm tòa hùng quan này.

Thành Vaicon cổ xưa và to lớn hơn thành Muchen khá nhiều, đá xanh làm thành đã có lần rêu phong màu xanh, bên trên còn có những vết màu sẫm rõ ràng là vết máu khô lưu lại, điều đó không làm xấu đi mà còn làm cho đế đô Zenit tràn ngập vẻ cổ kính và hùng tráng. Khi đoàn người Franz đến nơi, trước cổng thành nguy nga đã có một đội Hắc y vệ chờ sẵn. Elissa quay lại nói.

“Knight, ta giờ phải về nhà rồi. Hay là người đến nhà ta làm khách đi.”

Franz chỉ cười cười nói.

“Trong thành ta đã có nơi ở rồi. Khi nào người buồn có thể tìm đến chỗ của ta chơi. Chỗ ta tuy nhỏ nhưng vẫn chưa được Quận chúa người.”

Thực lòng Franz không hề muốn quá thân cận với Elissa, dù sao cô bé cũng là quận chúa, người chú ý rất nhiều. Người tiếp cận cô bé tất nhiên cũng sẽ bị điều tra rất kỹ càng. Franz cũng hiểu tâm tình của Elissa, là người có địa vị những người xung quanh đều tôn kính, nịnh bợ cô bé, nhưng Franz thì khác, hắn không phải người Zenit, hơn nữa hắn còn có xuất thân từ Trái Đất nên đối với Elissa hắn chỉ xem như người em gái, đối xử với cô rất tự nhiên nên cô bé có ý thân cận với hắn. Nghe Franz nói Elissa chu môi nói.

“Ta đâu biết người ở đâu mà tìm?”

“Ách, được rồi, ta ở nơi này...”

Franz liền cho nơi ở của Âm bộ, Vaicon là đế đô của Zenit, tất nhiên có Âm bộ ở đây, hơn nữa là có rất nhiều. Franz vốn định mua một nơi ở khác để tránh làm lộ Âm bộ nhưng có vẻ phải đổi cách khác rồi. Elissa ghi nhớ địa chỉ của Franz liền cười nói.

“Tốt, rành rồi ta sẽ tìm đến người. Giờ ta về thăm phụ vương đây. Tạm biệt.”

“Tạm biệt”

Franz vẫy tay chào, Garen bước đến vỗ vai hắn cười nói.

“Người anh em, hẹn gặp lại.”

Franz cũng cười chào Garen, Shadow nhìn hắn gật đầu rồi cũng đi theo một hướng khác. Hai anh em Darius hừ lạnh một tiếng cũng rào bước đi theo Elissa. Cả đoàn người đi rồi Franz thu lại gương mặt tươi cười đi qua một ngõ nhỏ.

“Ra đi.”

“Ám bộ số 25 kính chào thiếu gia.”

Một bóng người liền hiện ra trước mặt Franz. Ám bộ có trang phục giống với Tử thần, tuy không tu luyện nhẫn thuật nhưng vẫn được trang bị trang phục như vậy. Thể lực của Franz chia làm bốn bộ phận, một ngoài sáng là đội Cận vệ Tia Chớp, ba trong tối lần lượt là Knight đoàn lính đánh thuê, Tử thần và Ám bộ. Trong đó Ám bộ là thân bí nhất. Chính Franz cũng không biết đến thân phận của những Ám bộ thành viên. Nắm giữ lai lịch của Ám bộ chỉ có hai người là Emon và Karla. Franz nói.

“Đây không phải chỗ nói chuyện, đưa ta về chỗ của ngươi.”

“Vâng, thiếu gia”

Ám bộ số 25 hô một tiếng liền đưa Franz đến một trạch viện nhỏ ở thành Nam Vaicon. Đưa Franz vào trạch viện Ám bộ số 25 thay đổi trang phục trở thành một viên quân sự. Franz nói.

“Hiện tại ngươi ở Zenit có thân phận gì?”

“Bẩm thiếu gia, thuộc hạ ở Zenit được hai năm hiện tại là một viên quân sự trong thương đoàn của gia tộc Amaliza. Ngài có thể gọi thuộc hạ là Alas”

Franz gật đầu. Alas tầm ba mươi tuổi có thân hình hơi nhỏ nhưng đôi mắt rất lạnh lợi. Mới chỉ hai năm đã trở thành quân sự của thương đoàn Amaliza. Tuy nói gia tộc Amaliza là người Ala nhưng hầu như các đế quốc trên Ala đại lục đều rất hoan nghênh, đơn giản vì gia tộc này làm kinh tế rất giỏi, cơ hồ thị trường của bất cứ đế quốc nào cũng có dấu ấn của gia tộc Amaliza. Lại nói gia tộc Amaliza cũng không đơn thuần là một gia tộc thương nghiệp như thế. Nếu như vậy họ đã không thể tồn tại đến lúc này. Có người nói gia tộc Amaliza là một gia tộc cổ xưa, những gia tộc bên ngoài cũng chỉ là bàn chi của họ như ở Ala hay Zenit cũng có gia tộc Amaliza. Chính vì vậy mà không có đế quốc nào có thể đụng chạm đến gia tộc này.

“Tại sao ngươi có thể nhận biết được ta.”

Franz trầm giọng nói. Nếu không phải hắn biết Ám bộ chỉ có vài người của hắn biết thì đã chém chết Alas từ lâu rồi. Alas bình tĩnh nói.

“Vài ngày trước tại bản doanh Zenit đã phát ra lệnh cho Ám bộ khắp nơi truy tìm tung tích của thiếu gia. Thậm chí giáo đình cũng đang cho người tìm ngài. Lúc ngài đánh nhau ở U Âm sâm lâm Ám bộ 23 đã nhận ra, nhưng lúc đó quá nhiều người nên hắn không thể xuất hiện nên báo lại với thuộc hạ chờ đón thiếu gia tại thành Vaicon.”

“Giáo đình tìm ta?”

Franz nghi hoặc nói. Dù sao người giáo đình hắn quen biết cũng chỉ có Alex thôi. Alas tiếp tục nói.

“Khi ngài mất tích Thần thánh giáo đình đã tuyên bố ngài là vinh dự Thánh kỵ sĩ của giáo đình.”

“Vinh dự Thánh kỵ sĩ?”

Franz ngày càng hồ đồ rồi. Sao lại thoáng chốc ta lại mang dấu ấn của giáo đình. Franz nói.

“Chuyện này báo lại với tổng bộ chú ý một chút, chuyển tin tức của ta lại cho tổng bộ.”

“Vâng thiếu gia.”

Alas không nói gì chỉ vâng mệnh nói. Franz lại nói tiếp.

“Tạm thời lúc này ta sẽ ở chỗ ngươi, ngươi hãy chuyển tòa trạch viện này lại cho ta, phải xóa hết dấu vết của ngươi biết chưa.”

“Thiếu gia yên tâm, tòa trạch viện này là của thuộc hạ, rất bí mật, không ai biết cả.”

“Tốt, vậy ngươi ra ngoài đi, có việc gì ta sẽ gọi.”

“Vâng, thiếu gia.”

-----Phân cách-----

Làng Ionia vẫn yên bình như vậy, dường như Franz mất tích không mang đến ảnh hưởng lớn cho điền trang, chỉ là đám trẻ thì tốt rồi, mấy ngày trước đột nhiên có một con “sư tử cái” đến làm giáo viên dạy lý luận ma pháp cho bọn hắn. Theo như nhận xét của đám trẻ thì cô ta còn ác hơn cả đám giáo viên nam trong trường học. Điền trang Ionia có một trường do Franz lập ra, nơi đây buổi sáng đám trẻ được dạy học chữ, buổi chiều thì tu luyện đầu khí, buổi tối thì có một lớp lý luận ma pháp. Theo như ý của Franz thì lý luận ma pháp đối với mỗi người là rất quan trọng, lý luận ma pháp bao gồm bản chất, ứng dụng và cách tránh né ma pháp. Đối với một người chiến sĩ khi đối kháng với ma pháp sư lý luận ma pháp như thế là rất quan trọng. Huống chi đám trẻ

này tương lai sẽ trở thành đội hậu bị cho cận vệ Tia Chóp thì tầm hiểu biết cần phải được đề cao.

Trong tòa nhà trung tâm làng Leona đang ngồi đọc một cuốn sách ma pháp, Elena thì đang ngồi dưới đất vuốt ve Lucky. Hai cô gầy đi khá nhiều, rõ ràng là vì lo lắng cho Franz. Vài ngày trước hai cô đến Ionia và trở thành giáo viên của trường học. Leona là con sư tử cái trong miệng đám trẻ, bởi vì ngoài lý luận ma pháp buổi chiều cô hay dùng ma pháp để đánh đám nhỏ trong lúc thực chiến, làm đám nhỏ mình đầy vết thương, may mắn có Elena bên cạnh trị thương nên trong mắt đám trẻ Elena là thiên thần còn Leona là ác quỷ.

“Chị Leona, chị làm vậy có quá với đám nhỏ không, dù sao bọn hán cũng còn ít tuổi.”

Elena khẽ nói, hằng ngày thấy đám nhỏ hết đứa này đến đứa khác bị thương cô không khỏi đau lòng. Leona gấp cuốn sách lại để lên bàn nói.

“Elena, Franz từng nói thao trường đồ mồ hôi, chiến trường bớt đồ máu, hơn nữa bọn hán sau này sẽ trở thành đội Cận vệ Tia Chóp bảo vệ cho Franz nên bọn hán phải ngày càng mạnh mẽ. Em vẫn chưa thấy cách Franz huấn luyện đám người Salah năm đó đâu. Khi đó Natasha và Rose mới chỉ chín tuổi nhưng hán đã bắt đám trẻ tiêu diệt cả một đám sơn tặc, nghĩ lại đến giờ đám trẻ vẫn còn sống đã là một điều phi thường.”

Đối với bên ngoài Leona cũng chỉ biết đám người Salah là thành viên của Tia Chóp, còn thân phận Tử thần cũng chỉ có Emon và Franz biết mà thôi.

“Tiểu thư, có tin tức của thiếu gia.”

Đột nhiên cửa mở ra, Natasha vào Rose chạy vào nói. Tử thần đều đi làm nhiệm vụ, lưu hai người lại bảo vệ ngôi làng và hai vị tiểu thư. Franz mất tích đã lâu, nay có tin tức Leona và Elena liền kích động.

“Mau nói, Franz đang ở đâu?”

“Tiểu thư, vừa rồi Emon đại nhân báo tin đã phát hiện thiếu gia ở kinh thành của Zenit.”

Rose thở một hơi liền nói. Hai nữ liền kinh ngạc.

“Đế đô Zenit?”

Sau đó lại hoảng sợ Leona nói.

“Mau đón nó, về, thân phận nó mất cảm, ở Zenit rất nguy hiểm.”

Cô lo lắng cũng đứng, phải biết Ala đế quốc và Zenit đế quốc hận thù không phải nhỏ. Franz lại là con trai của gia tộc Bonaparte là gia tộc trực tiếp đối kháng với quân đội Zenit, nên nếu Franz bị phát hiện thì sẽ rất nguy hiểm. Natasha khẽ nói.

“Tiểu thư yên tâm, thiếu gia hiện tại rất an toàn. Ngài nói sẽ ở lại Zenit vài ngày mới trở về. Mong mọi người đừng lo lắng. Thiếu gia nói khó lắm mới được đi du lịch Zenit thì không thể về như thế. Âm bộ bên Zenit đã thu xếp ổn thỏa cho thiếu gia rồi. Sẽ không có nguy hiểm gì.”

Đối với Âm bộ Leona cũng biết, nhưng cô cho rằng Âm bộ là một chi “Ảnh” của gia tộc nên thờ phào một hơi cười nói.

“Thằng nhóc này không biết sẽ lại gây loạn gì đây?”

-----Phân cách-----

Pháo đài Bridge, trong phòng họp của Tử thần, sáu thành viên của Tử thần lại tập họp đầy đủ, còn có cả Emon. Ai cũng biết lần này họp vì Franz.

“Emon đại nhân, đã có tin tức của thiếu gia rồi sao?”

Gilliam là người đầu tiên hỏi. Đối với Tử thần Franz rất quan trọng, là ân nhân cũng là linh hồn của họ. Nên lúc Franz mất tích Tử thần còn đòi đi báo thù như bị Emon ém xuống. Emon gật đầu nói.

“Thiếu gia đã đến Âm bộ tại Vaicon, sẽ không có nguy hiểm gì. Ngài nói sẽ ở lại đó kéo dài thời gian cho chúng ta, thiếu gia lệnh cho mọi người tiếp tục phát triển, thâm nhập vào thế lực ở thành Bridge, Knight đoàn phải lên đến cấp A, để việc khởi sự được thuận lợi. Ngài còn căn dặn phân cho đám ma pháp học đồ tài nguyên để tu luyện, chia làm các hệ riêng biệt, mỗi hệ chỉ tu luyện một loại ma pháp. Trong đó thủy hệ chỉ được tu luyện ma pháp trị thương. Thiếu gia nói sau này đám thủy hệ đó sẽ trở thành bác sĩ chiến trường cho chúng ta?”

“Bác sĩ chiến trường?”

Cả đám nhìn nhau khó hiểu, từ này của thiếu gia đúng là quá mới nên không ai hiểu được. Emon gật đầu.

“Đúng vậy, là bác sĩ chiến trường, nó là gì ta cũng không hiểu, chờ thiếu gia trở về các người có thể hỏi thiếu gia, còn giờ ta lệnh cho Karla tiếng về thành Vaicon báo cáo cho thiếu gia tình hình ở đây và nhận lệnh của thiếu gia, còn lại mọi người tiếp tục làm nhiệm vụ của mình. Giải tán”

Ngay lập tức trong phòng không còn người nào. Phong cách của Tử thần và Âm bộ là vậy. Nhanh chóng và dứt khoát.

Không chỉ Âm bộ nhận được tin tức của Franz, bên trong Trùng Dương điện Giáo hoàng nói với Alex.

“Đã phát hiện ra Franz rồi sao?”

“Đúng vậy ông nội, tiểu tử này không hiểu sao lại lạc tới Zenit, vừa mới đến đã đánh nhau với Thiên Lang dong binh đoàn nên Trùng giới kỵ sĩ của chúng ta mới phát hiện được.”

Alex cười nói. Giáo hoàng cũng cười.

“Người của thần chọn làm sao có thể an phận. Ngày mai người hãy sang Zenit đưa hắn về gặp ta. Đồng thời phải phong tỏa tin tức về Franz, đừng cho ai biết.”

“Dạ, ông nội.”

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Ta phục rồi

“Thiếu gia.”

Nhờ có truyền tống trận mà chưa đến một ngày Karla đã đến được thành Vaicon gặp Franz. Tuy có truyền tống nhưng giữa các thành với nhau Karla cũng phải tự mình chạy đi một quãng đường khá dài mới đến được, nên trong trang phục Âm bộ vẫn chỉnh chu nhưng nét mặt lại khá phong trần, một mối. Franz nhìn thấy thế bật cười trêu chọc.

“Bộ Emon hù dọa đốt mông đít người hay sao mà phải chạy nhanh như vậy, ta ở đây rất thoải mái mà.”

Karla thừa biết tính cách của thiếu gia nhà mình nên khẽ vuốt mái tóc tím nói.

“Emon đại nhân nói thuộc hạ cần phải đến đây nhanh nhất có thể để báo cáo với thiếu gia tình hình hiện tại để đưa ra chỉ đạo kịp thời. Hai vị tiểu thư cũng rất lo lắng cho thiếu gia.”

Franz ừ một tiếng. Thời gian qua cũng làm khổ cho hai nữ rồi. Trầm ngâm một chút hắn nói tiếp.

“Việc giáo đình Emon giải quyết như thế nào?”

Karla trật tự đáp.

“Emon đại nhân đã tăng cường theo các mối quan hệ bên trong giáo đình điều tra, nhưng không khả quan lắm. Bởi vì các phần tử trong giáo đình đều rất trung thành với Giáo hoàng.”

Đột nhiên cô hạ giọng xuống.

“Lúc đến đây thuộc hạ phát hiện bên ngoài có rất nhiều nhân viên của giáo đình giám sát trạch viện này. Thiếu gia, có cần di chuyển không?”

Karla là một người làm việc rất cẩn thận, trước khi vào trạch viện cô đã cố tình quan sát một lần liền phát hiện ra vấn đề quanh trạch viện. Theo cô hiện giờ thiếu gia đang rất nguy hiểm, cần phải di chuyển đi nơi khác. Nhưng trái ngược với suy nghĩ của Karla, Franz chỉ cười nhạt nói.

“Không có gì đâu, vừa lúc ta cũng có việc cần liên hệ với giáo đình, tin chắc rằng sẽ sớm có người đến tìm ta thôi.”

Vừa dứt lời, bên ngoài một thiếu niên đã bước vào nói.

“Thiếu gia, bên ngoài có người từ giáo đình cầu kiến.”

Thiếu niên này cũng là một thành viên của Âm bộ được sắp xếp đi theo Franz để hắn sai bảo, hình như số hiệu là Âm bộ 125, thiếu niên này tuy nhỏ tuổi nhưng rất thông minh, lanh lợi, lại cực kỳ trung thành nên được tuyển vào Âm bộ, hiện tại chỉ làm việc vặt trong Âm bộ nhưng tương lai có vẻ sáng lạn.

Nghe thiếu niên nói vậy Franz bật cười nói.

“Đấy, ta nói có sai đâu, gọi hắn vào đây. Karla, người hãy vào hậu viện nghỉ ngơi trước đi.”

“Vâng, thiếu gia”

Karla đáp một tiếng rồi đi về phía sau, quả thật cô cũng có hơi mệt mỏi. Lát sau Âm bộ 125 đưa một vị kỵ sĩ giáp bạc tiến vào, rõ ràng chính là Trùng

gười kỵ sĩ của giáo đình. Kỵ sĩ vừa bước vào liền đến trước mặt Franz quỳ một chân xuống.

“Kính chào Thánh kỵ sĩ đại nhân.”

Franz hơi bất ngờ vội đứng lên đỡ viên kỵ sĩ đứng lên nói.

“Đứng lên, đứng lên, ta đâu phải Thánh kỵ sĩ gì đâu, lẽ này ta không nhận nổi.”

Viên kỵ sĩ cũng đứng lên nói.

“Thời gian trước từ Thần thánh chi đô đã ban bố sắc phong ngài chính là Vinh dự Thánh kỵ sĩ của giáo đình, được hưởng mọi đãi ngộ của một Thánh kỵ sĩ.”

Franz cảm lạnh không biết nói gì hơn, đối với vấn đề này, hắn cũng không biết nhiều lắm. Vốn Phara muốn hắn đi tìm Thần thánh giáo đình, nhưng giờ người ta đã tìm đến cửa rồi. Viên kỵ sĩ nói tiếp.

“Lần này thuộc hạ đến đây là phụng mệnh Tsipras Thánh kỵ sĩ mời đại nhân đến giáo đình một chuyện nói là có việc quan trọng.”

Franz a một tiếng, Tsipras chính là Alex, không ngờ hắn lại đến nhanh như vậy, lực lượng của giáo đình quả là không thể xem thường. Franz nói.

“Người đợi ta một chút, ta thay y phục rồi sẽ đi theo người.”

“Vâng, đại nhân.”

-----Phân cách-----

Phân điện của Thần thánh giáo đình ở Vaicon cũng không hề nhỏ. Dù sao cũng là đế đô của một đại đế quốc, giáo đình sẽ không bỏ qua tòa thành này. Nghe nói đứng đầu phân điện này là một vị Lam y giáo chủ, phải biết rằng Lam y giáo chủ có địa vị rất cao, thường sẽ ở Thần thánh chi đô để làm việc, chỉ có tại những phân điện lớn như thế này mới có một vị Lam y giáo chủ, bình thường đứng đầu phân điện chỉ là Thần sư. Bên ngoài phân điện một thiếu nữ xinh đẹp mặc áo bào trắng, mái tóc xanh xoắn dài sau lưng, đôi mắt xanh như hai viên lam ngọc ở hải dương vậy, cả người nàng tỏa ra một khí tức tinh khiết diễm đam, đây chính là Janna. Franz không hề biết thân phận của Janna chính là một vị bạch y tế tự của giáo đình. Bạch y tế tự là một chức nghiệp trong giáo đình đứng dưới Thần sư, bạch y tế tự có nhiệm vụ chữa bệnh cũng như làm những thứ lễ nghi cho tầng lớp bình dân. Chính vì vậy mà Thần thánh giáo đình mới có thể tồn tại được hàng vạn năm qua, nếu không chỉ dựa vào tín ngưỡng thì nó đã sớm bị các giáo phái khác đập đổ.

Hôm nay Janna vẫn làm nhiệm vụ chữa bệnh cho các binh dân của thành Vaicon. Thông thường giáo đình chỉ nhận các trường hợp bị nội thương, hoặc bị các khí tức hắc ám xâm nhập, còn các loại bệnh thông thường hay ngoại thương thì bệnh nhân phải đến được sư để chữa trị. Chỉ khi nào dịch bệnh bùng phát diện rộng giáo đình mới cho phép bạch y tế tự đi đến tận nơi giải quyết. Janna tính tình rất diễm đam và lương thiện, nếu không cô đã không nhiệt tình trị thương cho Franz đến thế, nên bình thường Janna rất được binh dân yêu quý. Vừa dùng trị đủ thuật để chữa trị cho một bệnh nhân xong Janna bỗng thấy một người thanh niên từ trong phân điện bước ra cùng với Lam y giáo chủ vội đứng lên chào.

“Kính chào Thánh kỵ sĩ đại nhân, Lam y giáo chủ đại nhân.”

Thiếu niên này chính là Alex, tuy cũng dùng truyền tông trận nhưng giáo đình mạnh hơn truyền tông bên ngoài nhiều lắm nên Alex đến sớm hơn Karla rất nhiều. Sau khi trao đổi với Lam y giáo chủ xong mới mời Franz đến. Janna đối với vị Thánh kỵ sĩ trẻ tuổi này cũng rất tò mò. Phải biết bình thường Thánh kỵ sĩ đều từ ba mươi tuổi trở lên, thực lực cũng đã là Đẩu Hoàng. Nhưng người thanh niên này trẻ như vậy đã là Thánh kỵ sĩ, hơn nữa Lam y giáo chủ đối với hắn còn rất cung kính. Janna biết nếu Thánh kỵ sĩ so với bạch y tế tự như mình thì hơn rất nhiều nhưng chỉ ngang bậc với Lam y giáo chủ, đáng ra thì không cần Lam y giáo chủ phải cung kính như thế.

La y giáo chủ khẽ gật đầu với Janna quay sang Alex nói.

“Tsipras Thánh kỵ sĩ, đây là Janna Allen là một bạch y tế tự xuất sắc của phân điện ta.”

Janna rất có thiên phú, lại thiện lương, được mọi người yêu quý nên Lam y giáo chủ cũng rất hài lòng, có ý muốn thu cô làm đồ đệ. Vốn lão thấy Alex và Janna trai tài gái sắc liền có lòng muốn tác hợp. Alex chỉ gật đầu rồi cười khẽ với Janna.

“Allen tế tự làm rất tốt, ta cũng có nghe nhiều người nhắc đến người, hãy cố gắng nhiều hơn, giáo đình vì các người mà kiêu ngạo, thần linh sẽ phù hộ cho các người.”

Đến hai câu cuối cùng Alex cố tình nâng cao giọng lên. Trên người hắn tỏa ra một luồng bạch quang làm cho người ta cảm thấy tin tưởng vào hắn. Đây chính là thiên phú của Thánh kỵ sĩ, người có tư chất trở thành người lãnh đạo. Các tế tự vội nói.

“Tạ ơn Thánh kỵ sĩ khen ngợi.”

Lam y giáo chủ nhìn Alex tán thưởng, không hổ danh là cháu của Giáo hoàng, mị lực lãnh đạo quả nhiên không kém, có hi vọng trở thành ứng cử viên của Giáo hoàng. Các đời Giáo hoàng đều xuất thân từ Thánh kỵ sĩ cũng bởi vì có loại thiên phú này. Thường thì các đời Thánh kỵ sĩ không cố định ở một địa vị. Có người sẽ trở thành Giáo hoàng, có người sẽ trở thành Hồng y giáo chủ, hoặc như Lam y giáo chủ hiện tại năm xưa cũng là Thánh kỵ sĩ. Bởi vì quy định trong giáo đình Thánh kỵ sĩ sau khi đến sáu mươi tuổi phải chuyển sang vị trí khác, nhường lại danh ngạch cho các thành viên hậu bị nên nhân số của Thánh kỵ sĩ luôn bảo trì là 500 người chưa kể các vinh dự Thánh kỵ sĩ như Franz.

“Alex, lâu quá rồi không gặp.”

Đột nhiên có một giọng nói trẻ trung vang lên. Phía trước một đội Trùng giáp kỵ sĩ đang hộ tống một thiếu niên tầm 16, 17 tuổi tiến đến, thiếu niên này mặc một bộ quần áo võ sĩ trắng, bên ngoài là một áo khoác tím viền vàng, mái tóc đen, dài buộc gọn gàng phía sau, mái trước che đi một phần họ ngạch quý dị. Giọng nói vừa rồi chính là từ hán phát ra. Janna nhìn thấy thiếu niên này liền a một tiếng.

“Đây không phải là Knight sao?”

Nhận ra mình thất thố Janna vội che miệng lại. Đúng vậy, thiếu niên này chính là Franz. Alex không để ý đến Janna liền cùng với Lam y giáo chủ nghênh tiếp Franz. Alex cười nói.

“Franz, người mất tích cũng quá lâu đi, chị của người rất lo lắng đấy.”

Franz vội suy một tiếng nói.

“Nhỏ giọng thôi, ở đây thân phận ta rất miễn cảm.”

Alex hiểu ý cười nói.

“Được rồi, giới thiệu với người, đây là Lopez đại nhân - Lam y giáo chủ của phân điện này.”

Lam y giáo chủ cũng tiến lên nói.

“Chào Thánh kỵ sĩ. Nơi đây không phải nơi nói chuyện mời mọi người vào phân điện rồi chúng ta bàn sau.”

Lão cũng là con cáo thành tinh làm sao không hiểu ý của Franz nên không hề nói ra họ của Franz. Dù sao trên đại lục người có họ Bonaparte chỉ có người Ala đế quốc mới có thôi. Tuy nói giáo đình không sợ Zenit đế quốc nhưng cẩn thận sẽ tránh những phiền toái không cần thiết. Franz cũng chào đáp lễ rồi cả ba người bước vào phân điện. Janna nhìn bóng lưng của Franz lẩm bẩm.

“Không ngờ hán trẻ như thế cũng là một Thánh kỵ sĩ, sao hán không nói với ta.”

Janna nghĩ vậy cũng sai bởi vì cô cũng đâu có nói thân phận của mình với Franz. Thế giới lính đánh thuê ai mà không có bí mật của riêng mình.

Bên trong giáo đình Franz cùng Alex trò chuyện rất vẻ, còn Lam y giáo chủ thì đã ra ngoài từ lâu. Bất chợt Alex hỏi.

“Franz, có phải người đã gặp thần?”

Franz hơi ngần người một chút liền nở nụ cười.

“Việc này người cũng đoán ra sao?”

Alex trầm mặc một chút rồi nói.

“Thực ra từ lâu trong giáo đình đã có một lời tiên tri.”

Rồi Alex kể cho Franz nghe về lời tiên tri của Nostradamus, cũng giải đáp thắc mắc của Franz về việc phong hán làm Vinh dự Thánh kỵ sĩ. Alex cười nói.

“Người rất may mắn đấy, hai trăm năm qua chưa hề có người nào được giáo đình phong làm Vinh dự Thánh kỵ sĩ đâu.”

Nhưng Franz hơi trầm mặc nói.

“Các người chắc chắn người đó chính là ta.”

Alex gật đầu.

“Cái đêm người giết người ở Hoàng gia học viện, cái khí tức mà người không lồ đó phát ra chính là thần.”

Franz a một tiếng, người không lồ mà Alex nói không phải là Susanoo sao. Alex nói tiếp.

“Hơn nữa người đã gặp thần còn gì, chắc chắn thần đã giải đáp cho người.”

Ngừng một chút Alex lại hỏi.

“Có thật thần đã đi rồi không?”

Franz gật đầu nói.

“Đúng vậy, hần đã dùng thần lực cuối cùng của mình để phục hồi nguyên khí cho đại lục. Thần cũng nói ta liên hệ với giáo đình để tìm giúp đỡ.”

Rồi Franz kể hết cho Alex về việc hần gặp Phara ngoại trừ việc hần từ Địa Cầu đến đây. Nghe xong Alex có vẻ nặng nề suy tư. Lát sau hần nói.

“Vốn Giáo Hoàng còn muốn mời ngươi đến Thần thánh chi đô, nhưng xem ra không cần thiết, ta sẽ về báo cáo lại với Giáo Hoàng. Việc ngươi cần làm hiện giờ là gia tăng thực lực để vượt qua Sát kiếp sắp tới.”

“Sát kiếp?”

Franz ngạc nhiên hỏi. Alex càng ngạc nhiên hơn.

“Thần không nói với ngươi sao? Trước thời gian đại chiến giữa hai đại lục thì sẽ phải trải qua một hồi sát kiếp, coi như là khúc đạo đầu của thời kỳ chiến loạn. Ta cũng không biết sát kiếp lần này sẽ là gì nhưng theo lịch sử của giáo đình ghi lại thì sát kiếp chính là một hồi gió tanh mưa máu, từ đó sẽ xuất hiện những anh tài lãnh đạo đại lục chống chọi với ác quỷ. Đây cũng là một việc chọn lọc tự nhiên mà thần đã định ra.”

Franz không hiểu cho lắm. Theo hần hiểu về Phara thì hần rất thương yêu sinh linh trên đại lục, làm sao có thể định ra loại sát kiếp này. Giả thuyết lớn nhất chính là do mầm mống hận thù của Mazunky để lại. Tuy vậy nhưng Franz vẫn hiểu ý của Alex, trong thời kỳ chiến loạn tạo lập thế lực cho mình, trở thành người nổi bật, khi đó hần mới đủ lực hiệu triệu đại lục chống lại sự xâm lăng của ác quỷ. Alex nhìn hần đang suy nghĩ lại nói tiếp.

“Về chính trị các quốc gia giáo đình không thể giúp gì được cho ngươi. Nhưng về phương diện khác giáo đình có thể dựa vào thân phận Thánh kỵ sĩ của ngươi để giúp ngươi một số phương diện nhất định. Nếu ta đoán không lầm thì ngươi sẽ chọn điểm khởi đầu là Pháo đài Bridge đúng không?”

Franz bật cười nói.

“Cái này ngươi cũng có thể biết, ta phục ngươi rồi.”

Alex lại lắc đầu.

“Việc này không khó đoán, tuy Nikolai đại đế muốn mượn pháo đài này để tiêu hao gia tộc Bonaparte nhưng đó là vì hần không hiểu được ngươi. Nhưng ta biết ngươi không phải là người chịu đứng dưới chân người khác, càng không phải là người chịu thiệt thòi nên người chịu thiệt nhất định sẽ là Hoàng tộc Ala. Hiện giờ ngươi đang cần một không gian để phát triển. Pháo đài Bridge không thể nghi ngờ là một sự lựa chọn hoàn hảo. Tuy nói thế cục nơi đó hỗn loạn nhưng dựa vào tính cách của ngươi ắt sẽ lấy độc trị độc đúng không?”

Franz toát mồ hôi lạnh. Thật sự Alex rất thông minh. Những gì hần nói hoàn toàn đúng với ý nghĩ của Franz. Thậm chí cách giải quyết thế cục của pháo đài Bridge hần cũng đoán ra được. Đối với Alex, Franz chỉ nói được một câu.

“Ta phục rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nước ngầm cuộn chảy

Cuộc nói chuyện của Franz và Alex cũng không kéo dài quá lâu, chỉ trong buổi chiều ngày hôm đó Alex đã lên truyền tống trận chạy về Thần thánh chi đô. Trước khi đi còn dặn dò Franz phải cẩn thận. Theo như lời của Alex nói thì Zenit đế quốc khi nay rất bất thường.

Ngày hôm sau Franz ở nhà có chút buồn chán liền gọi Karla ra ngoài đi dạo. Hần vẫn là một bộ quần áo võ sĩ và áo khoác tím viền vàng như thế, Karla thì không mặc trang phục Âm bộ nữa mà thay vào đó là một bộ trường sam màu lam, eo thắt đai lưng ngọc, mái tóc tím buộc gọn gàng đằng sau, tay cầm trường kiếm nhìn trông có vẻ rất anh khí.

Zenit đế quốc không khác nhiều lắm so với Ala, nếu khác thì cũng chỉ có sầm uất hơn, ồn ào hơn. Theo luật lệ của Ala thì trong thành không được cười toạ kỵ nhưng thành Vaicon này nhìn chung quanh đâu đâu cũng thấy người cười toạ kỵ, đủ loại ma thú chạy nhong nhong trên đường lớn, thậm chí bình dân cũng có một ngựa thuần để đi lại. Trên bầu trời thì càng náo nhiệt hơn, đủ loại ma thú phi hành bay trên đó, nếu không phải có người cười thì Franz đã tưởng là ma thú công thành rồi. Đột nhiên một người đi đường hô lên.

“Các ngươi nhìn thử, gì thế kia?”

Mọi người nhìn lên theo, trên bầu trời phía đông xuất hiện một đám chấm đen li ti đang di chuyển qua thành một cách nhanh chóng, rất nhanh mọi người biết những chấm đen đó là gì. Mỗi chấm đen là một con quái vật đầu và thân là sư tử, có bốn chân, thân thể dài hơn mười mét, hai cánh lại là cánh chim ưng sải cánh gần hai mươi mét, trên thân nó tỏa bỏ phủ lên một bộ khôi giáp màu đen, thi thoảng còn chói lên ánh ám kim, bên trên mỗi con quái vật như thế là một kỵ sĩ tay cầm trường thương sáu mét, toàn bộ cùng một màu giáp đen, tất cả đều là trọng giáp chứ không phải là khinh giáp.

“Thân ơi, đó chính là Sư thứ kỵ sĩ”

“Đúng vậy, thật đẹp trai mà”

“Nghe nói bọn hán đều là quý tộc đấy.”

...

Người đi đường liên tục nghị luận, Sư thứ kỵ sĩ cũng giống như Thiên không kỵ sĩ của Ala, rất ít khi thấy được. Karla ghé vào tai Franz nói.

“Thiếu gia, có vẻ như Zenit sắp có đại sự.”

Franz gật đầu không nói gì. Sư thứ kỵ sĩ chỉ xuất hiện lúc đại chiến sắp xảy ra, xem ra Ala sắp dựng binh rồi.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân”

Đột nhiên có tiếng nói vang lên, phía trước bỗng đi đến một thiếu nữ mặc áo bào tề tưng trắng, chính là Janna. Franz cười nói.

“Janna sao lại gọi ta là Thánh kỵ sĩ, cứ gọi ta là Knight được rồi.”

Janna liếc hắt một cái nói.

“Đại nhân ngài đừng lừa ta, ta vốn là Bạch y tế tưng của giáo đình, hôm đó đã thấy ngài cùng với vị Thánh kỵ sĩ kia vào giáo đình rồi.”

Franz a một tiếng, hôm đó hán không chú ý lắm đến xung quanh, nên không phát hiện ra Janna. Franz cũng chỉ cười khẽ nói.

“Đừng gọi ta là đại nhân, dù sao cũng là người cứu mạng của ta, cứ gọi ta là Knight là được rồi.”

“Tốt, ta cũng giới thiệu luôn, ta là Janna Allen, người có thể gọi ta là Allen”

Janna đưa đôi tay trắng như ngọc ra, Franz hiểu ý liền nắm lấy tay cô, một cảm giác mềm mại khó tả truyền đến trung ương thần kinh của hán. Đột nhiên Karla hô lên.

“Thiếu gia, coi chừng”

Franz giật mình nhìn về phía sau vội ôm Janna tránh sang một bên. Một đội kỵ binh giáp đen liền lướt nhanh qua hai người bọn họ, không ít chiến sĩ trên đường né tránh không kịp liền bị chiến mã đâm trúng liền gãy tay, gãy chân. Franz hừ lạnh một tiếng.

“Bọn chúng là ai mà kiêu ngạo như vậy chứ?”

“Knight, buông ta ra trước được không?”

Janna nhỏ giọng nói. Thần linh ơi, trước giờ nàng chưa bao giờ tiếp xúc với nam nhân gần như vậy. Đột nhiên bị hán ôm vào, hơi thở nam nhi trên người hán làm cô hơi rối loạn. Franz a một tiếng vội buông Janna ra. Trong lòng hán thì đầy tức giận, hương thơm thoang thoảng vẫn còn lưu lại đây. Ta thế sẽ ba ngày không tắm rửa.

“Xin lỗi Knight, ta còn chút việc, xin đi trước.”

Janna đỏ mặt nói, cô vội đến những chiến sĩ bị thương kia chữa trị cho bọn hán, trên miệng nở nụ cười xinh đẹp, đó chẳng khác nào liều thuốc tê cho đám lính đánh thuê.

“Thật là một tế tưng lương thiện.”

Franz thầm nói, rồi hán quay sang Karla nói.

“Chúng ta về thôi, Âm bộ các người hãy điều tra đám kỵ sĩ vừa rồi. Đột nhiên ta linh cảm có điều gì đó không hay xảy ra.”

“Vâng, thiếu gia.”

-----Phân cách-----

Ngày hôm sau tại gia tộc Bonaparte Duss ngồi trong thư phòng vẽ mặt đầm chiêu, trong phòng còn có một thành viên của Ảnh. Duss nhìn báo cáo trên bàn trầm giọng nói.

“Người nói gần đây Zenit có động thái bất thường sao?”

“Đúng vậy thưa gia chủ, tin tức này Emon đại nhân bên Âm bộ cũng đã xác nhận, nói là do thiếu gia truyền về. Theo tin mới nhất hôm qua đã có một đội sư thứ tám bốn trăm người đã bay về hướng tây nam”

Duss bắt đầu trầm tư. Trách nhiệm thủ hộ biên cương phía bắc hoàn toàn nằm trong tay của ông. Dưới tay nắm lấy hơn 20 vạn binh sĩ của hai quân đoàn. Ông không thể không chú ý đến động thái của Zenit. Anh lại nói tiếp.

“Thiếu gia còn báo lại, xin gia chủ bằng mọi giá phải lấy được pháo đài Bridge thành đất phong của thiếu gia.”

Duss a một tiếng. Thằng nhóc này đúng là không để cho ta yên mà, hằng tháng hắt mặt dày đến xòe tay xin tiền không nói, lần này lại còn muốn đất phong. Hẳn tưởng cha hẳn là thần sao. Duss cười khổ nói.

“Việc này ngươi hãy báo lại cho lão thái gia đi. Còn nữa, tăng cường giám sát Zenit cho ta, có việc gì báo lại ngay lập tức.”

“Vâng, gia chủ.”

Nói rồi Anh lập tức biến mất. Duss khẽ ngã người tựa vào ghế hai tay xoa đầu lẩm bầm.

“Con trai ta, con định làm gì đây.”

-----Phân cách-----

“Thiếu gia, bên Muchen có tin báo tới.”

Karla bước vào nói, Franz thì rất nhàn hạ ngồi trên ghế nói.

“Ngươi nói ta nghe xem.”

Karla cũng biết vị thiếu gia của mình rất lười đọc, bình thường có báo cáo thì cũng có người đọc cho hắn nghe.

“Đại đế hôm qua đã ra chiếu lấy pháo đài Bridge làm đất phong cho thiếu gia, nhưng cũng hạ lệnh nếu trong vòng 1 tháng thiếu gia không xuất hiện thì sẽ thu hồi và phong thiếu gia làm liệt sĩ.”

“Ta x con mẹ nó, lão tặc đại đế là muốn trừ ta chết đây mà.”

Franz tức giận mắng một câu. Karla cười nói.

“Cũng hết cách, nghe nói hôm qua lão thái gia vào hoàng cung khóc lóc, kể lể một hồi làm Nikolai V đau đầu nên phải ra lệnh như thế. Lão thái gia còn nói khi nào ngài về sẽ tết mừng của ngài.”

Franz ngượng chín mặt. Lão thái gia ở đây chính là Heter, già rồi mà còn trẻ con. Ta lớn rồi mà còn đòi tết mừng sao.

“Thiếu gia, Alexander quận chúa đến”

Ám bộ số 125 bước vào nói. Franz gật đầu.

“Đưa cô bé vào. Karla, ngươi đi sắp xếp, ba ngày nữa chúng ta trở về Ala.”

“Vâng, thiếu gia.”

Karla vừa đi Elissa đã bước vào, gương mặt phụ nữ có vẻ không vui. Franz cười nói.

“Có việc gì làm quận chúa của chúng ta bực dọc thế kia.”

Elissa chu mỏ nói.

“Ngươi còn cười, phụ vương muốn ta đi lấy chồng”

Nét mặt Franz cứng lại rồi bật cười ha hả.

“Ha ha, ai mà có điềm phúc cưới quận chúa thế kia.”

“Knight xấu xa, ngươi còn cười ta sẽ thiến ngươi.”

Elissa đánh lên vai hắn một cái làm ra vẻ muốn cắt tiểu đệ đệ của Franz. Phải nói quận chúa này cũng quá giang hồ đi. Tiểu thư quý tộc nhà người ta thù mị nét na, còn cô bé này đúng chút là đòi làm người ta tuyệt tự tuyệt tôn rồi. Franz vội làm hòa nói.

“Tốt, tốt, không cười nữa, nói ta nghe xem nào.”

“Phụ vương muốn ta cưới hoàng tử của đế quốc Tinh Hà kia.”

Franz bỗng nhiên trầm trọng lại, trong lòng lại có dự cảm không lành. Tỉnh Hà đế quốc nằm phía Tây Nam của đế quốc Zenit nhưng giáp phía Tây của Ala đế quốc, từ Tỉnh Hà đánh sang Ala chỉ cần qua hai pháo đài, một trong hai pháo đài đó chính là Bridge. Trăm năm nay Ala và Tỉnh Hà vẫn chưa hề có chiến tranh xảy ra, cả hai nước luôn duy trì mối quan hệ hòa hảo. Nhưng không hiểu sao Franz vẫn thấy lo lắng.

“Tại sao cha ngươi lại ép ngươi như thế.”

“Còn sao nữa, đám hoàng thúc muốn kết minh với Tỉnh Hà để đánh Ala, hôm qua tên hoàng tử kia đã đến để đô rồi. Thật là tức chết ta mà.”

Elissa không để ý đến nét mặt của Franz đã biến thành màu đen cứ hồn nhiên nói. Hình như trong đầu cô không có khái niệm bí mật quốc gia.

Đến chiều Elissa cũng vui vẻ ra về. Franz hứa sẽ giúp cô thoát khỏi tên hoàng tử kia. Trong phòng chỉ còn lại Franz suy tư. Nỗi uy hiếp của hai đại đế quốc là rất nguy hiểm. Trấn thủ chỉ có hai quân đoàn Hồ Gấm và Hùng Ưng ở phía Tây bắc. Trong khi tại phía tây hầu như chỉ có thành vệ binh và một sư đoàn của Thiên Long quân đang huấn luyện ở đó. Nơi đó đều là tân binh cả. Nghĩ gì đó Franz lại gọi.

“Karla.”

“Vâng, thiếu gia”

Karla lập tức bước ra. Franz trầm giọng.

“Ngươi lập tức trở về Ala thông báo mọi người khỏi sự. Nội trong ba ngày phải chiếm được Bridge. Lát nữa ta sẽ viết một lá thư, nói với Emon chuyển tận tay cho cha ta. Sau khi ổn định được Bridge lấy danh nghĩa của ta mời Tsipras Thánh kỵ sĩ và hai vị tiểu thư đến trấn thủ. Toàn bộ Tử thần tập trung đến Vaicon cho ta. Chúng ta có con mồi lớn để săn rồi.”

“Vâng, thiếu gia.”

Karla không hỏi nhiều, chỉ biết chấp hành. Tử thần chính là như vậy. Franz ngã ra sau ghế, đáng vẻ hơi giống với Duss. Hắn khẽ nói.

“Xin lỗi Elissa, vì mạng sống ta phải làm như vậy, sau này ta sẽ báo đáp cho cô.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Trận chiến pháo đài bridge

Ngày 23 tháng 7 năm 24756 Tử Lam lịch đánh dấu là một ngày không yên bình của pháo đài Bridge. Vừa sáng sớm một đội lính đánh thuê nhân số ước chừng năm ngàn người kéo đến cửa nam của pháo đài Bridge tuyên bố phụng mệnh thành chủ tiếp quản pháo đài. Ba đại đoàn lính đánh thuê ở Bridge tất nhiên bác bỏ điều đó, bọn hắn đã sinh sống cả chục năm ở đây, cơ nghiệp không phải là nhỏ, bây giờ một đoàn lính chỉ mới B cấp đã muốn lật đổ bọn hắn sao, làm gì có lý đó. Vậy là cả ba đoàn lính đánh thuê A cấp tập trung lực lượng lại được gần một vạn năm ngàn lính đánh thuê đóng giữ bên trong pháo đài. Đứng đầu ba đại đoàn trưởng đều có tu vi Đẩu Hoàng hậu kỳ. Năm ngàn lính đánh thuê ở ngoài tất nhiên chính là Knight đoàn lính đánh thuê. Vốn dĩ mọi người dự định khi đoàn đạt cấp A mới hành động nhưng bất ngờ Franz ra lệnh khởi sự đoạt quyền không chể ở Bridge, đối với việc này hắn chỉ nói một câu: “Ai kháng lệnh, giết”.

Năm ngàn lính đánh thuê bên ngoài cũng không vội vã tấn công. Bọn hắn chỉ thông báo rằng những lính đánh thuê và người dân không liên quan mau sơ tán khỏi thành để tránh những tổn thất vô ích. Lính đánh thuê thì không cần nói, việc không liên quan đến bọn hắn, ai nắm quyền cũng được, miễn là không ảnh hưởng đến hoạt động của bọn hắn là được, còn về dân chúng trong thành tất nhiên sợ cảnh binh đao liền vội vã ra khỏi pháo đài. Thế là tòa pháo đài to lớn chỉ còn ba đoàn lính đánh thuê mà thôi.

Bên trong doanh trướng của Knight đoàn hiện tại chỉ có hai người, Emon và một thanh niên tóc xanh, trên người mặc một bộ giáp kỵ sĩ màu lục, đây không phải ai khác mà chính là Geoffrey, anh họ của Franz.

“Đại thiếu gia không ngờ lại đích thân dẫn quân đến giúp, thứ lỗi cho Emon không thể đón từ xa.”

Geoffrey khoát tay nói.

“Emon, ngươi không cần phải khách khí như thế, ngươi đã theo gia chủ và Franz từ nhỏ, công lao của ngươi đối với gia tộc cũng không hề ít, giữa hai chúng ta không cần phải khách khí.”

Franz đã yêu cầu từ Hồ Gấm quân đoàn điều đến Bridge 500 trọng trang chiến sĩ, 200 cung thủ và 300 thuần kiếm sĩ. Sở dĩ hắn yêu cầu trọng trang chiến sĩ chiếm hơn một nửa bởi vì trang bị cho một đội trọng trang chiến sĩ là quá đắt đỏ, đối với tài chính của Franz hiện tại quả thực là nuôi không nổi đội quân này. Phải biết dưới tay hắn hiện tại có đến gần một vạn người chưa kể đến Âm bộ khắp nơi. Hằng tháng hắn đều phải xin thêm từ cha của hắn thì làm sao có thể nuôi nổi một đội trọng trang chiến sĩ đây. Mà trong công thành trọng trang chiến sĩ lại cực kỳ quan trọng, đó chính là chiếc ô che chắn cho cung tiễn thủ và đám kiếm sĩ, trường thương binh đứng sau. Nên Franz buộc phải xin 500 danh ngạch trọng trang chiến sĩ để đánh hạ pháo đài.

“Tuy nói Bridge bị triều đình buông bỏ nhiều năm, tường thành cũng bị hư hao khá nhiều nhưng theo ta được biết trận pháp phòng ngự lại không hề bị thiệt hại. Tuy nói lực lượng chúng ta tinh nhuệ hơn đối phương nhưng bọn hắc lại đông gấp ba lần chúng ta, nếu cường công chỉ sợ chúng ta gánh lấy thất bại.”

Geoffrey đã sớm điều tra về pháo đài Bridge liền đưa ra ý kiến của mình. Trận pháp phòng ngự là một loại ma pháp trận văn có mắt trận nằm bên trong thành, từ đó sẽ tạo ra một lồng chắn bảo hộ xung quanh pháo đài không bị hư tổn, nếu muốn công thành điều đầu tiên là phải phá được cái lồng phòng hộ này. Bridge khi xưa vốn là một pháo đài quan trọng nên tất nhiên phải có ma pháp trận văn để phòng ngự, tuy sau này bị buông bỏ nhưng ma pháp trận văn cũng không bị phá hủy chỉ cần có ma tinh là có thể hoạt động.

“Đại thiếu gia không cần lo lắng, thiếu gia đã sớm dự định đến tình huống này, nội gián của chúng ta đã dự liệu từ trước, chờ nội gián của chúng ta phá xong ma pháp trận văn thì chúng ta sẽ bắt đầu tấn công.”

Emon thong thả nói, từ bỏ thân phận hạ nhân nói thật Emon rất có phong phạm của thượng vị giả. Lúc này bỗng nhiên bên ngoài thành có một tiếng rít bén ngọt vang lên. Một lính đánh thuê tiến vào nói.

“Đại nhân, pháo hiệu trong thành đã phóng lên rồi.”

“Tốt, chuẩn bị tấn công.”

Emon cười nói, sau đó quay sang Geoffrey nói tiếp.

“Mời đại thiếu gia nắm giữ ba trăm thuẫn kiếm sĩ trợ trận cho bọn ta.”

Geoffrey cười khò.

“Xem ra ta đến là vô dụng rồi.”

Bên ngoài pháo đài sáu trăm trọng trang chiến sĩ đứng xếp thành hai hàng ngang, đại thuẫn được dựng lên cao, trường thương dài ba mét hướng về phía trước chếch lên bốn mươi lăm độ. Phía sau thuẫn chiến sĩ là bốn trăm cung tiễn thủ, bên cạnh mỗi cung tiễn thủ là một trường thương binh và một thuẫn kiếm sĩ. Đội hình không lồ ba ngàn người chậm rãi tiến về phía pháo đài.

Trên tường thành ba vị đoàn trưởng lính đánh thuê hít một ngụm khí lạnh. Là trọng trang chiến sĩ, dù cả ba đoàn bọn họ gộp lại cũng không đông như thế này.

“Mở ra trận pháp phòng ngự.”

Lệnh lập tức được truyền đi, cung tiễn thủ liền đứng trên đầu thành, cả tòa pháo đài nhanh chóng được bao trùm bởi một lồng phòng hộ màu vàng nhạt nhưng vòng bảo hộ này cũng chỉ tồn tại được vài giây rồi biến mất.

“Vòng phòng hộ đâu?”

“Thần linh ơi, bọn hắc phá vỡ vòng phòng hộ nhanh thế sao?”

“Ma pháp trận văn bị phá hỏng rồi.”

Bên dưới đám lính đánh thuê lập tức hỗn loạn, ba vị đoàn trưởng nhìn thấy thế liền quát lên.

“Không cần sợ hãi, nên nhớ chúng ta đông gấp ba lần bọn hắc.”

“Cung tiễn thủ, bắn.”

Cung tiễn trên đầu thành liền phóng tên xuống, hơn ba ngàn cung tiễn thủ cùng phóng tạo thành những vệt sao băng đủ màu sắc bay trên bầu trời pháo đài Bridge.

“Trọng trang chiến sĩ dựng thuẫn, cung tiễn thủ bày trận.”

Trong Knight đoàn Emon cũng ra lệnh, trọng trang chiến sĩ lập tức nâng cao thuẫn tạo thành một bức tường chắn tên cho đám cung tiễn thủ phía sau. Còn bốn trăm cung tiễn thủ chia làm hai hàng mỗi hàng hai trăm người. Tất cả mũi tên đều bị hai hàng đại thuẫn chắn lại, không thể tạo được bất cứ thương tổn gì cho đoàn Knight

“Cứ thế này không được, tường thành hư hại quá nhiều, không thể ngăn cản được bọn hắc. Mọi người tập trung lại quyết chiến với bọn hắc.”

Một vị đoàn trưởng đưa ra ý kiến liền được đồng ý. Quả thực với tường thành đã bị bỏ phế trăm năm như pháo đài Bridge thì việc phòng thủ chỉ làm vướn vướn cho ba đại đoàn.

Nhìn đám hỗn loạn trên đầu thành Emon hô lên một tiếng.

“Cung tiễn thủ, bắn.”

“Hàng một bắn”

“Hàng hai bắn”

Hai hàng cung tiễn thủ nối tiếp nhau phóng ra mũi tên tạo thành những trận mưa tên không dứt trút lên đầu thành. Chỉ tội nghiệp cho đám cung tiễn thủ trên đầu thành không có gì để bảo vệ lập tức tử thương hàng loạt. Sức mạnh của cung tiễn thủ không nằm ở độ chính xác mà chính là sự bao phủ trên diện rộng.

“Két”

Cửa thành mở rộng, đi đầu là năm trăm trọng trang chiến sĩ nhưng bức tường bọn hấn tạo ra thật sự mỏng manh còn rất nhiều khe hở. Đó chính là sự khác biệt giữa lính đánh thuê và binh sĩ chính quy. Tất cả nằm ở hai chữ kỷ luật. Chờ sau khi hai phần ba quân địch đã ra khỏi thành Emon lại ra lệnh bắn tên. Lần này mặc dù có trọng trang chiến sĩ nhưng đám lính đánh thuê phía sau quá đông, năm trăm trọng trang chiến sĩ không thể che chở được hết cho hơn một vạn người. Lập tức ba đại đoàn tổn thất đến vài trăm người, đội hình thuần bài cũng bị hỗn loạn xuất hiện nhiều khe hở.

“Đội hình, tiến, giết”

“Giết”

“Giết”

“Giết”

Đội hình Knight dần tăng tốc, đội hình trọng trang chiến sĩ đẩy nhanh tốc độ về sát cửa thành, cung tiễn thủ phía sau bắn tên yểm trợ làm đám lính đánh thuê có khổ nhưng không biết đi tó cáo ở đâu. Bọn hấn chỉ là lính đánh thuê, nếu bảo đi giết người, phóng hỏa, đánh ma thú thì bọn hấn chẳng ngại bất cứ thứ gì, nhưng nếu nói về chiến tranh diện rộng thì lính đánh thuê kém quân chính quy rất nhiều. Bởi vì lính đánh thuê thường tác chiến theo tiểu đội từ mười người đến vài chục người tác chiến đơn lẻ giữa các nhóm, còn quân đội thì một lần đánh nhau ít nhất cũng phải trăm người trở lên kết thành trận hình tác chiến. Bởi vậy mới nói mười lính chính quy có thể đánh không lại một lính đánh thuê nhưng ngàn lính đánh thuê chắc chắn sẽ bại bởi trăm lính chính quy. Ấy vậy mà đoàn lính đánh thuê Knight này làm gì phải là lính đánh thuê, rõ ràng là người của quân đội mà.

Lúc này trọng trang chiến sĩ của hai bên đã va đập vào nhau, đại thuần đối đại thuần, trường thương đối trường thương, lính đánh thuê liên tục bộc lộ ra sự cuồng dã của họ, cả đám không cần trọng trang chiến sĩ che chắn cầm kiếm lao thẳng vào đội hình của Knight.

“Trường thương binh, tiến”

Bên trong đội hình đoàn Knight đám trường thương binh liền tiến lên áp sau lưng trọng trang chiến sĩ.

“Giết”

“Giết”

“Giết”

Mỗi lần hô vang là hàng trăm thanh trường thương đâm ra qua các khe hở của đại thuần. Đám lính đánh thuê chưa hiểu việc gì xảy ra thì đã bị trường thương đâm xuyên qua người tuyệt khí bỏ mạng. Chỉ trong thoáng chốc con số thương vong của ba đoàn lính đánh thuê tăng lên đến con số hàng nghìn.

“Không ổn, ma pháp sư đâu, mau oanh chết bọn hấn.”

Đứng sau lưng ba vị đoàn trưởng là sáu lão già lồm khộm mặc ma pháp sư bào, bọn hấn chính là vũ khí chiến lược của cả ba đại đoàn, bình thường không dễ gì vận dụng.

Sáu lão già này vốn là những ma pháp sư hết thời, thiên phú của bọn hấn không cao, biết mình không thể tiến thêm bước nào nữa liền gia nhập vào các đoàn lính đánh thuê lớn để hưởng phú quý, tuy thực lực bọn hấn không cao nhưng đối với lính đánh thuê như thế đã là quá đủ. Đám ma pháp sư cũng biết nếu hôm nay thất bại thì bọn hấn cũng chẳng được yên thân nên cũng cố gắng ra sức niệm chú ngữ ma pháp.

Nhìn ma pháp nguyên tố dần dần tập trung trên đầu thành Emon cười lạnh.

“Vận dụng ma pháp sư rồi sao, đứng là muốn chết mà.”

Ngay khi ma pháp sắp sửa hoàn thành thì sáu tên thân binh sau lưng đám ma pháp sư liền tiến lên mỗi người một thanh kunai cắt đứt cổ họng đám ma pháp sư. Sáu tên ma pháp sư không ngờ bên mình lại có địch nhân, hơn nữa khoảng cách quá gần làm bọn hấn không kịp phản ứng, tất cả đều bị cắt đứt yết hầu chết không kịp ngáp. Ba tên đoàn trưởng trừng mắt.

“Các ngươi...các ngươi...”

“Ha ha, phụng mệnh thành chủ Bonaparte bọn ta sẽ tiếp quản pháo đài Bridge, các ngươi thua rồi.”

Bùm một tiếng, cả sáu tên thân binh đều biến thành hình dáng những thiếu niên, thiếu nữ trẻ tuổi, tất cả đều mặc áo bào màu tím viền vàng, trên trán có một tấm hộ ngực in hình tia chớp. Đây chính là sáu thành viên của Tử thần. Bọn hắn đã sớm giết chết đám thân binh của ba tên đoàn trưởng sau đó lại dùng biến thân thuật để giả dạng, nhiệm vụ của bọn hắn chỉ là ám sát ma pháp sư của đối thủ.

“Giết”

Bên dưới cuối cùng cũng lâm vào hỗn chiến, trọng trang chiến sĩ của đoàn Knight tách ra hai bên, những thành viên khác chia làm nhiều tổ tác chiến, mỗi tổ gồm một cung tiễn thủ, một trường thương binh, một thuẫn kiếm sĩ. Chiến thuật của bọn hắn rất đơn giản, thuẫn kiếm sĩ đỡ lấy công kích của địch nhân, trường thương binh liền đâm chết hắn, cung tiễn thủ thì bảo vệ mặt sau. Những tiểu tổ này xếp thành hình mũi tên xé rách đội hình của lính đánh thuê, thế cục đã định, pháo đài Bridge sau trăm năm đã một lần nữa thay đổi chủ nhân.

Ta mới viết một bộ truyện khác mong mọi người ủng hộ.

<http://santruyen.com/si-quan-phao-binh.html>

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Phản bội

Hai ngày sau trận chiến thành Bridge, Emon theo lệnh của Franz giao lại pháo đài cho Geoffrey quản lý, sau đó Thần thánh giáo đình phái đến một đoàn nhân viên dẫn đầu là một Lam y giáo chủ đến thành lập một phân điện coi như tán thành sự sở hữu của Franz đối với pháo đài Bridge. Việc này là một đòn mạnh giáng vào hoàng quyền ở pháo đài Bridge, vốn đại để chờ sau khi gia tộc Bonaparte xây dựng lại pháo đài thì sẽ thu hồi lại, nhưng giờ lại có sự xen vào của giáo đình thì mọi chuyện không dễ nói như vậy.

Kinh thành Vaicon chìm vào trong đêm tối tĩnh mịch, gió bắc thổi lá khô bay xào xạc, trên đường vắng thi thoảng vang lên tiếng bước chân của những đội thành vệ binh đi tuần tra. Trong một con ngõ nhỏ có một đám người áo đen, giáp ngực màu xám, trên mặt mang mặt nạ đủ loại vật đang ẩn nấp. Đây chính là tiểu đội Tử Thần. Lát sau lại xuất hiện một bóng người mặc đồ đen bó sát người.

“Thiếu gia, 30 Ảnh vệ đã tập trung đầy đủ.”

Bóng đen này không ai khác chính là Emon. Theo ý của Franz nếu muốn ngăn cản Zenit kết minh cùng với Tinh Hà thì chỉ còn cách giết chết hoàng tử của Tinh Hà để quốc gây ra mâu thuẫn giữa hai đế quốc. Bởi vì lực lượng Tử thần còn quá yếu nên Franz chỉ có thể xin thêm một số cao thủ từ Ảnh vệ của gia tộc. Trong vòng ba ngày, tất cả đã chạy đến Zenit để chuẩn bị cuộc ám sát. Dùng ba mươi mấy người để tấn công thủ phủ hoàng tử Tinh Hà đế quốc, đây chính là một trận chiến cảm tử.

“Tốt, cứ theo kế hoạch mà hành động. Gilliam, trọng trách của ngươi nặng nhất, cần phải duy trì, đề cao cảnh giác. Một khi địch có viện binh mười lăm ảnh vệ và ngươi sẽ phải thủ vững đến khi bọn ta chạy ra mới thôi.”

Franz trầm giọng nói. Gilliam không ngần ngại gật đầu nói.

“Thiếu gia yên tâm, dù thuộc hạ có chết cũng không cho bọn hắn tiến lên nửa bước.”

Franz gõ vào đầu hắn một cái.

“Ngủ ngoan, ta cần ngươi sống, không cần ngươi chết.”

Gilliam khẽ xoa đầu trong lòng ấm áp, thiếu gia luôn lo lắng cho bọn hắn như vậy. Lúc vừa mới là hạ nhân bọn hắn đã bị thiếu gia phái đi diệt trừ sơn tặc. Gilliam nhớ khi đó Tử thần chỉ tám người, nhưng phải chiến đấu với hơn trăm người, hắn không nhớ là khi mình ngã đi vì kiệt sức đã giết bao nhiêu người, hắn chỉ nhớ khi hắn ngã xuống thì có một người che chắn cho hắn, đó là thiếu gia.

Gần hai mươi người lặng lẽ đột nhập vào trong thủ phủ của hoàng tử. Mười lăm Ảnh vệ đều là đạo tặc nhanh chóng triệt hạ các trạm gác nằm trong trạch viện.

“Thiếu gia, theo như tin tức của Âm bộ thì phòng của tên hoàng tử kia nằm sau tòa trạch viện này.”

Emon khẽ nói với Franz, trước khi tấn công Âm bộ đã điều tra rất kỹ về thủ phủ này. Franz gật đầu khẽ nói.

“Tiến vào.”

Nhưng không hiểu sao khi tiến vào trạch viện Franz lại có dự cảm không lành. Khung cảnh quá mức yên tĩnh, không gian có chút quỷ dị. Franz nhìn sang những người còn lại, quả nhiên trong đồng tử của họ không hề có ảo ảnh. Tả luân nhãn lóe lên, Franz biến sắc hô lên.

“Là ảo cảnh.”

Tà luân nhãn chính là khắc tinh của ảo ảnh, nó có thể nhìn thấu tất cả mọi loại ảo thuật. Năm tử thần giật mình nhìn nhau gần như cùng lúc kết án.

“Giải”

Không gian xung quanh tan vỡ thành trăm ngàn mảnh như thủy tinh, khung cảnh liên thay đổi, nào có trạch viện vắng tanh, yên tĩnh, xung quanh bọn họ chính là tầng tầng lớp lớp binh lính mặc giáp đen, là Hắc y vệ.

“Khá lắm, lại có thể phá được ảo thuật của ta.”

Phía sau Hắc y vệ là một đám người, trong đó có một lão già mặc áo bào tro. Câu nói của lão làm Franz liên nghĩ đến một chức nghiệp của thế giới này. Huyền thuật sư. Huyền thuật sư là bậc thầy trong ảo thuật, họ có thể làm cho đối phương mãi mãi chìm vào trong ảo cảnh, chết dần chết mòn trong đó, trong ảo cảnh, mọi thứ đều do bọn họ định đoạt. Nhưng cũng tương tự như kết giới sư, huyền thuật sư số lượng có thể dùng câu “phượng mao lân giác” để hình dung.

Nhưng điều làm Franz kinh ngạc hơn đó là những người bên cạnh lão Huyền thuật sư đó. Ngoại trừ một thanh niên, và một vị trung niên kiếm sĩ ra còn có ba người khác là Garen, Elissa và... Âm bộ số 125.

Bây giờ thì hắn đã hiểu tất cả. Đoạn đường từ ngoài phủ vào đến đây quá suông sẻ, trạm gác ngầm cũng không quá bí mật. Rõ ràng hắn đã bị bán đứng, mà nội gián chính là Âm bộ của hắn.

“125, ngươi phản bội bọn ta.”

Emon tức giận mắng. Âm bộ là do hắn nắm giữ, nay người phản bội lại chính từ Âm bộ của hắn mà ra, thử hỏi làm sao không tức giận cho được.

“Đại nhân, người tức thời mới là trang tuần kiệt, nay Zenit sắp diệt vong rồi, ngài cũng nên lựa chọn chủ mới thôi. Hoàng tử điện hạ chắc chắn sẽ tha thứ cho ngài.”

Âm bộ 125 cười ha hả nói, trông hắn không hề có một chút áy náy nào của kẻ phản bội cả. Thanh niên kia cũng nói.

“Các ngươi chỉ cần đầu hàng, khai ra người chủ mưu, bản điện hạ sẽ tha cho các ngươi đường sống.”

Cũng giống như Franz không biết gì về thân phận của thành viên Âm bộ, các thành viên Âm bộ như 125 cũng không hề biết thân phận của hắn. Đây cũng là một điều may mắn đối với Franz. Franz khẽ cười với Emon nói.

“Xong việc lần này ta sẽ trị tội ngươi Emon.”

Nói rồi hắn nhìn về phía hoàng tử Tinh Hà cười lạnh.

“Nếu ngươi nghĩ bọn hắn có thể bảo vệ ngươi thì ngươi đã lầm rồi. Lên”

“Giết”

Tuy nhân số vào thế yếu nhưng Ảnh vệ và Tử thần không hề sợ hãi chút nào liền lao vào đám Hắc y vệ. Kasuo là người khai mào trận chiến.

“Hỏa độn, hỏa long chi thuật”

Lập tức một con hỏa long xé toan đội hình của Hắc y vệ, không khí thoáng chốc đều là mùi thịt khét. Rhuk cả người bùng lên một ngọn lửa chakra màu xanh lục, đây chính là bí thuật “Bát môn độn giáp”. Sức mạnh và tốc độ của Rhuk tăng lên gấp mấy lần, hắn trực tiếp dùng thân thể của mình tấn công Hắc y vệ. Anh em tốt của hắn là Klein cũng không chịu thua kém, hắn cầm ninjato (kiếm) lao vào Hắc y vệ, tốc độ nhanh đến mức bóng kiếm tạo thành những cánh bướm chập chờn. Không sai, đó là “tam nhật nguyệt chi vũ”. Karla trải ra một quyển trục giấy bên trên là hình hai đầu sư tử, cô nhanh chóng kết ấn quát lên.

“Đừng có bỏ quên ta, nhẫn thuật: Siêu thú nguy họa.”

Hai đầu sư tử trong tranh bỗng nhiên lao ra ngoài cắn xé đám hắc y vệ xung quanh. Ảnh vệ trực tiếp hơn, tay cầm chủy thủ lướt qua đám Hắc y vệ mà chém giết. Thực lực bọn hắn vào hơn Hắc y vệ nên chỉ 15 người nhưng giống như là cắt rau cải vậy. Đám Hắc y vệ tất nhiên không chịu chết như thế, vô số đầu khí chém về phía Tử thần. Salah quát lên.

“Đừng hòng tổn hại đến huynh đệ ta. Địa thành chi thổ.”

Salah phun ra một đám bùn, đám bùn này nhanh chóng khô lại tạo thành những bức tường vững chãi che chắn cho các thành viên Tử thần. Franz khẽ gạt đầu, đúng là hai năm huấn luyện không uống chút nào. Hắn cũng nhanh chóng kết các thủ ấn lại.

“Phong độn: Phong liên đạn”

Franz phun ra hàng trăm viên đạn không khí đánh tử thương một đám lớn Hắc y vệ. Nhấn giả lợi hại nhất không phải là 1 vs 1 mà nhấn giả lợi hại nhất chính là hỗn chiến như thế này. Các nhân thuật rất khác so với ma pháp của Lion đại lục, nó được tạo ra vì chiến tranh.

“Thật là một đám dũng sĩ, tiếc là không thể để cho ta sử dụng.”

Hoàng tử Tinh Hà để quốc cảm thán nói. Bên cạnh hắn Elissa gương mặt trắng bệch đi, trước giờ cô có bao giờ chứng kiến cảnh huyết tinh như thế, thậm chí khi đánh nhau với Thiên Lang đoàn lính đánh thuê cũng không huyết tinh thế này. Nhưng sao cái bóng lưng kia lại quen thuộc đến thế. Garen nhìn đám Hắc y vệ đang tử thương ngày càng nhiều trong lòng như nhỏ máu, đây là lực lượng tinh nhuệ của đế quốc a. Hắn quay sang nói với vị trung niên kiếm sĩ.

“Davis đại nhân, chúng ta mau ra tay thôi, còn tiếp tục nữa Hắc y vệ sẽ bị tan tác thôi.”

Trung niên này chính là một đầu Đế của Tinh Hà đế quốc bảo vệ cho hoàng tử. Davis hừ lạnh một tiếng.

“Người Zenit các ngươi thật vô dụng mà.”

Mặt Garen nóng lên nhưng không nói gì. Ai bảo nắm đầm của người ta lớn cơ chứ. Franz quan sát động tĩnh khẽ nói với Emon.

“Nhân vật chính lên đài rồi.”

Quả nhiên Hắc y vệ mở ra một con đường cho Davis và Garen. Davis cao ngạo nói.

“Tiểu tử, được chết dưới tay ta ngươi cũng rất vinh hạnh rồi.”

Franz cười nhạt.

“Huru chết về tay ai còn chưa biết đâu”

“Hi vọng thực lực của ngươi cũng tốt như miệng lưỡi của ngươi vậy”

Davis hừ lạnh một tiếng, liền rút kiếm ra. Một cổ kiếm ý phóng tới Franz, kiếm chưa tới thì ý đã đến rồi. Franz cũng là người thân kinh bách chiến, thanh Kusanagi hiện ra, lời xà vây quanh liền chấn vỡ kiếm ý của Davis. Nhìn thấy Franz có thể đỡ được kiếm ý của mình Davis kinh ngạc một chút nói.

“Tiểu tử, thực lực của ngươi cũng rất khá đấy”

“Quá khen rồi.”

Franz vẫn một điệu bộ bất cần đời đó. Bên kia Emon cũng lâm vào khổ chiến với Garen, hai người thực lực tương đương nên khó phân thắng bại. Nhưng tình hình của Tử thần và Ảnh vệ thì không tốt như thế. Hắc y vệ đã thương vong gần hai trăm người nhưng Ảnh vệ cũng chết hết mười hai người, Tử thần tất cả đều bị thương, tường đất của Salah là không đủ để bảo vệ mọi người. Lão Huyền thuật sư cười lạnh.

“Nếu các ngươi đã có thể phá giải được ảo thuật của ta vậy thì hãy chào đón đồng bạn của ta đi.”

Miệng hắn ngâm nga ma pháp. Một lỗ đen mở ra, từ trong lỗ đen đi ra một con ma thú hình dáng như con ngựa, nhưng cao hơn gấp rưỡi, cả thân hình đều là màu hồng nhạt, dưới chân lông có hình hóa vân, đặc biệt đôi mắt lại là màu đỏ yêu dị. Đây chính là ma thú cấp 6 Mộng yểm thú.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thoát thân

Mộng yểm thú là một loại ma thú cấp 6 hi hữu ở Lion đại lục. Trong các loại nguyên tố Mộng yểm thú không thuộc hệ nào cả mà thuộc về một thứ gọi là ảo hệ. Nó có đặc điểm là dùng ảo thuật để mê hoặc địch nhân, tương tự như huyền thuật sư, nhưng ảo thuật của nó lại làm cho người ta như trải qua những giấc mộng dài, giấc mộng đó đánh sâu vào những nơi mềm yếu nhất trong con người vì thế nó được gọi là Yểm mộng (ác mộng).

“Yểm mộng, bọn hắn giao cho ngươi.”

Lão huyền thuật sư đắc ý nói, Mộng Yểm của hắn đến đầu Đế cũng có thể giết, đối với đám kiến hôi này càng không có vấn đề gì. Yểm Mộng hí lên một tiếng, đôi mắt đỏ như lửa lóe lên. Thân thể liền hóa thành một con gió hồng đánh về phía Tử thần.

“Mọi người đâu rồi?”

Karla nhìn quanh, vừa mới lúc này đây vẫn là sân viện hỗn độn, tại sao lúc này chỉ là một màn đêm đen như vậy.

“Salah, Kasuo, Klein, Rhuk, mọi người đâu cả rồi.”

Karla gọi từng người nhưng chẳng có ai trả lời, tất cả thật yên tĩnh, đáng sợ. Bỗng nhiên một ánh sáng chói lòa, cảnh vật xung quanh tan biến trở thành một ngôi làng yên bình, khói bếp từng nhà bay lên nghi ngút, đám trẻ cười đùa khắp nơi, thật làm cho người ta ấm áp.

“Đây... đây là làng của ta”

Karla không tin vào mắt mình, đây rõ ràng là ngôi làng của của Karla. Cô vội chạy đến một ngôi nhà nhỏ, bên trong có hai vợ chồng trung niên đang xoa đầu một bé gái, yêu thương chiều chuộng bé gái hết mực. Vợ chồng kia là cha mẹ của Karla, còn bé gái kia không ai khác chính là cô. Hai hàng lệ Karla chảy xuống, từ lâu rồi, từ khi gia nhập Tử thần cô đã không còn khóc nữa, những ký ức đau đớn ngày xưa được cô giấu nơi sâu nhất trong tim mình. Hai năm rồi, cha mẹ ơi, con có thể gặp lại cha mẹ.

Nhưng khi Karla muốn chạy vào ôm lấy họ như ngày xưa thì sau lưng cha cô bỗng xuất hiện một tên mặc đồ đen vùng kiếm chém xuống.

“Không”

Karla hét lên nhưng đầu của cha cô vẫn rơi xuống, đôi mắt của cha cô trợn trừng tức giận, không cảm lòng. Trái tim Karla quặn thắt.

“Ta giết người”

Karla hét lên, đôi mắt đỏ ngầu ngấn lệ, căm thù, cô cầm lấy kiếm lao vào muốn chém chết tên áo đen đó, nhưng một đám áo đen khác chắn cô lại, cô lại đâm, lại chém, nhưng bọn áo đen cứ lao vào bao vây cô liên miên không dứt. Karla chỉ biết trơ mắt nhìn mẹ mình bị một đám áo đen đẩy ra hăm hiếp cho đến chết. Bé gái chỉ biết quỳ xuống khóc thét lên.

“aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa”

-----Phân cách-----

Không chỉ Karla mà Kasuo và Salah cũng gặp những trường hợp tương tự. Tất cả những nơi sâu thẳm nhất trong tim họ đều bị Yêm mộng tìm ra.

“Natasha, đừng đánh, đừng đánh nữa, ta đâu hàng rồi mà.”

Natasha liên tục vùng quỳ vào người Kasuo, nhưng Kasuo không dám đánh trả, không ai biết từ ngày còn nằm trong tù của đám Thiết Huyết mình hẳn đã thâm yêu Natasha, khi mọi người giúp Natasha Kasuo đã bị đánh cho thừa sống thiếu chết, trong suy nghĩ của hắn, Natasha chính là nguồn sống của hắn, là động lực để hắn phấn đấu.

Salah cũng bị bao vây trong ảo mộng, hắn liên tục chém giết, xung quanh là hàng trăm thây ma chính là những người đã từng bị hắn giết, chúng bao vây Salah cố cắn xé từng miếng thịt của hắn.

“Thiếu gia, mọi người không ổn rồi.”

Trong tử thần chỉ có Rhuk và Klein là không bị trúng ảo thuật của Yêm mộng. Hai người cố đánh thức những người bị trúng thuật dậy nhưng không được, họ vẫn ngủ mê mang, biểu cảm mọi người có đau khổ, tức giận, sợ hãi...

“Chết tiệt”

Franz cắn răng chống đỡ từng luồng kiếm khí của Davis, không ngờ tên này lại là đầu Đé, tuy không mạnh bằng Talon nhưng lần này Franz không có Gamabunta nữa, lực chiến của hắn cũng không bằng đầu Đé, lần trước chẳng qua là gặp may mới thắng được Talon.

“Knight, người đầu hàng đi, ta bảo đảm các người sẽ giữ được mạng sống.”

Garen bức lui Emon nói. Mặc dù hắn chiếm lợi thế về chức nghiệp nhưng lối đánh không cần mạng như của Emon lại làm hắn cảm thấy khó chịu. Làm gì có đạo tặc nào lại cứ xấp xáp vào chính diện kỵ sĩ mà đánh thế kia, hơn nữa tên này rất vô sỉ, đều ra những chiêu thức làm người ta bị tuyệt tự tuyệt tôn, Garen dám đánh hết sức mình sao.

“Thiếu gia, rút lui thôi, mọi người sắp không xong rồi.”

Emon xích lại cạnh Franz thở dốc nói. Tuy thực lực tương đương với Garen nhưng hắn lại bị khắc chế bởi chức nghiệp kỵ sĩ nên buộc phải đánh nhau trực diện với Garen, tiêu hao đầu khí cực kỳ kinh người, đạo tặc vốn không phải là ứng cử viên cho chiến đấu lâu dài.

Tà luân nhãn đồ ngẫu xoay chuyển, Franz cũng hiểu được tình hình của bọn hắn chính là cứu tử nhất sinh, nhưng nếu không giết được tên hoàng tử kia thì hai quân đoàn phía bắc Ala chắc chắn sẽ bị đánh tan. Tuy nói bên phía gia tộc cũng đã biết tin nhưng muốn chuẩn bị cho chiến tranh cũng phải cần thời gian. Đúng, điều Ala cần bây giờ chính là thời gian.

“Emon, hãy hứa với ta, đưa mọi người an toàn về Ala.”

Franz trầm giọng nói. Emon sùng sốt.

“Không, thiếu gia...ngài...”

“Đừng nói nữa, ý ta đã quyết. Đi”

Franz cắt ngang lời Emon, tay phóng ra một lá bùa nổ. Khói trắng bao trùm lên cả trạch viện. Davis nhếch môi cười lạnh.

“Muốn chạy? Đừng hòng”

Hắn liền chém ra một kiếm đơn giản, khói bụi liền tán mất phân nửa. Nhưng lúc này Franz cũng tung người lên không phóng ra một miếng shuriken khổng lồ về phía hoàng tử của Tinh Hà.

“Khinh thường ta vậy sao?”

Hoàng tử Tinh Hà dù gì cũng là một đầu Vương chân chính, chỉ đơn giản là nghiêng người liền có thể né được miếng shuriken kia. Lúc này kiếm của Davis cũng chém tới đầu của Franz. Franz cười khinh khinh nhìn hắn.

“Ngươi thua rồi”

Bùm một tiếng, cả thân thể Franz biến thành một đàn quạ, đây chính là quạ phân thân. Davis dường như nhận ra điều gì đó hô lên.

“Điện hạ, cẩn thận”

Nhưng đã muộn, miếng shuriken vừa nảy không ngờ lại biến thành Franz, trên tay hắn cầm Lạc Vân nhanh như chớp nhảy lại đâm vào cổ của hoàng tử Tinh Hà để quốc.

“Aaaaa, ta giết ngươi”

Davis ném luôn thanh kiếm về phía Franz, thanh kiếm ánh lên một màu đỏ quý dị như tia chớp đâm về ngực của Franz, Davis này đã nổi điên lên rồi.

“Susanoo”

Susanoo lần này chỉ hiện lên lồng ngực chắn trước Franz. Nhưng ngay khi thanh kiếm đâm vào liền phá luôn lồng ngực của Susano, nhưng nhiều đó cũng đủ để Franz kịp làm ra động tác.

“Bích tường thuật”

Ầm, thanh kiếm trực tiếp phá luôn tường đá đâm vào bụng Franz.

“Ọc”

Franz phun ra một ngụm máu, bụng hắn bị thanh thập tự kiếm đâm thủng, cũng may là đầu khí đều bị Susanoo và tường đã tiêu hao hết nếu không đầu khí bạo tạc cũng đủ nổ chết hắn. Franz không dám dừng lại liền rút kiếm ra nhảy lên đầu tường chạy trốn. Đám Emon cũng nhân lúc hỗn loạn liền phá vòng vây chạy trốn.

“Đuổi theo cho ta.”

Davis điên cuồng hô hào, hoàng tử đã bị giết chết, đây là hắn hộ vệ bất lực. Không ngờ đầu Đế như hắn lại để một tên nhóc con giết chết Hoàng tử thừa hời hắn không tức giận sao được. Tuy nói hoàng tử này không phải là người Hoàng đế Tinh Hà coi trọng nhưng hắn cũng là người của hoàng tộc a.

-----Phân cách-----

“Đại nhân, thiếu gia đâu? Sao mọi người lại bị thương nhiều như thế?”

Gillam gặp được đám người Emon chật vật chạy ra liền tụ họp lại hỏi. Bên hắn chiến đấu cũng rất thảm thiết, mười lăm Ảnh vệ giờ chỉ còn hai người, Gilliam cũng bị một vết thương sâu ở bụng. Emon thờ dốt nói.

“Ám bộ số 25 phản bội, bọn ta bị phục kích, Thiếu gia ở lại giết tên hoàng tử kia, động tĩnh lớn như vậy xem chừng đã thành công”

“Không được, sao có thể để thiếu gia một mình như thế. Ta phải đi bảo vệ thiếu gia”

Gilliam vội nói, địa vị của Franz trong lòng Gilliam là không ai có thể thay thế được. Emon kéo tay hắn lại.

“Ngu ngốc, bản lĩnh của thiếu gia ngươi không biết sao, ngươi giờ quay lại chỉ làm ngài vương tay, vương chân.”

“Nhưng...”

Gilliam không biết nói sao, bản lĩnh của mình hắn cũng biết, đến Emon còn bị đánh chật vật như thế, hắn tự hỏi mình vào đó có thể sống sót không?

“Đại nhân, tên điên đó đuổi theo rồi.”

Ảnh vệ báo cáo lại, tên điên chính là Davis, Emon nhìn Gilliam nói.

“Đây là nhiệm vụ cuối cùng ta dành cho ngươi, lập tức đưa mọi người đến Thần thánh giáo đình, đưa ra cái này bọn họ sẽ bảo vệ các ngươi. Đây chính là kế hoạch của thiếu gia.”

Nói rồi Emon đặt vào tay Gilliam lệnh bài của Thánh kỵ sĩ. Franz đã dự đoán người Zenit sẽ không tha cho bọn hắn, cả kinh thành này nơi đám Hắc y vệ không dám động đến cũng chỉ có Thần thánh giáo đình.

“Đại nhân, còn ngài?”

Emon cười thần nhiên.

“Ta phải đi thực hiện mệnh lệnh của thiếu gia. Ngươi đưa Tử thần mau đi, Ảnh vệ ở lại.”

“Đại nhân, bảo trọng”

Nhìn Tử thần dần chạy đi Emon cũng an tâm một chút. Nhìn bảy Ảnh vệ còn lại Emon hô lên.

“Các ngươi có hồi hận không?”

“Không.”

Ảnh vệ liền đáp lời. Trong lòng họ không sợ chết, bởi vì họ chính là thành viên của gia tộc Bonaparte anh hùng.

“Vậy thì tất cả cùng ta xông lên, cho bọn hắn thấy sức mạnh của gia tộc Bonaparte, chúng ta hãy báo thù cho các huynh đệ, xông lên.”

“Giết, báo thù”

“Giết, báo thù”

Ảnh vệ gầm lên xông về phía đầu đường. Davis nhìn thấy Ảnh vệ quay lại liền cười khinh miệt.

“Một đám châu chấu cũng đòi đá xe.”

Emon cười khinh bỉ.

“Một đám châu chấu cũng có thể giết hoàng tử của ngươi. Ha ha.”

Davis tức giận, đó chính là sỉ nhục lớn nhất trong đời của hắn liền vùng kiếm đâm về phía Emon, nhưng Emon cũng không hề có ý muốn né tránh trực tiếp lao vào mũi kiếm ôm lấy Davis. Các Ảnh vệ cũng không thèm cầm chủy thủ mà lao thẳng vào đội hình của Hắc y vệ.

“Không xong, hắn muốn tự bạo.”

Davis hoảng hốt đẩy Emon ra, nhưng Emon ôm hắn rất chặt, Emon đã ôm lòng muốn chết, nhưng chết thì cũng phải ôm theo cái đệm kê lưng. Davis thúc quyền vào ngực của Emon. Mắt Emon nhòa đi, miệng hắn thổ ra từng búng máu nhưng hắn cười, cười rất vui vẻ.

“Thiếu gia, là Emon làm ngài sa vào nguy hiểm nhưng lần này Emon đã làm được mệnh lệnh của ngài. Vĩnh biệt thiếu gia, kiếp sau ta vẫn nguyện đi theo làm thuộc hạ của thiếu gia.”

Bùm, bùm... liên tiếp là các tiếng nổ vang lên giữa màn đêm Zenit, tiếng đé đêm buồn bã kêu rả rích như khúc ca đưa tiễn những anh hùng.

-----Phân cách-----

“Quận chúa, mời ngài lên xe, Hắc y vệ sẽ hộ tống ngài về cung.”

Garen một mình đưa Elissa lên xe ngựa, đêm nay có thể nói là đêm Hắc y vệ bị tổn thất nhiều nhất. Hơn ba trăm người bị chết, một trăm người khác bị thương. Sức chiến đấu của đám sát thủ này cũng thật là kinh người. Chỉ là Hoàng tử đế quốc Tinh Hà đã bị giết chết, Zenit cũng phải có một lời giải thích. Elissa khẽ gạt đầu không nói gì liền bước lên xe. Nhìn xe ngựa chậm rãi rời đi Garen khẽ lắc đầu, tâm ý của cô với Knight làm sao hắn không biết, nhưng Knight đã là địch nhân của đế quốc, mà giờ hắn chưa chắc đã còn sống. Garen khẽ phát tay.

“Đi thôi, lật tung cả đế đô cũng phải tìm ra bọn hắn.”

Thực ra có một điều Garen không biết nữa, trên xe ngựa lúc này đang có một lưỡi chủy thủ gác trên cổ Elissa.

-----Phân cách-----

Ta bị bệnh rồi, cầu like, cầu view, cầu cmt. Hehe

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình

, nước chảy vô tình

“Ngồi yên, đừng lên tiếng”

Elissa vừa mới lên xe ngựa thì một thanh chùy thủ đã gác ngang cổ cô, một giọng suy yếu vang lên.

“Đừng lên tiếng, ta sẽ không làm hại ngươi.”

Vốn Elissa hoảng hốt, nhưng chợt nhận ra đây không phải là giọng nói Knight sao? Ủ, đúng rồi, chính là Knight. Lòng Elissa chợt như con nai nhảy nhót loạn cả lên, cô vui vẻ vì hẳn còn sống, nhưng giờ hẳn chính là địch nhân của đế quốc, cô phải làm sao đây.

Leng...keng

Chợt thanh chùy thủ rơi xuống, cả thân thể nam nhân đè lên bờ vai nhỏ bé của cô. Elissa hoảng hốt nhìn lại, phía sau cô nam nhân mang mặt nạ đã ngắt đi rồi. Tay run run Elissa khẽ gỡ tấm mặt nạ ra, quả nhiên là Knight, gương mặt hẳn tái nhợt không còn chút máu, phía dưới bụng hẳn bị mở ra một miệng vết thương to bằng cái bát thấy cả nội tạng bên trong, bị thương như thế mà còn có thể chống đỡ đến lúc này cũng là một kỳ tích rồi. Thân thể to lớn đó đè lên người cô, Elissa còn có thể cảm nhận được nhịp tim hẳn đang yếu dần, yếu dần đi. Elissa hoảng hốt, phải làm sao đây, thực lòng cô không muốn hẳn chết, không hề muốn chút nào. Elissa cố gắng lấy từ không gian giới chỉ ra một viên thuốc trị thương màu đỏ đút cho Franz, nhưng miệng hẳn nghiền chặt, không chịu mở ra. Elissa chợt nghĩ đến điều gì đó, gương mặt liền phẫn hồng lên một mảnh, cô bỏ viên thuốc vào miệng rồi nhắm miệng Franz hôn tới. Cảm giác ướt át của nước bọt của cả hai người, cái cảm xúc tê tê, mê mê làm cơ thể Elissa căng cứng lên, nhưng mỗi cô không rời môi Franz, từng chút, từng chút nước thuốc hòa trộn với nước bọt của Elissa đưa vào trong người Franz, thậm chí cô còn có ý nghĩ không muốn cảm khoái khắc này qua đi.

-----Phân cách-----

Phân diện Thần Thánh giáo đình, đêm đã khuya nhưng Janna vẫn còn thức đọc sách, tuy chỉ là một Bạch y tế tự nhưng kiến thức ma pháp của Janna phi thường kinh người, nhất là về các loại thương tích do ma thú gây ra. Vốn dĩ Lam y giáo chủ muốn cô trở thành Thần sư nhưng cô từ chối, cô chấp nhận làm một Bạch y tế tự để chữa trị cho những bình dân trong thành.

“Allen tế tự, Lam y giáo chủ gọi cô.”

Bỗng nhiên một Bạch y tế tự khác vào nói. Janna khẽ gấp cuốn sách lại gật đầu nói.

“Ta đã biết, giờ ta sẽ đi qua đó.”

Janna mặc vào bộ áo trắng tế tự rồi chạy sang viện của Lam y giáo chủ. Janna không thể không vội, bởi vì cô biết nếu không có chuyện quan trọng thì Lam y giáo chủ sẽ không gọi cô vào lúc đêm khuya như thế này. Đến trước cửa phòng Lam y giáo chủ thì thấy bên trong đèn sáng trưng nhưng cửa phòng đóng chặt, thậm chí bên ngoài còn có 6 vị Trường giới kỵ sĩ canh giữ. Đây là chuyện chưa bao giờ xảy ra cả. Janna tiến đến cách cửa mười bước nói.

“Giáo chủ đại nhân, Janna đã đến.”

“Tốt, người mau vào đi.”

Bên trong vọng ra tiếng của Lam y giáo chủ. Janna vâng một tiếng rồi đẩy cửa bước vào. Giọng nói của giáo chủ càng vội.

“Janna, người mau đến đây xem đi.”

Janna không dám chậm trễ vội đi sâu vào trong, chỉ thấy trong phòng của Lam y giáo chủ có nằm đó năm thiếu niên, trong đó có một thiếu nữ Janna đã từng gặp, chính là Karla đi cùng với Knight. Bên giường lớn là một thiếu niên tóc đỏ, cũng bị thương, nhưng không đến nỗi tồi tệ như những người khác. Đó chính là Klein, Từ thần bọn hắn chạy được đến giáo đình thì cũng kiệt sức ngất xỉu cả, ba người Salah, Karla, Kasuo vẫn trong tình trạng mê man như vậy. Chỉ có Klein còn tốt hơn một chút, vẫn còn tỉnh táo lấy ra lệnh bài Thánh kỵ sĩ nên mới được cứu giúp.

Janna cũng không hỏi gì vội đến xem xét vết thương của Từ thần. Đối với Gilliam, Rhuk, Klein cô chỉ dùng “Tri dư thuật” rồi cho ăn một viên đan dược, nhưng khi đến đám Salah thì đôi mày phượng của Janna khẽ nhíu lại. Klein vội hỏi.

“Allen tế tự, ngài có thể cứu họ được không?”

Janna không trả lời xem xét lại lần nữa mới nói.

“Có phải họ gặp phải Mộng yểm thú?”

Klein như chết đuối vớ được cọc vội nói.

“Đúng, đúng vậy, ngài có cách cứu bọn họ sao?”

Janna thờ dài lắc đầu.

“Ta có cách, nhưng cách này không thể thực hiện được, vô phương cứu chữa rồi.”

Klein như bị sét đánh trúng liền đơ như tượng, chẳng lẽ phải nhìn anh chị hằng ngày bên nhau ra đi như thế sao. Lam y giáo chủ lúc này mới nói.

“Janna, ngươi có cách gì nói thử xem.”

Janna cười khổ.

“Giáo chủ đại nhân, ngài cũng rõ Mộng yểm thú như thế nào mà, vấn đề là Mộng Yểm đã trực tiếp nhập vào người bọn họ. Cách duy nhất chính là nhắc nhở họ nhược điểm của Mộng Yểm, nhưng ngài nghĩ có thể sao?”

Bỗng nhiên mắt Klein sáng lên nói.

“Ta biết, ta biết có người có thể giúp bọn họ. Giáo chủ đại nhân, có thể cho ta mượn truyền tống trận để về Muchen được không?”

“Ngươi là người Ala?”

Janna hô lên. Lam y giáo chủ liếc nàng một cái rồi nói.

“Truyền tống trận có thể cho ngươi mượn, nhưng ngươi chỉ có 2 ngày thôi, ta và Allen tế tự cũng chỉ kéo dài cho bọn hắn được 2 ngày.”

“Được, được, trong hai ngày ta nhất định sẽ quay lại. Giờ ta sẽ lập tức khởi hành”

Klein vội đáp ứng, thậm chí quên đi vết thương trên người. Janna vội kéo hắn lại nhét vào tay hắn một lọ thuốc.

“Đây là thuốc trị thương, uống vào sẽ đảm bảo hơn cho vết thương của ngươi.”

“Đa tạ tế tự.”

Nói rồi Klein theo một Trùng giới kỵ sĩ đến truyền tống trận. Janna chờ Klein đi khuất rồi mới nói.

“Giáo chủ đại nhân, bọn hắn là ai.”

Lam y giáo chủ thờ dài.

“Bọn hắn là thuộc hạ của Bonaparte Thánh kỵ sĩ”

“Là vinh dự Thánh kỵ sĩ người Ala được Giáo hoàng sắc phong đó sao?”

Việc Franz được phong làm Vinh dự Thánh kỵ sĩ cả đại lục đều biết nhưng người biết mặt hắn lại rất ít, người ta chỉ biết hắn là một thanh niên trẻ tuổi người Ala mà thôi.

Lam y giáo chủ gật đầu nói.

“Đúng vậy, cũng chính là người mà ngươi gọi là Knight đấy. Không biết bây giờ Thánh kỵ sĩ đang hạ lạc ở đâu đây. Cứ thế này Giáo hoàng sẽ trách tội ta mất. Tuổi trẻ đúng là hiếu động mà.”

Nói rồi Lam y giáo chủ nhìn ra phía cửa sổ nói tiếp.

“Janna, việc ngày hôm nay không được lộ ra ngoài, xem ra vài ngày tới phân điện ta sẽ không yên ổn rồi.”

-----Phân cách-----

“A, đây là đâu?”

Franz tỉnh dậy thì thấy hân đang nằm trong một căn phòng sang trọng, kết cấu kiểu cung đình hoàng thất. Hân nhớ là khi bị thương hân đã chui vào một chiếc xe ngựa sau đó bắt một thiếu nữ làm con tin, nhưng giờ sao lại ở đây? Chẳng lẽ người đó đã cứu ta. Franz khẽ gượng dậy lại thấy bụng đau đớn, vết thương dưới bụng được băng bó cẩn thận lại ra máu. Franz cười khổ. Xem ra lần này làm ăn lỗ vốn rồi. Hân tặc lưỡi một cái lại móc ra hai bình thuốc trị thương uống vào. Chưa đầy nửa tháng suýt chết hai lần, số hân không biết là may mắn hay xui xẻo nữa.

“Quận chúa”

Bỗng nhiên bên ngoài có tiếng nói, Franz vội nằm xuống giả vờ bất tỉnh. Người đi vào chính là Elissa. Trông cô trải qua một ngày thật tiêu tụy, thân hình hơi gầy đi, đôi mắt sưng đỏ, không còn vẻ hoạt bát như những ngày trước nữa. Cô đến bên giường đưa tay vuốt lên gương mặt góc cạnh của Franz khẽ thì thào.

“Lần đầu ta gặp ngươi thì ngươi cũng bất tỉnh như thế này. Là kiếp trước ta mắc nợ ngươi hay sao mà phải cứu ngươi hai lần, còn dám bắt ta làm con tin nữa chứ, thậm chí còn dám cướp đi nụ hôn đầu của ta. Ngươi thật đáng chết mà. Nhưng ta không muốn ngươi chết, ngươi chết ta phải đi tìm ai bắt đền đây.”

Elisa lại thờ dài.

“Ngươi cuối cùng là ai vậy Knight? Ngươi khác hẳn mọi người, trong khi mọi người cố gắng nịnh bợ thân cận ta nhưng ngươi thì khác, ngươi đối với ta rất tốt, ở cạnh ngươi ta cảm thấy rất thoải mái. Tại sao vậy? Tại sao ngươi lại là địch nhân của đế quốc, ngươi vốn muốn tiếp cận ta để lợi dụng ta sao?”

Elisa ngồi cạnh hân hồi lâu, nói rất nhiều, những điều cô nói Franz có cái hiểu cái không, hân không dám mở mắt ra, hân sợ phải đối mặt với đôi mắt u oán của Elissa. Là hân ích kỷ, chỉ vì thế mà hân đã vô tình làm tổn thương một thiếu nữ ngây thơ, trong trắng, đã vậy hân còn là người Ala, làm sao hân dám đối mặt với cô bé này đây. Không hiểu sao lòng hân nặng trĩu, vấn đề không phải là ai đúng ai sai mà vốn lập trường của hai người đã đứng ở hai bên đối đầu. Ala và Zenit đã có mối thù hàng ngàn năm, nói xóa là xóa sao?

“Mia, chăm sóc người này cho tốt, khi nào hân tỉnh thì báo với ta.”

Elisa gọi vào một cung nữ nói. Cung nữ kia vâng lên một tiếng, chờ Elissa ra ngoài vội quỳ xuống.

“Ám bộ số 138 bái kiến thiếu gia.”

Franz khẽ mở mắt ra ngồi dậy, vết thương dưới bụng đã tốt hơn phần nào. Hân trầm giọng nói.

“Ngươi biết ta đã tỉnh?”

“Vâng, thiếu gia, quận chúa tuy không nhận ra nhưng thuộc hạ vô tình nhìn thấy mí mắt thiếu gia khẽ nháy nên biết ngài đã tỉnh.”

Ám bộ 138 bình tĩnh nói. Franz gật đầu.

“Đứng lên đi. Đây là đâu, tình hình bên ngoài thế nào rồi.”

Ám bộ 138 khẽ đứng lên nói.

“Đây là phủ của quận chúa, chính quận chúa đã đưa ngài về. Về phía triều đình Zenit vẫn đang tìm ngài khắp nơi. Chi là... Ám bộ trưởng đại nhân và 7 Ảnh vệ đã tự bạo để cản đường quân truy kích.”

“Ngươi nói sao? Emon hân đã chết?”

Franz không tin vào tai mình. Hai năm qua Emon theo hân như hình với bóng, người đầu tiên hân gặp ở thế giới này chính là Emon, người hân tin tưởng nhất cũng chính là Emon. Tim hân như quặn thắt, khóe miệng hân trào ra máu.

“Là ta hại ngươi Emon.”

Từng dòng ký ức tràn về làm hân đau đớn, dẫn vật, nếu không phải mình quyết định mạo hiểm, nếu không phải quá tin tưởng vào Ám bộ thì 30 Ảnh vệ không phải chết, Emon cũng không phải chết. Tất cả là tại vì hân.

“Thiếu gia, xin ngài bình tĩnh, Ám bộ trưởng đại nhân được hi sinh vì ngài, được hi sinh vì đế quốc là niềm tự hào của ngài ấy.”

Ám bộ 138 vội vàng khuyên bảo Franz. Cô cũng biết vị thiếu gia này chính là cây trụ chống cuối cùng của Ám bộ rồi. Franz lại uống vào một bình thuốc chữa thương, hân hít vào một hơi nói.

“Còn những người khác thì sao?”

Nhìn Franz bình tĩnh lại Ám bộ 138 cũng yên tâm một chút liền nói.

“Truy quân đuổi đến Thần Thánh giáo đình thì bị mất dấu, bọn họ muốn vào kiểm tra nhưng đích thân Lam y giáo chủ ra mặt nên không ai dám manh động. Nhưng theo tin tức của Ám bộ trong phân điện truyền lại thì những người còn lại bị thương rất nặng, Lang đại nhân ngay trong đêm đó đã dùng truyền tống trận trở về Ala, những người còn lại vẫn còn ở Phân điện.”

Bình thường Tử thần làm việc đều mang mặt nạ hình con vật, thân phận của Tử thần cao hơn Âm bộ nên Âm bộ thành viên đều dùng tên của mặt nạ mà gọi Tử thần.

-----Phân cách-----

“Mía, người kia đâu rồi?”

Elissa trở vào phòng thì trên giường đã không còn ai, chỉ còn vết nhấn của chiếc chăn chứng tỏ đã có người từng sử dụng mà thôi. Mía lấy ra một bức thư và một thanh chùy thủ nói.

“Vị đại nhân đó nhờ nô tỳ đưa cho quận chúa vật này. Đại nhân nói nếu sau này quận chúa gặp chuyện gì khó khăn có thể nhờ người mang thanh chùy thủ này đến pháo đài Bridge, dù có chết đại nhân cũng sẽ cố gắng hoàn thành.”

Elissa run run tiếp nhận lấy lá thư và thanh chùy thủ. Đây chính là Lạc Vân hãn đã từng dùng để cứu cô. Mắt phước khế lướt qua lá thư, Elissa ngồi bệch xuống bên giường, đôi mắt thần thờ nhìn về phía xa.

Theo hướng đó Franz đang phi thân về Thần Thánh giáo đình, không ai biết khóe mắt hãn đã hơi ướt từ bao giờ.

“Xin lỗi Elissa, nhưng chúng ta chỉ là hoa rơi hữu ý nhưng nước chảy vô tình mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Trở về ala

“Thiếu gia”

Nhìn thấy Franz, Gilliam và Rhuk liền đứng bật dậy chào. Franz gật đầu đến cạnh bên đám người Salah vẫn còn bất tỉnh nói.

“Bọn họ sao rồi?”

“Bọn họ bị Mộng Yểm nhập vào, hiện giờ rất nguy hiểm. Lam y giáo chủ đại nhân đã dùng phù quan thuật kéo dài cho họ được 2 ngày, nếu không có biện pháp thì e rằng họ sẽ đi thôi.”

Gilliam ủ rũ nói. Chưa bao giờ Tử thần bọn hãn lại bị chịu thiệt đến như vậy, cả đội sáu người hầu như đều bị đánh cho tơi tả, nếu không có Emon thì không biết liệu Tử thần có còn hay không.

“Cảm ơn ngài, Lam y giáo chủ, ta nợ ngài một cái nhân tình.”

Franz khẽ khom người cảm ơn Lam y giáo chủ, luận về cấp bậc thì hai người ngang hàng, ở Lion đại lục hành động khom người như thế là biểu lộ sự biết ơn sâu sắc. Lam y giáo chủ vội nói.

“Bonaparte Thánh kỵ sĩ, người là người của giáo đình, mà bọn hãn cũng có thể coi là tùy tùng của người. Nên cứu họ là việc ta phải làm đấy.”

Lam y giáo chủ lại thờ dài.

“Nhưng ta chỉ kéo dài cho họ được hai ngày, nếu trong hai ngày không thể cảnh tỉnh được họ thì tâm trí của họ sẽ bị Mộng Yểm chiếm mất, như thế chỉ còn đường chết mà thôi.”

Nhưng trái ngược với vẻ ủ rũ của mọi người Franz rất tự tin nói.

“Ta tin rằng Klein sẽ làm được, bởi vì hãn là Tử thần.”

Đúng lúc này một Trùng giới kỵ sĩ tiến vào nói.

“Giáo chủ đại nhân, bên truyền tông trận có một người đến. Người đó ăn mặc rất kỳ lạ, nói là thuộc hạ của Thánh kỵ sĩ đại nhân.”

“Mau đưa hãn vào đây.”

Lam y giáo chủ khẽ phát tay nói. Quả nhiên lát sau có một Tử thần tiến vào, dáng người nhỏ bé, trên mặt là chiếc mặt nạ hình chim hạc. Tử thần đó bước đến trước mặt Franz.

“Thiếu gia”

“Tốt rồi, Rose, ở đây ngươi không cần mang mặt nạ.”

Thì ra Tử thần này chính là Rose, mặt nạ gỡ ra, một gương mặt dễ thương, nhí nhảnh xuất hiện, đằng sau mái tóc hồng bồng bênh đẹp mắt, đây là một thiếu nữ đáng yêu chứ làm gì có vẻ lạnh lùng vừa rồi. Franz nói tiếp.

“Klein như thế nào rồi.”

“Hắn về được đến Ionia chỉ kịp nói tình hình rồi ngất xỉu, là đại tiểu thư bảo thuộc hạ nhanh chóng đến đây. Đại tiểu thư còn nói thiếu gia mau chóng trở về để ổn định pháo đài Bridge, nghe nói đã có dấu hiệu của ma thú công thành.”

Rose nói, đại tiểu thư trong miệng cô chính là Leona, Franz gật đầu, đúng là hắn còn quá nhiều việc phải làm. Nếu còn Emon ở đây chắc chắn hắn sẽ xử lý ổn thỏa mọi chuyện. Ôi Emon, ta sẽ trả thù cho ngươi.

“Việc này để nói sau, hiện tại ta muốn liên lạc với tâm thần của ba người họ, ngươi chuẩn bị chút đi.”

Franz chỉ ba người Salah nói. Nếu nói về liên hệ tâm trí con người thì trong Tử thần chỉ có một người làm được. Đó là Rose, bởi vì cái cô có một thuật khác hẳn mọi người. Chuyển tâm thuật.

“Vâng”

Rose đáp một tiếng. Ngón cái, ngón giữa và ngón trỏ của hai tay Rose hợp thành một vòng kín hướng đến ba người đang nằm trên giường. Mắt cô khẽ nhắm lại, lúc thi triển thuật trên mặt Rose không còn sự ngây thơ hồn nhiên nữa, thay vào đó là sự nghiêm túc, chín chắn và cẩn trọng.

“Đọc tâm thuật”

Không gian quanh thức hải Rose chợt thay đổi, những gì cô thấy được chính là cảnh tượng Salah và Karla đang chém giết, hai người chồng chất vết thương, một mỗi cực độ, nhưng hai mắt đỏ ngầu thù hận, hai tay cứ vùng kiếm chém loạn xạ những người bên cạnh. Riêng Kasuo thì khác, hắn bị “Natasha” SM (ngược đãi về thể xác) đến bầm dập, nhưng trên mặt đầy vẻ hưởng thụ làm Rose thầm mắng một tiếng biến thái.

“Thiếu gia, họ quả nhiên bị chìm trong ác mộng, hiện giờ đã mất đi lý trí, à tất nhiên là trừ Kasuo ra. Tên này vẫn đang hưởng thụ với Natasha lắm.”

Rose vội thoát ra nói với mọi người tình hình, tất nhiên là không quên bồi nhọ Kasuo một phen, điều duy nhất cô quên đó là có Gilliam ở đây, vừa nghe xong cô nói mặt hắn đã biến thành màu đen.

“Tốt rồi, lập tức câu thông ta với họ.”

Franz không để ý đến Gilliam liền nói. Chỉ có cảnh tỉnh, lấy lại lý trí cho bọn hắn thì mới mong cứu sống được. Rose cũng hiểu được tình huống cấp bách liền kết ấn chuẩn bị.

“Truyền tâm trí thuật”

-----Phân cách-----

Karla đã mệt mỏi rồi. Hai ngày, hai ngày liên tiếp cô đã chém giết không biết bao nhiêu người mặc áo đen, nhưng số lượng vẫn không hề giảm xuống, bọn hắn vây quanh cô đông như kiến cỏ. Cánh tay mỏi rã rời, hiện tại mỗi bước đi của Karla đều rất khó khăn. Nhưng trong tâm trí cô chỉ còn hai chữ “giết người”. Mỗi thù năm đó làm sao cô có thể quên được. Mỗi ngày cô tu luyện quên ăn quên ngủ không phải chỉ để báo thù sao. Thù chưa báo, cô không thể gục ngã, không thể chết.

“Ya”

Karla lại hét lên, ninjato trong tay lại tiếp tục chém ra. Nhưng đúng lúc đó giữa không gian lại vang lên một giọng nói quen thuộc cảnh tỉnh cô.

“Salah, Kalar, Kasuo, các ngươi đúng là một đám phế vật.”

“Thiếu gia.”

Cả ba người bừng tỉnh, đây đúng là giọng nói của thiếu gia. Lúc trước thiếu gia vẫn hay mắng bọn hắn như vậy.

“Ta nói cho các ngươi biết, hiện tại các ngươi đang ở trong ảo cảnh của Mộng Yểm, vậy mà các ngươi cũng không nhận ra, bị nó thao túng, thật là tức chết ta mà. Tại sao Emon lại mất mạng vì cứu các ngươi cơ chứ.”

Giọng nói Franz đầy phẫn nộ làm bọn họ sợ hãi, đây là một sự sợ hãi xuất phát từ sự tôn kính. Franz lại tiếp tục nói.

“Giờ ta cho các ngươi ba mươi phút, phải đánh bại Mộng Yểm cho ta. Mộng Yểm ở chính trong giấc mơ của các ngươi, chỉ cần tìm ra tiêu diệt được nó, các ngươi sẽ được thoát ra. Nếu ba mươi phút không thể diệt được nó thì đừng xưng là Tử thần nữa.”

“Vâng, thiếu gia”

Karla đáp ứng một tiếng, giọng nói của Franz im bật đi, nhưng Karla đã thức tỉnh. Từng câu nói của thiếu gia như hồi chuông cảnh tỉnh cô. Từng kỷ niệm hiện về xoa dịu đi lòng báo thù của Karla.

“Mộng Yêm chính ở trong giấc mộng.”

Karla nhắm mắt lại lần nữa, nắm lại câu nói của Franz, chợt cô mở mắt ra.

“Tìm ra rồi.”

Phía xa “Kalar” nhỏ bé kia đang hà hê đắc ý.

-----Phân cách-----

Không gian thức hải của Rose bỗng nhiên biến thành một biển hồng, Franz và Rose đứng trên không kinh ngạc nhìn xung quanh. Đúng vậy, không phải lúc này hấn muốn im lặng mà là do không gian thức hải bỗng nhiên thay đổi, liên hệ với ba người Salah đều bị cắt đứt.

“Thiếu gia, ngài nhìn”

Trước mặt một đám mây hồng bỗng nhiên tự nhiên hiện ra một con ngựa to lớn với đôi mắt đỏ ngầu như máu, gương mặt nó phần nộ đầy nhân tính, đây chính là Mộng Yêm. Chính nó đã cắt đứt liên hệ của Franz với tâm trí ba người Salah. Nhìn Mộng Yêm Franz nở nụ cười gian xảo quen thuộc nói.

“Mộng Yêm, ngươi thua rồi.”

Cắt lòi cả hai người đều biến mất. Franz không dám ở lại quá lâu, dù sao Mộng Yêm cũng là ma thú cấp 6, trong khi Rose mới chỉ là trung nhân, nếu Rose cũng bị nó xâm nhập thì rất nguy hiểm. Phải biết đào tạo một Tử thần hấn đã tốn rất nhiều tâm huyết cùng điểm bạc. Nếu không phải đổi những nhẫn thuật cho Tử thần thì chắc lúc này hấn đã đủ để đổi Vĩnh hằng Tả Luân nhẫn.

Nhìn thấy Franz và Rose mở mắt ra Gilliam vội hỏi.

“Thiếu gia, họ có được cứu không?”

Franz nhìn lại ba người đang bất tỉnh thờ dài nói.

“Chỉ có thể dựa vào chính bọn hấn thôi.”

Đúng lúc này Janna cùng tiến vào phòng nhìn thấy Franz liền a một tiếng.

“Knight, à không, Bonaparte Thánh kỵ sĩ đại nhân.”

Janna đã quen gọi hấn là Knight, chợt nhớ ra thân phận của hấn liền đổi cách gọi. Dù sao cô cũng chỉ là một Bạch y tế tự, thấp hơn Franz đến hai bậc, lễ nghĩa trong giáo đình cực kỳ nghiêm khắc cô không thể vi phạm.

“Allen, cô cũng đừng gọi ta như thế, là khi trước thân phận ta bí mật nên phải giấu mọi người, giờ cô có thể gọi ta là Bonaparte hoặc Knight đều được.”

Franz cười khò nói, là chiến hữu với nhau lại gọi như thế hấn thực sự không quen, huống chi Janna là một cô gái rất thiện lương. Nhưng Janna kiên quyết lắc đầu.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân, tuy chúng ta có quen biết nhưng tôn ti, lễ nghi nhất định phải giữ, thứ lỗi ta không thể vâng lời.”

“Uầy, vậy thì tùy cô vậy.”

Franz tắc lưỡi nói, dù sao hấn cũng sắp rời khỏi Zenit, sau này có gặp lại hay không cũng không biết, gọi bằng gì cũng như nhau mà thôi. Lam y giáo chủ bỗng hỏi.

“Thánh kỵ sĩ, vậy bao giờ ngươi sẽ trở về Ala.”

Franz nghĩ một chút nói.

“Nếu như bọn hấn tỉnh lại được thì ngày mai bọn ta sẽ trở về, dù sao cũng đã rất làm phiền phân điện rất nhiều rồi.”

Lam y giáo chủ lắc đầu.

“Thánh kỵ sĩ quá lời rồi, đây là chuyện mà bọn ta phải làm.”

Đúng lúc này một đoàn hồng vân bỗng nhiên từ cơ thể ba người Salah thoát ra ngoài.

Đám mây hồng thoát ra rồi nhanh chóng tụ lại trên nền đá. Mọi người về mặt ngưng trọng đề phòng, ai biết liệu đám hồng vân này có thể tấn công ai đâu này. Nhưng điều đó không xảy ra, nói chính xác là nó không thể xảy ra, đám mây hồng tụ lại nhanh chóng hiện ra bản thể của nó, là Yểm Mộng thú nằm thoi thóp, thỉnh thoảng cơ thể to lớn lại giật giật vài cái.

“Xem ra lần này Mộng Yểm ăn thiệt thòi lớn rồi.”

Lam y giáo chủ thờ phào một hơi nói. Mộng Yểm rất đáng sợ, nếu nó ở thời kỳ toàn thịnh thì chưa chắc lão đã chống đỡ được, ba thiếu niên này đúng là mạng lớn mà. Nghĩ vậy lão lại nhìn Franz, Thánh kỵ sĩ trẻ tuổi này có bản lĩnh như thế nào lại có thể tạo ra một đám thiếu niên quái vật như thế.

“Thiếu gia, sao họ vẫn chưa tỉnh lại.”

Gilliam lo lắng nói. Ba người Salah vẫn bất tỉnh như vậy, chỉ là trên mặt không còn biểu cảm đau đớn, hận thù nữa. Franz cũng nghi hoặc nhìn Janna ý muốn hỏi. Janna xem xét ba người Salah một chút rồi khẽ cười nói.

“Mộng Yểm đã thoát ra khỏi cơ thể bọn hấn thì bọn hấn sẽ không còn nguy hiểm đến tính mạng nữa, nhưng tinh thần của ba người bị tiêu hao quá lớn, nên cần phải tĩnh dưỡng, muộn nhất là sáng mai có thể tỉnh lại.”

“Tốt rồi, giờ chúng ta giết con Mộng Yểm này nếu để nó khỏe lại thì sẽ không tốt.”

Lòng nhẹ hơn Franz bắt đầu lộ sát ý với Mộng Yểm thú đang nằm thoi thóp kia. Mọi người đều đồng ý, đối với loại ma thú ảo hệ này trong lòng mỗi người đều sinh ra một sự sợ hãi, tất nhiên là trừ Franz, bởi vì hấn có trong tay khắc tinh của ảo hệ - Tả luân nhãn.

“Thiếu gia, ngài có thể thu phục nó cho ta không?”

Rose khẽ kéo kéo áo Franz giương đôi mắt to nhìn hấn trông thật dễ thương. Cô là người nhỏ tuổi nhất trong Tử thần, cũng là người duy nhất không sợ Franz. Cô biết vị thiếu gia này đối với họ bề ngoài rất hung ác và nghiêm khắc nhưng thực sự hấn rất quan tâm đến mọi người, nhất là Rose và Natasha, cứ như là em gái của hấn vậy. Trừ lúc huấn luyện ra thì hầu như hai cô muốn gì hấn cũng sẽ đồng ý.

“Ngươi muốn nó làm sủng vật của ngươi?”

Franz khẽ nhíu mày nói, theo hấn biết thì Yểm Mộng là sủng vật của lão già Huyền thuật sư kia, ở Lion đại lục sủng vật không thể cường hành phá bỏ khế ước, nếu không nó sẽ tử vong. Điều kiện ký kết khế ước của Lion đại lục cũng rất hà khắc, ma thú phải tự nguyện giao ra khế ước, như thế khế ước mới có hiệu lực.

“Vâng, thiếu gia, ta cảm thấy nó rất hợp với ta.”

Rose khẽ nói, rằng làm ra điều bộ đáng thương. Thực sự cô rất thích Mộng Yểm, có lẽ vì cả hai đều tu luyện về điều khiển tâm trí con người. Nếu có Mộng Yểm thì thực lực của cô sẽ đại tiến, sau này cũng không cần ở tuyến sau nhìn các anh chị chiến đấu nữa.

Franz nghĩ một chút liền ngồi xuống bên cạnh Mộng Yểm nói.

“Mộng Yểm, ta biết ngươi có thể hiểu ta, giờ ta sẽ hỏi ngươi, nếu đúng thì gật đầu, sai thì lắc đầu, sống chết của người nằm chính trong tay ngươi biết không?”

Mộng Yểm khẽ gật gù cái đầu ngựa của nó trông thật buồn cười. Là ma thú cấp 6 nó đã có linh trí như một người trưởng thành, hiểu được tiếng nói của nhân loại, chỉ là không thể nói tiếng người mà thôi. Ma thú vốn không muốn thân phục nhân loại nhưng giữa ranh giới của sự sống và cái chết chúng không thể không cúi cái đầu cao ngạo của mình xuống.

“Ngươi là sủng vật của tên Huyền thuật sư kia?”

Franz hài lòng với thái độ của Mộng Yểm liền hỏi. Nhưng hành động của Mộng Yểm lại làm hấn tức giận, vừa nghe xong câu hỏi nó liền gật đầu, nhưng sau đó lại lắc đầu, lặp đi lặp lại đến ba lần như vậy. Franz bực tức chỉ vào Mộng Yểm thú mắng.

“Này, ta đã nói là chỉ được gật hoặc lắc, đúng thì gật, sai thì lắc, ngươi vừa gật vừa lắc là muốn đùa giỡn ta phải không, có tin ta một kiếm chém chết ngươi không hả?”

Nhìn một người một thú cứ hỏi rồi lại mắng chửi như vậy mọi người trong phòng không khỏi bật cười, tâm trạng lo lắng cũng ít đi rất nhiều. Janna tay che miệng khẽ cười nói.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân, ngài đừng làm khó nó nữa, nếu ta đoán không nhầm thì nó đã ký khế ước với vị Huyền thuật sư kia nhưng chỉ là khế ước ngang hàng đúng không Mộng Yểm?”

Mộng Yểm liên tục ủy khuất gật đầu nhìn Janna đầy cảm kích. Franz thì ngạc nhiên.

“Khế ước ngang hàng?”

Janna thở dài, vị Thánh kỵ sĩ này quá mù về ma pháp rồi.

“Khế ước ngang hàng là khế ước giữa ma thú và nhân loại, khi đó cả hai ngang hàng với nhau, bất kỳ bên nào muốn phá vỡ khế ước cũng đều không bị ảnh hưởng. Ta đoán là vị Huyền thuật sư kia đã dùng lợi ích gì đó để ký khế ước ngang hàng với Mộng Yêm thú.”

Nghe Janna giải thích rõ ràng Franz chỉ biết gãi đầu ha ha cười xấu hổ, hắn rất lười tìm hiểu về ma pháp bởi vì hắn cho rằng bản thân mình là một Shinobi, không cần thiết phải biết nhiều về các loại ma pháp. Franz đánh trống lảng ngồi lại cạnh Mộng Yêm nói.

“Giờ ta cho ngươi hai sự lựa chọn, một là ký khế ước chủ tớ với cô gái kia, hai là ta lột da, móc mắt, lấy ma tinh của ngươi ra đem đi tế cho huynh đệ ta. Ngươi có một phút để lựa chọn.”

Franz trắng trợn uy hiếp, hắn tất nhiên sẽ không ngu ngốc để Mộng Yêm ký khế ước ngang hàng với Rose, bởi vì đây là một loại khế ước không có ràng buộc, Mộng Yêm gian xảo, rất dễ lật lọng, hướng chỉ hiện tại người đang chiếm lợi thế trên bàn đàm phán chính là hắn. Cuối cùng dưới dâm uy của Franz Mộng Yêm thú cũng phải ngoan ngoãn nhả khế ước ra chấp nhận làm sủng vật của Rose.

Ngày hôm sau quả nhiên ba người Salah đã tỉnh dậy, nhưng theo Lam y giáo chủ thì tinh thần của họ bị tổn thương quá lớn, ít nhất một tháng không thể tham gia chiến đấu được. Trước khi mọi người về Ala đích thân lão còn làm một lần Thánh Quang phổ chiếu để chữa trị cho ba người Salah.

“Được rồi Lam y giáo chủ, thời gian qua bọn ta đã làm phiền phân diện rất nhiều, sau này nếu ngài có việc gì cần cứ cho người đến Bridge thông báo với ta một tiếng, ta nhất định sẽ không chối từ.”

Đứng trước truyền tông trận Franz quay lại nói. Tính cách của hắn luôn có ơn tất báo, người cho ta một giọt nước, ta sẽ đền đáp cả đại dương. Đối với vị Lam y giáo chủ này Franz mang ơn hắn rất nhiều, trước khi đi không thể không có một cái hứa hẹn.

“Thánh kỵ sĩ, ngài đừng như vậy, chúng ta đều là tôi tớ của thần, đó là việc chúng ta phải làm. Chúc Thánh kỵ sĩ lên đường bình an, thần luôn bên ngài.”

Lam y giáo chủ làm một dấu thánh nói. Franz cũng cười đáp lễ, hắn nhìn xung quanh bỗng hỏi.

“Không biết Allen tế tự đâu rồi?”

“A, cái này ta cũng không biết, vừa mới sáng Allen tế tự đã đi ra ngoài đến giờ vẫn chưa thấy về.”

Lam y giáo chủ cũng không rõ ràng. Franz hơi tiếc nuối, dù sao Janna cũng là một trong những người hắn gặp đầu tiên ở Zennit, hơn nữa lại đối với hắn rất tốt. Lần này hắn đi không biết bao giờ mới gặp lại. Còn có cả...Elissa

“Thôi vậy, nhờ giáo chủ chuyển lời cảm ơn của ta đến cô ấy, ta cũng thiếu nợ cô ấy rất nhiều.”

Franz suy nghĩ một chút rồi nói. Nhưng Lam y giáo chủ cười nói.

“Thánh kỵ sĩ yên tâm, rất nhanh ngài sẽ gặp lại Allen tế tự thôi.”

Franz vốn định hỏi rõ nhưng lúc này truyền tông trận nạp đủ năng lượng đã lóe sáng lên. Đám người Gilliam diu dắt ba người Salah bước vào biển mất sau truyền tông trận.

“Knight”

Franz định bước vào truyền tông trận thì sau lưng bỗng nhiên vang lên giọng nói quen thuộc. Phía sau Janna đang đứng cạnh một thiếu nữ tóc vàng, đôi mắt hoe đỏ đầy lệ. Chính là Elissa.

“Ngươi định cứ như thế mà đi sao?”

Elissa lại nói. Chỉ trong vài ngày thôi, một thiếu nữ mười lăm tuổi như nàng đã trải qua đủ cảm xúc cuộc sống, cô không còn hồn nhiên được như trước nữa, vì trong lòng cô đã có hình bóng của nam nhân phía trước. Tại sao lại như vậy, rõ ràng hắn là người Ala, còn là đệ tử của gia tộc Bonaparte, vì sao cô lại yêu hắn. Thần đang trừng phạt cô sao?

Franz không dám quay lại, hắn sợ, hắn sợ phải nhìn thấy đôi mắt của thiếu nữ bị hắn làm tổn thương. Hắn hiểu tâm ý của Elissa nhưng hắn càng hiểu cả hai không thể, oán thù ngàn năm cũng không phải là cản trở duy nhất mà hắn biết đối với hắn và cả Elissa thứ tình cảm này không phải là yêu. Chỉ là hảo cảm thoáng qua nhất thời, rồi thời gian sẽ xóa nhòa đi tất cả.

“Xin lỗi...Elissa.”

Franz khẽ thì thầm bước vào truyền tông trận bỏ lại phía sau hắn ánh mắt sưng đỏ dần dần tan biến vào mảnh không gian trắng xóa.

Dự là chiều tối nay sẽ viết và tối sẽ ra chương 43 nhưng không biết có kịp không. Ha ha

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tình thế khó khăn

Cả đền trang Ionia chìm trong một màu trắng tan thương, khắp mọi nơi của làng đều để khăn tang, sau khi Franz trở về Ionia đã ra lệnh cho mọi người trong đền trang để tang cho Emon. Mọi người trong đền trang không ai là không biết đến Emon, bởi vì Franz thường xuyên đi vắng nên mọi việc trong đền trang đều qua Emon xử lý. Đối với người dân trong Ionia đền trang mà nói Emon chính là vị lãnh chúa thứ hai của họ. Nhưng sau khi Bonaparte trở lại đã thông báo Emon xà thân vì để quốc và đã hi sinh.

Trong tòa kiến trúc trung tâm đền trang được dựng lên một tòa nhà gọi là Anh Linh đường, bên trên đó là ảnh chân dung và bài vị của ba mươi Anh vệ và Emon. Bài vị của Emon được xếp trên cùng của Anh Linh đường, đây chính là một sự tôn trọng của Franz dành cho hắn. Franz quý trọng Anh Linh đường ba ngày, phía sau hắn còn có Leona, Elena, Tử thần, ngoài ra còn có cả đội Cận vệ. Đối với đội Cận vệ mà nói Emon chính là sự phụ của bọn họ, từng người trong đội Cận vệ chính là được Emon đích thân chọn lựa, bồi dưỡng. Liên tiếp ba ngày người dân trong Ionia được cho phép lần lượt đi vào thắp hương để tưởng nhớ Emon cùng ba mươi Anh vệ. Lúc vào họ im lặng, đi ra cũng im lặng, không ai muốn phá vỡ không khí buồn bã nhưng trang nghiêm này của Anh Linh đường, nó như là một quy luật bất thành văn vậy.

“Đi thôi, đã đến lúc làm việc cần làm.”

Đang quý ở trong Anh Linh đường Franz bỗng mở mắt ra nói. Leona và Elena hơi giật mình khẽ nhìn bóng lưng của Franz, ba ngày nay mặc cho hai cô khuyên nhủ như thế nào hắn cũng không chịu đứng lên, không ăn uống gì cả, hắn cứ nhắm mắt quý ở đó, Tử thần cũng đã quý cạnh hắn suốt ba ngày rồi, nhìn mặt ai cũng gầy đi, đặc biệt là ba người Salah vốn bị tổn thương về tinh thần nhưng vẫn không chịu nghỉ ngơi, bởi vì ai cũng nghĩ cái chết của Emon có một phần trách nhiệm của mình.

Franz chống tay đứng dậy nhưng đôi chân tê dại làm thân thể khẽ lắc đảo, Elena vội đến đỡ hắn.

“Franz, anh không sao chứ?”

Franz khẽ tựa vào tấm thân nhỏ bé của Elena cười nhẹ, khi người đàn ông yếu đuối nhất thì chỗ dựa lớn nhất của họ chính là vợ. Có lẽ ít nhất hắn rất hạnh phúc khi có Elena bên cạnh. Cánh tay hắn khẽ vuốt nhẹ mái tóc mềm mại thơm ngát của Elena.

“Chỉ là hơi tê một chút thôi, lát nữa sẽ ổn. Nghỉ ngơi cũng lâu rồi, giờ phải đi làm việc, dù sao giờ ta cũng là một bá tước rồi còn gì. Ha ha.”

Franz vẫn cứ hi hi ha ha như vậy nhưng ai trong Anh Linh đường cũng biết cái chết của Emon đã ảnh hưởng lớn đến Franz, ít nhất bây giờ trong lòng hắn đã có thù hận.

“Thiếu gia, có gia chủ đến.”

Một cận vệ bỗng nhiên vào nói, lúc về Ala Franz cũng không về gia tộc mà đi thẳng về Ionia, dù là cha hắn gọi nhưng Franz vẫn không chịu về, tiếp tục quý ở Anh Linh đường. Franz nói.

“Đưa gia chủ vào phòng khách đi, ta sẽ đến ngay.”

“Không cần đâu, ta đã đến rồi.”

Chưa kịp nói hết thì Duss đã tiến vào Anh Linh đường, ông không để ý đến Franz mà đến trước bàn thờ của Emon tự mình đốt ba nén hương cắm vào lư hương lớn phía trước, sau đó lại cung kính vái một cái trước ba mươi một bài vị. Làm xong hết mọi việc Duss mới thờ dài nói.

“Lúc ta nhất được Emon thì hắn cũng mới chỉ là một đứa trẻ nằm trong tã lót bị vùi trong đám tuyết dày của Tây Bắc. Năm hắn lên hai tuổi thì mẹ người sinh ra người mà qua đời, đến khi Emon năm tuổi thì đã rất hiểu chuyện tự nguyện đi theo hầu hạ người, năm hắn lên 12 tuổi thì chính thức trở thành Anh vệ, năm mười tám tuổi rồi Anh vệ để gia nhập vào Âm bộ của người. Mới thoáng qua đó mà đã hai mươi năm rồi. Hắn ở trong gia tộc hai mươi năm, đi theo người mười lăm năm, không một lời than oán, nhất mực trung thành. Hắn xứng đáng nhận được hai chữ Anh Linh (linh hồn của anh hùng), xứng đáng được nằm trong Anh Linh đường này.”

Duss chậm chậm kể lại quá khứ của Emon, từng dòng ký ức tràn về, có vui, có buồn, cuộc đời ngắn ngủi hai mươi năm, Emon đã làm không biết bao nhiêu việc vì gia tộc. Mắt mọi người trong Anh Linh đường đỏ hoe, tuy Emon đã chết, nhưng hắn luôn sống trong tâm trí của mọi người ở đây, sẽ không ai quên những người anh hùng của gia tộc Bonaparte.

“Cha, là con đã sai, đáng lẽ con không nên liêu lĩnh ám sát Hoàng tử Tinh Hà để quốc.”

Franz hít một hơi nhận lỗi. Ba ngày qua là khoảng thời gian hắn ân hận, và dần vật, nếu hắn không liêu lĩnh tổ chức ám sát, nếu hắn không quá tự tin về Âm bộ thì sẽ không ai phải chết cả. Duss lắc đầu nói.

“Franz, người không làm gì sai cả, hi sinh vì để quốc là bổn phận của mọi đệ tử trong gia tộc Bonaparte, kể cả ta và người. Đó chính là vinh quang lớn nhất mà mỗi đệ tử Bonaparte chúng ta hướng tới. Tuy Emon chết, ba mươi Anh vệ chết nhưng bọn hắn đã dùng tính mạng của mình để để quốc có thêm thời gian chuẩn bị. Việc hiện tại bây giờ của người là mau chóng ổn định được pháo đài Bridge, nếu ta đoán không lầm thì Zenit để quốc sẽ kiểm giữ hai mươi vạn quân của hai quân đoàn ở Tây Bắc, còn Tinh Hà sẽ tiến vào theo hướng Tây, tức là pháo đài Bridge sẽ phải chiến đấu với ít nhất mười vạn quân Tinh Hà để quốc.”

Tất cả mọi người đều hít một hơi lạnh. Phải biết rằng binh lực của Franz ở pháo đài nếu kể cả một ngàn thành vệ quân già yếu thì cũng chưa đến bảy ngàn người. Bảy ngàn người phải chống cự với mười vạn quân. Đây có thể nói là nhiệm vụ bất khả thi.

“Để quốc sẽ cho con những gì?”

Franz suy nghĩ một chút rồi nói, hẳn không ngu ngốc, cả đám lão già ở quân bộ kia tất nhiên cũng sẽ không ngu ngốc. Việc này liên quan đến sự tồn vong của đế quốc, việc đấu đá chính trị tất nhiên sẽ bị gác sang một bên. Duss hài lòng nhìn đứa con của mình, từ khi bị Desmond đánh cho bầm dập đã thông minh hơn rất nhiều, ông không biết có nên đi cảm ơn đại tướng lão không nữa. Ông khen ngợi nói.

“Rất thông minh, ta đã xin quân bộ tăng viện cho ngươi nhưng tình hình của đế quốc rất khó khăn nên các quân đoàn đều không thể động, nên đại đế quyết định phong ngươi làm Vũ Huyệt tướng quân, cho phép ngươi thành lập một sư đoàn, đồng thời pháo đài Etihad cũng được tăng lên hai vạn quân từ Thiên Long quân đoàn và thêm hai vạn tân binh. Tổng cộng hai pháo đài sẽ có sáu vạn binh lính. Nhiệm vụ của các ngươi là phải trấn thủ nơi đó trong một tháng. Nhất là pháo đài Bridge của ngươi.”

Theo quân chế của Ala đế quốc một sư đoàn có khoảng hai vạn người, như vậy Bridge sẽ có gần ba vạn người, tuy ít nhưng nếu cùng với bốn vạn quân ở pháo đài Etihad muốn phòng thủ khu vực phía tây cũng không phải là khó. Nhưng Franz cảm thấy trong câu nói của cha có một ẩn ý nào đó hẳn chưa thể nhận ra mà cha hẳn cũng không có ý muốn nói. Duss không đề ý đến Franz trầm tư nói tiếp.

“Tốt rồi, nhưng việc cấp bách của ngươi chính là xây dựng lại thành trì chuẩn bị chống lại đợt ma thú công thành năm nay. Theo ta đoán ngươi chỉ còn ba tháng mà thôi.”

Franz khẽ giật mình, chút nữa thì hẳn đã quên mất ma thú công thành. Đó chính là mối nguy hiểm trước mắt của hắn. Trước kia ba đoàn lính đánh thuê phải tập trung hàng vạn lính đánh thuê mới có thể chống lại, nhưng hiện giờ Bridge đã về tay hắn, nên trọng trách này chính là đặt trên vai hắn. Emon đã từng nói Bridge chính là một cơ hội, chỉ cần Franz có thể lãnh đạo mọi người qua được đợt ma thú công thành này thì địa vị của hắn ở Bridge không ai có thể lay chuyển được.

“Từ tháng trước ta đã ra lệnh đưa vật tư đến Bridge, giờ đã tập trung lại bắt đầu xây dựng từ năm ngày trước. Ngươi có thể đến kiểm tra bất cứ lúc nào, còn Geoffrey cũng sẽ ở lại giúp ngươi. Vật tư của sư đoàn sẽ được chuyển đến vào tháng sau, ngươi cần mau chóng chuẩn bị tốt nhân lực để tiếp nhận. Thời gian của chúng ta không còn nhiều. Tốt rồi, không còn chuyện gì nữa, ta cần quay về để đồ đạc chuẩn bị mọi thứ.”

Trong lòng Franz khẽ ảm áp, tuy cha hắn khi nói chuyện có chút xa cách nhưng hắn vẫn cảm nhận được sự quan tâm của cha trong đó, tất cả mọi việc từ kế hoạch cho đến vật tư cha đều đã chuẩn bị trước cho hắn, việc hắn cần làm chỉ là thực hiện kế hoạch sao cho tốt mà thôi. Franz không kìm được nói.

“Cha, cảm ơn cha.”

Duss vừa quay lưng đi ra cửa chợt giật mình, trên mặt ông chợt giãn ra nở nụ cười thỏa mãn, ông khẽ thì thào.

“Cố lên con trai ta, ta tin con sẽ làm được.”

Duss cũng không quay lại mà đi thẳng, không ai thấy được nụ cười và vẻ mặt tự hào của ông về con trai mình.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Sự thay đổi của bridge

Ba ngày sau Franz đã có mặt tại phủ thành chủ của pháo đài Bridge. Những ngày qua gia tộc Bonaparte đã đưa đến một lượng lớn nhân thủ về quản lý thành trì. Là một đại gia tộc ngàn năm đương nhiên những thiên tài về lĩnh vực này không hề thiếu. Về quân sự thì do một ngàn quân Hồ Gầm và bốn ngàn lính đánh thuê Knight tạm thời do Geoffrey nắm giữ. Mọi việc trong thành cũng diễn ra bình thường, dân chúng đã trở về nhà sinh sống, không hề vì chiến loạn mà ảnh hưởng chút nào.

“Franz, ta đã nghe chuyện của Emon.”

Ngồi trong phủ thành chủ Geoffrey khẽ nói. Chuyện của Emon không được tuyên dương trong đế quốc, nhưng những người trong gia tộc Bonaparte đều biết họ lại có thêm một anh hùng hi sinh vì đế quốc. Franz phát tay nói.

“Việc này không cần nói nữa, hiện tại cần ổn định cục diện ở đây, anh nói lại một chút đi.”

Geoffrey gật đầu nói.

“Tốt, thực ra cũng không có gì nổi trội, bởi vì ở đây đa số đều là lính đánh thuê nên không có ảnh hưởng gì lớn, chỉ là lệnh giới nghiêm được ban bố quá lâu nên đã có chút bạo động xảy ra. Còn về quân số của chúng ta hiện tại có một ngàn Hồ Gầm quân, và gần ba ngàn lính đánh thuê Knight, trận chiến

vừa rồi chúng ta chết hơn ba trăm người, bị thương gần ngàn người nhưng bắt được một vạn tù binh vẫn còn chưa xử trí. Ngoài ra ma pháp trận văn của tòa thành đã bị phá hỏng.

Pháo đài Bridge trải qua hai trăm năm bị triều đình bỏ rơi tường thành đã tan hoang không chịu nổi, thậm chí có đoạn tường thành đã bị đổ sập một mảng lớn, qua trận chiến vừa rồi ma pháp trận văn còn bị chính tay Franz phá hỏng, nói cách khác pháo đài Bridge bây giờ chính là một thiếu nữ bị lột sạch cả quần áo, đứng là tự chuốt khổ vào người mà.

Franz nghĩ một chút rồi nói.

“Trước mắt ta sẽ tái cơ cấu lại nhân sự một chút. Về hành chính sẽ do Leona và Elena đứng đầu, việc hành chính sẽ do hai người chọn lựa nhân sự và quyết định không cần thông qua ta. Tuy Emon đã chết nhưng Âm bộ không thể bỏ không, kể từ bây giờ Karla chính là Âm bộ trưởng phụ trách mọi chuyện của Âm bộ, việc đầu tiên các ngươi cần làm là rà soát lại độ trung thành của các Âm bộ, nếu có dấu hiệu bị lung lay lập tức loại bỏ không cần báo cáo lại.”

“Vâng, thiếu gia.”

Karla lập tức vâng mệnh. Tuy không thể chiến đấu nhưng công việc trong Âm bộ Karla rất rõ ràng, thậm chí còn tinh thông hơn cả Franz nên trao Âm bộ cho Karla Franz rất yên tâm. Hắn lại nói tiếp.

“Trong vòng ba ngày cần phải gấp rút tìm nhân thủ xây dựng lại tường thành, bằng mọi giá trong vòng hai tháng phải xây dựng xong các công trình cơ bản. Gilliam, việc này ngươi sẽ đảm nhiệm.”

“Vâng, thiếu gia.”

Cũng như Karla, bất cứ mệnh lệnh nào của Franz Gilliam cũng sẽ không có thắc mắc. Franz lại nhìn sang Geoffrey nói.

“Anh họ, công việc của anh nặng nhất rồi, em muốn trong vòng một tháng anh phải tuyển được đầy đủ nhân thủ của một sư đoàn, việc này anh có làm được không?”

Geoffrey nghe vậy liền vỗ ngực nói.

“Chuyện gì ta không dám chắc nhưng tuyển quân thì em cứ yên tâm, huống chi pháo đài Bridge không thiếu những lính đánh thuê đơn độc, nên việc tuyển hai vạn người cũng rất dễ dàng.”

Franz gật đầu nói.

“Tốt lắm, nhưng chú ý một việc, tuyển quân không chú trọng thực lực mà chú trọng đến đạo đức và độ trung thành. Một vạn tù binh kia trước mắt đưa đi xây dựng tường thành, nếu ai có biểu hiện tốt cũng có thể đưa vào trong quân.”

“Ta đã biết”

-----Phân cách-----

Hai tháng sau Bridge thay đổi hoàn toàn theo một khía cạnh nào đó. Thành không xây dựng theo kiểu pháo đài cổ nữa mà được trải dài ra cao hơn hai mươi mét, công thành xây dựng lùi về phía sau, tường thành hai bên nhô ra phía trước, như vậy khi quân địch tấn công công thành sẽ bị đáp trả từ cả ba mặt, bên ngoài thành là một con sông hào bảo vệ thành rộng mười mét, cách thành vài chục mét là hệ thống kênh rạch phục vụ cho ruộng đồng ở ngoài thành. Tường thành được xây bằng đá xanh, cứ cách ba mươi mét lại có một tòa tháp tên cao bốn mươi mét tính từ mặt đất, mặt thành rộng mười mét có thể cho kỵ binh đi chuyển được.

Giữ trị an trong thành là hai ngàn người bao gồm một thành vệ quân cũ và một ngàn thương binh từ đoàn lính đánh thuê Knight. Franz đã ra lệnh những binh sĩ chiến đấu vì Bridge khi bị thương, sức chiến đấu giảm sút thì sẽ được chuyển sang lực lượng trị an được hắn gọi một cái tên mỹ miều đó là: Cảnh Sát.

Những cảnh sát này được trang bị theo bộ binh hạng nhẹ, bao gồm giáp da màu xám, trường thương ba mét, bên trên giáp nơi ngực trái có hình tia chớp màu đỏ là dấu hiệu cảnh sát của thành Bridge. Đã từng có một đội lính đánh thuê gây bạo loạn trong thành ngay lập tức một đội cảnh sát chạy đến bắt toàn bộ đoàn lính đánh thuê đó cho đi lao động khổ sai. Đứng thấy bọn họ đều là thương binh mà khinh thường. Franz đã đào tạo mỗi cảnh sát rất kỹ, đặc biệt là kỹ năng đánh nhau tay đôi, thêm kinh nghiệm những cảnh sát này đều từ lính đánh thuê sống trên đầu đao thì đối phó với đoàn lính đánh thuê nhỏ vẫn dư sức.

Nhưng lý do không ai dám gây bạo loạn trong pháo đài Bridge là bởi vì lực lượng quân đội ở đây rất mạnh mẽ. Qua hai tháng Franz cuối cùng cũng chinh biên một sư đoàn đầy đủ gồm hai vạn năm ngàn người được đặt tên là Tia Chớp sư đoàn. Franz chia sư đoàn thành nhiều loại binh chủng khác nhau bao gồm trọng trang chiến sĩ, thuẫn kiếm sĩ, cung tiễn thủ và trường thương binh ngoài ra còn có cả một ngàn khinh kỵ binh. Khác biệt lớn nhất của sư đoàn Tia Chớp với quân đội chính quy đó là trang bị. Tia Chớp sư đoàn đều mặc giáp màu xanh, bên ngực trái có một hình tia chớp màu vàng, trường thương họ dùng đều là loại dài năm mét thay vì ba mét như trước, trường kiếm được làm theo kiểu dánh của Katana chứ không phải là thập tự kiếm, kỵ binh không dùng trường thương mà chuyển sang dùng một thứ vũ khí kỳ lạ mà Franz gọi là mã tấu. Ngoài ra Franz còn tổ chức sư đoàn thành nhiều doanh, mỗi doanh là một ngàn người, trong đó doanh trưởng là một thành viên của Âm bộ, phụ trách giám sát và tuyên truyền, giống như là chính trị viên của Việt Nam vậy. Nên trong tư tưởng của Tia Chớp quân đoàn điều quan trọng nhất chính là hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của Franz.

Franz lại ra lệnh khuyến khích thương mại, ưu tiên cho các thương đoàn từ xa đến, cho phép thành lập tại pháo đài một lính đánh thuê công hội vì thể lượng thương nhân và lính đánh thuê đến đây càng nhiều hơn, Franz bãi bỏ thuế cho nông dân, chỉ thu phí vào thành của các thương đoàn và lính đánh thuê, mức phí cũng rất thấp nên chỉ trong vòng hai tháng nhưng pháo đài Bridge đã rũ bỏ lớp áo hoang tàn năm xưa mà thay vào đó là sự đông đúc, sầm uất và nhộn nhịp.

Trong hai tháng này còn có một việc vui khác đó là Franz đã thành hôn cùng với Elena. Theo ý của Franz lễ cưới không tổ chức long trọng mà ngược lại rất giản dị, hai người tổ chức lễ cưới tại phân điện của Thần thánh giáo đình, đích thân một vị Lam y giáo chủ đã làm chủ hôn cho hai người. Hôm đó Franz đã thiết kế ra một bộ Sa-rê cho Elena càng làm cho nữ giới quý tộc điên cuồng. Đề ý đến vấn đề này Elena lập tức nghĩ ra kinh doanh thời trang cho quý tộc, với nhà thiết kế là Franz, làm cho tài chính của Bridge thu vào một lượng lớn tiền bạc. Thậm chí pháo đài Bridge còn được xem là kinh đô thời trang của đế quốc.

Nhưng hai tháng qua đi, các dấu hiệu của ma thú công thành cũng ngày càng rõ ràng. Chỉ trong vòng mười ngày, số lính đánh thuê bị ma thú tấn công tăng lên một cách kinh ngạc, thậm chí có đoàn lính xui xẻo ngay bìa rừng đã gặp ma thú cấp 6, kết quả toàn quân đều bị diệt. Trước tình hình này Franz ngày càng hối thúc đám công nhân xây dựng tường thành, binh lính tích cực huấn luyện, ai cũng biết thời khắc sinh tử của tòa thành này sắp tới.

Lúc này Franz lại nhận được tin tức: “Có người của Thần thánh giáo đình cầu kiến”

Đã cố gắng nhưng chắc hôm nay cũng không xong được 2 chương T___T xin lỗi

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Ma thú vây thành

Thủ phủ của thành chủ thành Bridge là một tòa kiến trúc bằng đá cao năm tầng, theo ý của Geoffrey chính là biến nơi này thành một tòa pháo đài trong pháo đài nên thủ phủ được xây vô cùng kiên cố, tầng thứ ba có một con đường đá cho kỵ binh di chuyển trực tiếp trên không từ thủ phủ ra đến tường thành, đây chính là nét đặc biệt của pháo đài Bridge. Bên trên thành lâu luôn cắm ba ngọn cờ: Quốc kỳ Ala, Hoàng kim sư tử- gia huy của gia tộc Bonaparte và quân kỳ hình tia chớp màu vàng của Tia Chớp sư đoàn. Thủ vệ nơi này hoàn toàn được giao cho đội cận vệ Tia Chớp, ngoài ra còn có một đội kỵ binh hơn trăm người đóng quân phía trong. Bởi vì nơi đây là nơi ở của thành chủ và gia quyến nên những cận vệ và binh lính ở đây đều được chọn lựa kỹ càng từ những binh sĩ trung thành nhất, mạnh mẽ nhất.

Bên trong phòng khách đã có một phái đoàn của Thần Thánh giáo đình, ghé trên đang tiếp họ là Leona, trong pháo đài Bridge người có quyền lực nhất là Franz, sau Franz chính là Leona. Ở những nơi khác các nhân viên của giáo đình còn có thể ra vẻ cao cao tại thượng nhưng ở pháo đài này thì khác bởi vì chủ thành chính là một vị Thánh kỵ sĩ tôn quý do đích thân Giáo Hoàng sắc phong.

“Thành chủ đến”

Bên ngoài vừa hô lên tiếng thông báo Franz vẫn trong một bộ quần áo võ sĩ, bên ngoài áo choàng tím viền vàng bước vào phòng, tất cả mọi người trong phòng khách đều tự giác đứng lên.

“Bái kiến thành chủ (Thánh kỵ sĩ đại nhân)”

Franz gật đầu bước về vị trí chủ tọa bên cạnh Leona. Sau khi mọi người đều yên vị Franz mới nói.

“Không biết hôm nay quý giáo đến thủ phủ là có việc gì?”

Dẫn đầu phái đoàn lần này là một vị Thần sư vốn đã ở đây từ lúc Franz tiếp quản pháo đài Bridge nên mọi người cũng không hề xa lạ. Vị Thần sư chấp tay nói.

“Thưa Thánh kỵ sĩ đại nhân, vừa rồi Giáo Hoàng vừa mới ban xuống đạo dụ gọi thuộc hạ về Thần Thánh chi đô, từ nay chủ sự thần điện sẽ do Allen Thần sư tiếp quản.”

Hắn chỉ cô gái mặc áo bào trắng mang khăn che mặt bên cạnh, Franz khẽ nhìn lướt qua liền giật mình, tại sao cô gái này lại quen thuộc đến như vậy. Allen thần sư điềm tĩnh gỡ tấm khăn lộ ra gương mặt tuyệt mỹ của mình, đôi mắt xanh khẽ liếc về Franz cười khẽ nói.

“Hắn là Thánh kỵ sĩ đại nhân vẫn chưa quên ta.”

“Thì ra là Allen tế tự, à không, giờ phải gọi là Allen Thần sư rồi.”

Franz lúc này mới ha ha cười nói, vị thần sư này không ai khác chính là Janna ở Zenit đế quốc. Chính Janna cũng không hiểu vì sao mình vốn chỉ là một Bạch y tế tự ở Zenit lại được chuyển đến làm Thần sư ở pháo đài Bridge ở Ala. Vốn ở Bridge chủ trì Thần điện là một vị Lam y giáo chủ, nhưng sau khi Franz trở về đã gửi yêu cầu đến Thần Thánh chi đô thay đổi đến một vị thần sư. Không ai rõ vì sao hắn làm vậy, đến những người thân cận hắn nhất là Leona và Elena hắn cũng không nói. Franz thu hồi ý cười nói.

“Không biết hôm nay hai vị Thần sư đến đây còn việc gì nữa không? Ta nghĩ hẳn là không chỉ vì giới thiệu cho ta Tân Thần sư đi.”

Vị Thần sư kia ngăn người r một chút rồi lại ha ha cười.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân quả nhiên thông tuệ, hôm nay từ Thần Thánh chi đô cũng vừa gửi đến một đội Trừng giới kỵ sĩ, Giáo Hoàng muốn đội kỵ sĩ này sẽ ở lại hỗ trợ đại nhân lúc ma thú công thành.”

Franz khẽ nhủ mảy. Đồn trú quân đội khác trong pháo đài chính là điều tối kỵ, nhưng Thần Thánh giáo đình không trực tiếp vào mà lại cho người đến xin phép, như vậy cũng là cho hắn đủ sự tôn trọng, hẳn cũng phải cho người ta mặt mũi. Nghĩ một chút Franz mới nói.

“Ta cảm ơn sự quan tâm của Giáo Hoàng đến sự an nguy của tín đồ trong pháo đài Bridge nhưng việc này liên quan đến an ninh của pháo đài nên ta không thể tự quyết định, đến chiều ta sẽ cho quý giáo một câu trả lời xác đáng.”

“Tạ ơn Thánh kỵ sĩ đại nhân, như vậy nhiệm vụ của thuộc hạ đã xong, nếu còn có việc gì mong đại nhân hãy chuyển trực tiếp đến Thần điện, Allen Thần sư sẽ chuyển đến Thần Thánh chi đô, bây giờ thuộc hạ xin cáo từ.”

Vị Thần sư cung kính nói, cả phái đoàn của Thần Thánh giáo đình cũng đứng lên đi ra cửa, Franz gật đầu.

“Tốt, Gilliam, tiễn các vị Thần sư đi.”

Sau khi mọi người đã đi hết Franz cũng bước ra ngoài, trước khi ra khỏi phòng hắn thả lại một câu.

“Tăng cường giám sát Thần điện cho ta.”

Bên trong căn phòng trống, không ai biết một bóng đen đã bay vút ra ngoài.

-----Phân cách-----

Lại qua một tháng, pháo đài Bridge bây giờ công việc ngày càng hồi hã, tần suất hoạt động của ma thú cũng cho thấy đợt ma thú công thành đã chuẩn bị bắt đầu. Mười ngày trước ở một thôn trang ngoại thành Bridge đã bị một đàn ma thú cấp thấp tấn công, may mắn là thôn trang đó ở gần lính đánh thuê công hội nên cũng có một lượng nhỏ lính đánh thuê ở nhờ, vì thế mà không đến nỗi bị xóa sổ. Trước tình hình này phủ thành chủ phát ra lệnh toàn bộ dân chúng ở các thôn trang xung quanh tiến vào trong pháo đài Bridge, những vị trí hiểm yếu đều có một tiểu đội một trăm binh sĩ sư đoàn Tia Chớp đóng giữ, trên các quả đồi xung quanh Franz lệnh thiết lập các phong hỏa đài, khi phát hiện ma thú thì đốt lửa để cảnh báo. Thông qua lính đánh thuê công hội phủ thành chủ cũng phát ra nhiệm vụ “bảo vệ pháo đài” áp dụng cho toàn bộ cấp bậc lính đánh thuê, nhưng ma thú do lính đánh thuê giết được đều thuộc về người đó, ngoài ra phủ thành chủ còn ban thưởng thêm một trăm đồng vàng. Chính vì thế mà trong vòng một tháng số lượng lính đánh thuê tiến về pháo đài Bridge tăng lên gấp đôi, đã đạt đến gần năm vạn lính đánh thuê. Ai cũng biết đây là một việc phiêu lưu nhưng đối với lính đánh thuê lúc nào cũng bên bờ sống chết như họ thì đây là một cơ hội phát tài.

Hôm nay Franz dẫn theo Elena đi thị sát xung quanh pháo đài, bụng Elena có hơi nhô ra một chút, cô đã có thai con của Franz được gần bốn tháng, chính từ cái đêm bắt đầu dĩ đó cô đã có thai, việc cô mang thai thậm chí làm kinh động đến cả Heter đang tu luyện. Nhưng không hiểu vì sao lão chỉ phái đến một đám bà đỡ và một đội Kim Sư vệ mà thôi, điều này làm Franz cảm giác dường như có điều gì đó không ổn. Pháo đài Bridge hôm nay đi đâu cũng đều có thể gặp được các đoàn lính đánh thuê, xen lẫn vào đó là bộ quân phục màu xanh của lượng lượng cảnh sát trị an, ở giữa quảng trường to lớn rộng rãi trước kia giờ đây đã dựng lên hàng ngàn lều trại tạm cư cho dân chúng tỵ nạn, tuy đông người nhưng lực lượng cảnh sát vẫn cố gắng duy trì nền an ninh một cách tốt nhất có thể. Franz cũng đã đề nghị lên Thần Thánh chi đô thay thế đội Trừng Giới kỵ sĩ bằng một đội Bạch y tế tự để chữa bệnh cho dân chúng, đối với việc này Janra rất vui vẻ, thậm chí đích thân cô còn dẫn thêm hàng trăm vị Bạch y tế tự xuống tận khu tỵ nạn để thăm hỏi dân chúng.

Pháo đài Bridge vẫn hồi hã như vậy, ai cũng hiểu thời gian không đợi họ, các công tượng làm việc thâu đêm suốt sáng cuối cùng các hạng mục phòng ngự được ưu tiên hàng đầu nay cơ bản đã hoàn thành, vật tư chiến tranh cũng được vận chuyển từ Muchen đến, trên đầu thành ai cũng thấy vẻ căng thẳng trên từng gương mặt của binh sĩ. Đột nhiên trên đầu thành có tiếng cảnh báo.

“Phía Tây có phong hỏa đài cháy”

“Phía Đông phong hỏa đài cũng cháy rồi”

“Phía Nam cũng như vậy”

“Phía Bắc vẫn chưa...à không, phong hỏa đài đã cháy rồi.”

Liên tiếp là những tiếng hô vang báo hiệu, phong hỏa đài bốn phía đều cháy có nghĩa là pháo đài đã bị ma thú bao vây, dân chúng trong thành bắt đầu nháo loạn lên, ngay lập tức cảnh sát đã tiến đến trấn an, vây bắt các phần tử thừa nước đục thả câu gây bạo loạn. Franz quay sang nắm tay Elena điềm tĩnh nói.

“Chúng ta về thôi.”

Elena nhu mì gật đầu sóng vai cùng hắn trở về thủ phủ, Franz quay đầu lại nhìn lên đầu thành lẩm bầm.

“Nơi này sẽ là nơi khởi đầu danh tiếng của ta.”

Tôi nay nếu rảnh sẽ làm thêm một chương ^^

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Ma thú công thành (thượng)

Một giờ sau khi các ngọn phong hỏa đài trên đỉnh đồi bốn phía bị đốt cháy quả nhiên từng đàn ma thú đã tụ tập lại bao vây pháo đài. Đa số đều là ma thú cấp 2 cấp 3, còn có một số ít là cấp 4, nhưng số lượng phải lên đến hàng chục vạn. Các lính đánh thuê và binh lính còn trẻ trên đầu thành lần đầu nhìn thấy cảnh tượng này cũng phải nuốt từng ngụm nước bọt, vẻ mặt rung động. Bình thường ma thú vẫn hay tàn sát lẫn nhau, cá lớn nuốt cá bé, nhưng lần này hàng chục vạn ma thú tập trung lại chỉ có chung một mục đích duy nhất. Tiêu diệt toàn bộ nhân loại trong tòa thành trước mặt.

“Leng keng...leng keng...”

Tiếng chuông báo hiệu vang lên in ỏi khắp pháo đài, lúc này đám binh lính và lính đánh thuê mới sức tỉnh vội vàng vào vị trí chiến đấu.

“Cung thủ đầu, mau chạy lên đầu thành, trọng trang chiến sĩ tạo tường chắn phía trước, trường thương binh lập một vùng an toàn phía sau. Còn đứng đó làm gì, mau đem vật nặng chặn cửa thành lại, vật tư chuyển lên đầu thành, nhanh, nhanh lên”.

Geoffrey trong bộ giáp kỵ sĩ chỉ huy đám tân binh xây dựng phòng thủ, hẳn biết thời gian của pháo đài không còn nhiều, ma thú đã tập trung lại, nhiều nhất trong vòng nửa giờ ma thú sẽ bắt đầu công thành. Sư đoàn Tia Chớp mới chỉ xây dựng trong vòng hai tháng, còn chưa trải qua máu huyết tẩy lễ, tuy trang bị hoàn hảo nhưng lại không phát huy được tất cả sức mạnh, xương sống của Tia Chớp sư đoàn vẫn là một nghìn binh sĩ đến từ Hồ Gầm quân đoàn.

Sắp xếp xong mọi việc Geoffrey cũng thờ phào một hơi bước lên đầu thành, nhưng đứng trên đầu thành giữa dòng binh lính đang vội vã chạy qua chạy lại có một thân hình cao gầy, không to lớn lắm, trên người mặc một bộ giáp nhẹ đứng sừng sững như “định hải thần châm”, những binh lính nhìn thấy người đó liền bình tĩnh trở lại tỏ ra vẻ ngưỡng mộ và cung kính, đây không phải là ai khác mà chính là Franz Bonaparte -hầu tước trẻ tuổi nhất Ala đế quốc từ trước đến nay.

“Thành chủ”

Geoffrey đến cạnh Franz, tay đặt lên ngực trái hành lễ, nếu là ở trong nhà Geoffrey có thể gọi Franz là em nhưng trong quân Geoffrey phải dùng địa vị để gọi Franz, quân kỵ của Ala nghiêm minh, lễ là không thể thiếu, dù là người thân cũng như vậy. Geoffrey tuy trên danh nghĩa là người nắm toàn bộ binh lực trong pháo đài Bridge nhưng nếu không có sắc lệnh phát ra từ phủ thành chủ thì hẳn cũng không thể điều động một binh một tốt nào cả. Thực tế Franz không nắm binh quyền nhưng quân đội đều chỉ nghe lệnh một mình Franz.

“Mọi việc đã chuẩn bị thế nào rồi?”

Mắt Franz vẫn dõi về hướng xa, nơi có hàng vạn ma thú tụ tập, gương mặt lạnh lùng làm người khác phải sợ hãi. Từ cái chết của Emon đến giờ người ta rất ít khi thấy Franz cười, có chăng cũng chỉ là cười khê, cười nhạt. Elena đã từng nói Emon chết đã làm thay đổi hoàn toàn Franz. Geoffrey nói.

“Mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng, khi ma thú xông lên trận pháp phòng ngự sẽ mở ra, chúng ta sẽ dễ dàng tiêu diệt một số lớn ma thú trước khi chúng tiếp cận được tường thành. Lính đánh thuê sẽ được xếp xen kẽ vào với sư đoàn Tia Chớp để đảm bảo tuyến phòng ngự được vững chắc. Ba ngàn lão binh của sư đoàn cũng đã lập một tuyến an toàn phía sau làm dự bị quân”.

Franz gật đầu hài lòng, Geoffrey từ nhỏ đã tham gia vào quân đội, nếu như hẳn thuộc dòng chính thì có lẽ địa vị của hắn trong gia tộc còn phải cao hơn Franz bây giờ nhiều lắm. Franz lại nói.

“Chút nữa đừng vội mở trận pháp, hãy để ma thú tiếp cận thành.”

Geoffrey gật mình a một tiếng, nhưng rất nhanh chóng hắn hiểu được ý của Franz liền đi sắp xếp.

“Ngao...ô...”

Bên phía ma thú vang lên hàng loạt tiếng gầm, hàng chục vạn ma thú đủ loài, đủ sắc nhanh chóng lao về phía pháo đài, bọn hắn cao nhất cũng chỉ là ma thú cấp bốn nhưng số lượng lại đông đến mức làm người ta run rẩy, hàng chục vạn ma thú cùng lúc di chuyển phát ra từng tiếng ầm ầm, mặt đất như rung chuyển, đứng trên đầu thành cũng có thể cảm nhận được sự rung chuyển của mặt đất.

Năm trăm thước...bốn trăm thước...ba trăm thước...hai trăm thước...một trăm thước...

“Tại sao vẫn chưa khởi động trận pháp?”

“Mấy tên phía dưới làm ăn kiểu gì vậy?”

Vòng phòng hộ vẫn không có động tĩnh, bên trên đầu thành cũng đã bắt đầu xuất hiện náo động. Ở Lion đại lục trận pháp như một lá chắn cho cả tòa pháo đài, lá chắn càng mạnh, pháo đài càng được đảm bảo an toàn, nó cũng là chỗ dựa tinh thần lớn nhất cho binh sĩ.

“Hỡi các binh sĩ của sư đoàn Tia Chớp, hỡi những lính đánh thuê của Ala đế quốc.”

Đúng lúc này một giọng nói trầm thấp nhưng lại truyền rõ vào trong tai mỗi người làm trấn áp đi nhưng tiếng nói bạo loạn.

“Ta không biết các ngươi từ đâu đến, vì mục đích gì, nhưng các ngươi bây giờ đều là quân nhân của Ala đế quốc, trách nhiệm của các ngươi là bảo vệ pháo đài, bảo vệ dân chúng trong pháo đài Bridge. Các ngươi phải kiên cường, phải dũng cảm, nên nhớ phía sau bức tường này chính là cha mẹ các ngươi, là vợ con các ngươi, các ngươi lui một bước người nhà các ngươi lại gần tử thần một bước. Hãy tiến lên, cùng ta chiến đấu, hãy làm vang danh danh tiếng của Sư đoàn Tia Chớp, cả đại lục sẽ phải khiếp sợ khi nghe tên các ngươi. Tiến lên”.

“Tiến lên”.

“Tiến lên”.

Những người hưởng ứng đầu tiên chính là “chính trị viên” trong các Doanh, tiếp theo đó là hàng trăm, hàng ngàn, hàng vạn binh sĩ cùng hò reo lên hai chữ. Ý chí của binh sĩ trong Bridge được đẩy lên cao nhất, tiếng hô vang của gần bảy vạn người lấp cả tiếng gầm hung tợn của hàng chục vạn ma thú bên ngoài pháo đài.

“Cung tiễn thủ chuẩn bị, bắn”

Gần một vạn cung tiễn thủ cùng một lúc lấp tên phóng ra những mũi tên mang đầu khí đủ màu sắc như mưa trút lên đầu đám ma thú phía dưới.

“Ngao...ô”

Đám ma thú trúng tên liên tiếp ngã xuống nhưng sau đó lại đứng lên, chỉ có một số ít ma thú bị trúng chỗ yếu hại mà bị chết tại chỗ hoặc bị thương quá nặng không thể đứng lên. Ma thú khác với con người, chúng có thân thể vô cùng mạnh mẽ, dù có trúng một hai mũi tên vẫn không hề hấn gì, ngược lại trận mưa tên càng kích phát ra sự hung tợn của bọn chúng.

Năm mươi thước...

“Ngao ô...”

Một số ma thú bắt đầu gầm lên phóng ma pháp thiên phú của chúng về phía đầu thành, dường như có đủ loại hệ ma pháp, phong, thủy, hỏa, thổ đều có chỉ không có lôi, quang và hắc ám mà thôi.

“Trọng trang chiến sĩ, dựng thuẫn”.

Ngay lập tức một bức tường sắt thép được dựng lên trên đầu thành. Ma pháp của ma thú đánh vào đại thuẫn tạo ra những tiếng ầm ầm đinh tai nhức óc, nhưng đa số cung tiễn thủ phía sau đều an toàn, chỉ có một số tên xui xẻo bị ma pháp hệ thủy đánh lọt qua kẽ hở của đại thuẫn làm bị thương.

“Quân y, quân y đâu, có người bị thương.”

Viên tiểu đội trưởng gào lên, lập tức phía sau nhảy lóc tóc ra một tên mặc ma pháp bào của ma pháp học đồ hệ thủy, trên đầu còn đội một cái mũ sắt tròn, trên mũ có hình một chữ thập màu đỏ. Tên được gọi là quân y này ngay lập tức quỳ xuống cạnh tên cung thủ xui xẻo ngâm xương ma pháp, một mảnh nước từ tay hắn bao phủ lấy vết thương, bù đắp vào phần thịt bị lở loét, lát sau vết thương đã cầm máu, tên quân y lại lấy ra một miếng vải trắng băng vết thương lại, thế là tên cung thủ lại mạnh khỏe có thể tiếp tục chiến đấu. Những quân y thế này chính là đám ma pháp học đồ mà Franz thu dụng, bọn hắn không có sức chiến đấu chỉ biết một loại ma pháp trị thương duy nhất và được cho học cách sơ cứu vết thương đơn giản. Bây giờ mọi người mới biết tác dụng của “quân y chiến trường” là như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Ma thú công thành (hạ)

“Ngao...ô”

Ma thú điên cuồng lao đầu vào tường thành hòng húc sập nó, bọn chúng không có linh trí, chỉ biết tấn công theo những cách nguyên thủy nhất, nhưng khi xây thành Franz cũng đã liệu đến tình huống này nên tường thành được xây cao và chắc chắn, đám ma thú húc vào cũng chỉ sức đầu mẻ trán mà không được gì. Bên trên đầu thành cung tiễn thủ điên cuồng bắn tên xuống, thậm chí bắn không cần ngắm vì mật độ ma thú phía dưới đông đúc vô cùng, bắn

đến cánh tay mỗi nhũ nhưng số lượng ma thú dưới thành vẫn không hề giảm bớt. Binh sĩ phía trên cũng không hề rảnh rỗi, người thì đi gia cố thành, người thì lập rào chắn cho đám cung thủ, quân y thì hồi phục trực tiếp cho đám cung thủ trên đầu thành. Nhìn tình hình như thế Franz khẽ nhủ thầm, vốn hẳn muốn mượn trận chiến này để tẩy lễ cho sư đoàn Tia Chớp nhưng trận chiến có vẻ căng thẳng nhưng dường như lại nghiêng về một phía, tuy nhìn sát thương của cung tiễn thủ với ma thú không cao nhưng vẫn tiêu diệt được một lượng lớn ma thú dưới thành, nguồn vật tư trong pháo đài rất dồi dào, dù là bắn cả tháng cũng không hết, cứ như vậy thì đa số bộ binh còn chẳng được đụng vào ma thú chứ đừng nói là đánh giết.

Nhưng lúc này chiến trường bỗng thay đổi, hàng ngàn xác ma thú phía dưới đã chồng lên thành một gò cao, một con Tỉ Viên Hầu bỗng nhiên mượn đà nhảy thẳng lên bám vào đầu thành rồi hung hăng xông thẳng vào đội hình trọng trang chiến sĩ, vài con ma thú thấy vậy cũng làm theo, quả nhiên đội hình của đám tân binh sư đoàn Tia Chớp đã rối loạn, cung tiễn thủ phía sau bị thảm bị Tỉ Viên Hầu xông vào đánh chết.

“Chết tiệt, nhớ những gì các ngươi được học, kết trận, kết trận lại cho ta.”

Viên tiểu đội trưởng điên cuồng hò hét, đám trọng trang chiến sĩ vội vàng đứng sát lại với nhau kết thành từng bức tường rời rạc. Lĩnh đánh thuê phản ứng nhanh hơn rất nhiều, từng tiểu đội lĩnh đánh thuê kết thành trận nhỏ quen thuộc chắn lỗ hổng, ngăn chặn đám ma thú tiến lên đầu thành, tranh thủ thời gian cho trọng trang chiến sĩ kết trận.

Cuối cùng đám tân binh cũng kết lại được thành một bức tường thép, viên đội trưởng vùng vẫy kiếm hô lên.

“Tiến phía trước, đẩy, đẩy, đẩy”.

“Đẩy”.

“Đẩy”.

“Đẩy”.

Bức tường thép bằng trọng thuẫn dồn đám ma thú về mép tường thành, bọn chúng phản kháng lại nhưng trọng thuẫn vẫn không hề bị sức mẻ, từng chiến sĩ phía sau vẫn cắn răng đẩy về phía trước, trọng trang chiến sĩ như bọn họ nhiệm vụ vốn chính là dùng thân thể mình làm lá chắn cho đồng đội phía sau.

“Đâm thương”.

“Giết”.

“Giết”.

“Giết”.

Viên đội trưởng vừa hô hiệu lệnh, các trọng trang chiến sĩ đồng loạt nâng thương lên quả đầu đâm về phía trước. Sức xuyên phá của trường thương lớn hơn cung tên rất nhiều, ngay lập tức phá lớp da dày của ma thú đâm xuyên qua cơ thể chúng. Tỉ Viên Hầu chỉ gầm lên một tiếng rồi tuyệt khí bỏ mạng, dù là phòng ngự mạnh mẽ như Tỉ Viên Hầu cũng không thể chịu được một thương của trọng trang chiến sĩ.

“Tiến, đẩy, đẩy, đẩy.”

Hiệu lệnh như cũ, lần này trọng trang chiến sĩ thực hiện thuần thục rất nhiều, lập tức số ma thú còn lại bị đẩy rơi xuống chân thành.

“Thành chủ, mặt đông đã sắp vỡ trận cầu chi viện.”

Nãy giờ Franz vẫn chưa hề ra tay, ma thú cấp ba, cấp bốn đối với hắn đều không có lợi ích gì, tốt nhất là cứ để cho binh sĩ rèn luyện. Lúc này một binh sĩ trên người đầy máu vội chạy đến bẩm báo. Franz gật đầu quay sang Geoffrey nói.

“Từ giờ anh sẽ là chỉ huy nơi đây, ta sẽ mang hai Doanh trường thương binh sang tiếp viện cho mặt Đông.”

Geoffrey nắm tay lên ngực quả quyết.

“Thành chủ yên tâm, có thuộc hạ ở đây nhất định ma thú sẽ không vào được pháo đài.”

“Tốt lắm, có anh ở đây ta rất yên tâm”

Nói rồi Franz dẫn theo tám cận vệ Tia Chớp rồi đi điểm binh chạy sang mặt Đông. Chiến trường pháo đài phía đông quyết liệt hơn rất nhiều, ma thú đã tràn lên được đầu thành, viên chỉ huy ở đây đã cho cung tiễn thủ và quân y lui xuống, bộ binh trực tiếp vật lộn với ma thú ngay trên đầu thành, khắp nơi đều có thể thấy tay chân cụt vương vãi khắp nơi, mặt thành đã bị nhuộm một màu đỏ chấy thành một dòng suối nhỏ xuống cầu thang.

Franz mang đến hai doanh trường thương binh lập tức lập một vành đai phía sau, giữ đội hình từ từ tiến sát về chiến trường, đội hình xếp thành hai vòng cung bao vây lấy ma thú, cũng may mặt thành khá rộng, nếu không triển khai đội hình cũng rất khó khăn. Một con Hỏa Viêm Hồ thấy vậy liền nhảy vào đội hình Franz hô lên một tiếng.

“Đâm, giết”

Hàng thứ nhất liền giương lên trường thương, Hỏa Viêm Hồ vội chuyển hướng nhưng hàng thứ hai đã đâm về phía trước, trường thương bốn mét lập tức đâm thủng thân thể của Hỏa Viêm Hồ làm nó chết ngay tức khắc. Franz lại quát lên.

“Ôn định đội hình, một tổ ba người, hai trường thương binh, một thuẫn kiếm sĩ, trọng trang chiến sĩ lui về sau kết trận.”

Đám binh sĩ sư đoàn Tia Chớp nhìn thấy huy hiệu của đội cận vệ liền biết thành chủ đã tới vội vàng lui về phía sau kết trận, chiến trường ngưng trong giây lát lại vang lên tiếng chém giết, nhưng đội hình của nhân loại đã vững hơn rất nhiều, ma thú không thể tiến thêm bước nào nữa.

-----Phân cách-----

Lúc này đứng trên nóc nhà khu trung tâm pháo đài Bridge. Trận chiến đẫm máu bên ngoài dường như không ảnh hưởng gì đến nơi đây, tất cả rất yên tĩnh, thỉnh thoảng lại truyền đến tiếng gầm của ma thú nhưng chỉ đủ để ru ngủ người ta. Trên nóc một căn nhà đang đứng hai bóng người trong trang phục Âm bộ, một trong hai người đó mang mặt nạ hình chim hạt, đây là loại mặt nạ chỉ Tử thần mới được sở hữu.

“Thủ lĩnh, liệu bọn chúng có xuất hiện không?”

Âm bộ đứng phía sau có vẻ lo lắng nói, Tử thần chỉ khẽ cười nhạt.

“Thành chủ đã nói chúng xuất hiện thì sẽ xuất hiện, ngươi cứ chờ đi”.

“Vâng”.

Tử thần này không ai khác chính là Karla – Đội trưởng Âm bộ. Chỉ trong vòng ba tháng Karla tiếp quản Âm bộ đã thực hiện một cuộc thanh trừng những phần tử bị lung lạc, hàng vạn Âm bộ thành viên trên khắp các đế quốc đều bị bí mật giết chết. Khi báo cáo gửi đến Franz, hắn chỉ nhìn qua một cái rồi vứt vào một xô nói.

“Phát triển chính là đập đi rồi xây lại.”

Lúc này một Âm bộ khác lại xuất hiện trước mặt Karla quỳ xuống nói.

“Thủ lĩnh, cá đã cắn câu rồi.”

Karla khẽ gật đầu.

“Tốt, thông báo cho Âm bộ hành động, lệnh cho cảnh sát phong tỏa toàn bộ nơi đó, không được để bất kỳ ai chạy thoát.”

“Vâng”

Nói rồi, cả ba bóng người đều biến mất khỏi nóc nhà như chưa từng xuất hiện.

-----Phân cách-----

Mặt thành phía đông, bằng ưu thế vũ khí và trận hình, nhân loại cũng từng bước đẩy lùi ma thú về phía mép tường thành, qua một buổi sáng chiến đấu, các binh sĩ dần dần quen thuộc đội hình, một tổ ba người, hai người chặn ma thú, một người giết chết nó. Thậm chí có tiểu đội bị giết hết, trường thương binh cuối cùng vút luôn cả trường thương ôm ma thú nhảy xuống đầu thành, có binh sĩ còn ôm lấy một có Thanh Nguu dùng chính hàm răng của mình cắn xé cổ của con trâu đó. Ở ranh giới sống chết con người bộ lộ ra tất cả tiềm năng của mình, ai cũng đã giết đỏ mắt rồi, máu khí cũng cạn sạch, chỉ còn dùng bản năng mà đánh nhau với ma thú.

Lúc này Franz ra lệnh cho đội trọng trang chiến sĩ này giờ nghỉ ngơi ở phía sau.

“Trọng trang chiến sĩ, đẩy hết ma thú xuống thành cho ta”.

“Giết”.

“Giết”.

“Giết”.

Trọng trang chiến sĩ hô vang xông lên, bức tường thép nhanh chóng ép lui đám ma thú cũng kiệt sức rơi xuống dưới thành. Franz lại ra lệnh.

“Ném dầu, đốt lửa.”

Đám binh sĩ vội ném những bình dầu hỏa trên thành xuống, cung tiễn thủ hỏa hệ cũng bắn từng mũi tên lửa xuống dưới thành, bức tường lửa bốc lên nhanh chóng thiêu đốt hàng vạn ma thú phía dưới.

“Ngao...ô”

Lúc này phía xa truyền đến một tiếng gầm vang dội, hàng vạn ma thú phía dưới vội vàng lui về phía sau, còn nhanh hơn cả khi chúng đến.

“Chúng ta thắng rồi, hoan hô”.

“Mẹ ơi, con còn sống”.

“Ha ha, đám ma thú khốn kiếp, có giỏi thì quay lại đây, xem ông mày có đánh cho vỡ mặt không”.

Trên đầu thành vang lên tiếng hoan hô vang dội, có binh sĩ như thoát lực buông cả trường thương ngã xuống mặt thành mà ngủ. Trận chiến lần này đã tiêu hao sức lực và tinh thần họ quá nhiều rồi.

“Thành chủ vạn tuế.”

“Chính trị viên” vẫn không quên nhiệm vụ của họ liền hô lên, các binh sĩ bên cạnh cũng vui vẻ hưởng ứng giờ lên vũ khí của mình hô to.

“Thành chủ vạn tuế”.

“Thành chủ vạn tuế”.

...

“Thành chủ, ngài xem kia”.

Cận vệ đột nhiên chỉ về phía trung tâm thành bốc lên một cột khói đặc. Franz chỉ cười nhạt.

“Đã kết thúc rồi sao?”

Nửa ngày chiến đấu, pháo đài Bridge từ bên ngoài nhìn vào thê lương hơn bao giờ hết, tường thành màu xám giờ cũng chuyển sang màu đỏ sẫm của máu khô, từng đoạn tường thành bốc lên những cột khói cao, đi đâu cũng có thể gặp được những đoạn tay chân cụt, mặt thành sền sệt máu và nội tạng trộn lẫn và nhau. Bên dưới tường thành đã dựng lên một loạt các dây lều trắng gọi là “bệnh viện dã chiến”, thương binh nằm la liệt chặt kín trong lều, họ rên rỉ, thống khổ, âm thanh như ma gào quỷ khóc. Trong “bệnh viện”, quân y, Bạch y tế tự và dược sư chạy đôn chạy đáo khắp nơi nhưng có vẻ dường như vẫn không đủ, dân chúng quanh đó cũng tình nguyện ra giúp đỡ một số việc nhỏ, họ tôn trọng những người lính này, chính những người tay chân thiếu mất, những người đang hấp hối này chính là những anh hùng đã bảo vệ họ trước hàng chục vạn ma thú.

Franz đứng trước “bệnh viện dã chiến”, bên cạnh là Geoffrey trong bộ giáp xanh đẫm máu, đôi chỗ còn bị cào rách buồm.

“Lần này sư đoàn Tia Chóp chết hơn ba ngàn người, bị thương gần tám ngàn, chúng ta mất đi sức chiến đấu hơn một nửa sư đoàn, quân y chết mất ba người, lính đánh thuê chết hai ngàn người, bị thương một vạn hai ngàn người, mất đi một phần tư chiến lực. Ngoài ra con số người chết đang dần tăng lên. Nếu có trận pháp thì...hazz”.

Geoffrey ảo não thở dài nói, nếu trận pháp được mở ra họ hoàn toàn có thể tiêu diệt được một lượng lớn ma thú ở phía ngoài, như vậy thương vong sẽ giảm hơn rất nhiều. Franz nhìn cảnh tượng thê lương trong từng lều cũng cảm thấy mềm lòng, hẳn không phải là con người sắt đá vô tình, nhưng rất nhanh cảm xúc đó đã ổn định lại, Franz hít một hơi sâu nói.

“Geoffrey, anh cũng biết sắp tới pháo đài chúng ta phải đối mặt với ít nhất mười vạn quân Tinh Hà đế quốc, chúng ta không có thời gian để binh sĩ dần trưởng thành, chỉ có chiến đấu dưới áp lực lớn như thế này là cách tốt nhất để Tia Chóp sư đoàn mạnh mẽ hơn”.

Binh sĩ tinh nhuệ không phải từ luyện tập mà có mà chính là từ trong đồng xác chết bỏ ra. Mười vạn đại quân của Tinh Hà đế quốc đáng sợ hơn mấy chục vạn ma thú hôm nay rất nhiều, bởi vì họ là nhân loại, có trí tuệ. Giả sử hôm nay tấn công là mười vạn quân Tinh Hà, Franz tự hỏi sư đoàn Tia Chóp có thể chống cự được bao lâu?

“Nhưng thương vong của chúng ta quá lớn, chỉ mới đợt đầu ma thú công kích đã mất đi quá nửa binh lực, nếu cứ như thế này chúng ta khó mà chống cự qua trận chiến lần này”.

Geoffrey thở dài nói, hẳn cũng hiểu ý của Franz nhưng nguy cơ trước mắt không phải là Tinh Hà đế quốc mà chính là từ đội quân hàng chục vạn ma thú ngoài kia. Franz gạt mình một cái như chợt nhớ ra điều gì liền nói.

“Ta có cách rồi, anh theo ta về phủ thành chủ”.

Trở về phủ thành chủ Franz dẫn dò Geoffrey đợi bên ngoài, sau khi tiến vào phòng Franz liền lên giường mặc niệm.

“Chào mừng ký chủ tiến vào Nhấn giá hệ thống”.

Franz vừa vào không gian hệ thống liền vang lên tiếng chào mừng quen thuộc, hai năm trôi qua hệ thống vẫn không có gì thay đổi, cũng có những chức năng mà Franz chẳng đụng tới bao giờ bởi vì hắn...không đủ tiền. Franz cũng chẳng buồn để ý đến việc đó hắn gấp gấp nói.

“Hệ thống, ta muốn mua một ngàn bình sơ cấp thuốc trị thương và năm trăm bình trung cấp thuốc trị thương”.

“Ký chủ xác định dùng một vạn hai ngàn điểm bạc mua một ngàn bình sơ cấp thuốc trị thương và năm trăm bình trung cấp thuốc trị thương?”.

Hệ thống như cũ vang lên tiếng hỏi xác nhận. Franz ruột đau như cắt, đó chính là hơn một vạn điểm bạc a, nhưng cuối cùng vẫn cắn răng gật đầu.

“Xác định.”

“Định, tiêu hao dùng một vạn hai ngàn điểm bạc mua một ngàn bình sơ cấp thuốc trị thương và năm trăm bình trung cấp thuốc trị thương, giao dịch hoàn thành.”

Sau khi giao dịch xong Franz cùng Geoffey lại chạy đến “Bệnh viện dã chiến”, lúc này mọi người đang vây lại một cái cang bên trên nằm một cự hán tóc đỏ, trên bụng có một cái lỗ to lồ cả nội tạng bên trong ra, bên cạnh Janna đang dùng trì thủ thuật trị thương cho hắn, nhưng tác dụng không lớn lắm, tuy nói Quang hệ ma pháp có công năng trị thương cường đại nhưng cũng không thể tranh giành với Tử thần. Đại hán nằm đó rên rỉ từng cơn, Janna mặt mũi buồn tẻ.

“Cho hắn được thanh thần đi.”

Cô không đành lòng nói, vết thương của đại hán quá nặng, Janna cũng phải bó tay. Quân y mang đến một chiếc riu con, những binh sĩ không cứu được nữa sẽ được ban cho một cái chết nhẹ nhàng để giải thoát cho họ.

“Dừng tay”.

Tên quân y vừa vung riu lên thì bên ngoài đã vang lên một tiếng trầm thấp. Mọi người nhìn ra ngoài vội cuống quýt cúi xuống hành lễ.

“Thành chủ”.

Đúng vậy, người đến không phải Franz thì là ai, hắn tiến vào lều liền nhận ra người bên trên cang chính là viên đội trưởng trọng trang chiến sĩ ở tường thành đã mang chùy chỉ huy đám tân binh kết trận.

“Đây là một sĩ quan tốt, phải cứu”.

Franz trầm nhủ nói hắn ra lệnh mang một thùng nước đến rồi khẩn linh ta linh tinh, người bên cạnh chỉ nghe được thoang thoáng cái gì mà “thiên linh linh, địa linh linh” gì đó.

“Bùm”

Đột nhiên lấy Franz làm trung tâm liền nổ ra một đám khói trắng. Khói bụi tan đi, Franz cất ngón tay mình nhỏ vào trong thùng một giọt máu nói.

“Ta đã cầu nguyện thần linh trên cao, ngài vì cảm động trước sự anh dũng của binh sĩ thành Bridge nên đã ban phép màu vào thùng nước này, giờ hãy mang cho các binh sĩ bị thương uống sẽ ổn định được thương thể của họ.”

Janna ngạc nhiên, nửa tin nửa ngờ đích thân lấy một chút nước trong thùng cho đại hán uống, quả nhiên kỳ tích xuất hiện, vết thương của đại hán nhanh chóng liền lại, sắc mặt hồng hào, nhịp thở cũng vững vàng hơn rất nhiều.

“Đa tạ thần minh”.

“Đa tạ thần minh”.

...

Hàng ngàn binh sĩ trong “Bệnh viện” đều quỳ xuống bái lạy, ở Tử Lam tinh cầu này cao nhất chính là Thần Linh mà lý do dễ biện minh nhất cũng chính là Thần Linh. Để tạo nên kì tích này Franz đã dùng bữa nổ để tạo ra khói rồi đổ vào thùng nước mười bình trung cấp thuốc trị thương, hắn tự nhủ dù là thần chết cũng không dám đi tranh giành với hắn.

“Thành chủ vạn tuế”.

“Chính trị viên” tiếp nối hô lên, quả nhiên binh sĩ cũng hưởng ứng theo hô vang khẩu hiệu, thậm chí còn lan ra cả dân chúng Bridge lân cận, giờ ai cũng biết thành chủ của họ chính là sứ giả của thần linh phái xuống bảo vệ họ, ai cũng tràn ngập tin tưởng dù là kẻ nào cũng không thể xâm lấn cuộc sống bình yên của họ, vì họ có thành chủ Franz, Franz Bonaparte.

“Định, hoàn thành ân tâng nhiệm vụ “thu phục lòng người”, lòng trung thành của binh sĩ và dân chúng Bridge đạt đến mức cao nhất, hệ thống ban thưởng...(ý là một mớ bạc và kinh nghiệm), vật phẩm ban thưởng: Thẻ triệu hồi”.

Franz a một tiếng, đánh bậy đánh bạ sao cũng hoàn thành nhiệm vụ ỉn tâng rồi. Nhiệm vụ ỉn tâng luôn có ban thưởng cực cao, không những bù lại số bạc mà hắn tiêu hao, ngược lại còn lời thêm một mớ, kinh nghiệm cũng làm cho hắn suýt nữa thăng cấp. Nhưng điều hắn quan tâm là không ngờ còn có thẻ triệu hồi. Đây chính là vật phẩm cực hiếm, dù trong cửa hàng cũng không có bán.

-----Phân cách-----

Nhờ cách giả thần giả quỷ Franz nhận được sự trung thành tuyệt đối của quân dân pháo đài Bridge. Nhưng hắn lại quên mất một việc là số lượng người

bị thương rất đông, kể cả lính đánh thuê thì con số đạt đến gần hai vạn người. Vì chuyện này mà Janna đại diện cho tất cả lực lượng cứu thương rút hết của Franz gần hai lít máu làm cho hắn thối khô không thôi. Đến khi Franz ra khỏi “Bệnh viện” thì trời đã tối, hắn tuy không bị thương nhưng sắc mặt nhợt nhạt như thây ma vậy. Franz phải uống vào một bình sơ cấp thuốc trị thương từ từ khôi phục.

“Thiếu gia, ngài không sao chứ?”

Hai thân hình liền đến đỡ lấy Franz dìu hắn bước đi, ở pháo đài này những người gọi hắn là thiếu gia cũng chỉ có tám người trong đội Tử thần mà thôi, đây là khác biệt giữa Tử thần và những bộ đội còn lại.

“Gilliam, Salah, mọi chuyện thế nào rồi?”.

Hai người đỡ Franz chính là Gilliam và Salah, hôm nay Franz đã lệnh cho Âm bộ và Tử thần cùng đi trốn nã những phần tử không ổn định, muốn lợi dụng lúc ma thú công thành đi phá hoại an ninh bên trong pháo đài. Quả nhiên khi ma thú công thành đám chuột nhất ẩn nấp bấy lâu đã ra mặt.

“Bẩm thiếu gia, mọi việc đều tốt đẹp, không để một người chạy thoát.”

Nghe Gilliam báo cáo Franz khẽ gật đầu hài lòng, nghiệp vụ của hai cơ quan này ngày càng thuần thục, đây là lực lượng mà hắn phải nắm chắc trong tay. Franz lại hỏi.

“Đã điều tra ra lai lịch của bọn họ chưa?”.

“Karla đang đích thân thẩm vấn, nhưng nghe đâu bọn hắn đến từ đế đô”.

Salah kỳ lạ nói, nhưng hắn cũng rung mình. Nghĩ tới một người có gương mặt xinh đẹp tựa tiên nữ như Karla khi thẩm vấn phạm nhân lại tàn nhẫn và huyết tính như vậy. Quả thật người như hắn cũng không dám tưởng tượng. Franz lại rơi vào trầm tư. Vốn hắn suy đoán lần phản loạn này là do tàn dư của ba đại đoàn lính đánh thuê khi trước, nhưng giờ hình như không phải vậy. Franz ngửi thấy mùi của âm mưu, một âm mưu to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Nhất chiến thành danh (thượng)

Về đến hủ phủ Franz ngay lập tức tiến mặc niệm tiến vào hệ thống.

“Chào mừng ký chủ tiến vào Nhân giả hệ thống”.

Hệ thống vẫn như cũ một giọng nói máy móc chào mừng, Franz không để ý đến nói.

“Mau cho ta thông tin về thẻ triệu hồi.”

Hệ thống ngưng một chút liền nói.

“Thẻ triệu hồi là một vật phẩm hi hữu có tác dụng như “Tập giới chuyển sinh”, nó có thể triệu hồi ra bất kỳ một Shinobi nào trong top 50 Shinobi mạnh nhất trong thế giới Hòa ảnh thay ký chủ chiến đấu trong vòng hai mươi bốn giờ.”

“Top 50?”.

Franz chỉ nhớ được vài cái tên mạnh nhất trong thế giới Hòa ảnh như Hokage đệ nhất, đệ nhị, Madara, tam đại nhân giả huyền thoại của Mộc Diệp, ba thành viên đội bảy,... Nhưng có vẻ nằm trong top 50 thì ít nhất thực lực cũng phải nằm ngoài “tinh anh nhân”. Nói cách khác đây chính là một tấm bùa bảo mệnh. Nếu lỡ như may mắn đâm c** chó triệu hồi ra đúng cấp BOSS như Hokage đệ nhất hay Madara thì có lẽ ở thế giới này Franz chẳng sợ bố con thằng nào.

Franz lại nhìn về số bạc mình có liền thở dài, không biết bao giờ mới có thể mua được Vĩnh hằng vạn hoa đồng Tả luân nhân đây.

-----Phân cách-----

Ngày thứ ba kể từ khi ma thú công thành, bên ngoài pháo đài Bridge số lượng ma thú vẫn không có vẻ gì là giảm bớt, ngược lại còn tăng lên gần năm mươi vạn, trong đó không hề thiếu ma thú cấp bốn, cấp năm. Trên tường thành Bridge đã sẫm màu vì máu lại là một mảnh tình mạch. Chỉ trong vòng hai ngày chiến đấu Tia Chóp sư đoàn giảm xuống chỉ còn một vạn hai ngàn binh sĩ, số lượng lính đánh thuê từ năm vạn giờ chỉ còn lại ba vạn. Nếu không phải có “thần dược” của Franz chắc chắn con số tử vong của binh sĩ pháo đài còn lớn hơn nhiều.

Nhưng bù lại thực lực của sư đoàn Tia Chóp và lính đánh thuê được tăng lên một mảng lớn. Quả nhiên chiến tranh chính là cách tốt nhất để đào tạo ra “hồ lang chi sư”. Đứng trên đầu thành về mặt của mỗi người nhìn về đám ma thú bên ngoài không còn nét nào sợ hãi nữa, chỉ còn một vẻ lạnh lùng sát

đá. Hai ngày chiến đấu, chứng kiến từng người, từng chiến hữu của mình bị ma thú cắn xé thành mảnh nhỏ đã thức tỉnh thú tính bên trong mỗi người. Đúng vậy, chính là thú tính, thậm chí khi chiến đấu một số người còn có dấu hiệu thị huyết (càng thấy máu chiến đấu càng điên cuồng). Sở dĩ gọi là con người là vì họ chưa hoàn toàn là người, trong họ luôn có một phần bản chất của “con”, chính vì vậy mà người ta gọi là nhân tính và thú tính.

Nhưng khiến Franz không ngờ nhất chính là chú chó Alaska – Lucky. Hai năm đi theo Franz nó vẫn ngoan ngoãn như một con sủng vật hiền lành, thậm chí có lúc Franz nghĩ bất kỳ con ma thú nào trên Lion đại lục cũng có thể giết chết Lucky. Nhưng hiện tại Franz biết hẳn đã lắm. Hai ngày qua số ma thú chết bởi Lucky còn nhiều hơn cả Geoffrey. Franz còn cảm nhận được thực lực của Lucky không chỉ có thế, trong người nó có một lực lượng không ngừng được thức tỉnh.

“Thành chủ”.

Geoffrey trong bộ giáp xanh đầm máu hành lễ với Franz, mới qua hai ngày nhưng Geoffrey đã gầy hơn một vòng, đôi mắt hơi thâm đi, thậm chí trường thương hẳn cũng vứt đi đâu không biết mà thay bằng một thanh thập tự kiếm. Quả thực là kể từ khi ma thú công thành đến nay Geoffrey chưa từng nghỉ ngơi, ban ngày phải chiến đấu với ma thú, ban đêm phải dọn dẹp chiến trường, kiểm tra từng khâu phòng thủ, đồn đốc binh sĩ. Tuy nhiên trong vòng hai ngày Geoffrey cũng đã đột phá trở thành một đầu Hoàng chân chính, thực lực tăng lên một mảng lớn.

“Tình hình như thế nào rồi?”.

Franz chỉ nhìn về hướng xa trầm giọng hỏi. Geoffrey khẽ lau mồ hôi trên trán nói.

“Tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng, tất cả lực lượng dự bị đều được tung lên đầu thành, chỉ còn đội cận vệ và năm trăm kỵ sĩ ở bên trong thủ phủ”.

Trong vòng hai ngày nhân lực và vật tư của pháo đài Bridge tiêu hao cực lớn, Franz cũng không định giữ lại đội dự bị, một ngàn binh sĩ của Hồ Gầm quân đoàn đều được đưa lên đầu thành tham chiến.

“Có vẻ hôm nay ma thú sẽ tấn công mãnh liệt hơn, gọi Tử thần lên đầu thành.”

Franz quyết đoán nói. Hai ngày nay tấn công pháo đài đa số là ma thú dưới cấp năm, chỉ có một số ít ma thú cấp bốn. Nhưng hôm nay mật độ ma thú cấp bốn cấp năm nhiều hơn bình thường rất nhiều. Rõ ràng ma thú muốn tấn công tổng lực. Franz không thể không cẩn thận một điểm.

“Tuân lệnh thành chủ”.

Geoffrey hành lễ một tiếng rồi mau chóng phân phó xuống. Franz cúi xuống vuốt ve đầu của Lucky cười nói.

“Tiểu gia hỏa, hôm nay ta và ngươi cùng nhau giết cho thoải mái”.

“Gâu...gâu”.

Lucky vui vẻ kêu lên hai tiếng, lúc này bên ngoài ma thú cũng xuất hiện lao xao, từ sâu trong đám ma thú bỗng bước ra hơn trăm con cự viên to lớn. Franz hít một hơi.

“Thái thần cự viên”.

Thái thần cự viên là một loài ma thú cấp sáu, thân cao gấp ba người thường, hai cánh tay to khỏe một người ôm không hết. Thái thần cự viên trời sinh thân lực, da dày, là một loại thổ hệ ma thú. Nhìn đám ma thú vận chuyển từng viên đá tảng nặng hàng chục tấn đến gần tường thành Franz chợt hiểu bọn chúng định làm gì.

“Mau mở ra phòng ngự trận pháp”.

Franz vừa dứt lời hơn trăm con Thái thần cự viên cũng vung cánh tay ném hàng trăm tảng đá bay về phía đầu thành.

“Trời ạ. Đây chính là xe bắn đá di động mà.”

Franz than một tiếng, lúc này một lồng năng lượng màu vàng nhạt cũng che chở năm mươi thước xung quanh pháo đài. Từng tảng đá đánh vào lồng phòng hộ phát ra từng sóng rung động đánh vào tai mỗi người. Lồng năng lượng rung lên từng hồi nhưng cuối cùng vẫn trụ vững qua lần ném đầu tiên của cự viên. Nhưng Franz biết không thể tiếp tục như vậy, lực lượng phòng hộ của trận pháp là có giới hạn, hơn nữa tiêu hao ma tính thạch rất kinh người. Nếu cứ tiếp tục như vậy sớm muộn tường thành pháo đài cũng bị ma thú công phá. Franz quay sang tám Tử thần bên cạnh ra lệnh.

“Salah, Kasuo, tiêu diệt đám cự viên”.

“Vâng, thiếu chủ”.

Hai người lập tức nhận mệnh nhanh tay kết ấn. Người đầu tiên hoàn thành là Salah.

“Thổ động, thạch đạn chi thuật”.

Salah thổi một hơi không trung hiện ra gần hai mươi viên đá to lớn bay về đám cự viên, cùng lúc đó Kasuo cũng kết ấn xong.

“Hỏa độn, hỏa cầu phụng tiên”. (Thực ra là quên tên thuật này mất rồi).

Từng hỏa cầu nhỏ được Kasuo phun về phía những tảng đá của Salah biến nó thành từng viên hỏa cầu bằng đá to lớn đánh về phía Thái thân cự viên.

“Graoooo...”.

Đám cự viên gầm một tiếng, tất cả hỏa cầu đều tự động rơi thẳng xuống đất tạo nên từng hố sâu. Franz trừng mắt.

“Là trọng lực thuật”.

Nhìn đám cự viên đang chạy đến gần tường thành, những viên đá liên tục đánh về lồng phòng ngự làm nó rung lên từng hồi. Salah nhú mày nói với Kasuo.

“Giao bọn chúng cho ta.”

Salah tức giận tốc độ kết ấn càng nhanh, chỉ trong thoáng chốc mười mấy thủ ấn đã hoàn thành.

“Thổ độn, Thủy lưu chi thổ”. (Nhấn thuật của Hokage đệ tam).

Một dòng thác bùn từ đầu thành tràn xuống vây lấy đám cự viên, làm tốc độ của chúng dần chậm lại, bùn đất nhanh chóng đông cứng giữ chặt lấy hơn trăm chi (con) cự viên. Không dừng lại ở đó Salah lại quát lên.

“Thổ độn, Thạch vũ chi thổ”.

Tình hình là mừng 1 lại vào trường nên chắc đến mừng 3 mới có chap mới. Vốn định kết truyện sớm nhưng chột nghĩ ra vài điều, kết quả là sửa lại cốt truyện dài ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nhất chiến thành danh (hạ)

Từ trên trời trăm ngàn mảnh thiên thạch như mưa rơi xuống đầu đám cự viên tội nghiệp. Đầm lầy làm bọn chúng không thể di chuyển được chỉ biết gào thét hứng chịu trận mưa đá của Salah, từng viên, từng viên thiên thạch rơi xuống tạo thành một nắm mồ khổng lồ cho đám cự viên.

“Uraaa”.

Từ trên tường thành các binh sĩ và lính đánh thuê hoan hô tung bừng, chiến ý của mọi người tăng lên ngàn ngút. Trải qua mấy ngày chiến đấu những tân binh cũng đã trở thành những lão binh thành thục, đúng như ý muốn của Franz đưa họ trở thành “hồ lang chi sư”. Hơn ai hết Franz hiểu được đại lục sắp sửa đón nhận một trường hạo kiếp, nếu trong tay hắn không có một chỉ lực lượng cường đại thì không thể nào chống đỡ được ma tộc xâm lấn. Huống chi Phara đã từng nói qua sức mạnh của Mazunky là không thể nào chống lại đây, dù là Phara hao tổn hầu như toàn bộ sinh mệnh của mình cũng chỉ miễn cưỡng phong ấn được Mazunky ở phía bên kia tinh cầu mà thôi.

“Àm”.

“Àm”.

Bỗng nhiên bốn phía tường thành vang lên những tiếng nổ dội vào tai mỗi người, đứng trên tường thành pháo đài mỗi người đều cảm nhận được sự rung động truyền đến từ mặt đất. Hào khí bỗng nhiên ngưng đọng lại, trên mặt mỗi người đều kéo căng sự căng thẳng. Âm thanh này không phải do con người tạo ra, mà chính là ma thú, một lại ma thú cực lớn.

Đội quân ma thú cũng bắt đầu chuyển động, hàng vạn ma thú các loại tiếp tục xông đến pháo đài châm lửa cho một cuộc huyết chiến, nhưng xen lẫn giữa đám ma thú là những “hòn núi di động” màu xám ngoét, nhưng đó không phải là núi mà là Thị Huyết Ma Tượng, cũng là một loài ma thú cấp sáu, thân hình như voi nhưng to lớn dị thường, hai mắt đỏ hồng thị huyết, từ trong miệng dài ra sáu thanh ngà cày xuống cả mặt đất, nó đi đến đâu thì nơi đó mặt đất bị xói tung lên, in lại những dấu chân lồi xuống. Nhưng đó cũng chưa phải là điều khủng khiếp nhất, từ phía xa chân trời xuất hiện những đám mây đen, nhưng mỗi người trong pháo đài đều biết đó cũng chẳng phải mây mà là từng đám ma thú phi hành với số lượng khổng lồ. Hầu như mỗi người trên pháo đài đều lâm vào tuyệt vọng. Những năm trước ma thú công thành ma thú cấp sáu cũng chỉ chừng vài chục chỉ, nhưng bây giờ nhìn đội quân ma thú đầu phải chỉ có vài chục chỉ đầu này, mà là hàng vạn ma thú lục giai. Ô, còn có cả thất giai nữa, trời ạ, có để cho người ta sống không.

Franz có thể thấy rõ ràng nổi bật trong hàng vạn ma thú đó là một lão hồ toàn thân trắng như tuyết, trên trán có một chữ “vương” màu đen, tứ chi chắc khỏe, vuốt sắc như dao, đây là một chỉ thất giai ma thú Quang Minh hồ. Có vẻ như chính là nó dẫn đầu sóng công kích lần này. Ma thú cấp bảy đã mở

mang linh trí rất nhiều, thừa sức chỉ đạo một đội quân ma thú, nhưng không hiểu sao trong lòng Franz vẫn có cảm giác một đôi mắt từ phía xa vẫn nhìn chăm chăm vào pháo đài.

Hai mắt đen của Franz hóa thành cặp Tà luân nhãn đồ thăm yêu dị, chân khê nhún một cái Franz đã đáp xuống mặt đất dưới chân thành như muốn dùng sức một người ngăn cản thiên quân.

“Là thành chủ”.

“Đúng là, thành chủ đang định làm gì ?”.

“Nghe nói thành chủ được thần linh ban phúc, có phải thần linh đã nhìn đến chúng ta ?”.

Trong lòng đám binh lính trong pháo đài Bridge nhen nhóm lên một tia hi vọng, thần tích mà Franz mang lại ở bệnh viện đã chiến vẫn còn in rõ trong tâm trí bọn hán đậy, trong ý nghĩ của bọn hán Franz là con của thần, tất nhiên sẽ được thần linh che chở.

Đứng trước hàng vạn ma thú đang xông tới nhưng trong lòng Franz hiện giờ lại là một mảnh thanh minh. Cái nhìn chăm chăm của một lực lượng từ phía xa làm cho hắn cảm thấy được áp lực và trách nhiệm. Đúng vậy, là áp lực và trách nhiệm. Nếu nói ban đầu dù là trong đoàn quân ma thú có cả thất giai thì hắn vẫn không hề có một điểm sợ hãi. Hắn tin tưởng dựa vào thực lực của mình có thể đánh bại được lần ma thú công thành này. Nhưng ánh mắt đó làm hắn tỉnh ngộ, lần ma thú công thành này cũng không phải đơn giản như những năm trước như vậy. Thần linh vẫn lạc, đại lục hỗn loạn, chẳng lẽ ma thú cũng muốn nổi dậy sao ? Tại sao trách nhiệm cứu vớt đại lục Phara lại đặt lên người hắn ? Tại sao? Hết thấy có lẽ cũng không còn quan trọng, bởi vì hiện tại hắn chiến đấu là vì chính mình, vì người thân, vì gia đình của mình, chưa bao giờ trong hắn lại khao khát sức mạnh như vậy. Ai cản ta trên con đường trở thành cường giả sẽ phải chết, thần cản giết thần, phật cản giết phật.

“Giết !”.

Thanh Kunasagi như có linh tính kêu ông ông lên hai tiếng, đôi mắt Tà luân nhãn mở rộng toát lên một màu đỏ yêu dị, sau lưng Franz mơ hồ hiện ra bóng ảnh của một người khổng lồ tóc xoắn sau lưng, mặt mang một chiếc mặt nạ quỷ, thân mang giáp nhẹ, tay cầm chính là một thanh Kunasagi khổng lồ. Franz tay cầm Kunasagi khẽ vẩy nhẹ một cái bóng ảnh đằng sau cũng làm một động tác y hệt như vậy, tức thì một đạo kiếm qua dài hơn chục thước bay về phía đội quân ma thú, kiếm quang đi đến đâu thì ma thú tan tác đến đó, đại đa số đều bị chém thành hai nửa.

Mọi người trên đầu thành đều hít một hơi lạnh, đây là sức mạnh gì, thành chủ bất quá chỉ có tu vi đấu hoàng, nhưng một kiếm đó chưa chắc gì đấu đế đã đón đỡ được. Bất giác hình tượng Franz trong lòng mỗi người chợt trở nên khổng lồ. Geoffey không kiềm được hô lên.

“Là nhân kiếm hợp nhất”.

Đỉnh cao võ đạo, nhân kiếm hợp nhất luôn là hướng mà một người tu luyện truy cầu, biết bao nhiêu cường giả cho đến chết cũng không ngộ ra được điều này, ấy vậy mà Franz lại làm được. Kusanagi vốn là thanh kiếm của Lôi thần mang tính sát phạt quyết đoán, dù là từ trong hệ thống nhưng nó cũng vẫn có linh tính của mình. Một khắc Franz bừng tỉnh khát vọng không thể nghĩ ngờ là vô cùng hợp với Kusanagi nên mới có thể làm đến một bước như vậy.

“Hồng”.

Quang minh hồ gầm lên một tiếng. Nó cảm giác được từ nhân loại này phát ra một khí tức áp bách làm nó khó chịu, bản thân là ma thú cấp bảy, là vương giả trong thú chủng làm sao nó chịu được một nhân loại áp bách. Quang minh hồ há miệng một đoàn cầu năng lượng quang minh nhanh như chớp bắn về phía Franz.

“Àm”.

Quang cầu phát nổ phát ra quang mang chói mắt, khi hào quan tán đi chỉ thấy nơi Franz đang đứng dựng lên nửa thân người khổng lồ bùng đỏ màu hỏa diễm, người khổng lồ da thịt đầy đủ, hào quang màu vàng hiện ra sáng chói trong hai hốc mắt, mà đứng giữa ngực của người khổng lồ không ai khác mà chính là Franz. Thực lực cấp hai Susanoo hiện thân dù là một kích của Quang minh hồ cũng là dễ dàng đón xuống.

“Thần... là thần tích”.

Cảm giác áp bách của Susanoo mang lại làm đám binh sĩ trong pháo đài có cảm giác muốn quỳ lạy, cũng phải nói cái này quá trắng lẹ rồi, trong đời người nào ai lại thấy một cảnh tượng kỳ dị như vậy, vị thành chủ trẻ tuổi uy mãnh như một vị lôi thần. Không biết bắt đầu từ ai trên đầu thành bắt đầu có tiếng hô vang.

“Thành chủ uy vũ”.

Làn sóng hưởng ứng lan tỏa khắp cả pháo đài, dần dần không chỉ có những binh sĩ, lính đánh thuê mà còn lan ra khắp toàn bộ dân chúng trong thành thị, ai cũng tin tưởng có thành chủ tại tất nhiên ma thú sẽ không thể làm gì bọn hắn.

“Hồng”.

Quang minh hồ tức giận xông về phía người khổng lồ, quang cầu không làm gì được Franz, nó không tin dưới vuốt sắc của một con ma thú cấp bảy lại không thể phá nổi phòng ngự của Susanoo. Nhưng khi Quang minh hồ chưa kịp đến gần thì Franz đã động, cánh tay Susanoo nhanh như chớp không lưu tình đâm vào đầu của Quang minh hồ làm nó phát ra một tiếng rú thảm. Một quyền của Susanoo sức mạnh bao nhiêu không ai biết, người ta chỉ biết là một chi thất giai ma thú đã bị hạ bởi Susanoo một quyền. Kỳ tích này trước giờ với một vị đấu hoàng là không thể nào xảy. Ma thú cấp bảy tương

đương với một đầu đề, hơn nữa cơ thể của ma thú mạnh mẽ hơn nhân loại nhiều lần vậy mà cũng không chịu nổi một quyền. Cảnh tượng ngày hôm nay về sau được các nhà thi ca truyền bá ca ngợi như chuyện “Vô Tòng đả hổ” vậy. Đến Franz cũng được mệnh danh là Hổ Vương.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Hộ thần thú

Đứng giữa khoảng trời thiên địa, nửa thân người khổng lồ của Susanoo sừng sững như một vị thần đánh vào tinh thần mỗi người trong pháo đài Bridge. Quang Minh hồ thì đã nằm đo ván trên mặt đất, một kích đó làm cả đội quân hàng chục vạn ma thú như chững lại. Cấp bậc trong xã hội ma thú còn thâm nghiêm hơn cả xã hội loài người, theo đỉnh của kim tự tháp của chuỗi thức ăn, loài có thực lực thấp hơn sẽ phải phục tùng loài có thực lực cao hơn, đó là một xã hội mà nhược nhục cường thực, lực lượng vi tôn. Franz một quyền đánh bại Quang Minh hồ làm cho cả đội quân ma thú kinh sợ không dám đến gần hắn.

Franz không để ý đến điều này lắm, đứng trong lồng ngực của Susanoo Tả luân nhãn tỏa ra hào quang màu đỏ yêu dị hướng về phía xa sau lưng đội quân ma thú. Nơi đó có một lực lượng áp bách đang đến gần, thậm chí còn mạnh hơn cả Quang Minh hồ.

“Chú”.

Bỗng một đoàn hào quang từ trong U Linh đầm lầy bắn về phía Susanoo, Tả luân nhãn nhú lại Susanoo hai tay thành chưởng thủ trước ngực đón đỡ đoàn hào quang đó.

“Àm”.

“Răng, rắc”.

Susanoo được tăng cường sức mạnh nhưng khi đón đỡ với đoàn hào quang hai tay lại không tự chủ hiện ra các vết nứt chẳng chịt như mạng nhện. Chân mày Franz càng nhíu chặt hơn, hào quang vừa rồi sức mạnh chỉ ngang một kích của đầu Hoàng, nhưng nó lại đến từ trong U Linh đầm lầy, tức là cách pháo đài hơn năm dặm, bay xa như vậy lại vẫn còn dư lực cũng đủ hiểu lực đạo ban đầu của một kích này.

Không đến mười phút, từ sau đội quân ma thú tách ra một lối nhỏ, đi trong đó là một trung niên hơn bốn mươi tuổi, tóc nâu, bên mắt đã có vết chân chim, da hơi sạm, trên người mặc một bộ trường bào phất phơ trong gió. Đúng là người, ít nhất trong mắt mọi người trong Bridge thì đây là một con người, trung niên này bước đi rất chậm nhưng tốc độ lại rất nhanh, mỗi bước của hắn đều ẩn chứa một tia quy luật thiên địa làm người ta diễn tả không nên lời, hắn đi đến đâu ma thú quỳ rạp xuống đến đó không dám ngăn đầu, thậm chí dù là Quang Minh hồ đang nằm la liệt trên đất cũng cố sức vùng dậy mà quỳ bái. Điều này Franz cũng không ngạc nhiên bởi vì hắn biết thân phận của người trung niên này. Hóa hình thú cấp tám ma thú.

Đúng vậy, chính là cấp tám ma thú, ma thú cấp sáu đã khai mở linh trí, ma thú cấp bảy linh trí đã như con người, ma thú cấp tám thì hoàn toàn có thể hóa thành hình người. Ma thú cấp tám, ít nhất là tương đương với một vị đầu thánh hậu kỳ, chỉ cần một mình nó thôi cũng đủ san bằng pháo đài Bridge, không ngờ lần này ma thú công thành lại bỏ ra vốn liếng nhiều như vậy, thậm chí gần năm không thấy ma thú cấp tám cũng xuất hiện.

Trong lòng dậy sóng nhưng Franz vẫn duy trì sự bình tĩnh, hắn biết giờ hắn chính là chỗ dựa cuối cùng của hàng vạn người dân trong pháo đài, nếu lần này hắn ngã xuống thì có nghĩa là hàng vạn người trong thành kia cũng sẽ bị đại quân ma thú đồ sát. Franz trầm giọng.

“Không ngờ lần này các ngươi lại nể mặt bản thành chủ như vậy, đến hóa hình thú cũng xuất hiện rồi”.

Việc Franz nhận ra mình hiển nhiên làm cho trung niên ngạc nhiên nói.

“Ồ, ngươi có thể nhìn ra, không tệ”.

Nói rồi trung niên cũng không để ý đến Franz nữa mà nhìn băng quơ về phía tòa pháo đài sừng sững đỏ sậm vì máu. Hắn nhắm mắt lại, hai cánh mũi hơi phập phồng như thể đang đánh hơi gì đó qua cơn gió thoảng, lát sau trung niên mở mắt ra nói.

“Giao ra hộ thần thú mọi chuyện kết thúc”.

“Hộ thần thú ? Ta không biết”.

Franz ngạc nhiên nói, quả thật hắn chưa từng nghe đến hộ thần thú chứ đừng nói đến việc thấy nó. Chẳng lẽ nói lần này ma thú công thành mãnh liệt như vậy chính là vì hộ thần thú sao. Có đánh chết Franz cũng không tin hộ thần thú rãnh rỗi vào pháo đài dạo chơi để rồi toàn bộ dân chúng ăn họa. Nhưng nếu có một con ma thú như vậy vào thành thì đã bị phát hiện từ lâu. Lẽ nào nói đây đã là ma thú cấp tám, thậm chí là cấp chín. Nghĩ đến khả năng này Franz chợt thấy lạnh người, một ma thú cấp tám cũng đủ phá tan pháo đài, chứ đừng nói đến là ma thú cấp chín.

“Đừng có giả vờ, ta ngửi được mùi của ngài ấy, mau giao ngài ấy ra đây, nếu không phải trên người ngươi cũng có khí tức của thần thì ta cũng chẳng cần phải nói nhiều như vậy, nhưng ta không ngại đánh ngươi một bữa đầu”.

Trung niên đe dọa càng làm cho Franz cười khổ, quả thật là hắn không biết cái gì là hộ thần thú. Nhìn biểu hiện của Franz trung niên cười lạnh.

“Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ”.

Trung niên khẽ vẫy tay một thoáng một luồng ánh sáng như vừa rồi đánh thẳng về phía Susanoo, luồng ánh sáng không lớn nhưng tốc độ cực nhanh, Franz đã dùng Tả luân nhãn cấp độ hai nhưng cũng chỉ miễn cưỡng nhìn thấy được quỹ tích của nó dùng hai tay đón đỡ.

“Oanh”.

Luồng ánh sáng va chạm vào Susanoo lập tức phá vỡ khung xương phòng ngự đánh bay Franz ra ngoài, phải nói rằng trung niên không muốn tổn thương hắn nếu không thì lực chỉ cần mạnh hơn một chút cũng đủ xé Franz ra làm mảnh vụn, đúng là sức mạnh của ma thú cấp tám thật không thể khinh thường.

“GÀOOOO”

Một tiếng gầm phẫn nộ vọng ra từ pháo đài Bridge làm cả mặt đất như rung chuyển, theo sau đó là một luồng uy áp phóng ra làm cho hàng chục vạn ma thú bên ngoài không kiềm được liền nằm xuống bá phục, uy áp này không đến từ sức mạnh mà là đến từ huyết thống, một lực lượng bất khả kháng đến từ cường giả đỉnh tiêm trong thế giới ma thú. Ma thú là một xã hội đơn giản, nhược nhục cường thực, mỗi loài đều có một huyết thống riêng, loài có huyết thống thấp hơn đứng trước loài có huyết thống cao hơn luôn bị áp chế, đó chính là sức mạnh của huyết thống, chính vì vậy mà thế giới ma thú luôn có trật tự, khi một ma thú tiến hóa thăng cấp thì huyết thống của nó cũng bị thanh lọc, gột rửa và biến đổi thành một loại huyết thống cao quý hơn.

“Chính là hộ thần thú”.

Trung niên lẩm bẩm nói rồi cũng như các ma thú khác đều hướng về phía pháo đài quỳ lạy biểu hiện thần phục. Một bóng trắng từ pháo đài phóng ra như tia chớp trong chớp mắt chắn trước người Franz, hơn nữa bóng trắng này còn rất quen thuộc với hắn chính là chú chó Alaska thần bí – Lucky.

Bên trong phủ thành chủ hiện giờ chỉ có Franz, Ben là tên vị trung niên ma thú và Lucky. Lucky phẫn nộ sau khi được Franz trấn an đã nằm phủ phục bên chân hắn ngoan ngoãn như bao chú chó trung thành ở Địa Cầu. Nhưng ai biết được một giờ đồng hồ trước bản chất của nó hoàn toàn ngược lại.

Quay ngược lại một giờ trước sau khi Lucky chắn trước người Franz hung dữ nhìn Ben, cơ thể nó lớn lên một vòng lớn, cao hơn hai mét, dài gần sáu mét, hàm răng sắc nhọn dài ra xen kẽ lại với nhau, bốn chi trở nên to lớn với những vuốt dài sắc nhọn, hai mắt biến thành màu huyết hồng như của Tả luân nhãn vậy. Dưới uy áp của Lucky hàng chục vạn ma thú chỉ biết nằm phủ phục dưới đất đến thở mạnh còn không dám, cảnh tượng này làm tất cả mọi người đều trở mắt nhìn. Cuối cùng Franz phải trấn an Lucky, Ben cũng lệnh cho ma thú đình chỉ tấn công, hai người tiến vào phủ thành chủ bắt đầu nói chuyện kỹ hơn.

Nguyên bản hộ thần thú là tổ tiên của tất cả loài ma thú trên Tử Lam tinh cầu, hộ thần ở đây không phải ám chỉ thú hộ các vị thần như Phara hay Zenki mà là thú hộ sự phụ của họ - chủ thần của Tử Lam vị diện. Vị trí của hộ thần thú sánh ngang bằng với Phara và Zenki, khi ba vị thần sáng tạo nên các loài ma thú đã sử dụng một bình máu của hộ thần thú, chính vì vậy mà trong cơ thể của mỗi ma thú đều chảy xuôi huyết thống của hộ thần thú. Khi cuộc chiến của chủ thần diễn ra tại Địa Cầu, hộ thần thú vị bảo hộ chủ thần rồi đi đã rơi vào vòng luân hồi tại Địa Cầu và chuyển sinh. Cho đến khi Phara phá vỡ không gian triệu hồi Franz đến đây thì hộ thần thú cũng chuyển sinh theo quay về với Tử Lam tinh cầu và chính là Lucky. Tuy nói nó là hộ thần thú những bản thân sức mạnh lại bị phong ấn trong huyết thống chỉ có thể từ từ giải khai, chính vì vậy mà bình thường Lucky còn yếu hơn cả một con ma thú cấp một.

Bên trong thế giới ma thú có hai đầu ma thú cấp chín cũng đã hóa hình, mà một trong số đó thì tự gọi mình là “Hiền giả” được cho là đã nhận được truyền thừa từ tổ tiên nói rằng hộ thần thú đã chuyển sinh và tiên tri nơi có thể gặp hộ thần thú chính là pháo đài Bridge, chính vì vậy mà Ben lợi dụng đợt ma thú công thành này cốt yếu cũng chỉ để tìm kiếm hộ thần thú mà thôi.

Nghe Ben nói xong mọi việc Franz thăm cảm khái, không biết có phải tại số mệnh xuyên việt hay không mà chỉ là một món quà sinh nhật của hắn thôi cũng đã tương đương một vị thần. Ben nghĩ nghĩ một chút nói.

“Trên người ngươi ta cảm giác được khí tức của thần, chắc hẳn ngươi đã gặp thần và biết được hạo kiếp sắp đến”.

Franz gật đầu, việc này đến Thần Thánh giáo đing cũng biết được chứ đừng nói đến là truyền thừa lâu năm ma thú. Thấy Franz xác nhận Ben lại nói tiếp.

“Như vậy thần đã chọn ngươi làm người thừa kế, có lẽ số mệnh đã an bài ngươi và hộ thần thú nhận chủ. Nhưng bây giờ hộ thần thú vẫn chưa được mở ra sức mạnh, chỉ có ma thú bọn ta mới có thể giúp ngài ấy phục hồi lại sức mạnh như trước để chống lại hạo kiếp này. Nên ta cần phải đưa ngài ấy về thế giới của ma thú”

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Hậu chiến

Franz cũng hiểu ý của Ben nói, ma thú phát triển trên mảnh đại lục này không phải dựa vào học tập mà là dựa vào truyền thừa đấy, tức là những đời ma thú đi trước chết đi sẽ để lại một chút lực lượng hoặc ký ức cho hậu đại của mình để làm nền móng phát triển. Hộ thần thú là tổ tiên của các loài ma thú, tất nhiên trong thế giới ma thú cũng sẽ có truyền thừa cho đời sau hộ thần thú. Về với ma thú thế giới cũng là cách để cho Lucky phát triển tốt nhất. Franz trầm ngâm một chút nói.

“Ta hiểu, ta sẽ để cho Lucky đi theo ngài, ma thú thế giới mới là nơi nó phát triển, cũng là để nó có thể sống sót trong bạo kiếp này. Nhưng ta có một thắc mắc, tại sao cứ vài năm ma thú lại tấn công pháo đài Bridge đâu này, với tư cách là thành chủ của pháo đài, ta không hi vọng lãnh địa của mình cứ bị tấn công như vậy”.

Kể từ khi pháo đài Bridge được dựng nên như một tòa thành quan của đế quốc thì cũng từ đó cứ hai ba năm lại có một đợt ma thú công thành, trải qua hàng trăm năm hầu như mỗi người dân trong pháo đài Bridge trở nên quen thuộc với tình cảnh này. Theo dòng lịch sử ma thú đã tấn công Bridge không dưới trăm lần, tổn thất của ma thú lên đến ngàn vạn chỉ, nhân loại cũng chết hàng trăm vạn dân, binh. Có mười bảy lần ma thú công phá được Bridge thì toàn bộ nhân loại trong pháo đài đều bị diệt sát, cho đến khi ba đại gia tộc lĩnh đánh thuê đứng lên giành lấy quyền kiểm soát pháo đài thì tình hình mới ổn thỏa phần nào. Thời thế sắp loạn lạc, tuy nói lần này nhân loại đã chiến thắng nhưng Franz không muốn sau này khi hắn đem quân chinh chiến thì ở hậu phương lại bị đám ma thú cao hứng đâm một dao.

Nghe đến nghi vấn của Franz Ben chỉ bật cười nói.

“Người cũng phải biết rằng ma thú bọn ta lãnh thổ không rộng như nhân loại các người, nhưng số lượng ma thú lại đông hơn rất nhiều. Sức sinh sản của ma thú đặc biệt là các loại ma thú cấp thấp tăng trưởng rất nhanh gây nên áp lực trong các lãnh địa ma thú, đám thú vương không có biện pháp đánh đem chúng xua đến lãnh địa của nhân loại các người thôi, cũng là muốn nói cho nhân loại các người ma thú không dễ chọc đi”.

Ặc, thì ra pháo đài Bridge là để bọn hắn giảm áp lực dân số đó hả. Franz trừng mắt, không ngờ đám ma thú này mà cũng quan tâm đến bùng nổ dân số cơ đấy. Ở kiếp trước ở mỗi quốc gia bùng nổ dân số luôn mang đến rất nhiều vấn đề, đặc biệt là thất nghiệp, lương thực, nơi ở... các quốc gia một mặt luôn đưa ra các chính sách kế hoạch hóa gia đình, một mặt lại xuất khẩu nguồn lao động... Khoan đã. Trong đầu Franz bỗng nghĩ ra một ý tưởng, hắn quay sang nhìn Ben với nụ cười hèn mọn làm vị ma thú cấp tám bỗng chốc nổi da gà đi.

-----Phân cách-----

Đã qua ba tháng kể từ ngày ma thú công thành, chiến thắng của nhân loại trước ma thú tại pháo đài Bridge vang dội cả đế quốc, thậm chí người ta còn nói trong quân đoàn ma thú có xuất hiện cả ma thú cấp tám đã hóa hình nhưng vẫn bị tuổi trẻ thành chủ Franz Bonapate đánh bại, điều đó làm trong lòng mỗi người đều định ninh một đời tuổi trẻ của gia tộc chiến thần lại xuất hiện thủ hộ cho đế quốc vĩnh tồn, trong tiềm thức của mọi người luôn cho rằng gia tộc Bonaparte còn thì Ala đế quốc vẫn còn, không một thế lực nào có thể xâm phạm được đến Ala.

Trong trận chiến này ma thú bị tử thương lên đến gần hai mươi vạn, chủ yếu là các loại ma thú từ cấp năm trở xuống, về phần nhân loại có hơn hai vạn lính đánh thuê bị chết, gần hai vạn binh lính của sư đoàn Tia Chớp tử thương, nhưng bù lại chiến lợi phẩm từ chiến tranh lại mang đến cho Bridge một nguồn tài phú khổng lồ, bản thân Franz lại được nhân dân đế quốc đặt cho danh hào Hồ Vương.

Trải qua ba tháng khôi phục, pháo đài Bridge nhanh chóng trở về sự phồn hoa như trước, chỉ có tường thành đỏ sẫm màu máu chưa phai là chứng minh nơi đây đã từng xảy ra một trận chiến tử thương hàng vạn người. Theo lời của thành chủ Bonaparte nói : “Những vết máu này là vinh quang của Bridge, là máu xương của những người anh hùng đã ngã xuống vì dân chúng trong Bridge, chính vì vậy chúng ta không được xóa nó đi, phải để con cháu đời sau nhìn thấy mà tưởng nhớ”.

Cách pháo đài Bridge mười dặm, một đội kỵ binh thuần một sắc giáp, mã màu trắng, tay cầm kỵ sĩ thương, phía trước phát phối tinh kỵ rõ ràng là một chiếc thập tự màu đỏ trên nền trắng, đây chính là một đoàn Trừng giới kỵ sĩ đến từ giáo đình. Dẫn đầu đại đội kỵ sĩ là một thanh niên tầm hai mươi bốn tuổi, toàn thân trọng giáp màu trắng bạc lấp lánh khác hẳn với những kỵ sĩ xung quanh, hai bên vai là hai quả cầu vai màu vàng in rõ năm ngôi sao đỏ màu máu, đây chính là tiêu chí của một vị Thánh kỵ sĩ ở giáo đình.

Trong giới kỵ sĩ giáo đình cấp bậc được phân chia rất rõ ràng, đứng đầu là đoàn trưởng của Thánh kỵ sĩ trưởng cầu vai là một khóa thập tự màu vàng, sau đó là Thánh kỵ sĩ với bốn khóa tinh màu đỏ, tiếp đến là đoàn trưởng Trừng giới kỵ sĩ đoàn, phó đoàn trưởng và Trừng giới kỵ sĩ với từng khóa tinh giảm dần.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân, phía trước đang có một tiểu đội kỵ sĩ đang tiến lại gần”.

Một Trừng giới kỵ sĩ thám báo trở về báo cáo, cả đại đội kỵ sĩ bỗng chốc dừng lại, từ phía xa chân trời đã xuất hiện từng chấm nhỏ màu đen ước chừng khoảng mười kỵ sĩ, họ di chuyển với tốc độ cực nhanh trong chốc lát đã lọt vào tầm nhìn rõ của các Trừng Giới kỵ sĩ, nhưng như thế càng làm cho đám kỵ sĩ giáo đình hoảng sợ. Mười kỵ sĩ này một thân kinh giáp bằng da màu nâu, bên hông tọa kỵ là ba cán đoản thương kỳ lạ dài chỉ hơn hai mét, sau lưng mỗi kỵ sĩ là một tấm tiểu thuẫn, ngoài ra mỗi kỵ sĩ còn có cả một thanh thập tự kiếm bên hông. Nhưng đây không phải là điều làm đám giáo đình kỵ sĩ kinh ngạc, bởi vì bọn họ là trọng kỵ, trang bị so với đám kỵ binh kinh kỵ trước mặt thì vẫn còn đầy đủ chán, chỉ cần nhìn bộ trọng giáp từ người cho tới ngựa thì cũng đủ biết, nhưng Trừng Giới kỵ sĩ kinh ngạc là bởi vì tọa kỵ của đám kinh kỵ phía trước không phải là ngựa mà là sói (lang). Đúng vậy, thuần một sắc màu xanh ma thú cấp bốn Tật Phong lang. Đồng một cấp là ma thú cấp bốn nhưng Tật Phong lang so với kỵ mã vẫn còn cao cấp hơn nhiều lắm. Bởi vì Tật Phong lang có phong hệ ma pháp gia trì thêm tốc độ, với lại bản tính lang hung tàn là một đại trợ lực khi kỵ binh tác chiến tầm gần, thậm chí Tật Phong lang trong khi giao chiến còn có thể cắn chết cả tọa kỵ đối phương.

Tật Phong lang có lợi là như thế nhưng không phải ai cũng có thể nuôi thành tọa kỵ đấy, đến các đại đế quốc cũng chưa thấy ai có thể trang bị đại trà tọa kỵ đều là những loại ma thú này cho quân đội của mình, đa số kỵ sĩ chỉ dùng kỵ mã, những người có lực lượng mạnh mẽ sẽ đi thu phục cho mình những tọa kỵ mạnh mẽ hơn. Có cảnh đó là bởi vì ma thú rất kiêu ngạo, chúng rất ít khi thuần phục nhân loại trừ khi thực lực quá cách biệt hoặc được nuôi từ nhỏ, như Tật Phong lang muốn chúng thuần phục là không thể, chúng chỉ nghe theo lời vương của chúng mà thôi, chính vì vậy mà dù các đại đế quốc có

cử lực lượng mạnh mẽ hồng khuất phục chúng cũng là điều không thể.

Đại đội Trừng Giới kỵ sĩ hơn trăm người ngưng thần đề phòng, tuy đối phương chỉ có mười người nhưng độ cơ động lại hơn họ nhiều lắm, nếu bọn chúng muốn du đấu thì cũng có thể mãi bọn họ cho đến khi mệt chết. Thánh kỵ sĩ thờ phào nói.

“Thả lỏng cảnh giới, là kỵ binh của pháo đài Bridge, giương cao thánh kỳ lên”.

Quả nhiên tiểu đội kỵ sĩ không có đại kỳ nhưng trên lưng mỗi người đều dựng lên một tiểu kỳ màu đen trên đó in một tia chớp màu vàng, trên ngực giáp và vai giáp đều in hình tia chớp màu vàng chứng minh là lực lượng chính quy của sư đoàn Tia Chớp. Tiểu đội trưởng từ phía xa dừng lại tọa kỵ hô lớn.

“Phía trước dẫn đội không biết là vị kỵ sĩ nào đến Bridge có việc gì?”.

Vị thánh kỵ sĩ đẩy mặt nạ bảo hộ lên lộ ra gương mặt trẻ tuổi nói.

“Ta là Tsipras Thánh kỵ sĩ phụng mệnh giáo hoàng đến diện kiến thành chủ”.

Thì ra dẫn đội kỵ sĩ lần này là Alex, vốn dĩ hắn muốn đến trợ giúp pháo đài khi ma thú công thành nhưng khi đó giáo hoàng lại đưa hắn đi nhận truyền thương đưa cảnh giới của hắn đã lên đến đầu Đệ sơ kỳ. Khi hắn nhận xong truyền thừa thì chiến cuộc đã xong, sau khi ổn định cảnh giới giáo hoàng lại lệnh hắn đi mời Franz về giáo đình.

“Tốt, vậy mời Thánh kỵ sĩ đại nhân theo chúng ta vào thành”.

Tiểu đội trưởng hô to rồi dẫn đầu hai đội nhanh chóng về hướng pháo đài. Hai đội kỵ binh tiến lại gần nhau, Tất Phong lang hơi găm giữ một thoáng, quả nhiên kỵ mã hơi kinh sợ, Trừng Giới kỵ sĩ phải trấn an một phen, tỏa ra đầu khí mới đảm bảo được tinh thần cho tọa kỵ. Alex thăm than Franz quả là tài đại khí thô, có cả một đội khinh kỵ hùng hậu như vậy. Nhưng khi vào thành bọn hắn càng kinh ngạc hơn nữa, những thành trì khác trong Ala đế quốc có quy định không được sử dụng tọa kỵ ở nội thành vì lý do an ninh, nhưng trong thành Bridge làm Alex cứ ngỡ là lạc vào thiên đường của ma thú, trên đường là đủ loại ma thú đa số từ cấp hai đến cấp bốn, từ loại nhỏ như Hắc mao địa thử ma thú cấp hai cho đến Lục Địa hành điều ma thú cấp bốn, trên trời còn có gì kia? Trời ạ, là Thiên Không Quang điều. Nhưng các ma thú đang làm gì thế kia? Hắc mao địa thử trên lưng cõng một cái bao đựng cả một mớ thư từ, nhảy lóc tóc từ nhà một chàng trai trẻ chạy đến lầu các của một vị tiểu thư, trên thư còn có cả trái tim hồng. Thần ơi, thư tình là cái chắc rồi, xong việc vị tiểu thư còn cho Hắc mao địa thử một miếng phomat to tướng. Lại Lục địa hành điều cao hơn hai mét đang làm gì thế kia, cưỡi bên trên là một trung niên với tư cách người điều khiển, bên sau là một dãy ghế hai người chở hai vị hành khách, đến nơi hai vị khách xuống tọa kỵ lại trả vài đồng bạc, nếu có người Trái Đất ở đây sẽ hô to: “Đây là loại taxi hình chim đà điểu a”. Bên trên Thiên Không Quang điều lại đóng vai trò như máy bay chở khách, chi phí đắt đỏ hơn nhiều, chỉ “hạ cánh” ở những điều trống trải được tạo riêng thành hình tròn, ở giữa còn viết chữ “H”. Hòn núi lớn phía xa lại là gì kia, là một con ma tượng khổng lồ, trên lưng xếp hàng chục dãy ghế, tốc độ di chuyển cũng khá nhanh và theo những tuyến cố định, ơ kia, ma tượng dừng lại ở nơi nơi có tấm bảng “Bus station”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Dung hợp vĩnh hằng Tả luân nhãn

Quay trở lại với ba tháng trước khi trận chiến pháo đài Bridge kết thúc, Franz cuối cùng cũng thuyết phục được Ben cho sư đoàn Tia Chớp “thuê” một số lượng lớn ma thú, tiền thuê đương nhiên là thức ăn cho quân đoàn ma thú này rồi. Nhưng lượng thức ăn một ngày của đám ma thú này thôi cũng vốn là một con số kinh người mà bản thân gia tộc Bonaparte cũng không thể chống đỡ nổi chứ đừng nói gì đến Bridge rồi. Lúc này Franz lại nhớ đến hầu hết cách thành trì ở Ala đều không cho phép sử dụng tọa kỵ ở trong thành, hắn bỗng nhớ đến các thể loại giao thông công cộng ở kiếp trước, vốn ban đầu chỉ mang tính thử nghiệm, mọi người trong thành đều sợ hãi không dám lại gần đám ma thú hung thần ác sát, cho đến khi Franz tự mình lấy thân phận thành chủ sử dụng đám “phương tiện giao thông” này từ đó giao thông ở Bridge nói riêng và Từ Lam tinh cầu nói chung đã mở ra một trang sử mới. Thậm chí các gia tộc giàu có ở Bridge cũng không thèm sử dụng xe ngựa để đi lại nữa mà chỉ gọi “Taxi” ở đầu đường.

Số tiền thu được từ hệ thống giao thông này không những nuôi dưỡng được quân đoàn ma thú mà còn mang lại cho phủ thành chủ một khoản tài chính khổng lồ, thậm chí đám đình thần nội vụ còn kiến nghị mở thêm chi nhánh “hàng không” ở các thành trì khác, vấn đề này đã được đệ trình lên nội các của đế quốc để xin phép được thi hành.

Lại nói về sư đoàn Tia Chớp vẫn không hề gia tăng biên chế, sau khi bổ sung tân binh quân số sư đoàn vẫn nằm ở mức hai vạn năm ngàn người, được sự hậu thuẫn từ phía ma thú sấm lâm Franz quyết đoán biên chế Tia Chớp sư đoàn thành ba cái Lữ bao gồm một vạn khinh kỵ, Lang kỵ sĩ, bốn ngàn Hồ Báo kỵ (nằm trong biên chế trọng trang kỵ binh), hai ngàn cung khinh kỵ, năm nghìn Sư Thử thiên không kỵ sĩ và bốn nghìn khinh bộ binh được đem làm một loại vũ khí bí mật. Để giải quyết vấn đề quân số quá ít Franz quyết đoán gia tăng lực lượng cảnh sát lên đến bốn vạn người, trong đó có một vạn là từ quân chính quy cải trang thành, đây là lực lượng bộ binh nòng cốt của pháo đài Bridge.

Trang bị của từng binh chủng cũng được đổi mới lại, khinh kỵ bao gồm giáp da nhẹ, tiểu thuẫn, ba thanh phi lao, một Thập Tự kiếm (long sword), trọng kỵ vẫn là được bọc giáp toàn thân, sử dụng hai tay trường thương dài bốn mét và một mã tấu. Mã tấu là một vũ khí độc quyền của sư đoàn Tia Chớp, bản thân nó được đúc thẳng từ chuôi dao đến lưỡi dao, thân dao dày, nặng làm gia tăng lực đạo khi trọng trang kỵ binh trùng kích.

Cung khinh kỵ cũng không phải là một loại quân chủng mới, chỉ là nó chưa hề được trọng dụng ở Lion đại lục. Ở đây người ta vẫn dùng loại trường cung như long bow ở Địa Cầu bởi vậy nó không hề phù hợp khi chiến đấu trên tọa kỵ. Nhưng cung khinh kỵ của sư đoàn Tia Chóp lại sử dụng loại đoản cung hai cánh cong như các loại cung ở phương đông Địa Cầu, ý Franz xây dựng đội cung khinh kỵ này chủ yếu là để quấy rối và truy kích địch quân, đó mới là hướng đi của khinh kỵ.

Để xây dựng nên chi quân đội này Franz đã bỏ ra rất nhiều tâm huyết, hần tin tưởng ngoại trừ Cẩm quân và Kim sư vệ của gia tộc ra thì không đội quân nào có thể so sánh với Tia Chóp về chiến lược.

“Chào mừng ký chủ tiến vào nhân giả hệ thống”.

Franz vừa tiến vào hệ thống đã vang lên giọng nói đầy ngọt ngào nữ tính của hệ thống, hần hoài nghi liệu hệ thống này có phải là giống cái hay không. Tại ba tháng trước sau khi kết thúc đợt ma thú công thành hệ thống bỗng nhiên thông báo một tin tức.

“Chúc mừng ký chủ hoàn thành ân tâng nhiệm vụ phát hiện Hộ thần thú ban thưởng kinh nghiệm... (thực ra giờ cũng chẳng biết kinh nghiệm của nó là bao nhiêu, đành chịu), bạc: 500000. Phiếu rút thưởng: 1”.

Lần trước sau khi hoàn thành nhiệm vụ ân tâng hệ thống đã ban thưởng một thẻ triệu hoán, lần này lại cho một phiếu rút thưởng, xem ra những loại thẻ đặc biệt này chỉ xuất hiện ở những nhiệm vụ ân tâng mà thôi.

“Mở ra chế độ quay thưởng”.

Không gian biến đổi trước mặt Franz xuất hiện một bàn xoay Roulette, bên trong tổng cộng có sáu mươi bốn ô tương ứng với sáu mươi bốn giải thưởng trong đó không những có vĩnh hằng vạn hoa đồng tã luân nhãn mà còn có cả mộc độn mà Franz hằng mong ước.

“Sử dụng quay thưởng, tiêu hao phiếu quay thưởng: 1”.

Chiếc bàn tròn bắt đầu xoay, Franz thả viên bi thép chạy quanh mép ngoài của bàn quay thưởng, trong phút chốc bàn xoay dần dần chậm lại, tốc độ của bi thép cũng chậm dần, chậm dần.

“Mộc độn, mộc độn”.

Franz thầm cầu khẩn nhưng đáng tiếc viên bi nhanh chóng lướt qua, qua cả Tã luân nhãn, lại tiến đến gần với thuật “sexy” của Naruto.

“Không muốn, không muốn là thuật đó”.

Thuật sexy này trong hệ thống chỉ xếp loại C, cũng có giá khá rẻ, uy lực của nó thì không thể nghi ngờ, kẻ càng háo sắc thì sẽ phun máu mũi càng nhiều, thậm chí dẫn đến mất máu mà tử vong. Nếu so với các giải thưởng khác thì nó khá là... gần gũi. Rất may là viên bi lại lướt qua thêm lần nữa lẳng lặng nằm yên trong ô có hình một cây quạt. Lần này thì Franz im lặng rồi, không phải vì thất vọng mà là hần quá phản kích không biết nói gì.

Quân Phối (Gunbai): Là cây quạt do Madara sử dụng trong trận chiến với Hokage đời thứ nhất. Vô kiên bất tời, có thể dùng để đập, chém, hoặc đón đỡ đòn tấn công, cũng có thể dùng để quạt mát. Bổ sung nhân thuật: Uchiha phân đòn, Quân Phối kết giới thuật.

Trong manga hình ảnh Madara cầm Quân Phối cứ như một chiến thần, sức mạnh của Quân Phối cũng không cần phải bàn cãi, nó thậm chí còn đón đỡ được cả bom vĩ thú. Mà bom vĩ thú có thể san phẳng cả một quả núi Franz ước chừng Quân Phối ít nhất cũng sẽ đón đỡ được đòn của thần cấp ở thế giới này, điều này có nghĩa là chỉ cần nhanh nhẹn hơn Franz hoàn toàn đứng ở thế bất bại.

Thoát ra khỏi hệ thống quay thưởng Franz nhìn một chút về thông số của mình. Hoàn thành nhiệm vụ hần một mực tăng lên đến lv 62, danh hiệu đặc biệt thượng nhân, bây giờ hần hoàn toàn có thể ở Đệ cấp vô địch, nếu sử dụng Quân Phối mặc dù không nắm chắc nhưng đánh nhau với Thánh cấp vẫn có thể đánh một trận, dù sao hần vẫn đứng ở thế bất bại, sử dụng Tã Luân nhãn hần tin tưởng mình có thể phòng thủ được trước Thánh Cấp. Lại nhìn về phía bảng đã vượt ngưỡng tám trăm nghìn đã đủ điều kiện để đổi lấy vĩnh hằng Tã luân nhãn nhưng Franz lại do dự, lúc trước hần một mực vẫn luôn muốn tiết kiệm để đổi lấy thuật Lã sinh môn, nhưng giờ đã có Quân Phối còn tiện lợi hơn nên hần loại trừ, giờ hần lại phân vân nên lựa chọn loại mất của ai. Cũng như ba câu ngọc tã luân nhãn, vĩnh hằng tã luân nhãn cũng có nhiều đôi mắt và khả năng khác nhau như ảo thuật của Itachi, không gian của Obito nhưng nói về độ phát triển thì không thể nghi ngờ Sasuke là mạnh nhất, điều này làm Franz một mực do dự.

“Ký Chủ có thể lựa chọn dung hợp hai đôi mắt, tổng chi phí là tám trăm ngàn”.

Hệ thống như hiểu ý hần liền đưa ra kiến nghị. Franz âm thầm kêu gào hệ thống một bụng đen, giá của một đôi mắt chỉ là năm trăm ngàn giờ lại đòi đến tám trăm. Nhưng nếu dung hợp được cả hai mắt thì cũng không tệ. Franz quyết định đổi toàn bộ số ma tinh hần thu thập từ trước giờ gom đủ số bạc cần thiết.

“Dung hợp”.

“Đinh, tiêu hao bảy trăm năm mươi ngàn bạc dung hợp vĩnh hằng tã luân nhãn Iachi và Sasuke. Thời gian dung hợp: 1 giờ. Trong thời gian này ký chủ sẽ lâm vào tình trạng ngủ say, thỉnh sẵn sàng chuẩn bị”.

Franz thoát ra ngoài hệ thống phân phó cận vệ canh gác trong vòng một giờ không ai được làm phiền hần. Xong mọi việc liền bắt đầu việc dung hợp đôi mắt.

“Đỉnh, dung hợp vĩnh hằng tả luân nhãn hoàn tất”.

Hệ thống vang lên thông báo đánh thức Franz tỉnh dậy. Tuy nói hần ngũ say nhưng tinh thần một mực vẫn đang ở trong hệ thống thôi diễn các loại nhãn thuật. Tuy nói nhãn thuật xuất phát từ hệ thống lập tức có thể nắm giữ nhưng muốn đưa vào thực chiến thì cần phải qua luyện tập thuần thực.

“Tả luân nhãn”.

Franz kim lòng không được liền mở ra Tả luân nhãn, lập tức đôi mắt đen láy thay thế bằng đồng tử hình sáu cánh hoa màu đỏ yêu dị, bên trong nền đỏ đó lại là một mảnh phi tiêu ba cánh màu đen tượng trưng cho đôi mắt của Itachi. Franz chỉ cảm thấy thị lực của mình khỏe mạnh hơn bao giờ hết. Tuy hơi tiếc khả năng không gian của Obito nhưng đã có Quân Phối cũng làm hần cảm thấy không cần thiết về khả năng này lắm. Trong phút chốc Franz nóng lòng muốn có người thử sức với mình, hần muốn xem thử đôi mắt này tiến bộ như thế nào.

“Giá như có Ben ở đây thì tốt biết mấy”.

Franz phiên muốn bắt đầu thấy nhớ vị ma thú cấp tám này. Đúng lúc này cận vệ phía ngoài bấm báo.

“Bấm thành chủ, Tsipras Thánh kỵ sĩ cầu kiến”.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Quân Phối phát uy

Vốn Alex đã dẫn đội Trừng giới kỵ sĩ tiến vào pháo đài Bridge từ sớm, đại đội kỵ sĩ được an bài tại Thần thánh giáo đình phân điện, nhưng khi Alex đến phủ thành chủ thì cận vệ báo cáo rằng thành chủ đã nghỉ ngơi thỉnh hần đội một giờ đồng hồ. Quả nhiên một giờ sau từ phía ngoài đã đi vào một thanh niên tóc đen anh tuấn, tinh khí mười phần, trên tay cầm một bản quạt lớn hưng phấn chạy vào phòng khách, đây chẳng phải là vị thành chủ đáng kính của dân chúng Bridge thì là ai.

“Franz...”.

Alex vừa mới vui vẻ mở miệng chào Franz thì đã bị hần kéo tay chạy ra ngoài, miệng lại không ngừng nói.

“Đi, đánh nhau một trận rồi nói sau”.

Alex cười khổ không thôi, đường đường là một đầu Đế lại bị tên tiểu tử này kéo băng băng ra ngoài mà không thể kháng cự một thoáng, nhìn Franz như uống xuân dược hần biết lần này chạy trời không khỏi nắng rồi.

Trong phủ thành chủ có một sân tập luyện nhỏ, bình thường đây là nơi luyện tập của đội cận vệ, nhưng hôm nay đa số mọi người trong phủ đều vây quanh sân tập này để xem thành chủ và vị Thánh kỵ sĩ trẻ tuổi so đấu, đến Elena đã sắp đến ngày sinh nở cũng kiềm không được mà ra xem một thoáng. Chỉ thấy trên thảo trường bây giờ Alex và Franz chấn hai đầu Nam Bắc, trên tay Alex một thân giáp bạc, tay trái cầm tiểu thuẫn, tay phải là thanh thập tự kiếm, cả người ánh lên hào quang màu trắng thần thánh tinh khiết của Thần. Thánh kỵ sĩ là Thần sủng nhi, được Thần linh ưu ái ban cho thân thể tinh khiết tràn ngập quang hệ năng lượng, chính vì vậy mà các đời giáo hoàng đều phải trước trở thành Thánh kỵ sĩ mới được. Mà bên kia Franz chỉ là một thân áo bảo tím viền vàng bay phất phới trong gió có vẻ mỏng manh, nhưng trên tay hần Quân Phối lại không hề nhỏ bị hần gác lên vai, trên miệng treo nụ cười đắc ý nhìn Alex thăm ngẫm: “Anh rể tương lai này xem cũng không tệ đi”. Dựa vào năng lượng chấn động, Franz cũng đoán được Alex ít nhất cũng đã đạt đến đầu Đế sơ kỳ đi.

“Này em vợ, ta nói có ai khách nhân đến chơi lại bị người dẫn đi đánh nhau như thế này không hả”.

Alex đầy đầu sầu muộn than thở, vốn nghĩ đến đây mời hần đi giáo đình chỉ là nhiệm vụ đơn giản, không ngờ lại bị hần lôi đi làm lửa thử vàng, Thần có mắt sao không đánh chết hần đi. Franz chỉ cười hà hà nói.

“Không quan trọng nha, người lần này không so tài với ta thì coi chừng bên kia chị Leona...”.

“Được rồi, được rồi, ta đánh với người là được”.

Đem Leona ra quả nhiên Alex không dám cãi một câu, ai ngờ Thánh kỵ sĩ lại là một tên sợ vợ đầu này.

“Vậy thì chiến đi”.

Vừa dứt lời Franz liền nhoáng người một cái đã xuất hiện phía trên đầu của Alex, hai tay nắm lấy Quân Phối không kiêng nể gì hướng phía dưới đập xuống. Từ trên đỉnh đầu Quân Phối mang lực lượng ngàn cân đập xuống làm Alex cả kinh, không ngờ chỉ là một chiếc quạt mỏng manh lại mang đến áp lực lớn đến như vậy liền không dám đón đỡ, cả thân thể trượt dài ra phía sau né tránh.

“Àm”.

“Quang chi thủ hộ”.

Quân Phối tiếp xúc mặt đất liền bạo phát ra một hồi phong bạo, đến mức những người quan chiến đã dùng đến đầu khí để giữ vững được thân hình, mà cách Franz hơn năm mét cả người Alex nấp sau tiểu thuẫn, tấm thuẫn phát ra một quang sáng bạc hình cái trũng bao lấy trọn vẹn cả người hắn chống chọi lại với phong bạo. Nhưng hắn biết đây chỉ là đòn mồi đầu mà thôi. Quả nhiên Franz không dừng lại, cả người như thuẫn di xuất hiện trước mặt Alex, Quân Phối xoay ngang hướng cổ Alex chém tới, đến bây giờ hắn vẫn chưa hề sử dụng chakra, đơn giản chỉ là sử dụng sức mạnh của Quân Phối mà thôi.

Alex biết chiếc quạt kỳ lạ này không đơn giản lại dùng tiểu thuẫn hướng lên đón đỡ, miệng lầm bầm chú ngữ, cả tấm tiểu thuẫn phát ra hào quang màu trắng mãnh liệt đối chọi với Quân Phối. Thánh kỵ sĩ không phải chỉ là kỵ sĩ như mọi người nghĩ, bọn hắn cả người tràn ngập Quang hệ nguyên tố, tất cả đều là ma vũ song tu, một thân đầu khí và ma pháp không phải người bình thường có thể so sánh. Họ chính là dùng ma pháp và đầu khí để hỗ trợ cho nhau trong chiến đấu.

Bình.

Lần này Alex lại bị đánh bay ra xa nhưng cả người cũng không hề thương tổn, chỉ là cánh tay trái đã hơi tê rần, lực lượng mà Quân Phối mang lại cho hắn cũng không phải dễ chống đỡ như vậy đâu. Franz cười hắc hắc nói.

“Anh rể, triệu hóa tọa kỵ đi, không có tọa kỵ dù là ma pháp song tu người cũng không phải là đối thủ của ta”.

Franz nói không hề sai, kỵ sĩ không có tọa kỵ đồng nghĩa với mất đi một phần hai chiến lực, lại nhớ đến lúc Geoffrey thi đấu tại gia tộc Franz thắng cũng là một phần Geoffrey không có tọa kỵ. Điều đó cho thấy tọa kỵ với một vị kỵ sĩ là quan trọng thế nào. Alex hơi lắc lắc tay trái tê rần cười nói.

“Người quả nhiên là quái vật, ta nhận được truyền thừa mới có thể đạt đến cảnh giới đầu Đế, nhưng người hình như cũng không sai biệt lắm đi”.

“Ha ha, gặp được vận khí tốt thôi”.

Franz tỏ vẻ không là gì cả, hắn nói cũng không phải sai, nếu như không có cái nhiệm vụ ẩn tàng cho đến kinh nghiệm sung túc thì không biết đến bao giờ mới có thể thăng cấp, dù là giết quái cũng không đủ thỏa mãn cái cột kinh nghiệm dài chà bá đó đâu. Alex tỏ vẻ khinh bỉ vô cùng nói.

“Vận khí như người thì ta cũng muốn được như thế đấy”.

Nói rồi hắn lại lầm bầm chú ngữ, giữa không gian bỗng mờ ra một cái hình triệu hóa trận, đây chính là quy tắc của Lion đại lục, khi ma thú và nhân loại ký kết khế ước, nhân loại được ban tặng một cái gọi là triệu hoán trận pháp dùng để triệu hóa ma thú khi cần thiết.

Triệu hoán trận phát ra một hồi hào quang bỗng bay ra một cái bóng trắng làm mọi người ồ lên kinh ngạc, đây rõ ràng là một con thiên mã màu trắng, hai cánh dài hơn sáu mét khỏe mạnh đầy lông vũ, nhưng đầu nó lại dựng lên một cái sừng lớn kì lạ. Franz kinh ngạc nhìn Alex cười lên người tọa kỵ bay lên trời, trường kiếm và tiểu thuẫn lại thay bằng một thanh hai tay kỵ sĩ thượng đẳng dài bốn mét. Alex cười ha hả nói.

“Em vợ ngạc nhiên lắm sao, đây là độc giác thú biến dị, chỉ thân cận với người tràn đầy quang hệ nguyên tố, xếp loại hiện tại coi như đủ tiêu chuẩn của một ma thú cấp bảy đi”.

Alex hơi tự hào nói, chỉ biến dị độc giác thú này nhưng là từ nhỏ đã lớn lên cùng với hắn, cả hai ký kết một loại bình đẳng khế ước, độc giác thú bên người hắn tu luyện cũng làm cả hai thực lực tăng lên nhanh chóng, Alex nhận được lực lượng một phần cũng truyền sang cho độc giác thú và ngược lại.

Franz nhìn Alex một thân giáp bạc anh tuấn lại cười thiên mã trắng muốt thăm thẳm đây là mẫu bạch mã hoàng tử trong lòng các cô gái đi, chỉ là ở thế giới này thiết kế giáp trụ lại thường là đóng thành dạng lưới nặc xích hoặc là giáp bản, giáp khối. Nếu như hắn lại thay cho Alex một bộ Tỏa tử giáp thì lại càng không gì bằng.

“Tốt, vậy thì đến đi”.

Franz cũng âm thầm cảnh giác, ma thú của Alex không ngờ lại là ma thú cấp bảy, lại biến dị, một chỉ ma thú cấp bảy tương đương với một đầu Đế đỉnh phong rồi, tức là Franz hiện tại đang lấy một chọi hai.

Tả luân nhãn lóe lên, Franz quyết định dùng đến Tả luân nhãn để chiến đấu, tuy nói mang dòng máu của gia tộc Uchiha mở ra Tả luân nhãn tiêu hao chakra là thật nhưng Tả luân nhãn của Franz lại mang ảnh hưởng từ đôi mắt của Itachi nên lượng chakra tiêu hao cũng không hề nhỏ, nhất là khi dùng những đồng thuật như Thiên Chiếu tiêu hao chakra lại càng kinh người, đó cũng là lý do vì sao trong manga cũng rất ít khi thấy Itachi sử dụng Tả luân nhãn.

Alex nhìn thấy đôi mắt Franz biến đổi cũng âm thầm cảnh giác, hắn biết đôi mắt của Franz có điểm kỳ lạ, lúc trước hắn thấy cũng chỉ là ba câu ngọc Tả luân nhãn, nhưng lần này hình dạng của đôi mắt lại khác hoàn toàn, lại là một bông hoa sáu cánh màu đỏ và một miếng phi tiêu màu đen ở trung tâm. Độc giác thú hai cánh nhẹ nhàng vỗ, bốn chân khỏe mạnh cường tráng đạp trên không trung như lướt trên không khí, trường thương của Alex hướng về phía trước chói lóa ánh sáng mặt trời như một chiến thần, động giác thú khẽ hướng phía dưới bay xuống tiếp cận, Alex gầm nhẹ.

“Đột tiến”.

Độc giác thú như hóa thành một tia chớp trắng đánh xuống Franz, tia chớp lại hóa thành bóng dáng kỵ sĩ, trường thương phía trước hướng ngực Franz

đám đến, khi mọi người phát hiện kinh hô thì dường như đã không còn kịp, trường thương đâm thẳng vào ngực thành chủ của bọn hắn. Nhưng Alex biết tên này cũng không phải dễ hạ gục như vậy. Chỉ thấy thân thể Franz nổ tung một cái hóa thành hàng chục con quạ bay toán loạn khắp mọi nơi, giữa bầy quạ đó Franz lại xuất hiện giữa không trung như xé rách không gian mà xuất hiện vậy, Quân Phối lại dùng kiểu tư thế đập xuống làm Alex không kịp đón đỡ. Nhưng lúc này từ cái sừng của độc giác thú bỗng phát ra một đoàn điện xả phóng lên cao. Franz kinh hãi, cánh tay liền chuyển Quân Phối chắn trước mặt.

“Nhấn pháp, Quân Phối kết giới thuật”. (Gunbai barrier technique)

Âm

Cả người hắn bùng lên một ngọn lửa màu tím sau đó lấy hắn làm trung tâm bức tường năng lượng màu lam cao hơn mười mét được dựng lên bao bọc lấy Franz chống lại với đám điện xả đánh đến. Franz nhẹ nhàng đáp người xuống thở phào một hơi. Quả nhiên không hổ là độc giác thú biến dị còn có mạng cả lõi hệ nguyên tố ma pháp. Nếu không phải có Tà luân nhãn quan sát có thể phán đoán được hành động tiếp theo của đối phương thì quả thực hắn đã ăn thiệt thòi lớn. Phải biết rằng một đòn của ma thú cấp bảy cũng không phải là nói chơi đấy.

Cận chiến một lần vừa rồi Alex cũng vượt mồ hôi, nếu không phải hắn cùng tọa kỵ tâm linh tương thông thì quả thực đã bị Quân Phối đập một phát rồi. Lần này hắn giữ khoảng cách với mặt đất hơn hai mươi mét, trường thương dựng thẳng, phía đầu thương lại ngưng tụ một điểm sáng, đồng thời trên bầu trời cũng có dấu hiệu ma pháp tụ tập.

“Lại dùng ma pháp, muốn chết rồi”.

Franz âm thầm cười trộm chuẩn bị kế hoạch ám Alex một bả, lúc này ma pháp chú ngữ cũng hoàn tất Alex quát lên một tiếng.

“Biến dị ma pháp, Ánh sáng lõi thần”.

Từ phía đầu thương phát ra ánh sáng vậy mà phóng thẳng lên cao đồng thời trên trời cũng đánh xuống một tia chớp màu trắng. Hắn vậy mà điều động cả thiên lôi. Vốn lõi hệ pháp sư công kích phát ra từ nguyên tố không khí thì gọi là lôi điện, mà khi ma pháp cấp tám lõi hệ trở lên thì kích phát nguyên tố là từ trên trời đánh xuống nên gọi là thiên lôi, uy lực không phải lôi điện có thể so sánh được đấy.

Franz cũng kinh hãi, Quân Phối lập tức chắn trước người đón đỡ với thiên lôi. Cả hai tiếp xúc liền phát ra một tiếng nổ lớn, năng lượng va chạm phát ra từng hào quang màu vàng chớp giật. Gạch đá phía dưới bị đánh nát như bị lực lượng nào đó hút lên không trung nhưng Franz tay cầm quân phối vẫn đón đỡ vững vàng. Hắn về mặt bình tĩnh hai tay hơi lật Quân Phối gầm nhẹ.

“Uchiha phản đòn”.

Trên mặt Quân Phối lại ngưng tụ ra năng lượng không phải là tia thiên lôi lúc nãy thì là gì, Franz gầm một tiếng hai phải vung ra Quân Phối, tia chớp phóng xẹt qua người Alex đem cả người và tọa kỵ đánh rớt xuống dưới, bản thể thiên lôi lại phóng lên trời phát nổ một tiếng âm vang dội cả pháo đài Bridge.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Nước ngầm cuộn cuộn chảy

“Oanh”.

Một tiếng sấm rền vang vọng cả pháo đài Bridge làm mọi dân chúng trong thành đều không tự chủ nhìn lên bầu trời buổi sáng. Người đi đường dừng lại, trẻ con ngừng khóc, cả không gian dường như ngừng lại. Đám lính đánh thuê trong pháo đài nhìn về hướng phủ thành chủ hơi cảm khái nói.

“Khí tức ma pháp thật mạnh mẽ, ít nhất cũng phải là ma pháp cấp bảy mới tạo ra được thanh thế như vậy đi”.

Bên trong phủ thành chủ Alex cũng tọa kỵ nằm xụi lơ dưới mặt đất gương mặt hơi trắng bệch, lệch chút nữa thì tia thiên lôi đó đã đánh trúng vào hắn rồi, hắn cũng biết rằng vừa rồi Franz cũng nương tay rồi, mặc dù hắn tự tin với giáp trụ của mình hoàn toàn có thể chống đỡ được tia thiên lôi nhưng tọa kỵ của hắn ít nhất cũng bị trọng thương đi.

Franz bên này vác Quân Phối trên vai cười hắc hắc, có Quân Phối hắn xem như là vô địch trước ma pháp sư, thậm chí nếu không cẩn thận ma pháp sư còn ăn đòn ngược lại từ hắn. Bên trong manga Madara đến bom vĩ thú còn có thể phản đòn lại được chứ đừng nói là một cái ma pháp, Franz ước chừng đến cầm chú nếu hắn nhanh một chút vẫn có thể phản đòn lại được. Nhưng khi nhìn vào thanh kỹ năng Franz thật muốn chửi mẹ hệ thống.

Kỹ năng: Uchiha phản đòn (skill của Quân Phối), thời gian cool down: 30 phút.

Kỹ năng: Quân Phối kết giới (skill của Quân Phối), thời gian cool down: 30 phút.

Quả nhiên hệ thống không hề rộng rãi như vậy. Các skill của hệ thống đều có thời gian cool down nhưng thời gian không quá dài, nhiều nhất là thể thuật thời gian cool down cũng bất quá là mười phút. Nhưng hai skill thuộc trang bị thời gian cool down trực tiếp gấp ba. Tức là trong vòng ba mươi phút Franz chỉ có thể vận dụng hai skill này được một lần.

“Em vợ, tại sao người có thể phản hồi lại ma pháp của ta”.

Alex phục hồi tinh thần thở ra một hơi dài tò mò hỏi. Franz chỉ tủm tỉm cười nói.

“Bí mật không thể tiết lộ”.

Nói rồi hần quay vào trong phủ. Chỉ có vài “Tù thần” bên cạnh mới biết được vừa rồi nhất định thiếu gia đã sử dụng một loại nhẫn pháp mới. Lợi thế của nhẫn thuật ở dị giới này chính là do nó quá khác biệt. Nó không phải là đấu khí, cũng không phải là ma pháp, nó luôn mang đến những yếu tố bất ngờ cho đối thủ dù là những nhẫn thuật đơn giản nhất. Từ lúc huấn luyện “Tù thần”, Franz đã rất chú trọng đến những nhẫn thuật cơ sở như phân thân chỉ thuật, thể thuật, ... chính những nhẫn thuật tưởng như đơn giản đó chính là điểm mấu chốt để cứu mạng họ nhiều lần.

“Franz, ta phụng mệnh giáo hoàng đại nhân mời người đến Thần thánh chi đô một chuyến”.

Bên trong phòng khách Alex bắt đầu truyền đạt lời mời đến Franz, cũng chính là nhiệm vụ của hần. Theo như phán đoán của giáo hoàng Franz chính là sứ giả của Thần, chính vì vậy hần cần phải gặp chàng thanh niên trẻ tuổi này để chuẩn bị cho mọi việc sẽ phát sinh sau này. Dù sao một ngàn năm quy luật sắp đến, các thế lực hầu như ai cũng cảm nhận được không khí ngột ngạt trên bầu trời đại lục. Đó chính là khí tức hắc ám đến từ bên kia đại hải – Evil đại lục.

“Ta chỉ là một vinh dự Thánh kỵ sĩ, không biết giáo hoàng tìm ta có việc gì đâu này”.

Franz a một tiếng ngạc nhiên nói. Tuy không biết chuyện gì xảy ra nhưng Franz ần ần cảm giác được nếu giáo hoàng gọi một vị Thánh kỵ sĩ đến mời mình thì đã có vấn đề không nhỏ xảy ra. Alex hít một hơi nói.

“Franz, nếu ta đoán không sai thì người đã gặp Thần đi”.

Thấy biểu lộ kinh dị của Franz Alex cũng đã đoán được đáp án, hần trầm giọng nói tiếp.

“Giáo hoàng tiền nhiệm trước khi đi gặp Thần đã để lại một lời sấm rằng một ngàn năm hạo kiếp sắp đến sẽ là lúc ma thần thức tỉnh, cả đại lục sẽ mãi mãi chìm vào bóng tối, khi đó mọi sứ giả của Thần sẽ mang ánh sáng quang minh đưa con dân đại lục bước vào một kỷ nguyên mới. Và thật trùng hợp những điều kỳ lạ lại xuất hiện trên người của người”.

Hơi ngừng một lát Alex lại nói.

“Hơn nữa trên người người còn có khí tức của Thần”.

Franz thở dài một tiếng. Thì ra giáo đình đã sớm biết được, thảo nào lại phong hần làm vinh dự Thánh kỵ sĩ, đây có lẽ cũng là biện pháp để bảo vệ hần đi. Xâu chuỗi lại từng việc giáo đình trợ giúp cho hần Franz cũng hiểu được ý tứ của giáo hoàng. Nghĩ một chút hần nói.

“Đúng là ta đã gặp được Thần trước khi hần vẫn lạc, và ta cũng biết được mọi chuyện, sắp tới ta sẽ đi một chuyến đến giáo đình. Nhưng hiện tại thì không được, ít nhất trước khi chiến tranh giữa Ala và Zenit kết thúc thì không được”.

Đừng nhìn vào Ala đế quốc vẫn còn yên bình, nhưng thực tế các mạch nước ngầm đang cuộn cuộn chảy phía dưới đế quốc, bóng đen chiến tranh bao phủ lấy toàn bộ quân doanh của đế quốc kể cả Bridge, cũng chính vì vậy mà Franz gấp rút muốn huấn luyện sư đoàn Tia Chớp thành một hồ lang chỉ sư đối phó với chiến tranh. Dù là thời đại nào cũng vậy, thực lực chính là trên hết, người có thực lực, mọi thứ đều là của người, người yếu nhược, dù là thứ người có cũng không thể bảo vệ được.

-----Phân cách tuyến-----

Tiền đưa Alex rời đi chỉ còn lại một mình Franz ở lại trong phòng suy nghĩ. Hần lại nhớ đến câu nói của Phara: “Dù người có mạnh đến thế nào đi nữa cũng không thể chống lại được Thần”. Thật là muốn chửi mẹ mà, nếu đánh không lại người còn lời ta đến đây làm chi. Nếu quả thực Franz biết kết quả từ hai năm trước hần sẽ không ngần ngại lựa chọn chạy trốn, nhưng bây giờ hần có gia đình, có Elena, còn có cả tiểu tử còn chưa ra đời. Và lại khi đó cả đại lục lâm vào hạo kiếp, hần có thể chạy đi đâu.

“Thiếu gia”.

Giữa trống rỗng không gian bỗng hiện ra một thân hình mảnh khảnh trong trang phục Âm bộ, trên mặt là mặt nạ hình chim Hạc. Đây là Âm bộ đội trưởng đương nhiệm – Karla. Trong trận chiến ma thú công thành Bridge, Karla dẫn dắt lực lượng Âm bộ và canh sát trong pháo đài tru diệt nội gián và tàn dư của các thế lực trước hầu như không còn, bên trong thành Bridge truyền lưu câu nói: “Thà đắc tội quan phủ còn hơn gặp mặt hoa hồng đen”. Hiển nhiên hoa hồng đen chính là danh hào mà mọi người đặt cho cô. Franz gần đây còn biết một việc thú vị hơn chính là tiểu tử Sahla gần đây chính là đang tán tỉnh vị đội trưởng Âm bộ trước mặt này và đương nhiên là cũng chẳng được nhận lại sắc mặt tốt.

“Tình hình đế đô như thế nào rồi”.

Franz trầm ngâm hỏi. Âm bộ từ khi thành lập đã chú trọng tình báo tại đế đô, từ gần nửa năm trước, Franz đã nhận ra có điều gì đó không ổn từ mệnh

lệnh của gia tộc. Từ đó Âm bộ bắt đầu gia tăng hoạt động, chú ý mọi tin tức từ để đồ chuyển về tổng bộ tại Bridge. Karla gỡ mặt nạ ra bắt đầu như cái máy phát tin nổi.

“Từ ba tháng trước lực lượng Cẩm quân đã âm thầm tăng quân, đồng thời có dấu hiệu lực lượng thành vệ quân đang bị Carlos gia tộc thu tóm. Ngày hôm qua đại đế ra lệnh các quân đoàn giữ nguyên vị trí đề phòng đại quân từ phía Zenit. Tuy nhiên quan trọng nhất chính là tin tức do một Âm bộ gửi về, dường như gia tộc đang chuẩn bị một cuộc thanh trừng nội gián”.

“Cái gì ?”.

Franz khẽ giật mình, bên trong gia tộc lại có nội gián, gia tộc Bonaparte chiếm lĩnh hơn một phần ba quân đội của đế quốc. Giả sử chiến tranh nổ ra, bên phía gia tộc lại có hỗn loạn, đại quân Zenit sẽ dễ dàng đánh tan hai quân đoàn của đế quốc vượt qua ba đại hùng quan tiến vào cánh nội đế quốc, kết quả quả thực là Franz không dám nghĩ đến. Đến đây Franz cũng đã đại khái hiểu được lời của cha nói. Có lẽ cha và ông nội cũng đã nghĩ đến cách đối phó, vì vậy mới cần dặn hẩn nhất định phải cầm cự trong một tháng. Mà cuộc thanh trừng nội gián sắp bắt đầu cũng ý nghĩa là chiến tranh giữa hai đế quốc cũng sắp nổ ra. Pháo đài Bridge mới trải qua được ba tháng hòa bình xem ra lại phải đối mặt với ngọn lửa chiến tranh rồi. Nghĩ đến đây Franz không tự chủ thở dài một tiếng.

“Còn có một tin tức truyền về từ pháo đài Nou Camp ?”

Karla lại tiếp tục nói. Nghe đến đây Franz lại nhớ đến Talon, vị tướng quân có số phận bi thương của đế quốc, trước khi chết hẩn vẫn nói trận chiến pháo đài Nou Camp là một âm mưu. Franz đã cố tình lệnh Âm bộ điều tra về vụ việc đó đến hôm nay mới có kết quả. Karla chậm rãi nói tiếp.

“Theo như điều tra của Âm bộ thì sự việc năm đó đứng đằng sau là gia tộc Carlos. Khi đó tộc trưởng tiền nhiệm của gia tộc Carlos đã cố tình trì hoãn đại quân trong suốt ba ngày dẫn đến pháo đài Nou Camp bị công phá. Tuy nhiên vẫn chưa rõ được động cơ của bọn hẩn là gì, dù sao sự việc cũng đã diễn ra quá lâu, những người liên quan hầu như bị bốc hơi khỏi nhân gian”.

Nghe báo cáo từ Âm bộ Franz lại càng nghi hoặc hơn. Theo lý mà nói Carlos là một trong năm đại gia tộc gây dựng nên Ala đế quốc, những việc bán đi lợi ích của đế quốc dù là nước chảy vào não bọn họ cũng không thể làm mới phải, vậy động cơ của bọn hẩn là gì đây này.

Lúc này bên phía ngoài một cận vệ tiến vào cung kính nói.

“Bẩm thành chủ, Ben đại nhân cầu kiến”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Đi gặp thú Đế

Nghe cận vệ thông báo Franz đầy đầu phiền muộn, hẩn thừa biết Ben đến cũng không có chuyện gì tốt chơi, vừa rồi là giáo đình, bây giờ là Ben, hôm nay hẩn ra ngoài không xem giờ hoàng đạo hay sao chứ.

Một lát sau cận vệ đã dẫn Ben vào sảnh tiếp khách, Ben ba tháng qua vẫn là một bộ dáng văn sĩ nho nhã như vậy, thậm chí trên người còn toát ra cả khí chất quý tộc mà một số gia tộc ở đế đô còn chưa thể có. Người khác nhìn hẩn có chết cũng không ngờ được văn sĩ này lại là một con ma thú cấp tám.

Mặc dù trong bụng nguyên rủa tám đời nhà Ben nhưng Franz vẫn mang khuôn mặt tươi cười ra chào đón hẩn.

“Ben đại nhân lâu ngày không gặp ngài vẫn phong độ như xưa”.

Ben khẽ liếc mắt khinh thường nhìn hẩn nói.

“Ba tháng đối với nhân loại các ngươi là dài nhưng đối với bọn ta cũng chỉ là cái chớp mắt mà thôi”.

Thời gian tu luyện của ma thú là rất dài, bọn chúng không giống như nhân loại có đầy đủ phương pháp tu luyện. Muốn tiến cấp ma thú chỉ có hai cách, thứ nhất là chậm rãi hấp thu thiên địa linh khí rèn giũa thân thể một ngày nào đó sẽ tiến cấp, cách thứ hai chính là ăn lấy ma tinh hoặc thiên tài địa bảo tràn đầy năng lượng. Ma thú đẳng cấp càng cao thì khả năng tiến cấp càng khó khăn, năng lượng cần thiết để tiến cấp lại càng khổng lồ, chính vì vậy mà cùng một cấp với nhân loại ma thú luôn mạnh mẽ hơn nhân loại rất nhiều.

“Thú Đế muốn gặp ngươi”.

Không muốn đồng dài Ben trực tiếp nói thẳng, hẩn kỳ thật không ưa thích kiểu nói chuyện vòng vo của nhân loại. Nhưng Franz lại kinh ngạc vô cùng. Khác với nhân loại, ma thú tu luyện không hề gặp bình cảnh, chỉ cần năng lượng đầy đủ ma thú lập tức thăng cấp thay đổi huyết mạch trở thành thượng giai ma thú, nên trong thế giới ma thú các loại ma thú cấp tám, cấp chín tuy không đông nhưng cũng không phải là hiếm có như nhân loại, mà mỗi ma thú này đều có một lãnh địa rộng lớn tương tự với quốc gia của nhân loại. Bây giờ Ben nhắc đến thú đế có lẽ là ma thú cấp chín trong U Âm đàm này.

Nhìn về kinh ngạc của Franz Ben lập tức nói.

“Xã hội ma thú không như xã hội loài người các ngươi, đứng đầu một lãnh địa là một ma thú cấp chín mà các ngươi gọi là Thần thú, nhưng bọn ta gọi là thú Đế bởi vì bọn ta chỉ có một Thần thú là Hộ Thần thú mà thôi. Trên toàn bộ đại lục có tổng cộng bảy vị thú Đế ngự trị gần một nửa diện tích đại lục, bên dưới cấp tám ma thú như ta gọi là thú Vương làm việc dưới trướng của thú Đế có chỉ ít cũng phải một trăm vị”.

Franz trên đầu bỗng chốc đầy mồ hôi. Bảy vị thú Đế tương đương với bảy vị Thần cấp đỉnh phong của nhân loại, bên dưới lại là hơn trăm vị thú Vương tương đương với Thánh cấp đỉnh phong, cũng may ma thú cũng không hề có ý định tấn công xã hội loài người, nếu không chỉ cần một vị thú Đế thôi cũng đủ quét ngang đại lục.

“Đi thôi, chúng ta không có thời gian”.

Ben không để ý đến Franz tùy tiện đưa tay trao lấy cổ áo hắn, tay kia vẩy nhẹ một cái, không gian tựa như bị xé rách cuốn hai người rơi vào trong đó.

-----Phân cách-----

“Đây là đâu?”.

Franz ngơ ngác nhìn cảnh vật xung quanh, đây là một mảnh rừng rậm nhiệt đới rậm rạp có nét giống như rừng rậm Amazon, nhưng ở đây liền côn trùng cũng không có chứ đừng nói là động vật này nọ. Tất cả chỉ là một vẻ yên tĩnh đến lạnh người. Franz cảm giác được quanh đây ít nhất một dặm ngoài hắn và Ben ra liền không có một sinh vật nào khác. Vừa rồi Ben một mực cường hành xé rách không gian mười mấy lần liền truyền tống hai người đến đây. Cường giả như Ben đã có thể hiểu được một chút không gian pháp tắc, một lần xé rách không gian dịch chuyển như vậy ước chừng có thể trong nháy mắt đi hơn trăm dặm, truyền tống mười mấy lần nghĩa là Franz hiện giờ đã cách Bridge đến gần hai ngàn dặm cũng có đi. Hai ngàn dặm đã vượt qua khỏi biên giới của Ala đế quốc, có lẽ đây là biên giới của Zenit hoặc là Tinh Hà đế quốc đi.

“Đây là sâu trong Ma Ảnh uyên cốc, là lãnh địa của ta thú Đế”.

Ben liền trả lời nghi vấn của Franz. Ma Ảnh uyên cốc là một truyền thuyết của thế giới lính đánh thuê. Tương truyền ở sâu trong Ma thú sơn mạch có một uyên cốc rộng gần ngàn dặm, xung quanh đều là bốn vách núi cao dựng đứng, trên đỉnh tràn đầy vụ khí, theo như truyền thuyết đây là một di tích cổ chiến trường của Thần, ở đây có hàng loạt các di tích của nền văn minh xa xưa cùng rất nhiều thiên tài địa bảo, nhưng kỳ lạ là chưa ai có thể vào mà thoát ra được Ma Ảnh uyên cốc, có lời đồn rằng bên trong chính là nơi ở của Thần thú. Franz không ngờ truyền thuyết đó chính là thật.

“Đi thôi”.

Không để ý đến Franz, Ben tiếp tục đi về phía trước. Franz ngạc nhiên hỏi.

“Không xé rách không gian nữa sao?”

“Bên trong cấm khu của thú Đế là không được xé rách không gian”.

Ben tiếp tục đi bộ về phía sâu trong cánh rừng, nói là đi bộ nhưng tốc độ lại không hề chậm, dù là một kỵ sĩ cưỡi tọa kỵ phi nước đại cũng chưa chắc đã bằng được tốc độ của hắn. Franz lắc đầu cười khổ, xem như lần này là một chuyến lao lực rồi. Nghĩ xong hắn cũng phi thân lên cành cây mà chạy đi, trong mảnh rừng rậm này cây tuyệt đối là nhiều lắm, thậm chí là mọc phân tầng rậm rạp, cứ như thế tốc độ của hắn cũng không hề kém Ben bao nhiêu.

Đi hơn mười dặm đường cuối cùng Ben cũng dừng lại, ở đây ngược lại là một mảnh đất trống, phía trước là một ngôi đền bằng đá không biết được xây dựng từ khi nào. Kiến trúc rất lạ mắt không hề giống với bất kỳ kiến trúc nào ở Lion đại lục. Bao vây bên ngoài là một bức tường đá xám cao chỉ hơn hai mét, nổi bật nhất là cổng vào, hai cánh cổng không biết làm từ chất liệu gì hợp thành một đầu sư tử uy vũ. Nhìn cánh cổng Franz không tự chủ liên tưởng đến “Tam trọng Lã sinh môn”.

Đứng bên ngoài cổng Ben cung kính cúi người nói.

“Bẩm đế vương, Franz Bonaparte đã đến”.

“Cho vào”.

Bên trong đền bỗng vọng ra một giọng nói trung niên đầy uy nghiêm hấp lực, nhưng ẩn bên trong đó Franz cảm nhận được chỉ có hai từ: Lực lượng. Chakra trong người hắn tự động vận chuyển qua các mạch môn đối chọi lại với luồng uy áp đến từ giọng nói đó, phía ngực tựa như bị cái gì đó xiết chặt làm cho hô hấp cũng trở nên khó khăn.

“Susanoo”.

Một ngọn lửa vàng bùng lên biến hóa thành một bộ khung xương khổng lồ cao gần hai mươi mét, da thịt mọc ra, sau lưng Susanoo mọc ra hai cánh ảo ảnh một tầng vàng nhạt trong suốt, một tầng năng lượng màu vàng óng kim sắc bao bọc lấy thân thể Susanoo giống như một bộ áo giáp vô sĩ chỉ đồ lộ ra bốn cánh tay cường tráng lần lượt cầm gương Yata và thanh kiếm Totsuka với vỏ kiếm là một bầu rượu Sake. Gương mặt của Susanoo không hiện rõ như các Susanoo của tộc Uchiha trong manga mà bị che lấp bởi một chiếc mặt nạ samurai chỉ để lộ ra đôi mắt u hỏa màu đỏ yêu dị. Đây là bản thể Susanoo của của Franz sau khi dung hợp hai đôi mắt của anh em Itachi và Sasuke lại. Tuyệt vời nhất chính là Susanoo của Franz cũng kế thừa hai bảo vật từ Susanoo của Itachi là kiếm Totsuka và gương Yata. Bên trong manga bá đạo nhất phải nói đến Susanoo của Madara bởi vì nó là một bản thể hoàn chỉnh, còn Susanoo của anh em Itachi là những bản thể chưa hoàn chỉnh, điểm rõ ràng chính là Susanoo của hai anh em vẫn chưa có “chân” và cặp

tay phụ vẫn còn mơ hồ chưa có tác dụng rõ ràng lắm. Nhưng ở thế giới này Susanoo của Franz là một dị loại. Hai cặp cánh tay cơ bản đều hoàn chỉnh cường tráng, tuy không có chân, nhưng lại có một đôi cánh nhàn nhật đằng sau.

“Ồ”.

Bên trong vọng ra một tiếng trầm ngạc nhiên, uy áp cũng biến mất, cánh cổng tự động mở rộng ra. Ben cũng kinh ngạc nhìn vào hình thể khổng lồ trước mặt, Susanoo không phải hán chưa từng thấy nhưng nếu so với bây giờ thì quá khác biệt, hay nói cách khác là từ hình thể cho đến uy áp mà Susanoo trước kia và bây giờ mang lại căn bản là không cùng đẳng cấp.

Franz cũng thờ phào một hơi tán đi Susanoo, vừa rồi cũng may hán vận dụng đến lực lượng của Susanoo để chống lại uy áp mới có thể qua được một cửa, lực lượng của Thần cấp đỉnh phong quả là không thể dùng từ nào để diễn tả được, đạt đến cấp độ này thì sức mạnh không phải đến từ lực lượng nữa mà là đến từ quy tắc của thiên địa. Cũng như trận chiến của Zenki và Phara vậy, chỉ cần cái nhắc chân, nhắc tay của họ cũng đủ làm trời long đất lở bởi vì họ là Thần, là một trong những người sáng lập ra quy tắc của mảnh không gian này, từ quy tắc đó mang đến cho họ vô cùng, vô tận lực lượng, đó cũng là lý giải mà Sáng chế thần – sư phụ của Phara và Zenki nhận ra khi thăm bại ở Địa Cầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Tinh linh, Ải nhân, Long kỵ sĩ

Ben đưa Franz vào bên trong đền, kiến trúc bên trong cũng đa phần là bằng đá giống như bên ngoài, từ hoa văn cho đến các đường nét trang trí đều toát lên một vẻ trang nhã, cổ kính, không hề cầu kì mà lại tinh xảo, đẹp đẽ, vừa thoáng nhìn qua Franz cũng đã đoán chừng ngôi đền này có lịch sử ít nhất cũng vài trăm năm tuổi.

Ở chính giữa điện là một bức tượng hoàng kim cao hơn ba mươi mét có hình dạng như một con chó, nhưng trên thân nó lại phủ đầy lân giáp, tứ chi chắc khỏe với móng vuốt sắc lẹm, đôi mắt tỏa ra uy nghiêm vô hạn sống động, cả bức tượng cứ như một thực thể vậy, càng kinh ngạc hơn là Franz phát hiện ra từ bức tượng này làm hán có áp lực. Rất mạnh, đúng như vậy. Hai bên điện cũng là chín bức tượng nhỏ hơn cao chỉ khoảng hơn hai mươi mét là hình tượng của chín loài ma thú đỉnh cấp, nếu Franz đoán không nhầm thì đây chính là chín huyết thống cao nhất trong xã hội ma thú, cũng chính là chín thú Đế hiện tại. Chín bức tượng chia làm hai bên cùng quỹ phục xuống hướng về phía bức tượng to lớn giữa phòng như đang triều bái vậy.

“Vào đi người thanh niên”.

Bên sâu trong bỗng phát ra tiếng nói giống như khi trước, chỉ là không còn uy áp mà có một chút thương thức và hiếu kỳ. Theo tiếng nói đó, cánh cửa kim loại sau cùng phát ra vài tiếng ken két tự động mở ra. Khi Franz bước vào chỉ thấy phía trên cùng là một chiếc long sàng nhưng điều hán chú ý đầu tiên đó là bức tranh trên tường. Một lão nhân, hai thanh niên, một thiếu nữ và một chú chó như bức tượng hoàng kim phía ngoài. Đó rõ ràng là Sáng chế thần và những người bạn... khụ, à không là Sáng chế thần và những đồ đệ. Trong phòng có bốn người lần lượt là một thiếu phụ tinh linh, một lão Ải nhân, và hai trung niên.

Franz từng đọc trong sách cổ trong những năm trước chứng thần đại chiến chủng tộc trên Từ Lam tinh cầu rất nhiều, có đến hàng trăm chủng tộc, nhưng sau cuộc chiến chỉ còn lại Ải nhân, tinh linh và Long tộc còn ở lại với loài người chống chọi lại với ma tộc từ phía Evil đại lục, nhưng không hiểu sao chỉ vài ngàn năm sau hai chủng người lùn và tinh linh bỗng nhiên tiêu thất, Long tộc cũng trở nên cực kỳ khó gặp. Nhưng không ngờ hôm nay hai tộc Ải nhân và tinh linh lại xuất hiện ở đây.

“Thanh niên nhân, người rất tốt, không hổ danh là người được Thần chọn”.

Một trung niên nhân mỉm cười nhìn Franz nói. Nếu hán đoán không nhầm thì đây chính là thú Đế, bởi vì khí tức trên người hán có phần tương tự với Ben. Quả nhiên trung niên nhân nói tiếp.

“Ta tự giới thiệu đi, ta là thú Đế, người có thể gọi ta là Benzetie. Hai vị kia là đại trưởng lão của hai tộc tinh linh và Ải nhân, còn vị này truyền thuyết của nhân loại các người, long kỵ sĩ Gale”.

Franz giật mình nhìn vị trung niên kia, truyền thuyết của Lion đại lục, ngàn năm truyền kỳ một vị long kỵ sĩ, chỉ mới hai mươi tuổi đã đột phá Thánh giai, ba mươi tuổi trở thành đầu Thánh đỉnh phong, được Long tộc tán thành cưỡi trên người Hắc long cửu cấp, một mình cản ngàn vạn đại quân ma tộc cứu lấy nhân loại chúng sinh. Nhưng cũng kể từ trận chiến đó không ai còn thấy Gale nữa, có người nói hán đã bị thương và chết tại đầu đó, cũng có người nói Gale đã đạt đến cảnh giới đầu Thần chu du thiên hạ... hàng loạt giai thoại về hán được tạo ra ca tụng trở thành một bài văn mẫu trong sách giáo khoa, là hình tượng của một vị kỵ sĩ chân chính bảo vệ cả chủng tộc.

“Kính chào thú Đế, hai vị trưởng lão, Long kỵ sĩ đại nhân”.

Franz khom người chào bốn vị trưởng giả trong phòng, dù sao xét tuổi tác thì bọn họ cao hơn hán nhiều lắm. Không kể Long kỵ sĩ Gale đã gần ngàn năm tuổi, thú Đế thì càng không cần nói, hai tộc Ải nhân và tinh linh lại càng nổi tiếng là tuổi thọ dài, hán không thể so được. Quan trọng là trong đây lực lượng hán kém nhất.

“Không cần giữ lễ như vậy, dù sao ngươi cũng là Thánh kỵ sĩ, xét về địa vị đã ngang hàng với ta”.

Gale long kỵ sẽ khẽ vẫy tay nói. Franz ngạc nhiên một trận, hẳn biết Thánh kỵ sĩ có địa vị rất cao trong giáo đình nhưng không ngờ lại có thể so sánh được với Long kỵ sĩ. Nhìn biểu lộ của Franz Gale nói tiếp.

“Có lẽ ngươi không biết, Thần thánh giáo đình đó chính là di tích của Thần để lại. Mỗi người trong Thánh kỵ sĩ đoàn đều có mang một tia ý thức của Thần, vì Thần mà chiến đấu. Năm đó đánh bại ngàn vạn đại quân ma tộc cũng không phải chỉ có mình ta mà còn có một vị Thánh kỵ sĩ nữa, đó là... Nostradamus”.

“Nostradamus ? Giáo hoàng tiền nhiệm”.

Franz kinh hãi hô, Gale gật đầu.

“Àn, đúng là hẳn, năm đó thực lực của hẳn cũng không kém ta, nếu không phải hẳn liều mạng điều tra thiên cơ thì có lẽ giờ hẳn vẫn còn sống đấy”.

Qua một hồi trao đổi, Franz mới rõ ràng hơn một chút về các chủng tộc ở đại lục. Sau chúng Thần chi chiến các tộc đều bị thiệt hại rất nặng nề, sau đó lại trải qua hai lần ma tộc xâm lấn chỉ còn ba tộc như trên và nhân loại còn có thể chiến đấu. Cho đến trước lần thứ ba ma tộc xâm lấn, nhân loại bị ảnh hưởng bởi ý niệm của Zenki trở nên tham lam, tàn bạo muốn thống trị cả đại lục liền đi chiếm đoạt tàn sát những tộc khác. Ải nhân và Tinh linh quyết định rời đi, lui vào ma thú sơn mạch chung sống với ma thú tộc, Long tộc cũng dần dần chán ghét nhân loại cũng ẩn cư long đảo, kể từ đó nhân loại độc chiếm lượng lớn thổ địa nhưng một mình họ cũng phải chống chọi lại với ma tộc nên mỗi lần hạo kiếp bùng xuống nhân loại liền thiệt hại rất nặng nề, rất may là thiên phú của nhân loại là học tập và sinh sản rất tốt nên họ đứng vững cho đến bây giờ, đến các tộc còn lại cũng phải thừa nhận nhân loại là chủng tộc có khả năng thích nghi rất mạnh.

“Ngươi muốn cùng chúng ta liên minh nhưng đáng tiếc nhân loại làm chúng ta không thể tin tưởng”.

Tinh linh trưởng lão nhẹ nhàng nói. Tinh linh là một chủng tộc yêu hòa bình và tự nhiên, họ là những ma cung thủ trời sinh là thần xạ thủ, dù thiên phú loài người có cao đến bao nhiêu về khả năng bắn cung vẫn không thể so sánh được với tinh linh. Hơn nữa những mũi tên của tinh linh bắn ra đều có ẩn chứa ma pháp lực gia trì, nên uy lực không thể xem thường. Ải nhân lại là những chiến sĩ trời sinh, không ai cao quá một mét năm, Ải nhân chiến sĩ thường dùng đại phủ hai tay búa chiến đấu thị huyết, sức mạnh vô biên, họ chỉ yêu thích hai thứ là rượu và rèn sắt, những tác phẩm từ Ải nhân trên đại lục luôn được chào đón với giá cả rất cao.

Ải nhân trưởng lão trầm ngâm một chút nói.

“Nếu muốn kết minh cũng có thể nếu như...”

Mọi người đều nhìn Ải nhân trưởng lão tò mò, hẳn lại nhìn Franz nói tiếp.

“Nếu như ngươi có thể chấp chương nhân loại”.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Chiến tranh trước ngõ

“Nếu như ngươi có thể thống trị nhân loại”.

Ải nhân tộc đại trưởng lão phun ra một câu làm tất cả mọi người sửng sốt. Franz thì càng đờ mắt ra bởi vì khi đại trưởng lão Ải nhân tộc vừa dứt câu thì trong đầu hẳn cũng vang lên tiếng nói của hệ thống.

“Gây ra chính tuyến nhiệm vụ: Trở thành người đứng đầu nhân loại.

Mô tả: “Trong vòng năm năm ngươi phải trở thành người lãnh đạo toàn bộ nhân loại đại lục cùng với bách tộc kết minh lập thành chiến tuyến đối kháng ma tộc.

Nhiệm vụ ban thưởng: Huyết thống của Senju Hashirama, tập nhãn thuật Mộc độn, tiên nhân thuật.

Nhiệm vụ thất bại: Loại bỏ”.

Đánh bại đánh bại cũng gây ra nhiệm vụ rồi hử, còn là nhiệm vụ chính tuyến bắt buộc phải tiếp nhận. Nhưng phần thưởng đúng là hấp dẫn vô cùng, đó cũng là tiền vốn để Franz có thể chống lại Zenki sau này.

Hắn kiếp trước chỉ là một trạch nam không hơn không kém, đến thế giới này tuy hẳn có gia đình, có sức mạnh, có lãnh địa nhưng hẳn không hề có tham vọng. Ước muốn của hẳn rất đơn giản, đó là có đủ thực lực để bảo vệ những người mình yêu quý, bảo vệ lãnh địa, con dân của mình nhưng số phận của

xuyên việt giả bắt buộc hẳn không thể thực hiện điều đó một cách đơn giản, có lẽ đây đã là số mệnh.

Franz lại đề ý đến một chi tiết trong nhiệm vụ. Bắt buộc trong vòng năm năm hẳn phải trở thành người đứng đầu nhân loại vậy tức là ít nhất là năm năm sau hạo kiếp sẽ phủ xuống, Zenki hồi sinh, ma tộc xâm lấn đại lục sao. Nghĩ đến đây Franz hít sâu một hơi đối với Ải nhân tộc đại trưởng lão nói.

“Được, ta cam đoan với ngài trong vòng năm năm ta sẽ trở thành người đứng đầu của nhân loại, khi đó ta sẽ đại diện cho toàn bộ nhân loại kết minh với các tộc, như thế được chứ?”

Ải nhân đại trưởng lão vuốt vuốt bộ râu của mình hài lòng gật đầu.

“Như vậy tốt, Hải tộc bọn ta không biết như thế nào nhưng nếu ngươi làm được điều đó ta đảm bảo Ải nhân tộc và tinh linh tộc cùng các bộ tộc phụ thuộc sẽ vĩnh viễn là đồng minh của ngươi”.

Franz gật đầu tỏ vẻ đã hiểu. Lyon đại lục từng có quá khứ huy hoàng với hàng trăm chủng tộc, về sau chúng Thần chi chiến bách tộc suy tàn chỉ còn vài tộc lớn, các tộc bị suy yếu trở thành các bộ tộc phụ thuộc như nước chư hầu ở Địa Cầu vậy. Còn về Hải tộc Franz cũng không có ý định đi tìm bọn họ. Dù sao thì quan niệm của bách tộc đối với nhân loại đều không khác nhau là mấy. Chỉ khi nào Franz đảm bảo được địa vị của mình ở thế giới nhân loại thì khi đó hẳn mới có tư cách bước vào đàm phán với bách tộc.

-----Phân cách-----

Việc bàn chuyện kết minh với các tộc cũng mất hết một ngày thời gian. Đến chiều tối Ben lại xé rách không gian đưa Franz về đến Bridge. Franz tỏ ý muốn lôi kéo vị long kỵ sĩ đáng kính trở về nhưng Gale từ chối. Ngàn năm sống trong thế giới của ma thú cùng bách tộc hẳn đối với thế giới nhân loại xác thực rất xa cách nếu không muốn nói là chán ghét, hơn nữa Franz còn biết hẳn một mực truy cầu con đường đột phá đến đầu Thần hậu kỳ đỉnh phong. Gắn ngàn năm tích lũy năng lượng xuống khi linh khí của đại lục được giải khai Gale trực tiếp vượt ba cấp đột phá đến đầu Thần hậu kỳ, cộng với tọa kỵ ở nhân loại thế giới hẳn hầu như vô địch.

Trở về đến Bridge có một điều làm Franz phải lưu ý, khi về thú Đế từng nhắc nhở gần đây lãnh địa của các thú đế và bách tộc không hề yên ổn, không biết vì lý do gì mà các sinh vật ở tầng chót lại phát sinh bạo loạn khó kiểm soát, chỉ sợ thế giới nhân loại cũng sắp không yên ổn. Hẳn dự định một thời gian nữa sẽ lại tiến vào lãnh địa của thú Đế xem như thế nào.

“Thiếu gia, có tin tức từ pháo đài Noucamp”.

Karla bỗng nhiên tiến vào nói. Hiện nay Âm bộ đã phát triển bao trùm cả đại lục, đặc biệt là Ala đế quốc, từ một tổ chức tình báo dựa vào gia tộc Bonaparte hiện nay Âm bộ đã có thể tự hành vận động, có hệ thống quản lý, nguồn lực kinh tế riêng, tất cả đều được hậu thuẫn từ Bridge.

“Tin tức từ Âm bộ báo về, ngày hôm qua, gia tộc Hinkin tạo phản đánh chiếm pháo đài Noucamp cùng hai tòa pháo đài khác ở phía nam, quân phản loạn ước chừng có mười vạn người đang có xu hướng tiến về Muchen”.

Karla hơi gấp nói, bởi vì tốc độ truyền tin quá chậm nên sự việc xảy ra ngày hôm qua nhưng đến hôm nay mới đến được tổng bộ Bridge, đây cũng là bất đắc dĩ bởi vì Franz không biết chế tạo điện thoại di động để cấp cho thuộc hạ. Trong cửa hàng hệ thống có bán bộ đàm nhưng cũng chỉ có thể sử dụng cho từng nhóm và giới hạn trong cự li ngắn nên ứng dụng vào truyền tin là không lý tưởng.

Nghe Karla báo tin Franz vội vã kéo ra bản đồ. Bên trên biểu thị biên phòng phía Nam có tổng cộng năm tòa pháo đài, ba tòa pháo đài mà gia tộc Hinkin chiếm đóng hợp thành một hình tam giác tương trợ lẫn nhau vốn là tấm tường chắn cuối cùng của đế quốc ở phía Nam.

“Nếu gia tộc Hinkin chỉ có mười vạn quân mà muốn đánh chiếm kinh thành thì là điều không tưởng đấy”.

Franz ngẫm nghĩ một chút cảm thấy có điểm kỳ lạ. Mười vạn quân tuy nói đối với một gia tộc là một con số lớn nhưng nếu muốn từ Noucamp đánh vào kinh thành thì là điều không thể. Mười vạn cấm quân cùng Ma pháp sư quân đoàn cũng không phải ăn chay đấy. Hơn nữa phía Nam còn có hai quân đoàn là Thiên Lang và Thiết Huyết, chỉ cần một trong hai quân đoàn này cũng đủ để bẹp mười vạn quân đội tạp nham đó rồi, vậy mà gia tộc Hinkin dám tạo phản sao? Trừ khi...

“Là gia tộc Carlos!”

Franz bỗng kinh hãi, hẳn lại nhớ đến âm mưu mà Talon nói. Năm tòa pháo đài phía Nam có bốn tòa nằm trong tay Thiên Lang và Thiết Huyết quân đoàn. Chỉ có pháo đài Noucamp là do sư đoàn độc lập của Talon đóng giữ. Giả sử nếu hai đại quân đoàn muốn tạo phản mà nói thì Noucamp sẽ trở thành cái đinh giữa đường. Chính vì vậy nên họ muốn loại bỏ sư đoàn độc lập khỏi Noucamp. Cũng chính vì vậy mà gia tộc Hinkin mới dễ dàng đánh chiếm được ba tòa pháo đài như vậy.

Ba mươi vạn quân với hai quân đoàn chính quy, chỉ sợ Cẩm quân cũng không trụ nổi bao lâu với địa hình bằng phẳng của nội địa đế quốc, huống chi Thiên Lang quân đoàn là quân đoàn có số lượng Thiên mã kỵ sĩ tối đa. Nghĩ đến đây Franz không dám tưởng tượng nữa vội vàng nói.

“Gửi cấp báo về gia tộc nhắc nhở gia chủ phải đề phòng gia tộc Carlos, không được để bọn họ rời khỏi đế đô được. Phát lệnh xuống binh sĩ tình trạng chiến tranh cấp một, toàn bộ chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta có thể trở về cứu viện đế đô bất cứ lúc nào”.

“Vâng, thiếu gia”.

Nhìn Karla đi thực hiện mệnh lệnh Franz ngã người xuống ghế thở phào một tiếng. Không hiểu sao hẳn vẫn có cảm giác gì đó rất lạ. Carlos là một trong

năm đại gia tộc gây dựng nên Ala đế quốc, nội tình của đế quốc bọn hắn rõ hơn ai hết. Gần ngàn năm qua đế quốc vẫn duy trì cân bằng giữa ba thế lực đứng đầu là Hoàng tộc, Carlos và Bonaparte gia tộc. Không ai có thể đẩy ngã được ai, huống chi trong tay Hoàng tộc nắm giữ vũ khí nguyên tử là Ma pháp sư quân đoàn, đế quốc cũng còn bốn cánh quân khác nữa, họ thành công đảo chính thì sẽ giữ vững được quyền lực được sao? Vậy bọn họ dựa vào đâu để tạo phản đây này? Bất chợt bóng mây chiến tranh đã bao trùm lấy toàn bộ đế quốc Ala rộng lớn, và nó cũng bắt đầu cho một truyền thuyết của đại lục Lion.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Máu và lửa

Đế đô Muchen, kinh thành ngàn năm của Ala đế quốc là biểu tượng cho sự anh hùng, bất khuất của dân tộc Ala vùng lên chống lại sự thống trị của đế quốc Zenit. Ngàn năm lập quốc Ala chưa một lần dời đô, thành Muchen cũng từ một tiểu thành phát triển thành một trong những tòa thành to lớn nhất đại lục, nơi mà mọi người dân Ala đều hướng đến. Nhưng hôm nay cả tòa thành đều chìm trong sự trầm lặng, tin tức tộc Hinkin phản loạn đã truyền khắp đế đô, thảm kịch mười năm trước lại tái hiện, pháo đài Noucamp thất thủ, vùng nội địa đế quốc đứng trước nguy cơ bị xâm lấn.

Bên trong hoàng cung, Nikolai đại đế bấy giờ thân thể suy nhược, già nua, đầu còn gì là vẻ một vị vua hùng tâm tráng chí như ngày nào. Hai mươi năm làm thái tử, tám mươi năm làm đại đế của Ala đế quốc, Nikolai đại đế đã mở mang bờ cõi đế quốc hàng ngàn dặm, chưa lần nào phải nhún nhường trước Zenit. Nhưng đây lại là lần đầu tiên ông đối mặt với một cuộc phản loạn.

Trong điện ngoài Nikolai đại đế còn có hai người nữa, chính là Heter và gia chủ của gia tộc Philip. Ba lão nhân từng là chiến hữu, giờ là ba trong bốn người quyền lực nhất đế quốc. Nikolai đại đế đôi mắt đã già nhưng trong đó vẫn ẩn chứa sự tinh minh nhìn hai người bạn già của mình hỏi.

“Mọi chuyện đã điều tra rõ ràng?”

Heter gật đầu nói.

“Đúng vậy, bọn họ đã hành động trước chúng ta, giờ chúng ta không thể chần chừ được nữa, phải hành động sớm hơn dự kiến thôi”.

Nikolai đại đế không trả lời mà lại nhìn Philip. Nếu nói người mà Nikolai đại đế tin tưởng nhất thì không phải là người thân của mình mà chính là Philip. Lịch sử của hai gia tộc có sự gắn bó lâu đời nhất, từ trước khi Ala đế quốc hình thành thì hai gia tộc cũng đã đi lại rất gần, có thể gọi là môi hở răng lạnh. Cả hai gia tộc đều có sự hiểu ngầm ở trong lòng.

“Đã dự kiến cho tình huống xấu nhất, khi cuộc chiến nổ ra ta sẽ đưa mọi người rút về phương bắc”.

Philip bình tĩnh nói. Mọi việc đã vượt quá tầm kiểm soát của họ, buộc mọi người phải hành động trước khi quá muộn, Philip trong lòng thầm thở dài, trải qua trận chiến này đế quốc Ala sẽ còn lại bao nhiêu. Ngừng một chút Philip lại nói tiếp.

“Nhưng ta vẫn không hiểu họ làm vậy có ích gì đây? Cả ngàn năm chẳng lẽ họ vẫn không hiểu được sao?”

Mọi người đều lâm vào trầm mặc. Đó cũng là vấn đề mà cả ba người nghĩ nát óc cũng không ra được. Lát sau Nikolai đại đế đôi mắt tỏa ra tinh quang nói.

“Không cần biết động cơ của họ là gì. Chúng bất nhân thì đừng trách ta bất nghĩa. Lệnh cho người bên dưới, lập tức hành động”.

“Vâng, thưa đại đế”.

-----Phân cách-----

Pháo đài Etihad là một tòa pháo đài tiền tiêu của Ala đế quốc, nó được xây dựng từ hai trăm năm trước khi các mốc biên giới giữa Ala và Tinh Hà được xác định, từ đó giữa hai đế quốc vẫn giữ mối quan hệ bang giao hòa hảo. Bình thường thì binh lính thường trú ở đây chỉ là hai vạn, quá ít cho một tòa pháo đài phòng thủ cả ngàn dặm núi rừng phía Tây. Kể từ khi nhận được tin tình báo của Franz, đế quốc lập tức tăng cường hai vạn quân từ Thiên Long quân đoàn đến thường trú, nhưng ai cũng biết lực chiến đấu của quân đoàn này như thế nào, đứng bét so với sáu quân đoàn khác, thậm chí đến một đội Thiên mã kỵ binh cũng không có.

Gọi là pháo đài Etihad nhưng thực tế nó là cả một quần thể do năm pháo đài nhỏ bao quanh một tòa chủ pháo đài cấu thành. Ngàn dặm vùng núi phía tây, sáu tòa pháo đài đứng sừng sững dựa vào núi trở thành bức tường phòng ngự cho đế quốc. Giữa các tòa pháo đài với nhau luôn là những thung lũng rộng, pháo đài đứng tại cao điểm có thể quan sát được tình hình của cả một vùng rộng lớn. Có thể nói đây là một vùng đất mà một người thủ vạn người công.

Mine là một tiểu đội trưởng binh thường đóng giữ ở tiểu thành phía Tây Etihad, ở nơi đây có một tòa phong hỏa đài cao hơn hai mươi mét, có thể báo hiệu cho chủ thành trung tâm cách đây hơn năm trăm dặm. Quân đóng giữ ở tòa tiểu thành này chỉ là một ngàn người, nếu gặp phải địch nhân chắc chắn họ sẽ chết không thể nghi ngờ, bởi thế mà họ còn bị trêu chọc là cảm tử quân.

Từ vài tháng trước cả cứ điểm pháo đài Etihad được tăng quân viện, cấp trên hạ lệnh phải chú ý đến động tĩnh xung quanh, mọi binh lính ở tòa tiểu thành này ai cũng hoang mang lo sợ, ai cũng biết chiến tranh sắp đến gần. Rồi không biết vận mệnh của họ sẽ đi về đâu. Hôm nay cũng bình thường như bao ngày khác, Mine dẫn tiểu đội mười người của mình đứng gác trên đầu pháo đài. Tường thành được xây dựng dựa vào núi, cách mặt đất đến hơn hai mươi mét, địa thế dốc đứng, hiểm yếu là chỗ dựa duy nhất của quân phòng ngự trong pháo đài. Mine nhìn về xanh thẳm núi rừng phía xa chợt cảm thấy điều gì đó không ổn, một ngày pháo đài cử ra một trăm lính trinh sát do thám trăm dặm quanh pháo đài, nhưng không hiểu tại sao bây giờ đã đến trưa nhưng vẫn không hề có một người nào trở về. Chỉ có hai giả thuyết là họ bị ma thú tấn công hoặc bị quân địch phục kích.

“Đội trưởng, người nhìn”.

Bỗng một binh lính hô to. Mine vội chạy đến đầu thành nhìn xuống dưới, trời ạ, cả một rừng đầu người lấp ló giữa hàng cây cối rậm rạp đang từ từ tiếp cận pháo đài. Giáp phục màu vàng của họ biểu hiện rõ thân phận là binh lính của đế quốc Tinh Hà. Nhưng đáng sợ hơn Mine nhìn thấy giữa hàng ngàn binh sĩ đó là một vật thể to lớn. Không, phải nói là một ống thép to lớn, đặt trên một cỗ xe do tượng hình ma thú kéo đi. Đây rõ ràng là một cỗ công thành ma tinh pháo.

“Mau mở ra ma pháp trận phòng ngự, kéo chuông, địch tập kích”.

Mine hướng về phía sau hét to, cả tiểu thành vang lên tiếng leng keng báo hiệu, binh lính rời thành một đoàn mỗi người một việc. Ở phía dưới Tinh Hà đế quốc quân đội dường như cũng phát hiện ra mình bị lộ, hàng ngàn người lật bỏ nguy trang hô vang xung phong về tòa tiểu thành. Ma tinh pháo xoay nòng về phía tường thành chợt chớp sáng.

“Oanh”.

Một quả cầu năng lượng đỏ sẫm với tốc độ cực lớn va đập vào cửa thành, Mine chỉ thấy cả mặt đất rung chuyển, tường thành chỉ như muốn đổ sập xuống. Ma pháp trận của họ vẫn chưa kịp mở, tường thành phải trực tiếp đối mặt với sức công phá cực lớn của ma tinh pháo.

“Không xong rồi, tường thành sập rồi”.

Phía dưới binh sĩ trở nên hỗn loạn, tường thành cuối cùng cũng không chịu được sức công phá của ma tinh pháo mà đổ sụp xuống một lỗ hổng lớn. Tinh Hà đế quốc binh sĩ đua nhau hướng về lỗ hổng đó tràn vào.

“Mọi người tử thủ lỗ hổng, mau đốt phong hỏa đài”.

Mine biết bọn họ xong, tường thành đã bị phá vỡ, điểm tựa duy nhất của họ đã sụp đổ, giờ chỉ còn hi vọng có thể báo về cho chủ thành biết được địch nhân đã tấn công.

“Vi đế quốc, hi sinh, giết”.

Mine dẫn đầu năm trăm binh sĩ đứng trước lỗ hổng chờ đợi địch nhân tiến đến. Chỉ có tử thủ ở lỗ hổng mới hạn chế được lợi thế quân số của địch nhân. Năm trăm người đứng thành năm hàng ngang lấp lại lỗ hổng, trong đôi mắt ai cũng tràn ngập sự quyết liệt cùng hận thù. Tổ quốc nuôi dưỡng chúng ta, giờ đã đến lúc chúng ta đáp đền tổ quốc.

“Ala đế quốc muôn năm, quyết tử vì đế quốc quyết sinh, giết”.

“Giết, giết, giết”.

Hàng ngàn người bắt đầu lao vào nhau mở màn cho cuộc chiến đẫm máu giữa hai đế quốc. Không ai lùi bước, phía trước họ là địch nhân, phía sau lưng là quê hương, đất nước, hôm nay họ đứng đây vì tranh thủ cho đế quốc chút ít thời gian để phòng ngự địch nhân.

Phía phong hỏa đài, hai mươi binh sĩ cầm đuốc chạy đến muốn đốt cháy phong hỏa đài. Thế nhưng trên bầu trời bỗng xuất hiện từng chấm nhỏ li ti màu đỏ rơi xuống, gần hơn, gần hơn nữa, hiện rõ trong mắt từng binh sĩ rõ ràng là từng quả cầu lửa khổng lồ.

“Oanh”

“Oanh”.

“Oanh”.

Hạt loạt tiếng nổ vang lên cùng tiếng hét thảm của binh sĩ Ala bốc cháy lăn lộn dưới đất. Trên bầu trời đang bay lượn rõ ràng là trăm chỉ đại điều khổng lồ, chở trên lưng là một kỵ sĩ và một người mặc áo bào đỏ ma pháp sư. Đây là Lôi Ưng kỵ binh của Tinh Hà đế quốc, lực lượng không quân chủ lực của đế quốc này.

Mine nhìn thấy cảnh binh sĩ bốc cháy, đau đớn, thống khổ, đôi mắt đỏ ngầu tìm kiếm không được chảy xuống hai hàng huyết lệ. Hắn cảm trường kiếm đâm vào tim một binh sĩ, giải thoát cho hắn khỏi sự thống khổ. Hôm nay bọn họ không thể chạy thoát, không ai có thể còn sống rời khỏi pháo đài. Mine tháo xuống khi giáp của mình, chỉ để lại y phục vải bố bên trong, cầm ngọn đuốc châm vào chính thân thể mình. Cả người hắn bốc cháy lên hùng hục như ngọn lửa nhiệt huyết trong người hắn. Giữ muôn trùng hỏa vũ Mine lao nhanh về phong hỏa đài, dù đau đớn thế nào hắn cũng không kêu rên một tiếng, trước mắt hắn bây giờ chỉ là màu đỏ, của máu và của lửa.

“Ala để quốc muôn năm”.

Mine gào lên một tiếng rồi nhảy vào phong hỏa đài. Phong hỏa đài khổng lồ bốc cháy, đốt lên cột khói cao ngùn ngụt tỏa ra cả trăm dặm, trong đầu đó không khí vẫn thoang thoảng mùi máu, tiếng la hét, tiếng hô vang để quốc muôn năm của những người con Ala kiên cường, bất khuất.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Nhiệm vụ kêu gọi liên hồi

Đình, nhiệm vụ chính tuyến:

Tên nhiệm vụ: Đẩy lui cường địch

Nội dung: Tỉnh Hà để quốc cùng Zenit để quốc phát binh xâm lược Ala, pháo đài Bridge trở thành bức tường cuối cùng bảo vệ Ala để quốc, hãy đánh lui hai mươi vạn quân đội Tỉnh Hà để quốc đến từ phía Tây, bảo vệ hòa bình cho để quốc.

Nhiệm vụ ban thưởng: Lôi động “Kỳ Lân”, “Hắc Âm Hành chi thuật”, “Ngũ trọng Lã Sinh Môn”, 1 triệu Exp, ba trăm ngàn bạc.

Nhiệm vụ thất bại: Loại bỏ”.

Đang ở trong phủ thành chủ phê duyệt công việc Franz bỗng nhận được thông báo từ hệ thống. Chẳng lẽ để quốc Tỉnh Hà đã đánh đến pháo đài Etihad sao? Nghĩ đến đây Franz chợt gọi.

“Karla”.

“Vâng, thiếu gia”.

Karla vô thức xuất hiện trong không khí, từ khi trở thành đội trưởng Âm bộ, Karla đa số thời gian cũng túc trực bên Franz như một cận vệ để thuận tiện cho việc truyền tin tức. Franz nói.

“Đã có tin tức gì từ Etihad chưa?”

Karla hơi ngạc nhiên không hiểu vì sao thiếu gia bỗng nhiên lại hỏi đến vấn đề này nhưng vẫn không nghi vấn mà trả lời.

“Vẫn chưa có thiếu gia, khi nào có tin báo thuộc hạ sẽ lập tức báo cáo”.

“Tốt, ngươi lui đi”.

“Vâng”.

Karla đi rồi Franz ngã người ra lưng ghế suy nghĩ. Hệ thống không thể nào đột nhiên phát ra nhiệm vụ. Nhất định là đã xảy ra chuyện gì đó gây ra nhiệm vụ hệ thống nhưng tốc độ truyền tin ở thế giới này thực sự quá chậm, làm hắn không kịp biết được tình hình.

Hắn lại xem phần thưởng nhiệm vụ, 1 triệu điểm kinh nghiệm mà nói đối với hắn hiện tại chưa thỏa mãn để lên cấp, chỉ vừa đủ một phần sáu, ba trăm ngàn bạc Franz cũng đã có dự định, hắn sẽ chọn mua chú ẩn hai của Thiên Chi ẩn chú. Phong cách chiến đấu hiện tại của Franz dựa vào nhẫn thuật rất nhiều. Hắn tự biết thể thuật của hắn so với bình thường cao thủ còn có thể chấp nhận được, nếu so với siêu cấp cao thủ trong tương lai hắn phải đối mặt thì nát đến không chịu nổi. Bởi vậy trước khi có được huyết thống của Hokage đệ nhất vấn đề chakra của hắn vẫn rất cấp thiết, Thiên Chi ẩn chú vừa vận giải quyết được vấn đề này. Đồng thời Franz cũng nhận ra một điều. Cần phải luyện tập thể thuật nhiều hơn, nếu thực sự cần thiết hắn có thể bỏ ra một số bạc để mở ra bát môn.

Lại nói đến ba nhẫn thuật, Kỳ Lân chính là một loại nhẫn thuật cực mạnh mà Sasuke dùng để quyết đấu với Itachi, trong manga đầu tiên Sasuke dùng “Hào long hỏa thuật” đem một lượng lớn không khí đun nóng làm tăng thêm khí lưu tạo ra lôi vân, sau đó lại vận dụng lôi động tạo thành hình kỳ lân dựa vào mưa to đánh trúng Itachi nhưng cuối cùng bị Itachi dùng Susanoo đỡ được. Điều đặc biệt của nhẫn thuật này là vận dụng chakra khá ít, bởi vì tạo ra thiên lôi mạnh mẽ như thế không phải dựa vào chakra của bản thân mà chính là năng lượng của không khí dẫn xuất ra thiên lôi tự nhiên, xác suất đánh trúng của thuật này cũng rất kinh người, cao hơn một trăm phần trăm bởi vì tốc độ của sấm sét chỉ bằng một phần ngàn giây, nhanh đến độ không thể né tránh. Tuy nhiên đối với hệ thống mà nói thuật này cần bản chỉ là một cái kết ấn chọn thuật Kỳ Lân, tức thì mây đen sẽ kéo đến đem đối thủ đánh chết. Thật là một nhẫn thuật tuyệt vời.

Hắc Âm Hành chi thuật là một loại nhẫn thuật bá đạo do Hokage đệ nhị sáng tạo ra. Khác với Nguyệt Độc của Sharingan cần phải nhìn vào mắt đối phương mới có thể thi triển, Hắc Âm Hành chi thuật chỉ cần niệm một tiếng, đối phương sẽ lâm vào cảnh bóng tối sâu thẳm mất đi ánh sáng trong vòng một phút. Đây tuyệt đối là một sát chiêu, thử tưởng tượng đang đánh nhau dưới bóng đèn nê - ông, đột nhiên cúp điện, người không thấy gì, đối thủ lại có thiết bị nhìn đêm chém người một đao, thử hỏi xem người có sống được hay không.

Ngũ trọng Lã Sinh Môn là một thuật phòng ngự trâu bò từng được Hokage đệ nhất sử dụng. Thuật này triệu hoán ra năm tảng Lã Sinh Môn tạo ra năm lớp phòng ngự siêu cường, mạnh hơn nhiều so với Tam trọng Lã Sinh Môn mà Orochimaru từng sử dụng. Tuy Franz đã có Quân Phối sức phòng ngự cũng không kém nhưng có thêm Lã Sinh Môn thì lại càng tốt. Ông bà có câu “thà dư còn hơn thiếu” mà.

YY là như vậy nhưng Franz cũng không quên được nhiệm vụ mình phải đối mặt. Hai mươi vạn quân Tinh Hà đế quốc cũng không phải là dễ găm như vậy đâu. Tinh Hà đế quốc lãnh thổ hơn một nửa là thảo nguyên, họ có một lực lượng kỵ binh tinh nhuệ và hùng mạnh nhất đại lục, đó chính là căn cơ của Tinh Hà đế quốc. Franz ước chừng trong hai mươi vạn đại quân đó chỉ ít cũng phải có gần mười vạn là kỵ binh rồi. Trong khi Bridge mới trải qua một trận đại chiến, quân số cũng chỉ vừa đủ năm vạn, tỷ lệ một chọi bốn. Tuy nói Bridge tường cao, hào sâu, nhưng khó có thể ngăn chặn được mười vạn thiết kỵ Tinh Hà đế quốc dẫm nát. Mọi chuyện cũng phải chờ đợi tin tức từ pháo đài Etihad truyền đến.

Lại nói đến nhiệm vụ của hắn cũng không phải là ngăn chặn đại quân của Tinh Hà đế quốc như vậy mà phải là đánh lui, tức là phải đuổi Tinh Hà đế quốc quân đội khỏi lãnh địa của Ala đế quốc tạo điều kiện cho Hồ Gầm và Hùng Ưng quân đoàn đánh bại quân đội của Zenit. Năm vạn đánh đuổi hai mươi vạn, nếu thành công thì đây chẳng phải là kỳ tích sao, thanh danh của hắn nhất định sẽ vang dội cả đại lục. Đây chính là cơ hội mà cũng là thử thách.

Đúng lúc này hệ thống lại vang lên thông báo.

“Chính tuyến nhiệm vụ:

Tên nhiệm vụ: Ủng hộ tân vương

Nội dung: Gia tộc Carlos ngấm ngầm cùng đại hoàng tử khởi binh tạo phản đánh chiếm đế đô cùng vùng đất phía nam đế quốc, giết chết Nikolai đại đế. Nhị hoàng tử dưới sự bảo hộ của hai gia tộc Bonaparte và Philip trốn chạy được lên phía bắc tập hợp lại quân đội chuẩn bị đối kháng lại với phản quân. Nhiệm vụ của ký chủ phải trong vòng một tháng ủng hộ Nhị hoàng tử lật đổ tân vương đánh bại quân phản loạn, giành lại đế đô.

Nhiệm vụ ban thưởng: Nhẫn thuật “Đại ngọc la toàn hoàng”, Nhất vĩ một đầu, một phiếu quay thưởng, 2 triệu Exp, hai trăm ngàn bạc.

Nhiệm vụ thất bại: Bị đế quốc ruồng bỏ, truy sát đến tận chân trời góc bể”.

Hôm nay nhá hàng một chương, mai thi xong lại rảnh ra thêm chương nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Sự thật chớp mắt

Chủ pháo đài Etihad được xây dựng cách đây hàng trăm năm, kiến trúc pháo đài hình bán nguyệt, ba mặt giáp với trung du, mặt sau dựa lưng vào núi. Pháo đài Etihad phân bố gồm nội thành và ngoại thành, tường thành phía trong cao hơn phía trước, có một con đường đá dốc thoải hẹp kéo dài từ cổng nội thành ra phía ngoài. Đầu thành phân bố thành các cứ điểm theo các tháp đá cao, bên trong còn có cả ma tinh pháo, sào nhô (nỏ) để phòng thủ.

Hơn hai trăm năm tòa pháo đài này vẫn chưa hề phải trải qua thêm một lần đại chiến nào, nhưng hôm nay từ xa vài chục dặm cũng có thể thấy rõ ràng từng cột khói đen nghi ngút từ nội thành bốc lên. Trước cổng thành, trên tường thành, trong nội thành, xác chết nằm la liệt, có của binh sĩ đế quốc Tinh Hà, có của binh sĩ Ala đế quốc, nhưng nhiều nhất vẫn là tầng lớp bình dân.

Vady là một viên tướng đã ở trong quân hơn mười năm thuộc biên chế của quân đoàn Thiên Long giữ chức vị doanh trưởng nắm giữ một ngàn người. Hôm qua từ phía tây một loạt ba cột khói đen đồng thời bốc lên. Tất cả mọi người đều biết nơi đó, là ba tòa phong hỏa đài của Etihad, chỉ trong một ngày cả ba tòa đều bị diệt chủng tỏ họ đã bị bao vây chặt chẽ. Sư đoàn trưởng đã gửi tin về triều đình mong có viện quân nhưng đến nay vẫn bất vô âm tín.

Hôm nay Etihad đã chống đỡ qua ba đợt sóng tấn công của quân đội Tinh Hà đế quốc, bọn chúng có gần trăm khẩu ma tinh pháo liên tục bắn phá vào phòng ngự trận của pháo đài. Lực lượng Tinh Hà trước pháo đài lúc nào cũng duy trì ở con số mười vạn, thay phiên nhau cường công, tuy bị quân thủ thành đẩy lui nhưng Vady biết đây chỉ là món khai vị mà thôi. Không biết bọn họ có thể chống đỡ được bao lâu, một ngày, năm ngày, hay... không biết nữa. Họ là người lính, nhiệm vụ của họ là phải thủ vững tòa pháo đài này.

Các Etihad chừng năm dặm là một tòa đại doanh, tường bông kéo dài gần mười dặm, trên cổng đại doanh cắm một đại kỳ màu vàng ở giữa một con điều màu đen to lớn đại biểu cho hoàng thất Tinh Hà đế quốc. Ở giữa trung tâm doanh trại là một trường bông lớn hơn xung quanh gấp năm lần, bên trên treo ba tiểu kỳ lần lượt màu đỏ vàng xen kẽ nhau, đây chính là soái trường của quân đội Tinh Hà. Bên trong là một dãy bàn hình bán nguyệt, ngồi ở vị trí chủ tướng là một thanh niên gần ba mươi tuổi, tóc đen dài búi cao, đôi mắt đen, hơi lõm vào hốc mắt có vẻ âm trầm, trên người mặc một bộ trọng giáp màu vàng, trước ngực viền văn màu đen hoa văn ma pháp trận, hộ tâm kính sáng lóa lên một viên ma hạch màu lam, hai bên giáp tay lại là từng vòng bao quanh hai viên ma hạch màu đỏ, vừa nhìn đã biết không phải vật tầm thường. Đây chính là Jarod, đương kim Thái tử của đế quốc Tinh Hà, thiên tài quân sự được xem là ngôi sao sáng của Tinh Hà đế quốc.

Ngồi dặt sang hai bên là hai mươi vị tướng, ai cũng mặc trọng giáp, mang trường kiếm sáng loáng, ngoại trừ một vị lão nhân mặc áo bào ma pháp sư âm thầm ngồi cạnh Thái tử điện hạ. Ngoài ra còn có một người mà Franz sẽ không bao giờ quên được – Davis.

Vốn dự kiến của quân bộ đế quốc Tinh Hà chính là bí mật đánh chiếm ba tòa phong hỏa đài sau đó đánh úp pháo đài Etihad, tiến quân thần tốc đến pháo đài Bridge làm đế quốc Ala không kịp trở tay. Để thực hiện kế hoạch Tinh Hà đế quốc thậm chí không tiếc vận dụng Lôi Ứng kỵ binh cùng ma pháp sư. Thế nhưng họ lại đánh giá thấp tinh thần chiến đấu của binh sĩ trong ba tòa tiểu pháo đài, không hề có một ai chạy trốn, tất cả đều hi sinh vì đế quốc chặn bước tiến của quân đội Tinh Hà suốt một ngày, cũng thông báo cho chủ pháo đài Etihad biết được tin tức.

“Các vị, hiện tại tình hình so với kế hoạch quân bộ định ra đã bị trễ hai ngày, nếu chúng ta cứ bị cản lại tại Etihad này về sau đánh đến Bridge sẽ càng khó khăn hơn, các vị tướng quân ở đây có cao kiến gì không?”

Jarod trầm trọng nói. Kế hoạch này vốn là do hắn đề ra, nếu thực hiện không được tốt thì danh vọng của hắn sẽ bị ảnh hưởng rất lớn. Nói đến thì Jarod phải cảm ơn Franz, bởi vì ban đầu vị trí Thái tử vốn không thuộc về hắn mà là định truyền cho em trai của Jarod, chính là người bị Franz giết chết. Chính vì vậy mà Jarod mới có thể thuận lợi được chọn làm Thái tử.

Tất cả mọi người trong doanh trường đều im lặng, bất lực. Pháo đài Etihad quá vững chắc, khác với các tòa tiểu thành ở phong hỏa đài, ma tinh pháo không có uy hiếp gì nhiều lắm đối với Etihad, tuy rằng Tinh Hà đế quốc quân lực đông gấp bốn, nhưng một nửa là kỵ binh, không phù hợp với công thành chiến, nên bọn họ chỉ có mười vạn bộ binh lưu động trên chiến trường.

“Thái tử điện hạ, hôm nay ta quan sát thấy sức chiến đấu của quân phòng ngự thành khá yếu, chúng ta thiết hại chủ yếu là do hỏa lực tầm xa của ma tinh pháo và cung thủ của đối phương. Nếu có thể áp chế được lực lượng này, chiến thắng sẽ thuộc về chúng ta”.

David ngồi bên cạnh bỗng cất tiếng nói. Jarod như phát hiện ra điều gì, đôi mắt liền sáng lên nói.

“Tốt, ta đã có cách, chúng ta sẽ nghe lệnh”.

-----Phân cách-----

Đế đô Muchen ngày hôm nay trên bầu trời phủ một màu xám âm đạm, trên phố xá không một bóng người, trên đường xao xác lá bay lạnh lẽo như một tòa tử thành. Ai cũng cảm giác được có một điều không lành đang đến. Ala đế quốc sắp phải đối mặt với một tai họa cực lớn.

Khác biệt với bên ngoài, trong hoàng cung giờ là một trận yến tiệc linh đình, đại đế cho mời toàn bộ bá quan, văn võ trong triều dự tiệc. Tứ đại gia tộc đều có người tham dự. Đại đế ngồi ở trên cao nhất, phía dưới lần lượt là gia chủ của tứ đại gia tộc, về phần gia tộc Bonaparte vì Duss đã đi lên quân đoàn ở Tây Bắc nên chỉ có Heter đi dự. Kế đó là hai vị hoàng tử cùng bá quan văn võ.

Rượu uống được ba tuần, Nikolai đại đế bỗng nói.

“Ala đế quốc lập quốc đã gần ngàn năm, trải qua biết bao nhiêu thăng trầm lịch sử, nhưng chưa từng nhún nhường trước kẻ địch xâm lăng. Nhưng ta không hiểu vì sao hiện giờ lại có người muốn thông đồng ngoài địch mà giết chết người nhà đây”.

Bá quan nhất thời im lặng lại. Họ đều cảm giác được không bình thường, đây là cuộc chiến của những con trâu bò, họ là ruồi muỗi, không cần thận thì cũng bị vạ lây mà thôi.

“Không biết đại đế nói vậy là có ý gì?”

Carlos trầm giọng nhìn đại đế nói. Nikolai đại đế chỉ cười khẩy.

“Carlos, chúng ta là chiến hữu đã mấy mươi năm người còn không hiểu ta sao? Ý ta là gì trong lòng người đã rõ. Hà tất phải giả bộ không biết đâu này”.

Carlos chỉ lắc đầu nói.

“Thực ra các người vốn không hiểu về ta, ta chưa từng thông đồng ngoại địch phá hoại đế quốc. Ta chỉ muốn đế quốc trở nên hùng mạnh hơn”.

Heter tức giận vỗ bàn chỉ tay vào mặt Carlos mắng.

“Nói vậy, người năm đó thông đồng cùng đế quốc Jeva cứu viện chậm trễ, làm hàng vạn binh sĩ ở pháo đài Noucamp đều tử trận, người xúi dục gia tộc Hinkin tạo phản, lại hiệp nghị cùng đế quốc Zenit đánh chiếm Ala, người tưởng bọn ta không hề biết sao?”

Carlos chỉ lại tiếp tục lắc đầu, thờ dãi nói.

“Ngày từ ngàn năm trước lúc lập quốc tổ tiên của bọn ta đã dự liệu đến ngày hôm nay”.

Tất cả mọi người đều giật mình. Âm mưu từ ngàn năm trước sao? Sao lại có thể. Carlos đưa đôi mắt già về mọi người dùng giọng điệu ngạo nghễ nói.

“Các người biết gì về lịch sử của gia tộc ta sao?”

Vì lý do sức khỏe cũng như bận đăng ký tín chỉ nên hôm nay mới đăng được, thật có lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Đảo chính

“Các ngươi biết gì về lịch sử của gia tộc ta sao?”

Mọi người giờ mới chợt nhận ra gia tộc Carlos từ trước giờ rất huyền bí, không ai biết về nguồn gốc của gia tộc bọn họ. Xét về thời gian, Carlos gia tộc đã nổi danh trước cả ba gia tộc còn lại. Về sau mọi người cũng chỉ biết tứ đại gia tộc thành lập nên Ala đế quốc mà cũng không hề tìm hiểu nguồn gốc của gia tộc Carlos.

Nhìn sắc mặt của mọi người Carlos thỏa mãn kiêu ngạo nói tiếp.

“Các ngươi chỉ biết đến Thần Thánh giáo đình mà không hề biết năm xưa vẫn còn một tổ chức tôn giáo khác là Chiến Thần giáo đình. Năm xưa Thần Thánh giáo đình dựa vào lực lượng tín ngưỡng và Thần lực còn sót lại của Quang Minh thần liên tục tạo ra thần tích thu hút giáo chúng, đánh bại Chiến Thần giáo đình. Chiến Thần giáo đình bị bọn Trừng giới kỵ sĩ truy sát tưởng chừng như không còn. Nhưng khi đó Giáo hoàng vĩ đại đã có một quyết định sáng suốt. Từng Chiến Thần kỵ sĩ được phái đi trà trộn vào các gia tộc, tiếp cận, âm thầm khống chế các gia tộc chờ đợi ngày Chiến thần trở lại”.

Nói đến đây mọi người cũng đã hiểu rõ, gia tộc Carlos chính là một trong những tàn dư còn sót lại của Chiến Thần giáo đình. Nhưng mọi người thắc mắc một chuyện.

“Chiến thần là ai?”

Nghe thấy nghi vấn Carlos hừ lạnh một tiếng nói.

“Chiến thần vĩ đại chính là Ma thần trong miệng của các ngươi”.

“Ma thần? Sắp trở lại?”

Sắc mặt của mọi người kinh biến. Qua truyền bá của Thần Thánh giáo đình ai cũng biết chúng thần cuộc chiến năm xưa. Ma thần bị Quang Minh thần phong ấn vĩnh viễn vào mặt tối của tinh cầu. Nhưng nay Ma thần trở lại lấy ai bảo vệ bọn họ.

Nikolai đại đế hừ lạnh nói.

“Đừng mở miệng hù dọa, ngươi tưởng kế hoạch của ngươi sẽ thành công sao. Mời cung phụng tiến vào”.

Phía bên ngoài hai lão giả chậm rãi tiến vào điện, một người mặc áo bào ma pháp sư, một người thì mặc một bộ vải áo chiến sĩ thông thường, khí thế hai người nội liêm nhưng không ai dám khinh thường bọn họ. Đây là hai vị cung phụng Thần cấp của Ala đế quốc, là vũ khí hạt nhân hình người của đế quốc.

Carlos lại lắc đầu đạo mạo nói.

“Hai vị Thần cấp cường giả, không tệ, nhưng ngươi nghĩ ta không có sao?”.

Nói rồi cả người phát ra khí thế cực mạnh áp đến sắc mặt mọi người trong điện trắng bệch. Hai cỗ khí thế khác bàn bạc từ bên ngoài cũng áp sát vào. Heter quát một tiếng, cả người bắn ra kim quang hừ lạnh nói.

“Đừng tưởng chỉ có ngươi mới đột phá Thần cấp, giờ là ba đánh ba, ngươi chưa chắc đã thắng được. Đừng tưởng Thành vệ quân bị ngươi khống chế là được, bên ngoài đã có hai vạn cấm quân và một vạn ma pháp sư quân đoàn bao vây, ngươi đừng hòng chạy thoát”.

Nhưng Carlos chỉ bật cười nói.

“Ai nói ta muốn chạy đây này”.

Nói rồi hần quát to một tiếng “khởi”, bên ngoài tứ phía bỗng bắn ra hào quang màu trắng bạc. Chỉ thấy lão cung phụng mặc áo bào ma pháp sư biến sắc mặt hô lên.

“Cấm ma trận pháp”.

Heter cũng biến sắc, cấm ma trận pháp là một ma pháp trận ngăn cách toàn bộ nguyên tố trong không khí trong một khu vực nhất định. Đây chính là một đòn vô hiệu hóa ma pháp sư bởi vì không có nguyên tố để triệu hoán, pháp sư cũng trở thành cá nằm trên thớt.

“Làm sao ngươi có thể bố trí được trận pháp trong hoàng cung?”

Carlos cười ha hả nói.

“Chuyện này phải cảm ơn Đại hoàng tử. Không nhờ hắn làm sao kế hoạch của bọn ta có thể thành công được. Bây giờ là hai đánh ba, các ngươi chạy không thoát”.

“Nghịch tử”.

Nikolai đại đế tức giận trừng mắt Đại hoàng tử đang trắng bệch sắc mặt bên dưới. Carlos lại cười nói.

“Yên tâm, ngày hôm nay ai cũng sẽ biết ba đại gia tộc tạo phản giết chết đại đế, còn Carlos gia tộc hi sinh thân mình tiêu diệt phản tặc đưa Đại hoàng tử lên ngôi”.

Nikolai đại đế trầm giọng nói.

“Philip, ngươi mau đưa tất cả mọi người cùng ma pháp sư quân đoàn rời khỏi kinh thành rút về phía đông hợp với Thiên Long quân đoàn, đưa Pecical lên để vị”.

“Đại đế...”

Philip dường như đã biết được ý định của Nikolai đại đế muốn khuyên ngăn nhưng đại đế chỉ khoát tay nói.

“Đây là cuộc chiến của ta”.

Đôi mắt đại đế tỏa ra khí thế bàng bạc, ý chí chiến đấu ngút trời như thời còn trẻ rong ruổi trên sa trường. Khí thế quân vương vạn người quy phục.

“Hôm nay một người cũng không thể chạy thoát”.

Hai vị Thần cấp của gia tộc Carlos đã hợp lại với nhau tạo thành trận thế, khí thế đè ép mọi người không chịu nổi. Thánh cấp và Thần cấp chỉ cách nhau một bậc nhưng luận về lực lượng lại cách nhau cả một trời một vực. Nikolai đại đế chỉ lắc đầu.

“Cũng chưa chắc”.

Nói rồi Đại đế gầm lên một tiếng, một tiếng rống ngâm bỗng vang vọng cả hoàng cung, trên bầu trời một con màu đen cự long bỗng đập xuống nóc hoàng điện phá vỡ chui xuống quỳ trước người Nikolai đại đế.

“Ta quên mất ngươi cũng là một Long kỵ sĩ, nhưng năm vạn quân Thiết Huyết quân đoàn đã bao vây đế đô, các ngươi nghĩ có thể chạy thoát được sao”.

Carlos vẫn thản nhiên như không nói. Long kỵ sĩ là chức nghiệp cao quý nhất trên đại lục. Sức chiến đấu của họ không gì có thể so sánh được, khiêu chiến vượt cấp mà nói đối với bọn họ là quá bình thường. Nhưng Carlos vẫn tự tin, kế hoạch bọn họ đã chuẩn bị ngàn năm dễ dàng bị phá vỡ vậy được sao.

“Giết”.

Áo khoác ngoài của Heter vỡ ra thành từng mảnh lộ ra bên trong một kiện giáp khải sáng loáng, trên tay hắn là một thanh trường thương dài bốn mét. Trong miệng Heter lẩm bẩm chú ngữ, không gian chợt mở ra một lỗ hổng, từ bên trong một con Hoàng kim sư tử khổng lồ vọt ra gầm một tiếng vang dội cả hoàng cung.

-----Phân cách-----

Vady ngồi dựa lưng vào tường thành lau lau thập tự kiếm. Bên cạnh bộ hạ của hắn cũng mệt mỏi tranh thủ ngủ thiếp đi. Mới một ngày mà lực lượng phòng thủ của pháo đài đã bị thiệt hại nặng nề. Doanh của hắn một ngàn người giờ chỉ còn một nửa. các doanh khác xem chừng cũng chẳng tốt hơn là bao.

“Oanh”.

“Oanh”.

“Oanh”.

“Đứng dậy, đứng dậy, quân địch tấn công”.

Vady tranh thủ đánh thức bộ hạ tỉnh dậy vào vị trí chiến đấu. Ma pháp trận phòng ngự cũng đã được mở ra đón đỡ hầu hết đạn pháo bay đến. Như thường lệ, sau một loạt đạn pháo quân đội Tinh Hà đế quốc lại ào lên tấn công.

“Cung tiễn thủ, bắn”.

“Ma tinh pháo, bắn”.

Tùng chùm sáng từ trong pháo đài bắn ra ngăn trở bước tiến của Tinh Hà binh sĩ, máu thịt tung tóe hoà trộn vào nhau. Mỗi một mét tiến lên đều phải trả giá bằng sinh mạng của binh sĩ, nhưng trận thế của Tinh Hà đế quốc vẫn không ảnh hưởng gì lớn vẫn chậm chậm tiến lên. Lúc này không ai để ý rằng bên các góc của pháo đài, từng thân ảnh mặc áo vải bó sát, miệng ngậm chùy thủ thoăn thoắt leo lên tường thành hướng về đội cung thủ đi đến.

“A”

Tiếng kêu thảm từ phía sau vang lên Vady mới phát hiện đội cung tiễn thủ đứng phía sau đã bị vài chục bóng đen tập kích. Bọn này rõ ràng là đạo tặc, lại dám đánh vào đại quân sao? Vady vội phân ra một đám binh lính lui về phía sau bảo vệ cung thủ, nhưng lúc này hắn mới thấy nhận định của mình là sai. Chỉ thấy những bóng đen dù bị binh sĩ chém vào nhưng vẫn một mực bám sát lấy đội cung tiễn thủ như có thủ giết cha không bằng. Chỉ cần bọn hắn còn có thể di chuyển thì bọn hắn sẽ lao đến cung tiễn thủ dùng bất cứ phương thức nào để giết chết họ, bất kể vết thương trên người. Đây không phải là đạo tặc, đây là tử sĩ.

Trên tường thành trường hợp tương tự diễn ra, thậm chí trên tháp pháo cũng phát ra vài tiếng kêu thảm thiết. Bây giờ Vady mới nhận ra đội quân bên ngoài cũng chỉ là con mồi thu hút sự chú ý của họ để đám tử sĩ này lặng lẽ lên đầu thành mà thôi. Mà đám binh sĩ dưới thành rõ ràng đang từ từ rút lui.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Franz đến rồi

“Ân, bọn chúng rút lui rồi”.

Đầy đầu thành pháo đài Bridge binh sĩ Thiên Long quân đoàn vui vẻ hoan hô thắng lợi. Nhưng Vady không cho rằng như vậy, hành động của Tinh Hà đế quốc rất kỳ lạ. Tại sao lại phải vận dụng tử sĩ đầu này. Phải biết rằng bồi dưỡng một tử sĩ khó khăn hơn nhiều so với bồi dưỡng binh lính. Mỗi đế quốc, mỗi gia tộc tử sĩ luôn là lực lượng nòng cốt, nếu không phải cần thiết không ai muốn lực lượng này bị tổn thương và đương nhiên là đám tử sĩ này cũng rất khó chơi.

Qua cơn hưng phấn, binh sĩ thủ thành lại trở về cương vị, người thì gia cố tường thành, người vận chuyển thương binh, công cụ thủ thành,... mọi việc như đã quá quen thuộc với họ. Viện binh của đế quốc muốn đến đây cũng phải mất mười ngày, họ có thủ vững được mười ngày hay không cũng chẳng ai còn quan tâm, đời lính họ đã quen với cảnh sinh tử trước mắt rồi.

Qua một đêm yên tĩnh, cả chiến trường lâm vào yên lặng. Chẳng ai muốn có chiến tranh cả, nhưng đó là nhiệm vụ của họ, tuân lệnh và phục tùng tuyệt đối. Các binh sĩ lâm vào giấc ngủ vui vẻ và hiếm có. Ban đêm là giây phút yên bình hiếm có của chiến tranh, không ai muốn phải đánh đêm cả, dù là bên thủ hay công đều không muốn.

-----Phân cách-----

Đế đô khắp nơi đầu đầy lên hỏa điểm, khung cảnh hoảng loạn tràn ngập khắp mọi nơi, từ hoàng cung, cho đến ngoại thành, đâu cũng có cảnh binh sĩ tranh đấu với nhau, cùng là một đế quốc, cùng chảy chung một huyết thống Ala, nhưng giờ đây lại lâm vào cảnh “nội da xáo thịt”. Từ sáng năm vạn phân quân đã tấn công vào Muchen, sức chiến đấu của đội quân này làm cho người ta kinh hãi, càng kinh ngạc hơn chính là bên trên đại kỳ của phân quân chính là một trong bảy đại quân đoàn đế quốc, Thiết Huyết quân đoàn.

Bên trong hoàng cung lúc này cũng là một trận chiến thảm liệt. Trên bầu trời bây giờ cũng chỉ còn đứng bốn người lần lượt là Carlos và một vị trưởng lão, bên kia là Nikolai đại diện chân đạp Hắc long và Heter.

“Đại đế người ẩn giấu đúng là sâu, không ngờ người lại có thể đột phá đến đầu Thần sơ kỳ, suýt nữa lại làm bọn ta lật thuyền trong mương. Nhưng giờ người cũng là nỏ mạnh hết đà mà thôi”.

Carlos cười ha hả nói, không hề có ý gì là lo lắng, bởi vì hắn biết tuy Nikolai đại đế đã đột phá nhưng trăm năm bệnh kín đã tàn phá cơ thể của đại đế rất nhiều, nếu không với thực lực ngang nhau, Nikolai đại đế còn là long kỵ sĩ đã giết chết hắn từ lâu.

Bên kia Nikolai đại đế đứng là không ổn cho lắm. Sắc mặt hơi trắng, bên khóe miệng còn có một tia máu, bên dưới Hắc long cũng bị thương long lân bong tróc tràn đầy long huyết.

“Sống đến một bó tuổi thế này không đột phá thì ta thà tự vẫn chết đi còn hơn”.

Nikolai đại đế trên miệng treo nụ cười mỉa mai đối với Carlos. Lại hướng đến Heter nói.

“Lão bằng hữu, người không cần thiết phải ở đây rồi, người đi đi thôi”.

“Đại đế, gia tộc Bonaparte không có kẻ trốn chạy”.

Heter điều tức lại khí tức hỗn loạn trong người trầm giọng nói. Nhưng đại đế phát tay bảo.

“Ta biết, nhưng không phải cứ thế liều mạng, ta không còn bao nhiêu thời gian, bốn mươi năm trước ngươi cứu ta một mạng bây giờ xem như ta trả lại cho ngươi. Nhưng ngươi phải nhớ phò tá Nhị hoàng tử lên ngôi để vương”.

Heter trong lòng đau xót. Bốn mươi năm trước trong cuộc chiến với Zenit, Nikolai đại đế thân hãm vòng vây bị Thánh cấp cường giả truy sát, lần đó tuy Heter kịp thời cứu viện nhưng thân thể của đại đế vẫn bị gieo xuống vết thương không bao giờ lành. Mỗi lần hấn vận động đến đâu khí thì vết thương lại tái phát, lần này chiến đấu Nikolai đại đế phát huy ra được tám thành thực lực của Thần cấp cũng là miễn cưỡng lắm rồi.

“Thật là cảm động một đoạn quân thần trung nghĩa, nhưng đáng tiếc hôm nay ai cũng dừng hồng chạy thoát. Vong linh linh vực”.

Carlos gầm lên một tiếng cả một khoảng trời bao phủ một màu xám đen, bên trong không gian là hàng ngàn, hàng vạn khô lâu binh hung tợn mang theo thiên binh vạn mã xu thế hướng về Đại đế và Heter.

“Đi đi thôi, hãy dựng lên một đế quốc Ala mới mà chỉ cần nghe tên cả đại lục phải run sợ”.

Nikolai đại đế nói như gừi gắm những lời cuối cùng.

“Chân long linh vực”.

Một tiếng long ngâm lên bao phủ không gian quanh đại đế là một mảnh màu vàng, một con kim long hướng trời gào thét hung tợn xông lên đối kháng với hàng vạn khô lâu binh.

Heter khom người, trong mắt ẩn chứa lệ quang nói.

“Thần tuân lệnh đại đế”.

Nói rồi hóa thành một tia độn quang chạy đi. Vị trưởng lão của Carlos gia tộc gầm lên một tiếng ngăn cản nhưng bất ngờ bị một con kim long cản lại. Chỉ thấy đại đế mỉm cười nói.

“Các ngươi truy hấn không được”.

-----Phân cách-----

Ngoại thành Muchen hai đoàn người đối chọi với nhau, một bên chính là Thiết Huyết quân đoàn nhưng lại do một người đối với gia tộc Bonaparte rất quen thuộc chỉ huy. Đại trưởng lão. Bên kia là một đoàn người khác do Nhị trưởng lão và Tam trưởng lão gia tộc Bonaparte dẫn đầu.

Để đô thất thủ, Philip quyết định chia tất cả mọi người ra làm hai hướng để chạy thoát. Philip dẫn theo Nhị hoàng tử, ma pháp sư quân đoàn, hoàng thất và gia quyến các tộc trốn chạy về hướng đông, Nhị trưởng lão đưa hai vạn Cẩm quân cùng với các tài nguyên vận chuyển lên hướng bắc.

Đại trưởng lão cũng là người đã phản bội mở cửa thành Muchen cho Thiết Huyết quân đoàn tấn công vào đế đô. Tiếp đó hấn định truy giết hoàng thất nhưng không ngờ Philip lại dẫn theo Ma pháp sư quân đoàn nên hấn đổi ý truy đuổi đoàn người của Nhị trưởng lão. Dù rằng Ma pháp sư quân đoàn ở Cẩm ma trận pháp không phát huy tác dụng nhưng chỉ cần ra khỏi hoàng cung thì đây lại là một lực lượng đáng sợ không ai dám ngăn cản.

“Lão nhị, kẻ tức thời mới là trang tuấn kiệt, bây giờ cả kinh thành đã bị Carlos gia tộc đánh chiếm. Hoàng quyền đã thay đổi, chỉ có theo chân bọn hấn, gia tộc mới có thể phát triển rực rỡ”.

Đại trưởng lão nhẹ giọng khuyên bảo, hấn biết nếu muốn tiêu diệt được đoàn xe này cái giá bỏ ra cũng không hề nhỏ. Nhưng Tam trưởng lão nóng tính liền phun một bãi nước bọt nói.

“Bonaparte gia tộc tồn tại ngàn năm, đời đời trung quân ái quốc, ở đâu lại có loại phản loạn như ngươi”.

Nhị trưởng lão cũng trầm giọng nói.

“Gia chủ đã có lệnh gạch tên Đại trưởng lão cùng thuộc chi của hấn ra khỏi gia phả, từ nay hấn không còn là người của gia tộc Bonaparte. Hôm nay bọn ta sẽ thanh lý môn hộ”.

Đại trưởng lão bật cười ha hả cuồng ngạo nói.

“Tốt, tốt, muốn giết ta, cũng không dễ vậy đâu”.

Nói rồi cả người hấn bùng lên một cỗ khí thế bàn bạc phóng ra ngoài làm hai vị trưởng lão biến sắc mặt.

“Thần cấp cường giả”.

“Ha ha, các ngươi chắc không ngờ đến ta đã đột phá được đến bước này. Giờ ta cho các ngươi hai con đường, một là thần phục ta, hai là chết”.

Đại trưởng lão cuồng ngạo nói. Hai vị trưởng lão cười lạnh một tiếng.

“Nếu bọn ta không chọn thì sao này?”

“Vậy thì ta giúp các ngươi chọn đường thứ hai”.

Đại trưởng lão gầm lên một tiếng, đại kiếm vạch ra một vòng cung đẹp đẽ, đầu khí màu vàng bàn bạc phóng ra.

“Oanh”.

Gần như chỉ một chốc tiếp xúc hai vị trưởng lão đều bị đánh văng ra ngoài trọng thương. Thần cấp sơ kỳ và Thánh cấp đỉnh phong tuy nói chỉ chênh lệch một đẳng cấp nhưng lại là một cách biệt hoàn toàn.

“Giết cho ta”.

Thiết Huyết quân xông về phía Cẩm quân và Kim sư vệ. Chiến tranh ở dị giới rất có quy tắc, cường giả, đối kháng cường giả, tiểu binh đối phó tiểu binh, kết quả của trận chiến cường giả quyết định cả cuộc chiến tranh. Nhìn tình thế bây giờ rõ ràng hai vị trưởng lão đã bại hoàn toàn.

“Lão nhị, lão tam, ta cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, thần phục ta hoặc là chết”.

Đại trưởng lão đánh chết một lớp Kim sư vệ chậm chậm tiến về phía hai vị trưởng lão. Nhị trưởng lão hừ lạnh một tiếng quay mặt đi, Tam trưởng lão trừng mắt nói.

“Hôm nay rơi xuống tay ngươi muốn chém muốn giết thì cứ việc”.

Đại trưởng lão ánh mắt lạnh xuống nổi lên sát cơ hừ lạnh.

“Vậy thì đừng trách ta độc ác. Toàn phong trầm”.

Dứt lời đại kiếm vung lên, đầu khí màu vàng lần nữa hiện ra phóng về phía hai người. Hai vị trưởng lão trong ánh mắt đầy vẻ không cam lòng nhìn chăm chăm Đại trưởng lão như muốn nguyên rủa điều gì. Đầu khí trong chớp mắt đã lao đến hai người, bỗng nhiên lúc này một thanh kunai bỗng xuất hiện trước mặt hai người.

“Phi lời thần thuật”.

“Quân phối kết giới”.

Một tầng năng lượng màu lam tinh khiết hiện ra chặn lại hoàn toàn đầu khí của đại trưởng lão. Đứng trước mặt hai vị trưởng lão là một thanh niên mặc áo bào màu tím, trên môi nở ra một nụ cười nhàn nhạt. Franz đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Chiến

“Oanh”.

Đầu khí va chạm vào Quân Phối kết giới phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa, binh sĩ hai bên dừng lại chiến đấu ôm chặt lấy hai tai, thần cấp cường giả quyết đấu chỉ cần một động tác nhỏ cũng có thể khiến bọn họ bị tan vỡ. Chính vì vậy mà trong chiến tranh chiến trường của cường giả Thánh cấp, Thần cấp thường diễn ra ở trên không, tách biệt với chiến trường của các binh sĩ. Đối với hai thể lực có ngang số lượng cường giả thì những cường giả này kiểm chế lẫn nhau tạo tính quyết định cho chiến trường phía dưới.

“Là ngươi”.

Đại trưởng lão tức giận hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt tràn đầy vẻ kiên dè, phải biết một kiếm vừa rồi hẳn phát ra rất tùy ý nhưng cũng vận dụng sức mạnh của đầu Thần vậy mà Franz lại có thể chống đỡ dễ dàng xuống chứng tỏ thực lực của Franz cũng không thua kém hẳn bao nhiêu.

Bên kia Franz vẫn đứng bất động, gió thổi đưa vạt áo tím tiêu sái, vác Quân Phối trên vai, treo trên miệng nụ cười nhàn nhạt như xem thường thế gian, ngạo thế thiên hạ. Nhưng trong lòng hẳn thâm hô một câu may mắn. Vừa mới vài canh giờ trước Franz vẫn còn ở phủ thành chủ Bridge, bỗng nhiên lại nhận được hệ thống thông báo nhiệm vụ.

“Chi nhánh nhiệm vụ: Giải cứu gia tộc

Nội dung: Đại trưởng lão tạo phản, dẫn quân truy sát các chi còn lại của gia tộc. Ký chủ phải giải cứu toàn bộ gia tộc đưa về Bridge.

Ban thưởng: 50 ngàn Exp, 10 ngàn bạc, phiếu quay thưởng một tấm

Nhiệm vụ thất bại: KHấu trừ hai mươi ngàn bạc”.

“Chi nhánh nhiệm vụ: Thanh lý môn hộ

Nội dung: Giết chết đại trưởng lão, duy trì trật tự trong gia tộc

Ban thưởng: 70 vạn Exp. 50 ngàn bạc, Bạch Nha đao pháp một bộ, Bạch Nha đao một thanh (thực ra là Chakra Quang, nhưng gọi không được tiện cho lắm)

Nhiệm vụ thất bại: Gia tộc diệt vong”.

Nghe xong nhiệm vụ Franz liền chửi lừa bỗ mảy. Phải biết rằng từ Bridge muốn đến ngoại thành Muchen nhanh nhất cũng phải mất ba ngày, nhưng từ những nhiệm vụ trước Franz thừa sức đoán ra được đề đô đã thất thủ, ấy vậy mà hệ thống muốn hắn cứu vớt gia tộc trong một ngày liệu có kịp không? Thế nên Franz vội vàng dùng truyền tống trận truyền tống đến làng Inoa sau đó một mực dùng “Phi lời thần thuật” chạy đến đây vừa kịp lúc.

“Đại trưởng lão, đã lâu không gặp đi, cái bộ xương già của ngài vẫn khỏe mạnh nha”.

Franz bỏ Quân Phối chống xuống đất tùy ý nói. Mặc dù đối phương là Thần cấp cường giả nhưng Franz không hề có một chút sợ hãi, ngược lại còn có chút hưng phấn. Kể từ khi có Quân Phối hắn biết dưới Thần cấp mình gần như bất bại. Tuy không phải là vô địch trong Thánh cấp nhưng đối với Thánh cấp cường giả cũng rất khó làm gì hắn. Franz mong đợi một trận chiến, một trận chiến với Thần cấp cường giả để có thể kiểm nghiệm sức mạnh của mình.

“Cảm ơn Bridge thành chủ quan tâm. Không ngờ người lại rảnh rỗi du ngoạn đến đề đô thế này. Phải biết là tướng lĩnh biên cương không thể tự ý rời khỏi cương vị a”.

Đại trưởng lão cũng tùy ý giả làm lá mặt lá trái với Franz nói. Franz lại cười ha hả.

“Đúng là luật pháp đế quốc có quy định vậy, nhưng có kẻ tạo phản, là người dân đế quốc bất kỳ ai cũng có thể Cản Vương”.

“Vậy thì cứ để người chết theo vương của người luôn đi”.

Đại trưởng lão khiêu khích nói. Franz cười lạnh.

“Vậy thì đến đi. Phong độn: Phong liêu sát”.

Từ trong miệng Franz không khí áp súc lại như một cây roi sắc bén vung vẩy trong không khí dài hơn mười mét đập lên người Đại trưởng lão. Đặc tính của hệ Phong là sắc bén, các nguyên tố trong không khí va chạm với nhau tạo ra tiếng rít gào ghê rợn.

“Trò vật, đứt cho ta”.

“Két, phăng”.

Không hề tránh né, đại kiếm vung lên, toàn thân kiếm ánh lên đầu khí màu vàng óng ả chém đứt đôi phong liêu sát, nhoáng một cái Đại trưởng lão đã xuất hiện trước người Franz, đại kiếm trong tay như muốn chém rụng đầu của hắn.

“Franz”.

Hai vị trưởng lão hô lên một tiếng kinh hoàng. Nhưng khi đại kiếm vừa đâm vào cơ thể Franz, cả thân thể hắn bỗng vỡ tan ra thành hàng trăm con quạ đen bay ra tứ hướng.

“Xoẹt, xoẹt”.

Tiếng xé gió vang lên bên tai Đại trưởng lão liền biết không ổn, hắn khẽ nghiêng người, đại kiếm dựng thẳng chênh chếch sang bên trái, một thanh shuriken nhanh như chớp lướt qua người của hắn, lấy shuriken làm trung tâm, phong hệ nguyên tố xoay vòng như một con dao cắt kim loại cứa vào đại kiếm vang lên những âm thanh chói tai cùng tia lửa.

Bên kia Franz tay phải cầm Quân Phối, tay trái xoay một con shuriken, từ trong miệng hắn phong hệ nguyên tố bay ra làm shuriken biến thành một lưới dao cắt khổng lồ.

“Phong độn shuriken”.

Lại thêm hai con shuriken phóng đến Đại trưởng lão tốc độ càng thêm khủng khiếp. Franz biết chênh lệch thực lực giữa hai bên, chỉ có thể nắm quyền chủ động tấn công hắn mới có thể có phần thắng.

“Nhóc con khinh thường ta quá đáng, Nghịch trái”.

Đại trưởng lão tức giận gầm lên một tiếng, đại kiếm ánh lên màu vàng đầu khí vẽ ra một vòng cung đẹp đẽ làm không khí dồn nén trở nên loạn lưu, mũi kiếm nhẹ nhàng tiếp xúc lấy shuriken lại xoay thêm một vòng, chỉ thấy shuriken chợt đổi hướng rồi đi phóng về phía Franz.

Franz không ngờ Đại trưởng lão lại có thể làm đảo hướng shuriken, Tả luân nhãn lóe lên phát hỏa quỹ đạo của hai miếng shuriken, thân thể chợt nghiêng lại vừa vặn xuyên giữa khe hở của hai con dao cắt gió đó. Đại trưởng lão được thể không tha liền lóe người lên tiếp cận Franz, đại kiếm lại lần nữa chém ngang vào góc chéch bên hông hấn.

“Àm”.

Thân thể Franz chợt hóa thành một đoạn gỗ mục bị chém toát tã, bản thể thì lại cách xa đó hơn hai mươi mét. Franz thừa biết thể thuật của mình nát không chịu được, làm sao dám cận chiến với một người dùng kiếm thành danh như Đại trưởng lão.

“Tiểu tử ngược lại thật nhanh nhậy”.

Thuật thể thân của Franz Đại trưởng lão cũng không phải là chưa thấy nên cũng không hề ngạc nhiên, hấn bắt chợt thu lại đại kiếm hướng Franz nhàn nhạp nói.

“Ngươi rất mạnh, ở đây không đủ không gian để đánh nhau, chúng ta lên trên đó”.

Bắt chợt thân hình Đại trưởng lão bay lên không trung, đạt đến Thánh cấp cường giả đều có thể ngự không, Thần cấp đã là linh ngộ được Thiên Địa, cơ thể họ một phần cũng dung hòa vào quy tắc của thế giới, ngự không đối với họ lại càng không phải nhắc tới. Nhưng Franz lại chửi mẹ. Hấn là shinobi, là nhân giả, chẳng phải là Thần cấp hay Thánh cấp gì sắc làm sao có thể bay được, trừ khi hấn có thể bước vào Tiên nhân hình thái.

“Lão bất tử, có giỏi xuống đây chúng ta cùng đánh một trận, ta thì ta không giết ngươi con của ta sinh ra không có lỗi gì, à không là cháu ngươi không có lỗi gì”.

Đại trưởng lão ngạc nhiên nhìn Franz bên dưới gào thét nguyên rủa chợt bật cười.

“Hóa ra tiểu tử nhà ngươi cũng chẳng phải là Thánh cấp, chỉ dựa vào một thân quý dị công pháp mà tồn tại đến bây giờ, cười chết ta. Ha ha”.

“Lão già mà mất nết”.

Franz lườm bầu một tiếng, khẽ cắn ngón trỏ tay trái bôi máu vào lòng tay phải.

“Thông linh chi thuật”.

“Bùm”.

Một con cóc khổng lồ màu vàng đồng mặc võ sĩ quần áo, bên hông đeo võ sĩ đao, trên miệng còn là một cái tẩu thuốc to chà bá lửa xuất hiện, rõ ràng là Gamabunta.

“Tiểu tử, lâu rồi ngươi mới triệu hồi ta, có việc gì đây này”.

Gamabunta trầm giọng hỏi Franz đang đứng trên đỉnh đầu của nó. Gamabunta thực sự không thích ở thế giới này. So với “Cóc tộc” nơi ở, tại Lyon đại lục Gamabunta có cảm giác khó chịu, như bị cái gì đó đè lên đầu. Thực ra đó chính là pháp tắc của thế giới này tác dụng lên nó. Gamabunta xuất thân từ hệ thống, là một vật ngoại lai, không hề phù hợp với quy tắc của Tử Lam tinh cầu. Bởi vì vậy mà pháp tắc của Thần một phần nào đó đè ép lên người của Gamabunta.

“Không có gì, chỉ là chán ghét người khác đứng trên đầu ta nên ta muốn nhờ ngươi đè đầu hấn xuống đây nói chuyện thôi”.

Franz quỳ xuống vỗ vỗ lên đầu cóc cười nói. Gamabunta hừ lạnh một tiếng liếc nhìn Franz nói.

“Cái này thì đơn giản, Thiết pháo ngọc”.

Gamabunta vừa mở miệng, một quả cầu nước bắn lên không trung nhằm hướng Đại trưởng lão phóng đi.

“Oanh”.

Thiết pháo ngọc bùng vỡ ra, Đại trưởng lão biến sắc vội lác người né tránh.

“Nào dễ dàng thế, Du oa hỏa đạn”.

Một vòi rồng lửa phóng lên, tiếp xúc với Thiết Pháo ngọc liền phát ra một vụ nổ tạo thành một quả cầu lửa trên không trung. Thì ra Thiết pháo ngọc vừa rồi cũng không phải là nước mà là dầu hỏa.

Thân hình Đại trưởng lão hơi lắc lư lướt ra cách vị nỏ hơn hai mươi mét, bên ngoài một lồng đầu khí vàng nhạt lấp lóe bảo vệ lấy thân thể hắn.

“Còn ngoan cố”.

Gamabunta lại hừ lạnh, tay cầm lấy vũ sĩ đao bên hông, hai chân phát lực khễ nhaoáng lên, vũ sĩ đao dưới ánh mặt trời óng lên một màu sắc lạnh chém vào kiếm của Đại trưởng lão.

“Cho ta xuống”.

“Oanh”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Chiến thần cấp cường giả

“Oanh”.

Chỉ thấy vũ sĩ đao cùng đại kiếm vừa chạm nhau Đại trưởng lão như một viên đạn pháo cắm thẳng xuống đất phát ra một tầng tro bụi. Gamabunta một đòn dùng lực lượng cùng trọng lực kết hợp xuống cũng không phải dễ ăn như vậy đâu. Franz lúc này đứng trên đầu cóc cũng kết án.

“Hỏa độn: Đại hỏa cầu thuật”.

Một vòi lửa nóng bỏng từ miệng Franz phun lên đầu đại trưởng lão, chỉ thấy không khí dường như bị thiêu đốt trở nên áp súc, ngột ngạt, khó chịu.

“Đầu khí trăm”.

Đại trưởng lão không hề ngần ngại hỏa cầu, đầu khí tỏa ra xung quanh tạo thành một cái lồng bảo hộ ngăn cách hắn và ngọn lửa nóng bỏng, một lần nữa Đại trưởng lão lại bay lên không trung, đại kiếm ánh lên từng tia sáng lấp lóe liên tục chém ra sáu đường kiếm khí từ sáu hướng chém về Gamabunta.

“Hừ”.

Gamabunta đặt ngang vũ sĩ đao trước mặt dùng một tốc độ không tưởng chém ngang đánh tan tất cả các đường kiếm khí, nhưng lúc này từ trong sáu đường kiếm khí lại lộ ra một đường đầu khí vàng kim đối hướng đánh về phía phân eo để trống của Gamabunta.

“Biến dị đầu khí, không ổn, trở về Gamabunta”.

Tả luân nhãn quan sát được hết thấy sự việc, tia đầu khí vừa lộ ra Franz đã phát hiện không ổn vội vàng giải trừ thông linh thuật đưa Gamabunta trở về, hần khê như người một cái lảo trên không rơi xuống mặt đất. Nhưng lúc này thân hình Đại trưởng lão lại lóe lên xuất hiện trước người của hắn, không phải là đại kiếm mà lao về hắn bây giờ chính là một nắm đấm to tướng. Tả luân nhãn trong mắt Franz lóe ra một tia kinh hãi vội nghiêng đầu né tránh.

“Oanh”.

Thế nhưng nắm đấm vẫn nhanh hơn đánh lên gò má phải hắn. Franz chỉ thấy trời đất tối sầm lại có hàng ngàn vì sao xoay quanh đầu hắn, rồi bụng lại nhói lên rõ ràng lại trúng một quyền.

“Oc”.

Ngực Franz cảm thấy đè nén phun ra một ngụm máu. Không phải theo từng cấp tăng cao thân thể cũng nhận được cường hóa thì hắn đã chết từ lâu rồi.

“Tiểu tử chết đi”.

Đại trưởng lão gầm lên, đại kiếm chém thẳng xuống như muốn phanh thây Franz làm hai nửa. Ở phía trên không trung hắn hoàn toàn bất lợi, không có điểm mượn lực hần tựa như cá nằm trên thớt bị người ta mổ xẻ. Khi kiếm chưa tới hần khí đã ào đến làm Franz như muốn tan vỡ, lúc này mắt trái Franz đóng lại, hai hàng huyết lệ từ nơi khóe mắt chảy dài xuống gương mặt cương nghị. Tả luân nhãn đột nhiên mở ra trạng thái Vạn hoa đồng Tả luân nhãn.

“Lão già khinh người quá đáng, Amaterasu”. (Chỗ này ta thấy dùng tên vốn có của nó vẫn hay hơn).

Một đoàn hắc diễm từ trong mắt Franz phóng ra từ đại kiếm nhanh như chớp lan tràn đến Đại trưởng lão. Vừa thấy đôi mắt kỳ dị của Franz hắn đã cảm thấy không ổn, khi hắc diễm vừa chạm vào đại kiếm thì Đại trưởng lão cũng buông tay lóe người sang né tránh.

“Truy”.

Mắt trái Franz tràn lên đầy tơ máu, đồng tử càng mở to ra, hắc điểm như có mắt một mực phóng vào không trung đuổi theo Đại trưởng lão, hắc điểm rơi là tã xuống mặt đất thiêu đốt bất cứ thứ gì nó gặp phải, hơi nước bốc lên, mặt đất trở nên khô cứng, cây cối héo rũ, đây chính là một ngọn lửa hủy diệt, nó không thể bị dập tắt mà chỉ bốc cháy suốt bảy ngày bảy đêm.

“Phá cho ta”.

Tốc độ của hắc điểm rất nhanh nhưng Đại trưởng lão cũng không chậm, chỉ thấy hắc vụ vào hư không một trảo, không gian vậy mà bị hắc xé ra một lỗ lớn, vừa chui vào lỗ hồng không gian Đại trưởng lão lập tức biến mất và xuất hiện ở một nơi khác cách xa Franz. Đây chính là sức mạnh của Thần cấp, dễ dàng xé rách không gian để dịch chuyển. Đến Ben là Thánh cấp đỉnh phong cũng đã làm được hướng chỉ là Thần cấp như Đại trưởng lão.

“Thu”.

Franz đu người lên một ngọn cây, đóng lại mắt trái thờ đốc từng hồi. Amaterasu tuy mạnh mẽ nhưng tiêu hao rất lớn, đồng thời cũng rất độc hại, Franz chỉ cảm thấy mắt trái mình trở nên nóng bỏng và đau nhức tạm thời mất đi thị giác. Bên kia Đại trưởng lão cũng vô cùng chật vật, quần áo, tóc tai bị lửa đốt cháy xoắn lại, tuy có lồng đầu khí phòng hộ nhưng nó chỉ ngăn được lửa mà không ngăn được không khí bị bốc cháy. Lồng của Đại trưởng lão ngày càng trầm xuống, Franz đã phát triển vượt quá dự liệu của hắn, nếu không phải hắn đã đạt được đến Thần cấp thì chắc chắn ngày hôm nay sẽ bị Franz chém chết. Hắn không thể hiểu nổi tại sao một thanh niên Thánh cấp cũng không đến lại có thể mạnh mẽ đến như vậy, chẳng lẽ là do công pháp sao. Trong mắt Đại trưởng lão bỗng lóe ra một tia tham lam mới.

“Tiểu tử, giao ra công pháp, ta cho ngươi chết toàn thây”.

“Chết mẹ ngươi đây”.

Franz tức giận phóng ra một thanh kunai mang một quả cầu vãi phía sau nhanh như chớp đánh về phía Đại trưởng lão.

“Trò vật”.

Đại trưởng lão khinh thường hừ một tiếng, quả nhiên thanh kunai vừa chạm vào lồng đầu khí đã bị đánh văng ra, nhưng lúc này quả cầu sau thanh kunai cũng phát nổ ra một tầng bụi trắng xóa bao trùm lấy không gian quanh hắn. Đại trưởng lão liếc mắt hừ một tiếng.

“Hừ, định chạy trốn sao?”

“Ai nói ta chạy đâu này”.

Giọng nói Franz bỗng xuất hiện phía sau lưng hắn, Đại trưởng lão vừa quay người lại đã thấy có đến hai Franz xuất hiện.

“Khinh thường ta không thể cận chiến sao, thể thuật: Phân thân xoay tròn”.

Chỉ thấy một Franz xoay người “vô – lê” đã thẳng vào cằm của Đại trưởng lão, phân thân còn lại bay người lên không trung chân phải đưa ra đập mạnh xuống vai phải của hắn. Đến lúc này Franz trên không trung cũng hết chỗ mượn lực, phân thân lập tức kết ấn.

“Ảnh phân thân chi thuật, Phân thân bạc tường”.

Hai ảnh phân thân nắm lấy tay của bản thể dùng sức ném lên không trung, Đại trưởng lão bị trúng hai cước của Franz cảm thấy cổ cùng đầu vai đau ê ẩm, lại nhìn thấy Franz bay lại trong mắt bùng lên vẻ tức giận, từ khi nào Thần cấp cường giả lại bị áp chế thế kia. Đại trưởng lão đứng vững trên không trung dùng khí thế lôi đình vạn quân vung ra năm đấm, nhưng lúc này Tã luân nhãn mắt phải liên xoay tròn đoán lấy quỹ tích của đầu quyền, tay Franz cũng kết ấn.

“Phân thân bạc tường”.

Lại một phân thân hiện ra ném Franz bay ra phía sau đại trưởng lão, tay trái Franz chống đỡ sau lưng đại trưởng lão sau đó lại bay người lần nữa.

“Phân thân bạc tường, La toàn hoàn”.

Để di chuyển trên không trung buộc Franz phải dùng ảnh phân thân để làm điểm tựa, tay phải Franz hiện lên một quả cầu chakra xoáy lên cuồng bạo đâm về phía Đại trưởng lão.

“Bình”.

Franz tuy nhanh nhưng dù sao di chuyển bằng cách “ném” cũng mất rất nhiều thời gian, Đại trưởng lão chỉ cần xoay người tung ra một cước đã đánh bay Franz, nhưng lúc này trên mặt Franz lại lộ ra nụ cười quỷ dị.

“Phi lôi thần thuật”.

Lập tức Franz đã xuất hiện sau lưng Đại trưởng lão, thì ra khoảnh khắc Franz chạm vào Đại trưởng lão hắn đã khắc lên lưng Đại trưởng lão “Phi lôi thần ấn” chỉ để chờ khoảnh khắc này, La toàn hoàn trên tay dùng sức đâm vào đầu khí lồng phòng hộ phát ra từng trận âm vang.

“Ầm”.

La toàn hoàn với năng lượng cuồng bạo xé rách lồng phồng hộ đầu khí đánh vào lưng đại trưởng lão. Nhưng Franz biết chỉ với La toàn hoàn thì không thể nào đánh bại được Đại trưởng lão, tay trái hắn lập tức ngưng tụ từng tia lửa điện xanh trắng tạo thành một quả cầu lôi điện, từng tia năng lượng bong tróc phát ra tiếng thét chói tai như có hàng ngàn con chim cùng hét lên.

“Lôi điện: Thiên điều”.

“Phắc”.

Trong khoảnh khắc sắp thành công Franz chợt cảm thấy không gian xung quanh thay đổi, không còn là bầu trời trong xanh nữa mà chỉ còn lại một màu vàng, cây cối, núi non đều là một màu vàng cả, bốn phía là hàng trăm bóng kiếm dựng thẳng đứng cắm mũi xuống mặt đất. Mà Đại trưởng lão thì lại đứng phía xa lạnh lùng nhìn hắn nói.

“Ta phải thừa nhận rằng ngươi rất mạnh, nhưng Thần cấp cường giả không phải là thứ ngươi có thể đánh giết được. Hôm nay ta sẽ cho ngươi thấy vì sao bọn ta lại được gọi là Thần. Lĩnh vực”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Triệu hồi Itachi

“Lĩnh vực”.

Franz chỉ thấy không gian như bị phong bế lại như bị chia cắt thành một không gian thứ nguyên độc lập. Tại đây mọi thứ chỉ đều mang một màu vàng chói mắt. Franz cảm thấy thực sự rất không khỏe, hắn cảm giác như trên vai của mình bị đè nặng uy áp, cả cơ thể dường như bị khóa lại không thể chuyển động được.

Lĩnh vực vốn chính là do lĩnh ngộ của cường giả thần cấp về quy tắc của thiên địa mà hình thành nên không gian thứ nguyên độc lập. Ở trong lĩnh vực, họ chính là thần, mọi nguyên tố trong lĩnh vực đều do thần cấp cường giả quy định, muốn phá vỡ được lĩnh vực chỉ có cách là dùng một lĩnh vực mạnh hơn để chống đối lại. Cũng chính vì lĩnh vực mà thần cấp cường giả mới được gọi là thần hay chính như Phara nói bọn họ là ngụy Thần.

“Ha ha, cảm thấy như thế nào hả tiểu tử. Thần cấp cường giả không phải là thứ ngươi có thể khinh nhờn. Tại đây không có ma pháp nguyên tố, cũng không thể động đầu khí, để xem ngươi còn có thể chạy đi đâu. Hôm nay tự là ngày giỗ của ngươi”.

Đại trưởng lão nhìn sắc mặt Franz âm trầm bất định liền cuồng ngạo nói. Ở trong lĩnh vực Đại trưởng lão tự tin có thể dễ dàng bóp chết Franz như một con kiến. Chợt hắn ồ lên một tiếng.

“Thì ra vừa nãy ngươi gắn cái vật tiêu chút chút này lên ngươi ta, suýt nữa thì bị tiêu từ ngươi ám toán”.

Franz kinh hãi, thật không ngờ trong lĩnh vực Đại trưởng lão lại có thể phát hiện ra được “Phi lôi thần ấn”. Chỉ trong phút chốc Franz liền mất cảm giác đối với “Phi lôi thần ấn” trên người đại trưởng lão.

“Tiêu từ ngươi nếu thông minh thì sớm đầu hàng ta lưu cho ngươi được toàn thân”.

Trong mắt Đại trưởng lão Franz đã là một cái xác chết không hơn không kém, nào ngờ Franz chỉ phun ra hai chữ.

“Ngủ giấc”.

“Tiêu từ muốn chết”.

Đại trưởng lão hai mắt cơ hồ phun lửa gầm lên một tiếng, hàng trăm bóng kiếm màu hoàng kim trên các dãy núi nhất tề đâm về phía Franz.

“Susanoo”.

Tà luân nhãn biến thành trạng thái Vạn hoa đồng Tà luân nhãn, Susanoo hình thành từ khung xương “mọc” ra da thịt, rồi bọc lại bộ giáp võ sĩ, mặt đeo mặt nạ quỷ, hai cánh vươn ra. Susanoo khẽ cúi người xuống, cánh tay cầm gương Yata lật lên che chắn toàn bộ thân hình Susanoo.

“Oanh”

Tất cả bóng kiếm đánh vào gương Yata đều bị hất văng ra toán loạn bay đầy trời quanh Đại trưởng lão. Susanoo tức giận hướng về hắn gầm lên một tiếng trầm thấp. Đại trưởng lão sắc mặt biến đổi nhìn người khổng lồ phía trước. Mặc dù hắn không biết đây là vật gì nhưng hắn cảm giác được lĩnh vực không thể nào khóa được vị trí của quái vật kia, cứ như nó cơ bản không bị uy áp của lĩnh vực vậy.

“Ta không tin ngươi có thể tránh được lần nữa, lĩnh vực vạn kiếm”.

Theo âm thanh của Đại trưởng lão, trên bầu trời lại hóa ra hàng vạn đại kiếm mang màu vàng năng lượng đánh về phía hắn.

“Trời à, đây lẽ nào là súng máy hình kiếm sao”.

Quả thật như súng máy hàng vạn thanh kiếm đánh vào gương Yata lại bị vỡ ra, rồi lại đâm vào không hề từ bỏ ý đồ. Franz trong phút chốc bị lâm vào thế phòng thủ bị động, Susanoo dưới sự điều khiển của hắn chặt vật chống đỡ giữa hàng vạn thanh kiếm. Nhìn thấy Franz chặt vật Đại trưởng lão khẽ nhếch môi cười lạnh.

“Thì ra cũng chỉ có thế, lĩnh vực Vạn kiếm quy tông”.

Bất ngờ hàng vạn thanh kiếm biến mất lại hiện ra một thanh đại kiếm khổng lồ theo góc độ quỹ đạo đâm vào Susanoo.

“Thôi xong”.

“Àm”.

Một tiếng nổ vang dội chấn động không gian. Bên ngoài lĩnh vực mọi người không thể thấy tình hình chiến đấu như thế nào nhưng dựa vào âm thanh phát ra cũng đủ biết tính khốc liệt của nó. Bọn họ vốn đánh giết lẫn nhau nhưng lúc này lại ngừng chiến chờ đợi kết quả. Dù sao cũng đều là con dân Ala, chỉ vì lệnh thượng cấp họ mới chém giết huynh đệ của mình. Họ chờ đợi kết quả từ cường giả cũng là quyết định kết quả của cuộc chiến. Hai vị trưởng lão lòng bồn chồn cũng không gấp khôi phục thương thế mà cũng chờ đợi như các binh sĩ khác, mỗi lần có tiếng động lớn xảy ra tim của họ như giật thót lên. Tính mạng của họ hiện tại chính là phụ thuộc vào vị trưởng tôn này.

Bên trong lĩnh vực khói bụi tán đi, Đại trưởng lão trên mặt treo vẻ âm trầm, chỉ thấy đứng cạnh Susanoo màu vàng của Franz còn có một Susanoo nữa màu đỏ, trên đầu mang mặt nạ thiên cầu, thân hình là một bộ giáp nhẹ, trên tay cầm gương Yata và thanh kiếm Totsuka, đứng giữa ngực của Susanoo là một thanh niên trẻ tuổi, trên mặt treo đầy vẻ tang thương, đặc biệt là đôi mắt cũng đỏ quấy giống như Franz nhưng đồ án lại là một mảnh phi tiêu. Đây không phải là ai khác mà chính là nhân vật huyền thoại trong manga Uchiha Itachi.

Lúc hoàn thành nhiệm vụ “Thu phục lòng người” ở Bridge Franz được một tấm thẻ triệu hồi có thể triệu hồi hai nhân vật thuộc top 50 trong manga để cùng chiến đấu. Vừa lúc nguy cấp Franz liền chọn thẻ triệu hồi bất ngờ lại triệu hồi ra Itachi, vừa kịp lúc Itachi triệu hồi Susanoo đón đỡ một đòn Vạn kiếm quy tông vừa rồi.

“Ta lại sống lại sao, tại sao lại cảm giác thế giới này thật lạ lẫm”.

Itachi nhìn xung quanh đầy vẻ kinh ngạc với thế giới này. Trong manga Itachi là một thiên tài ninja, tính cách trầm lặng, khép kín. Cuộc đời Itachi là một bức màn bí ẩn đầy hi sinh và đau khổ, có lẽ đối với ai từng đọc Naruto cũng sẽ đều có cảm nhận Itachi là một anh hùng.

“Khục, khục, đại ca à, thực ra là tiểu đệ triệu hồi ngươi đến thế giới này”.

Franz khẽ ho hai tiếng nói. Itachi nhìn Susanoo của Franz rồi lại nhìn vào Tả luân nhãn của hắn cặp mắt dần trở nên thân thiết, có lẽ bởi vì Itachi cho rằng Franz là người của Uchiha gia tộc hoặc là do đôi mắt của Franz chính là do đôi mắt của hai anh em nhà Itachi hợp thành. Ngừng một chút Itachi chỉ gật đầu nói.

“Àn, ta đã biết. Theo như ta cảm nhận thì ta sẽ tồn tại ở thế giới này không quá hai mươi bốn giờ. Ngươi có lẽ cũng là truyền nhân duy nhất của tộc Uchiha ở thế giới này, lại mở ra được Vĩnh hằng Vạn hoa đồng Tả luân nhãn (cái tên dài vậy đấy T___T), ta tự cho ngươi thấy Susanoo là phải chiến đấu như thế nào đi”.

Nói rồi Susanoo toàn thân đỏ rực lao lên từ chiếc hồ lô phun ra ngọn lửa đỏ rực hình thành nên thanh kiếm Totsuka chỉ trong chớp lát đánh bay hàng vạn thanh kiếm chắn đường lao thẳng về phía Đại trưởng lão. Itachi không hổ là thiên tài Shinobi, bậc thầy về Susanoo, cách mà Itachi điều khiển Susanoo không phải là Franz có thể so sánh. Chỉ thấy thân thể khổng lồ Susanoo linh hoạt giữa ngàn vạn bóng kiếm, lúc thì bổ, chém, lúc thì nâng gương Yata đón đỡ y hệt một đấu sĩ thực thụ.

“Sao lại có thể như thế?”

Đại trưởng lão âm thầm kinh hãi nhìn thân ảnh khổng lồ bay lượn tự do trong lĩnh vực của mình. Hắn chỉ mới tấn cấp đấu Thần sơ kỳ, khả năng lĩnh ngộ thiên địa vẫn còn hạn hẹp, lĩnh vực tự nhiên cũng là hạn chế. Có thể phát ra “vạn kiếm”, cùng “vạn kiếm quy tông” đã là thực lực tối đa của hắn. Không ngờ hai chiêu này bản thân Susanoo không hề sợ hãi, chỉ cần không bị đánh trúng thân thể, gương Yata hoàn toàn có thể chống lại mọi loại công kích, ai bảo Susanoo của cả Itachi và Franz khắp người đều là thần khí cơ chứ.

“Nên nhớ, Susanoo chính là do lĩnh ngộ của ngươi mà ra, khi ngươi điều khiển Susanoo đừng cho rằng ngươi và hắn tách biệt, phải đặt tâm ý cảm nhận nó, ngươi chính là Susanoo, Susanoo chính là ngươi, chỉ khi đó ngươi mới có thể điều khiển được Susanoo theo đúng ý mình”.

Itachi vừa chiến đấu vừa trầm giọng chỉ dạy cho Franz, kinh nghiệm của Itachi vô cùng phong phú qua các cuộc chiến thảm khốc, từng lời nói của hắn tựa như vàng ngọc được Franz cẩn nuốt khắc ghi.

“Ta ước chừng không gian này của ngươi cũng không chịu được lâu đi”.

Itachi liếc mắt đối với Đại trưởng lão nói. Dưới cái nhìn của Tả luân nhân Itachi dễ dàng nhận ra được đấu khí của Đại trưởng lão tiêu hao cực lớn, mặc dù đạt đến thần cấp công pháp cơ hồ tự động vận chuyển bổ sung đấu khí nhưng bổ sung lại không bằng tiêu hao. Đại trưởng lão chỉ hừ lạnh nói.

“Dù ta có chịu không nổi cũng có thể kéo một người trong các người đi cùng. Lĩnh vực Thiên phạt”.

“Cẩn thận”.

Itachi cảm thấy không ổn liền hô lên một tiếng, thân hình bay lên trên đầu của Susanoo, lúc này một ánh chớp vàng khổng lồ từ trên trời đánh xuống, mục tiêu lại chính là Franz.

“A”

Tốc độ của tia chớp vàng quá nhanh làm cho Franz không kịp phản ứng. Susanoo gầm lên một tiếng cuồng nộ, đỉnh đầu tiếp xúc với tia chớp liền nhanh chóng nứt vỡ xé ra xương sọ đánh thẳng xuống Franz. Tuy không ngăn chặn được nhưng Susanoo cũng giúp Franz tranh thủ được một chút thời gian, trên tay hắn Quân Pháo liền xuất hiện đỡ trên đỉnh đầu.

“Uchiha phản đòn”.

Không hổ là thần khí của tộc Uchiha, tia chớp vừa tiếp xúc với Quân Pháo lập tức bị phản xạ về phía Đại trưởng lão. Lúc này Itachi mở ra mắt trái gầm lên.

“Susanoo Amaterasu”.

Một ngọn lửa đen từ đôi mắt Susanoo phóng về phía Đại trưởng lão đốt cháy cả thân hình hắn.

“Tại sao lại có thể...”

“Àm”.

Tia chớp vàng bổ xuống liền đánh thân thể Đại trưởng lão tan thành tro bụi.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Uchiha kiểm thuật hỏa phong

“Đinh, nhiệm vụ “Thanh lý môn hộ” hoàn thành, ban thưởng 70 vạn Exp, năm vạn bạc, Bạch Nha đao pháp, Bạch Nha đao một thanh”.

Theo cái chết của Đại trưởng lão hệ thống cũng thông báo nhiệm vụ hoàn thành, trong tay Franz hiện ra một thanh đao hay chính xác hơn là một thanh đoản kiếm. Khác với Kusanagi dài và mảnh, Bạch Nha đao thân chỉ dài hơn tám tấc, có hai lưỡi, mũi nhọn, thuận lợi cho đâm và chém, thích hợp cận chiến sát thân. Bạch Nha đao chính là vì Bạch Nha đao pháp mà chế tạo chú trọng hai chữ nhanh và công. Giống như Nanh Trắng làng Lá tấn công không cần mạng dùng tốc độ nhanh nhất kết liễu đối thủ. Đương nhiên điểm yếu của đao pháp này cũng rất rõ ràng, tiêu hao thể lực quá nhiều.

“Ồ, đây không phải là Bạch Nha đao của Hakate tiền bối sao, ta nhớ hình như nó đã gãy rồi mà”.

Itachi nhìn Bạch Nha đao kinh ngạc nói. Franz ngược lại thì không có hứng thú gì nhiều với Bạch Nha đao, bởi vì Bạch Nha đao tuy sắc bén nhưng vẫn còn thua kém Kusanagi nhiều lắm, nhất là khi Kusanagi gia trì “Thiên điều kiếm” thì độ sắc bén không thua món binh khí nào. Franz xác định lấy nhẫn thuật làm chính, ảo thuật cùng thể thuật là phụ nên Bạch Nha đao pháp cơ hồ cũng không thích hợp với hắn cho lắm. Ý định của hắn vẫn là tìm một bộ kiếm thuật phù hợp với Kusanagi, còn về Bạch Nha đao pháp ngược lại thích hợp với Karla.

Chờ đợi trong căng thẳng bên ngoài lĩnh vực suốt hai tiếng đồng hồ, tám mỗi người hiện chỉ chực treo trên cổ họng. Bất chợt một tiếng nổ còn lớn hơn bất kỳ tiếng động nào trước đó như lời đình vang vọng giữa không gian, theo đó lại là hàng loạt âm thanh như thủy tinh bị vỡ, không gian rõ ràng như bị bong tróc ra thành trăm ngàn miếng hoàng kim. Lĩnh vực đã tan biến, từ trong lĩnh vực đi ra cũng là hai người đương nhiên là Franz và Itachi mà không có Đại trưởng lão. Thiết Huyết binh lính cũng thấy được tình hình này sử dụng hết sức, ừ ừ chuẩn bị rút quân. Đến Thần cấp như Đại trưởng lão còn bị nhân gia làm cỏ, bọn hắn là cái đinh gì chứ.

“Franz, người không sao chứ? Vị này là...”.

Nhị trưởng lão vội quan tâm hỏi, nhưng đôi mắt lại hướng sang Itachi tỏ vẻ nghi hoặc. Lĩnh vực chỉ có Thần cấp mới có thể phá vỡ kết giới tiến vào, nhưng thanh niên này giống như Franz, bên ngoài cũng không hề có giao động đấu khí hay ma pháp nào ngược lại bất ngờ từ trong lĩnh vực đi ra.

“Ta chỉ bất quá bị thương một chút, còn đây là sư huynh của ta Uchiha Itachi. Nếu không có hắn đến kịp có lẽ ta đã chết”.

Franz thân nhiên nói làm hai vị trưởng lão càng thêm kính sợ. Đến giờ này trong gia tộc cũng không ai biết sự phụ của Franz là ai, giờ lại xuất hiện thêm một vị sư huynh có thể chém giết Thân cấp cường giả, vậy sự phụ hắn còn mạnh tới đâu.

Franz tất nhiên nhìn ra được suy nghĩ của hai vị trưởng lão trong lòng thầm tưởng tượng nói, nếu ta triệu hồi được Madara đến đây không biết sẽ hù các người thành cái dạng gì. Vừa rồi chiến đấu Franz chắc rằng nếu không phải là Itachi mà là Madara thì Đại trưởng lão cũng chẳng chịu được one hit.

“Chúng ta đi thôi”.

Quân phản loạn đã rút lui, mọi người nhanh chóng thu thập chiến trường, sau đó lại đi về hướng Inoa trở về Bridge. Franz lệnh toàn bộ mọi người ở Inoa theo đại quân đi đường nhỏ xuyên rừng hướng về Bridge, bản thân thì cùng “Tứ thần” và một trăm cận vệ Tia Chóp ở phía sau theo dõi tình hình.

Đêm, cách làng Inoa hai dặm là một hồ nước nhỏ hình thành từ mạch nước ngầm dưới lòng đất, trong hồ cũng không hề có cá hay sinh vật thủy sinh nào, người dân nơi đây xem nó như một nguồn nước tinh khiết dùng để sinh hoạt. Itachi lặng lẽ đứng trên mặt nước hồ, gương mặt tang thương hướng lên nhìn mặt trăng trên đỉnh đầu. Mọi thứ thật khác ở thế giới Shinobi, Itachi có thể cảm nhận được rõ ràng mọi thứ. Tuy không hiểu vì sao mình lại có thể tới đây, rồi trong đầu lại tự nhiên có vài thứ không thuộc của mình.

“Người đã đến”.

Itachi thở ra một hơi trọc khí trầm giọng nói. Từ trong bóng tối một thân ảnh chậm chậm bước ra, không ai khác chính là Franz. Hắn cũng không hiểu vì sao khi chiếu Itachi hện hắn nửa đêm đến nơi này, nhưng giờ nhìn gương mặt tang thương của Itachi dường như Franz hiểu được điều gì đó.

“Thời gian của ta còn không nhiều, người là tộc nhân của Uchiha gia tộc tại thế giới này, chúng ta cũng xem như là người một nhà, trước khi ta rời đi, ta muốn giao lại cho người vài thứ. Nhưng với điều kiện là người có thể thỏa mãn được điều kiện của ta”.

Itachi vừa dứt lời hệ thống cũng vang lên thông báo.

“Đinh, chi nhánh nhiệm vụ: Tiếp nhận khảo hạch của Itachi

Ban thưởng: Mười vạn Exp, năm ngàn bạc, Uchiha kiếm thuật hòa phong”.

Trùng phạt: Không”.

“Uchiha kiếm thuật hòa phong? Hệ thống, cho ta tìm”.

Franz ngạc nhiên, hắn chưa từng nghe đến loại kiếm thuật này. Uchiha kiếm thuật bắt nguồn từ thời Chiến quốc, khi các làng Shinobi còn chưa hình thành. Khi đó thống lĩnh quốc gia là các Lãnh chúa và quân đội của họ là các Samurai, địa vị của Shinobi khi đó quả thực rất thấp kém không hề có địa vị trong xã hội, họ như một con cờ của các Lãnh chúa. Về sau Shinobi dần trở nên cường đại và bắt đầu đứng lên địa vị ngang hàng với các Samurai trong các trận chiến tranh và các gia tộc Shinobi cũng đã hình thành nên thế lực của mình. Tộc Uchiha là một tộc Shinobi lớn và cường đại với nhân thuật thuộc hàng top từ lâu đã phát triển riêng cho mình một đường lối chiến đấu, họ không chỉ rèn luyện nhân thuật, nhân thuật, thể thuật mà còn kết hợp cả ba thứ đó lại thành một bộ chiến pháp gọi “Uchiha kiếm thuật hòa phong”. Chiến đấu với tộc Senju ở rừng sâu lâu năm bộ chiến pháp này càng thêm hoàn mỹ, ở thiên phú của tộc Uchiha là Tả luân nhãn và hỏa độn, Uchiha kiếm thuật hòa phong cho phép tộc nhân Uchiha chiến đấu, di chuyển với tốc độ cao, lấy chữ xảo là thứ yếu, hậu phát chế nhân.

Hôm nay thực sự không có hứng để viết truyện. Cũng tự xin lỗi mọi người hai chuyện, thứ nhất đương nhiên là tại vì ra chap quá chậm. Điều này mong mọi người thông cảm bởi vì ta cũng không phải là dân văn, ta là dân kỹ thuật nên không phải lúc nào cũng viết được, đương nhiên là ta hứa sẽ không drop truyện. Thứ hai là tuy cũng là dân mê Naruto nhưng lượng thông tin quá nhiều và cũng từ nhiều nguồn cộng với cảm nhận của chính mình nên có một vài chỗ ta viết chưa chính xác, mong mọi người đóng góp ý kiến để ta có thể chỉnh sửa hoàn thiện hơn. Xin cảm ơn.

Hàm Ngu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Nhiệm vụ hoàn thành

“Thời gian của ta còn không nhiều, người là tộc nhân của Uchiha gia tộc tại thế giới này, chúng ta cũng xem như là người một nhà, trước khi ta rời đi, ta muốn giao lại cho người vài thứ. Nhưng với điều kiện là người có thể thỏa mãn được điều kiện của ta”.

“Tốt thôi”.

“Đang”.

Itachi vừa dứt lời Franz đã lập tức đâm kunai đến nhưng lại bị Itachi đón đỡ được. Franz biết Itachi rất lợi hại, trong chiến đấu Franz luôn duy trì quan niệm: “Tiên hạ thủ vi cường” bởi vậy hắn luôn là người khởi xướng tiến công để nắm giữ nhịp độ trận đấu theo chiến thuật của hắn (Giống đá bóng, nhưng hôm nay Việt Nam thua T__T). Hai đôi Tả luân nhãn nhìn nhau đây thường thức. Itachi chỉ nhẹ giọng nói.

“Đôi mắt ngươi rất... đẹp”.

Ặc, không phải muốn tán ta đi. Franz đổ mồ hôi trong bụng, tung người lên không trung.

“Hóa độn, Hòa hòa cầu thuật”.

“Thủy độn: Thủy tường bích”.

Itachi còn chẳng thèm kết ấn một bức tường nước đã dựng lên đập tắt hòa cầu. Nơi đây là hồ nước, hoàn toàn có lợi cho thủy độn của Itachi.

“Hả? Không ổn”.

“Thủy độn: Thủy long chi thuật”.

Franz vừa rời khỏi, một cột nước dưới chân hắn đã phun lên, thì ra không biết từ lúc nào Itachi đã dùng phần thân thuật chui xuống dưới chân hắn. Franz biết Itachi không chỉ ảo thuật, nhẫn thuật tốt mà thể thuật cũng vô cùng xuất sắc vội vàng kéo dài khoảng cách. Nhưng sau đó chỉ nghe “vút” vài tiếng gió vài chục miếng shuriken đã đầy trời phóng về phía hắn.

“Chết tiệt!”

“Oanh”.

Franz bỗng chốc biến thành khúc gỗ bị hàng chục miếng shuriken bắn phá tan nát.

“Thủy độn, Thủy ngư thăng thiên”.

Franz chưa kịp ổn định giữa hồ lại hình thành xoáy nước, một vòi rồng nước tốc độ cực nhanh bắn về phía Franz.

“Phá cho ta, Amaterasu”.

Tả luân nhãn mờ lớn, ngọn lửa đen phóng ra làm vôi nước hoàn toàn bốc hơi trong khoảnh khắc. Amaterasu, ngọn lửa sức nóng tựa như mặt trời dễ dàng đốt cháy mọi thứ. Không gian bây giờ tràn ngập màu trắng hơi nước như sương mù dày đặc trong đêm tối, ánh trăng cũng không thể xuyên qua được lớp hơi nước này. Franz rất biệt khuất, hắn nhận ra mình hầu như không có nhẫn thuật phòng ngự nào hữu hiệu khi dùng chakra ba hệ phong, lôi, hỏa. Quả thực hắn chỉ có thể phòng ngự bằng Quân Phói, bằng Susanoo mà không hề có những nhẫn thuật phòng ngự nào khác, chỉ có thể chơi đôi công với kẻ địch. Bây giờ bỗng nhiên hắn càng ước ao có Lã sinh môn.

“Chít, chít”.

“Lôi độn, Thiên điều”.

Ngân tiếng chim rít vang lên, Franz bỗng nhiên xuất hiện phía sau Itachi, Thiên điều chuẩn xác xuyên thủng lồng ngực hắn, nhưng trên mặt Franz không có gì là vui mừng, thậm chí là trầm trọng.

“Không tệ lắm”.

Itachi khẽ khen ngợi một tiếng như không hề để ý đến cái lỗ sâu hoắm ở ngực. Vừa rời Franz tận dùng Amaterasu đốt nước thành dạng hơi tạo thành môi trường chiến đấu có lợi cho hắn nhưng lại quên rằng Itachi cũng có Tả luân nhãn. Franz biết Itachi không thể nào bị đánh bại như vậy, hắn chắc rằng đây chỉ là ảnh phân thân.

“Oanh”.

Phân thân Itachi bỗng nổ ra, một lực lượng cực lớn như đâm vào giữa ngực Franz đánh hắn phun máu bay ra ngoài. Quay đầu nhìn lại Franz đã thấy Itachi đứng đó từ lúc nào.

Franz biết Itachi lợi hại, điểm yếu của Itachi đó là lượng chakra quá ít, ít hơn so với các shinobi bình thường. Chỉ có cách kéo dài trận đấu mới mong chiến thắng được. Cũng phải hạn chế cận thân vật lộn bởi vì mặc dù không chuyên nhưng khả năng cận chiến của Itachi cũng là hàng đầu. Franz bắt đầu cảm nhận được cảm xúc của Sasuke khi đánh nhau với Itachi. Đúng vậy, rất biệt khuất. Nhẫn pháp đánh không lại, ảo thuật sánh không bằng, thể thuật? Bỏ đi, càng nát như mía.

“Franz, ngươi nên nhớ đôi mắt của ngươi, là Tả luân nhãn, nó dự đoán được chiêu thức tiếp theo của đối thủ, tuy ngươi có đôi mắt rất cao cấp nhưng lại vận dụng không thành thực, Tả luân nhãn không chỉ là ảo thuật, nó còn là thể thuật và nhẫn thuật, đó mới là cách chiến đấu của gia tộc ta”.

Itachi trầm giọng nói, chỉ vừa mới giao đấu vài hiệp Itachi đã nhận ra yếu điểm của Franz, thể thuật nát như Naruto, đôi mắt vận dụng không thuần thực,

nhấn thuật nhiều mà không tỉnh. Itachi nói như tiếng chuông cảnh tỉnh Franz, tuy rằng lâu nay Franz như một chích ngựa ô, đánh đâu thắng đó vô cùng thuận lợi nhưng hắn cũng biết điểm yếu của mình, chỉ là hắn vẫn nghĩ hắn vận dụng Tả luân nhãn không đến nỗi nào nhưng thực chất như Itachi nói, hắn hoàn toàn tách biệt đôi mắt ra bản năng chiến đấu của mình trừ khi vận dụng nhấn thuật của đôi mắt.

“Ta hiểu rồi”.

Franz bật người đứng dậy, Thiên điều một lần nữa hiện lên tay, Tả luân nhãn chăm chăm đối mặt với Itachi, hai đôi mắt cùng loại xóa vào nhau như có thể cuốn hai người vào thế giới huyền bí.

“Lôi độn, Thiên điều”.

Franz lại một lần nữa lao lên, Tả luân nhãn của Itachi vẫn đề trạng thái ba câu ngọc, ngón tay trái hơi nhúc nhích một chút.

“Không dễ vậy đâu”.

Franz luôn chú ý đến Itachi đưa nhiên nhìn ra hành động đó, dưới chân hắn bốn trụ nước đã cùng một lúc ập đến, thân thể chợt chuyển hướng vừa vặn tránh thoát được.

“Ặc”.

Itachi nắm lấy tay Franz, chân trái vung ra đá về phía ngực hắn, thân hình Franz lại biến thành hàng chục con quạ đen hợp lại thành thân thể Franz phía sau Itachi.

“Lôi độn, Lôi Thiết”.

Franz gầm lên một tiếng, từ trong tay hắn lôi điện biến thành hình một con quái thú thân báo đầu sư tử há ra chầu máu hướng Itachi cắn tới. Tả luân nhãn trong mắt Itachi lại xoay thành trạng thái Vạn hoa đồng Tả luân nhãn, thân hình lại biến thành hàng chục con quạ như Franz khi này bay toán loạn về phía Franz.

“Không ổn rồi”.

Franz biết khi một con quạ bay đến hắn thì lập tức Itachi sẽ xuất hiện liền vội di chuyển.

“Đại hỏa cầu thuật”.

Franz bị đuổi theo liền ló ra cái khôn phun về phía đám quạ một đại hỏa cầu lớn kéo dài khoảng cách. Lúc này đám quạ bỗng biến đi, Tả luân nhãn liếc nhìn một cái Franz liền phát hiện Itachi ở phía sau mình.

“Susanoo”.

“Susanoo”.

“Oanh”.

Trong phút chốc hai bộ xương khô một đỏ một vàng cùng một lúc đâm vào lồng ngực của đối phương. Hai đôi Tả luân nhãn lại nhìn nhau qua lồng ngực của Susanoo. Itachi khẽ nhếch môi nói. Itachi hơi nhếch môi nói.

“Khá lắm”.

“Rắc”.

Susanoo của Itachi bỗng nhiên vỡ ra một điểm, vết nứt lan nhanh ra rồi cả thân hình Susanoo trở nên tàn lụi.

“Đinh, hoàn thành nhiệm vụ vượt qua kiểm tra của Itachi, ban thưởng mười vạn Exp, năm ngàn bạc, Uchiha kiểm thuật hỏa phong”.

Nhiệm vụ hoàn thành.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Mọi thứ đã sẵn sàng

Qua đến ngày thứ hai Franz phải lập tức truyền tống về Bridge bởi vì nhận được tin báo Etihad đã thất thủ hoàn toàn, cả năm tòa pháo đài đều bị đánh

chiếm trong vòng hai ngày, đại quân Tinh Hà đế quốc đã lập tức áp sát pháo đài Bridge. Trong phòng hội nghị mọi thành viên cấp cao của pháo đài đều hội tụ kể cả Leona và Geoffrey. Vấn đề mọi người lo lắng tất nhiên là hai mươi vạn quân Tinh Hà. Hai chục vạn quân này còn đáng sợ hơn cả hàng chục vạn ma thú khi trước, bởi vì đây là đội quân nhân loại, có chiến thuật, có kỷ luật, trong khi trong pháo đài cũng chỉ có vốn vẹn năm vạn quân sư đoàn Tia Chớp và hai vạn cảnh sát.

“Thành chủ đến”.

Mọi người trong phòng hội nghị đều đứng lên, Franz bước vào phòng hội nghị, tà áo tím phất phơ trong gió hiên ngang uy vũ.

“Mọi người ngồi xuống cả đi”.

Franz trầm giọng nói, gấp rút trở về hân vội vàng triệu tập hội nghị. Đôi lúc Franz cảm thấy chức thành chủ của mình thật không tương xứng. Mọi việc đều có thuộc hạ làm, thậm chí Leona giờ cũng trở thành danh dự hiệu trưởng của học viện quân sự Bridge, còn hân chỉ nhớ nhớ đất Elena đi dạo.

“Báo cáo tình hình quân địch đi”.

Franz liếc nhìn Geoffrey nói, lĩnh vực quân sự Franz giao hoàn toàn cho Geoffrey với cương vị tổng giáo đầu, chịu trách nhiệm huấn luyện, phân phối và tổ chức quân đội, còn Franz chỉ là cái hư danh sư đoàn trưởng mà thôi.

“Bầm thành chủ, Tinh Hà đế quốc do Thái tử Tinh Hà đế quốc chỉ huy đã vượt qua dãy núi phía đông Etihad, dự kiến ngày mai sẽ tiếp cận Bridge, quân số khoảng mười tám vạn”.

Geoffrey luôn chú ý tình huống tại Etihad, nếu không phải phòng thủ Bridge hân thậm chí còn muốn cứu viện cho Etihad, nhưng lực lượng của Bridge quá ít chỉ đành nhìn Etihad thất thủ. Ngay lập tức Geoffrey phái lượng lớn thám báo đi điều tra hướng hành quân của Tinh Hà đế quốc, thậm chí dù là Thái tử Tinh Hà đế quốc một ngày đi nhà xí mấy lần cũng phải ghi chép lại.

“Vây là Etihad đã tranh thủ cho chúng ta bốn ngày, trong hôm nay mọi công việc phải chuẩn bị hoàn tất”.

Franz nghiêm giọng nói, hân biết trận chiến sắp tới sẽ không hề đơn giản, thậm chí mang tính quyết định cho cuộc chiến với Ma tộc sau này. Giả sử Franz không thể chiến thắng, hân sẽ không có danh tiếng, không thể kết minh với các tộc, mọi thứ cứ như một dây domino bị đổ sụp hân sẽ bị Zenki tiêu diệt.

“Thành chủ yên tâm, thần đã triệu tập dân chúng ngoại thành trở về trong thành Bridge, mọi lương thực đều phải mang theo tập kết trong pháo đài, mọi hạng mục công trình dự kiến tối nay sẽ hoàn tất chờ Thành chủ kiểm tra”.

Một viên nội chính là đệ tử gia tộc Bonaparte đứng lên nói. Franz gật đầu tỏ vẻ hài lòng. Khi đại chiến nổ ra Franz đã quyết định sẽ dùng chiến thuật “Vườn không nhà trống”, cố thủ trong pháo đài đánh lâu dài với Tinh Hà đế quốc. Kiếp trước chiến thuật “vườn không nhà trống” đã giúp dân tộc Đại Việt đánh bại quân đội hùng mạnh nhất thế giới thời đó, hiện tại Tinh Hà đế quốc cũng có những điểm vô cùng tương đồng. Họ tiến quân quá nhanh, tiêu hao quá lớn, hậu cần phía sau đã có điểm đáp ứng không kịp, thêm nữa địa hình của Ala được bao bọc bởi nhiều dãy núi càng khó khăn cho việc vận lương. Hân chỉ cần cố thủ làm suy yếu sĩ khí quân địch lại dùng kỳ binh đánh hậu quân của Tinh Hà đế quốc khi đó chắc chắn Tinh Hà đế quốc sẽ trở thành Mông-Nguyên của Lyon đại lục. Franz dùng một chút liền đứng dậy nói.

“Đưa ta đi ra ngoài công trình”.

Bên ngoài thành Bridge, hàng vạn dân công có cả phụ nữ và trẻ em đang hối hả xây dựng công trình phòng ngự. Franz biết dựa vào mỗi tường thành là không thể ngăn cản được quân địch, hân quyết định vận động toàn bộ lực lượng sản xuất ở Bridge để xây dựng thêm một lớp phòng tuyến dựa theo hệ thống kênh rạch phía ngoài Bridge. Phòng tuyến này dài khoảng mười bảy kilomet bao quanh pháo đài chạy theo hệ thống kênh nước, Franz lại ra lệnh đào thêm các rãnh mương sâu một mét, cách nhau bằng một mô đất nê, ướt làm người và ngựa đều không dễ đứng vững được trên đó, bên dưới mương là đường ngai vật bằng gỗ và đổ nước vào đó. Nếu có người dám nhảy lên mô đất hân sẽ bị trượt xuống con mương tiếp theo. Cách hệ thống đường ngai vật đó là một bức tường đất được xây vôi vữa, bên trên tường đất lại là một lớp đá kiên cố, dân công làm đến đâu luyện kim thuật sĩ lại gia trì ma pháp trận đến đó, phía trên tường đá lấp lánh ánh lên màu của kim mật ma pháp trận. Bên trong tường đất Franz lại mở rộng chân tường thành nơi đứng cho các binh sĩ, bên trên đặt những sàn nổ thủ công đơn sơ không biết để làm gì. Công trình khổng lồ này lại được mười vạn quân dân thành Bridge hoàn thành chỉ trong vòng bốn ngày, quả thật là một kì tích. Franz xây dựng nên hàng rào này chính là mô phỏng theo siêu pháo đài hình tròn mà Ceasar đã dùng chính đội quân La Mã xây dựng để đánh bại quân Pháp. Franz tin tưởng dùng tòa pháo đài này hân có thể cầm cự được trong vòng một tháng.

“Quân đội chúng ta hiện tại có bao nhiêu?”

Franz chợt quay sang hỏi Geoffrey. Geoffrey dùng tư thế tiêu chuẩn nhất đáp.

“Hiện tại chúng ta có năm vạn quân của sư đoàn Tia Chớp, hai vạn cảnh sát và gần ba vạn lính đánh thuê”.

Bridge cái không thiếu chính là lính đánh thuê. Phủ thành chủ vừa tung ra thông báo, một số sợ hãi quân Tinh Hà đế quốc liền vội vã rời đi, một số thì ngay lập tức ghi danh để kiếm con đường tài lộc. “Người chết vì tiền, chim chết vì ăn”, số phận của lính đánh thuê chính là như vậy.

Franz lại quay sang Leona nói.

“Học viện quân sự có thể động viên bao nhiêu người?”

Học viện quân sự được thành lập từ khi Franz tiếp quản Bridge, tương lai họ sẽ là quân sĩ và sĩ quan phục vụ trong sư đoàn Tia Chớp. Tia Chớp sư

đoàn chiến đấu theo cấp trung đội, tức là ba mươi hai người thì thành một trung đội có một trung đội trưởng, một trung đội phó và một Âm bộ thành viên đóng giữ “chính trị viên”, học viên tốt nghiệp từ học viện sẽ giữ hai chức vị còn lại.

“Nếu nói hình thành sức chiến đấu thì chỉ có một ngàn hai trăm học viên năm ba mà năm cuối thôi. A, em trai, người định...”

Leona kinh ngạc nói. Franz liền gật đầu.

“Đúng vậy, đây là lúc dùng người, tuy em không muốn đưa đám trẻ ra chiến đấu nhưng buộc lòng phải như vậy. Lập tức ra lệnh động viên toàn bộ học viên năm ba và năm cuối của học viện, ngoại trừ giảng viên cơ sở, các giáo sư của học viện cũng phải tham gia vào quân đội thành lập một độc lập đoàn chờ phân phối nhiệm vụ”.

“Được rồi, ta đã rõ”.

Leona lắc đầu thờ dài, học viên năm ba và năm cuối của học viện cũng chỉ mới mười bảy mười tám tuổi, sức chiến đấu và kinh nghiệm có hạn vô cùng, giờ bắt họ lên chiến trường không biết có bao nhiêu người sẽ sống sót qua trận đầu để trở thành lão binh. Franz lại quay sang Geoffrey nói.

“Geoffrey, anh lập tức bàn giao nhiệm vụ lại cho Salah sau đó dẫn một ngàn kỵ binh đi về phía nam tập hợp cùng hai vị trưởng lão thành lập một nhánh kỵ binh nhẹ ở bên ngoài chờ lệnh”.

“Rõ, mặt tướng lập tức chấp hành”.

Geoffrey lập tức chấp hành mệnh lệnh quay người đi. Như vậy một ngàn kỵ binh Bridge và Kim sư vệ của gia tộc sẽ trở thành một chi kỵ binh của hắn. Nếu sử dụng hợp lý chi kỵ binh này sẽ quyết định cả cuộc chiến. Mọi thứ đều đã sẵn sàng, chỉ chờ quân địch tới nữa mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Quân lâm thành hạ

Sáng ngày hôm sau thời tiết tại Bridge bỗng nhiên trở lạnh, một ngày lạ ở đây. Khí hậu trên Lyon đại lục rất ổn định, hiện tại đang là đầu mùa hè, đáng lý thời tiết phải hơi nóng nhưng ngược lại bỗng nhiên lạnh lẽo làm cho người khác không muốn ra khỏi nhà. Cả pháo đài Bridge yên tĩnh, hôm qua từ phủ thành chủ ai cũng biết rằng pháo đài Etihad đã thất thủ, trưa nay quân đội Tinh Hà đế quốc sẽ đến dưới chân pháo đài Bridge.

Từng cơn gió lạnh cuốn bay lá khô trên mặt đường vắng người đi lại. Lệnh giới nghiêm được ban bố toàn thành, hai vạn cảnh sát và Âm bộ khoác thêm áo choàng xanh đứng chốt tại những vị trí hiểm yếu và giao lộ đảm bảo toàn thành có được trạng thái an ninh tốt nhất khi chiến tranh nổ ra. Trên đầu thành binh lính sư đoàn Tia Chớp cũng khoác thêm một màu áo choàng lam nhạt đứng thẳng như một cây trường thương không nhúc nhích, trên tháp chủ của pháo đài ngọn cờ hình Tia Chớp phất phơ trong gió kiêu ngạo chờ địch đến.

Trong vòng bốn ngày mọi công tác chuẩn bị đều hoàn thành, kiến trúc phòng ngự pháo đài đã xây dựng hoàn tất. Một dãy công trình dài mười bảy ki lô mét bao vây lấy chủ thành Bridge, sư đoàn Tia Chớp đặc biệt điều động một vạn năm ngàn binh lính và ba vạn lính đánh thuê phòng thủ tại tường đất bên ngoài. Đây sẽ là phòng tuyến đầu tiên của pháo đài, khi tình thế nguy hiểm họ có thể theo tám con đường đất rút về pháo đài, khi đó lực lượng trong pháo đài sẽ yểm hộ họ quay về.

Gần đến trưa, ngoại thành phía Tây pháo đài bỗng nổi lên ánh lửa từ tòa phong hỏa đài thông báo quân địch đã đến. Các pháo đài Bridge mười dặm hai mươi vạn quân Tinh Hà đế quốc nối đuôi nhau hành quân tựa như một con rắn dài màu vàng uốn lượn trên xa lộ. Tiền quân là đội khinh kỵ, trung quân là hỗn hợp bộ binh và cung tiễn thủ, hậu quân là đội vận lương có trọng kỵ đi hai bên bảo vệ. Ở trung quân là một cỗ xe ngựa rộng rãi như một căn phòng nhỏ có đầy đủ tiện nghi, đây là xa giá của Thái tử Tinh Hà đế quốc, bên trong bây giờ chỉ có hai người là Thái tử điện hạ và Davis. Jarod (tức Thái tử) tâm tình hiện giờ không hề tốt chút nào. Những tưởng sau khi lực lượng cung tiễn thủ bị tiêu diệt thì lực lượng không quân của Tinh Hà đế quốc không cần cố kỵ mà oanh tạc pháo đài Etihad, nào ngờ binh sĩ Ala đế quốc trở nên liều mạng hơn bao giờ hết dĩ nhiên lại dám đem ma tinh pháo biến thành pháo phòng không rồi. Phải biết rằng ma tinh pháo rất nặng, lại không có giá đỡ chuyên dụng hướng không, vậy mà Ala binh sĩ lại chia thành từ tiểu đội mười người lấy thân mình làm giá pháo, mỗi pháo bắn ra đều có binh sĩ bị năng lượng ngoại vi nổ chết, nhưng người này chết người kia lại tiến lên thay thế bắn rụng hơn một trăm Lôi Ưng kỵ sĩ buộc Tinh Hà đế quốc phải quay lại một vòng công thành chiến kéo dài đến bốn ngày. “Vũ khí là sắc, con người là thép” mặc dù được trang bị hoàn mỹ hơn, lực lượng đông hơn nhưng về một khía cạnh nào đó Tinh Hà đế quốc đã bại, nếu như người Ala đều như vậy thì lần chiến tranh này bọn họ có thể thắng hay không?

Đến giữa trưa hai mươi vạn quân Tinh Hà đế quốc đã đến dưới chân thành Bridge, Jarod không vội tấn công mà lệnh cho binh sĩ cắm trại nấu cơm, hắn biết binh sĩ sau một ngày rong rã hành quân cần một giai đoạn nghỉ ngơi. Doanh trại của quân đội Tinh Hà được xây dựng đơn sơ cách Bridge nửa dặm vừa có thể phòng bị Ala đế quốc quân đội tập kích, vừa có thể giám sát được pháo đài.

Franz lên trên đầu thành nhìn một chút rồi cũng đi xuống. Cách chân thành chừng trăm mét là một dãy lều trại “bệnh viện dã chiến”, ở đó có một tòa kiến trúc nhỏ bằng đá gọi là “bộ chỉ huy quân sự tạm thời” là nơi chỉ huy trực tiếp chiến trường, Franz không hề có ý định lợi dụng lúc Tinh Hà đế quốc quân đội mệt mỏi mà tập kích, hắn thừa biết ý chí của binh lính Tinh Hà đế quốc rất cứng cỏi, sống ở vùng thảo nguyên khắc nghiệt đã đào tạo ra cho họ những kỵ sĩ tuyệt vời.

Bên trong trại chỉ huy hiện giờ chỉ có Franz, Leona và tiểu đội Tử thần, đây đều là những người Franz có thể tin tưởng hiện giờ. Vì trận chiến này Franz đã huy động mọi thứ có thể, thậm chí cả những mầm non tương lai cũng bị hấn xếp vào đội dự bị cho sư đoàn. Theo hấn nếu pháo đài không giữ được thì còn nghĩ gì đến tương lai. Đây là trận chiến sống còn, thua trận đế quốc Ala chắc chắn bị diệt vong.

“Salah, ta bổ nhiệm ngươi là Lữ đoàn trưởng Lữ đoàn số một chịu trách nhiệm phòng thủ vòng ngoài pháo đài”.

Franz chỉ Salah nói, bên trong sư đoàn Tia Chớp được chia làm bốn lữ đoàn và một tiểu đoàn độc lập. Trong đó Lữ đoàn một và tiểu đoàn độc lập tổng cộng là hai vạn binh lính do Franz trực tiếp chỉ huy. Lữ đoàn hai một vạn người do Leona chỉ huy, lữ đoàn ba và bốn cũng như vậy lần lượt do Karla và Geoffrey chỉ huy. Nhưng hiện tại Geoffrey đã ra ngoài pháo đài, Franz ngược lại giao lữ đoàn một gồm một vạn năm ngàn người cho Salah, bản thân lại tiếp quản lữ đoàn bốn chín ngàn người.

“Tuân lệnh thành chủ”.

Salah làm một cái quân lễ quyết đoán nói. Franz giao cho Salah lữ đoàn một cũng đã qua suy nghĩ rất kỹ. Lữ đoàn một đông quân nhất nhiều hơn các Lữ khác năm ngàn người, lữ đoàn này chỉ bao gồm năm ngàn trọng trang chiến sĩ, ba ngàn trưởng thương binh, sáu ngàn cung tiễn thủ và một ngàn kiếm sĩ. Lực lượng này cộng với ba vạn lính đánh thuê phòng thủ lớp phòng vệ thứ nhất của Bridge, đội quân này cần một vị tướng ổn trọng, không ham công kích, có thể vì quân đội gia tăng sĩ khí, những điều này không thể nghĩ ngờ thích hợp với Salah. Phải biết rằng Salah lâu nay vẫn là đội trưởng của Tử thần, lớn tuổi nhất trong đội, tính tình ổn trọng, điềm đạm, tinh thông thổ hệ nhẫn thuật có thể phụ giúp rất lớn trong việc thủ thành.

“Bẩm thành chủ, tướng địch cho người đến khiêu chiến”.

Lúc này, một cận vệ bỗng nhiên bước vào thông báo. Franz ngạc nhiên đưa mọi người lên trên đầu thành quan sát, chỉ thấy bên ngoài lũy phòng ngự là một viên tướng mặc giáp vàng, đầu đội kim khôi, tay cầm trường thương uy vũ, cưỡi trên người một con cấp sáu Liệt Viêm sư tử, thực lực đã đạt đến Đẩu hoàng đỉnh phong cơ hồ chỉ còn một chút nữa sẽ đạt đến đầu đề. Viên tướng này dẫn theo một ngàn binh sĩ đứng cách thành lũy hơn trăm mét khiêu chiến.

“Người trong thành nghe đây, ta là Tinh Hà đế quốc Javid, ai có gan ra đánh cùng ta một trận”.

Viên tướng cưỡi trên Liệt Viêm sư tử lắc lư cao giọng nói. Thì ra Jarod không hề có ý định tấn công nhưng cũng không ngại tạo cho quân dân trong pháo đài một điểm phiền toái liên phải một viên tiểu tướng ra khiêu chiến, cũng là thăm dò thái độ của quân thủ thành. Bên trên pháo đài chỉ thấy Franz trở mặt nhìn viên tiểu tướng kia. Chẳng lẽ đây là Tam quốc phiên bản dị giới rồi hả, ta đặt phía trước chiến lũy không biết bao nhiêu bẫy rập chẳng lẽ giờ lại tự phóng ngựa ra tự dẫm vào bẫy rập của mình? Thế nhưng ngươi đã đưa lễ tới thì ta cũng không khách khí.

Mọi người bên cạnh nhìn thấy nụ cười đều của Franz bỗng chốc nổi da gà, vị thành chủ này sắp âm người khác rồi đây. Chỉ thấy xung quanh Franz bùng lên một ngọn lửa vàng nhạt, Susanoo ngay lập tức xuất hiện mặc vào mũ giáp, hai cánh chim giương cao, thân hình Susanoo nhao lên lập tức xuất hiện trên khoảng trời bên trên thành lũy, hai cánh Susanoo hợp lại che trước mặt, Franz từ ngực bay lên trên đầu Susanoo, đôi mắt hấn xoay tròn chuyển đến trạng thái Vạn hoa đồng Tả luân nhãn.

“Ultra Susanoo Amaterasu”.

Hai tay Susanoo bắt chéo thành hình chữ thập, hai cánh mở ra một luồng hắc diễm hình trụ quang phóng về phía viên tướng Tinh Hà đế quốc, chỉ trong phút chốc viên tiểu tướng tội nghiệp đã hóa thành tro tàn mà ánh lửa đen vẫn còn bốc cháy. Ultra Susanoo Amaterasu là một chiêu thức Franz lĩnh ngộ được qua Susanoo Amaterasu của Itachi. Hai thuật này rất tương tự nhau, chỉ khác về hình thái khi phóng ra, chiêu thức của Franz chính là dựa vào hai cánh tạo ra năng lượng làm cố định hình dáng của Amaterasu và làm nó phóng xa hơn, còn hai cánh tay bắt chéo lại với nhau chỉ là do hấn muốn tạo hình giống siêu nhân Điện Quang thôi a.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Giao chiến trận đầu

Không chịu nổi một kích. Hoàn toàn bị đánh bại. Đúng vậy, viên tiểu tướng tội nghiệp mặc dù là Đẩu hoàng đỉnh phong, trên chiến trường đã là một lực lượng không nhỏ nhưng đối với Franz mà nói không đáng một xu. Franz cũng vô sỉ vô cùng, vốn người ở phiên đại lục này tinh thần thượng võ, cường giả lười đi đánh giết đám kiến hôi thường để những người có thực lực ngang nhau đấu tướng, ai ngờ lại mọc ra cái tên khác loại mặt dày nhảy ra một hít chết toi đối phương.

“Thành chủ uy vũ, Ala muôn năm”.

“Thành chủ uy vũ, Ala muôn năm”.

Ám bộ thành viên động tác vượt mộng ngựa thủ tướng tất nhiên đã không phải là lần đầu tiên liên kích động binh sĩ dâng lên sĩ khí phe ta. Vị trí chính trị viên này Ám bộ thành viên hoạt động vẫn là rất tốt nha, về nhà sẽ có khen thưởng. Tên lưu manh nào đó đang YY nghĩ.

“Người trên kia, mau xưng họ tên, dưới đao mổ không lưu kẻ vô danh”.

Phía dưới trận doanh của Tinh Hà đế quốc liền bay lên không một viên tướng mặc hoàng kim giáp, tay cầm đại kiếm, thực lực cũng đã đạt đến Thánh cấp sơ kỳ. Franz tròn trố mắt, thật là diễn Tam Quốc chí rồi hả? Cũng diễn sâu quá đi.

“Ngốc bức, muốn đánh nhau với ta đâu phải là dễ đâu, hôm nay ca hết hứng thú rồi”.

Franz khinh bỉ nói một đoạn buồn nôn câu thoại rồi ngoáy mũi đi lại vào trong pháo đài không thèm để ý đến tên Thánh cấp trên không gương mặt đỏ lừ. Viên tướng kia bị lửa giận công tâm không để ý lao vào trong pháo đài, bên trong lập tức truyền ra một trận sấm nổ thanh âm, viên tướng đó lập tức biến thành con nhím, thân mạng trọng thương trở về trận doanh, vô lực tái chiến. Phải biết rằng bên trong pháo đài có đến hơn trăm cái sấm nổ, bên phía lũy ngoài số lượng còn gấp đôi, dù là Thánh cấp có đầu khí hộ thể nhưng tuyệt đối cũng ăn không tiêu.

Vô sĩ, tuyệt đối vô sĩ. Đánh chết con người ta rồi rút đầu vào pháo đài trốn, Jarod cảm thấy vô cùng biệt khuất, trước giờ hành quân đánh trận hấn chưa gặp ai vô sĩ đến mức này. Nhưng biết làm sao được, đá sân nhà thì phải chịu trọng tài xử ép, quyền chủ động trong tay đối phương, Jarod đành thu quân về.

Sáng hôm sau Tinh Hà quân đội đã tập kết phía ngoài lũy hai trăm mét. Đứng phía trước binh sĩ mở lộ ra hai khẩu ma tinh pháo hướng về phía lũy đất. Hai phát pháo bắn về phía lũy nhưng bên thủ thành cũng đã mở ra ma pháp trận phòng ngự. Thực ra cuộc đối đầu của ma tinh pháo và trận pháp phòng ngự là một cuộc chiến tiêu hao. Bởi vậy nên rất ít người lựa chọn phương thức này để công thành trừ trường hợp bất đắc dĩ. Về sau ma tinh pháo càng mang ý nghĩa là mở đầu trận chiến và uy hiếp tinh thần quân địch hơn.

Đội quân tiên phong quân số khoảng ba vạn người bao gồm khinh bộ binh kiến hôi và cung tiễn thủ. Tinh Hà đế quốc địa vị của khinh bộ binh rất thấp, cơ hồ trên chiến trường chỉ có nhiệm vụ làm kiến hôi khi công thành, ngược lại lực lượng thiết kỵ hùng hậu của họ lại có địa vị cực cao trong quân đội. Jarod nhìn thành lũy kiến trúc kỳ lạ không dám dùng đến lực lượng kỵ binh trùng kích mà dùng pháo hôi để đi dò đường.

Phải nói rằng hành động này của hấn là chính xác vô cùng. Bởi vì đội quân kiến hôi vừa mới đi được hơn một trăm mét, chỉ thấy hàng phía trước bỗng nhiên đổ sập, gần năm trăm binh sĩ không cẩn thận rơi xuống những con hố sâu chỉ nửa mét, nhưng bên dưới tràn đầy chông bịt sắt, người rơi xuống đó liền chết đến không thể chết lại. Khi bọn họ cẩn thận vượt qua những con hố tử thần chỉ nghe tiếng cung vang lên, bầu trời xanh đã bị che khuất bởi một trận mưa tên ập xuống. Lần này có đến hơn một ngàn con kiến hôi lại bị chết trong biệt khuất, thậm chí họ còn chưa thấy mặt quân địch nữa.

Nhưng ác mộng của bọn họ vẫn chưa hết, qua một loạt tên, quân phía sau lũy cũng không hề bắn thêm nữa, quân pháo hôi vừa mới mừng rỡ thì chỉ thấy phía trước họ là một hệ thống kênh rạch chằng chịt đan xen nhau, vừa nhìn cũng biết vượt qua không hề dễ, nhưng bọn họ không thể lui lại, đồng đội đằng sau liên tục đẩy họ đi lên, chốc chốc lại có binh sĩ rơi xuống con rạch bị cọc đâm thủng ngực, máu đỏ loang ra khắp mặt kênh, có binh sĩ vừa leo lên được khỏi con kênh bước lên mô đất trơn trượt lại lần nữa ngã xuống, bên trong lũy lại bắt đầu phóng tên, quả thật là một cuộc đồ sát. Cung tiễn thủ Tinh Hà đế quốc cũng cố gắng đáp trả nhưng bên trên lũy còn có trọng trang chiến sĩ bảo hộ làm cho bọn họ cũng phải bó tay, không những thế còn bị ăn đạn lạc của cung tiễn thủ trong lũy bắn ra.

Jarod thấy tình thế không ổn vội vàng rút quân. Hấn không ngờ quân đội Ala lại xảo quyết đến như vậy, lại đặt vô số cạm bẫy chờ quân đội của hấn bước vào. Cũng may hôm nay chỉ phái ra pháo hôi, nếu hôm nay là đội thiết kỵ thì kết quả Jarod không dám nghĩ. Chờ đến khi đội quân pháo hôi rút về quân số chỉ còn hai vạn một ngàn binh sĩ, chỉ chưa đến nửa giờ giao phong không ngờ lại chết đến gần chín nghìn pháo hôi, đây là kết quả mà Jarod không thể tưởng tượng đến.

Khám phá ra được cạm bẫy của đối phương Jarod ra lệnh cho binh sĩ xúc cát lấp đi những hố chông phía trước, lại lệnh cho binh sĩ đi chặt cây kết thành từng tấm khiên đi trước, cứ hai mươi người một tấm khiên, lưng mang một bao cát xếp thành đội hình tiến lên.

Quả nhiên khi tiến lên binh lính Tinh Hà đế quốc không hề gặp trở ngại gì từ phía quân phòng thủ, các hố chông lần lượt bị lấp lại hoàn toàn. Binh sĩ Tinh Hà đế quốc phấn khởi càng hăng say hơn xúc cát xông lên phía trước, trọng giáp bộ binh tiến lên yểm hộ, đi sau cùng là đội cung tiễn thủ tinh nhuệ. Jarod không hề vọng có thể đánh sập pháo đài Bridge trong vòng một ngày nhưng hấn tham vọng có thể chiếm được lũy đất phía ngoài trong một ngày.

“Bảy mươi mét”.

Binh sĩ trinh sát liên tục thông báo khoảng cách đối phương. Salah đứng trên lũy nở ra nụ cười tàn nhẫn. Mọi bước tiến của quân địch đều nằm trong bàn tay của thiếu gia, xem ra vũ khí bí mật đã có thể dùng rồi.

“Máy ném đá chuẩn bị, phóng”.

Ở thế giới này không hề có máy bắn đá mà chỉ có sấm nổ cùng ma tinh pháo là hai vũ khí dùng để công thủ thành, Franz theo nguyên lý đòn bẩy chế tạo ra hàng trăm máy bắn đá thô sơ đặt phía sau lũy, chỉ ném được tảng đá chừng trăm ký lô xa khoảng vài chục mét.

Hàng trăm máy bắn đá đồng loạt phóng, cánh tay đòn khỏe mạnh vung tảng đá bay lên trời cùng với trọng lực rơi xuống đầu đám binh lính Tinh Hà tội nghiệp. Độ chính xác của máy bắn đá không cao nhưng mật độ lại lớn, chỉ qua hai loạt ném hơn một nửa khiên chắn bằng gỗ của quân Tinh Hà đã vỡ toang, binh sĩ thương vong hàng trăm người.

“Bọn chúng có ma pháp sư sao?”

Jarod kinh hoàng nhìn đầy trời tảng đá đang vùi dập quân đội của mình trong lòng đau lòng không dứt, hấn vốn định đưa ma pháp sư đoàn tham chiến thì chiến trường bỗng nhiên lại biến đổi. Chỉ thấy từ phía trong lũy phóng ra hàng trăm ống trúc, những ống trúc này không phá vỡ được cả giáp da phòng

ngực của khinh bộ binh nhưng khi va đập vào chúng lại vỡ tung ra một thứ dung dịch gì đó màu tím, binh sĩ khi dính lấy dung dịch này liền ngã đến điên cuồng liều mạng bỏ giáp trụ ra mà gãi. Có binh sĩ ngã gãi đến bong tróc cả da thịt, tươi sống bị ngã chết, có binh sĩ vì không muốn chịu sự đau khổ mà cảm kiếm kết liễu cuộc sống của mình. Đáng sợ hơn vì ông trúc được phóng ra từ sàn nỏ nên diện tích bao phủ của nó bao trùm cả đội cung tiễn thủ và trọng giáp bộ binh. Những thứ dung dịch này không hề tha cho bất kỳ ai cả, dù là toàn thân mặc giáp nhưng vẫn chảy vào được các khe hở mặt nạ, giáp trụ,... Thứ dung dịch này vốn là một sản phẩm thí nghiệm thất bại của Orochimaru, sau này được hắn dùng để tra tấn tù nhân. Chỉ cần dính một giọt dung dịch này thì toàn thân sẽ phát ngứa làm cho người ta có cảm giác sống không bằng chết. Bên trong cửa hàng bán loại dung dịch này cũng chỉ mười bạc một bình, Franz liền mua nó đổ vào ống trúc, dùng sàn nỏ để bắn ra.

“Mau, mau cho binh sĩ rút lui”.

Giờ Jarod mới cảm thấy được sự hiểm ác của tướng thủ pháo đài. Nhìn năm vạn binh sĩ phái ra hiện giờ trở về chỉ còn không đến ba vạn, hai vạn pháo hôi hầu như toàn bộ trúng đạn, gần một vạn cung tiễn thủ và trọng giáp bộ binh cũng không thoát nổi số phận. Nguy hiểm hơn là hơn hai vạn binh sĩ vẫn còn nằm lăn lộn, rên la ngoài kia làm ảnh hưởng rất lớn đến binh sĩ Tinh Hà đế quốc.

“Cung tiễn thủ, cho ta bắn chết hết những người ngoài kia”.

Đám cung tiễn thủ ngơ ngác nhìn chủ tướng của mình, ngoài kia đều là đồng đội, đều là chiến hữu của bọn họ, tại sao phải bắn.

“Còn ngơ ra đó làm gì, muốn bọn họ tươi sống bị chết trong đau khổ hay sao, cho ta bắn”.

Đám thiên phu trưởng vội vàng chỉ huy đội cung tiễn thủ nhắm về phía đồng đội của mình lấp tên bắn đi, ai cũng vô cùng biệt khuất và căm phẫn, số phận của bọn họ là chết trên chiến trường nhưng không phải là chết biệt khuất như thế.

Chỉ sau bốn loạt tên, chiến trường trở nên yên tĩnh, chỉ còn bầu không khí bi thương, trên trời từng đoàn chim ăn xác thối bay xuống rúc mổ đi thân xác của những người lính đáng thương. Người lính, họ không có tội, kẻ có tội là những người đã phát động chiến tranh.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Dạ tập

Jarod hai ngày nay cảm thấy vô cùng phiền muộn, binh sĩ Tinh Hà đế quốc liên tục tấn công vào pháo đài nhưng nhiều nhất cũng chỉ xua được quân lên đến chiến lũy rồi bị quân phòng thủ đẩy lùi. Vũ khí hóa học của quân phòng thủ pháo đài không những gây ra những nỗi kinh hoàng cho binh lính Tinh Hà đế quốc mà còn mang lại con số thương vong cực lớn. Chỉ trong vòng hai ngày năm vạn quân đã bị loại khỏi vòng chiến, con số cao hơn gấp đôi so với cả trận chiến pháo đài Etihad.

Xung quanh bàn họp tất cả tướng lĩnh đều yên lặng. Ai cũng biết Thái tử hiện đang như một quả bóng căng tròn, chỉ cần chạm vào một chút thì sẽ bùng nổ. Jarod từ khi sinh ra luôn là tâm điểm của sự chú ý, trên chiến trường chưa hề gặp đối thủ, một phần cũng bởi vì tài năng của hắn, một phần cũng bởi vì quân đội Tinh Hà đế quốc quá mạnh. Nên bây giờ gặp phải khó khăn làm Jarod choáng váng không biết nên giải quyết thế nào.

“Các vị, không biết có cao kiến gì giúp ta phá thành hay không?”

Jarod hít sâu một hơi hướng về phía các tướng lĩnh hỏi. Nhưng tất cả im lặng không dám ngẩng đầu lên. Bỗng nhiên từ phía sau phát ra một tiếng thở dài, mọi người quay lại liền thấy một vị trung lang tướng tuổi đã ngoài bảy mươi, râu tóc đều bạc cả. Mắt Jarod sáng lên, trong triều đình Tinh Hà đế quốc ai cũng biết đến Rize, một vị tướng hết thời của quân đội đế quốc, hành quân chiến tranh hơn trăm trận nhưng một lần bị thương thực lực suy yếu chỉ còn đến Đẩu hoàng, hơn nữa lại không được lòng quốc vương nên dần bị giáng chức thành trung lang tướng.

“Không biết Rize tướng quân có điều gì muốn nói?”

Jarod hướng về lão tướng quân thỉnh giáo. Rize cũng có hơi thương thức vị Thái tử này, có thiên phú về quân sự nhưng sóng gió trải qua lại quá ít, cả cuộc đời sống dưới ánh hào quang nên giờ gặp khó khăn liền bị cái khó che mất sự thông minh của mình. Lão tướng quân trầm giọng nói.

“Thủ thành tướng lĩnh là một người có tài, hắn đã tạo ra một tòa pháo đài đơn sơ nhưng hiệu quả bên phía ngoài đã tỏ rõ ý muốn đánh lau dài với chúng ta. Nếu muốn đánh hạ pháo đài chúng ta phải chiếm được tòa pháo đài bên ngoài này”.

Chúng tướng trong lòng khinh bỉ Rize một trận, ai chẳng biết cần phải chiếm pháo đài bên ngoài, quan trọng là làm sao để chiếm nha. Rize tiếp tục nói.

“Theo như ta thấy bên trong pháo đài đều đã chuẩn bị rất đầy đủ, cuộc chiến càng kéo dài chúng ta càng bất lợi, trong tình thế này chỉ có hai cách. Thứ nhất là cho quân tinh nhuệ tổ chức dạ tập chiếm lấy pháo đài, nhưng kế này khả thi không cao, chưa nói đến trình sát của quân địch, bên ngoài pháo đài những cạm bẫy kia cũng đã đủ để chống lại quân ta. Kế thứ hai cũng là chắc chắn nhất, đó là tiến hành pháo kích phá hủy pháo đài”.

Jarod bỗng nhíu mày lại. Pháo kích rất hiệu quả, trong lòng hắn biết rõ, nhưng đây là tiêu hao chiến, gánh nặng pháo kích đè lên hậu cần chưa chắc đã đảm bảo được. Nghĩ nghĩ một chút Jarod ra lệnh nói.

“Gửi lệnh về quân bộ, ta muốn một lượng lớn ma tinh, đủ để đánh sập tòa thành thị này. Mặt khác tổ chức một đội hình dạn tập cấp bậc ít nhất cũng phải là Đẩu hoàng tối ngày mai chúng ta sẽ tổ chức dạ tập”.

“Tuân lệnh, Thái tử điện hạ”.

-----Phân cách-----

“Quân địch rút lui rồi”.

Lại một sóng tấn công của Tinh Hà đế quốc qua đi, Salah một mình dựa vào tường thành thở dốc, hai ngày nay tuy nói bọn họ tiêu diệt không ít địch nhân nhưng ngược lại bản thân cũng phải chịu áp lực rất lớn. Gần một vạn binh sĩ hi sinh, hơn vạn binh sĩ khác bị thương, nếu không phải có “bệnh viện dã chiến”, “quân y” và thần dược của thành chủ thì con số đó không biết đã tăng lên nhường nào.

“Trống quân, ngài hãy nghỉ ngơi chốc lát, mọi chuyện còn lại cứ để thuộc hạ lo liệu”.

Một viên tiểu tướng trên mặt vẫn còn chưa khô vết máu bước đến cạnh Salah nói. Mấy ngày qua Salah chỉ huy sáng suốt, anh dũng xông lên tuyến đầu đã làm cảm động các binh sĩ, quả nhiên người từ phủ thành chủ đi ra đều không phải bình thường. Salah nháy nháy mắt vài cái hỏi.

“Quân ta thương vong thế nào?”

“Bẩm tướng quân, phòng tuyến của chúng ta hi sinh gần ngàn người, bị thương hai ngàn, ba mặt khác cũng không sai biệt lắm”.

Viên tiểu tướng thành thực nói. Hiện tại con số thương vong của hai bên đang là một đổi bốn, pháo đài Bridge đang là một cái cối xay thịt người chính hiệu, hai bên đều không muốn rút lui, cao tăng cả hai đang thử xem độ kiên nhẫn của đối phương đến mức nào.

“Được rồi, mọi người dọn dẹp chiến trường rồi nghỉ ngơi một chút đi. Tăng cường canh gác, đề phòng bọn chúng dạ tập”.

Salah chống tay đứng dậy quay về lều của mình, trong đầu không tự chủ hiện lên một bóng dáng yếu điệu nhưng oai hùng, mái tóc đen tung bay trong gió, trên gương mặt chỉ là tấm mặt nạ lạnh lùng. Không biết cô ấy giờ thế nào rồi nhỉ.

Ban đêm ở pháo đài Bridge rất lạnh, từng cơn gió khô khan thổi mạnh như rít vào tai mọi người, trên chiến trường mùi máu tanh vẫn chưa hề bay hết, đầu đó còn có từng đoạn tay chân cụt ngùn, từng mảnh thịt người không nhìn ra hình dáng vương vãi, tất cả trông như một cái địa ngục trần gian.

Giữa đêm tối đen như thế này không ai để ý từng bóng đêm đang tiếp cận lũy bao phía ngoài Bridge, tuy những thủ vệ không hề lơ lỏng nhưng thực lực của họ quá thấp so với những bóng đêm kia. Các bóng đêm nhanh như sóc leo lên thành lũy tiêu diệt một số trạm gác của quân Ala, họ chính là tử sĩ của Tinh Hà đế quốc, chính là lực lượng đã góp phần không nhỏ để đánh hạ Etihad.

Theo sau đội tử sĩ là hơn hai trăm người, thân mặc giáp nhẹ, lưng mang trường kiếm đích thị là tiểu đội đánh lén của Jarod phái đến, người nào cũng đều có thực lực đẩu Hoàng trở lên, cao nhất là một đẩu Thánh sơ kỳ.

“Bắt đại nhân, không thể tìm thấy được lều chỉ huy của bọn họ”.

Tử sĩ do thám xung quanh quay về nói. Đám tử sĩ vô cùng phiền muộn, nhiệm vụ trọng thù này đám bọn họ làm không biết bao nhiêu lần, nhưng lần này lại không thể tìm ra lều của chỉ huy địch, ở đây có hơn vạn cái lều trại, mà trại nào cũng giống trại nào chỉ đều là một màu xanh rậm rì. Hơn vạn cái lều trại giống nhau, trời ạ, phải tìm đến bao giờ chứ.

“Tìm, mọi người có một canh giờ, tìm hết tất cả trại, nếu không được lập tức rút lui”.

Cường giả thánh cấp cắn răng ra lệnh, tuy Thái tử đã hạ lệnh xuống nhưng hắn không phải ngu ngốc tự nguyện đi tìm chết, hành động dạ tập là một nhiệm vụ nguy hiểm, chỉ cần bị quân địch phát hiện thì xem như bọn hắn đã một chân bước vào tử môn quan.

“Ta ở đây các ngươi không cần tìm đâu”.

Một thanh âm vang lên làm cả đội dạ tập giật mình. Hàng chục quả hỏa cầu phóng lên cao soi sáng cả chiến trường Bridge, bóng tối lui dần nhường lại cho ánh sáng lộ ra một thanh niên đáng người cao ráo, trên người mặc một áo bào tím, sau lưng là tám người khác mặc trang phục và mặt nạ vô cùng kỳ dị. Mà xung quanh rõ ràng binh sĩ cũng đang kết lại từng đội bao vây bọn họ.

Đây không phải ai khác mà chính là Franz, vốn kế hoạch của Jarod rất thành công, tuy nhiên hắn không biết rằng Franz còn có một lực lượng trong bóng tối là Âm bộ, ngoài lực lượng phòng vệ, Âm bộ là trạm gác ngầm thứ hai túc trực trên chiến trường, mọi tin tức đều được truyền trực tiếp về phủ thành chủ qua bộ đàm (mua trong cửa hàng hệ thống). Karla nhận được tin tức liền thông báo cho Franz, lập tức Franz chỉ định ra kế hoạch tiêu diệt đội dạ tập này. Quả nhiên bây giờ bọn họ chính là đang bắt ba ba trong hồ.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Chiến đấu

Tử sĩ của quân đội Zenit đều là những đạo tặc được huấn luyện đặc biệt tinh nhuệ được chọn lọc từ trong trăm vạn đại quân của Zenit đế quốc, bản thân họ ngoài thiện chiến anh dũng không sợ chết còn có khả năng tiềm hành vô cùng lợi hại mà những đạo tặc khác không thể có được. Thế nhưng trận chiến lần này họ gặp đúng khắc tinh của mình, ngoài Tả luân nhãn của Franz trong Tử thần còn có hai người có khả năng trinh sát vô cùng nhạy bén đó là anh em nhà Gilliam với đôi Bạch nhãn.

“Bây giờ ta cho các ngươi hai sự lựa chọn, đầu hàng hoặc là chết, các ngươi có ba giây để suy nghĩ”.

“Một”.

Franz bắt đầu trầm giọng đếm, trên gương mặt các tử sĩ đều lạnh nhạt như không có chuyện gì xảy ra còn những người khác thì là vẻ âm trầm bất định. Ai cũng biết hoàn cảnh của họ bây giờ vô cùng xấu, bị bao vây bởi hai vạn binh sĩ đầy đủ vũ trang ngoại trừ Thần cấp cường giả nếu không cũng đừng hòng sống sót.

“Giết”.

Franz bỗng nhiên nói làm mọi người chứng hùng kẻ cả phe ta lẫn phe địch, không phải là đếm ba tiếng sao, mới tiếng thứ nhất thôi à. Kẻ địch sùng sốt, phe ta sùng sốt nhưng có một người không hề ảnh hưởng đó chính là chủ mưu Franz Bonaparte.

“Oanh”.

Chỉ trong giây lát Franz đã được bao trọn trong khung xương của Susanoo, cánh tay xương xẩu khổng lồ vung nắm đấm thẳng xuống đầu tên thánh cấp cường giả biến hấn ghi tên vào lịch sử là cường giả Thánh cấp nhọ nhất Lyon đại lục. Không những bị một tên cường giả mạnh hơn đánh đập đầu mà còn lại là trong tình huống đang chiêu hàng, vô sỉ, tuyệt đối vô sỉ.

“Giết a”.

Trong phút chốc binh sĩ hai bên cũng tình ngộ hô hào lao vào chém giết thế nhưng dưới chân họ bỗng tràn ngập một vùng bùn lún dính chặt chân họ vào tường thành.

“Thổ động, địa đàm chi thổ”.

“Thổ động, Thủy lưu chi thổ”.

Vùng bùn này không phải tự nhiên mà có mà chính là tuyệt tác của Salah tiếp đó lại là một dòng thác lũ bùn đất phóng thẳng xuống đội hình hai trăm người đang bị mắc kẹt tại đồng sinh lầy.

“Oanh”.

Dòng thác va đập vào tường đất phát ra từng đợt âm thanh trầm muộn, tiếng kêu la thảm thiết. Nhưng dù sao đây cũng không phải là thế giới hokage ở đây đâu khí và ma pháp được tôn sùng cũng có sự cường đại của nó. Trong dòng bùn đất hàng trăm ánh đầu khí lập lòe phóng ra thoát khỏi đợt lũ quét lao vào đám binh sĩ xung quanh. Bọn họ ai cũng biết hôm nay cái chết đã không thể tránh khỏi chỉ cầu mong gây thiệt hại cho quân thù thành càng nhiều càng tốt.

“Giết a”.

Hai bên lại lao vào hỗn chiến, các thành viên Tử thần cũng tìm đối thủ thích hợp cho mình. Franz không hề tham chiến mà đứng quan sát tình hình. Là một vị thống lĩnh hấn hiệu được bản thân mình không cần chiến đấu mà phải nắm rõ được toàn bộ cục diện của cuộc chiến. Mặc dù đồ mất số kinh nghiệm do phe địch mang lại nhưng Franz vẫn giữ được bình tĩnh. Đúng vậy trong mắt hấn đấm cường giả phía dưới chỉ là một đồng kinh nghiệm mà thôi.

“Bát quái lục thập tứ chương”.

“Nhu bộ song sư quyền”.

Phía dưới chiến trường ánh lên ánh sáng màu lam năng lượng chakra nổi bật là hai anh em Gilliam và Natasha, sở hữu Bạch nhãn hai người trở thành tông sư cận chiến, họ luôn biết đúng thời điểm né tránh các đòn công kích của địch nhân, đánh vào điểm yếu của chúng khóa lại con đường vận hành đầu khí của chúng. Bây giờ cường giả đầu Hoàng đã không còn là đối thủ của hai anh em nhà đó.

“Khai môn, Hư môn, Sinh môn, Thương môn, Đỗ môn, Cảnh môn. Khai!”

Mở ra sáu cửa Rhuk, Klein như hóa thân thành hai tia sáng lướt qua đội hình quân địch, chỉ với hai quyền đầu. Khi mở ra lục môn sức mạnh của cả hai thậm chí vượt qua các thành viên còn lại trong Tử thần, so với dị giới sức chiến đấu của họ đã có thể so với Đế cấp cường giả.

“Thế thuật, Lý liên hoa”.

Chỉ thấy Klein đánh bay một Hoàng cấp cường giả hậu kỳ bay lên cao dùng cao tốc quyền thuật tấn công tới tấp vào đối phương, cuối cùng quyền phải và chân trái cùng một lúc đánh vào ngực và bụng của Đế cấp cường giả làm hắn cảm thấy đầu xuống đất chết đến không thể chết lại.

“Oanh, oanh, oanh, oanh”.

Bên kia Rhuk càng khủng khiếp hơn, mở ra sáu cửa đôi mắt của Rhuk biến thành màu trắng dã, chân phải đá bay một Đế cấp sơ kỳ cường giả bay lên trời, sau đó lại dùng tốc độ cực nhanh đâm vào người quân địch, từng quyền từng cước của hắn ma sát với không khí tạo nên tiếng rít gào, từng đóa hoa lửa cực kỳ khủng khiếp. Đây rõ ràng là phiên bản cao cấp hơn của “Lý liên hoa” chính là “Triều không tước”.

“Hỏa độn, tứ trụ hỏa long chi thuật”.

Từ bên dưới lòng đất bốn con hỏa long khổng lồ bỗng vọt người ra không hề báo trước tạt xuyên đội hình quân Tinh Hà đế quốc, hàng chục tử sĩ không kịp né tránh trở thành ngọn đuốc sống rơi xuống dưới tường thành. Khởi nói cũng biết đây chính là tuyệt chiêu của tên Kasuo. Hỏa độn vẫn là hỏa độn, sức sát thương quần thể cực kỳ khủng khiếp, mạnh hơn tất cả kỹ thuật nào. Theo sau Từ thần một doanh ma pháp sư cũng cấp tốc phóng ra hàng loạt ma pháp che kín cả bầu trời rơi xuống đầu quân địch. Từng chùm màu sắc hệ ma pháp bay lượn đầy trời đêm tạo thành một bức tranh vô cùng đẹp đẽ của Từ thần.

Franz đứng trong lồng ngực Susanoo khẽ nhủ chân mày lại. Cường giả quả nhiên là cường giả, tuy Từ thần lực lượng cá nhân của mỗi người đều mạnh vô cùng nhưng số lượng ít ỏi. Các cường giả Tinh Hà đế quốc bay vào đội hình của Sư đoàn Tia Chớp và lính đánh thuê tha hồ tàn sát, chỉ trong khoảng khắc bên phía quân thù thành đã có gần ba ngàn người thương vong. Binh lính của Sư đoàn Tia Chớp được Franz huấn luyện theo kiểu hiện đại, lấy một trung đội là một đơn vị chiến đấu cơ sở, nên nền móng của sĩ quan cấp thấp được đặt vững chắc nên các binh sĩ vẫn duy trì đội hình chiến đấu, nhưng lính đánh thuê thì không được như vậy, từ thương một phần ba họ đã có dấu hiệu muốn vỡ trận.

Tuy biết đám cường giả này chó cùng rứt giậu nhưng Franz không thể lui. Bởi vì hắn cần phải nuốt trọn đám cường giả này, phải làm cho chỉ huy địch điên cuồng kế hoạch của hắn mới có thể thành công. Quay sang bên cạnh Karla Franz nói.

“Truyền lệnh, kế hoạch bắt đầu”.

“Vâng, thành chủ”.

Karla vòng tay trước ngực rồi tiêu thất trong không khí. Franz nhìn về hướng doanh trại Tinh Hà đế quốc thì thầm.

“Cháy lên đi ngọn lửa chiến tranh, để xem ai sẽ là người cười cuối cùng”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Phản dạ tập

Cách pháo đài Bridge hai dặm Jarod đứng trên một đỉnh đồi nhỏ hướng về phía pháo đài. Sau lưng hắn là cả ộ chỉ huy quân đội viễn chinh Tinh Hà. Ai cũng tràn ngập tin tưởng về sự thành công của cuộc đột kích đêm nay. Đại hoàng tử cầm quân gần mười năm, đánh qua hàng trăm trận chiến lớn nhỏ, công thành cũng phải gần trăm tòa, phương pháp dạ tập bằng cường giả này càng là vận dụng nhuần nhuyễn chưa một lần thất bại. Trong suy nghĩ của họ, một tòa pháo đài quân đóng giữ chỉ năm vạn binh sĩ chấp và có thể chống cự lại với hai trăm cường giả hoàng cấp trở lên sao, huống chi quân lực của họ còn phải đàn trải đến gần mười ki lô mét chiến tuyến. Chỉ cần đội dạ tập có thể thành công chém được chỉ huy của quân địch, phòng tuyến bên ngoài nhất định sẽ tan vỡ, một khi phòng tuyến bên ngoài bị công phá thì Bridge cũng chỉ còn là một tòa cô thành, là vật ở trong túi.

“Chú”.

Bỗng nhiên từ hướng pháo đài bắn lên vài trái hỏa cầu, Jarod bỗng biến sắc. Cầm quân trăm trận hắn thừa biết ý nghĩa của quả hỏa cầu này là gì. Đội dạ tập của hắn không có ma pháp sư, chứng tỏ hỏa cầu là do quân địch phóng ra, đội dạ tập bị phát hiện. Tiếp sau đó lại hàng loạt hỏa cầu lại bay lên, ma pháp và đầu khí bay loạn đầy trời. Những tướng lĩnh phía sau dù có ngu cũng biết đại sự không ổn. David bước lên một bước nói.

“Điện hạ, chúng ta cần phải cứu viện đội dạ tập ngay lập tức”.

“Không được, quân địch rõ ràng đã có chuẩn bị, hẳn là đã rõ ràng chúng ta sẽ cứu viện. Ta e trên đường sẽ có phục binh. Chúng ta nên tổ chức phòng ngự doanh trại, đề phòng bị dạ tập”.

Rize trầm giọng nói. Là một lão tướng quân hắn dựa vào các tia đầu khí và ma pháp trên chiến trường liền phán đoán ra quân địch đã hình thành trận hình, có thể là tiểu đội dạ tập đã bị phản mai phục, chủ soái quân địch cũng không phải cái thùng com, hẳn đã đoán ra được có dạ tập tất nhiên sẽ đoán ra được Tinh Hà đế quốc sẽ cứu viện.

“Sợ cái rắm, đây là hai trăm cường giả, chiếm hết một nửa sĩ quan cao cấp của chúng ta, chúng ta có thể bỏ mặc sao”.

David hướng về phía Rize quát. Bàn tính này Franz tính quá tốt, hẳn đoán rằng những cường giả tham gia dạ tập lần này đều là những thành viên tinh nhuệ, trung thành nhất của Tinh Hà đế quốc. Nếu hắn bao vây muốn nuốt trọn đội dạ tập này Jarod tất nhiên sẽ ỏ ra không nổi mà đem quân cứu viện. Chỉ khác với Rize suy đoán là hắn không hề muốn đánh viện binh mà là có mưu đồ khác.

“Truyền lệnh, tổ chức mười vạn quân tấn công vào Bridge, trên đường hành quân cần thận có mai phục”.

Quả nhiên Jarod không bỏ được hai trăm cường giả đó quả quyết tổ chức quân đội cứu viện. Rize trong lòng thầm thở dài, hắn không biết chủ soái địch đang nghĩ gì, nhưng hắn có cảm giác lần này quân đội Tinh Hà sẽ chiến bại, mà còn là bại thế thảm

-----Phân cách-----

Trên chiến lũy chiến đấu bước vào giai đoạn kịch liệt. Quân Tinh Hà đế quốc tuy bị áp đảo về quân số nhưng vũ lực cá nhân mỗi người đều mạnh mẽ, liều mạng cũng giết được quân Ala một mảng lớn. Bên phía sư đoàn Tia Chớp nhân số đông đảo nhưng lại bị đè một đầu mà đánh miễn cưỡng duy trì trận hình không cho đám cường giả thoát đi.

“Thành chủ, quân địch đã xuất phát hướng về pháo đài, nhân số tầm mười vạn người”.

Karla lại xuất hiện sau lưng Franz nói. Franz nhìn chiến trường gât đầu, thả con mồi thì cũng phải thu câu rồi. Phải giải quyết nhanh đám phiền phức này.

“Thông linh chi thuật”.

“Oanh”.

Mở ra thông linh chi thuật, thân hình to lớn của Gamabunta xuất hiện đè lên chiến lũy một trọng lượng không nhỏ làm tòa thành hơi lắc lư, vài tên binh sĩ xấu số không cẩn thận rơi xuống hào nước phía dưới chân lũy. Ân, hẳn là chết rồi đi. Thiện tai, thiện tai.

Gamabunta tay trái đang cầm một cái bát, tay phải cầm đôi đũa, không cao hứng nói.

“Gọi làm gì, ta còn đang ăn khuya nha”.

Franz chỉ chỉ hướng chiến trường nói.

“Có chiến đấu nha, nhanh chóng giải quyết bọn họ”.

“A, có chiến đấu, tốt”.

Nói rồi ném cái bát đi, rút ra vũ sĩ đao gia nhập chiến trường. Bất hạnh hơn là cái bát bay đi không cẩn thận lại đập chết một tên hoàng cấp cường giả của Tinh Hà đế quốc. Có lẽ trước khi chết hắn còn đang than trời “Ca chết thật oan uổng a”.

“Salah nghe lệnh, tổ chức ba đạo phòng tuyến tại hướng tây, nhất định phải trụ vững đến rạng sáng, vừa đánh vừa lui vào pháo đài”.

Franz hạ lệnh xong lập tức gia nhập chiến đấu như một Tử thần, chiến trường vài trăm mét bị hắn ném đầy kunai có chứa phi lôi thần ấn, tất cả mọi người chỉ thấy nhoáng một cái như một tia chớp Thành chủ đã xuất hiện trước người một tên địch, Kusanagi dứt khoát chém rụng đầu tên cường giả đó xuống.

“Hắn chính là chỉ huy địch, giết hắn”.

Đám cường giả Tinh Hà đế quốc như phát hiện ra cọng cỏ cứu mạng liền xông về phía Franz. Nhưng hắn trên môi chỉ nở nụ cười nhạt.

“Không biết sống chết, Susanoo”.

Chỉ trong chốc lát Susanoo nửa thân hình bọc lên giáp trụ, tay trái cầm gương Yata, tay phải khẽ mở ra, một đoàn hắc diễm nằm gọn trong bàn tay của Susanoo, sau đó hắc diễm từng đóa, từng đóa như súng liên thanh bắn về phía cường giả Tinh Hà đế quốc. Đám bọn chúng khi nhận ra không đúng thì đã muộn, hắc diễm một khi đã trúng phải thì không gì có thể dập tắt được. Một đời cường giả cứ như thế bị thiêu rụi trong ngọn lửa đen địa ngục, tiếng la hét thảm thiết cùng mùi thịt người bị đốt cháy thoảng qua trong gió lạnh như chồn tu la địa ngục.

-----Phân cách-----

Cách phía nam doanh trại Tinh Hà đế quốc một dặm, trong một cánh rừng đen nhò tụ tập một đội binh sĩ chỉ gần một vạn người, nhưng một vạn người này đều là kỵ binh mang giáp trụ tinh xảo, trang bị đầy đủ. Trong đó một ngàn người mặc chiến giáp màu lục, bên dưới cưỡi Tất phong lang, trên ngực in hình tia chớp vàng, đây chính là một ngàn khinh kỵ do Geoffrey thống lĩnh. Mà gần chín nghìn binh sĩ khác thuần một đầu giáp đen, trên hai đầu vai còn có hình đầu sư tử, đây chính là đội Kim sư vệ, hộ vệ của gia tộc do hai vị trưởng lão dẫn đầu.

“Bảo cáo tướng quân, đã điều tra rõ, địch quân đã thống lĩnh mười vạn binh lính tấn công vào pháo đài, bên trong doanh trại hiện giờ chỉ còn một vị đầu Thánh và năm vạn binh lính phòng ngự. Lương thảo nằm ở phía nam doanh trại, có khoảng hai vạn quân canh giữ”.

Một thành viên cơ sở của Âm bộ chạy đến cạnh Geoffrey nói. Là một thành viên của chính quyền Bridge Geoffrey tất nhiên biết rõ Âm bộ cùng sự cường đại của cơ quan tình báo này. Quả thật dù là hắn là thống lĩnh quân đội thành Bridge cũng không dám đắc tội với đội trưởng Âm bộ là Karla.

“Hai vị trưởng lão, kiểm chế vị đầu Thánh kia xin kính nhờ hai vị rồi”.

Geoffrey cung kính đối với hai vị trưởng lão nói. Hai lão nhân này lúc chiến đấu với Đại trưởng lão bị trọng thương nặng nề nhưng nhờ có thuốc trị thương của Franz chẳng mấy chốc đã lại sinh long hoạt hổ. Nhị trưởng lão vuốt vuốt râu nói.

“Trận chiến hôm nay toàn quyền người chỉ huy, chúng ta già rồi nhưng cũng muốn dẫn đầu binh lính xung phong giết địch a”.

Tam trưởng lão cũng gật đầu sau đó quay xuống với đám binh sĩ thô bạo nói.

“Xông vào đám cháu con Tinh Hà đánh chết mẹ bọn chúng đi”.

“Đúng, đánh chết mẹ bọn chúng”.

Một vạn binh sĩ nhất tề giương cao trường thương hướng ứng, sĩ khí cao ngất ngưỡng. Geoffrey đầu đầy mồ hôi, cổ vũ tinh thần binh sĩ như vậy cũng được sao. Nhị trưởng lão cười cười nói.

“Geoffrey, là một vị thống lĩnh đôi khi không cần lúc nào cũng uy nghi đạo mạo mà cần một sự thô bạo cuồng dã”.

“Con đã hiểu”.

Geoffrey cung kính tỏ vẻ đã hiểu, sau đó quay xuống binh sĩ hô to.

“Tiếng lên của ta binh sĩ, làm thịt bọn Tinh Hà đế quốc, cho chúng biết sức mạnh của Ala chúng ta”.

“Ala muôn năm, muôn năm”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Máu ngoài chiến tuyến

Tuyến phòng vệ phía ngoài Bridge hiện giờ có một vạn năm ngàn binh lính tinh nhuệ và năm ngàn lính đánh thuê và lính dự bị. Nhiệm vụ của họ là phải kiềm hãm bước tiến của địch quân đến rạng sáng, tức là trong vòng bốn giờ đồng hồ họ không thể để cho quân đội Tinh Hà tiến sâu vào bốn ki lô mét. Chiến lũy này được xây vội vàng dài chỉ ba dặm, tường đất cũng chỉ cao bốn mét, nằm phía ngoài cả lũy đất phòng thủ do Franz xây dựng. Salah lựa chọn nơi này nằm giữa những luồng kênh rạch, lại dùng thổ tường thuật dựng lên một tường đất dài tạm gọi là “Lũy”. Khi họ rút lui có thể thông qua những đường nhỏ ven những con kênh chẳng chịt vừa rút vừa đánh địch. Binh lính Tinh Hà đế quốc quá đông chắc chắn sẽ không cơ động bằng họ.

Lúc này hai vạn binh sĩ nằm tựa vào tường đất, ở phía trong lũy chiến đấu vẫn còn tiếp tục, mọi người thi thoảng còn có thể thấy được từng tia sáng từ thanh gươm của Gamabunta lóe sáng. Ai cũng biết họ vừa là “chìm mồi”, vừa lại “cúm chân” của địch. Từ nay đến sáng họ sẽ phải chiến đấu với mười vạn quân địch mà không có viện quân.

“Này nhóc, nhóc bao nhiêu tuổi rồi?”

“Dạ, mười sáu tuổi, còn chú?”

“Chú đã năm mươi tám tuổi rồi”.

“Chú sao lại ở đây, không phải thời hạn nghĩa vụ quân sự là từ 18 đến 32 tuổi thôi sao?”

“Là chú tự nguyện đi, chú là cảnh sát, khi trước vẫn ở trong Sư đoàn Tia Chóp đây, làm sao có thể không ra chiến trường đây”.

“A, sau này cháu cũng muốn gia nhập Sư đoàn, phục vụ cho thành chủ”.

“Ha ha, sai rồi, thành chủ không phải từng nói quân đội là từ dân mà ra, vì nhân dân mà chiến đấu sao”.

Giữa chiến lũy yên lặng khê vang lên một tiếng nói khê của một trung niên mặt sẹo, chỉ còn lại một cánh tay, trên người mặc một bộ giáp màu cam, trên ngực in hình “Tia Chóp đỏ” đây chính là một cảnh sát nằm trong lực lượng dự bị, còn bên kia là một thiếu niên trẻ, chỉ mặc áo võ sĩ màu đen có sáu chiếc cúc áo in hình tia chóp vàng, trên đầu là một cái mũ kê bi in hình tia chóp màu trắng tượng trưng cho lực lượng thiếu sinh quân.

Theo chế độ của lực lượng vũ trang Bridge, binh sĩ khi bị thương, giảm khả năng chiến đấu sẽ được chuyển về phía sau gia nhập lực lượng cảnh sát vũ trang giữ gìn an ninh pháo đài. Nhưng bởi vì chiến cuộc quyết liệt, trong vài ngày lực lượng chính quy bỗng chốc bị thương vong một phần năm, bao vây đám cường giả của Tinh Hà đế quốc lại phải dùng đến ba vạn binh sĩ, Franz không thể nào không đưa lực lượng dự bị vào vòng chiến. Trên chiến tuyến

bây giờ có ít nhất hơn hai ngàn cảnh sát và học viên trường quân sự Bridge tham chiến.

“Keng, keng, keng”.

“Quân địch đến rồi, chuẩn bị chiến đấu”.

Bốn phía vang lên tiếng chuông báo động, hai chú cháu hai tay cùng nắm chặt trường thương. Thiếu niên hơi run rẩy một chút, mặt mũi tái đi, viên cảnh sát khẽ đưa bàn tay vuốt vuốt đầu hấn mỉm cười an ủi. Ai cũng có một thời là tân binh, nhớ khi trước hấn lần đầu tiên đánh trận còn tè cả ra quần.

Cách lũy đất vài trăm mét, quân đội Tinh Hà vất vả vượt qua những con rạch đồng như kiến cỏ xung phong về tường đất. Đi đầu là đội quân ‘pháo hôi’ trang bị yếu kém nhất, phía sau là một hàng bộ binh hạng nặng, tiếp đó là trường thương binh, cung tiễn thủ. Hai cánh là hai hàng kỵ binh vẫn đứng bất động về phía sau.

“Cái gì trên trời thế kia”.

Giữa bầu trời đêm bỗng nhiên xuất hiện hàng ngàn chấm sáng, dường như đang bay về phía chiến lũy. Cảnh sát đại thúc ló đầu ra nhìn lên bỗng hô lên.

“Là lưu tinh hỏa vũ, mọi người ẩn nấp mau”.

Nói rồi ôm lấy thiếu niên áp sát vào tường đất. Các binh sĩ khác vừa nghe thấy là ma pháp cũng vội vàng ẩn nấp vào chiến lũy.

“Oanh”.

“Oanh”.

“Oanh”.

...

Hàng ngàn quả cầu lửa rơi thẳng xuống chiến lũy phá ra từng lỗ hổng to lớn. Tuy chiến lũy là do nhẫn thuật xây dựng lên, nhưng cũng không thể chịu được một lượng lớn công kích như thế, một mảng tường rộng hai mươi mấy mét bị đổ sập chôn vùi gần một trăm binh sĩ. Chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ thấy sức tàn phá của ma pháp sư là như thế nào.

“Thỏ độn, Long đạn chi thổ”.

“Hỏa độn, Zukoku”. (Thuật này không biết dịch ra là cái gì nên cứ để tên gốc vậy).

Một đầu rồng từ dưới đất mọc lên, miệng rồng mở rộng phát ra một ánh sáng tinh khiết rồi như một khẩu bích kích pháo bắn ra từng đám bùn đất khổng lồ đồng cứng bay về phía đội hình quân Tinh Hà. Kinh khủng hơn là khi quân đội Tinh Hà kéo nhau xông vào lỗ thủng của chiến lũy thì một cột lửa, không, đúng là là một luồng năng lượng hỏa diễm khổng lồ như tuyết chiêu của gao chúa gaoranger từ trong lỗ thủng phóng ra xuyên thủng đội hình ‘pháo hôi’, không những thế luồng hỏa diễm đó còn phá vỡ cả đội hình trọng giáp chiến sĩ mà không hề có ý dừng lại.

“Đa trọng thổ tường thuật”

“Thùy mặc kết giới”.

Từng hàng, từng hàng tường đất dựng lên cũng không chặn được hỏa diễm, nhưng bỗng nhiên một đạo kết giới màu lam nhạt bỗng phủ xuống, hỏa diễm như gặp thiên địch tự nhiên tàn lụi. Lúc này ma pháp sư trong quân đội Tinh Hà cũng có một doanh ma pháp sư đoàn gồm hai trăm vị trung cấp đến cao cấp ma pháp sư, đứng đầu là một vị Pháp Thánh thủy hệ và một vị ma đạo sư Hỏa hệ. “Lưu tinh hỏa vũ” chính là do vị Hỏa hệ ma đạo sư phóng ra mà kết giới vừa rồi chính là do vị pháp Thánh phóng ra bảo vệ quân đội Tinh Hà. Thế nhưng hai nhẫn thuật của Salah và Kasuo cũng tạo thành thương vong vô cùng lớn cho quân Tinh Hà, nhất là Kasuo, ‘pháo hôi’ không cần tính, chỉ riêng trọng giáp chiến sĩ cũng đã bị chết cháy hơn trăm người, mà trường thương binh thương vong nhiều hơn gấp đôi.

Đứng đằng sau cùng của đội hình Tinh Hà quân đội là ma pháp sư đoàn được bảo hộ bởi một ngàn trọng giáp binh sĩ đứng thành một phượng trận. Vị pháp Thánh thủy hệ đen sạm gương mặt, thật không ngờ dưới mũi ma pháp sư đối phương lại có thể tạo thành thương tổn cho binh sĩ Tinh Hà.

“Ma pháp sư đối phương thật không đơn giản, ta cảm nhận được phía trong tường đất có một năng lượng như ma pháp duy trì chống đối lại với lưu tinh hỏa vũ. Nếu chỉ là tường đất bình thường chỉ sợ đã bị sớm đánh nát”.

Vị hỏa hệ ma đạo sư nhủ mảy mòi. Pháp Thánh cũng khẽ gật đầu đồng ý. Hấn không hề tiếp tục thả ra ma pháp bởi vì theo như quy tắc ngầm của chiến trường Thánh cấp cường giả đã không thể trực tiếp giao chiến bình thường, huống chi bên trong lũy chỉ có hai vạn quân mà chưa có một người đạt tới Thánh cấp. Hấn quay sang nói với Hỏa hệ ma đạo sư.

“Từ giờ ngươi chỉ huy pháp sư đoàn trợ chiến, ta đi bảo vệ Thái tử”.

Bây giờ bên trong lũy đã đánh thành một đoàn. Chiến tuyến dài bốn dặm đầu đầu cũng là cảnh đầu rơi máu đổ. Tường đất cao bốn mét hầu như không trợ giúp gì được nhiều cho quân Ala, binh sĩ Tinh Hà cứ ba người một tổ trợ giúp nhau leo lên tường đất, mà quân Ala thì tận giúp tất cả mọi thứ họ có để đẩy lùi địch xuống khỏi lũy. Tại lỗ trống của lũy thì càng bị biến thành cối xay thịt. Salah bỏ vào đây năm nghìn binh sĩ tinh nhuệ của Sư đoàn lập thành

từng đạo phòng tuyến xen kẽ giữa trọng trang chiến sĩ và trường thương binh kiên quyết không cho quân đội Tinh Hà tiến lên dùng nữa bước.

“Thỏ độn, địa lăng chi thổ”.

Mặt đất rung chuyển, bốn phía đất đá bỗng nhiên dâng cao bao vây lấy hơn một trăm binh sĩ Tinh Hà để quốc tạo thành một nắm mộ khổng lồ, bên trong tiếng kêu thảm thiết vọng ra, máu chảy ra bên ngoài, kết cục của họ ai cũng có thể biết nhưng cũng chẳng ai quan tâm, trên chiến trường phút giây nào lại không có người chết.

“Hỏa phượng triều dâng”.

Bên kia ma pháp sư đoàn của Tinh Hà để quốc cũng bắt đầu đáp trả, một con sóng quét thẳng vào đội hình trọng trang chiến sĩ, trong phút chốc thôn phệ mất hàng chiến sĩ đầu tiên. Salah đôi mắt như nứt ra vội vàng tạo thêm một đạo tường đất chặn ngọn lửa lại, cũng lấp lại chỗ trống của lũy đất.

Cả chiến trường vang vọng tiếng kêu la thảm thiết, máu và lửa. Tinh Hà để quốc đã đầu nhập vào năm vạn đại quân, chiến tuyến của binh sĩ Bridge đã lung lay sắp đổ.

“Không xong rồi tướng quân, thêm một mảng tường bị đổ sụp, chúng ta sắp không trụ được”.

Một viên tiểu tướng trên mặt vẫn còn đầy vết máu thông báo cho Salah. Bọn họ đã chiến đấu suốt một giờ, binh sĩ cũng thiệt hại gần một phần tư. Salah giết đỏ cả mắt chợt tỉnh táo thu lại trường kiếm còn dính đầy máu quả quyết nói.

“Truyền lệnh, rút lui về lũy thứ hai, Kasuo đoạn hậu”.

“Tốt a”.

Kasuo chém ngang lưng một tên địch vẫn vui vẻ nói.

“Rút về lũy hai, rút về lũy thứ hai”.

Lệnh rút lui nhanh chóng lan ra cả chiến tuyến, các tuyến quân bắt đầu chia nhỏ theo các con đường nhỏ bắt qua kênh, rạch mà rút lui.

“Chú à, chúng ta lui thôi”.

Thiếu niên thiếu sinh quân hô lớn với viên cảnh sát chỉ còn một tay vẫn còn hăng say giết địch. Viên cảnh sát quay đầu lại, đôi mắt bỗng mở trừng lớn hô lên.

“Cẩn thận”.

Nói rồi tay ném đi thanh trường kiếm, thanh kiếm bay lướt qua gương mặt thơ ngây của thiếu niên cắm vào lồng ngực một tên lính Tinh Hà để quốc đang định đánh lén.

“Phập”.

Cùng lúc đó một thanh trường thương cũng đâm xuyên bụng viên cảnh sát. Viên cảnh sát tay nắm chặt trường thương xoay một vòng đá bay tên địch quay lại hô lớn.

“Nhóc con chạy mau, cố gắng sống sót để trở thành quân nhân của Sư đoàn Tia Chớp”.

“Chú ơi...”.

Thiếu niên còn đang định nói gì đó thì một binh sĩ đã cấp lấy vai hắn mà rút về sau. Thiếu niên đôi mắt đắm lệ hướng về phía viên cảnh sát đã hi sinh cho hắn trên mặt vẫn còn nụ cười mãn nguyện.

“Hỏa độn, Hỏa long chi thuật”.

Một ngọn lửa xẹt qua, tất cả trong mắt thiếu niên chỉ còn là màu đỏ của lửa và máu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Đột kích

Quân doanh của Tinh Hà để quốc là một doanh trại khổng lồ rộng gần hai mươi ki lô mét vuông chia làm bốn khu riêng biệt là khu trung tâm, khu lương

thảo, khu đóng quân và khu phòng tuyến. Trong đó khu phòng tuyến là khu vực ngoài được bao vây bằng tường gỗ thường xuyên có binh sĩ qua lại canh gác mà khu trung tâm là nơi chỉ huy trực tiếp chiến trường nằm giữa doanh trại hơi lệch bắc, khu đóng quân lại chia thành hàng ngàn doanh nằm rải rác quanh doanh trại, chia ba doanh làm một tổ có thể chiếu ứng lẫn nhau, khu lương thảo nằm ở phía Nam doanh trại có sáu doanh binh sĩ canh gác, trong đó có một doanh cung tiễn thủ, hai doanh trọng trang bộ binh và ba doanh tạp dịch binh. Hai cánh lương thảo lại là hai doanh khinh kỵ, và hai doanh trường thương binh. Như vậy canh gác lương thảo có đến mười doanh tổng số lên đến một vạn người đã có thể phòng thủ chờ các cánh quân khác cứu viện.

“Mở to con mắt ra mà canh gác cho ta, tên nào lười biếng ngủ gật xử theo quân pháp”.

Đi trên tường gỗ, một tên doanh trưởng liên tục quát mắng đám tạp dịch binh. Cấp bậc của quân đội Tinh Hà rất nghiêm, địa vị giữa quân chính quy và tạp dịch binh khác nhau một trời một vực, tạp dịch binh ngoài việc hậu cần, gác đêm ra, trên chiến trường chỉ được xem là pháo hôi để sử dụng.

“Doanh trưởng, ngài nhìn kia, trên trời thật có nhiều chấm sáng”.

Một tên tiểu binh bỗng chỉ tay lên trời hô lên. Tên doanh trưởng cùng đám lính canh gác đồng thời ngẩng mặt lên quả nhiên trên trời có từng chấm sáng như những vì sao nhưng lại di chuyển rất nhanh phương hướng của chúng rõ ràng hướng về doanh trại của Tinh Hà đế quốc.

Mà cách đó hơn một trăm mét một vạn binh sĩ Ala cũng đã tập kết sẵn sàng đột kích vào doanh trại địch, một hàng Kim sư vệ nhất tề kéo căng trường cung nhắm về phía các chấm sáng trên trời. Geoffrey khẽ phẩy tay ra lệnh.

“Phóng tên”.

“Bang”

Đồng loạt tiếng dây cung vang lên, hàng trăm nhánh tên như tia chớp phóng lên bầu trời đêm. Mà bên phía Tinh Hà doanh trại các binh sĩ đang say sưa ngắm các chấm sáng trên trời thì bỗng nhiên các chấm sáng vỡ tung thành hàng chục đốm sáng nhỏ rơi thẳng xuống đầu của chúng. Bấy giờ bọn hắn mới phát hiện ra những chấm sáng này chính là ngọn lửa.

“

Cháy, cháy rồi”.

Hàng trăm đốm sáng thần kỳ rơi vào phân khu phía Nam của Tinh Hà doanh trại, càng kinh khủng hơn chính là độ bao phủ của những đốm lửa này, trong khi trên bầu trời liên tục có những chấm sáng bị vỡ tung rơi xuống.

“Mau, mang nước chữa cháy”.

Cả mười doanh rối lên vội vàng đi chữa cháy, chỉ có một số ít rơi được trúng lương thảo, còn đa phần lửa đều rơi xuống lều trại của Tinh Hà binh sĩ, có vài chục binh sĩ xấu số không thoát thân kịp liền bỏ mình trong biển lửa. Mà lúc này phía ngoài Geoffrey giương cao trường thương hô lớn.

“Ala muôn năm, xung phong!”

“Vì Ala, hi sinh, hi sinh, xung phong!”

Sĩ khí dâng lên cao vút, hơn một trăm mét đối với khinh kỵ mà nói chỉ là thoáng qua trong vài giây, binh lính canh gác chưa kịp làm ra phản ứng gì thì một vạn khinh kỵ đã tiến đến sát tường gỗ, Geoffrey hét lớn một tiếng quét ngang trường thương, đầu khí bằng bạc phóng ra phá tung cửa gỗ.

“Ala muôn năm, giết”.

Toàn bộ khinh kỵ theo lỗ hồng tiến vào, có sự dẫn dắt của Ám bộ, Ala khinh kỵ một đường phóng tới khu lương thảo, tiện đường còn giết vài trăm binh sĩ Tinh Hà đế quốc đang chữa cháy.

Trần thủ khu lương thảo là một viên tướng trung niên, hấn nhanh cchongs tổ chức quân đội một mặt chữa cháy, mặt khác lại phái trọng trang chiến sĩ lập thành hai cái phương trận, cung tiễn thủ nấp đằng sau trận sẵn sàng công kích.

Nhìn đội hình quân địch Geoffrey quyết đoán chia quân làm ba, chủ công là Kim sư vệ, khinh kỵ của sư đoàn Tia Chớp bọc ra hai cánh. Dù là khinh kỵ nhưng so với biên phòng doanh kỵ binh của Bridge Kim sư vệ được trang bị đầy đủ hơn nhiều. Bởi vì tính chất của hai loại quân khác nhau, Kim sư vệ nhiệm vụ là thủ hộ nên người họ đều mang giáp kim loại (cũng không phải là loại giáp của kỵ binh hạng nặng), cũng được trang bị một viên tiểu thuẫn, ngược lại khinh kỵ của Bridge tọa kỵ là lang nên sức tải trọng kém hơn chiến mã bù lại tốc độ cực nhanh, kỵ sĩ cũng chỉ có trang bị giáp da, ba cây tiêu thương và một thanh mã tấu nhiệm vụ của họ là quấy nhiễu mà không phải là chủ công.

“Bang”.

“Bang”.

Dưới làn mưa tên của Tinh Hà đế quốc hơn một trăm Kim sư vệ bị bắn hạ nhưng đội hình kỵ binh vẫn không thay đổi, hướng thẳng về phương trận của trọng trang chiến sĩ. Lúc này lang khinh kỵ do Geoffrey xuất lĩnh cũng đã vòng ra được hai cánh của phương trận.

“Tiêu thương chuẩn bị, phóng”.

Tiêu thương mang theo khí thế mạnh mẽ từ phía sau cắm vào hàng phía trước của phương trận mang theo khí thế mạnh mẽ xé toang hàng phòng ngự của đối phương. Bàn về khoảng cách tiêu thương thua xa cung tiễn nhưng ngược lại uy lực của tiêu thương đến trọng trang chiến sĩ cũng phải dè chừng. Trọng trang chiến sĩ cũng không phải là một cỗ xe tăng bất khả xâm phạm, chỉ là phòng ngự mạnh mẽ của họ làm các binh chủng khác phải dè chừng, sự kém cơ động là yếu điểm chết người của trọng trang chiến sĩ, lợi dụng yếu điểm này lang khinh kỵ dễ dàng mài chết bọn họ.

“Loạt thứ hai, phóng”.

Các kỵ sĩ lại xoay người rút ra một căn tiêu thương, lần này họ không tấn công từ phía sau mà là tạc xuyên phương trận, xuyên qua lớp thuẫn chắn của trọng trang chiến sĩ tấn công sang bên kia phương trận. Cùng lúc đó Kim sư vệ cũng đột kích vào lỗ hổng xé toang hàng phòng ngự của trọng trang chiến sĩ. Lần đầu tiên trong lịch sử Lyon đại lục một nhánh khinh kỵ lại có thể xé tan được hàng phòng ngự của trọng trang chiến sĩ và cung tiễn thủ phối hợp.

“Không được dừng lại, tiến về phía lương thảo”.

Geoffrey chỉ huy lang kỵ và hai ngàn Kim sư vệ giết vào doanh cung tiễn thủ, số còn lại khẩn trương đi đốt lương thảo. Không có đội hình Tinh Hà binh sĩ bị giết đầu rơi máu chảy chỉ biết bỏ chạy.

-----Phân cách-----

Trong khi đó trên bầu trời cũng có hai người đang đứng ba bóng người là hai vị trưởng lão gia tộc Bonaparte và một trung niên lưng mang đại kiếm. Ba người nhìn nhau một hồi lâu bỗng trung niên cúi người nói.

“Tiểu bối kính chào hai vị tướng quân, các ngài vẫn khỏe”.

“Javid, ngươi cũng sắp tấn thăng được đầu Thần rồi. Nhớ năm đó bọn ta gặp ngươi thì ngươi vẫn còn là một hoàng tử oắt con của Tinh Hà đây”.

Hai vị trưởng lão như bậc gia trưởng hiền lành vuốt râu cảm thán nói. Thì ra vài chục năm trước khi hai vị trưởng lão còn đang là tướng quân của Ala đế quốc, trong một lần sứ đoàn của Tinh Hà đế quốc bị phục kích, chính hai người đã cứu được một vị hoàng tử của Tinh Hà không ai khác chính là Javid. Không ngờ thiếu niên chỉ mười ba, mười bốn tuổi năm đó bây giờ đã vượt bọn họ một chân bước vào Thần cấp.

“Quả nhiên là thiên phú trời ban. Bọn ta liệu cả bộ xương già gần trăm năm mới đến được thánh cấp đỉnh phong, ngươi chỉ cần vài chục năm cũng đã sắp đột phá thần cấp”.

Nhị trưởng lão cảm thán nói. Javid vẫn một bộ cung kính, không vì mình thực lực cao hơn mà ngạo mạn nói.

“Cũng nhờ năm đó hai vị tướng quân đã cứu tiểu bối nếu không cũng không có Javid ngày hôm nay”.

Đến bây giờ Javid vẫn giữ thói quen gọi hai vị trưởng lão là tướng quân, con người hần trọng tình nghĩa, một lần mang ơn cả cuộc đời hần không bao giờ quên. Javid ngừng một lát rồi nói tiếp.

“Nhưng xin hai vị tướng quân hãy rút quân, tiểu bối thực sự không muốn đánh nhau với hai vị”.

“Javid, đây là chiến tranh, không phải chuyện trẻ con đánh nhau trong xóm nhỏ. Trận chiến này chúng ta ai cũng không thể nhúng tay, chẳng lẽ ngươi không biết quy tắc trên chiến trường”.

Nhị trưởng lão vẫn một bộ trưởng giả vuốt râu nói. Javid hơi cúi đầu suy nghĩ, nếu không kể quy tắc trên chiến trường dù hần có đánh cũng không nắm chắc thắng được hai vị thánh cấp đã thành danh từ lâu, huống chi còn là một ma một vũ phối hợp ăn ý với nhau đã gần một trăm năm. Nhị trưởng lão đoán được ý nghĩ trong lòng Javid tiếp tục nói.

“Chúng ta chỉ ở đây xem kết quả như thế nào thôi”.

Javid cắn răng kiên trì nói.

“Xin hai vị rút quân đi thôi, lần này theo quân còn có một vị Thần cấp, nói không chừng hần đang trên đường trở về, Javid thực sự không muốn bắt lợi cho hai vị tướng quân”.

Tam trưởng lão phát tay không kiên nhẫn nói.

“Được rồi, được rồi. Cùng lắm hần đến đây thì đánh một trận chứ gì. Ngồi xem kịch đi a”.

Hai vị trưởng lão đã nói đến đây Javid cũng hoàn toàn câm lặng rồi.

-----Phân cách-----

Ở tiền tuyến Jarod không ngừng đầu nhập binh sĩ lên chiến trường tấn công vào lớp phòng thủ thứ ba của quân Ala. Bây giờ tổng số lượng hai bên đầu nhập vào đã đạt đến gần sáu vạn người, tuyến phòng thủ thứ ba này xem chừng cũng không trụ được bao lâu.

“Thái tử, quân doanh bị tập kích, số lượng địch quân không rõ, tuyến đầu đã bị công phá”.

“Cái gì?”

Jarod sững sờ khi nhận được tin báo. Dù mang đi mười vạn binh sĩ nhưng ở quân doanh vẫn còn hơn mười vạn binh lính làm sao có thể bị công phá nhanh như vậy được, huống chi trong doanh trại còn có Hoàng thúc (Javid). Bất chợt Jarod trong lòng có ý muốn thoái lui.

“Thái tử, quân địch rút lui”.

Mà lúc này tuyến phòng thủ thứ ba của Ala cũng đã sụp đổ, chưa đầy một vạn quân Ala rút về lũy ngoài của pháo đài tổ chức cuộc phòng thủ cuối cùng.

Jarod cắn chặt răng quay sang bên cạnh hắn, một vị lão giả tóc trắng đang nhắm mắt dưỡng thần như một vị thiền sư chính hiệu.

“Cung phụng đại nhân, xin ngài hãy quay về để cứu viện quân doanh”.

“Không được, bệ hạ đã căn dặn ta lấy an toàn của ngài làm trọng. Không phải bất đắc dĩ thì không được rời khỏi ngài”.

Lão giả là một ma pháp sư cung phụng trong hoàng tộc Tinh Hà đế quốc. Bởi vì Franz đã giết chết hoàng tử của Tinh Hà nên đại đế của Tinh Hà đế quốc thậm chí phái Thần cấp cường giả đến bảo tiêu.

“Nhưng đối phương hình như xuất động cường giả”.

Jarod kiên trì nói. Pháo đài Bridge ở trước mắt hắn không thể rút lui được, đã mất bao nhiêu binh sĩ chỉ để công phá lũy ngoài, hắn không thể về tay không, chỉ cần vị Thần cấp cường giả này trở về mọi chuyện ắt sẽ an bài.

Thế nhưng lão giả chỉ trầm ngâm nói.

“Trong một trăm dặm quanh đây ta không cảm nhận được khí thế của Thần cấp cường giả, chỉ cần phái hai vị Thánh cấp đỉnh phong trở về là được. Ở doanh trại đang có ba cỗ khí tức Thánh cấp, một trong số đó là của Javid”.

Jarod a lên một tiếng tỉnh ngộ vội phái hai vị Thánh cấp cường giả đỉnh phong trở về doanh trại, mặt khác lệnh David mang theo hai vạn quân quay về cứu viện.

Hai vị Thánh cấp cường giả vâng lệnh một tiếng bay lên trời trở về doanh trại. Vài dặm đường đối với Thánh cấp cường giả mà nói chỉ là trong chớp mắt. Thế nhưng bỗng nhiên...

“Hỏa độn, tứ trụ hỏa long chi thuật”.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Sát khí trùng thiên

Ngay từ lúc Âm bộ báo lại rằng sẽ có quân đội Tinh Hà đế quốc tập kích trong đầu Franz liền phát thảo nên một kế hoạch sơ bộ. Đầu tiên hắn tập trung binh lính bao vây lấy đội dạ tập của đối phương ép Jarod phải đưa quân cứu viện, sau đó lại dùng hai vạn binh sĩ và ba lũy phòng thủ sơ sài kìm chân mười vạn quân của Tinh Hà đế quốc để một vạn khinh kỵ từ bên ngoài phản dạ tập đốt kho lương của địch. Cuối cùng biến số lớn nhất chính là về mặt cường giả, hắn đánh cuộc rằng đối phương sẽ phái về cường giả không đạt đến Thần cấp. Nếu quả là như vậy Franz có lòng tin sẽ giữ được cường giả đối phương ở lại cho đến khi một vạn khinh kỵ rút đi. Cuối cùng hắn đã đoán đúng, Jarod chỉ phái về cứu viện hai Thánh cấp hậu kỳ đỉnh phong, Franz có lòng tin sẽ lưu lại được bọn họ.

“Hỏa độn, tứ trụ hỏa long chi thuật”.

“Ngao”.

Bốn con hỏa long từ mặt đất phóng lên cao chắn lại con đường của hai vị Thánh cấp cường giả. Hai người chỉ thấy phía trước đứng giữa sạn đạo là một thanh niên mặc áo bào tím, vác trên vai một cây quạt to lớn đến kỳ lạ về mặt cả lo phát phơ nhưng rõ ràng bốn con hỏa long kinh khủng vừa rồi là do thanh niên này làm ra.

“Hai vị, đêm hôm nay đừng chân tại đây thôi”.

Franz vẫn một bộ không quan tâm, vô lại nói, nhưng thực tế đôi mắt Tả luân nhãn đỏ rực đã khóa chặt đối phương, chỉ cần hai vị Thánh cấp cường giả này động thủ thì hắn cũng sẽ hành động trước. Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, đạo lý này Franz vẫn rất hiểu đấy.

“Andrew, người hồi doanh trước, ta cân lại hân”.

Một vị Thánh cấp trăm giọng nói. Tuy thanh niên trước mặt hân không hề tỏ ra một chút khí tức cường giả nhưng không vì thế mà hân đánh giá thấp thanh niên này ngược lại hân còn cảm thấy ở thiếu niên này có lực lượng có thể uy hiếp đến hân. Nhưng thời gian không cho bọn hân có thể lưu lại, phía cuối chân trời rực sáng ánh lửa đủ thấy đại bản doanh đã chiến đấu đến cỡ nào thảm liệt.

“Vậy người cũng cần thận Husky”.

Vị Thánh cấp cường giả Andrew khẽ gật đầu rồi phóng người bay đi, thế nhưng một bóng kiếm khẽ lướt qua người hân, từ khi nào Franz đã xuất hiện phía trước chặn lại đường của hân, trên tay thanh Kusanagi còn lấp lờ từng tia điện xà sáng loáng.

“Xin lỗi, nhưng ý ta là cả hai vị phải lưu lại đây”.

Franz cả lờ phát phờ nói nhưng trong lòng thầm hận hai Thánh cấp cường giả kia. Bay làm gì chứ, các người trông các người là chim à. Shinobi yếu điểm lớn nhất chính là không biết bay, trừ khi đạt đến lục đạo hay có những huyết kế giới hạn hoặc nhẫn thuật đặc biệt như Garaa thì mới có thể bay được.

Hai vị Thánh cấp cường giả nhìn nhau cùng đưa ra một quyết định nào đó, cùng lúc này Tả luân nhãn lóe lên Franz trong chớp mắt áp sát hai vị cường giả, Kusanagi chém ngang cổ hai người. Thế nhưng ai vị cường giả thân kinh bách chiến gần trăm năm đâu dễ hạ gục như vậy, trong tay cả hai dường như cùng lúc xuất hiện một thanh trường kiếm, một người đón đỡ đòn công kích của Franz, một người lại phóng ra đầu khí phản kích.

“Bụp”.

“Cái gì?”.

Thế nhưng khi đầu khí chạm vào thì thân thể Franz tan ra thành hàng chục con quạ, đám quạ này bay vòng ra phía sau hai Thánh cấp cường giả hợp lại thành thân thể Franz.

“Hỏa độn, Hoa hòa phượng hoàng”. (Phoenix flower Jutsu)

Franz phun ra một luồng lửa xoáy, sau đó một đám shuriken bay xuyên qua tán ra thành hàng chục mảnh phi tiêu rực lửa bay về phía hai vị cường giả.

“Tòa phong đầu khí”.

“Tật phong trăm”.

Tuy bất ngờ với phân thân của Franz nhưng hai vị Thánh cấp không hề chậm đi động tác, lại là một người phát ra đầu khí ngăn trở, người khác lại phóng lên kiếm ánh tăng tăng phủ lấy Franz. Bất ngờ lúc này thân thể Franz lại tan ra thành hàng chục chỉ quạ đen. Nhưng những con quạ đen này không hợp lại mà lại lượn lờ quanh hai người.

“Xoẹt”.

“Xoẹt”.

Bất ngờ những quạ đen này lại biến thành từng mảnh shuriken cắt vào da thịt hai người.

“Là huyền thuật”.

Hai Thánh cấp cường giả lập tức tỉnh ngộ đánh bay đám ám khí còn lại. Hai người biết trên đại lục có một nghề nghiệp là Huyền thuật sư vô cùng ít ỏi. Không thể nghĩ ngờ hai người đã nhầm lẫn ảo thuật của Tả luân nhãn thành huyền thuật của thế giới này.

“Àn, thật đáng tiếc”.

Ảo thuật bị phá, Franz hiện ra trước mặt hai người. Đây chỉ là phần mở đầu, tất nhiên hân không trông đợi vào một loại ảo thuật có thể đánh bại được hai Thánh cấp cường giả đỉnh phong.

“Đôi mắt hân rất kỳ lạ, đừng nhìn vào nó”.

Lúc bấy giờ hai vị cường giả cũng phát hiện ra điều kỳ lạ. Cũng bởi Tả luân nhãn không thể che giấu được vẻ ngoài cường đại của nó. Ảo thuật của Tả luân nhãn khác ảo thuật của Hokage đệ nhị chính là bắt buộc đối phương phải nhìn vào mắt của người mới có thể thực hiện được. Bởi vậy Franz vô cùng khát khao “Hắc ám hành chi thuật” của Hokage đệ nhị.

“A, tốt thôi. Ảnh phân thân chi thuật”.

Nhìn hai vị cường giả đóng lại thị giác Franz cũng không thể sử dụng ảo thuật được nữa. Hân quyết đoán phân thân ra làm hai, một phân thân cầm Quân Pháo, phân thân khác cầm Kusanagi. Trong trận chiến này Franz bắt buộc phải nắm lấy thế chủ động, không thể để bị hai người đè nặng lên đầu mà đánh. Như thế kéo dài hân chỉ có thể bị mài mòn chết, thế nên tấn công bây giờ là một cách phòng thủ hiệu quả nhất.

“Lôi độn, Lôi thiết”.

Một phân thân mở đầu trận chiến, Lôi thiết phóng ra một luồng lôi điện chia cắt hai vị Thánh cấp cường giả, sau đó mỗi phân thân lại tự mình cận thân chiến đấu. Hai vị cường giả dùng kiếm lập nghiệp tất nhiên cận chiến với họ đã trở thành lợi thế, tuy nhiên “Uchiha kiếm thuật hòa phong” phối hợp giữa kiếm thuật và hỏa độn lại có thể miễn cưỡng làm hai kiếm thánh bối rối. Gia tộc Uchiha lấy cây quạt làm biểu tượng, mỗi thành viên trong gia tộc trời sinh đã mang trong người chakra hỏa hệ, tất nhiên hỏa độn của họ không thể khinh thường. Chỉ thấy hai phân thân của Franz y như một dùng hai đường kiếm thuật cơ bản là trăm và đâm, khi trăm thì tinh chuẩn vào chỗ yếu hại của đối phương, đâm thì tốc độ bộc phát trong chớp mắt đã áp sát đến đối thủ sau đó ngay lập tức thoát ly giữ vững khoảng cách. Khi hai vị cường giả muốn áp sát Franz lại phun ra hỏa độn ngăn cản làm hai người không còn cách nào ngoài cách thối lui.

Hai bên giao thủ hơn trăm chiêu bất phân thắng bại. Hai vị cường giả đấu khí tiêu hao gần phân nửa trong khi Franz chỉ còn hơn một phần ba lượng chakra, dù sao hắn phải duy trì đến hai phân thân cứ kéo dài e rằng hắn cũng không kiên trì được bao lâu.

Lúc này phía xa lại phát ra một đoàn bụi bặm mù mịt. Viện quân của Tinh Hà đế quốc đã đến. Franz bắt đầu thu hồi lại phân thân tách ra khỏi vòng chiến. Hai vị cường giả cũng hợp lại với nhau đề phòng Franz. Không thể không nói thanh niên này mang đến cho họ sự uy hiếp vô cùng lớn.

“Hai vị đại nhân vẫn chưa đến nơi sao”.

David dẫn đầu đại quân ngạc nhiên hướng hai vị cường giả hỏi. Theo lý thì hai vị Thánh cấp đã sớm trở về đến bản doanh rồi mới phải.

“Là nguoi!”

Lúc này Franz cũng nhận ra David. Một cổ không thể diễn tả được thù hận từ trong lòng hắn bốc lên, Tả luân nhãn rực sáng trong màn đêm như đôi mắt của ác quỷ. Không khí bỗng chốc bị đè nén, áp bách đến khó chịu. Tả luân nhãn, đôi mắt bị nguyên rủa, đôi mắt của sự thù hận. Nguoi có thù hận càng lớn nó sẽ mang lại cho nguoi sức mạnh càng nhiều.

Hai vị kiếm thánh giật mình phát hiện khí thế của thanh niên trước mặt ngày càng dâng cao, cả bầu trời như bị sát khí của hắn không chế, mây đen dần kéo lại tạo thành một gương mặt của quỷ dữ đang gào thét.

“Là nguoi, chính nguoi, Tinh Hà đế quốc...”

Trong miệng Franz không ngừng lầm bầm, trong lòng hắn bây giờ chỉ có một chữ duy nhất đó là “giết”. Franz không thể nào quên được cái chết của Emon, thù hận được hắn cất sâu trong trong lòng hắn hôm nay lại bùng phát. David, gương mặt cừu nhân mà Franz không thể nào quên được.

“Hắn nhập ma, ngăn cản hắn lại”.

Hai vị kiếm thánh ngay lập tức lao lên, đấu khí thét lên một tiếng gầm rú chém về phía Franz.

“Quân Phối kết giới”.

“Oanh”.

Trường kiếm hai người mang theo đấu khí mãnh liệt chỉ cách Franz được một thước liền bị một kết giới vô hình ngăn cản lại. Franz đưa đôi mắt Tả luân nhãn lên lạnh lùng nhìn hai vị kiếm thánh bị dừng lại giữa không trung, miệng hắn phun ra một tiếng.

“Uchiha...phân độn”.

“Oanh”.

Lại một tiếng nổ nữa nhưng người bay ra lại là hai vị Thánh cấp cường giả. Nếu không phải vừa rồi hai người kịp dùng đấu khí hộ thể thì e rằng chỉ còn lại hai cổ thi thể mà thôi. Thanh niên này thật quỷ dị.

“Hôm nay các nguoi đều phải chết. Ultra Susanoo Amaterasu”.

Susanoo hiện ra phóng ra hàng trăm đóa hoa lửa màu đen địa ngục bắn vào giữa đại quân của Tinh Hà đế quốc. Ngay lập tức hàng loạt tiếng kêu thảm thiết vang lên. Một mảng lớn Tinh Hà binh sĩ bị quét sạch như chưa bao giờ xuất hiện, chỉ có những đám lửa đen vẫn còn bập bùng cháy là chứng minh họ từng tồn tại mà thôi.

“Đây là sức mạnh gì?”.

Hai vị cường giả vô cùng kinh hãi. Ngọn lửa màu đen đó khắc sâu vào trong lòng họ, hai người tự nhủ liệu mình có còn sống khi dính phải ngọn lửa đó hay không.

Gương mặt Susanoo nhân tính mở ra một nụ cười độc ác như chủ nhân của nó đứng trong lòng ngục. Susanoo dần dần bước lại gần David như một vị thần phán quyết sinh tử của loài người. Franz chậm chậm nói.

“Một năm trước, kinh đô của Zenit đến quốc nguoi còn nhớ không?”

“Một năm trước...Kinh đô Zenit...”

David như nhớ lại gì đó hết lên.

“Là nguoi, nguoi là người giết hoàng tử?”

“Đúng vậy, và cũng là người tiễn đưa nguoi lên đường”.

Franz cười gằn, Tả luân nhãn nhìn sâu vào đôi mắt của David. David chỉ thấy một cổ hấp lực làm hắn không tự chủ bị cuốn sâu vào đôi mắt đó. Không gian xung quanh bỗng thay đổi. Hắn thấy bản thân mình bị treo trên một cây thập tự giá, mà xung quanh là một thế giới màu đỏ và đen, thậm chí mặt trăng treo trên trời cũng là màu đỏ.

“Chào mừng nguoi đến với thế giới của Tsukuyomi”.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Sát

“Chào mừng nguoi đến với thế giới của Tsukuyomi”.

David mở mắt ra chỉ thấy quanh mình đã là một không gian khác chỉ là màu đen và đỏ, đến cả trên bầu trời cũng đều là một màu máu kinh dị, bản thân hắn thì bị treo lên một cây thánh giá, phía trước hắn hiện ra người thanh niên kia nở với hắn một nụ cười lạnh lẽo. David cố sức vùng vẫy muốn thoát khỏi xiềng xích nhưng bỗng nhận ra đầu gối không hề vận dụng được, cứ như nó đã bị mang ra khỏi cơ thể của mình vậy.

“Phập”.

Franz nhẹ nhàng đâm thanh kiếm vào bụng cừu nhân trước mặt, trên gương mặt vẫn duy trì nụ cười nhẹ nhàng đó chậm chậm nói.

“Đã lâu lắm rồi không ai bước vào nơi này, nguoi nên cảm thấy vinh hạnh về điều đó”.

David phát ra một tiếng hét thảm. Thanh trường kiếm quái lạ đâm vào da thịt hắn dường như cũng không chỉ đâm trên thân thể, mà còn đâm vào tinh thần của hắn làm bản thân David là một cường giả nhưng vẫn không chịu được phát ra một tiếng hét thảm thiết. Thế nhưng trên thân thể David không hề có vết thương, sự việc vừa rồi cứ như một ảo giác vậy, chỉ có cảm giác đau đớn mà David không muốn nhớ vẫn còn lưu lại. David lắc lắc đầu thì thảo nói.

“Đây chỉ là huyền thuật, là ảo cảnh”.

“Phập”.

“A”.

Franz lại đâm hắn một kiếm, vẫn cái giọng chậm chậm, từ từ ấy nói.

“Đây là thế giới của Tsukuyomi, ở nơi đây ta kiểm soát sự vật, không gian, thời gian,...tất cả mọi thứ”.

Cứ mỗi lần dừng lại Franz lại đâm David một kiếm, nhìn kẻ thù sắc mặt thống khổ nỗi hận trong lòng hắn lại ngày càng tăng lên. Franz lại nói tiếp.

“Trong vòng bảy mươi hai giờ, ta sẽ cho nguoi thấy thế nào là sống không bằng chết”.

“Phập”.

“AAAAAA”.

Trong Nguyệt giới gió lạnh thét gào thổi bay đi mây đen lộ ra một vầng huyết nguyệt, trong không gian bay theo gió là từng thiết huyết thương như hàng vạn lệ quý ở chốn tu la địa ngục, chỉ là chủ nhân của chốn tu la này chính là Franz.

David lắc lư đầu hơi mở ra đôi mắt không còn ánh sáng, đã hơn hai ngày hắn cuối cùng hiểu được cái mà thanh niên kia gọi là sống không bằng chết. Đau đớn không nằm ở thể xác mà là từ linh hồn, hơn hai ngày qua linh hồn hắn chưa bao giờ được dừng lại tra tấn. Thanh niên kia lúc nào cũng đâm vào người hắn hàng ngàn nhát kiếm nhưng trên người hắn lại không hề bị thương, hắn bị lóc ra từng miếng thịt chỉ trong chớp mắt đã lành lại như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Mà thiếu niên kia trên mặt vẫn duy trì nụ cười như vậy. Hắn không phải người. Hắn chính là ác quỷ.

“Làm ơn, làm ơn giết ta đi, cho ta được thống khoái”.

Franz cười nhạt nhìn David, hắn cuối cùng cũng biết được “lãng trí” làm như thế nào. Hình phạt tàn ác nhất của chế độ phong kiến nằm trong thế giới

Tsukuyomi đã phá nát hoàn toàn tinh thần của một vị cường giả.

“Dù sao ngươi cũng nên nôn ra cái giá trị cuối cùng của ngươi thôi”.

-----Phân cách-----

Trở về với thế giới thực, bên dưới hơn một vạn binh sĩ Tinh Hà để quốc kinh sợ nhìn Sussanoo không lồ trước mặt đến thờ mạnh cũng không dám thờ. Sussanoo sừng sững như những pho tượng thần linh thiên nhất đặt trong Thần thánh giáo đình, cảm giác như đối với nó những người ở dưới chẳng khác nào những con kiến hôi đang giầy dụa cầu sinh. Mà đứng trong lòng ngực Susanoo Franz bỗng mờ mắt ra cười nhẹ nhàng nói.

“Đã để các vị đợi lâu rồi”.

Mà cùng lúc đó thân hình David cũng đổ ầm xuống, trên mặt vị cường giả hằn lên vẻ thống khổ, đau đớn. Hắn không chết, nhưng sẽ mãi mãi phải ngủ say với cơ ác mộng đó.

Franz bây giờ muốn giết chóc, hắn cần phát tiết, phát ra những sát khí, thù hận đã tồn tại trong hắn ấy lâu. Lời thề của hắn mới chỉ hoàn thành một nửa, hắn phải ắt Tinh Hà để quốc chôn cùng với Emon, như vậy lấy hai vạn quân ở đây tế kiếm trước đi.

Susanoo biến mất, Franz lao vào đám binh sĩ chém giết như hổ vào bầy cừu, chỉ thấy từng ánh sáng chớp nhoáng hàng hàng binh sĩ ôm lấy cổ mà chết. Mỗi người chỉ một kiếm nhưng đều là những nơi trí mạng. Franz là Shinobi, cách chiến đấu của hắn lấy nhanh, hiểm, xảo làm chủ, một khi tốc độ không bằng hắn thì phải cảm cố không gian, hạn chế phạm vi duy chuyển của hắn, nhưng tất nhiên đám binh sĩ không làm được điều này, số phận của bọn hắn chỉ là bị tàn sát.

“Mau cản hắn lại”.

Hai vị kiếm thánh lúc này mới giật mình lao đến, đầu khí sáng loáng phát ra phá vỡ tung cả mặt đất thành muôn ngàn “hố bom”, sạn đạo bị đánh nát đến không còn hình dáng. Franz bay người lên không xoay người lại, đôi Tà luân nhãn chuyển hóa trạng thái xoay tròn.

“Amaterasu”.

Một ngọn lửa đen từ đôi mắt hắn phóng ra chắn trước hai vị kiếm thánh. Hai vị cường giả hiển nhiên tránh né không kịp, bỗng nhiên Husky kiếm thánh dùng vai đẩy một cái đánh bay Andrew kiếm thánh ra ngoài, ngọn lửa đen ngay lập tức bám lên tay thiêu đốt hắn. Nhưng vị kiếm thánh này cũng vô cùng quyết đoán, hắn hét lên một tiếng vùng kiếm chặt bỏ đi tay trái thoát li hoàn toàn với hắc diễm, tránh khỏi kiếp bị đốt thành tro.

“Có ý tứ. Hắc”.

Franz quát lên một tiếng gây sự chú ý, Husky kiếm thánh tự nhiên giật mình nhìn thoáng qua Franz, nhưng chỉ trong chớp mắt đó hắn bị đôi mắt màu đỏ yêu dị kia cuốn vào.

“Ma thuật chi hòa”.

Husky kiếm thánh chỉ thấy dưới chân mình bỗng phát ra một ngọn lửa trong chớp mắt đã thiêu đốt cả người hắn, mà người ngoài nhìn vào chỉ thấy bỗng nhiên vị kiếm thánh cường giả phát ra tiếng hét thảm nằm lẫn lộn trên đất. Đây là một ảo thuật của Tà luân nhãn, làm đối phương tưởng như bị vây nhốt trong biển lửa. Franz lập tức chớp lấy cơ hội, kết ba ấn pháp, trên tay trái Franz mọc ra một quả cầu lôi điện chớp giật ánh sáng hồ quang màu lam, từ trong quả cầu phát ra tiếng rít rít như hàng ngàn chỉ chim chóc cùng hét vang.

“Thiên điều” (Chidori).

Thiên điều theo tay Franz chuẩn xác đâm vào thân thể của Husky, dù là Kiếm thánh cường giả nhưng dưới sức công phá của lôi điện ngực trái hắn cũng bị đục ra một lỗ tròn rỗng người, nơi đó trái tim hoàn toàn bị đốt thành tro tàn không dấu vết. Husky trọn trùng đôi mắt không cam lòng ngã xuống chậm dứt cuộc đời cường giả.

“Ta giết ngươi”.

Andrew kiếm thánh thấy động bạn chết thảm nổi lên cơn cuồng nộ, đầu khí màu xanh như bão táp hướng thẳng đến Franz, năng lượng đánh xuống mặt đất phá ra hàng ngàn đạo kiếm khí kéo dài, thậm chí có vài tên lính xấu số ăn “đạn lạc” bị cắt ra làm đôi.

“Oanh”.

Dưới cơn mưa đầu khí cuối cùng Franz cũng không thể tránh khỏi trước ngực bị chém ra một vết thương sâu lộ cả xương kéo từ ngực phải xuống tới bụng. Nếu không phải hắn kịp thời rút ra Quân Phôi che chắn trước người thì đã bị mấy đạo kiếm khí này cắt cổ.

Thở phào một hơi Franz nhìn lại tình trạng của mình. Chỉ thấy tại hp đã tụt xuống gần thấy đáy đánh dấu hai chữ “trọng thương”, Chakra thì càng thêm thâm, phải biết rằng lúc đầu giao đấu hắn đã tiêu hao hết một nửa chakra, lại thêm sử dụng các loại nhãn thuật của Tà luân nhãn chakra lại càng thêm kiệt quệ. Nhãn thuật cái gì cũng tốt, mỗi tội chakra tiêu hao quá nhiều đi. Dưới tình trạng này hắn không cam đoan có thể chiến thắng được Andrew. Huống chi hắn cảm nhận được có một luồng khí tức cường đại vài dặm quanh đây, rất có thể là vị Thần cấp cao thủ kia, hắn cần tốc chiến tốc thắng.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 78: Nhẫn cụ phiên bản update

“Kitttt”.

Kiểm thánh cường giả không cho Franz nhiều thời gian ngay lập tức áp sát, hai thanh trường kiếm chạm nhau phát ra hàng trăm tia lửa chớp lóá, Franz một lần nữa bị lực lượng của Andrew kiểm thánh đánh văng ra hàng chục thước mãi đến khi đâm vào hai gốc cây mới dừng lại. Kinh nghiệm chiến đấu lâu năm Andrew nhanh chóng nhận ra lợi thế của Franz chính là tốc độ, xét về mặt lực lượng Franz không thể bằng hấn được. Bị trúng một trăm của hấn Franz liền bị trọng thương, tốc độ nhất thời giảm sút, hấn phải rút ngắn khoảng cách, áp sát mới mong giết được đối phương.

Franz trong lòng cũng vô cùng hiểu rõ tình thế, nhưng khổ nỗi lồng ngực bị một vết thương dài như thế, dù là một cử động nhỏ cũng làm hấn cảm thấy đau đớn vô cùng, cơ thể bị quá tải không cho phép hấn duy trì tốc độ như lúc ban đầu. Franz nhận thấy ở thế giới này kiểm sĩ rất ít người chú trọng tốc độ mà càng chú trọng lực lượng hơn. Những đối thủ Franz giao đấu hầu như lấy lực lượng làm chủ, chính vì vậy mà thể hình mỗi người đều vạm vỡ, lực lượng cường đại. Như Andrew trước mặt hấn, chỉ cần va chạm chính diện người bị đánh bay không ai khác chính là Franz.

Franz phun ra một ngụm máu, lồng ngực nhất thời nhẹ đi, hấn thẳm nói.

“Thương môn, Đỗ môn, Cảnh môn, Kinh môn, khai”.

“Oanh”.

Nổ bùng một cái cả người Franz bốc ra từng đám khói màu lục, đây không phải chakra mà là do mồ hôi toát ra từ Franz nhanh chóng bốc hơi tạo thành. Thương môn nằm ở tủy sống mà ba cửa còn lại nằm ở bụng và dạ dày, mở bốn cửa này Franz có thể phát huy ra tốc độ và lực lượng lớn hơn trước nhiều lần. Không phải Franz không muốn mở ra cửa thứ năm, nếu hấn mở ngũ môn Franz chắc chắn sẽ xử đẹp vị kiểm thánh này trong ba nốt nhạc, nhưng vấn đề là cơ thể hấn hiện giờ không đủ để có thể chịu được ngũ môn, việc mở ra Kinh môn cũng đã rất nguy hiểm bởi vì mở cửa này các cơ bắp sẽ bị tải trọng vô cùng lớn có nguy cơ bị xé toạt.

Andrew vội dừng lại không áp sát Franz nữa, không biết thanh niên này dùng bí pháp gì lại có thể bộc phát ra lực lượng lớn như vậy. Mở ra Cảnh môn toàn bộ lực lượng trong cơ thể Franz bộc phát phóng khí thể ra ngoài, vùng đất dưới chân hấn đã bị đục thủng một lỗ xoáy lớn.

“Giết”.

Franz nhanh như chớp phóng đi, như tia chớp mất hấn đã xuất hiện trước mặt Andrew, thế nhưng khi kiểm thánh vùng kiếm đón đỡ Franz lại biến mất chớp hiện phía sau.

“Keng”.

Andrew phát hiện ra không ổn cao tốc xoay hông làm một chiều “toàn phong trăm”, trường kiếm vẽ ra một vòng cung màu xanh đánh vào Kusanagi. Ngắn ngủi giao chiêu Franz không có ý chậm lại, hấn lại biến mất liên tiếp chớp giạt xuất hiện đủ mọi góc khuất của Andrew làm hấn chỉ có thể đau khổ chống đỡ. Mà vị trí tiếp xúc của hai thanh kiếm cũng rất vi diệu, dường như Kusanagi chỉ trượt trên trường kiếm của Andrew phát ra từng bóng hoa lửa mà không hề đón nhận lực lượng từ phía Andrew.

“Hác”.

Cuối cùng Andrew cũng không thể phòng ngự toàn diện Franz trong chớp mắt đã xoay vòng chém ra ba kiếm lần lượt trúng eo và bụng của hấn, ngay lúc đó Andrew cũng làm ra quyết định, trường kiếm chúi bốn mươi lăm độ hợp với người quét thành một hình nón đầu khí phóng ra nhằm thoát ly khỏi Franz.

Quả nhiên Franz không hề đón đỡ mà bung người thoát ly vòng chiến thờ dốc từng đợt. Cơ thịt hấn cảm thấy đau đớn như bị vỡ tung ra, chỉ thấy trong lồng ngực có một cảm giác khô khốc cháy bỏng. Tác dụng phụ của Bát môn độn gấp quá lớn, hấn sắp không thể chịu nổi nữa.

“Tiến vào hệ thống”.

“Chào mừng ký chủ tiến vào Nhẫn giả hệ thống”.

Như thường lệ âm thanh máy móc lại vang lên. Franz không để ý đến nó liền kích hoạt cửa hàng đạo cụ. Hấn biết rõ tình hình hiện tại, dù có nhẫn thuật lớn hơn đi nữa hấn cũng không đủ chakra để thực hiện, bây giờ chỉ còn cách dùng nhẫn cụ hoặc được tề để tiếp tục chiến đấu. Nhưng Franz lại không muốn sử dụng được tề cho lắm, hấn không muốn mình như những thí nghiệm phẩm của Orochimaru vậy.

“Đề cử cho ta vài loại nhẫn cụ có thể phát ra nhẫn thuật mà không cần dùng chakra”.

Trước hàng trăm loại nhẫn cụ Franz đành phải đầu hàng cầu cứu hệ thống, chỉ thấy tràn mặc một lát trước mặt hấn hiện ra một loại nhẫn cụ như ống bảo

vệ cổ tay màu xám kim, bên dưới có nhiều lỗ hồng li ti và nút kích hoạt. Hệ thống vang lên âm thanh nói.

“Nhẫn cụ mới nhất của giới Shinobi được phát minh bởi cục khoa học nhẫn thuật Mộc Diệp thôn dưới thời Hokage đệ thất. Có thể phong ấn các loại nhẫn thuật vào quyền trục mini bỏ vào nhẫn cụ sau đó không cần chakra vẫn ngay lập tức phát ra nhẫn thuật. Tuy không được sử dụng trong các cuộc thi nhưng được giới trung nhẫn làng Lá ưa chuộng”.

Hokage đệ thất cũng chính là Naruto, xem ra nhẫn cụ này như là sản phẩm của phiên bản update của thế giới Shinobi. Một loại nhẫn cụ như vậy không đắt, chỉ có năm ngàn đồng bạc thế nhưng nhìn xuống dưới các loại quyền trục mini Franz liền tròn tròn mắt. Đúng là nhẫn thuật hệ nào cũng có nhưng giá cả...

Đại hỏa cầu thuật: 1000 bạc.

Thổ tường thuật: 1500 bạc.

Thủy long chi thuật: 5000 bạc.

Thiên điều: 8000 bạc.

La toàn hoàn: 8000 bạc.

Cánh tay của rừng (mộc độn): 10000 bạc.

...

Đại ngọc La toàn hoàn: 25000 bạc.

Giá cả như thế này cũng quá đắt đi. Hầu như các nhẫn thuật loại B đều có giá giao động từ tám ngàn đến một vạn hai ngàn bạc mà nhẫn thuật loại A thấp nhất cũng phải từ mười lăm ngàn bạc trở lên. Mà những trục phong ấn mini này giá cả đã như gấp mười lần giá mua chính nhẫn thuật đó, ầy vậy mà lại là hàng dùng một lần, dùng xong đem vứt sọt rác.

“Vi sao lại đắt như vậy, hệ thống người dùng có làm gian thương chứ”.

Franz phàn nàn nói, thế nhưng hệ thống ngàn năm không đổi giọng đáp trả.

“Giá cả không hề đắt, hàng thật, giá thật, nhẫn thuật phát ra không cần chakra, mang tính bất ngờ, hơn nữa nó khác với các nhẫn thuật cùng loại bình thường. Ví như Đại ngọc La toàn hoàn bình thường không thể tấn công khoảng cách xa mà với nhẫn cụ ký chủ có thể phóng ra như bắn một viên đạn vậy”.

-----Phân cách-----

Andrew cảm mũi kiếm xuống đất chống đỡ lấy thân thể suy kiệt của mình. Ba đạo vết thương cắt sâu vào trong cơ thể hắn, luồng năng lượng kỳ lạ đó vẫn quấy phá bên trong, đầu khí nhất thời không thể áp chế được. Nếu thanh niên kia tiếp tục bộc phát lực lượng như vậy xem chừng hắn cũng không chịu được bao lâu.

“Giết hắn”.

Andrew không để ý mặt mũi cường giả ra lệnh cho hơn một vạn binh sĩ tấn công Franz. Đám binh sĩ có chút hơi do dự nhìn thanh niên đang đứng yên như tượng rồi lại nhìn trường quan của mình cuối cùng chậm chậm tiến lên. Phải nói rằng bóng ma của Franz đem đến cho bọn hắn quá lớn, hơn năm ngàn binh sĩ bị Franz giết chết chỉ trong chưa đến một canh giờ.

“Giết”.

Một binh sĩ không chịu nổi áp lực gầm lên một tiếng vung đao chém Franz. Chỉ thấy vết máu tung tóe, đầu binh sĩ đã lăn lóc dưới đất mà Franz thu lại Kusanagi còn dính vết máu cười lạnh.

“Buổi trình diễn bắt đầu”.

Tay trái Franz đưa về phía trước, nhẫn cụ được kích hoạt phóng ra một quyền trục mini.

“Thủy độn, Phụt thác chi thuật”.

Quyền trục phong ấn nổ ra một con lũ quét đánh tan đội hình của binh sĩ Tinh Hà để quốc cuốn trôi bọn hắn lăn lóc trên sạn đạo. Tiếp đó một quyền trục lại phóng ra hàng chục tia sét đánh xuống mặt nước phát ra từng tiếng oanh minh ong cả tai. Nước cũng là chất dẫn điện lập tức gần vài trăm binh sĩ bị đánh chết tức thì nổi lên bà lênh bênh, số còn lại bị đánh cho tê liệt bất tỉnh bị dòng nước cuốn đi.

“Chết tiệt”.

Andrew chửi thầm một tiếng như làm ra quyết định gì đó, hắn vạch áo mình ra, cắn nát ngón cái, dùng máu vẽ lên trên ngực một hình thù chú văn kỳ dị.

“Huyết chi chú ần”.

Chỉ thấy từng đốm sáng màu vàng phát ra ánh sáng màu vàng chói lóa, mà ba đạo vết thương ở bụng cũng nhanh chóng liền lại, thế nhưng đôi mắt của Andrew thì hoàn toàn bị màu đen chiếm hữu như ác ma đến từ vực sâu tăm tối, thân hình hắn trương phình gồ ghề đầy cơ bắp, đầu ngón tay móng vuốt dài ra, da hắn biến thành màu tím nhạt, cổ họng hắn phát ra tiếng gầm gừ như con dã thú hiếu chiến nhìn thấy con mồi.

Franz lúc này mới chú ý về lạ thường của Andrew, hắn cảm thấy có một luồng khí tức hắc ám nhanh chóng tụ tập mà vị Kiếm thánh, à không, là quái vật kia khí thế không ngừng tăng cao.

“Gào”.

Quái vật gầm lên một tiếng dùng tốc độ cực nhanh vung trào về phía Franz, lợi trào ma sát với không khí phát ra những tiết rít gào ghê rợn. Tả luân nhân hoạt động hết cỡ, Franz miễn cưỡng lui về phía sau, trước ngực hắn trên da in hằn ba dấu trào đỏ hỏn. Quái vật này tốc độ còn nhanh hơn cả hắn. Nhưng tại sao một người sống sờ sờ lại biến thành quái vật được.

Không có thời gian suy nghĩ, quái vật trở mình lại lao đến Franz, biến thành quái thú Andrew cơ bản chỉ còn bản năng dùng móng vuốt và răng nhọn để chiến đấu, thế nhưng tốc độ và lực lượng của hắn lại mạnh hơn trước rất nhiều.

“Uchihia phản đòn”.

May mắn sao lúc này thời gian làm lạnh skill của Quân Phối cũng đã qua, Franz hai tay dùng tư thế đánh bóng chày tiêu chuẩn vung một cái đánh bay quái vật Andrew bay xa gần cả trăm mét cào nát cả mặt đường.

Lần này có vẻ như động đến gân cốt, quái thú đứng dậy lắc lắc người gầm lên một tiếng giận dữ lại càng thêm hung bạo nhào lên. Franz vận hết tất cả chakra còn lại, hắn nhắm lại mắt trái, mắt phải mở to hơn bao giờ hết.

“Amaterasu”.

Hắc diễm lại lần nữa xuất hiện phóng ra bám lên người quái vật. Nếu là người bình thường ắt hẳn đã phải nằm lăn lộn trên đất thế nhưng quái thú này dường như không có cảm giác chỉ một mực lao về phía Franz.

“Liều mạng”.

Chakra cũng đã cạn, thân thể bị tàn phá, Franz không thể làm gì hơn ngoài trông chờ vào nhẫn cụ. Hắn lại đưa tay lên, ống tay áo bị kéo lên lộ ra nhẫn cụ phía trong.

“Đại ngọc La toàn hoàn”.

“Phụt”.

Nhẫn cụ phóng ra ngay lập tức nổ biến thành một quả cầu năng lượng chakra khổng lồ bắn về phía quái vật. Andrew dường như cũng cảm thấy được nguy hiểm liền làm ra động tác né tránh. Thế nhưng đã không còn kịp nữa, quả cầu đường kính hơn mười mét nặng nề đánh vào phần bụng của hắn.

“Oanh”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Hậu chiến

Trời rạng sáng, pháo đài Bridge đầy khói lửa, phía trước pháo đài là một khung cảnh hoang tàn, đổ nát, đầy đất thi thể, mùi thịt người bị lửa đốt cháy bốc lên khét lẹt, từng đám chim ăn thịt không sợ hãi nhân loại bay xuống rúc rĩa từng miếng thịt tươi sống của những binh sĩ mới đêm qua còn liều mạng chém giết nhau.

Jarod bước chậm chậm trên tường đất đổ nát, dưới chân hắn nằm la liệt xác chết của binh sĩ hai bên. Hắn đã chiếm được lũy ngoài Bridge, giờ Bridge chính thức trở thành một tòa cô thành như một cô trinh nữ bị lột sạch quần áo chỉ chờ đợi người ta hãm hiếp. Thế nhưng sự ngoan cường của đám binh sĩ Ala làm hắn sợ hãi. Hai vạn binh lính Ala có hơn bốn phần năm nằm lại nơi này, thế nhưng đối lại Tinh Hà binh sĩ thiệt mạng hơn ba vạn, lương thảo bị đốt cháy gần hết, hai vạn viện quân hầu như bị tiêu diệt, David không chết nhưng lại điên loạn, hai vị Kiếm thánh bỏ mạng mà tiểu đội Dạ tập đã sớm trở thành những cỗ thi thể khi hắn tiến vào được lũy ngoài Bridge. Tuy trên danh nghĩa là hắn đã chiến thắng nhưng Jarod lại cảm thấy thất bại vô cùng. Chỉ vì vòng ngoài của một tòa pháo đài hắn đã phải tổn thất sáu vạn binh sĩ gấp đôi con số thương vong của quân địch.

“Điện hạ”.

Javid đến trước mặt Jarod cung kính cúi người. Jarod như không hề để ý chỉ nhìn vào tòa pháo đài to lớn phía trước thất thần, thế nhưng Javid không hề bất mãn. Nhìn Jarod từ nhỏ lớn lên Javid đương nhiên biết cảm nhận lúc này của cháu trai mình. Từ lúc mới trưởng thành hắn đã cầm quân đánh trận, trước giờ Jarod luôn là một đường thuận lợi, đánh đâu thắng đó, có thể nói cả đời Jarod từ trước đến giờ luôn sống trong ánh hào quang. Thế nhưng giờ đây tất cả tan tành, đổ vỡ, chính tại pháo đài Bridge này. Lát sau Jarod mới nói.

“Hoàng thúc đã biết lai lịch của đội kỵ binh đó chưa?”.

Theo báo cáo nhánh kỵ binh đêm qua tập kích rất tinh nhuệ, hành động nhanh chóng, có kế hoạch, bọn hắn chỉ giết vào doanh trại ven có hai mươi phút nhưng sức phá hoại lại lớn vô cùng. Javid bình tĩnh nói.

“Thần có biết đội kỵ binh đó, là Kim sư vệ?”.

“Kim sư vệ?”.

Jarod ngạc nhiên, là hoàng tộc Tinh Hà hắn biết rằng gia tộc Bonaparte có một đội tư binh tên là Kim Sư vệ, thế nhưng hắn không cho rằng đội binh lính này lại tinh nhuệ đến đâu, chung quy cũng là lão binh từ chiến trường trở về, ầy vậy mà dám tập kích vào một đại doanh không lồ sao? Nhìn biểu tình của Jarod Javid thờ dài hướng về pháo đài nói.

“Đừng ngạc nhiên điện hạ, bọn họ là người của gia tộc Bonaparte, không gì là không thể”.

-----Phân cách-----

Bên trong pháo đài bây giờ cũng là đang loạn thành một bãi, hai vạn binh sĩ đêm qua rồi đi trở về không quá ba ngàn người, trên người mỗi người đều mang thương tích. Bên trong “bệnh viện” thương binh nằm la liệt, máu chảy đỏ thắm cả mặt đất, tiếng la hét thảm thiết, rên rỉ vang lên khắp mọi nơi. Quân y và người dân chạy đôn chạy đáo chữa trị cho binh sĩ, người bị thương nhẹ thì băng bó, người bị nặng phải cho uống “Thần dược” của thành chủ. Ở một góc "bệnh viện" không ai để ý một thiếu niên trên mặt đầy vết máu, hai tay ôm lấy trường thương về mặt thất thần, thân thể khẽ run rẩy.

"Nhóc con, ăn gì đi, nếu không hồi phục kịp người sẽ không thể chiến đấu đâu".

Một cái bánh bao hiện ra trước mặt thiếu niên, hắn nhìn lên liền bắt gặp cũng một vẻ mặt đầy máu trong trang phục cảnh sát nhưng nụ cười đó hắn đã bắt gặp ở trên gương mặt vị cảnh sát đã hi sinh cho hắn. Thấy thiếu niên không trả lời viên cảnh sát liền ấn cái bánh bao vào trong tay hắn rồi nói.

"Ta biết muốn vượt qua nỗi sợ hãi sau lần đầu ra chiến trường là không dễ dàng, nhưng thành chủ đã từng nói các người là tương lai của Bridge, tương lai của cả Ala phụ thuộc vào đám trẻ các người nên hãy đứng cảm lên. Có thể trên chiến trường người đã mất đi người thân, chiến hữu nhưng họ hi sinh là vì người, vì Bridge, vì Ala đó là vinh quang của bọn họ, nhiệm vụ của người là phải sống thật xứng đáng với sự hi sinh của họ bỏ ra. Người chết đã chết nhưng người sống vẫn phải sống đây. Không phải sao?".

Nói rồi viên cảnh sát liền quay lưng đi, hắn không để ý trong đôi mắt u ám của thiếu niên phía sau chợt lóe ra tinh quang tinh ngộ. Con người mà, vẫn phải sống. Không phải sao?

Ở trong phủ thành chủ là một mảnh im lặng, Karla và Rose đang trị thương riêng cho tiểu đội Tử thần. Rhuk và Klein bởi vì mở ra lực môn hiện giờ vẫn còn nằm ngủ say như chết. mà Salah và Kasuo thì càng thê thảm, trên người đầy rẫy vết bầm và vết đao kiếm, ầy vậy mà tiểu tử này còn tỉnh táo để trêu chọc Rose quả là kỳ tích. Tiểu đội Tử thần hiện giờ còn sức chiến đấu chỉ có Karla, anh em nhà Gilliam và Rose. Thế nhưng làm mọi người lo lắng hơn cả là bên trong phòng kia còn nằm một người bị băng bó đến toàn thân vải trắng không ai khác chính là Franz.

Rạng sáng Franz trở về đầy thương tích hắn chỉ kịp nói với Karla tiếp tục làm theo kế hoạch liền ngất đi đến giờ vẫn chưa tỉnh lại.

“Allen thần sư Franz như thế nào rồi?”.

Elena mang bầu đã tám tháng ngồi cạnh giường lo lắng nói. Mà vị thần sư áo trắng bên cạnh chính là Janna. Vừa sáng đã có gia tướng của phủ thành chủ đến giáo dinh thỉnh một vị thần sư đi qua, vừa nghe nói là Thành chủ bị thương Janna liền không nói hai lời lên đường. Thế nhưng đã qua hai lần “Thần thánh cam lộ thuật” rồi nhưng Franz vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại. Janna nhẹ giọng nói.

“Cơ thể của Bonaparte Bá tước bị tàn phá quá lớn, ta đã trị liệu hầu hết các vết thương bên ngoài nhưng có lẽ tinh thần của Bá tước cũng có phần bị thương tổn nên tạm thời chưa thể tỉnh lại, Bá tước phu nhân đừng lo lắng”.

Nghe vậy Elena khẽ thở phào nói.

“Cảm tạ Thần sư, nhưng ta có một yêu cầu quá phận, mong Thần sư tạm thời có thể ở lại trong phủ để tiện trị thương cho Franz”.

Janna ngẫm nghĩ một lát cuối cùng gật đầu nói.

“Bá tước phu nhân không cần khách khí, đây là việc ta phải làm. Nếu phu nhân đã có yêu cầu vậy ta sẽ tạm ở lại đến khi Bá tước đại nhân tỉnh lại”.

“Đa tạ thần sư rồi”.

Tiền đưa Janna rời đi Elena quay trở về bên Franz, lúc nhìn thấy Franz da đỏ một màu máu trở về liền ngất xỉu tinh thần Elena như sụp đổ. Cô biết chồng

của cô không phải là người bình thường, hần gánh trên vai vận mệnh của cả Ala đế quốc, phải đối mặt với muôn vàn nguy hiểm. Thế nhưng Cô sợ mất hần, sợ một ngày nào đó hần sẽ không trở về được nữa. Elena thực muốn khóc nhưng cô biết hiện tại mình không thể. Đứng lên, Elena bước vào thư phòng là nơi Franz thường làm việc, ngồi vào ghế cô bắt đầu xem xét các văn kiện, tin tức từ chiến trường gửi về. Bình thường mọi việc đều do Franz giải quyết, bởi vì cô mang thai nên hần không muốn để cô lao碌. Thế nhưng hiện tại Franz còn chưa tỉnh, tuy nói Karla giải quyết mọi việc nhưng mọi quyết định đều phải thông qua Elena.

“Karla”.

Elena vừa dứt tiếng Karla đã hiện ra cúi người cung kính nói.

“Phu nhân, không biết có việc gì?”

Nhìn thân ảnh trước mặt Elena biết đó chỉ là phân thân mà thôi, giống như Franz ngày thường vậy, hần thường xuyên ở thư phòng mà ở bên cô chỉ là phân thân, chỉ khi thực sự rảnh rỗi hần mới trở về đưa cô đi dạo, thị sát một vài nơi trong pháo đài.

“Người hãy đem các văn kiện chưa giải quyết đến đây ta sẽ phê duyệt, từ nay ta sẽ thay thế Franz giải quyết tất cả công việc”.

“Thế nhưng... phu nhân, sức khỏe của ngài...”

Vừa nghe Karla ngần ngại Elena liền cắt đứt.

“Karla, đây là thời kỳ phi thường, công việc không thể chậm trễ, nhất là từ chiến trường”.

“Vâng, thuộc hạ đã rõ thưa phu nhân”.

Karla thở dài một tiếng liền biến mất thành làn khói. Đúng như Elena nói, Karla không có quyền lực để quyết sách các vấn đề quan trọng ngoài Âm bộ khi chưa được trao quyền, chỉ có Franz, Elena hoặc người thừa kế của hần mới có thể quyết định tất cả mọi việc. Đúng là thời kỳ phi thường bà bầu cũng phải ra trận a.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Hai mặt khác chiến trường

Trong khi đó tại cảnh nội Ala đế quốc lại phi thường bình tĩnh. Tuy Carlos gia tộc đảo chính thành công, Nikolai đại đế cùng chiến long chiến đấu đến hơi thở cuối cùng kích thương hai vị Thần cấp cường giả tạo điều kiện cho Cẩm quân hộ tổng hoàng tộc về phía đông xây dựng phòng tuyến tại hai pháo đài Old Trafford và Bernabeu thu thập tàn binh dựa vào sự chống đỡ của các quý tộc phía đông bắt đầu tích sức lực lượng. Lúc này danh tiếng của Heter mới bắt đầu hiện ra tác dụng cực lớn, dưới bóng cờ “Cận vương” do một đời anh hùng Ala – Heter trở lại cương vị nguyên soái thống lĩnh toàn bộ binh lực của Ala đế quốc mà Phillip cũng trở lại cương vị nội chính đại thần phò tá Nhị hoàng tử bước lên vương vị lấy hiệu là Nikolai VI đại đế. Vừa mới lên ngôi Nikolai VI đại đế phát ra lệnh chiêu binh “Cận vương” hiệu triệu toàn bộ lính đánh thuê, công dân Ala đế quốc gia nhập quân đội chống lại phản loạn. Chỉ trong vòng một tuần đã có đến ba vạn lính đánh thuê cùng chục vạn binh dân đăng ký tham gia quân ngũ. Thế nhưng chỗ dựa lớn nhất của hoàng tộc Ala chính là bảy vạn quân của Thiên long quân đoàn, ba vạn Cẩm quân cùng một vạn người trong ma pháp sư quân đoàn. Đây chính là lực lượng chủ lực trong cuộc chiến tranh lần này. Mà về phía gia tộc Amaliza cũng lên tiếng phản đối hành vi đảo chính của gia tộc Carlos tài lực của họ bắt đầu đổ vào quân đội Ala, trang bị từ thương đoàn của Amaliza tập kết về hai toàn pháo đài thừa sức để trang trải cho hai mươi vạn binh lính, song song với đó gia chủ gia tộc Amaliza cũng tỏ ý giao ra một nửa quyền khống chế Thiên Long quân đoàn cho Heter nhưng tất nhiên giữa hai bốn gia tộc (kể cả Hoàng tộc) bên trong có những điều ước ngầm mà người khác không biết.

Mà về phía Carlos gia tộc sau khi đảo chính cũng tạo nên một triều đình lâm thời lấy tên là Eden hoàng triều. Bởi vì đế hoàng tộc Nikolai chạy thoát nên Eden hoàng triều dựng lên liên danh không chính, ngôn không thuận vấp phải sự phản đối mạnh mẽ của các quý tộc đế quốc, bởi vì thế nên Carlos gia tộc không thể làm gì hơn là ngừng tấn công tàn dư của Nikolai hoàng tộc mà bắt đầu ổn định lại những lãnh địa mình chiếm đóng ở phía Nam đế quốc. Thế nhưng làm cho Carlos đau đầu nhất vẫn là Java đế quốc nhân lúc Ala đế quốc nội chiến mà bắt đầu rục rịch. Liên tiếp mấy ngày các thành trì biên giới đều xảy ra các cuộc ma sát nhỏ giữa hai đế quốc bắt buộc hần phải phân ra hai vạn binh sĩ của Thiết Huyết quân đoàn ra biên giới phòng ngự.

Chính vì thế mà cả hai bên đều tỏ vẻ bình tĩnh thế nhưng ai cũng biết đây là bình yên trước cơn bão. Hai bên đều đang tích trữ lực lượng để chuẩn bị cho một cuộc toàn diện chiến tranh.

Mặc khác ở miền Tây Bắc Ala, pháo đài Weals – cứ điểm phòng ngự thứ hai của Ala đế quốc ở phía Bắc đang là một mảnh huyết chiến. Tại đây tuyết lạnh quanh năm, trên những dãy núi đồi, thảo nguyên đều là một màu tuyết trắng. Pháo đài Weals là một tòa pháo đài độc lập nằm ở giữa khe núi trăn thủ con đường duy nhất từ Zenit vào Ala. Con đường lên pháo đài quanh co, uốn khúc, nhỏ và hẹp làm việc chuyển quân cũng như các vũ khí hạng nặng rất khó khăn, chính vì vậy mà ở đây tám vạn quân của Hồ Gầm quân đoàn vẫn có thể trụ vững hai mươi vạn quân trước sự tấn công của hai mươi vạn quân Zenit.

“Xung phong”.

Một vạn bộ binh Zenit xếp thành phương trận tấn công lên pháo đài. Mà phía sau là một đội cung tiễn thủ bắn trùm áp chế quân Ala trên tường thành. Đây đã là lượt xung phong thứ ba trong ngày của quân Zenit, pháo đài sừng sững như chiếc cối xay thịt, nghiền nát sinh mạng của binh lính hai bên. Ngoài kia tuyết phủ, trên tường pháo đài tuyết cũng bao trùm rộng khắp, chỉ là tuyết trong pháo đài là màu đỏ mà thôi.

“Oanh”.

Thình thoảng lại có tiếng ma tinh pháo vang lên, pháo đài lại hiện ra kết giới màu vàng cản lại, cung tiễn thủ lại bắn trùm ngăn cản quân tấn công. Chiến tranh chính là nhảm chán như vậy, là loài người chém giết lẫn nhau, chẳng có ai đúng ai sai ở đây cả. Chỉ có người chết và kẻ sống.

Duss cũng đứng trên tường thành. Tuy đã là Thánh cấp cường giả Duss không thể tham chiến như những binh lính bình thường. Thế nhưng sự hiện diện của ông làm chiến ý của binh sĩ không bao giờ suy giảm. Bóng người sừng sững trên cao đó như là điểm tựa tinh thần vững chãi nhất cho tám vạn binh sĩ quân đoàn Hồ Gầm. Chỉ cần người còn ở đó thì pháo đài Weals sẽ không thất thủ.

“Trọng thuẫn, lên”.

Theo tiếng hô đội trọng trang chiến sĩ của Ala chậm chậm tiến lên phía trước dựng cao thuẫn che chắn cho đội cung tiễn thủ lui lại. Mà dẫn đầu đội chiến sĩ này là một thanh niên trẻ thân thể to lớn, trên người toàn thân bọc một bộ giáp xanh, nổi bật nhất là tấm trọng thuẫn cao quá người có hoa văn hoàng kim sur từ ở giữa. Nếu có Franz hẳn tất nhiên sẽ nhận ra đây cũng là một tinh anh của gia tộc Bonaparte trong cuộc thi – Grey. Theo cuộc thi đó kết thúc Grey được lệnh của gia tộc đến Hồ Gầm quân đoàn để thí luyện. Nhờ thân lực trời sinh và tính tình thật thà Grey nhanh chóng được đề bạt lên làm doanh trưởng một doanh ngàn người đội trọng trang chiến sĩ. Trong vòng nửa tháng đội trọng trang chiến sĩ của hắn luôn là bậc tường vững chãi cho cung tiễn thủ. Tuy không giết được địch bao nhiêu thế nhưng số lượng mũi tên dính trên thuẫn của bọn hắn phải tính lên đến chục vạn.

“Trong thuẫn, đẩy”.

Grey hô to lên một tiếng, đồng thời đại thuẫn như bức tường di động đẩy lên lấp lại lỗ châu mai, tiếp đó là tiếng đang, đang của mũi tên đánh vào mặt thuẫn. Phán đoán loạt tên qua đi Grey lại hô lên một chữ “lui”. Trùng thuẫn lật ra một đội trường thương binh theo đó xông lên đâm xuống những tên lính Zenit đang cố leo lên tường thành.

Bên phía doanh trại của Zenit, chủ soái cũng không xa lạ với Duss là Tam vương gia của Zenit. Như đã từng nói vương triều Zenit không có vua mà là do bốn vị vương gia lập ra một hội đồng quốc hội quý tộc mà thân là Tam vương gia Zenit hắn có quyền lực cực lớn trong triều đình. Tam vương gia và Duss không hề xa lạ, hai người có thể gọi là kẻ thù trên chiến trường. Hầu như lần nào có xung đột giữa hai đế quốc thì đứng đầu cũng là hai người và tất nhiên lần nào Tam vương gia cũng chiến bại trở về.

“Không hổ danh là người gia tộc Bonaparte, pháo đài này chúng ta đánh không qua được”.

Nhìn chiến trường Tam vương gia cay đắng nói. Đối với sự hiểu biết của hắn về Duss thì Duss vẫn không phải là một vị tướng khôn ngoan nhưng lại cẩn thận, một khi hắn đã thủ thành thì dù quân lực của người có gấp mười lần cũng đừng hòng qua được quan ải của hắn. Cái hay nhất của Duss cũng chỉ là phòng ngự và cản trở, thế nhưng chưa một lần Tam vương gia có thể đánh bại chiến thuật này. Dù hắn có phòng ngự cách nào đi nữa Duss cũng vẫn có thể tập kích doanh trại của hắn như thường.

“Nguyên soái, bên phía Tinh Hà đế quốc báo tin tức nói đại quân của họ đã áp sát được Bridge”.

Một viên tướng trẻ tuổi thân mặc giáp bạc toàn thân, lưng vác một thanh cự kiếm cao bằng người cầm theo báo cáo nói. Đây cũng là một người Franz quen biết – Garen. Tam vương gia quay lại cầm báo cáo nhìn lướt qua trăm ngàn nói.

“Nửa tháng rồi đám phế vật đó cũng không thể đánh vào cánh nội Bridge. Nhưng không sao, cánh nội Bridge đang loạn thành một bầy, thời gian vẫn ủng hộ chúng ta. À, mà thủ tại pháo đài Bridge cũng là người gia tộc Bonaparte”.

Nghe vậy Garen hơi ngạc nhiên một chút nhưng cũng gật đầu nói.

“Đúng vậy thưa nguyên soái, hắn là con trai của Duss Bonaparte tướng quân, tên là Franz Bonaparte”.

Như nghĩ đến gì đó Tam vương gia a lên một tiếng hứng thú nói.

“Chính là tên nhóc mà quận chúa của chúng ta hay tương tư nhớ đến phải không?”

“Đúng vậy thưa nguyên soái”.

Bên trong quý tộc Zenit ai cũng biết Elissa quận chúa ưa thích một quý tộc Ala, thế nhưng là một trong bốn người đứng đầu hoàng tộc Tam vương thậm chí còn biết rõ thân phận của người đó chính là Franz. Trớ trêu thay là quận chúa của Zenit đế quốc lại ưa thích con trai của kẻ thù truyền kiếp của đế quốc. Mỗi tình này chắc chắn sẽ chẳng bao giờ có kết quả được.

Đến đây Tam vương gia cũng không hỏi gì nữa, hắn lại tiếp tục quan sát chiến trường. Lúc này một đội binh sĩ của Zenit đã leo lên được tường thành, thế nhưng trọng thuẫn chiến sĩ Ala nhanh chóng chia cắt bọn họ đẩy xuống khỏi pháo đài. Mà phía dưới lại thêm một vạn binh sĩ Zenit được đưa vào vòng chiến, hai bên nhất thời bất phân thắng bại.

“Truyền lệnh, xuất động sư thứ kỵ sĩ”.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Thủ hộ hoàng kim sư vương vệ đội

Lyon đại lục rất rộng lớn, vũ lực được tôn sùng lên đỉnh vinh quang. Cũng chính vì đại lục rộng lớn như vậy nên quân đội lục chiến luôn là nòng cốt trong lực lượng quân sự của mỗi quốc gia. Cũng giống như ở Địa Cầu trải qua hàng ngàn năm chiến tranh, các loại binh chủng mới, hiện đại liên tiếp ra đời nhưng nếu công thành, chiếm đất thì không ai có thể giành với lực lượng được. Ví dụ như người không thể đem một chi không quân hoặc hải quân đi chiếm đóng một vùng đất nào đó được, hoặc giả dù là lực lượng tăng thiết giáp cũng không thể thực hiện được nhiệm vụ đó. Đóng giữ là nhiệm vụ của bộ binh, từ khi sinh ra vốn đã là như vậy. Lực lượng của các đế quốc tại Lyon đại lục cũng như vậy, có rất nhiều binh chủng. Nhưng nói đến vương bài của họ thì chỉ có hai loại. Thứ nhất là cường đại trọng trang kỵ binh và thứ hai chính là lực lượng không kỵ.

Không kỵ là tên gọi chung cho các lực lượng cưỡi ma thú chiến đấu trên không như Zenit đế quốc là Sư thứ kỵ sĩ, Ala đế quốc là Thiên mã kỵ sĩ, Tinh Hà đế quốc là Lôi ưng kỵ sĩ... Mỗi kỵ sĩ này đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ của các đế quốc, mỗi người đều có thực lực cường đại, ít nhất cũng phải ở cấp đầu Vương trung kỳ.

“Cường nỏ chuẩn bị”.

Nhìn đám chấm đen phía xa đang tiến lại gần Duss biết rằng đối phương đã xuất động Sư thứ kỵ sĩ. Nếu là bình thường trên chiến trường hẳn sẽ cho Thiên mã kỵ sĩ xông lên đối chọi với không quân đối phương bởi vì hơn ai hết Duss hiểu được sự nguy hiểm của một chi quân đội cơ động trên không là như thế nào, mặc dù cường nỏ có thể bắn rụng được Sư thứ nhưng dễ bắn trúng lắm sao? Xác suất tựa như cao xạ bắn phản lực vậy, hướng chỉ thời gian lên đạn cho cường nỏ khá lâu. Thế nhưng lần này hẳn không thể nào xuất động Thiên mã kỵ sĩ. Hẳn muốn chơi lớn, nhanh chóng kết thúc chiến tranh. Vừa rồi tin tức từ Bridge truyền lại tình thế có vẻ không được ổn cho lắm.

Duss quay sang phó tướng bên cạnh nói.

“Tiếp theo do người chỉ huy thủ thành”.

Nói xong liền tiêu sái hướng về phía quân Zenit bay đi. Bên kia Tam vương gia cũng nhìn thấy liền cười khỏ nói với Garen.

“Hôm nay tên này điên rồi, Garen, tiếp theo do người chỉ huy”.

Nói rồi cũng hướng Duss mà bay lên. Bây giờ trận chiến của những cường giả mới bắt đầu. Trên không trung Tam vương gia đáng chất nói.

“Ta nói bọn ta cũng không có ý đánh gấp pháo đài của các người, người có cần phải tinh trùng lên não như vậy không hả?”.

“Đó là việc của người. Nghe nói người cũng đã một chân bước vào Thần cấp, vậy hãy để ta lĩnh giáo vài chiêu đi”.

Duss lạnh nhạt nói, trên tay xuất hiện một cự kiếm dài bằng thân người, bên trên khắc đầy hoa văn màu hoàng kim thể nhưng bao quanh cự kiếm là từng tia lôi điện màu tím lập lờ. Tam vương gia kinh dị nói.

“Ngay cả kim sư lôi kiếm người cũng đem ra, thật là muốn chơi lớn rồi, không được, ta phải về nói cho bọn hắn đề phòng”.

Vừa nói Tam vương gia liền xoay người muốn bay xuống, thế nhưng trong chớp nhoáng một tia đầu khí lướt qua cắt mất hẳn. Duss tay nắm thành quyền nói.

“Ta cho người đi sao?”.

“Haz, vậy ta phải cung kính không bằng tuân mệnh rồi”.

Tam vương gia thở dài trên tay cũng xuất hiện một cây trường thương màu bạc kim tỏa ra ánh sáng quang minh chói mắt, tiếp đó giữa không trung lại xuất hiện một lỗ hồng cự đại, một đầu sư thú to lớn lạ thường từ phía trong chui ra, bồm xung quanh cổ lập lờ màu hoàng kim chứng tỏ thân phận của nó – Sư thú vương. Tam vương gia cười hắc hắc nói.

“Ta nhớ Hoàng kim sư vương của người là không bay được đi”.

Duss hừ lạnh một tiếng, Tam vương gia nói cũng không hề sai. Trên bầu trời Sư thú vương mới là bá chủ, còn trên lục địa chính là Hoàng kim sư vương. Giả sử Sư thú vương gây cánh roi xuống mặt đất Hoàng kim sư vương chỉ cần một tát là đủ đánh hắn thành thịt nát. Thế nhưng vấn đề là Hoàng kim sư

vuông sẽ không bay.

Đối với đầu pháp của Tam vương gia Duss cũng không lạ gì cười lạnh nói.

“Vậy ta để sư vương đánh nhau với binh lính của ngươi chắc cũng không phạm quy đi”.

Vừa dứt lời một tiếng gầm vang vọng cả trời đất, lục địa như rung lên, một tòa uy áp thả ra như muốn tất cả mọi sinh vật phải quỳ phục dưới chân nó. Dưới tường thành một lỗ đen lại xuất hiện, bên trong bước ra đầu tiên là một đầu sư tử uy vũ thân cao hơn hai mét, dài tới bốn mét, toàn thân là một màu vàng kim, đôi mắt lấp lờ hung bạo. Đây chính là biểu tượng của gia tộc Bonaparte – Hoàng kim sư vương. Theo sau đó công thành liền mở rộng, một chi kỵ sĩ hạng nặng toàn thân giáp đen, hai bên cầu vai là hình đầu sư tử, ở giữa ngực là hoa văn hoàng kim sư mà bên dưới thân tọa kỵ mỗi người đều là một đầu hoàng kim sư tử.

“Đây là?”.

Tam vương gia bất ngờ nhìn đội quân này, như chợt nhớ ra điều gì thất thanh kêu lên.

“Đây là thủ hộ hoàng kim sư vương vệ đội”.

Tương truyền gia tổ tiên gia tộc Bonaparte là Napoleon Bonaparte lúc còn trẻ liền cứu được một đầu hoàng kim sư tử ấu kỳ liền đem đi nuôi dưỡng bên mình, từ đó một người một thú trở thành đôi bạn tri kỷ luôn xông pha lên tuyến đầu của chiến trường. Napoleon từ từ đột phá lên đến Thần áp cường giả mà hoàng kim sư tử năm nào cũng không chịu thua kém tấn cấp thành Hoàng kim sư vương. Thế nhưng khi đó đại chiến giữa hai đại lực lại nổ ra, cường giả vẫn lạc hàng loạt. Sau một trận đại chiến long trời lở đất Napoleon mất tích mà người của gia tộc Bonaparte cũng chỉ phát hiện được Hoàng kim sư vương nằm thoi thóp trên mặt đất liền đem về cứu trị. Không ai biết Hoàng kim sư vương có cứu được hay không, có người nói rằng Hoàng kim sư vương đã chết, gia tộc Bonaparte cũng lấy gia huy của mình là hoàng kim sư tử. Lại có người nói Hoàng kim sư vương được cứu sống trở thành Thần thủ hộ cho gia tộc Bonaparte. Mà thủ hộ hoàng kim sư vương vệ đội chính là những đệ tử của gia tộc Bonaparte xuất sắc được hoàng kim sư tử nhất tộc chấp thuận ký kết khế ước bình đẳng mà trở thành chiến hữu.

Đối với truyền thuyết này trước đây Tam vương gia không hề tin tưởng. Thế nhưng sự thật ở trước mắt là chỉ trăm người Hoàng kim sư tử kỵ sĩ này chính là đang giết chóc quân đội của hắn. Không, phải nói là tàn sát mới đúng. Không một ai có thể cản nổi bước chân của bọn hắn. Thủ hộ hoàng kim sư tử vệ đội một đường máu tanh giết thẳng đến trung quân của Zenit, chính thức va chạm với một vạn sư thú kỵ sĩ mà không hề rơi xuống hạ phong. Thế nhưng Tam vương gia cũng nhận ra đầu Hoàng kim sư vương này cũng là một đầu mới tấn cấp “Vương” vẫn còn rất “trẻ”. Không phải là đầu thần thú như trong truyền thuyết.

“Ta nói trận chiến này các ngươi không thể thắng đây”.

Duss lạnh nhạt nói. Khi xuất đội hoàng kim sư vương vệ đội thế cục của chiến trường cũng đã bắt đầu dịch chuyển hướng về phía Ala, quân đội của Zenit tan vỡ cũng chỉ là sớm hay muộn mà thôi. Tam vương gia lần đầu tiên nghiêm túc nhìn Duss nói.

“Cũng chưa chắc, không phải vẫn còn cuộc chiến của ta và ngươi sao”.

“Vậy thì đến đi”.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Phục kích

Pháo đài Etihad là quan ải giữa Tinh Hà và Ala. Nơi đây các dãy núi cao kéo dài chạy song song với nhau tạo ra các thung lũng và vách núi nhỏ hẹp, địa thế hiểm trở, đường đi lại khó khăn vô cùng. Trên bầu trời thỉnh thoảng lại có một con hùng ưng lượn vòng, lượn vòng trên bầu trời kêu lên một tiếng cô độc. Con đường sạn đạo lấy lợi vì trận mưa ngày hôm qua, ở đó một đoàn vận lương kéo dài đến cả dặm, tạp binh có sức cùng mới mà thú vận chuyển từng đoàn xe lương di chuyển chậm chạp giữa đám bùn lầy, phía trước quân kỳ chỉ rõ thân phận của đoàn xe này, đây là đoàn vận lương của Tinh Hà đế quốc.

“Tướng quân, chỉ cần qua được sơn cốc phía trước chúng ta sẽ tiếp cận với cảnh nội Ala. Thế nhưng sơn cốc địa hình rất phức tạp, dễ có mai phục”.

Một Thiên hộ (một chức vụ thống lĩnh ngàn người trong quân đội Ala) dục ngựa tiến lên khẽ nói với viên tiểu tướng thống lĩnh. Lại nói viên tướng thống lĩnh đội quân này cũng là một loại con dòng cháu giống được đề bạt lên. Bởi vì chiến dịch xâm lược Ala diễn ra khá thuận lợi nên gia tộc hắn cũng đầu cơ trục lợi nâng hắn lên thống lĩnh đội vận lương để kiểm quân công.

“Không có gì phải lo lắng, bọn mọi rợ Ala đã bị Thái tử đánh cho co đầu rút cổ cố thủ trong Bridge, hai quân đoàn của bọn hắn lại bị Zenit cầm giữ, lấy đầu ra lực lượng phục kích chúng ta nên không cần lo lắng”.

Viên tiểu tướng nghe Thiên hộ nói liền hừ lạnh một tiếng không cho là đúng, sau lại tiện tay vung roi ngựa xuống một tạp binh quát.

“Bọn chó đẻ ti tiện, còn không mau tăng tốc độ. Trời tối mà vẫn chưa đến cứ điếm thì đừng có mà ăn cơm”.

Tạp binh chịu đòn đau cũng không dám phản kháng, chỉ biết dè dặt trong ánh mắt sự tức giận cùng khúat nhục mà cắn răng đẩy xe lương đi nhanh hơn. Lại nói viên tiểu tướng này nói cũng không sai. Vốn Ala bây giờ ngoại xâm, nội phản, binh lực giết gấu và vai không hề có tâm trí đi đối phó với bọn hần. Huống chi ở trong đoàn vận lương có đến năm nghìn tạp binh cùng hai nghìn binh sĩ tinh nhuệ, hần không tin có ai dám cả gan đi vuốt râu hùm đấy.

Thế nhưng đời cũng không như là mơ, hần tưởng mình là hùm nhưng cách đó không xa có vài đôi mắt đang nhìn vào đoàn xe chầm chầm như những chú cừ non tội nghiệp đang từ từ tiến vào hang sói.

“Mau báo cáo tướng quân con mồi đã sắp vào bẫy, chuẩn bị hành động”.

Cứ như thế những bóng đen lặng lẽ rời đi tiến vào trong sơn cốc chờ đợi thời cơ. Bên trong sơn cốc vô số binh sĩ nằm sắp xuống mặt đất lặng yên không phát ra tiếng động. Dù là kiến có cắn vào mặt cũng không đưa tay lên gãi một thoáng. Trên người họ khô giáp màu đen hoa văn ở giữa biểu thị thân phận của họ - Kim sư vệ.

“Tướng quân, con mồi chỉ còn cách sơn cốc hơn hai trăm mét”.

Một bóng đen bất thình lình hiện ra bên cạnh Geoffrey báo cáo. Geoffrey cũng không hề bất ngờ chỉ gật đầu nói.

“Vất vả người Sothe, lệnh cho mọi người sẵn sàng chiến đấu”.

“Tuân lệnh tướng quân”.

Thì ra bóng đen này chính là một trong những tinh tú lóe sáng trong cuộc khảo thí của gia tộc. Nếu không phải bị Grey dùng khắc chế chức nghiệp đánh bại chắc có lẽ Sothe cũng đã có thể đi đến Hồ Gầm quân đoàn. Cũng vì vậy mà hần tiếp tục lưu lại gia tộc rèn luyện, cũng tham gia trận chiến chống lại quân đảo chính một đường chạy đến Bridge.

Theo kế hoạch của Franz hần muốn kết thúc chiến tranh một cách sớm nhất để không bị thiệt hại quá nhiều về sức người và sức của cũng như hần cần giành chiến thắng ở mặt trận này để trợ giúp hai mặt trận còn lại đồng thời cũng phải là cái cùm chân của quân đội Tinh Hà đế quốc. Muốn vậy Franz phải ép Jarod điên cuồng, phải tấn công vào Bridge. Hần lập ra một cái đại kế hoạch, đầu tiên là tiêu hao nhuệ khí quân địch, sau lại đốt kho lương địch. Để quân Tinh Hà không rút lui hần tự mình biến Bridge thành một tòa cô thành mở rộng cửa đón chào đại quân của Tinh Hà đế quốc làm cho Jarod nửa muốn lui mà lại nửa không muốn. Hần chính là đánh vào quân sáng chiến thắng, kiêu ngạo của Jarod, là một thiên kiêu chỉ từ Jarod tất nhiên sẽ không chấp nhận thất bại tại Bridge, mà dù có thất bại thì hần cũng sẽ đứng lên từ chỗ đó. Điều này có nghĩa chưa công hãm được Bridge Jarod cũng sẽ không có được một danh vọng nào. Franz dùng chính điều này để giữ đại quân Tinh Hà tại Bridge. Mà tại sơn cốc này chính là bước mấu chốt của kế hoạch, Geoffrey phải đánh được đoàn vận lương của Tinh Hà cài Jarod vào thế không thể chuyển chiến lược thành đánh nhanh thắng nhanh. Âm mưu có thể tránh, dương mưu chỉ có thể đỡ, Jarod có thể nói hoàn toàn rơi vào chiến lược của Franz đặt ra.

Quả nhiên không phụ sự kỳ vọng của Geoffrey, viên tiểu tướng dương dương đắc ý dẫn quân tiến vào sơn cốc mà không hề có đề phòng gì. Geoffrey khẽ nâng lên nắm tay, hàng loạt cung tiễn thủ làm tư thế quỳ bắn, hai tay cơ bắp kéo căng trường cung, đầu tiễn lang nha đen kịt hướng về đoàn xe lương phía dưới.

“Tướng quân, có cây chắn ngang đường”.

Binh sĩ Tinh Hà báo lại, một gốc đại thụ như vô tình nằm chắn ngang con đường sạn đạo nhỏ hẹp, nếu không dưới cây đi, đoàn xe không cách nào thông qua được sơn cốc. Viên tiểu tướng tức giận mắng.

“Còn cần ta ra lệnh sao? Còn không mau dời cây đi”.

Nói rồi lại trút xuống một hồi roi lên đầu binh sĩ tội nghiệp. Binh sĩ rên lên một tiếng vội vàng cùng vài binh sĩ khác đẩy đại thụ đi. Bỗng nhiên lúc này bỗng vang lên một tiếng “bắn”, dây cung phát ra tiếng “bang, bang” đầy trời lang tiễn trút xuống đầu đội hình vận lương.

“Không ổn, địch phục kích, kết trận”.

Trong khi viên tiểu tướng ngã xuống ngựa kêu cha gọi mẹ thì vài vị Thiên hộ lập tức rút kiếm tụ tập lại trận hình. Binh thường xe vận lương được làm rất chắc chắn, nếu bị phục kích bọn hần sẽ kết xe lương lại thành từng phương trận, đứng bên trong có thù chờ viện quân tới, thế nhưng ở giữa con đường sạn đạo này không đủ không gian để bọn hần có thể kết trận, chỉ biết nấp dưới thành xe bị cung tiễn thủ Ala hai bên sơn cốc bắn áp chế. Chỉ qua vài lượt tên binh sĩ Tinh Hà đã tử thương đến một ngàn người, Thiên hộ thấy tình huống không tốt quyết định chỉ huy số binh sĩ còn lại tấn công lên hai bên sườn. Thế nhưng Geoffrey làm sao không dự liệu trước. Đối mặt với binh sĩ Tinh Hà xung phong Geoffrey chỉ vẫy tay một cái, đón đầu bọn hần là một trận đá lăn từ trên đỉnh xuống. Hàng trăm binh sĩ không may bị tảng đá nặng đến hàng tấn đè thành thịt nát, một số lại bị gãy tay, gãy chân, ... Tiếng rên la thảm thiết vang vọng cả sơn cốc như quỷ khóc.

“Vi Ala, giết!”.

“Giết”.

Geoffrey dẫn đầu binh sĩ xông vào trận hình Tinh Hà rách nát hỗn loạn, trong vùng loạn chiến trường thương của hấn vùng vẫy, đầu thương thỉnh thoảng lại phát ra từng chùm điện xà đột lên da thịt khét lẹt, máu huyết văng tung tóe nhuộm đỏ cả chiến giáp màu xanh của hấn. Chưa đầy một canh giờ toàn đội vận lương bị toàn diệt, binh sĩ Ala bắt được đến gần năm trăm tù binh.

Nhìn từng đám tàn binh Tinh Hà mặt mày ủ rũ mất đi chiến ý quý la liệt trên mặt đất Geoffrey chợt cảm thán. Thành chủ quả nhiên dự đoán như thần, nói không chừng sau khi nhận được tin tức này ở Bridge lại là một hồi ác chiến. Một viên đội trưởng đến bên cạnh Geoffrey nói.

“Tướng quân, số tù binh này xử lý như thế nào?”.

Geoffrey chân mày hơi nhíu lại, trên mặt có chút không đành lòng nhưng cuối cùng quả quyết nói.

“Giết”.

“Tế nhưng tướng quân, bọn họ đã...”.

“Chúng ta không thể lưu tù binh đấy”.

Viên đội trưởng còn muốn nói gì nhưng liền bị Geoffrey phủ quyết. Hấn cũng là bất đắc dĩ, Kim sư vệ hiện tại là đội quân lưu động, hiện tại đại bản doanh còn không có làm sao có thể vương bận thêm tù binh đây. Viên đội trưởng cũng hiểu được liền vâng một tiếng đi chấp hành. Đằng sau lập tức vang lên từng tiết hết thảy, khóc lóc, cầu xin, thế nhưng chỉ một thoáng sau tất cả đều trở nên im lặng. Geoffrey quay mặt đi. Chiến tranh là vậy, không có chỗ cho nhân từ, chỉ có kẻ thất bại và người chiến thắng, kẻ còn sống mới chính là anh hùng.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Trước đại chiến

“Phu nhân, Geoffrey tướng quân đã tập kích xe lương của Tinh Hà thành công, toàn bộ số lương thảo và ma tinh cho ma tinh pháo đã bị phá hủy hoàn toàn”.

Karla đem đến cho Elena một tờ chiến báo nói. Hiện tại Franz vẫn chưa tỉnh lại, Elena điều hành mọi việc vẫn rất trôi chảy mặc dù có hơi miễn cưỡng. Elena vẫn cặm cụi ký vào các văn kiện chợt ngừng đầu lên nhìn Karla hỏi.

“Tất cả vẫn cứ thực hiện theo kế hoạch của Thành chủ, còn có nữa sao?”.

“Vâng, phu nhân, thần dược của thành chủ đã tiêu hao hoàn toàn rồi, hiện tại con số tử vong đã bắt đầu tăng”.

Nói đến đây Karla hơi ngừng lại hơi do dự nói tiếp.

“Leona đại nhân vừa theo mật đạo vào pháo đài nói rằng Tsipras Thánh kỵ sĩ dẫn đầu một đội Trừng giới kỵ sĩ hi vọng có thể trợ giúp chúng ta”.

Elena lắc đầu. Dù hiện tại tình hình Bridge khá nguy cấp cũng như rất cần binh lực nhưng dù Franz có tỉnh lại cũng sẽ không đồng ý đấy. Đây là cuộc chiến của hai đế quốc, giáo đình nếu tham dự vào thì ý nghĩa chiến tranh sẽ khác đi dẫn đến các đế quốc khác sẽ đứng lên phản đối. Dù sao Alex với Leona cũng chưa kết hôn, Alex cũng không có quyền tham dự vào trận chiến này. Elena hỏi.

“Chị Leona đang ở đâu?”

“Leona đại nhân vừa vào phủ nghe nói thành chủ bị thương liền chạy đến phòng thành chủ rồi”.

“Được rồi, ta sẽ đi gặp trực tiếp chị ấy, mọi việc phía ngoài người giải quyết”.

Nói rồi Elena chậm rãi hướng về phía phòng Franz. Thái độ đã gần chín thán không cho phép cô chuyển động mạnh. Vào trong phòng Elena liền thấy Leona gầy gò, đầu gối bên giường của Franz, đôi mắt hơi ngấn lệ lo lắng. Nếu là khi trước chắc chắn Leona đã khóc thật lớn rồi, nhưng trải qua nhiều chuyện cô đã trưởng thành, mạnh mẽ hơn rất nhiều. Bên cạnh Leona, Alex thân mặc giáp bạc im lặng đứng bên cạnh cô như một vị thủ hộ kỵ sĩ thầm lặng.

Nghe tiếng mở cửa Alex hơi gật đầu chào Elena, cô cũng nhẹ cười cúi đầu xem như đáp lại. Leona nhìn thấy cô liền hỏi.

“Tình hình của hấn như thế nào?”.

“Franz không sao, Thần sư nói vài ngày nữa có thể tỉnh lại”.

Elena nhẹ nhàng ngồi xuống bên giường Franz, đôi mắt nhìn hần tràn đầy nhu tình. Leona chợt thấy nhói trong lòng, lại nghĩ cũng không nên nhắc đến chuyện này liền đổi chủ đề hỏi.

“Thần sư nói bao giờ đứa bé sẽ ra đời?”.

Elena nghe vậy hơi nhìn xuống phía bụng mình khẽ vuốt vuốt nói.

“Thần sư nói rằng chỉ còn một tuần nữa. Hi vọng khi đó Franz đã tỉnh lại”.

Nói rồi cô quay sang Alex hơi mỉm cười nói.

“Thay mặt Franz ta cảm ơn sự quan tâm của Thánh kỵ sĩ đến pháo đài. Thế nhưng ngài cũng biết đây, chính là về thân phận của... nên ta không thể đáp ứng. Ta tin nếu là Franz thì hần cũng sẽ quyết định như vậy”.

Alex như dự liệu từ trước hơi gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, hần đưa tay lên lấy xuống huy hiệu Thánh kỵ sĩ trên ngực thu vào giới chỉ nói.

“Vậy nếu ta chiến đấu với danh nghĩa là bạn trai của Leona thì chắc sẽ không có vấn đề gì chứ”.

Lần này không chỉ có Elena ngạc nhiên mà chính Leona cũng ngạc nhiên, cô hơi đỏ mặt nhưng cũng không phản bác, nếu là trước kia chắc chắn hiện tại Alex đã bị đốt cháy đen hoặc ít ra là cũng dính người lên tường. Elena khôi phục tâm tình nói.

“Vậy xin cảm ơn Thánh kỵ sĩ, Karla sẽ an bài vị trí chiến đấu cho ngài. Nhưng trên chiến trường mong ngài nghe sự chỉ huy của Salah”.

“Tốt”.

Đối với việc này Alex cũng không có ý kiến. Quen biết Franz lâu như vậy Alex tất nhiên biết dưới trướng Franz có một đám thuộc hạ, tuy thực lực của bọn hần không thể so với Franz nhưng cũng rất khó chơi, nhất là sự quỷ quyệt của nhẫn thuật.

-----Phân cách-----

“Cái gì? Người nói đoàn vận lương bị tiêu diệt, bảy nghìn người, đến bảy nghìn người bị tiêu diệt mà quân đội ở Etihad một bóng cũng không thấy là như thế nào?”.

Bên kia chiến tuyến Jarod giận dữ quát lên với binh lính thám báo. Mới vừa rồi bọn hần vừa quyết định oanh tạc sập tường thành rồi mới tấn công ngay sau đó liền nhận được tin đoàn vận lương bị diệt sạch. Không có ma tinh, ma tinh pháo cũng chỉ là một đồng sắt vụn. Mặt khác lương thực của bọn hần cũng đã cạn, Jarod lệnh cho binh sĩ đi cướp bóc xung quanh thế nhưng giờ hần mới nhận ra rằng bên ngoài hoàn toàn không có dân chúng, làng mạc bị đốt cháy, ruộng đồng đều bị thu dọn sạch sẽ, cái nào không thu được liền đốt đi. Ma tinh và lương thực không có lấy gì công thành.

“Bầm điện hạ, quân địch phục kích ở gần giao giới của Etihad và Bridge, sau khi nhận được pháo hiệu binh lính liền nhanh chóng tới cứu viện thế nhưng bộ đội vận lương đã bị tiêu diệt, một người cũng không sống sót”.

Tiểu binh cắn răng đè nén nỗi sợ hãi nói. Mặc dù nói hần chỉ là thám báo thế nhưng ai biết đâu vì thất bại tâm tình không tốt điện hạ lại một đao chém hần đây này. Jarod dựa lưng ra đằng sau ghế phát tay.

“Người ra ngoài đi”.

Tiểu binh như được đại xá vội chạy đi. Lúc này trong soái trướng im bật, ai cũng không nói gì. Không khí trong trướng như bị đè nén lại, chưa bao giờ quân đội Tinh Hà lại bị đánh bại thế thảm như lúc này. Lão tướng Rize đứng lên nói.

“Điện hạ, theo ta chúng thần chúng ta nên rút quân đánh vào mặt sau của quân đoàn Hồ Gầm, chỉ cần pháo đài Weals thất thủ hai quân liền hợp lại Bridge tất nhiên sẽ bị phá”.

“Không được”.

Lão tướng quân vừa dứt lời Jarod đã ngay lập tức phủ quyết.

“Chẳng lẽ chúng ta lại thua bọn Zenit sao, phải nhờ đến bọn hần mới phá được pháo đài”.

“Thế nhưng hiện giờ...”.

Rize lại muốn ngăn cản nhưng Jarod liền cắt ngang.

“Lão tướng quân không cần nói nữa. Ta không tin một tòa pháo đài làm sao có thể chống lại mười vạn quân đội tấn công. Ngày mai chúng ta sẽ đầu nhập tới da quân đội vào chiến trường. Ta sẽ san bằng cả Bridge”.

Sau khi cuộc họp của bộ chỉ huy Tinh Hà để quốc kết thúc, lát sau Karla đã mang đến cho Elena một phần báo cáo. Vừa nhìn lướt qua Elena sắc mặt biến đi liền ra lệnh.

“Triệu tập mọi người, họp khẩn cấp”.

Năm phút sau mọi người đã đến phòng họp đầy đủ. Ngoài Tử thần còn có cả Alex và Leona. Elena chủ trì cuộc họp đưa cho mỗi người xem phần báo cáo nói.

“Theo tin tình báo ngày mai Tinh Hà sẽ đầu nhập vào cả mười vạn quân để tấn công pháo đài. Mọi người đều từng chỉ huy qua chiến trận có ý kiến gì sao?”.

“Bọn chúng điên rồi, đây chính là nưóng quân”.

Leona hít vào một hơi sâu, không hiểu vì sao Tinh Hà để quốc lại điên cuồng như thế. Mười vạn quân tuy rất lớn nhưng đây là một tòa pháo đài vững chắc thế nhưng với điều kiện không có ma tinh pháo trợ giúp bọn hắn lại tấn công như thế sao? Alex hơi nhíu mày nói.

“Bọn hắn không điên. Tuy bọn hắn sẽ thiệt hại nặng nhưng chúng ta khó lòng thủ được pháo đài. Chúng ta cần hiện giờ chính là thời gian”.

Salah cũng gật đầu đồng ý với Alex nói.

“Hiện tại binh lính của chúng ta chỉ còn hơn hai vạn, vừa đủ dàn trải trên pháo đài, thế nhưng bọn hắn cứ luân phiên tiến công ta không chắc sẽ thủ được bao lâu”.

“Ý ngươi là phải thu hẹp lại phạm vi chiến trường?”.

Gilliam nhíu mày nói. Salah gật đầu.

“Đúng vậy, theo ta thấy tốt nhất nên lui vào phủ thành chủ, nếu thu hẹp phạm vi chúng ta hoàn toàn có thể thủ được trong vòng một tuần”.

“Thế còn dân chúng thì sao?”

Gilliam tiếp tục nghi vấn, lần này Karla mới mở miệng nói. Đến đây tất cả đều trầm mặc. Quân đội có thể lui vào trong phủ thành chủ nhưng dân chúng thì sao. Mười vạn dân chúng không thể nhét vào phủ thành chủ được. Nhưng nếu bỏ mặc dân chúng thì bọn họ còn là quân nhân sao? Dù họ chiến thắng liệu họ còn mặt mũi để đối diện dân chúng Ala sao?

“Ta cần ba ngày”.

Elena bỗng nói. Thấy mọi người hướng về phía mình Elena hít một hơi nói.

“Ta cần quân đội phải thủ được pháo đài trong ba ngày. Trong khi đó chúng ta sẽ đưa dân chúng vào phủ thành chủ rút lui theo mật đạo, đồng thời mọi vật tư cũng phải chuyển ra sau núi đảm bảo cho dù pháo đài thất thủ chúng ta cũng vẫn có thể chiến đấu”.

Tất cả mọi người sững sốt. Phải biết mật đạo chính là bí mật của mỗi pháo đài. Nhưng hiện giờ lộ ra rất có thể ảnh hưởng đến an nguy của pháo đài. Nhìn mọi người ngạc nhiên Elena cười khổ nhưng đầy quyết tâm nói.

“Mật đạo lộ ra chúng ta có thể đào cái khác, nhưng để dân chúng bị tàn sát thì chúng ta không còn mặt mũi nào để sống trên đời nữa”.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Không quân chiến đấu

“Oành”.

Chùm năng lượng từ ma tinh pháo va chạm vào lồng phòng hộ làm gọn lên từng tia sáng vàng nhạt. Pháo đài tuy không bị tổn thương nhưng binh lính đứng trên tường thành ai cũng cảm nhận được đại địa đang run rẩy. Tinh Hà để quốc hôm nay điên rồi, từ sáng sớm đến giờ bọn chúng chưa hề dừng lại tấn công, ma tinh pháo cứ như không cần đạn bắn cấp tập vào pháo đài. Trận pháp của pháo đài tuy vững chắc thế nhưng đối mặt với hỏa lực oanh tạc như thế cũng cần phải có một thời gian giảm nhiệt. Đó chính là lúc mà đại quân của Tinh Hà để quốc xung phong.

Thế nhưng đám binh sĩ Ala trên tường thành không có gì là tỏ vẻ sợ hãi, mọi ánh mắt thi thoảng lại hướng về phía ma pháp tháp bên trong pháo đài. Nơi đó hiện giờ không phải là bóng hình của Thành chủ mà là một dáng người nhỏ bé nhưng lại làm cho tinh thần binh sĩ sục sôi. Đó chính là Thành chủ phụ nhân. Đúng vậy, chính là phụ nhân của Thành chủ đang mang thai còn ra tận chiến trường cổ vũ họ chiến đấu, bọn họ làm sao có thể sợ hãi trước quân thù.

“Phu nhân, ngài vào trong nghỉ ngơi một chút, bên ngoài gió rất lạnh không tốt cho sức khỏe của phu nhân”.

Karla đứng bên cạnh khuyên nhủ, tại đây hiện giờ ngoài cận vệ đoàn cũng chỉ có cô cùng Elena rồi. Leona cũng Alex cũng đã lên tường thành, những nhân viên khác thì sắp xếp dân chúng di tản. Họ bây giờ chính là đang chạy đua với thời gian.

“Không được, binh sĩ cần một người làm chỗ dựa tinh thần. Hiện tại Franz vẫn chưa tỉnh lại người duy nhất có thể làm được cũng chỉ là ta. Không những các binh sĩ mà còn có dân chúng Bridge đều đang chiến đấu ta làm sao có thể nghỉ ngơi”.

Giọng Elena nhẹ nhàng nhưng cương quyết, cô là một người có chủ kiến, chỉ là cô tình nguyện đứng phía sau Franz làm hậu phương vững chắc cho hấn tiến lên vũ đài đại lục. Karla biết mình không thể thuyết phục được Elena đành đứng tại chỗ nghiêm túc thủ hộ cho cô.

“Xung phong”.

Đại quân của Tinh Hà để quốc lại xông lên. Cổ trang công thành chiến lại diễn ra, một phương nhất quyết công thành, một phương liều chết tử thủ, ai cũng không chịu nhường bước, lớp lớp người xông lên rồi lại ngã xuống nhưng không ai lùi bước cả.

“Lôi ưng kỵ sĩ”.

Bên phía Tinh Hà cuối cùng cũng xuất động không quân. Vốn là vương bài của quân đội nên chỉ khi nào thực sự cần thiết Lôi ưng kỵ sĩ mới được phát động. Bên này Alex thân đã đạt đến Thánh cấp nên không thể tham chiến với binh lính bình thường, hấn khẽ liếc sang Salah nói.

“Có cần ta bay lên cho bọn chúng một kiếm không?”

Alex có tự tin này. Nhận được truyền thừa từ giáo đình thực lực của hấn đã bay lên không chỉ một cấp bậc. Alex tin tưởng chỉ cần một kiếm cũng có thể quét ngang một đại đội không quân của Tinh Hà để quốc. Thế nhưng Salah chỉ hơi mỉm cười nói.

“Việc này không cần rồi. Nếu ngài tham chiến bên kia ắt sẽ xuất động cường giả. Hiện tại vẫn chưa là lúc. Kế tiếp việc chỉ huy xin nhờ ngài vậy”.

Nói rồi liền biến đâu mất không thấy. Alex hơi bất ngờ, cứ thế liền giao quyền chỉ huy cho mình, phần quyết đoán này không phải ai cũng có được. Cuối cùng thủ hạ của Franz có đến bao nhiêu tự tin đây.

Chỉ thấy phía dưới Salah đứng giữa một bãi đất trống hai tay kết lại chú ấn.

“Thông linh chi thuật”.

Ầm một tiếng, khói trắng thoát ra mù mịt, một tiết hót cao vút vang lên giữa chiến trường hỗn loạn. Từ trong đám khói một bóng đen bay vút lên thiên không rõ ràng là một con chim khổng lồ. Đứng là một con chim khổng lồ mà không phải là “chim” khổng lồ. Thân hình dài đến gần mười mét, sải cánh dài gấp đôi nhìn nó tựa hồ như một chiếc máy bay Boeing bản nhỏ vậy. Phía dưới là một đôi cựa trào sắc lẹm, móng vuốt tỏa ra hàn khí giết người. Salah đứng trên thân chim cảm lên kiếm gầm lên.

“Không quân xuất kích”.

Vừa dứt lời bên trong pháo đài liền truyền ra không dứt tiếng gầm rú, tiếng chim hót. Chỉ thấy đầy trời quái thú từ trong pháo đài bay ra, đủ loại nào là thú nào là điều rõ ràng là hăng hà sa số ma thú từ cấp thấp đến cấp trung nhất tề hướng về phía Lôi ưng kỵ sĩ mà xung phong. Nhìn thoáng qua đã có đến gần năm ngàn chỉ ma thú từ trong Bridge xuất kích, trên thân mỗi ma thú là một kỵ sĩ mặc áo xanh lam, bên ngoài là bản giáp nhẹ chỉ đủ che chắn những vị trí yếu hại như ngực, cổ tay, chân, bắp đùi, ... mỗi người đều cầm trên tay kỵ sĩ thương dài đến gần mười mét, khi xung phong trường thương hướng về phía trước hơi nghiêng sang phía địch ba mươi độ.

Đây chính là không quân của Bridge, một chi binh chủng có thể nói là hỗn tạp nhất trong sư đoàn. Vốn Franz định chinh hợp lại thống nhất không quân sẽ dựa trên các loại thể của tọa kỵ mà phân bố nhiệm vụ cùng trang bị ví dụ như Vũ phong ma hổ thân hình to lớn, tốc độ tầm trung, hấn sẽ cho trang bị trọng giáp như trọng trang kỵ sĩ mà nhiệm vụ của nó chính là xung phong đột kích thẳng vào đội hình địch, hay như các loại hùng ưng yếu hơn nhưng nhanh nhẹn Franz sẽ trang bị khinh giáp, xong xong với đó còn vác thêm tiểu hình ma đao làm nhiệm vụ như một loại máy bay tiêm kích vậy. Thế nhưng mọi việc đều chưa thể hoàn thành bởi vì hấn không có thời gian. Chưa kể đến thời gian phối hợp giữa kỵ sĩ và tọa kỵ, thậm chí đến “phi công” Franz cũng không có những nhân tố ưu tú, những kỵ sĩ này của hấn thực lực cũng chỉ đạt đến Đại đấu sư thấp hơn quân địch một cái cấp bậc, tình thế nhất cũng chỉ có một trăm cận vệ Tia Chớp được Franz bổ sung vào làm nòng cốt tu vi miễn cưỡng đạt đến đấu Vương.

“Giết”.

Hai đội kỵ binh lao vào nhau, huyết vũ văng tung tóe. Tỉ số chọi giữa hai bên hiện giờ là năm so một nghiêng về phía Ala thế nhưng lúc này sự tinh nhuệ của Lôi ưng kỵ sĩ liền biểu hiện ra, chỉ một đợt xung phong không quân của Bridge liền rút rụng đến gần một trăm kỵ sĩ, trái lại Lôi ưng kỵ sĩ chỉ có một người bị Salah chém chết.

“Đi”.

Salah trầm hô lên một tiếng không ổn. Nếu cứ chính diện xung phong sớm muộn gì bọn hấn cũng bị địch nhân giết chết, những binh sĩ này đều là vật quý của thiếu gia, hấn không thể để bọn họ chết vô ích được.

“Cánh hạc trận, lên”.

Đội hình không quân Ala lại chia thành hai cánh quay lại xung phong, mà điểm cuối chính là Salah. Viên đội trưởng bên kia cũng nhìn ra rõ đội hình của đối phương liền cười lạnh.

“Một đám ô hợp mà thôi, vậy cá trận, xung phong”.

Đội hình Lôi ung kỵ sĩ xếp thành hình vây cá, dẫn đầu là viên đội trưởng, đội hình vây cá chính là thiên địch của đội hình cánh hạc, cứ như thế xung phong không quân Ala sẽ tan vỡ trong vòng ba nốt nhạc.

Hai đội hình ngày càng gần nhau hơn, Salah gương mặt bỗng dần ra một nụ cười. Hân hô lên.

“Biến trận”.

Như được thao luyện cả trăm lần, hai bên cánh hạc cũng một lúc hạ thấp độ cao làm đòn xung phong của Lôi ung kỵ sĩ như bị đâm vào một khoảng không, mà lúc này không quân Ala lại nhanh chóng từ phía sau quân Tinh Hà bay cao, đội hình cánh hạc từ bao giờ đã biến thành trùy hình nhất tề xung phong.

“Thông nát nát các ngươi”.

Chính xác là Lôi ung kỵ sĩ đoàn đã bị thông, không những thế mà còn ị thông tập thể, từ phía sau trùy hình trận dễ dàng xé rách ra đội hình của Lôi ung kỵ sĩ đoàn, sau đó các binh sĩ quần chiến, chia cắt đội hình đối phương làm cho mỗi Lôi ung kỵ sĩ không chỉ là năm so một mà là sáu so một, bảy so một. Không có chất lượng không quân Ala chỉ còn cách bù bằng số lượng.

“Không ổn, điện hạ mau cho Lôi ung kỵ sĩ rút lui đi”.

Nhìn từng đám Lôi ung kỵ sĩ bị đám không quân tập sự của Ala kéo rơi Rize liền cảm thấy không ổn. Không những Rize mà các tướng lĩnh của Tinh Hà cũng đều nhỏ máu. Đây là vương bài của quân đội, mỗi người đều là tổn không biết bao nhiêu tiền bạc mới đào tạo ra, cứ như thế bị một đám tân binh vây khốn, tiêu diệt.

“Lôi ung kỵ sĩ rút lui, Thánh cấp cường giả xông lên cho ta”.

Jarod mắt muốn nứt ra cắn răng ra lệnh. Lúc này một hồi kèn từ doanh trại Tinh Hà vang lên, đám Lôi ung kỵ sĩ như được đại xá vội vàng mở ra đường máu chạy thoát. Chỉ chưa đến nửa giờ bọn hắn đã bị giết đến ba trăm mạng, tuy đối phương thiệt hại nhiều hơn gần gấp ba thế nhưng bọn hắn chịu không nổi.

Chiến tranh thế giới thứ hai xe tăng Tiger của Đức quốc xã tự hào là chiếc xe tăng bất khả chiến bại, thế nhưng bị một bầy T-34 quần ẩu kết quả cũng cũng phải trở thành đồng sắt vụn. Mà bây giờ cũng giống như thế, Lôi ung kỵ sĩ tình thế thua nhưng thế trận bị vỡ rơi vào kết cục bị thông... à không, bị đánh hội đồng đã trở nên thất thế, mỗi Lôi ung kỵ sĩ đều quý giá, mỗi “phi công” của Franz cũng vậy, thế nhưng hắn có cả một rừng ma thú ở trong U Linh đầm lầy, mặt khác hắn sẵn sàng thay thế “phi công” nghiệp dư vào quân đội để lấy số lượng bù chất lượng nếu chiến tranh kéo dài. Điều đó có nghĩa theo chiến tranh tiêu hao Franz chịu nổi nhưng Tinh Hà đế quốc không chịu nổi.

Nhìn Lôi ung kỵ sĩ đoàn rút lui Salah cũng không có ngăn cản, bởi vì hắn nhìn thấy phía xa là một đám người đang bay đến. Ở phía đài chỉ huy Alex hưng phấn liếm môi.

“Đã đến lúc ta lên đài rồi”.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Loạn chiến

“Không quân, rút lui hỗ trợ tường thành”.

Salah ra lệnh, từng đội không quân phân chia thành các toán nhỏ bay về hướng tường thành triển khai chém giết, đến lúc này từng đám ma thú hiện ra nhanh vượt của chúng, lợi thế trên không đám ma thú thỉnh thoảng lại lao xuống xé toan các binh lính Tinh Hà đế quốc thành hai mảnh rồi lại bay lên không tạo ra một hồi huyết vũ. Binh sĩ Tinh Hà dùng lượng lớn cung tiễn thủ triển khai áp chế không lực của Ala thế nhưng như thế quân thủ thành áp lực giảm hẳn nhanh chóng đẩy lùi quân đội công thành.

Tạm thời không quan tâm đến chiến trường mặt đất, trên không trung cường giả Thánh cấp chậm rãi bay đến tiếp cận pháo đài. Chiến trường không phải là nơi của kẻ mạnh, ở dị giới câu nói này có một phần nào đó không đúng bởi vì kẻ mạnh ở dị giới tức là rất mạnh, đến mức mà những người khác không

thể so bì được. Ở các đế quốc Thánh cấp cường giả như là những vũ khí tối tân nhất, là xương sống của quân đội, còn Thần cấp cường giả lại như là vũ khí hạt nhân. Chính vì vậy mà những lực lượng này không được tự tiện tham gia chiến đấu nếu không sẽ bị các đế quốc khác liên hợp trừng phạt. Cũng chính nhờ vậy mà chiến trường của loài người trước giờ chủ đạo vẫn là từ Thánh cấp trở xuống, Thần cấp chỉ có nhiệm vụ bảo vệ nhân vật quan trọng của quân đội hoặc ở lại thủ vững đế quốc.

Từ trong pháo đài, tiểu đội Từ thần cũng bay ra nghênh chiến, mỗi người bên dưới đều cười một ma thú thông linh. Không biết bay chính là điểm yếu duy nhất của Shinobi so với các cường giả khác ở dị giới này, mặc dù khả năng tung người trên không của mỗi nhân giả đều rất lợi hại, có thể đạt đến độ cao của Thánh cấp, thậm chí là vượt qua, nhưng nhân giả không ở được lâu trên không trung, khi rơi xuống họ phải vận khí một lần nữa để có thể bay lên, cực kỳ bất tiện.

“Đưa một đám Thánh cấp còn chưa đạt đến ra chiến đấu, bọn chúng đang đùa với chúng ta sao?”.

Đội hình của Tinh Hà đế quốc cũng không phải rất nhiều cường giả, có tổng cộng mười vị Thánh cấp sơ kỳ, năm vị Thánh cấp trung kỳ, hai vị thánh cấp hậu kỳ và Javid - Thánh cấp hậu kỳ đỉnh phong dẫn đầu. Một trong hai vị thánh cấp hậu kỳ là Pháp thánh. Tuy không nhìn ra được thực lực của mỗi người trong Từ thần nhưng khí tức bình ổn trước uy áp của một đồng Thánh cấp không phải là người thường có được, chỉ là bọn họ xác định Từ thần vẫn chưa đạt đến độ cao của bọn họ đơn giản cũng vì thành viên Từ thần... không biết bay.

“Đừng vội khinh thường. Nghe nói thành chủ pháo đài này công pháp tu luyện khác với chúng ta, rất kỳ quái. Những người này có thể nói đều là môn đệ của hân gọi là Từ thần, công pháp bọn họ tu luyện gọi là nhẫn thuật”.

Là hai bên đối địch Javid tất nhiên nắm rất rõ tình báo về Từ thần và Franz. Kinh nghiệm cho thấy rất nhiều người bởi vì khinh thường bọn hân mà đã phải trả giá. Ngừng một chút hân tiếp tục nói.

“Điểm yếu của bọn hân hình như là không biết bay, dù là vị thành chủ kia cũng chưa ai thấy hân bay bao giờ. Chúng ta phải tận dụng điều đó”.

Lúc này từ trong pháo đài Alex cũng ngưng không bay đến sống vai cùng với tám người trong đội Từ thần. So với đội hình gần hai mươi cường giả trước mặt nhìn bọn hân có vẻ yếu nhược nhiều lắm. Dù là Alex cũng mới chỉ tu vị Thánh cấp sơ kỳ không lâu.

“Nhiệm vụ của chúng ta là cầm chân bọn hân, mọi người chiến đấu chậm rãi, không nên liều mạng”.

Salah trầm giọng nói. Bọn hân chỉ cần cầm cự, làm đối phương mệt mỏi tự rút lui, thế nhưng đối phương đều đồng bộ là Thánh cấp, không liều mạng người chống cự con chim à. Trong lòng Kasuo đã sớm lật qua, lật lại chửi mắng Salah làm màu vô số lần. Alex ngưng trọng nhìn về phía trước nói.

“Ta có thể cầm chân được một Thánh cấp trung kỳ và ba thánh cấp sơ kỳ”.

Alex có đầy đủ tự tin như thế. Tuy mới chỉ là Thánh cấp sơ kỳ thế nhưng truyền thừa vạn năm của giáo đình không phải để chung cho đẹp đấy. Tuy không thể đánh ngang tay với bốn vị Thánh cấp nhưng chỉ cần cầm chân thì không phải là không thể.

“Mỗi người bọn ta đều có thể đánh với một Thánh cấp sơ kỳ”.

Salah đánh giá thực lực của Từ thần nói. Thế nhưng lập tức nghe thấy âm thanh lạnh lùng của Karla.

“Ta có thể cầm chân một Thánh cấp trung kỳ”.

Salah câm lặng. Ai bảo hân không đánh lại được Karla. Thổ hệ của hân cùng Thủy hệ của Rose không phải là rất mạnh, khác với Karla được Franz ưu ái cho tu luyện một thân kiếm đạo thượng thừa. Thế nhưng không phải như thế là Karla mạnh nhất trong Từ thần, đó chỉ là so với tình hình hiện tại, nếu gặp phải ma pháp sư thì Karla cũng chỉ bị đè nặng một đầu mà chịu đòn.

“Vậy những người còn lại ai đánh đây?”

Kasuo lúc này mới lên tiếng nói. Lực chiến cao tầng Bridge thiếu hụt rất nhiều. Bình thường những lực chiến cấp cao tập trung ở đế đô, khi chiến tranh nổ ra lực lượng này mới được điều động. Thế nhưng bây giờ Ala loạn thành một bầy lầy ai cứu viện bọn họ cơ chứ.

“Những người còn lại bọn ta đến đánh”.

Bỗng nhiên một âm thanh hùng hậu vọng lại. Từ phía xa chậm chạp bay đến hai thân ảnh không ai khác chính là hai vị trưởng lão của gia tộc Bonaparte.

“May mà vẫn còn đến kịp. Ha ha”.

Tam trưởng lão một bộ vui vẻ cuồng tiếu không xem đám cường giả đối phương ra gì. Bây giờ tuy là mười một so mười tám, thế nhưng lực lượng đã cân bằng rất nhiều.

“Bonaparte tướng quân, chúng ta lại gặp nhau rồi”.

Javid cười khổ nói. Quả thực hân không muốn gặp hai vị trưởng lão chút nào. Javid là một người trọng tình cảm, huống chi hai vị trưởng lão từng là thần tượng của hân. Nói đến phải đánh nhau đầu phải chuyện dễ. Nhị trưởng lão thân nhiên cười như một bậc trưởng bối hiền từ nói.

“Javid, xem ra chúng ta không thể không đánh một trận rồi. Thế nhưng, lần này chỉ có ta và ngươi”.

“Xin tướng quân chỉ giáo”.

Vừa dứt lời Nhị trưởng lão và Javid xé ra một lỗ không gian chui vào đó không biết bị truyền tống đến nơi nào, Tam trưởng lão cuốn theo bảy thánh cấp cường giả khác bay vào không gian, hiện giờ về phía Tinh Hà chỉ còn hai Thánh cấp trung kỳ, và tám Thánh cấp sơ kỳ mà thôi. Salah trầm giọng nói.

“Chia ra chiến đấu, biến nơi đây thành sân nhà của chúng ta”.

“Thủy động, Đại thủy triều thuật”.

Rose hô lên một tiếng, từng dòng nước xanh thăm từ sông hồ thành phun lên lan tràn khắp cả chiến trường cuốn trôi không biết bao nhiêu binh sĩ Tinh Hà để quốc xấu số.

“Chết tiệt, Hàn băng thế giới”.

Bên kia vị Pháp thánh phóng ra ma pháp, một vùng hai dặm vuông đất kể từ pháo đài trở thành một bề mặt băng nhẵn bóng.

“Khai môn, Hư môn, Sinh môn, Thương môn, Đỗ môn, Cảnh môn, mở”.

Rurk và Klein như hai tia chớp xanh bùng cháy phóng đi kéo hai Thánh cấp cường giả vào vòng chiến. Lúc này bên kia Rose cười Mộng Yểm thú trượt trên mặt băng đã giao chiến với một Thánh cấp cường giả khác.

“Chúng ta phải biến nơi đây thành sân nhà. Thổ động, đại địa nổi giận”.

Mặt đất rung động, từng âm thanh như núi lở phát ra từ lòng đất. Trên mặt băng bỗng xuất hiện vết nứt, một vết, hai vết, ... nhanh chóng lan ra như mạng nhện. Âm một tiếng mặt băng vỡ tung tóe thành nhiều mảnh, mặt đất trở nên gầy gò, lở loét. Lúc này lại một đợt thủy triều trào lên biến mặt đất đang bị nứt thành từng khối trở thành một cái hồ sâu không thấy đáy. Pháp thánh rung động, hấn biến mặt đất thành băng bởi vì muốn hạn chế tốc độ của Tử thần, thế nhưng khi băng bị thay thế thành nước những đội viên Tử thần vẫn linh hoạt chạy băng băng phóng lên cao và chạm cùng với Thánh cấp cường giả Tinh Hà. Làm sao bọn hắn có thể làm được như thế.

“Phân thân cái gì, đối thủ của ngươi là ta. Đột tiến”.

Pháp thánh cảm thấy không ổn, chỉ nghe oanh một cái ma pháp tầm chắn như bị cái gì đó va đập vào trở nên rung động mà bản thân hắn thì bị đánh văng ra xa. Khinh tặc lại tinh thần Pháp thánh mới nhìn người vừa cho mình một ám côn là một thanh niên thân mặc giáp bạc, tay trái cầm tinh kim thuẫn, tay phải cầm thập tự kiếm, cả người tỏa ra khí tức thần thánh không nhằm vào đâu được. Hắn rầm giọng nói.

“Giáo đình muốn nhúng tay vào cuộc chiến này, không nghĩ đến thái độ của các đế quốc sao?”

Alex giương thuẫn trước ngực, thập tự kiếm gõ gõ vào mặt thuẫn hai cái nhàn nhạt nói.

“Ta chiến đấu không phải vì giáo đình. Ta chiến đấu vì vợ tương lai của ta”.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Lưỡng bại câu thương

Xé rách không gian, Nhị trưởng lão và Javid xuất hiện bên trong U Linh đầm lầy cách Bridge hơn trăm dặm. Lúc này Javid lấy ra một thanh đại kiếm hình dáng thập tự, cả hình dáng cho đến phong cách của kiếm đều rất tầm thường, chỉ có hân mang ở đầu mũi kiếm liên tục lóe lên chứng tỏ sự phi thường của nó. Cách đó năm mươi mét Nhị trưởng lão trôi nổi trên không với bộ trường bào khêu rung rung, trên tay cũng cầm một cây ma pháp trường mộc mạc, trên đầu trượng đính một viên ma tinh thạch sáng lấp lóe.

“Tướng quân, xin lỗi rồi”.

Javid vẫn dùng lễ với Nhị trưởng lão, cả hai tựa như không phải là kẻ địch của nhau trên chiến trường vậy. Vừa mới dứt lời Javid liền biến mất xuất hiện phía sau Nhị trưởng lão, hai tay cầm kiếm xuất ra một cái thập tự trăm, đầu khí hồng man lập lòe áp bức người.

“Keng”.

Đầu khí va chạm vào ma pháp thuẫn, bản thân Nhị trưởng lão cũng kéo dài ra khoản cách kinh ngạc nói.

“Người dĩ nhiên dung nhập không gian vào trong kiếm đạo? Quả nhiên là thiên tài”.

“Tướng quân quá khen rồi”.

Javid dựng kiếm trước ngực khiêm tốn. Chiêu vừa rồi chỉ là thăm dò, với thực lực được tích lũy hàng chục năm nay ở Pháp thánh đình phong, Nhị trưởng lão đâu phải dễ dàng như thế bị đánh bại. Nhị trưởng lão gật gù nói.

“Lâu lắm ta mới có thể đánh một trận như vậy. Vậy để xem thiên tài ngàn năm có một của Tinh Hà để quốc mạnh mẽ như thế nào”.

“Hỏa phượng cầu hoang”.

Nhị trưởng lão vừa dứt lời, hỏa nguyên tố xung quanh hóa thành một con phượng hoàng khổng lồ, mắt phượng tóe ra ánh lửa đỏ rực phi phạm. Phượng hoàng tiếng hót trùng thiên bay cao lên chín tầng trời, thiên địa biến sắc, những đám mây biến thành màu đỏ rực như tận thế. Hỏa phượng hoàng, phượng hoàng niết bàn chỉ hóa là ngọn lửa cùng một lúc mang hai luồng khí tức sinh mệnh và hủy diệt. Phượng hoàng vì niết bàn mà chết, cũng từ niết bàn mà sinh. Thiên địa luân hồi, biến đổi vạn vật.

Javid chỉ thấy từ trên trời đang lao xuống một cỗ áp lực nóng rực. Hắn biết Nhị trưởng lão sức mạnh phi thường, siêu việt những cường giả Thánh cấp cùng bậc nên không hề có ý khinh thường. Javid gầm lên một tiếng, đầu khí bốc lên nghìn ngọn hỏa thành một hình quái thú cũng màu đỏ, đại kiếm trong tay được truyền vào đầu khí ngân lên từng tiếng oanh minh hừng thụ, lưỡi kiếm sáng rực như một thanh cổ kiếm sắt bén được lấy ra từ trong tro bụi, bên ngoài đầu khí màu đỏ bao trùm lên thân kiếm.

“Đột phá không gian, trăm long chỉ kiếm”.

Siêu việt không gian, đại kiếm ngân lên một tiếng cao vút, một con đại long trùng thiên bay lên vượt qua không gian bắn thẳng về phía phượng hoàng. Hai linh thú thấy nhau cùng lúc nổi lên nộ hỏa gầm lên một tiếng quây quần vào nhau. Phượng hoàng xoay quanh phóng ra từng cơn nộ hỏa bắn tung ra từng đám vảy giáp của đối thủ, mà đại long uốn lượn tung vào cào cào tung ra một hồi lông vũ của hỏa phượng hoàng. Cả bầu trời nổ tung lên từng cơn hỏa vụ, hai linh vật bằng nguyên tố và đầu khí biến thành chẳng khác nào thực thể quần nhau đến hôn thiên địa ám.

-----Phân cách-----

Cách pháo đài Bridge không xa Pháp thánh và ba kiếm thánh khác đề lên đầu Alex mà đánh. Phải nói rằng truyền thừa của giáo đình sức mạnh không phải bình thường. Đối đầu với bốn vị Thánh cấp cường giả cả người Alex tỏa ra hào quang thần thánh, tâm thuần và thập tự kiếm linh hoạt phối hợp chặn lại hầu hết các mũi tấn công của ba vị kiếm thánh.

“Cực nhạc băng liên”.

Pháp thánh sau một hồi ngâm tụng thầm hô một tiếng, trong không khí hiện lên các khối băng hình đa giác khổng lồ phóng về phía Alex, cùng lúc đó ba vị kiếm thánh cũng nhất tề đâm về phía Alex, đầu khí lập lòe trên kiếm chắc chắn rằng chỉ cần trúng chiêu Alex sẽ bị cắt ra làm vài khúc.

Thế nhưng Alex không hề hoảng loạn, thân hình đảo xoay một vòng, thập tự kiếm vẽ ra một vòng tròn, bạch kim thuần lóe sáng lên.

“Quang chi thủ hộ”.

Theo vòng tròn của Thập tự kiếm vẽ ra liền hình thành nên một lồng bảo hộ màu trắng sữa. Đầu khí và ma pháp đánh vào lồng bảo hộ chỉ phát ra những tiếng oanh, oanh rung động, lồng bảo hộ chỉ hơi rung động một chút cũng đã đứng vững trước sự tấn công của bốn Thánh cấp. Đó chính là sự đáng sợ của Thánh kỵ sĩ, họ được truyền thừa từ sức mạnh thần thánh, tinh khiết không gì sánh được, sức phòng ngự siêu cường thậm chí vượt qua cả Thủy hệ và Thổ hệ. Sức mạnh thần thánh mang sinh cơ bừng bừng, ý chí thủ hộ nhân loại, đó chính là ý chí của Thần, không gì có thể đánh bại.

Mặt khác chiến trường, mặt đất bị biến thành hồ nước Rose nhỏ tuổi nhất Từ thần am hiểu Thủy độn cùng ảo thuật lợi dụng thủy mặt nước xung quanh du đấu với một Kiếm thánh. Mặt nước nổi lên từng cơn sóng như thủy triều dâng cao hàng chục mét di chuyển với tốc độ chóng mặt bù đắp cho khả năng bay của Rose. Bị một cô nhóc nhỏ đáng tuổi cháu mình xoay quanh kiếm thánh tựa hồ cũng nổi giận, hai chân đạp không kiếm thánh trong phút chốc xuất hiện cạnh Rose đại kiếm như gió chém ngang lưng cô bé.

“Chết đi”.

“Oanh”

Đầu khí cuồng bạo xé tan thân thể Rose, thế nhưng kiếm thánh không thể cười nổi bởi vì trong chốc lát thân thể Rose đã tan thành nước. Là thủy phân thân, Rose bản thể xuất hiện cùng với Mộng Yêm, đôi mắt đỏ hồng ngọn lửa của Mộng Yêm rực sáng làm kiếm thánh rơi vào mê muội. Rose hô lên một tiếng.

“Nhanh lên, ta sắp không trụ được rồi”.

“Hỏa tiễn Konoha”.

Rurk như một mũi tên bắn từ dưới nước phóng lên, hữu cước bốc lên màu lục như tia chớp đá vào dưới cằm của vị kiếm thánh.

“Àm, keng”.

Thế nhưng âm thanh kim loại vang lên, một bản kiếm khổng lồ đã chặn lại chiêu thức của Rurk, lại là một vị kiếm thánh nữa xuất hiện, vừa chặn lại được đòn của Rurk hấn liền vung đại kiếm mang theo khí thế cuồng bạo bổ xuống như muốn xé Rurk ra làm hai.

“Bát quái chân chương”.

Natasha hô lên một tiếng, chương pháp vung ra, một luồng khí cực lớn phóng về phía vị kiếm thánh kia vậy Nguy cứu Triệu làm kiếm thánh phải buông tha cho Rurk mà dùng kiếm đón đỡ chương lực của cô. Thế nhưng “Bát quái chân chương” đâu chỉ có thế, vừa đụng vào bản kiếm, Kiếm thánh chỉ thấy một đại lực tác động vào cơ thể đánh hấn rơi xuống mặt nước, lúc này trong nước một ánh sáng xanh lại phóng lên.

“Cuồng phong Konoha”.

Klein mai phục dưới mặt nước từ lâu đã bay tên tả cước xoay vòng đá vào quai hàm của Kiếm thánh, lực lượng cực mạnh đánh cho vị kiếm thánh này bất tỉnh bay ra xa rơi bồm xuống mặt nước.

“Chết tiệt”.

Những kiếm thánh bây giờ mới nhận ra thực lực của Tử thần không hề tầm thường, đầu khí càng phát mạnh hơn, chỉ trong chớp lát đầu khí chuyển hóa, hàng trăm kiếm khí bay ra hướng về phía các thành viên Tử thần.

“Thổ độn, Thạch bích chi thuật”.

Salah ấn tay trên mặt nước, lấy thân hấn làm trung tâm mặt nước trở nên rung động, từ dưới đáy sâu bỗng mọc ra bốn bức tường đá to lớn che chắn cho tất cả mọi người. Đầu khí tuy mạnh mẽ nhưng còn chưa thể xuyên thủng được lá chắn bằng đá của Salah. Thổ độn của Salah và Thủy độn của Rose bản thân tấn công không mạnh, Hokage đề nghị là thiên tài Shinobi đa số lần chiến đấu cũng chẳng thêm dùng đến Thủy thuật nữa là. Bởi vậy Tử thần chiến đấu ngoài lúc thực hiện nhiệm vụ riêng lẻ, lúc chiến đấu đoàn đội mỗi người đều có sự ăn ý với nhau. Là đội trưởng của Tử thần Salah rõ ràng thực chiến của mỗi người, khả năng quan sát tình thế của hấn cũng tốt nhất nên những thành viên khác đều yên tâm để hấn làm lá chắn cho mình.

“Tử thần, tấn công”.

Một bên khác Karla, Kasuo và Gilliam cũng phải đối mặt với một vị kiếm thánh trung kỳ và hai vị. Không có sức mạnh thân thể của Rurk và Klein, không có sức phòng ngự của Salah, thế nhưng bên đội của Karla bản thân sức chiến đấu mỗi người đều cực mạnh, có khả năng chiến đấu riêng lẻ tốt hơn những thành viên khác rất nhiều.

Đối mặt với Karla là kiếm thánh trung kỳ, cả hai người đều là cao thủ kiếm đạo. Bộ pháp của Karla ảo diệu hơn một bậc ngược lại lực lượng yếu hơn vị Kiếm thánh kia một bậc. Karla dùng đầu pháp giống như Franz khi chiến đấu với hai vị Kiếm thánh đỉnh phong khi trước, cô gắng không chạm trực tiếp với vị kiếm thánh kia, hai thanh kiếm chỉ thoảng đụng nhau phát ra tia lửa rồi lại tách ra. Mặt khác Karla phân thân thành ba bóng ảnh sử dụng “Tam nhật nguyệt chi vũ” liên tục công kích vào chỗ yếu hại của Kiếm thánh trung kỳ.

Bên kia Gilliam cũng triển khai đối chiến, đôi tay của hấn đối chọi với vị Kiếm thánh kia. Người sở hữu Bạch nhãn là “đại sư cận chiến” danh hiệu đó không phải cho không, Gilliam thân hình nhỏ bé linh né tránh đòn tấn công của đối thủ, hấn thỉnh thoảng mới hơi chạm nhẹ vào người của vị Kiếm thánh kia thế nhưng làm vị kiếm thánh kinh ngạc là chỉ cần một cú chạm nhẹ Gilliam liền phá giải chiêu thức của mình. Thế nhưng hấn không để ý là theo thời gian chiến đấu, khóe miệng Gilliam nở ra nụ cười ngày càng rực rỡ.

“Hỏa độn, hào hỏa cầu chi thuật”.

“Oanh”

Hỏa cầu đụng vào lồng đầu khí không chút sút mẻ gì. Vị kiếm thánh của Tinh Hà để quốc nhìn xuống phía dưới Kasuo như trên tức nói.

“Còn gì nữa mau phóng ra đây”.

Kasuo vô cùng phiền muộn. Vì tạo cơ hội cho đội bên kia mà mặt đất bây giờ trở thành mặt nước, tuy không ảnh hưởng nhiều đến nhẫn thuật của Kasuo nhưng chakra của hấn lại tiêu hao chóng mặt thế nhưng vẫn không thể công phá được lồng phòng ngự của Kiếm thánh. Nhìn lồng phòng hộ màu vàng nhạt nửa trong suốt Kasuo cũng đoán được rằng đây là một vị kiếm thánh thiên về phòng ngự, cả người bao bọc bởi đầu khí như một cái mai rùa đánh hoài không nứt.

Bên dưới mặt đất chiến cuộc đã tàn từ lâu. Jarod biết thế công vô vọng bởi vì mặt đất đã là nước tràn ngập, chỉ còn hi vọng vào trận chiến của các cường giả mà thôi.

-----Phân cách-----

Trong U Linh đắm lầy cuộc chiến của Nhị trưởng lão và Javid đã vào hồi quyết định. Hai linh vật tranh đấu trên bầu trời đã nhạt đi rất nhiều, bên khác Nhị trưởng lão liên tục thi pháp, chỉ là những pháp thuật nhỏ bé nhưng gây trở ngại vô cùng cho Javid. Hấn cố gần tiếp cận lấy Nhị trưởng lão nhưng vô vọng, chỉ cách dùng kiếm khí để tấn công. Lực lượng không gian Javid lĩnh ngộ được vẫn chưa hoàn hảo, đó chính là lý do hấn chưa thể bước chân vào Thần cấp, lực lượng không gian vô cùng huyền ảo cần ngộ tính cực cao, nếu Javid có thể bước vào Thần cấp chắc chắn lĩnh vực của hấn sẽ cường đại hơn bao giờ hết. Ma pháp và đầu khí là hai con đường nhưng lại cùng một điểm đích, khi đạt đến Thần cấp mỗi người đều lĩnh ngộ cho mình một lĩnh vực, bên trong đó sẽ không còn phân biệt ma pháp hay đầu khí nữa mà chỉ còn lực lượng nguyên sơ của đại lực, sức mạnh của họ chính là sức mạnh đến

từ lĩnh vực mà họ lĩnh ngộ được.

Nhị trưởng lão trường bào bị kiếm khí cắt rách tả tơi, ma pháp thuẫn vẫn chắn trước người trưởng lão là chỗ dựa vững chắc nhất. Nhị trưởng lão muốn nhanh chóng kết thúc chiến đấu, lực lượng của ông vừa phải chặn đòn tấn công từ Javid vừa phải duy trì cho Hỏa Phượng tranh đấu với Đại long, dù đã là Pháp thánh đỉnh phong cũng không thể bù đắp kịp.

“Chỉ còn một kích cuối”.

Nhị trưởng lão trầm nhủ trong lòng. Trên bầu trời phượng hoàng bỗng hót lên một tiếng không cam lòng nổi tung, Đại long gầm tiếng một tiếng long ngâm chống đỡ xung lực, thân hình nhật dần nhưng vẫn duy trì hình thức tồn tại.

“Cơ hội tốt, xuyên phá không gian”.

Javid chớp thời cơ thuận di đến gần Nhị trưởng lão, cùng lúc đó Đại long trên thiên không cũng lao xuống há miệng cắn đến. Khóe mắt Nhị trưởng lão hơi giật, ma pháp thuẫn co rút sức tích lại chỉ còn bằng một nắm tay bay lên chặn lấy một kiếm kinh thiên của Javid, tay phải hướng về phía trước. Javid chỉ thấy một luồng lực lượng vừa nóng rực vừa cuồng bạo từ tay Nhị trưởng lão phóng về phía mình, hắn muốn tránh né nhưng thân thể lại không thể làm ra động tác chỉ thuận theo thể kiếm mà chém xuống. Cùng lúc đó Đại long cũng lao xuống đánh vào thân thể của Nhị trưởng lão.

“Oanh”.

-----Phân cách-----

Chiến đấu diễn ra suốt một ngày trên bầu trời vẫn chưa thể phân ra thắng bại. Mọi người đều bắt đầu bước vào suy yếu kỳ, mọi chiêu thức mạnh nhất cũng bắt đầu được dùng đến. Chiến trường chia làm ba phần, một bên là đội Karla, một bên là đội Salah và còn lại là Alex đối chiến với cường giả Tinh Hà đế quốc.

"Vạn trảm kiếm".

Âm thanh cuồng bạo vang lên, hàng trăm ngàn mảnh kiếm khí phá không hướng mọi vị trí, góc cạnh của Gilliam phóng tới, Kiếm thánh cười lạnh lòng đã tưởng tượng đến cảnh thiếu niên bị kiếm khí của hắn xé tan thành từng mảnh. Thế nhưng đời thường không theo ý của con người, chỉ thấy Bạch nhãn của Gilliam vẫn rất bình tĩnh, hai bên thái dương nổi lên từng đường gân đáng sợ, tay phải thành chưởng đưa về phía trước, tay trái thu về ngang hông.

"Bát quái chưởng hồi thiên".

Chakra màu lam phát ra xoay tròn, bản thân Gilliam cũng xoay tròn đến chóng mặt, chakra tạo ra một lồng bảo vệ tuyệt đối cho Gilliam, dù là trăm ngàn kiếm khí đánh vào đều bị "Bát quái hồi thiên" đánh lệch hướng đi. Đây là một tuyệt kỹ với thể phòng ngự tuyệt đối, chỉ là dù cho Franz có Tà luân nhãn dùng đến nhãn thuật này cũng phải bị quay đến chóng mặt, chỉ có bọn quái vật sở hữu Bạch nhãn mới hoàn toàn không xảy ra chuyện gì mà thôi.

"Làm sao... làm sao ngươi có thể..."

Kiếm thánh không tin vào mắt mình, không ngờ chiêu thức tối hậu của mình lại bị thiếu niên trước mặt hóa giải dễ dàng như thế. Gilliam giương đôi Bạch nhãn điềm tĩnh nhìn hắn nói.

"Không gì là không thể. Ngươi đã tấn công rồi, giờ đến lượt ta".

Dưới chân Gilliam nổi lên Bát Quái, hắn đứng trong Thái cực bày ra tư thế Nhu quyền, miệng phun ra từng chữ.

"Bát quái Nhất bách nhị thập bát chưởng".

"Nhị chưởng".

"Tứ chưởng".

"Bát chưởng".

"Thập lục chưởng".

"Tam thập nhị chưởng".

"Lục thập tứ chưởng".

"Nhất bách nhị thập bát chưởng".

"Oanh"

Cùng một lúc Gilliam đánh vào một trăm hai mươi tám điểm trên cơ thể của kiếm thánh. Vị kiếm thánh chỉ thấy thân thể kinh mạch như bị tắt nghẽn, vỡ vụn, cả cơ thể hắn không thể cử động dù chỉ một đầu ngón tay. Gilliam lạnh lùng nói.

"Kết thúc".

Vị kiếm thánh không cam lòng rơi tự do xuống lòng nước tán thân nơi đó. Gilliam trở thành người thắng cuộc đầu tiên trong trận chiến cường giả lần này.

-----Phân cách-----

“Cuồng bạo đầu viêm”.

Vị kiếm thánh trung kỳ gầm lên một tiếng như phát điên, đầu khí hỏa hồng phun trào đánh tan mọi phân thân của Karla làm lộ ra bản thể.

“Bụp”.

Trong nháy mắt Karla biến thành một khúc gỗ vỡ tan, bản thể lại hiện ra phía sau kiếm thánh chém xuống.

“Sớm biết nguoi sẽ như vậy”.

Nào ngờ chiêu thức của kiếm thánh chỉ là hư chiêu, đại kiếm đảo tay vung ngược trở lại đâm phần bụng dưới dễ trống của Karla. Cô biết mình bị mắc lừa nhưng đã không thể dừng lại, trong đầu Karla là một mảnh thanh tịnh, không gian như ngừng lại, hàng chục bóng ảnh từ trong Bạch Nha đao pháp hiện lên. Trong tay Karla Bạch Nha đao sáng bùng lên màu lam chakra, hai tay cầm đao biến đổi chém thành trăm, tốc độ lao xuống của Karla càng nhanh hơn vài phần.

“Bạch Nha đao pháp chỉ công không thủ. Đoạn Thủy”.

“Keng”.

Ánh sáng trắng lóe lên như một chiếc nanh sói hoang dã, âm thanh vỡ vụn vang lên, cuồng bạo đầu khí đâm vào bụng Karla mà Bạch Nha đao cũng chém gãy đại kiếm trăm xuống đầu của vị Kiếm thánh trung kỳ. Là một hồi lừng bại câu thương.

“Karla”.

Thân thể Karla rơi âm xuống mặt nước, Salah sinh ra một tia rung động, nhất thời hàng phòng ngự của Tử thần bị lung lay. Các kiếm thánh tìm được điểm đột phá đẩy nhanh thể công về phía Tử thần.

“Thủy thể phân thân”.

Rose tay kết ấn hiện ra bốn thân ảnh bao quanh mọi người, hai tay phân thân nhất tề đưa lên cao nắm chặt lấy bốn thanh đại kiếm công tới, bản thể của Rose quỹ một gối xuống kết ấn.

“Thủy độn, song sắt nước”.

Từ bàn tay của mỗi phân thân nước bỗng trào ra men theo đại kiếm bao vây khóa chặt lấy bốn vị kiếm thánh. Bên kia dưới chân Natasha mơ hồ hiện lên đồ hình Bát Quái hai tay cô vẽ Thái Cực khe hở.

“Thủ hộ bát quái thập lục tứ chương”.

Trong nháy mắt Natasha tung ra sáu mươi bốn chương tạo ra một cái lồng phòng hộ bằng chakra mạnh mẽ ngăn cản thậm chí xé nát các tia đầu khí lọt vào bên trong. Thế nhưng thể công của các Kiếm thánh liên miên không dứt, một cái lồng bảo hộ cũng không duy trì được bao lâu chỉ có thể tạm thời ngăn đón lại.

“Chết tiệt”

“Thổ độn, Thạch nhân thể”.

Salah nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể như bị bao bọc bởi một tầng đá cứng nhảy lên thiên không, mặc cho đầu khí đánh vào thân thể phá nát lớp giáp đá hai tay hắn giang rộng ôm lấy hai vị kiếm thánh ném đi. Rurk và Klein nhìn nhau như đưa ra quyết định cùng lúc gào lên.

“Kinh môn, mở, Thất môn khai, Trú Hồ”.

Hai mắt của hai cậu bé trắng dã, cả người xông lên khí tức cuồng bạo, cả hai vung ra nắm đấm lập tức phát ra một tiếng hô gầm uy vũ, hai con bạch hổ phóng lên thiên không nuốt trọn hai vị kiếm thánh không may rơi xuống phát ra một tiếng bạo tạc, mặt nước sinh ra hai cột vòi rồng cuộn lên tận thiên không kéo đến khí tượng thay đổi, mây đen kéo đến phát ra từng tia chớp giật.

Bên phía Alex cũng bị chiêu thức này làm cho kinh ngạc, không ngờ chỉ có hai thiếu niên cũng có thể dẫn đến khí tượng chuyển biến. Cần phải có sức mạnh như thế nào mới thực sự làm được. Ba vị kiếm thánh hơi ngừng lại thể công, Alex lập tức chớp thời cơ, cả người hấn rực sáng trường kiếm thay đổi thành một thanh kỳ sĩ thương dựng thẳng hướng thiên không, mà pháp chú từ trong miệng của hắn không ngừng phun ra.

“Ngăn chặn hấn lại”.

Pháp thánh nhận ra điều không ổn hô lên, ba người khác liền tỉnh ngộ đầu khí thức dục lên tận cùng đâm đến nhằm ngăn chặn ma pháp thi triển. Bạch kim thuẫn tự động phát ra Quang chi thủ hộ thể nhưng chỉ trong chốc lát liền tan vỡ ba thanh trường kiếm nhanh như tia chớp đâm vào thân thể Alex. Thế nhưng hần lại phát ra nụi cười cuồng ngạo.

“Đã muộn. Biến dị ma pháp, Ánh sáng Lôi thần”.

Theo tiếng gầm của Alex, đầu thương phát ra ánh sáng bắn thẳng lên trời hội tụ với lôi điện đang ầm ầm kéo tới, mây đen xoay vòng tạo ra một lỗ đen, điện xà vòn quanh như tận thế.

“Ầm, ầm, ầm...”

Theo tiếng nổ từng đợt thiên lôi màu tím từ lôi vân đánh xuống đỉnh đầu bốn vị Thánh cấp. Thiên lôi lần này khác hoàn toàn so với khi Alex còn là đầu Đê hậu kỳ, khi đó lôi điện là màu xanh lam bây giờ đã hoàn toàn chuyển sang màu tím mang theo khí thế sát phạt quyết đoán.

“Thủy mạn kết giới”.

Pháp thánh cũng cảm nhận được uy áp mà thiên lôi mang đến vội xuất ra hết thực lực của mình, một tấm màn lam sắc bay lên trên không trung đón đỡ cơn thịnh nộ của Lôi thần.

“Oanh, oanh”.

Một nhát, hai nhát, kết giới vỡ vụn không thể chống đỡ được sức mạnh của thiên lôi, hai tia còn lại đánh thẳng xuống đầu bốn vị cường giả.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Chiến đấu trong thành phố

“Lyon đại lục năm mươi lăm ngàn chín trăm chín mươi lăm Thần lịch, Zenit và Tinh Hà hai đại đế quốc liên hợp xâm lược Ala đế quốc. Đại quân Zenit đế quốc bị cầm chân tại pháo đài Weals. Ba mươi vạn đại quân Tinh Hà đế quốc bị chặn tại pháo đài Bridge. Trong trận quyết chiến cường giả đối mặt với gần hai mươi Thánh cấp cường giả pháo đài Bridge dùng hai vị Thánh cấp đỉnh phong kéo đi gần một nửa Thánh cấp của Tinh Hà, tiểu đội Tử Thần tám người đối chiến hơn mười Thánh cấp quân địch giết chết sáu người, đánh trọng thương hai người giành thắng lợi trọn vẹn. Kể từ đó cái tên Tử thần dương danh đại lục”. Về sau Lyon Lục Đạo thần kinh lịch đã viết về trận chiến cường giả Bridge như thế.

Jarod điên rồi. Hần không thể ngờ đến Bridge lại mạnh mẽ đến như vậy. Sáu thánh cấp cường giả trong đó có một kiếm Thánh trung kỳ cứ như thế vẫn lạc, vậy mà đối phương đầu. Chỉ là tám thiếu niên Thánh cấp còn chưa đạt tới, đối phương dĩ nhiên không chết một người.

“Ta trở về rồi”.

Một tiếng gầm thét vang lên, không gian bị xé bỏ, Tam trưởng lão thân hình đầy máu không biết là của hần hay của địch nhân từ phía trong không gian lao ra, một bên khác không gian cũng bị phá vỡ, một thân hình chặt vật thoát ra khỏi không gian loạn lưu, nhìn kỹ lại rõ ràng là một trong hai kiếm Thánh hậu kỳ chiến đấu cùng Tam trưởng lão, phía sau hần không hề có ai thoát ra nữa, như thế cũng đã đủ biết kết quả. Tam trưởng lão chung hững hờ nhìn chiến trường toả im ắng ngây ngô nói.

“Hình như đã xong hết rồi hả”.

“Àm”.

Lại là một tiếng không gian xé mở bên trong đi ra lại là hai người. Thế nhưng bây giờ Javid chính là đang công Nhị trưởng lão trên vai. Khóe miệng hần lưu lại vết máu nhưng so với Nhị trưởng lão hiển nhiên là thương thế nhẹ hơn nhiều lắm.

Javid nhẹ nhàng đạp không đi đến cạnh Tam trưởng lão nhẹ nhàng trao lại Nhị trưởng lão nói.

“Trưởng quân yên tâm, ngài ấy chỉ bị trọng thương, cứu trị kịp thời sẽ không nguy hiểm đến tính mạng”.

Tam trưởng lão tiếp lấy thân hình Nhị trưởng lão trầm mặc một chút nói.

“Cảm ơn”.

Cả hai dường như không phải là kẻ địch của nhau, họ càng giống hơn là bạn bè trên con đường võ đạo. Hai bên đều biết chiến cuộc đã tàn, tuy nói là Bridge chiến thắng nhưng thực chất là lưỡng bại câu thương. Về lực lượng Tinh Hà bị giết chết một Thánh cấp hậu kỳ, ba Thánh cấp trung kỳ, bảy thánh

cấp sơ kỳ, trọng thương hai thánh cấp khác thế nhưng lực lượng đỉnh tiêm vẫn còn Javid nửa bước Thần cấp và một Thánh cấp hậu kỳ. Về phía Bridge không ai tử vong thế nhưng lại là một hàng dài danh sách trọng thương, Nhị trưởng lão trọng thương, Karla, Rurk, Klein trọng thương, Alex, Salah, Natasha bị thương nhẹ, lực lượng chiến đấu đỉnh tiêm chỉ còn lại Tam trưởng lão. Thế nhưng Javid không muốn tiếp tục chiến đấu, Thánh cấp hậu kỳ lại bị trọng thương, Jarod ra lệnh rút quân nên vẫn tính là Bridge thắng thảm.

Trong bệnh viện dã chiến binh sĩ nằm la liệt trên mặt đất. Quân y cùng dân chúng hối hả cứu chữa cho những người còn có thể cứu. Không có Franz, không có “thần dược”, sinh mạng của họ đang dần dần bị Tử thần lôi kéo đi.

“Phu nhân”.

Nhìn thấy Elena tiến đến các binh sĩ liền nghiêm mình lại chào. Salah dẫn đầu nhưng người còn lại trong tiểu đội Tử thần ra đón cô. Salah cánh tay bị băng vải treo trước ngực nói.

“Phu nhân, ngài không nên đến đây”.

Elena thấy Karla và những người khác nằm yên phía sau lo lắng hỏi.

“Karla và những người khác như thế nào?”.

“Thần sư đã ra sức cứu chữa nhưng muốn phục hồi lại cũng phải mất đến một tháng”.

Salah lắc đầu nói. Lần này bọn họ chiến thắng nhưng chiến lực bị phế bỏ hơn một nửa. Đánh địch một ngàn tự tổn tám trăm, họ có thể cảm cụ được đến bao giờ? Giả như thiếu gia có thể tỉnh lại thì tốt biết mấy.

“Quân y, quân y, nhanh cứu người”.

Một thiếu niên cũng lấy một binh sĩ trên người đầy vết máu chạy vào, vải băng bó khắp người hắn đã bị máu nhiễm thành một màu đỏ, thiếu niên tìm lấy một chỗ trống tay chặn lại vết thương cho người nọ, miệng không ngừng gọi quân y. Thế nhưng trong bệnh viện còn có hàng ngàn người khác bị thương ai để ý đến hắn.

“Binh sĩ, để ta xem vết thương của hắn”.

Đang lúc tuyệt vọng thiếu niên bỗng nghe thấy một giọng nói nhẹ nhàng, ôn nhu vang lên. Hắn dõi mắt theo nhìn thì thấy một thiếu phụ mang thai, trên người khoác một chiếc áo bông dày, gương mặt xinh đẹp, cao quý nhưng lại hiền hòa, gần gũi.

“Tỷ tỷ, người mau cứu hắn, hắn sắp chết rồi”.

Elena nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh thương binh, mày liễu hơi nhíu một cái liền đặt tay lên ngực hắn miệng ngâm xướng chú ngữ. Từ lòng bàn tay Elena tán ra những tia sáng xanh lam xinh đẹp rơi xuống vết thương của binh sĩ dần dần khép lại vết thương cho hắn, trên mặt binh sĩ bắt đầu hiện lên vẻ hồng nhuận thì trên trán Elena khẽ chảy xuống một giọt mồ hôi. Thủy hệ ma pháp có thể dùng để trị thương, thế nhưng thi triển khá phức tạp huống chi cô đang mang thai, thực lực suy giảm.

“Tốt rồi, tạm thời không nguy hiểm đến tính mạng. Vết thương được xử lý rất tốt, là người đã giúp hắn sao?”.

Lát sau Elena thu hồi ma pháp khẽ mỉm cười nói. Thiếu niên đỏ mặt gãi gãi đầu nói.

“Cái này là ta học được từ học viện, lần đầu... lần đầu áp dụng”.

Thiếu niên này không ai khác chính là người đã được viên cảnh sát cứu thoát. Giờ hắn đã không còn là tân binh, thế nhưng quân phục màu đen thiếu sinh quân của hắn Elena vẫn nhận ra. Cô gật đầu nói.

“Tốt lắm, sau này hòa bình rồi hãy cố gắng học tập, ta tin người sẽ vào được sư đoàn Tia Chớp”.

“Tỷ tỷ, ta có thể vào được sư đoàn sao?”.

Elena đứng lên khẽ cười nói.

“Chỉ cần có niềm tin, không gì là không thể”.

Nói rồi Elena xoay người đi ra ngoài gặp Salah nói.

“Quân đội bây giờ như thế nào?”.

Salah thở dài nói.

“Xem ra chúng ta phải dòi vào trong nội thành”.

Chỉ riêng ngày hôm nay sư đoàn Tia Chớp hơn một vạn binh sĩ trong nháy mắt chết hết ba ngàn người, bị thương không cần kể đến, nếu không phải hẳn

thuật của Rose làm mặt đất tràn đầy nước là nước bức lui quân Tinh Hà thì chưa chắc bọn họ đã trụ vững được.

“Được rồi, sau khi thu dọn chiến trường xong lệnh mọi người lui vào phủ thành chủ, toàn bộ dân chúng cũng lui vào, không ai được ở lại. Trên đường mọi góc ngách đều bố trí bẫy rập cho ta”.

“Tuân lệnh phu nhân”.

-----Phân cách-----

Ngày hôm sau nước đã hoàn toàn rút đi, mặt đất ẩm ướt bị tàn phá nham nhở gồ ghề. Đâu đó vẫn còn thi thể binh sĩ hai bên còn vương đọng lại. Từ sáng sớm binh sĩ Tinh Hà đã bắt đầu tập kết thế nhưng bên trong pháo đài Bridge hoàn toàn im ắng, không hề có tiếng chuông báo động như mọi khi, trên đầu thành cũng chẳng thấy bóng dáng của một binh sĩ nào, cửa thành bị tàn phá mở rộng, từ ngoài nhìn vào rõ ràng thấy bên trong không một bóng người.

“Bọn chúng định làm gì? Bỏ thành?”

Jarod nhíu mày nhìn cảnh tượng phía trước lòng nghi ngờ không ngừng dâng lên. Nếu như lúc trước hắn thấy việc bỏ thành là rất bình thường thì lúc này hắn không thể nào tin binh sĩ Ala lại làm thế. Từ pháo đài Etihad cho đến pháo đài Bridge hắn đều gặp sự chống trả rất quyết liệt, đặc biệt là Bridge. Tòa pháo đài này đã đốt của hắn hết mười vạn binh sĩ, số binh sĩ bị thương nhiều vô số kể, hắn không tin đám người điên trong pháo đài kia lại rút lui dễ dàng như vậy.

“Phải một doanh vào trong thăm dò thử xem sao”.

“Tuân lệnh điện hạ”.

Một doanh binh sĩ ngàn người chậm rãi tiếp cận cửa thành mở rộng. Đối với tòa pháo đài này bọn họ thực sự sợ hãi. Bước vào tòa pháo đài trống không bọn họ bị sự tĩnh lặng của nó ám ảnh. Một binh sĩ nói.

“Doanh trưởng, hình như bọn hắn rút lui rồi, ngài xem, trên đầu thành cũng không có một bóng người. Chúng ta báo cáo với đại quân nhập thành đi thôi”.

Doanh trưởng nhíu mày một chốc lại hơi quan sát xung quanh, cuối cùng gật đầu nói.

“Người về báo với điện hạ, phía trong an toàn”.

Binh sĩ kia mừng như điên vội chạy về phía đại quân báo cáo. Jarod nhận được tin báo cũng không nghi ngờ gì, mười mấy vạn đại quân nối đuôi nhau như một con trường xà lần lượt tiến vào pháo đài. Jarod đi giữa đám binh sĩ bước vào tòa thành khắc sâu vào tâm trí hắn, đây là một tòa pháo đài phi thường, thế nhưng vẫn bị hắn đánh hạ. Trong lòng Jarod bộc phát ra một cỗ tự hào gầm lên.

“Binh sĩ, chúng ta chiến thắng”.

“Tinh Hà muôn năm”.

“Bắn tên”.

Giữa lúc binh sĩ Tinh Hà hoan hô ăn mừng thắng lợi thì từ trong những ngôi nhà nhỏ hàng ngàn mũi ám tiễn được phóng ra. Trong nháy mắt đã loại khỏi vòng chiến đến gần ngàn binh sĩ Tinh Hà.

“Phòng ngự”.

Jarod giật mình rút ra trường kiếm hô lên một tiếng, binh sĩ Tinh Hà lập tức chia thành các tổ xếp thành viên trận phòng ngự. Thế nhưng ngoài dự đoán của bọn hắn là quân Ala không hề tấn công nữa mà từ trong các ngôi nhà từng bóng đen phá cửa chạy đi, bỏ mặc lại đại quân Tinh Hà đứng im như trời trồng.

“Đuổi theo”.

Jarod hô lên, hắn thực sự bị tức giận, làm sao có thể tin tưởng được đám người điên này đầu hàng cơ chứ, lúc hắn cao hứng nhất thì quân Ala lại cho hắn một bạt tai, làm sao hắn chịu nổi.

Binh sĩ Tinh Hà bắt đầu chia ra đuổi theo từng bóng đen đó mà không biết thảm họa của họ vừa mới bắt đầu. Những bóng đen nhân thủ không đông nhưng thân thủ rất nhanh nhẹn, họ thuộc lâu lâu mọi ngõ ngách trong tòa thành này, binh sĩ Tinh Hà dù bao vây vẫn không thể bắt được một người. Mặt khác thỉnh thoảng bọn họ đi vào một ngõ nhỏ liền bị ám tiễn phục kích, binh sĩ lạc đàn liền bị giết hại. Từng bóng đen cứ như những Tử thần đòi mạng liên tục gặt hái sinh mệnh của những binh sĩ Tinh Hà.

Cứ như thế chỉ trong vòng hai canh giờ hai ngàn binh sĩ Tinh Hà bị giết hại mà đến bóng dáng của đối phương cũng không thấy mặt. Ở trên đầu thành phủ Thành chủ Salah đứng trên đó hướng về phương xa vẫn nghe thấy tiếng hô thảm thiết vắng vắng trong gió. Bất chợt hắn khẽ lắc bả.

“Chiến thuật chiến đấu trong thành phố của thiếu gia quả nhiên lợi hại”.

-----Phân cách-----

p/s: Máy hôm nay FA tâm trạng không được tốt lắm, ra chương chậm

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Pháo đài thất thủ?

Jarod thất kinh, tự cổ chí kim công thành chiến chỉ cần tường thành bị đánh đổ xem như thắng lợi đã nằm chắc trong tay. Thế nhưng cái mà hắn thấy bây giờ là gì? Binh sĩ liên tục bị phục kích, cứ một lúc lại bị thương vong vài người, tuy so với hai mươi vạn đại quân chết mất vài ngàn người không phải là việc gì quá lớn thế nhưng nếu tình thế cứ kéo dài con số thương vong sẽ ngày càng tăng lên. Bất đắc dĩ Jarod đành ra lệnh đại quân kết hợp thành từng đại đội theo đường lớn tiến đến trung tâm của pháo đài, từ bỏ việc kiểm soát toàn bộ pháo đài. Trước mắt phải đánh hạ bộ chỉ huy của địch trước.

Chỉ một canh giờ sau gần hai mươi vạn đại quân Tinh Hà đế quốc đã bao vây chặt lấy phủ thành chủ. Nằm ở trung tâm Bridge, phủ thành chủ như một pháo đài mini vươn mình lên trời cao, tường thành còn cao hơn cả thành ngoài pháo đài, đường dẫn đến cổng pháo đài chỉ có một con đường rộng chừng hai mét ba chặt hẹp cao dần đều, khi đến được cổng thì đã đạt đến độ cao gần mười mét so với mặt đất.

“Mọi người trong thành nghe đây, các người đã bị bao vây, hãy mau mở cổng thành đầu hàng, đại đế nhân từ sẽ tha cho các người tội chết, có vinh hạnh được trở thành con dân của Tinh Hà...”.

“Phốc”.

Tên lính chiêu an chưa nói hết câu thì đã bị một mũi tên bắn xuyên tào ngã gục xuống đất. Trên đầu thành liền vang lên tiếng trống chửi của binh sĩ Ala.

“Cút cmm đi”.

“Ai thêm làm con dân chó má của các người”.

“Lấy vương miện trên đầu Tinh Hà đại đế làm cái bô đi ỉ** còn được”.

Quá đáng hơn còn có binh sĩ trèo lên đầu tường tạt quân móc tiểu đệ đệ ra xả nước xuống phía dưới. Jarod về mặt trở nên âm trầm khẽ vẩy tay một cái.

“Giết”.

“Xung phong”.

Binh sĩ Tinh Hà đế quốc xông lên thế nhưng khác với bên ngoài thành, trong nội thành rất chật hẹp, thêm con đường dẫn đến phủ thành chủ dần cao lên làm nó trở nên dễ thủ khó công, hai mươi vạn đại quân dần dần trở nên chen chúc xuống dưới.

Bỗng nhiên Jarod phát hiện trên đầu thành bỗng lộ ra từng cái ống kim loại màu đen hướng xuống phía dưới, đầu nòng bắt đầu tỏa ra quang mang, Jarod biến sắc mặt hô lên.

“Ma pháp sư, lập lá chắn”.

Thế nhưng đã muộn, chỉ nghe oanh oanh vài tiếng, từng đoàn ma pháp năng lượng từ trong ma tinh pháo bắn xuống xối tung mặt đất, biến những binh sĩ Tinh Hà chen chúc phía dưới trở thành tro bụi. Ma pháp năng lượng đi qua tất cả đều biến mất, thứ nó để lại có chăng chỉ là một cái hố to. Thế nhưng dù sao số lượng ma tinh pháo cũng rất ít ỏi, lượt pháo đầu qua đi ma pháp sư đoàn của Tinh Hà đã lập lên một tầng lá chắn che chở cho đại quân. Kể từ đó cuộc chiến công thành thảm khốc chính thức bắt đầu.

-----Phân cách-----

Trong lúc đó bên trong phủ thành chủ Franz vẫn nằm bất tỉnh trên giường, chỉ là cơ thể hắn bây giờ bỗng phát ra quang mang ngũ sắc. Quay trở lại vài ngày trước khi Franz chiến đấu với hai vị thánh cấp trở về trên người đầy vết thương. Trong đầu hệ thống vang lên tiếng ông... ông báo động.

“Ký chủ bị thương quá nặng, hệ thống tự động mở ra chế độ điều trị bị động”.

“Tổn thương cơ thể 80% năng lượng tiêu hao quá lớn, hệ thống tạm thời bảo trì, ký chủ sẽ không thể sử dụng bất kỳ chức năng nào của hệ thống”.

“Hệ thống bảo trì bắt đầu 3...2...1”.

Mà lúc này tinh thần của Franz không ở trong hệ thống mà lại nằm ở một mảnh không gian màu trắng tinh. Franz nhận ra mảnh không gian này, rất quen

thuộc, đó là lúc hắn gặp Phara. Quả nhiên một bạch quang lóe lên Phara vẫn là một bộ dáng trí sĩ như ngày nào ngồi lơ lửng trên thiên không nhìn hắn cười nói.

“Chúng ta lại gặp nhau”.

Franz ồ lên một tiếng nói.

“Không phải ngươi đã vẫn lạc rồi sao? Còn nữa, có gì xuống đây nói, ta chán ghét có ai bay trên đầu ta”.

Quả thực Franz rất ghét ai bay trên đỉnh đầu của hắn bởi vì hắn... không biết bay. Phara cũng không nói gì, thân thể nhẹ nhàng hạ xuống ngồi trước mặt hắn nói.

“Đúng là ta đã vẫn lạc, đây cũng chỉ là một tia ý thức còn lại của ta tồn tại trong ngươi mà thôi”.

“Ế, ngươi tồn tại trong ý thức của ta, vậy lúc ta làm... ngươi thấy hết rồi hả?”

“Khục... khục...”.

Phara bị tên tiểu tử này học ho lên hai tiếng quả quyết đôi chủ đề nói.

“Hôm nay ta gặp ngươi là để nói cho ngươi biết ta cảm nhận được phong ấn đã nhạt đi rất nhiều, Zenky hắn sẽ sớm xuất thế”.

“Nói nhảm, ta còn đoán được năm năm sau hắn sẽ xuất thế đây này”.

Franz khinh thường nói, Phara cũng không để ý đến hắn nói tiếp.

“Thế nhưng với tình hình hiện tại ngươi làm sao có thể đánh thắng hắn đây?”

Franz lâm vào trầm mặc. Hệ thống đột nhiên đóng cửa bảo trì không biết bao giờ mới có thể tỉnh lại, còn hắn bản thể vẫn còn hôn mê, chỉ còn ý thức ở nơi này. Chiến trường bên ngoài khốc liệt, tuy hắn đã định ra sẵn kế hoạch nhưng kế hoạch có thực hiện được hay không lại là một chuyện khác. Franz nói.

“Vậy ngươi nói làm sao ta có thể đánh bại được hắn?”.

Phara lắc lắc đầu nói.

“Ngươi không thể đánh bại được hắn, dù là ta thời kỳ đỉnh cao cũng đồng dạng không đánh bại được hắn”.

Franz la lên một tiếng nói.

“Vậy ngươi nói ta phải làm gì chứ? Vậy thì hắn đánh đến ta nhất quyết mở cổng thành đầu hàng là được rồi”.

Phara vẫn một bộ ta đã tính trước trên mặt làm Franz có cảm giác muốn đấm hắn vài phát.

“Zenky thực ra bản tính không xấu, chỉ là từ khi tiểu sư muội vẫn lạc đã làm con đường của hắn thay đổi. Nếu nói lực lượng của hắn là mạnh nhất thì trong tâm của hắn là yếu nhất. Đó là cơ hội duy nhất để ngươi có thể đánh bại được Zenky”.

“Vậy làm sao ta có thể lợi dụng được điểm đó đây?”

“Điều đó tự ngươi phải tìm ra. Năm đó sư phụ ta bình lâm Địa Cầu mặc dù không gặp phải bất cứ vị Thần nào thế nhưng cũng phải đại bại mà quay về. Theo như hắn nói thì ý chí của Thần ở Địa Cầu đã hòa vào mỗi sinh linh trên tinh cầu đó. Đồng dạng trên người của ngươi cũng mang ý chí của bọn hắn. Tìm ra ý chí đó ngươi sẽ biết như thế nào đánh bại Zenky”.

Nói rồi không đợi Franz phản ứng Phara tiếp lời.

“Thời gian của ta không còn nhiều, năng lượng còn lại ta sẽ giúp ngươi một lần”.

Nói rồi thân hình của Phara hóa ra thành hàng vạn điểm sáng màu vàng bay trên không trung chậm rãi dung nhập vào cơ thể của Franz. Thế giới trắng sáng cũng dần dần âm ảm đến khi điểm sáng cuối cùng dung nhập vào Franz thì thế giới cũng sụp đổ, mà lúc này trong đầu Franz lại vang lên tiếng thông báo.

“Nhận được nguồn năng lượng không xác định, hệ thống tiến hành nâng cấp”.

-----Phân cách-----

Lúc này cuộc chiến ở Bridge đã bước vào giai đoạn thảm thiết nhất. Không còn ma pháp, không còn ma tinh pháo, không còn cung tiễn thủ. Tất cả đều liều mạng lao vào chém giết nhau trên đầu thành. Tường thành chật hẹp không dung nhập được nhiều người, binh sĩ Ala dựa vào tường thành đánh bật Tinh Hà binh sĩ rơi xuống.

“Điện hạ, thám báo phát hiện tám vạn binh sĩ Ala đang tiến về phía chúng ta, dựa trên tốc độ tầm nửa ngày nữa sẽ đến Bridge”.

Nghe báo cáo Jarod liền biến sắc hỏi.

“Đã xác định là quân đội từ đâu tới chưa?”.

“Đã xác nhận là quân đoàn Hùng Ưng từ phía bắc tiến đến”.

“Bọn Zenit phé vật”.

Tướng lĩnh bên cạnh không ngừng chửi bới. Vốn theo kế hoạch thì Zenit đại quân phải kiểm hãm hai quân đoàn phía bắc của Ala, cùng lúc đó Tinh Hà đế quốc sẽ cử đại quân đâm xuyên vào quốc nội của Ala bắt giữ lấy hoàng thất Ala. Thế nhưng không theo kế hoạch là Duss quả quyết từ bỏ hai tòa pháo đài phía Bắc tập trung mười sáu vạn quân dựa vào hai tòa pháo đài phía sau ngăn chặn lấy đại quân Zenit mà trong quốc nội Tinh Hà đế quốc cũng bị Franz cầm chân. Lúc này mối quan hệ giữa hai đế quốc cũng đã bắt đầu rạn nứt, mỗi người đều cố gắng giữ lại lực lượng cho mình mà tiêu hao lực lượng của đối phương. Zenit đại quân thả lỏng ngay lập tức Duss đã cử Hùng Ưng quân đoàn tiếp viện cho Bridge. Rize thờ dài một tiếng, đại cục đã định, từ trước đến giờ giữa các đế quốc hợp tác, mấy ai là đồng lòng. Lão tướng quân nói.

“Điện hạ, chúng ta phải rút quân thôi, nếu bây giờ rút quân chúng ta còn có thể chiếm được Etihad, nếu còn chậm trễ chúng ta sẽ bị bao vây”.

Jarod nhìn về hướng chiến trường thảm thiết bốc lên khói lửa, trong đôi mắt tràn đầy vẻ không cam lòng, tại sao hắn lại có thể bị ngăn cản ở tòa pháo đài này cơ chứ. Hắn hết nhìn chiến trường rồi lại nhìn vị Thần cấp cường giả đang ngồi tịnh tu bên cạnh căn răng nói.

“Cử hai vạn đại quân chặn đường quân Ala tiếp viện, còn lại binh sĩ toàn lực công thành, ta muốn đến trưa trong tòa pháo đài này không còn một người sống”.

Rize lắc lắc đầu lui xuống, hắn biết đã không ngăn cản được Jarod, tòa pháo đài này là cái bóng quá lớn, nếu không thể đánh hạ nó sẽ trở thành tâm ma trong Jarod. Đồng thời Rize cũng khâm phục người đã đưa ra chiến lược này, hắn đã nghiên cứu rất kỹ về đại quân Tinh Hà cũng như người chỉ huy quân đội, hắn dùng chính Jarod để đánh bại Jarod.

“Giết”.

Trên đầu thành chiến đấu thảm thiết, một vạn binh sĩ còn lại của Sư đoàn đều đã được tung vào chiến đấu. Elena tự mình lên ma pháp tháp cùng Leona chỉ huy ma pháp sư đoàn chiến đấu, cả hai trên mặt giờ cũng là một vẻ trắng bệch, chiến đấu từ sáng đến giờ ma pháp lực cũng tiêu hao đâu như không còn. Nếu không phải là Leona hóa hệ ma pháp cao cường tiêu chảy mất vài tên ma đạo sư của Tinh Hà thì có lẽ bây giờ đầu thành đã thất thủ. Trên bầu trời cường giả cũng lao vào chiến đấu. Javid đối chiến với Tam trưởng lão, thế nhưng chỉ là thủ mà không công, ai cũng nhận ra nếu Javid đánh toàn lực thì Tam trưởng lão đã sớm bại lui. Mà những người còn lại trong tiểu đội Tử thần thì hợp lực kiểm chế vị Thánh cấp hậu kỳ của Tinh Hà, thế nhưng tình hình lại không khả quan cho lắm, bại trận cũng chỉ là chuyện sớm muộn.

“Phu nhân, cửa thành không còn trụ được nữa, ngài cùng Leona tiểu thư hãy nhanh chóng rời khỏi pháo đài”.

Karla trên người quần băng, tay cầm kiếm nhuốm máu thờ dốc nói. Leona gật đầu nói.

“Người hãy mau đưa Elena và Franz thoát ra khỏi pháo đài, ta sẽ ở lại đoạn hậu”.

“Không được chị Leona, nếu ta là thành chủ phu nhân thì cũng phải chết sống cùng pháo đài, làm sao có thể chạy một mình”.

Elena pháp lực tiêu hao quá độ, giọng nói hơi suy yếu nhưng lại tỏa ra ý chí kiên cường. Leona lắc đầu nói.

“Em đi đi thôi, không phải là không chết sống với pháo đài mà trong người em đang mang hậu duệ của gia tộc Bonaparte. Nên em phải sống. Franz cũng phải sống”.

Nhắc đến thai nhi Elena hơi sững người, cô biết bản thân cạn kiệt ma pháp lực đã không còn giúp gì được trong chiến đấu, có chăng chỉ là ủng hộ tinh thần cho binh sĩ mà thôi. Thế nhưng thế cục bây giờ đã bại, trong người cô còn mang lấy cốt nhục của Franz, liệu điều nào quan trọng hơn? Mạng sống cô không quan trọng nhưng còn đứa con còn chưa ra đời của cô?

“Đi đi thôi”.

Leona thờ dài nói, Karla liền tiến lên vịn Elena bước xuống ma pháp tháp, Elena quay lại nói.

“Chị Leona, chị nhất định phải sống”.

Leona khẽ quay đầu lại cười nói.

“Yên tâm đi”.

Rồi không nói gì nữa bắt đầu ngậm tụng ma pháp. Elena được Karla dìu đi xuống bậc thang bỗng nhiên dừng lại. Karla ngạc nhiên hỏi.

“Phu nhân, làm sao vậy?”

“Ta sắp sinh rồi”.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Tình thế nguy cấp

“Cái gì? Elena sắp sinh rồi sao?”.

“Đúng vậy Leona tiểu thư, hiện giờ thần sư đang chăm sóc cho phu nhân bên trong, chúng ta không thể lui lại rồi”.

Sau khi nghe Karla báo cáo sắc mặt Leona trắng đi. Vốn dĩ tình hình rất nguy cấp nhưng chỉ cần mọi người rút dần ra khỏi pháo đài bằng địa đạo thì có thể tiếp tục trường kỳ kháng chiến với địch. Thế nhưng hiện giờ Elena lâm bồn không thể di chuyển được, điều đó buộc người đứng đầu hiện giờ là Leona phải đưa ra quyết định rút lui hoặc tử chiến. Trầm mặc một chút Leona cắn răng nói.

“Truyền lệnh ta, cho tất cả binh sĩ phải trụ vững, chúng ta sẽ không rút lui”.

“Tuân lệnh tiểu thư”.

“Oanh”.

Lúc này vật thể mang theo ánh lửa từ trên trời rơi xuống đánh cái ầm vào ma pháp tháp, Karla xoay người lại nhìn liền phát hiện ra đó không phải là vật thể gì mà là Salah. Bốn người trong Tử thần gồm Salah, Gilliam, Rose và Kasuo phụ trách kiểm giữ vị Thánh cấp hậu kỳ cường giả, thế nhưng bây giờ “cái khiến thật” Salah đã bị đánh rơi xuống tức là chiến bại sẽ không còn bao lâu.

“Alex, lên thay thế Salah đi”.

“Tốt”.

Nhận được lời Leona Alex hô lên một tiếng chỉ cảm viên thuẫn bay lên, bạch kim thuẫn bỗng phát ra ánh sáng màu trắng thánh khiết từ một viên tiểu thuẫn bỗng trở thành một tấm hai tay cầm đại thuẫn cao hơn thân người, bên ngoài đầy gai nhọn hướng ra, Alex gầm lên một tiếng đứng chắn trước ba người còn lại trong Tử thần đảm nhiệm vị trí tank của Salah.

“Giết!”

“Ầm”, “Ầm”...

Bên dưới xe công thành mang theo mũi đục khổng lồ chốc chốc lại đánh vào cửa thành kiên cố phát ra từng âm thanh long trời lở đất, bên trên đầu thành binh sĩ Ala bắn tên xuống áp chế nhưng vô hiệu, xe công thành không những có một lớp thiết giáp dày mà còn khắc lên hoa văn ma pháp trận kháng ma dù là hỏa hệ ma pháp đánh vào cũng không hề suy chuyển. Cửa thành bị đánh vỡ ra cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

“Binh sĩ, lên chiến hỏ”.

Phía trong cửa thành bốn ngàn Hồ Báo kỵ đã sắp hàng chỉnh tề. Hồ Báo kỵ là xương sống trong binh chủng kỵ binh có số lượng ít thứ hai chỉ sau cung khinh kỵ. Ban đầu Hồ Báo kỵ thuộc Sư đoàn Tia Chớp nhưng sau đó Franz đã chỉ định Hồ Báo kỵ gia nhập vào Cận vệ đoàn nhận lệnh trực tiếp từ phủ thành chủ. Công thành chiến bên ngoài dù khốc liệt thế nào Franz cũng không cho phép Hồ Báo kỵ gia nhập chiến đấu bởi vì tác dụng thủ thành của trọng trang kỵ binh là không lớn trong khi số lượng tài chính đổ vào cho chi kỵ sĩ đoàn này hoàn toàn đủ để trang bị cho một cái sư bộ binh hai vạn người. Thế nhưng tình hình lúc này đã không còn lựa chọn Karla được Leona ủy thác vượt quyền xuất động Hồ Báo kỵ tham gia bảo vệ phủ thành chủ.

“Ầm”, “Ầm”...

Chẳng mấy chốc xe công thành đã đụng vỡ cổng thành ra một lỗ lớn, hai cánh cổng nặng nề bây giờ đã lung lay sắp đổ. Bên ngoài Jarod cũng đã nhìn thấy, nụ cười chiến thắng đã nở rộ trên môi. Hắn rút ra trường kiếm hô lên một tiếng.

“Binh sĩ chuẩn bị xung phong”.

“Ầm”.

Lúc này cổng thành sau gần nửa ngày bị công phá đã đổ sụp xuống, con đường tiến vào phủ mở rộng ra cho Tinh Hà binh sĩ.

“Xung phong”.

“Giết”.

Thế nhưng Jarod chưa kịp ra lệnh thì bên trong phủ thành chủ đã hô lên một tiếng xung phong theo sau đó là một chi trọng trang kỵ binh trang bị hoàn mỹ xông ra phía ngoài chém giết những binh sĩ đang đứng đầy trên con đường nhỏ hẹp.

Gọi là Hồ Báo kỵ bởi vì tọa kỵ của chi kỵ sĩ này đều là hai loại ma thú cao giai Hoa Văn hồ và Hắc Hóa báo, hai loại này sức khỏe tốt, hung tàn, tốc độ cực nhanh, da dày thịt béo, bên ngoài trang bị trọng giáp, đao thương bất nhập. Trên con đường chỉ rộng hơn hai mét dẫn đến cổng thành bốn ngàn Hồ Báo kỵ đơn giản chính là đồ sát binh sĩ Tinh Hà đế quốc, chỉ trong một đợt xung phong gần ngàn binh sĩ đã thương vong mà Hồ Báo kỵ lại không hề bị tổng thương.

“Bộ binh lui lại, trọng kỵ, Sư thứu kỵ xông lên”.

Theo lệnh của Jarod binh sĩ phía dưới nhanh chóng tách ra một con đường, một đội chừng một vạn trọng kỵ binh đạp đất xông lên, tuần mã thở phì phì tức giận phì nước đại, trọng trang kỵ binh như một mũi tên sắt thép bắn về phía Hồ Báo kỵ. Hai đội kỵ sĩ đánh vào nhau phát ra từng tiếng ầm ầm như những cỗ sắt thép va chạm. Kỵ sĩ thương cũng không chịu nổi lực trùng kích liền gãy vụn, hai bên binh sĩ lại rút ra mã tấu cùng trường kiếm quần vào nhau quần chiến. Thình thoảng lại có binh sĩ hai bên ngã xuống ngựa ngay lập tức bị tọa kỵ hai bên đạp thành thịt nát. Chiến đấu thảm thiết không thể còn phân biệt địch ta rõ ràng, ai rơi xuống đất đều nhận lấy chỉ có tử vong.

Trên bầu trời Sư thứu kỵ sĩ cũng được xuất động tấn công về phía phủ thành chủ, ngay lập tức vài đợt hỏa cầu từ ma pháp tháp bắn ra, tiếp theo đó không quân của Bridge lần nữa được xuất động. Thế nhưng thiếu người chỉ huy không quân Bridge rõ ràng ăn thiệt thòi trước một đội kỵ sĩ được huấn luyện nghiêm ngặt lâu năm.

Hai chi quân đội cuối cùng bị kiểm hãm, Tinh Hà đế quốc cuối cùng cũng xông vào được phủ thành chủ, bên trong phủ lúc này cũng chỉ còn cận vệ đoàn bảo vệ mà thôi.

“Xông lên ma pháp tháp”.

“Bảo vệ tiểu thư”.

Ma pháp tháp là nơi tập trung ma pháp sư của quân đội sức sát thương cực lớn, điều đầu tiên khi xông vào thành tất nhiên phải tiêu diệt cụm hỏa lực này. Dưới cửa vào ma pháp tháp là một trăm Cận vệ đoàn cùng vài chục võ sĩ đeo mặt nạ, nếu nhìn kỹ sẽ thấy trang phục của bọn họ chính là của Âm bộ và cũng chính là những người đã phục kích Tinh Hà binh sĩ trên đường phố.

“Giết”.

Cận vệ đoàn và Âm bộ thề chết không lui, án ngữ cửa vào dù Tinh Hà binh sĩ đông hơn họ gấp mười lần nhưng nhất thời cũng không thể xông lên. Phải biết rằng Cận vệ đoàn là lực lượng thân tín của Franz, thực lực cao hơn binh sĩ bình thường không chỉ một bậc, Âm bộ nhân viên tuy lấy tình báo là chủ yếu sức công kích cũng không cao thế nhưng họ lại được Karla huấn luyện theo cách chiến đấu của Shinobi, thân pháp ảo diệu lấy công kích từ xa làm chủ, đứng sau Cận vệ đoàn không ngừng tiêu hao sinh lực địch.

Một chi đội khác của Tinh Hà đế quốc xông về phía nội phủ, thế nhưng cũng không gặp cản trở, Cận vệ đoàn cũng không nhiều, chỉ tầm hơn một trăm người thủ lấy một khu tiểu viện. Thống lĩnh chi quân đội này cũng đoán được người bên trong là nhân vật quan trọng trong quân đội Bridge liền tổ chức binh sĩ toàn lực xông lên. Cận vệ đoàn liều chết ngăn cản nhưng cũng dần bị đẩy lùi về phía sau.

Karla nhìn thấy tình cảnh này cũng vô cùng bất đắc dĩ, vết thương hôm trước ảnh hưởng đế rất lớn tới khả năng chiến đấu của cô. Thực lực suy giảm, bây giờ có khi dù chỉ là đấu Vương cô cũng không thể đánh lại. Karla móc ra hai quyền trục nhưn người bay lên không, vết thương đau đớn làm Karla phải cắn chặt môi lại, hai tay cầm hai quyền trục xé bỏ phong ấn, Karla thảm hô một tiếng.

“Twin rising dragons” (Không biết dịch thế nào cho đúng nên để vậy).

Hai quyền trục mở ra nhất thời như hai chuỗi AND xoắn vào nhau, từ trong quyền trục hàng trăm mũi kunai và shuriken phóng ra phía cửa viện bắn chết hàng loạt binh sĩ Tinh Hà liều mạng xông vào. Binh sĩ Tinh Hà run sợ nhất thời dừng lại bên ngoài chần chừ không dám tiếng vào. Karla rơi xuống liền đứng không vững, thân hình lung lay ngã xuống đất, hiện tại sức cùng lực kiệt, Karla cũng không thể làm gì hơn nữa.

“Nó mạnh hết đà, xông lên, giết sạch mọi người bên trong, Điện Hạ không muốn có người sống”.

Viên chỉ huy hô lên một tiếng, binh sĩ Tinh Hà thoảng chốc chần chừ cuối cùng cũng xông lên, nhưng bỗng nhiên một giọng nói vang vọng khắp tiểu viện.

“Hay cho cậu không muốn có người sống, ta xem ai dám giết ta”.

Binh sĩ Tinh Hà thoảng chốc dừng lại, Karla và Cận vệ đoàn cũng nhìn về phía sau. Bên trong một thanh niên mặc áo bào tím, tóc đen tung bay phía sau, đôi mắt màu đỏ rực như ác quỷ nhìn về phía đám binh sĩ Tinh Hà như nhìn những người chết vậy. Franz tỉnh lại rồi.

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Chương 90: Hệ thống update hoàn tất

“Hệ thống thăng cấp hoàn tất”.

Tinh thần Franz bỗng bị lôi kéo vào một không gian chân không. Khác với những lần trước Franz lập tức được truyền tống đến không gian hệ thống, lần này hần như một linh hồn bay lơ lửng trên một hành lang dài hai bên là những cây cột khổng lồ đỏ thẫm, Franz đếm được mỗi bên có mười hai cây cột như thế. Phía cuối hành lang dẫn đến một cánh cổng màu đỏ, hai thanh xà gác ngang phía trên, đó chính là một cổng Lã Sinh môn. Lại vào thêm chút nữa không gian lại từ từ biến ảo trở thành không gian hệ thống như cũ.

“Chào mừng ký chủ tiến vào Nhẫn giả hệ thống”.

Ngay khi Franz vừa đáp xuống hệ thống liền vang lên tiếng chào quen thuộc nhưng lúc này giọng nói không còn máy móc nữa mà rất nhẹ nhàng lời cuốn như một nhân viên... bán hàng đa cấp vậy.

“Hệ thống, lần này update lại có gì mới vậy hả?”.

Franz cũng không lảng nhảng với hệ thống mà đi thẳng vào vấn đề. Đừng nhìn hệ thống chỉ là một trí năng nhân tạo mà khinh thường, Franz biết hệ thống này chính là một “vua hổ” chỉ chờ mình nhảy vào, nói nhiều với hệ thống có khả năng bị tức đến chết.

“Hệ thống bảo trì, nâng cấp lần này chủ yếu là tu bổ lại động năng cho hệ thống, sửa chữa chức năng chữa trị khẩn cấp và thêm vào vài chi tiết để hoàn thiện hệ thống để có thể theo kịp cốt truyện. Những chi tiết được thêm vào bao gồm thêm vào một số đạo cụ nhẫn giả, vài loại huyết thống mới đặc biệt cho phép Tả luân nhãn được nâng cấp thành Luân Hồi nhãn”.

“Cái gì? Luân Hồi nhãn? Rinnegan?”.

Franz giật mình. Trong các huyết kế giới hạn chỉ có ba loại huyết kế liên quan đến mắt bao gồm Luân Hồi nhãn, Tả luân nhãn và Bạch nhãn. Nếu xét về tính bá đạo của đôi mắt thì Luân hồi nhãn đứng đầu. Với Luân Hồi nhãn Pain đã hủy diệt cả làng Mộc Diệp chỉ riêng việc đó cũng đã đủ chứng minh cho sức mạnh của nó chẳng khác nào một quả bom hạt nhân.

“Đừng vậy. Mắt khác khi ký chủ hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến đánh bại Chiến thần Zenky sẽ lập tức được đưa lên Level cao nhất trở thành Lục đạo”.

Hệ thống lại tiếp tục thả thêm một trái bom nữa vào đầu Franz. Trở thành Lục đạo, chẳng phải là thành tiên rồi hả? Ông già Lục đạo trong ký ức Franz chỉ có vài chữ mà thôi: Bá chấy mẹ con bò chết.

“Đặc biệt nguồn năng lượng mới cung cấp cho hệ thống mang rất nhiều sinh cơ và quy tắc thiên địa, hệ thống chính thức được thế giới này chấp nhận vì vậy đã mở ra một chức năng mới là “Huyết thống hậu đại”, mời ký chủ kiểm tra và chọn lựa”.

Lần này Franz chết đứng rồi. Hần biết hần và Hệ thống đều là ngoại lai, không nằm trong quy tắc của mảnh thiên địa này. Mà ai đã đặt ra những quy tắc này, chính là Thần, là bọn người Phara. Lúc này hần hiểu Phara giúp hần không chỉ đơn giản là cung cấp năng lượng cho hệ thống mà còn đóng dấu “giấy nhập cư” cho hệ thống, chính thức chấp nhận hệ thống thuộc Tử Lam tinh cầu.

Tìm hiểu về những quy tắc này Franz mới cảm thấy mình kiếm được món hời lớn. Trước hết là nhẫn thuật, trước kia Franz chỉ truyền cho tiểu đội Tử thần mà thôi. Không phải hần không muốn mở rộng nhẫn thuật mà là khi hần muốn truyền nhẫn thuật cho bọn họ thì phải trả số lượng bạc gấp đôi so với giá cả trong cửa hàng. Tiền bạc chính là năng lượng mà hệ thống dùng để che giấu nhẫn thuật trước quy tắc của thế giới này, nó không khác gì một cái “hộ chiếu” cả. Mà bây giờ khi hệ thống đã được thiên địa chấp nhận hần sẽ chỉ phải trả số tiền ngang bằng trong cửa hàng và truyền lại cho Tử thần, không những thế Tử thần còn có thể truyền lại nhẫn thuật cho người khác. Mà “Huyết kế hậu đại” chính là di truyền, hần có thể lựa chọn huyết kế giới hạn cho con của hần, ví dụ như hần lựa chọn Tả luân nhãn thì con của hần sẽ có được huyết kế giới hạn của nhà Uchiha, kế thừa tất cả đồng thuật lẫn chakra hệ hỏa.

“Mở ra huyết kế hậu đại”.

Franz mặc niệm một tiếng lập tức không gian biến ảo, phía trước hần là một dãy màn hình 3D phong ấn các loại huyết kế. Thế nhưng điều làm Franz tặc lưỡi chính là giá cả cao ngất ngưỡng như Mộc độn của Hokage đệ nhất cao đến năm trăm triệu Bạc, giá cả gấp năm lần so với bình thường. Chỉ có hai loại huyết kế là Tả luân nhãn của nhà Uchiha và Băng huyết kế giới hạn của Haku là giá cả khá thấp so với mặt bằng chung.

“Vì sao hai loại huyết kế giới hạn này lại có giá thấp đến như vậy?”.

Franz nghi vấn nói, đối với cái hệ thống “vua hổ” này hần không dám không cẩn thận. Hệ thống hơi trầm mặc một chút liền trả lời.

“Huyết kế hậu đại là một chức năng phụ trợ di truyền. Bởi vì khi ký chủ chọn lựa Tả luân nhãn thì trong người cũng đã mang trong người huyết kế của nhà Uchiha, hệ thống chỉ cần phụ trợ dòng máu mạnh mẽ hơn mà thôi. Còn Băng huyết kế giới hạn là bởi vì vợ của ký chủ mang trong người chủ ma pháp hệ Băng rất cường đại, nên theo di truyền hệ thống chỉ cần biến đổi Băng hệ ma pháp trở thành Băng huyết kế giới hạn nên không cần tiêu tốn năng lượng nhiều lắm. Còn những huyết kế giới hạn khác vì ký chủ không có ADN của loại huyết kế này nên phải mua từ hệ thống, hệ thống cần phải cải tạo lại thai nhi trước khi được sinh ra nên tiêu hao năng lượng rất lớn mà huyết thống càng cường đại thì năng lượng tiêu tốn càng nhiều”.

“Trước khi sinh ra? Vậy sau khi con ta ra đời ta không thể lựa chọn nữa sao?”.

“Đúng vậy thưa ký chủ, vì vậy ký chủ hãy sớm lựa chọn huyết thống thích hợp. Mặt khác ký chủ có thể lựa chọn dung hợp nhiều loại huyết kế giới hạn khác nhau cho hậu đại”.

Franz lại lâm vào suy nghĩ, tình hình trước mắt hẳn chỉ có thể chọn Băng huyết kế giới hạn và huyết thống nhà Uchiha. Băng huyết kế giới hạn Franz có biết đến, đó cũng là một huyết kế giới hạn rất cường đại trong thế giới Shinobi tất nhiên là Franz muốn con mình sẽ được kế thừa nó. Còn Tả luân nhãn Franz phải suy nghĩ lại, Tả luân nhãn cường đại thế nhưng nó lại là đôi mắt bị nguyên rủa, muốn trưởng thành phải trải qua muôn vạn đau khổ, huống chi khi nâng cấp đến Vinh hắng vạn hoa đồng Tả luân nhãn thì phải dùng đến đôi mắt của người có cùng huyết thống. Franz cũng không muốn con mình phải giết nhau.

“Hệ thống, ta có thể dùng chức năng của hệ thống nâng cấp Tả luân nhãn không?”.

Franz quyết định tham khảo hệ thống một chút. Hẳn biết hệ thống rất cường đại, có khả năng giúp được hẳn. Hệ thống lại trầm mặc rồi nói.

“Ký chủ không thể sử dụng hệ thống để nâng cấp Tả luân nhãn của hậu đại”.

Franz thâm thất vọng, tuy biết sẽ khó nhưng hẳn vẫn có một chút nào đó hi vọng. Không ngờ hệ thống lại nói tiếp.

“Thế nhưng khi ký chủ trở thành Lục đạo thì có thể vận dụng quy tắc nâng cấp Tả luân nhãn, thậm chí là lên đến Luân hồi nhãn”.

“Ồ”.

Franz la lên một tiếng, nếu vậy chẳng phải kiếm lời rồi sao. Phải biết rằng Luân Hồi nhãn hải đất hơn Mộc độn một chút ít, thế nhưng hẳn chỉ cần chọn huyết kế nhà Uchiha cũng có thể nâng cấp lên Luân hồi nhãn. Thế nhưng bình tĩnh lại Franz bắt đầu thấy “hố”. Điều kiện nâng cấp: Ký chủ trở thành Lục đạo. Trờ ẹ.

Franz suy nghĩ kỹ càng cuối cùng nói.

“Cho ta dung hợp hai loại Huyết kế là Băng và Tả luân nhãn”.

“Tốt, thời gian dung hợp là hai giờ, mời ký chủ rời khỏi hệ thống”.

“Rời khỏi hệ thống”.

Bên ngoài Franz mở mắt ra, có chút không thích ứng với ánh nắng chiếu vào phòng. Thế nhưng bên ngoài tiếng đánh nhau lọt vào trong tai của hẳn. Chẳng lẽ pháo đài thất thủ rồi sao?

“Twin rising dragons”.

Lúc này Franz bỗng nghe tiếng hô lên, là Karla, tiếp sau đó là tiếng kêu la thảm thiết vang lên, Franz ước chừng cũng phải có hàng trăm người ngã xuống cùng một lúc mới tạo được âm thanh hỗn loạn như thế. Bỗng hẳn lại nghe tiếng hô lên.

“Nó mạnh hết đà, xông lên, giết sạch mọi người bên trong. Điện Hạ không muốn có người sống”.

Franz tức giận, đây là nhà của hẳn, hơn nữa hẳn cảm nhận được khí tức của Elena ở gần đây, chẳng phải bọn hẳn muốn giết tất cả mọi người là bao gồm cả Elena sao? Tả luân nhãn lóe lên Franz bước ra ngoài liền thấy thân hình Karla đổ sập xuống. Áp chế lửa giận trong lòng hẳn lạnh lùng nói.

“Hay cho cậu không muốn có người sống, ta xem ai dám giết ta”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Áp chế toàn trường

“Thiếu gia”.

Karla vui mừng nhìn Franz, trong đôi mắt bùng lên vẻ hi vọng và tôn kính. Lúc nào cũng vậy, khi bọn họ nguy hiểm nhất thiếu gia sẽ xuất hiện cứu lấy bọn họ, trong lòng mỗi đội viên Tử thần đều có một tín niệm như vậy, chính vì thế mà Tử thần đều có thể quên mình chiến đấu, dù là cùng địch nhân lưỡng bại câu thương cũng không hề lùi bước.

Franz đánh cho Karla một ánh mắt yên tâm, sau đó đôi Tà luân nhãn đỏ lòm lạnh lùng nhìn chằm chằm vào đám binh sĩ Tinh Hà nói.

“Khi này là ai muốn giết chết mọi người trong phủ”.

Không hiểu vì sao tất cả binh sĩ đều rung mình một cái không tự chủ lùi xa khỏi viên chỉ huy một bước. Franz tỏ ra vẻ không quan tâm chỉ nhẹ nhàng nói.

“Vây các người chết hết đi. Ma thuật chi hòa”.

Tà luân nhãn ba câu ngọc lóe lên hàng trăm binh sĩ bỗng ngã xuống gào khóc thảm thiết như cả người bị đốt cháy thành từng mảnh vụn. Nhìn đám binh sĩ đang đau khổ lăn lóc trên đất, có người còn cầm kiếm tự sát để kết thúc nỗi thống khổ Franz sắc mặt vẫn bình tĩnh như thường. Đừng trách ta, bởi vì trong mắt ta các người chỉ là kinh nghiệm.

Một ánh mắt đều có thể giết người, đám Cận vệ đối với sức mạnh của Franz ngày càng tôn kính thậm chí là sùng bái. Giải quyết xong đám lính Tinh Hà Franz xoay người lại hỏi.

“Karla, phu nhân ở nơi nào?”.

“Bẩm thiếu gia, phu nhân đang sinh ở trong phòng, đã có Thần sư lo liệu”.

“Ồ, đã sinh rồi”.

Franz ồ một tiếng ném cho Karla một bình thuốc lớn màu đỏ chính là thuốc trị thương, sau liền bước sang tiểu viện bên cạnh. Vừa đến cổng Franz liền nghe tiếng hô thảm thiết của Elena bên trong. Hấn vội vàng bước vào nhưng ngay lập tức hai Bạch y tế tự đứng ngoài đã ngăn cản hấn nói.

“Thành chủ, ngài không thể vào bên trong. Xin ngài yên tâm, bên trong đã có Thần sư lo liệu, sẽ không có việc gì”.

Đứng bên ngoài nghe tiếng thờ dốc của Elena Franz cũng hơi bình tâm lại, nếu có hệ thống chăm sóc thì chắc chắn mẹ con Elena sẽ không có việc gì. Dù sao chức năng “Huyết kế hậu đại” phụ trợ không phải nói chơi đây hướng chỉ ma pháp ở thế giới này rất thần kỳ.

“Ảnh phân thân chi thuật”.

Franz phân ra một phân thân hướng về phía chiến trường, một phân thân khác ở lại đứng ngoài cửa phòng chờ đợi Elena. Phân thân Franz vừa hướng ra phía ngoài đã thấy hàng trăm binh sĩ Tinh Hà đổ quốc tràn lên ma pháp tháp, hàng hộ vệ của Cận vệ đoàn và Âm bộ chính thức tan vỡ dần dần bị đánh lui. Mà trên bầu trời chỉ nghe nổ ầm một tiếng, vài thân ảnh trên bầu trời là tả rơi xuống, Franz đều thấy rõ ràng đó là những thành viên Tử thần, còn có cả Alex.

“Susanoo”.

Franz gầm lên một tiếng Susanoo bán thân thể xuất hiện, cánh tay khung xương vươn ra đỡ lấy thân hình của đội viên Tử thần, còn Alex à? Mặc kệ, dù sao hấn cũng biết tên này không dễ chết như vậy. Mặt khác từng đóm lửa đen như đạn súng máy bắn về phía đám binh sĩ Tinh Hà tạo ra từng cây đuốc sống rên la thảm thiết chẳng mấy chốc đã bị đốt cháy không còn tro bụi.

“Thiếu gia, (em trai), (thành chủ), (tên khốn kiếp)”.

Mọi người cũng phát hiện ra Franz, tất nhiên Franz nghe được người gọi hấn “tên khốn kiếp” chính là Alex đấy. Tinh thần binh sĩ Bridge nhất thời dâng cao bắt đầu đứng vững, đỉnh trụ lại sóng tấn công của Tinh Hà đại quân.

Bên ngoài vị Thần cấp cường giả cũng mở mắt ra nhìn từng ngọn lửa năng lượng màu vàng bốc lên từ ma pháp tháp. Loại năng lượng này rất lạ nhưng hấn lại cảm nhận được sự uy hiếp.

“Oanh”.

Lại một tiếng nổ nữa, lần này rơi xuống không ai khác chính là Tam trưởng lão, thế nhưng trên người hấn chỉ dính bụi bặm một chút, phui phui bụi liền đứng lên, rõ ràng là chỉ bị Javid cường chế đánh rơi xuống không hề có ý thương tổn hấn.

“Tam trưởng lão”.

Franz nhẹ nhàng đặt mọi người xuống ma pháp tháp, mọi binh lực trong pháo đài đều co cụm tại đây còn khoảng sáu ngàn người trong đó có một ngàn Hồ Báo kỵ và hai ngàn không quân. Cách đó tầm trăm mét là vòng vây của mười mấy vạn binh sĩ Tinh Hà đổ quốc, thế nhưng không ai dám lại gần, bọn hấn đều biết bây giờ chính là do cường giả quyết định trận chiến.

“Thành chủ vạn tuế”.

Binh sĩ Bridge hô vang lên, sĩ khí cao ngút trời. Franz ngay lập tức vung tay ra, hàng trăm bình thuốc trị thương lớn, nhỏ như sung rụng xuống, hấn mạnh

mẽ đánh vỡ bình thuốc, từng giọt thuốc tựa mưa rơi xuống người binh sĩ lập tức chữa trị thương thế của bọn hắn. Trong lòng tất cả binh sĩ bây giờ Thành chủ chính là Thần, Franz trở thành tín ngưỡng duy nhất của bọn hắn, là mục đích mà bọn hắn chiến đấu.

“Điện hạ, chúng ta nên rút lui thôi, chúng ta phải giữ được Etihad”.

Rize thấy đại thế đã mất thở dài khuyên bảo Jarod. Thái tử điện hạ không cam lòng nhìn về phía ma pháp tháp, nhìn thân hình đứng sừng sững giữa Susanoo màu vàng óng ánh cuối cùng cúi đầu đi về phía sau.

“Rút lui thôi”.

Binh sĩ Tinh Hà từ từ lui lại. Tiền quân hóa thành hậu quân đoạn hậu. Franz cũng không truy đuổi mà chỉ nhìn trên bầu trời, nơi đó đang đứng hai thân hình là Javid và vị Thánh cấp hậu kỳ. Hắn lạnh lùng nói.

“Ta cho các ngươi ba ngày lập tức phải rời khỏi pháo đài Etihad cút khỏi lãnh thổ Ala, nếu không... Chết”.

Dứt lời Susanoo liền xuất kiếm, một ngọn lửa theo kiếm khí vút cao lên tận trời đánh về phía hai người cường giả. Javid chỉ thấy một đoàn lửa mang theo uy áp ngập trời phóng lên, bên trong kiếm khí tràn đầy sức mạnh phong ấn làm bản thân hắn đến xoay trở cũng khó khăn. Lúc này Javid cũng vận hết lực lượng gầm lên một tiếng chém ra cắt đứt uy áp với bản thân, thân hình liền lóe lên một cái đã cách vị trí cũ một đoạn xa. Thế nhưng vị Kiếm thánh hậu kỳ thì không được may mắn như vậy, tuy hắn cũng cắt đứt được uy áp thế nhưng cũng không kịp né tránh ngay lập tức bị ngọn lửa thôn phệ, một quang hoàng trong nháy mắt lóe lên thu vào hồ lô của Susanoo.

Javid kinh hãi nhìn ngọn lửa phong ấn từ từ tiêu thất không nhận được nuốt nước bọt, cuối cùng lạnh lẽ thủ hộ đại quân rút lui.

Không phải là Franz không muốn truy đuổi mà là nếu hắn truy đuổi thì sẽ không cứu được tính mạng của những binh sĩ trọng thương trên khắp chiến trường. Những binh sĩ này thân kinh bách chiến đều là tài sản quý giá của hắn. Franz lập tức chỉ huy binh sĩ dọn dẹp chiến trường, cứu chữa những binh sĩ bị thương.

“Em trai, ngươi đã tỉnh rồi”.

Leona bật khóc sò sò gương mặt Franz. Bản thân Franz cũng bị cảm động, từ nhỏ đến lớn trong gia tộc người lo cho hắn nhất không ai khác chính là Leona, khi hắn bị mọi người khinh bỉ, ruồng bỏ chỉ có người chị gái này lo lắng, bảo vệ cho hắn.

“Chị Leona...”.

“Binh”.

Franz chưa kịp nói gì thì đã thấy một nắm tay phấn hồng đâm thẳng vào mặt hắn không ai khác chính là chị gái bạo lực Leona của hắn.

“Sao ngươi không đi chết luôn đi”.

Vốn dĩ Franz hoàn toàn có thể né tránh được nhưng hắn không làm thế, hắn biết Leona đang cần phát tiết. Vì lo lắng cho hắn mà cô tình nguyện ở lại ma pháp tháp chiến đấu cùng binh sĩ Bridge không hề có ý lui bước. Đắm xong một đầm Leona như rũ bỏ được mọi gánh nặng cả người không tự chủ đổ ập xuống.

“Chị Leona”.

“Leona”.

Một thân hình bụi bặm từ phía dưới bò lên chạy đến bên cạnh Leona không ai khác chính là Alex. Giờ này hắn làm gì còn vẻ phong độ của một Thánh kỵ sĩ nữa, trên người đều bụi là bụi, giáp trụ cũng loang lỗ điểm một chút máu, đầu tóc rối tung lên nhìn hắn có vẻ giống một tên ăn mày hơn.

“Không cần lo lắng, chỉ là ma lực tiêu hao quá độ thôi”.

Tam trưởng lão xem xét một chút liền nói. Sau đó ông nhìn sang Franz khẽ cười.

“Franz, con đã trưởng thành rồi”.

Tam trưởng lão cũng bị một kiếm của Franz chấn trụ. Là một Kiếm thánh hậu kỳ Tam trưởng lão cũng không tin mình có thể tránh thoát được một kiếm đó của Franz. Franz định nói gì đó thì bên dưới một đội kỵ binh chạy vào pháo đài. Dẫn đầu không ai khác chính là Geoffey. Trên người bọn hắn vết máu loang lổ, rõ ràng đã trải qua một trận đại chiến. Vốn tám vạn quân Hùng Ưng quân đoàn kết hợp với đội kỵ binh của Geoffey tiến về Bridge, không ngờ nửa đường lại bị hai vạn quân của Tinh Hà đế quốc chặn lại. Vì thời gian cấp bách Geoffey dẫn một đội kỵ binh gần hai vạn người giết ra một đường cấp tốc chạy đến Bridge thế nhưng mọi chuyện đã an bài rồi.

“Thuộc hạ đến chậm, mong thành chủ trách tội”.

Đến trước Franz Geoffey quỳ một chân xuống thỉnh tội. Franz vội vàng đỡ hắn lên nói.

“Anh Geoffey đừng cảm thấy có lỗi, anh đã làm rất tốt rồi”.

Tam trưởng lão cũng cười nói.

“Đúng vậy, Geoffrey chỉ huy quân đội rất tốt, không hổ danh là con cháu của gia tộc Bonaparte”.

“Tam trưởng lão quá khen rồi”.

Geoffrey cũng đứng dậy gãi gãi đầu nói. Lúc này trên bầu trời bỗng có hai tia chớp sáng rực một đỏ, một lam như hai viên lưu tinh rơi xuống phủ thành chủ. Cùng lúc đó sắc mặt Franz tràn đầy vui mừng nhoáng người một cái lập tức biến đi.

“Hả, hấn chạy đi đâu mà lại nhanh đến vậy?”.

Tam trưởng lão kỳ quái nói. Mọi người cũng lắc lắc đầu tỏ vẻ không biết. lát sau một Bạch y tế tự chạy đến nói.

“Thành chủ phu nhân đã hạ sinh rồi”.

-----Phân cách-----

Chắc 2-3 chương nữa sẽ kết thúc chiến dịch Bridge.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Chuẩn bị phản công

“Oa, oa, oa...”.

Bên trong phòng vang lên tiếng khóc của trẻ con mang theo một luồng sinh khí bùng bùng giữa pháo đài đầy khói lửa. Trước sự ngạc nhiên của hai vị Bạch y tế tự phản thân Franz bỗng hóa tan thành một làn khói trắng, nhưng ngay lập tức một Franz khác đã từ phía ngoài viện như tia chớp phóng vào bên trong.

“Oanh”.

Bởi vì dùng lực quá mạnh hai cánh cửa phòng bị Franz trực tiếp dùng man lực khai mở vỡ tung làm bốn mảnh. Mọi người trong phòng trợn mắt nhìn vị thành chủ trẻ tuổi này, có cần phải quá khích đến như vậy không? Bên trong phòng Elena suy yếu nằm trên giường, mái tóc lam dài đã ướt sũng mồ hôi, sắc mặt trắng bệch nhưng vẫn nở nụ cười hạnh phúc ôm lấy một hài tử được bọc trong lớp vải. Bên giường là Janna đang dùng trị liệu thuật trị liệu cho Elena, dưới thánh quang bao bọc sắc mặt Elena dần dần chuyển biến tốt hơn.

“Elena, em không sao chứ?”

“Franz, anh cuối cùng cũng đã tỉnh lại rồi. Con gái của chúng ta”.

Elena nhìn thấy Franz vui mừng đến bật khóc. Không ai biết thời gian qua áp lực của cô lớn như thế nào. Franz bất tỉnh, mọi việc trong pháo đài đều phải qua một tay Elena lo liệu, lúc pháo đài tưởng chừng như thất thủ cô lại hạ sinh ảnh hưởng đến kế hoạch, gánh nặng tâm lý cứ đè nặng trên vai của Elena. Franz mỉm cười vuốt ve lên gò má Elena nhẹ nhàng nói.

“Không sao Elena, mọi chuyện đã ổn, đã có anh đây rồi”.

Nói rồi Franz lại nhìn đứa trẻ bên tay Elena, trên đầu lưa thưa vài cọng tóc nhưng lại là màu lam mang theo huyết thống của mẹ, da dẻ nhẵn nhéo, hai tay và hai chân co lại như vẫn còn trong bụng mẹ, mắt nhắm nghiền chìm vào giấc ngủ yên bình.

“Sao lại xấu như vậy?”.

Nghe được Franz nói mọi người trong phòng đều bật cười, Janna cười nói.

“Thành chủ, trẻ em mới sinh ra da dẻ đều nhẵn nhéo như vậy. Tiểu thư mang theo huyết thống ưu tú, sau này nhất định sẽ trở thành một vị tuyệt sắc mỹ nhân đây này”.

“Đúng, đúng, nhất định sẽ xinh đẹp như mẹ nó vậy. Janna, vất vả cho cô rồi”.

Franz gật gù cho là phải. Elena thấy Franz yêu thích con gái bé không rời tay một bộ như sợ thủy tinh vỡ như vậy trong lòng cũng nhẹ nhõm. Franz cũng không phải chê cô sinh con gái.

“Chất nội của ta đâu rồi?”.

Bên ngoài vang lên tiếng nói như sấm của Tam trưởng lão, sau đó Tam trưởng lão dẫn theo mọi người bước vào phòng. Leona liền đến bên giường thăm hỏi Elena, còn Tam trưởng lão trực tiếp giành lấy đứa trẻ từ tay Franz. Thế nhưng việc đầu tiên lại vạch ra xem thử là chim hay...

Dường như bị giật mình tỉnh giấc bé nhóc giẫy một cái một dòng nước bắn thẳng lên tưới đầy mặt Tam trưởng lão. Mọi người trong phòng một bộ muốn cười nhưng không dám, chỉ có mỗi mình Franz làm dám cười ha hả nói.

“Tốt lắm, không hổ là con gái ta”.

Tam trưởng lão sụ mặt nói.

“Con gái nguoi nhưng sao một bộ bạo lực lại giống như Leona vậy?”.

Nghe đến đây mọi người đều không nhịn được đều bật cười, bé nhóc trong tay Tam trưởng lão dường như cũng cảm nhận được không khí vui vẻ cũng mở mắt to tròn cười lên khanh khách. Bỗng nhiên Tam trưởng lão “a” lên một tiếng lại nhìn Franz nói.

“Đôi mắt này...?”

Franz liền đến cạnh Tam trưởng lão nhìn một cái. Trong đôi mắt lớn của bé nhóc con nguoi là một màu đỏ yêu dị, bên trong còn luân chuyển cả một câu ngọc.

“Nhất câu ngọc Tả luân nhãn”.

Franz thầm hô một tiếng. Không ngờ hệ thống lại cường đại đến như vậy. Rõ ràng lại thức tỉnh Tả luân nhãn cho một đứa trẻ mới chào đời. Mắt Franz lóe lên lại biến thành trạng thái Tam câu ngọc Tả luân nhãn. Mọi người bây giờ mới nhìn thấy ngoại trừ số lượng câu ngọc đôi mắt của hai cha con này giống y như đúc. Bé nhóc nhìn thấy đôi mắt Franz cũng liền bật cười đưa hai tay lên đôi mắt Franz bế. Thế nhưng đôi mắt bỗng nhiên lại biến trở thành màu đen, gương mặt bé nhóc hiu hiu buồn ngủ từ từ nhắm mắt lại ngủ say rồi.

Franz đưa tay lên khẽ điểm lên mi tâm của bé nhóc trấn an một chút thần kinh của con mình giúp bé nhóc càng ngủ say hơn. Hắn biết mở ra Tả luân nhãn là phải tiêu tốn chakra, mà bé nhóc mới sinh ra Tả luân nhãn đã được khai mở nên tiêu tốn năng lượng trong cơ thể bé con rất nhiều nên bé con mới một mồi mà ngủ thiếp đi.

“Franz, anh đặt cho con một cái tên đi”.

Elena mỉm cười âu yếm nhìn Franz nói. Tam trưởng lão cũng gật đầu, mọi người đều đồng ý trông đợi vào Franz xem hắn sẽ đặt tên cho đứa bé là gì. Franz nhìn con mình đang nằm trong giấc ngủ bình yên trong đầu tràn ra một mớ tên gọi cuối cùng hắn quyết định một cái tên rất nổi tiếng ở Địa Cầu.

“Từ nay trưởng nữ đời thứ bảy của gia tộc Bonaparte sẽ tên là Athena. Tượng trưng cho trí tuệ và chiến tranh. Athena Bonaparte”.

-----Phân cách-----

“Ha ha, ta đã có chất nội rồi”.

Ở phía Đông đế quốc Heter cầm tin báo trên tay cười to. Bên cạnh ông là Nhị hoàng tử hiện giờ đã là Nikolai VI đại đế cũng mỉm cười nói.

“Công tước, vợ của Franz chắc hẳn đã sinh rồi, không biết là tiểu thư hay công tử đây?”

“Là một bé nhóc. Đúng rồi đại đế. Đại quân Tinh Hà đã bại tại Bridge rút về thủ tại Etihad, chúng ta có thể mở chiến dịch rồi”.

“Tốt, mọi việc cứ theo kế hoạch của Công tước”.

Một bên khác tại pháo đài Weals Duss cũng nhận được một phần tin báo từ Bridge. Duss chỉ mỉm cười nói với thuộc hạ.

“Chúng ta có thể phản công được rồi”.

-----Phân cách-----

Tại Bridge, toàn bộ binh sĩ trú đóng bên trong Bridge lên đến chín vạn người. Trong đó tám vạn binh sĩ từ quân đoàn Hùng Ung, một vạn binh sĩ còn lại của Bridge sau chiến dịch được nhất thống thành sư đoàn Tia Chóp. Tất cả mọi người đều hùng hực khí thế luyện tập, chờ đợi ngày phản công lấy lại lãnh thổ của đế quốc.

Franz ba ngày qua ngoài công vụ liền quán quýt quanh Elena và con gái Athena. Con bé mới chỉ sinh ra được ba ngày nhưng liền tỏ vẻ hoạt tính, lanh lợi. Thậm chí khi Nhị trưởng lão thân mang thương tích đến thăm chất nội của mình liền bị Athena nhổ mất một mảng lớn râu bạc. Điều Franz kinh ngạc là không chỉ Tả luân nhãn mà Băng huyết kế giới hạn cũng đã biểu hiện trên người của Athena, khi con bé khóc cả người liền không tự chủ phát ra hàn khí làm những tỷ nữ trong phủ không ai dám bế vị tiểu thư này. Chỉ có Leona và Elena mới có đủ thực lực để bế Athena suốt cả ngày. Mặt khác Tả luân nhãn của Athena đã không còn xuất hiện nữa, đôi mắt con bé trở về trạng thái màu đen như Franz. Điều này theo Franz lý giải bởi vì quá tiêu hao chakra nên theo như ý muốn của Athena Tả luân nhãn liền không xuất hiện nữa. Một lần nữa đối với hệ thống Franz đưa lên ngón cái.

Ngày thứ ba Franz từ biệt Elena và Athena lên chiến mã tập kết binh sĩ tại cửa Tây pháo đài Bridge. Lần này hắn đưa đi toàn bộ chín vạn binh sĩ tại Bridge, trị an trong pháo đài hoàn toàn giao lại cho Ám bộ. Về mặt cường giả ngoài hai vị Thánh cấp trung kỳ từ Hùng Ưng quân đoàn Franz mang theo Tam trưởng lão, Alex và Tử thần. Nhị trưởng lão bởi vì thương thế chưa lành hẳn nên Franz quyết định để ông ở lại cùng Leona thủ vững pháo đài.

“Binh sĩ...”.

Franz thúc ngựa đi lên trước hô vang một tiếng, trường bào tím phát phơ trong gió, đôi mắt đen và sâu như đánh thẳng vào tâm khảm của mỗi người. Trong lòng mỗi binh sĩ Bridge Franz là chiến thắng, là lý tưởng là tín ngưỡng của bọn họ. Vì Franz họ chiến đấu, họ hi sinh mà không hề hối tiếc.

“Các ngươi là con dân của Ala đế quốc, là binh sĩ của Nikolai đại đế. Nhiệm vụ của các ngươi là canh giữ biên cương, giữ lấy quốc thổ, bảo vệ bình yên cho cho dân chúng đế quốc”.

Ngừng lại một chút Franz nói tiếp.

“Thế nhưng bây giờ quân địch lại chiếm giữ Etihad, các ngươi đã không làm tròn nhiệm vụ của một người quân nhân. Những chiến kỳ này các ngươi không xứng đáng được giương lên nữa, tất cả đều hạ xuống cho ta”.

Cận vệ đoàn nhanh chóng hạ xuống bốn lá quân kỳ, một của Ala đế quốc, một của gia tộc Bonaparte, một của Hùng Ưng quân đoàn và một của sư đoàn Tia Chóp. Toàn bộ binh sĩ đều cúi đầu im lặng. Tuy bọn họ thủ vững được Bridge, là một sự tự hào nhưng với quân nhân đế quốc thổ bị chiếm là một sỉ nhục lớn lao, chiến kỳ bị hạ xuống càng là một sự xúc phạm. Franz quan sát hết toàn bộ biểu cảm trên gương mặt binh sĩ mới nói.

“Vậy các ngươi có muốn theo ta đi đánh bại quân địch, giành lại Etihad, lấy lại vinh quang của một quân nhân, để chiến kỳ tiếp tục tung bay trên chiến trường hay không?”

“Có, có, có”.

Binh sĩ nhất tề hô to lên ba tiếng, uy thế lan xa, một cổ chính khí từ trong lòng mỗi binh sĩ bốc lên cao mà mọi dân chúng trong pháo đài đều có thể cảm nhận được. Bây giờ cả đám binh sĩ này đều là người điên rồi. Franz hài lòng lại hô lên.

“Tốt. Vậy hãy theo ta đánh đuổi địch nhân ra khỏi bờ cõi Ala, để lấy lại vinh quang của các ngươi, đừng mong sống sót trở về khi quốc thổ còn bóng quân thù. Ala muôn năm”.

“Ala muôn năm, Nikolai đại đế vạn tuế”.

“Vạn tuế, vạn tuế”.

Ngày đó sau này sử sách đã viết lại rằng: “Từ ngày hôm đó Lục Đạo thần bắt đầu dẫn dắt binh sĩ bước lên con đường thống nhất đại lục. Binh sĩ của Lục Đạo thần như một đám người điên sẵn sàng xông pha trận địa không chút do dự, địch nhân thấy họ liền khiếp đảm bỏ chạy mà không dám chống cự. Quân của Lục Đạo thần trở thành một đội quân bách chiến bách thắng mà mọi người đều gọi là Hồ Lang chi sư”.

-----Phân cách-----

Ta thẻ tên các nữ chính âm a luôn cuối cùng chỉ là ngẫu nhiên thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Đốt lương! lại đốt lương

Pháo đài Etihad vẫn là một cụm năm cứ điểm nằm trong dãy sơn mạch phía Tây Ala đế quốc, mười bốn vạn đại quân Tinh Hà chia ra đồn trú tại từng cứ điểm, mỗi tòa tiểu pháo đài là hai vạn binh sĩ còn lại sáu vạn binh sĩ đóng tại chủ pháo đài. Những tòa pháo đài biên cương thường được xây với một tòa pháo đài làm trung tâm chỉ huy và những tiểu pháo đài là vệ tinh xung quanh như một lá chắn cho chủ pháo đài, tránh khỏi việc đại quân bị cô lập trong một pháo đài. Ví dụ như Bridge thành cao, hào sâu là như vậy nhưng khi tuyến phòng thủ phía ngoài đã mất thì chỉ trụ vững được gần ba ngày.

Đại quân của Franz chỉ dùng một ngày đã đến được tiểu pháo đài phía đông của Etihad. Hắn không vội tấn công mà cho binh sĩ hạ trại các pháo đài một dặm. Công thành không chỉ là xua quân đội lên tấn công, nó còn liên quan đến nhiều thứ như vũ khí, vật tư, hậu cần, ... mọi thứ đều phải chuẩn bị đầy đủ cho cuộc chiến. Bên trong soái trường bây giờ bao gồm những nhân vật chủ chốt của quân đội bao gồm Franz, các tướng lĩnh Bridge, các tướng lĩnh Hùng Ưng quân đoàn và các cường giả Thánh cấp trong quân. Franz chờ các tướng lĩnh đều an vị liền nói.

“Hiện tại chúng ta có gần mười vạn binh sĩ, địch quân có đến mười bốn vạn. Bởi vì quân số của chúng ta không hề áp đảo được bọn chúng nên cường công pháo đài chỉ là điều viễn tưởng. Giả sử chúng ta có thể công hạ được Etihad thì cũng sẽ tổn thất nặng nề, điều đó không hề có lợi cho đế quốc bây giờ”.

Chúng tướng đều trầm mặc. Ai cũng hiểu tình thế hiện giờ của Ala, thù trong giặc ngoài, họ không có binh lực để tiêu hao cùng địch quân. Lật ra sa bàn Franz chỉ vào hai tòa tiểu pháo đài phía Tây và phía Nam Etihad nói.

“Thế nhưng chúng ta có một lợi thế đó là vật tư của địch tại Etihad đang rất thiếu thốn. Hiện tại vấn đề trước mắt của chúng ta không phải là hạ tiểu pháo đài trước mắt mà là hai tòa pháo đài này. Bởi vì rất gần với lãnh thổ Tỉnh Hà nên đây sẽ hai điểm tập kết vật tư chiến lược của địch quân. Vì thế chúng ta phải hạ hai tòa pháo đài này trước hoặc ít ra cũng phải phá hủy vật tư trong đó, không được để chúng được vận đến chủ pháo đài”.

Đại quân Tỉnh Hà sau hai lần bị đội kỵ binh do Geoffrey chỉ huy hai lần đốt cháy lương thảo, vật tư hiện tại hậu cần vô cùng khó khăn. Trận chiến tại Bridge cơ hồ đã tiêu hao toàn bộ số vật tư dự trữ trong đại quân, mặt khác việc duy trì lương thảo cho mười bốn vạn đại quân là điều không hề dễ dàng. Geoffrey nhìn vào sa bàn chân mày hơi nhíu lại nói.

“Thế nhưng chúng ta không thể bỏ qua tòa tiểu pháo đài này mà đánh hai tòa pháo đài kia, cũng không có thời gian để đi đường vòng. Đại quân di chuyển sẽ rất dễ bị phát hiện, địch nhân sẽ đề phòng chúng ta”.

Franz gật đầu nói.

“Đúng vậy, thế nhưng mục đích của chúng ta chỉ là phá hủy mà không phải là chiếm đóng. Đêm nay Salah, Karla, Gilliam, Natasha, Kasuo, Rose sẽ chia làm hai đội, mỗi đội dẫn theo một trăm binh sĩ ưu tú nhất trong Cận vệ đoàn sẽ bí mật vượt qua phía sau lưng địch chờ đợi địch tập kết xong vật tư liền phá hủy cho ta. Ngày mai đại quân sẽ tổ chức tấn công tòa pháo đài này đánh lạc hướng chú ý của địch nhân”.

Chiến thuật Franz vừa nói là một phần rất phổ biến trong “chiến tranh hiện đại” tại Địa Cầu. Tức là hai quân giao chiến thì các nhóm đặc nhiệm đã đi trước đến hậu phương của địch tổ chức quấy rối, phá hủy cơ sở vật chất của địch, thậm chí có thể thực hiện hành động “trảm thủ” khi cần thiết. Ở Việt Nam trong những năm trường kỳ kháng chiến của dân tộc đặc công là một thành phần không thể thiếu trong quân đội nhân dân Việt Nam, dù chỉ là những nhóm nhỏ người nhưng đã gây ra cho quân địch rất nhiều tổn thất.

-----Phân cách-----

Ngày hôm sau tại chủ pháo đài Etihad chiến báo liên tục đưa về tại phòng chỉ huy cho Jarod. Theo như chiến báo phát đến tám vạn quân Ala điên cuồng tấn công vào pháo đài. Nếu không phải có một vị Thánh cấp hậu kỳ và hai vị Thánh cấp sơ kỳ tọa trấn ắt hẳn pháo đài đã sớm thất thủ rồi. Đối với việc này Jarod cũng rất bất đắc dĩ, bởi vì phải phân quân cho năm tòa pháo đài lực lượng của hắn bị dàn mỏng ra, số lượng cường giả tọa trấn cũng ít đi, như hai tòa pháo đài phía sau hậu phương chỉ có một vị Thánh cấp cường giả tọa trấn mà thôi.

“Rize tướng quân, lương thực bao giờ sẽ được vận đến?”.

Jarod vừa xem qua sổ sách lương thực chỉ còn đủ cho binh sĩ ăn trong vòng hai ngày, vật tư ngoài trừ kho dự bị tại Etihad cũng đã không còn gì. Rize lão tướng quân nói.

“Bẩm điện hạ, theo như tin tức từ đế quốc đêm nay vật tư và lương thực sẽ được tập kết tại hai tòa pháo đài phía sau”.

“Tốt, truyền lệnh Javid hoàn thúc ngày mai hãy xuất lính một vạn binh sĩ hộ tống đám lương thực này về đi”.

Bị đốt lương hai lần Jarod không hề dám chủ quan như trước nữa, lần này đưa Javid đi hộ lương chẳng qua là giết gà dùng dao mổ trâu thôi.

Màn đêm buông xuống, cách tiểu pháo đài phía Tây Etihad vài trăm mét, ẩn nấp sau những tán cây rừng rậm rạp của dãy sơn mạch bạc ngàn của Ala là một nhóm người thân mặc áo vải màu tím, trên đầu mang một hộ ngạch in hình tia chớp màu vàng, đây chính là nhóm Cận vệ đoàn dẫn đầu là Karla, Natasha và Kasuo.

“Lính gác trên đầu thành tổng cộng có hai trăm người, hai canh giờ thì đổi gác một lần”.

Natasha sau một hồi quan sát khẽ thông báo lại cho Karla. Trong mỗi đội đột kích Franz đều phân phối một trong hai anh em Gilliam và Natasha đi theo bởi vì dựa vào Bạch nhãn, hai người họ là những thám báo không thể tuyệt vời hơn.

“Chị Karla, đoàn vận lương sắp tới rồi”.

Kasuo bỗng nhiên xuất hiện cũng nói. Lần hành động này lấy Karla làm chỉ huy, hai người bọn họ làm phụ trợ. Bên kia thì là do Salah chỉ huy. Karla suy tư một chút nói.

“Quan sát thử xem cường giả của bọn họ ở đâu?”.

Bạch nhãn của Natasha lại hướng về pháo đài, mạch máu hai bên thái dương căng ra hết mức có thể, cuối cùng cô lắc đầu nói.

“Chỉ thấy được một nguồn năng lượng lớn, nhưng tiếc là ở quá xa, không thể biết rõ được vị trí”.

Bạch nhãn có tầm quan sát rất rộng nhưng vẫn có giới hạn tùy theo sức mạnh của shinobi mà tăng lên. Natasha cảm nhận được tu vi của mình đã đến bình cảnh, chỉ cần một chút nữa đột phá Bạch nhãn tầm quan sát cũng phải tăng lên hàng cây số chứ không ít. Như Gilliam đã đột phá đến tinh anh thượng nhãn đã hoàn toàn có thể khiêu chiến một Thánh cấp cường giả rồi.

“Lát nữa các ngươi hãy làm thế này... thế này”.

...

Một canh giờ sau từ phía tây một đoàn vận lương khổng lồ chậm chậm tiến đến tiểu pháo đài. Ánh lửa của những binh sĩ hộ tống đi theo tạo thành một con đài xà uốn lượn nối dài xuyên phá cả màn đêm. Chỉ riêng việc đưa lương vào niêm cất cũng phải mất đến hai canh giờ, xong việc thì cũng đã nửa đêm.

Lúc này từng bóng đen trốn sau màn đêm lặng lẽ tiến sát lại pháo đài nằm xuống không hề nhúc nhích, màn đêm trở thành đồng minh tốt nhất của bọn họ lúc này. Binh lính trên đầu thành vẫn đi tuần tra mà không hề biết rằng Tử thần đang từ từ đến gần họ. Hai thân ảnh nhanh như sóc chạy dọc trên tường thành như trên đất bằng, không sai, họ chính là chạy mà không phải leo. Mọi địa hình đều không thể ngăn trở được shinobi.

“Phốc”.

“Phốc”.

Nhanh như chớp, không tiếng động hai thân ảnh đã tiêu diệt một tiểu đội tuần tra, thi thể đem vứt xuống đầu thành.

“Ảnh phân thân thuật”.

“Biến thân thuật”.

Hai thân ảnh nhanh chóng biến hóa thành một tiểu đội binh sĩ Tinh Hà đế quốc như lúc nãy như bình thường dần dần đi xuống cửa thành mà không ai hoài nghi.

“Đứng lại, các ngươi thuộc doanh nào? Đến đây làm gì?”.

Khi tiểu đội đến trước cửa thành liền bị một đội binh sĩ cản lại truy vấn. Binh sĩ đi tuần trên đầu thành chỉ có hai trăm người nhưng thủ ở cửa thành đã có đến một trung đội năm mươi người đứng canh giữ. Người không có phận sự thì không được tiếp cận cổng thành.

“Động thủ”.

“Bát quái lục thập tứ chương”.

“Hóa độn, Kasumi Enbu no justu”.

Từng phân thân lộ ra bản thể tung ra nhẫn thuật, đặc biệt là Kasuo, chỉ một nhẫn thuật phóng ra, cổng thành đã hóa thành một biển lửa tiêu diệt toàn bộ địch nhân.

“Quân địch tập kích, báo hiệu mau”.

Quân lính trên đầu thành phát hiện ra đám cháy liền hô lên. Natasha và Kasuo gạt đầu một cái liền mở ra cổng thành, bên ngoài Cận vệ đoàn dưới sự chỉ huy của Karla liền lao vào chiếm lấy cổng thành.

“Phân tán ra, đánh lạc hướng bọn chúng, sau mười lăm phút lập tức lui khỏi, hành động theo kế hoạch”.

“Rõ”.

Cận vệ đoàn nhận lệnh nhanh chóng chia ra từng tổp nhỏ chiến đấu. Natasha lúc này nhìn về phía xa nói.

“Chị Karla, có một Thánh cấp sơ kỳ đến”.

Karla chỉ gạt đầu rút ra Bạch Nha đao nói.

“Được rồi, giao cho ta, các ngươi đi đốt lương đi”.

“Rõ”.

“Bọn chuột nhắt cả gan dám đánh vào pháo đài”.

Một thân hình bay trên không trung tức giận nói. Karla khinh thường vung đao ra.

“Nói nhiều quá, Đoạn thủy”.

Một ánh sáng xanh lam rạch phá ngang màn đêm hướng thiên không chém tới. Vị Thánh cấp cường giả bây giờ mới nhận ra đối thủ của mình không hề tầm thường đại kiếm rút ra hướng lấy kiếm khí cứng chọi cứng.

“Ầm”.

Hai đợt kiếm khí chạm nhau nổ ầm một cái, không khí bị dồn nén, áp lực mơ hồ tạo ra hư ảnh. Thánh cấp cường giả kia lúc này mới nhìn đối thủ của mình là một người mặc quần áo kỳ lạ, trên mặt mang một chiếc mặt nạ hình chim mà hắn rất quen thuộc. Hắn đã từng chứng kiến người này giết chết một Kiếm thánh trung kỳ tại chiến trường Bridge. Vị Thánh cấp cường giả bỗng nhiên hơi rung mình một chút. Kiếm thánh trung kỳ còn bị tên này giết chết, hắn chỉ là Kiếm thánh sơ kỳ làm sao chống lại. Bỗng nhiên hắn quay người lại dưới sự ngỡ ngàng của Karla liền chạy đi mất.

Lúc này bên phía nam pháo đài cũng phát ra một tiếng nổ lớn, ánh lửa bùng lên sáng rực thiên không. Karla biết rằng Kasuo đã thành công liền hô lên một tiếng.

“Rút lui”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Lừa gạt

“Cái gì? Lương thảo, vật tư bị đốt cháy?”.

Vừa nghe binh sĩ báo cáo Jarod chỉ hô lên một tiếng rồi bất ngờ ngã xuống ghế, sắc mặt trắng không còn chút máu, hai mắt trợn trừng nhưng vô thần như một cái xác không hồn. Hai bên thân binh liền vội đỡ lấy hắn vuốt vuốt sau lưng chu lưng Thái tử điều hòa khí huyết.

“Rize tướng quân, chúng ta phải làm như thế nào đây?”.

Jarod hoàn hồn lại, trên mặt hồi lại một chút huyết sắc liền hướng Rize tướng quân thỉnh giáo. Rize cũng nhíu mày nhìn vào sa bàn, bên trên biểu hiện hai màu cờ đen, đỏ màu đen tượng trưng cho Tinh Hà đế quốc, màu đỏ là Ala đế quốc. Toàn bộ binh lực của Ala đế quốc đều tập trung tại tiểu pháo đài phía Đông, vậy hai chi quân đội đã đánh vào hai tòa pháo đài Tây, Nam là ở đâu? Như chợt nghĩ ra điều gì lão tướng quân hướng binh sĩ thám báo hỏi.

“Người nói rằng bọn hắn không chiếm thành mà rút lui ngay sau đó?”

“Đúng vậy thưa tướng quân. Quân địch tấn công chỉ trong mười lăm phút, cửa thành thất thủ, địch quân liền tràn vào đốt kho lương sau đó liền rút đi”.

Nghe binh sĩ báo cáo Rize liền a lên một tiếng như phát hiện ra điều gì. Jarod cũng liền nhìn sang lão tướng quân trong ánh mắt cũng như là có đáp án rồi nói.

“Binh lực của bọn hắn không quá đông, ta hoài nghi chỉ có một đội binh sĩ tổ chức tập kích mà thôi, số lượng không quá năm trăm người”.

Rize gật đầu đồng ý nói.

“Đúng vậy, chính vì vậy mà bọn họ không chiếm thành. Dù là bọn họ dùng lượng lớn quân đội chiếm lấy pháo đài thì khi đó họ lại rơi vào tình cảnh phân binh giống như chúng ta bây giờ”

Ngừng một chút Rize nói tiếp.

“Việc trước mắt của chúng ta là tiếp tục hướng đế quốc cầu viện, sau đó phải binh sĩ đến hai tòa pháo đài này truy quét hai đội tập kích này. Lão thần chắc chắn bọn hắn vẫn còn ở đó chờ đợi mai phục chúng ta. Mặt khác chúng ta phải tăng binh cho pháo đài phía Đông”.

Jarod gật đầu đồng ý lại hỏi.

“Vậy theo lão tướng quân ai dẫn viện quân đi là thích hợp nhất?”

“Theo lão thần Vương gia là cường giả tiệm cận Thần cấp, hành quân cẩn thận chính là một nhân tuyển không thể tốt hơn”.

Theo lời Rize, Jarod cử hai vạn binh sĩ đến hai pháo đài phía Tây và Nam truy quét Từ thân, Javid thì lãnh đạo ba vạn binh sĩ khác cứu viện pháo đài phía Đông, pháo đài phía Bắc cũng phân ra một đạo quân năm ngàn người chạy đến cứu viện. Thế nhưng Jarod không biết là hắn lại rơi vào một cái bẫy lớn hơn của Franz.

Chỉ nửa ngày sau khi Jarod ra lệnh, trên bàn của Franz liền có một phần báo cáo một đội viện binh từ chủ pháo đài cứu viện cho pháo đài phía Đông. Trên gương mặt Franz khẽ nở ra nụ cười đoán trước. Lý thuyết quân sự của Việt Nam đó là không bao giờ được phòng ngự bị động trên chiến trường. Về mặt chiến lược phải nắm quyền chủ động, tránh chỗ mạnh mà đánh chỗ yếu. Lúc này Franz hoàn toàn hiểu được điều đó. Hắn bao vây mà không tấn công pháo đài phía Đông mạnh mẽ là để tạo cho địch nhân một ảo giác rằng pháo đài phía Đông nguy cấp nhưng vẫn có thể cứu được dẫn dụ chủ pháo đài Etihad phải xuất quân. Như vậy hắn hoàn toàn có thể áp dụng chiến lược vây điểm đánh viện binh.

“Từ chủ pháo đài đến đây chỉ cần một ngày hành quân. Điểm thích hợp mai phục nhất chính là sơn cốc này. Thế nhưng thời gian chỉ còn hơn nửa ngày

chúng ta khó lòng có thể đặt phục binh. Nếu như tướng lĩnh địch là người cẩn thận chúng ta rất dễ dàng bị phát hiện”.

Geoffrey cũng hiểu được chiến lược của Franz, trong lòng không ngừng khâm phục. Để đối thủ có quân lực mạnh hơn xoay vòng vòng chỉ có thể bị động phòng thủ, dù là Duss cũng không thể làm được điều này huống chi là Geoffrey. Nghe Geoffrey nói Franz chỉ bật cười nói.

“Không, chúng ta không mai phục chỗ đó, mà là nơi này”.

Franz khề chỉ vào một thung lũng cách sơn cốc mà Geoffrey chọn không xa. Chỉ có điều nơi đây lúc trước xảy ra một trận hỏa hoạn, hai bên sườn núi đều không có một mầm cây làm sao có thể mai phục được. Nhìn rõ Geoffrey nghi vấn Franz cũng chỉ cười nhẹ nói.

“Yên tâm, Ta đã có cách”.

-----Phân cách-----

Trong sơn mạch phía Tây Ala, một đạo quân mặc giáp vàng nhịp nhàng nện từng bước chân trên sơn đạo, binh sĩ kết thành bốn hàng chậm rãi tiến về phía trước. Dẫn đầu đại quân một đội khinh kỵ thay nhau chạy về phía trước do thám, quan sát địa hình. Javid cũng cưỡi ngựa mà không bay trên thiên không. Hắn biết phía quân đội Ala có cường giả, cho đến hôm nay hắn vẫn nhớ một kiếm kia. Quá kinh khủng.

“Đây là đâu?”.

Javid nhìn xung quanh thung lũng đến một ngọn cây cũng không có, chỉ là đồi trọc, hai bên sườn đồi đầy những gốc cây bị đốt cháy đen trụi lụi, đất vàng bị nhiễm lên một tầng tro dày đặc. Thám báo bên cạnh cung kính trả lời.

“Bẩm Vương gia, đây là Diệp Thiên cốc, cây cối vốn rất nhiều, thế nhưng một năm trước xảy ra một trận cháy rừng nên cả thung lũng bị thiêu rụi, bây giờ chỉ còn lại đồi trọc”.

Javid gật đầu quan sát hai bên đường bỗng nhiên trong lòng có cảm giác lo lắng. Hắn mơ hồ thấy thung lũng này có điều bất thường, nhưng hai bên đồi trọc liền phủ định điều đó. Cho đến khi đại quân an toàn vượt qua được thung lũng Javid mới khẽ thở phào một hơi. Có lẽ là mình suy nghĩ nhiều.

“Vương gia, sơn cốc phía trước phát hiện rất nhiều quân mai phục”.

Một lúc sau thám báo trên người nhiễm đầy vết máu chạy về báo cáo. Tên thám báo trên người đầy vết thương, phía sau còn cầm một cây tên như cây trụ thu lôi hướng lên trời, thế nhưng hắn vẫn kiên trì chạy về thông báo với đại quân đủ thấy lòng dũng cảm của một thám báo chân chính.

“Mọi người khác đâu?”.

Javid đỡ lấy viên binh sĩ nói. Tên thám báo vừa nghe thấy liền khóc òa lên.

“Chết, chết hết rồi, chỉ còn một mình thuộc hạ trở về thông báo cho Vương gia”.

Ngừng một chút như nhớ lại chính sự thám báo nén lấy âm thanh thút thít nói tiếp.

“Bên trong sơn cốc có rất nhiều binh sĩ Ala, bọn thuộc hạ liều chết tiếp cận xem được có đến ít nhất sáu vạn binh sĩ được giấu trong sơn cốc đó. Thế nhưng bọn thuộc hạ ngay lập tức bị phát hiện và bị truy giết. Mấy anh em khác yểm hộ, chỉ còn một mình thuộc hạ chạy được về đây”.

Nói rồi hắn lại đau lòng khóc rống lên. Hai bên binh sĩ mắt cũng đỏ hoe. Tình chiến hữu trong quân sâu đậm vô cùng, thậm chí còn hơn cả anh em ruột. Một tiểu đội người chung sống bấy lâu dù một con ngựa đau thì cả tàu không ăn cỏ.

Javid đỡ lấy binh sĩ, gọi người đưa hắn về phía sau nghỉ ngơi. Mặt khác lại gọi một tên thám báo gửi tin về bản doanh chờ quyết định. Một lát sau có một thám báo lại chạy tới rõ ràng là từ chủ pháo đài chạy đến nơi.

“Bẩm Vương gia, Điện hạ nhận được tin báo sáu vạn binh sĩ Ala đã vòng sang pháo đài phía Đông đi về phía Tây, điện hạ lo lắng nên lệnh cho thuộc hạ mau chóng báo cho Vương gia biết tin”.

“Javid, chúng ta lại gặp lại rồi”.

Bất ngờ có một tiếng cười to từ trên trời vọng xuống. Javid ngược nhìn lên liền thấy một thân hình lo lớn, lưng cồng đại kiếm trôi nổi trên không. Người này không ai khác chính là Tam trưởng lão của gia tộc Bonaparte. Javid thấy Tam trưởng lão cũng vận đấu khí thân hình từ từ bay lên trời đứng đối diện với Tam trưởng lão liền hành lễ.

“Gặp qua tướng quân, không biết tướng quân đến đây có gì chỉ giáo?”.

Tam trưởng lão như cười mà không phải cười nói.

“Ta không đi ra chắc ngươi liền ra lệnh đốt sơn cốc cho cái thân già này chết cháy đi”.

Nghe Tam trưởng lão nói Javid khề gãi đầu, sắc mặt hơi xấu hổ. Đúng là vừa rồi hắn có nghĩ đến việc đốt cháy đại quân Ala mai phục bên trong sơn cốc. Không ngờ lại bị Tam trưởng lão đoán được. Tam trưởng lão cũng không để ý đến hắn nói.

“Tiểu tử, đừng nói ta không cảnh báo ngươi, đường này đi không thông rồi, đi đường khác đi”.

Javid cười khỏ nói.

“Tiểu tử cũng không muốn tham gia trận chiến này, thế nhưng lệnh vua khó trái. Thân ở trong quân theo lệnh chủ tướng, Javid được lệnh cứu viện pháo đài phía Đông, mong tướng quân nhường đường cho”.

Tam trưởng lão hừ lạnh một tiếng nói.

“Javid tiểu tử. Ngươi bây giờ có ba vạn binh sĩ, bên trong sơn cốc là sáu vạn binh sĩ. Dù không mai phục được ngươi nhưng ngươi có đủ tự tin đưa ba vạn đại quân này của ngươi đến được pháo đài phía đông. Nói tóm lại sáu vạn đại quân ta đóng định ở đây rồi. Ngươi có thể bay, có thể nhảy đường nào tùy ý. Riêng đường này không được. Đừng trách ta không cảnh báo”.

Nói rồi liền kiêu ngạo xoay người rồi đi để lại Javid cười khỏ không thôi. Đối với hai vị trưởng lão là ân nhân của hắn, cũng có thể coi như là một bậc trưởng bối, làm sao hắn có thể ra tay lưu lại Tam trưởng lão đây. Mặt khác ba vạn đại quân này cũng khó lòng xông qua sơn cốc rồi. Thế nhưng cảm chân sáu vạn đại quân Ala tại đây cơ hồ cũng không tệ.

Thế nhưng hắn làm sao biết vị trưởng bối đáng kính của hắn một đường bay đi thầm nói.

“Javid tiểu tử, đừng trách ta gạt ngươi, đây là chiến tranh”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Mai phục

Javid vô cùng phiền muộn, hắn không ham muốn quyền lực, chỉ một lòng chuyên tu võ đạo, thế nhưng thân là một thần tử của Tinh Hà đế quốc, dù đã là một cường giả nửa bước vào Thần cấp, thế nhưng hắn vẫn phải tuân lệnh của đại đế. Thế nhưng hết lần này đến lần khác hắn lại gặp phải hai vị trưởng lão nhà Bonaparte, là ân nhân của hắn, hắn phải làm sao cho phải chứ. Nên trong suốt cuộc chiến Javid đánh thì đánh nhưng chưa bao giờ dùng hết toàn lực. Chỉ khi chiến đấu với Nhị trưởng lão hắn mới vận dụng lực lượng xảo diệu đánh trọng thương Nhị trưởng lão mà không tổn thương đến tính mạng.

Hai vạn đại quân Tinh Hà đế quốc chậm rãi lui về phía sau, không khí đều là một mảnh âm đạm, không còn uy phong như lúc vừa mới xuất quân nữa. Javid thở dài một tiếng. Tuy hắn là một cường giả nhưng hắn không phải là một tướng quân giỏi, lòng hắn có quá nhiều vướng bận, lại không quyết đoán. Javid tự biết bản thân của mình nên trong quân vụ hắn không hề xen vào chỉ như thiên lôi sai đâu đánh đó.

“Vương gia, đã đến Diệp Thiên cốc rồi”.

“Ồ”.

Nghe binh lính báo cáo Javid lại khẽ nhíu mày, mí trái hơi giật giật như một dự cảm không lành. Hắn truyền lệnh.

“Toàn bộ binh sĩ cảnh giới, nhanh chóng vượt qua thung lũng”.

“Tuân lệnh”.

Binh sĩ hô lên một tiếng, thế nhưng Javid cảm nhận được bọn họ chủ quan. Đúng vậy, là chủ quan. Bên trong thung lũng đều là một mảnh điêu tàn, không có chỗ ẩn nấp, làm sao có thể mai phục được chứ. Trong đầu binh lính đều là một ý nghĩ như vậy, thế nhưng lệnh đã truyền xuống nên bọn họ cũng giả bộ cảnh giới một chút rồi chậm rãi tiến vào trong thung lũng.

Diệp Thiên cốc hai bên đồi trọc, cây cối cháy đen trụi, đất đai bị xói mòn, bạc màu nghiêm trọng, là một mảnh đất chim không thềm ia, yên ắng lạ thường. Đại quân Tinh Hà xếp một đội hình dài từ đi vào bên trong, bước chân không đồng đều trên con đường đất đá phát ra tiếng xạt, xạt. Ngoài ra không còn một thứ âm thanh gì khác. Javid cưỡi ngựa đi bên cạnh đại quân, tinh thần tỏa ra khắp thung lũng cảnh giới, dò xét, đảm bảo rằng sẽ không có phục binh mai phục. Bỗng nhiên hắn cảm nhận được một tia ma pháp liên biến sắc hô lên.

“Toàn quân phòng ngự”.

“Thủy độn, phượng thác chi thuật”.

Ầm, ầm

Từ đầu kia của thung lũng, một con sóng cao hơn năm mét bỗng nhiên xuất hiện lấy thế sét đánh đổ bộ vào đội hình của Tinh Hà binh sĩ. Binh lính Tinh Hà đế quốc biến sắc mặt vội vàng mở ra đầu khí đánh trụ lại với con sóng thần, con sóng tuy không gây nguy hiểm đến tính mạng cho họ nhưng đội hình

nghiêm chỉnh bị phá vỡ hoàn toàn, binh sĩ nằm la liệt dưới đất đánh rơi vũ khí, thân hình ướt nhẹp, trông giống như những khát cái ngoài đường hơn là binh sĩ trong quân.

Thế nhưng nguy hiểm nhất đối với bọn họ đó là trên trời, một đám hồng vân đang tụ tập lại ngày càng lớn, không khí tụ tập lại tạo ra áp lực thật khó chịu, rõ ràng có người đang sử dụng một ma pháp cường đại hóa hệ chuẩn bị tấn công họ.

“Không gian kiểm, phá không?”.

Javid cũng cảm nhận được hóa hệ nguyên tố tụ tập không lồ, nếu như để ma pháp này được phát ra đại quân của hắn chỉ còn nước toàn diệt. Javid vùng kiểm lên, một tia kiểm khí vô sắc không lồ phá tan thiên không đúng như cái tên của nó phóng lên trời xé tan đám hồng vân ra làm hai mảnh.

“Phốc, phốc”.

Hai bên sườn núi có thể nghe tiếng người bị trọng thương phun máu do bị ma pháp phản phệ, đám hồng vân nhạt dần, có vẻ bắt đầu tán đi. Đứng trên đỉnh núi Franz lắc đầu.

“Ma pháp sức phá hoại lớn hơn so với nhẫn thuật nhưng phát ra lại quá chậm”.

Một màn vừa rồi là ma pháp “lưu tinh hòa vũ” do một đội hai mươi trung cấp ma pháp sư liên hợp tạo thành, thế nhưng tốc độ thi pháp quả thực quá chậm, vừa mới hình thành hồng vân liền bị một kiểm của Javid chém đôi dẫn đến hơn nửa ma pháp sư bị phản phệ.

“Tấn công”.

“Giết”.

Lúc này hai bên sườn núi bỗng xuất hiện hàng loạt thân ảnh chui từ dưới đất lên phủ kín hai bên đồi trọc. Binh sĩ Ala đông như kiến từ dưới lòng đất chui lên, đưa tiễn quà mừng cho Tinh Hà binh sĩ là những trận mưa tên rợp trời trút lên đầu bọn hắn.

A, a,...

Binh sĩ Tinh Hà để quốc trùng tên kêu lên thảm thiết, không có đội hình, quân đội binh thường căn bản chỉ là cái bia ngắm cho cung tiễn thủ. Bị đánh bất ngờ nhất thời Tinh Hà đại quân bị tổn thương thảm trọng. Javid mắt như muốn nứt ra nhìn từng binh sĩ ngã xuống dưới làn mưa tên. Hắn nhìn thân ảnh đứng trên đồi kia, chính là người trẻ tuổi nhà Bonaparte đã phát ra một kiểm kinh thiên lúc trước. Javid phá không bay lên, cung tiễn đối với hắn không hề có uy hiếp, mũi tên vừa cách hắn nửa mét liền hóa thành bụi phấn.

Bay lên không trung nhìn xuống Javid mới phát hiện ra số lượng binh lính Ala không phải là một, hai vạn mà là tròn sáu vạn binh sĩ bao vây một cái thung lũng chỉ dài hai dặm vuông. Hai bên đồi trọc đầy rẫy những hố sâu được đào thành hình vuông, binh sĩ Ala chính là ẩn nấp bên dưới mà mai phục đại quân Tinh Hà để quốc.

“Làm sao có thể, không phải Ala chỉ có sáu vạn quân phía trước thôi sao? Tại sao lại có sáu vạn quân khác ở nơi này?”.

Javid không thể tin nói. Franz đứng trên đỉnh núi nhìn xuống chiến trường lạnh nhạt nói.

“Đơn giản là thám báo của ngươi chỉ là một phần thân của ta và ở sơn cốc kia không hề có một quân mai phục nào cả”.

Franz đã sớm giăng bẫy Javid, hắn đem sáu vạn quân dùng thổ động tạo ra những hang động lớn dưới lòng đất mai phục Tinh Hà đại quân, mặc khác lại dùng phân thân tiêu diệt thám báo của Tinh Hà để quốc rồi giả dạng truyền tin tức giả, lại nhờ Tam trưởng lão đi lừa gạt Javid. Ngay từ đầu hai vạn binh sĩ Tinh Hà để quốc đã xác định là không thể quay về.

“Vẫn còn cơ hội xoay chuyển. Không phải sao?”

Javid cũng không tức giận mà lạnh lùng nhìn Franz, trong ánh mắt tràn đầy chiến ý. Một kiểm ngày đó, hắn cảm nhận được thanh niên này chính là chìa khóa để mình bước vào Thần cấp. Franz lạnh nhạt đáp.

“Phụng bồi thôi”.

“Tốt”.

Hô lên một tiếng Javid liền không khách khí xuất chiêu. Không gian kiểm pháp biến ảo muôn phần. Gần như là thuận di Javid liền xuất hiện trước mặt Franz, đại kiểm đưa lên quá đầu chém xuống.

“Trảm”.

“Àm”.

Đất đá nổ tung, trên sườn núi để lại một vết cắt cơ hồ đem quả núi nhỏ cắt làm hai. Thế nhưng tuyệt nhiên không có thân ảnh của Franz.

“Lực lượng không gian quả nhiên huyền diệu”.

Franz đứng ở quả đồi đối diện cảm thán nói. Nếu không phải sớm đặt “phi lõi thần ấn” thì hắn phải đón đỡ một kiếm vừa rồi. Tuy Franz chắc chắn có thể đón đỡ được nhưng hắn biết lực lượng của Javid rất lớn, cứng đối cứng chỉ ăn lấy thiệt thòi.

“Không gian lực lượng?”.

Javid cũng kinh ngạc nhìn Franz, khi chém xuống hắn rõ ràng thấy được Franz trong chớp mắt biến mất và xuất hiện bên kia đồi, tốc độ còn nhanh hơn hẳn một phần ngàn giây. Đừng xem thường một biến số nhỏ như thế. Cường giả giao đấu tốc độ không thể dùng lẽ thường so sánh, chính vì vậy khi khiêu chiến cường giả, những nhân thuật dùng ẩn pháp đều tỏ vẻ thua thiệt rất nhiều.

“Chỉ giáo rồi”.

Franz rút ra Kusanagi vẽ ra một đường ánh trắng bạc, thế nhưng không giống như bình thường thân kiếm tỏa ra màu xanh trắng lõi điện mà tỏa ra màu đỏ vàng của hỏa diễm. Chakra chuyển hóa, thân kiếm như bùng cháy phát ra ngọn lửa mãnh liệt.

“Uchiha kiếm thuật hỏa phong”.

Franz nhún một cái bay lên không trung, Kusanagi rực sáng ánh lửa chém về phía Javid, năng lượng không ngoại phóng mà hóa thành nội liễm. Chakra gia cố lên thân kiếm không tăng tính sắc bén và tê liệt nhưng tạo thêm lực sát thương cho chiêu thức. Uchiha kiếm thuật hỏa phong chủ yếu là vận dụng hỏa hệ lực lượng, Franz dựa theo lý thuyết việc truyền chakra lõi hệ lên kusanagi thay bằng chakra hỏa hệ.

“Oanh”.

Javid cũng không tránh né mà cứng đối cứng, hỏa hệ chakra như đụng một bức tường vô hình bị cản lại phát ra một tiếng nổ mạnh mẽ. Franz ngay lập tức đạp chân trên không, cơ thể xoay ba trăm sáu mươi độ rơi xuống mặt đất, dư chấn từ hai chân truyền xuống tạo ra hàng loạt vết nứt trên mặt đất khô cằn.

“Không gian kiếm pháp, đoạn khí lưu”.

Kiểm khí vô sắc hướng Franz mà chém tới, lúc Franz định đón đỡ thì bỗng dừng kiếm khí biến mất, phía sau hắn không khí bỗng dừng bị cắt ra làm hai, một cổ đầu khí khổng lồ hướng lưng của Franz đập đến.

“Ầm”.

Đầu khí va chạm vào Franz phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa, bụi đất bay lên mù mịt. Kiếm chiêu trúng đích nhưng trên mặt Javid đầy vẻ ngưng trọng. Hắn cảm nhận được bên trong đám bụi kia đang phát ra từng trận năng lượng cường đại.

Bụi mù dần dần tán đi, quả nhiên Franz vẫn đứng sừng sững nơi đó. Nhưng bao quanh hắn là một lồng ngực Susanoo màu vàng chói mắt. Tuy hắn không bị tổn thương thế nhưng sau lưng Susanoo đã bị phá vỡ một khối. Lực phòng ngự của Susanoo theo sức mạnh của hắn mà tăng lên, bây giờ có thể gọi là phòng ngự siêu cường, thế nhưng Javid chỉ một kiếm cũng đã có thể hơi phá vỡ được phòng ngự sơ cấp của Susanoo đủ thấy Javid đối với kiếm đạo rất có thiên phú.

Như vậy không phải nói rằng kiếm pháp của Franz không bằng Javid, thứ nhất chủ tu của Franz không phải là kiếm đạo mà là nhân thuật, thứ hai là Franz không biết bay, trong khoảnh khắc giao chiến hắn chỉ có thể tung ra nhiều đòn nhất có thể, nếu đối phương quá mạnh mẽ chỉ có thể lựa chọn rút lui mà mất đi thế công. Trường hợp này đúng với Javid. Khi Franz rơi xuống, Javid liền có thời cơ phóng ra chiêu thức làm Franz ăn thiệt thòi lớn.

“Đúng là kiếm đạo ta không bằng ngươi. Thế nhưng ngươi không thể đánh bại được ta”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Luân hồi nhãn rinnegan

“Đúng là kiếm đạo ta không bằng ngươi. Thế nhưng ngươi không thể đánh bại được ta”.

Susanoo tán đi Franz như tức khắc xuất hiện trước mặt Javid, Kusanagi khí thế bài sơn đảo hải chém ra, hỏa hệ biến chuyển thành lõi điện vẽ ra một ánh sáng trắng chém đầu Javid.

“Cách không”.

Javid cũng gầm lên một tiếng, đầu khí ngoại phóng, không gian đông cứng tạo thành một bức tường vô hình chắn trước người hắn, trường kiếm trong tay xoay ngược một vòng đâm đến Franz. Nếu cứ tiếp tục như thế trường kiếm sẽ đâm vào thân thể Franz mà Kusanagi cũng sẽ phá tan kết giới chém đến Javid. Thế nhưng trong chớp mắt Franz tay trái vút ra một thanh kunai về phía sau Javid.

“Phi lời thần thuật”.

Chóp giạt.

Franz xuất hiện phía sau Javid, Kusanagi sáng lên từng tia lời điện phát tiếng rít rít như hàng ngàn con chim cùng lúc hót vang.

“Thiên điều kiếm”.

Thiên điều kiếm, nhẫn thuật cấp A, gia trì một lượng chakra hệ lôi trên thân kiếm nâng cao lực xuyên thấu đồng thời làm tê liệt đối phương nếu trúng đòn. Mắt thấy “Thiên điều kiếm” lao đến ánh mắt Javid đột chuyển, trường kiếm lao tới cũng không thu về mà vận dụng đầu khí một kiếm chém tới.

Rẹt.

Như một tiếng sấm nổ, “Thiên điều kiếm” cũng không có chém trúng Javid, thân hình của hắn trong phút chốc đó bỗng nhiên thuần di đến một vị trí cách đó không xa. Javid cũng không dừng lại trường kiếm quét ra một vòng bán nguyệt.

“Đột phá không gian, trăm long chi kiếm”.

“Ngâm”.

Một tiếng rỗng ngâm gào lên, một con cự long ngay lập tức xuất hiện bay lên thiên không tỏa ra uy áp vô hạn. Cự long nhìn xuống Franz phía dưới trong đôi mắt tràn ngập sự khinh thường như Franz chỉ là một con kiến hôi nhỏ bé.

“Gao”.

Cự long gầm lên một tiếng đúng theo nghĩa đen xuyên phá không gian lao xuống, miệng máu hướng Franz đầu cán tới. Tả luân nhãn của Franz chuyển thành trạng thái Vạn hoa đồng lạnh lùng nhìn cự long đang lao xuống, hai tay hắn cũng không dừng lại kết liên hai ấn.

Rít, rít, rít.

Tiếng chim hót lại vang lên, “Thiên điều” hiện ra trong lòng bàn tay trái của Franz, hai chân hắn phát lực tung người lên hướng miệng máu của cự long mà lao đến.

“Lôi độn, Thiên điều”.

Rít, rít, âm.

Cự long cảm thấy nguy hiểm muốn làm ra động tác né tránh nhưng đã muộn, Franz cầm lấy “Thiên điều” lao vào trong miệng cự long đâm xuyên thân thể nó. Cự long gầm lên một tiếng thảm thiết bắt đầu mờ nhạt dần. Thiên điều rực sáng trong bụng nó, lõi hệ nguyên tố phát ra điện cuồng tàn phá đánh một tiếng nổ lớn giữa thiên không. Năng lượng cự long bạo tạc làm trời đất bỗng nhiên tối sầm lại, mây đen kéo đến che khuất mặt trời báo hiệu một cơn mưa giông sắp đến.

Javid kinh hãi, không ngờ sức mạnh của thanh niên trước mắt lại lớn đến như vậy. Phải biết rằng dù là Nhị trưởng lão muốn chống đỡ “trăm long chi kiếm” cũng là một vấn đề không đơn giản, thế nhưng Franz lại chỉ dùng một chiêu thức làm cự long bạo tạc nổ tung. Muốn như thế thì phải dùng bao nhiêu sức mạnh? Hắn đã đạt đến Thần cấp sao? Javid cũng không dám tin tưởng.

Franz nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất, hơi thở hơi gấp, trong lòng bàn tay trái bởi vì ma sát với năng lượng chakra mà bị cắt ra một mớ huyết nhục. Sức mạnh của Thánh cấp đỉnh phong nửa bước thần cấp quả nhiên cường đại, huống chi người đó lại là Javid, một vũ sĩ.

Hai người giao đấu còn chưa được nửa canh giờ, nhịp độ vô cùng nhanh chóng, dường như chỉ giao thủ trong chớp mắt liền tách ra. Cả hai đều có được lực lượng không gian nên muốn đánh trúng đối phương là một vấn đề lớn. Lực lượng không gian đối với mọi cấp cường giả luôn là điều bí ẩn, lực lượng không gian vô cùng cường đại nếu không người ta đã chẳng kiên kỵ không gian hệ ma pháp sư như thế.

“Quyết một chiêu cuối đi”.

Javid khẽ nói, trường kiếm thu về súc thể. Bên kia Franz đôi mắt trạng thái vạn hoa đồng chợt mở lớn, khung xương Susanoo bắt đầu mọc ra bao bọc lấy hắn, rồi xuất hiện da thịt, cuối cùng là Susanoo toàn thân thể màu vàng óng, hai cánh mờ nhạt phía sau khẽ vẫy vẫy nâng cơ thể không lồ bay lên trời ngang bằng với Javid, bốn cánh tay khẽ mở ra cầm lấy khiên Yata, kiếm Totsuka và hồ lô.

“Xuyên phá không gian”.

“Phong ấn”.

Hai người cùng một lúc phát ra chiêu thức cường đại nhất của mình. Lần này “Xuyên phá không gian” của Javid là sử dụng toàn lực, kiếm khí vô sắc phát ra tiếng rít gào, nơi nó đi qua không gian liền bị xé mở lộ ra hỗn độn kéo một đường dài phóng đến Franz. Mà Susanoo theo tiếng gầm của Franz đôi mắt liền sáng lên, kiếm Totsuka rời vỏ phóng đi kéo một đoàn lửa phong ấn phóng đến Javid. Nếu Javid chạm phải ngọn lửa này sẽ bị phong ấn vào hồ lô không thể nghỉ ngơi.

“Cái gì?”

Javid bỗng sững sờ, hai luồng kiếm khí không hề chạm vào nhau mà là đi qua như hai đường thẳng song song không bao giờ gặp mặt. Bên kia Susanoo đã dự liệu trước, thân thể trầm xuống, hai cánh tay cơ bắp cầm lấy gương Yafa đón đỡ lấy “Xuyên phá không gian của” Javid.

“Àm”.

Lần này tiếng nổ còn lớn hơn cả toàn bộ cuộc chiến cộng lại, không gian bị xé ra thành lỗ to lỗ nhỏ khắp mọi nơi, không ít binh sĩ xấu số bị cuốn vào không gian loạn lưu liên bị xé thành mảnh nhỏ.

Bụi mờ tán đi, thân hình khổng lồ của Susanoo hiện rõ ra phát ra ánh sáng hoàng kim chói lọi. Gương Yata hoàn hảo đón đỡ một kích của Javid mà không tổn hao gì. Thế nhưng bên trong lồng ngực Susanoo, đôi Tả luân nhãn vẫn không hề giải trừ trạng thái đề phòng mà lạnh lùng nhìn về phía trước. Javid vẫn còn trụ vững ở đó, thế nhưng thân thể hơi lung lay, miệng còn có một tia tơ máu, rõ ràng đã bị thương. Mà trước người Javid là một lão giả râu tóc đều bạc trắng, trên người mặc một bộ áo vải mộc mạc cầm trường kiếm đứng đó. Rõ ràng một kiếm của Susanoo đã bị ông lão này đón xuống. Franz phun ra một tiếng.

“Thần cấp cường giả”.

Không sai, lão giả này chính là người luôn túc trực bên cạnh Jarod. Ban đầu hắn cảm nhận được khí thế của Javid từ từ dâng lên, sau đó lại thêm một khí tức càng mãnh liệt hơn rất nhiều ập đến nên hắn vội vã xé tan không gian chạy đến cứu được Javid một mạng. Lão giả nói.

“Thực lực của ngươi đã ngang chuẩn Thần cấp, theo quy tắc của đại lục ngươi không được tham dự vào chiến tranh thông thường”.

“Con mắt nào của ngươi thấy ta đạt đến Thần cấp. Thậm chí ta còn chưa biết bay nha. Con có thể ăn bậy nhưng không thể nói bậy, cẩn thận ta cho ngươi rơi đầy đất”.

Franz bĩu môi vô sĩ nói. Hắn chưa biết bay chứng tỏ hắn vẫn dưới Thánh cấp, dù hắn có đồ sắt cả một thành cũng chẳng ai bắt bẻ được, đó chính là lỗ hổng của quy tắc. Bởi vì công pháp tu luyện khác nhau mà khả năng và cách thức chiến đấu khác nhau. Quy tắc cũng không thể ràng buộc được tất cả cường giả.

“Ta không muốn đôi co với ngươi, bây giờ một là ngươi rút quân, hai là ta sẽ lưu ngươi lại đây”.

Lão giả không để ý Franz đang cố ý chọc giận hắn. Đến cảnh giới như hắn tinh thần đã vô cùng vững chãi, muốn khiêu khích cũng là một chuyện khó khăn. Franz nhú đôi mày rậm lại nói.

“Ta chọn đường thứ ba là lưu tất cả các ngươi lại đây”.

“Amaterasu”.

Ngon lửa đen bùng cháy lên phóng thẳng đến lão giả, thế nhưng chỉ một khắc trước khi chạm được lão không gian bỗng nhiên biến đổi. Tất cả mọi người biến mất mà Amaterasu cũng biến mất theo. Trong lòng Franz trầm xuống, hắn biết đã rơi vào lĩnh vực của đôi phương. Bên trong lĩnh vực thực lực của Thần cấp cường giả tăng ít nhất gấp đôi.

“Giờ ngươi vẫn có thể lựa chọn lại”.

Tiếng nói của lão giả vang vọng khắp không gian không thể tìm ra phương hướng. Tả luân nhãn mở to ra quan sát hòng tìm điểm mờ của lĩnh vực, thế nhưng tuyệt nhiên không phát hiện ra được gì. Tả luân nhãn có thể nhìn thấu mọi loại ảo thuật, thế nhưng lĩnh vực không phải là ảo thuật mà là một không gian độc lập, không gian thuộc về Thần cấp cường giả.

“Ta vẫn chọn đường thứ ba”.

Franz mở Tả luân nhãn đề phòng ở trạng thái cao nhất trầm trọng nói. Chỉ nghe lão giả thở dài một tiếng.

“Vậy thì ta buộc phải phế ngươi”.

Vừa dứt lời từ trên thiên không một thanh kiếm khổng lồ bỗng nhiên giáng xuống xuống đầu. Cự kiếm ma sát với không khí tỏa ra từng đoàn hỏa diễm như một viên thiên thạch rơi xuống. Kiếm chưa tới nhưng uy áp đã khóa chặt lấy Franz không cho hắn chuyển động.

“Quân Phối kết giới”.

Àm

Như thiên thạch va vào trái đất, cự kiếm đâm vào kết giới phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa, không gian như bị bẻ gãy, bằng mắt thường có thể thấy từng gợn sóng uốn lượn lấy Franz làm trung tâm lan tỏa ra toàn bộ đất đai trong bán kính hai dặm. Cự kiếm tan đi mà Quân Phối kết giới cũng biến mất, tất cả để lại chỉ là mặt đất bị xói tung, cây cối đổ ngã. Franz vẫn đứng sừng sững ở đó không hề sức mẻ. Lão giả kinh ngạc ồ lên một tiếng.

“Ồ, lại có thể chịu được một kiếm của ta, vậy thử đón lấy chiêu tiếp theo đi. Vô ảnh kiếm”.

Không có chuyện gì xảy ra nhưng đôi mắt Franz ngày càng ngưng trọng. Vô ảnh kiếm, vô hình nhưng hữu hình, thực mà hư, bằng mắt thường liền không thể thấy rõ ràng được trong không gian đang có hàng trăm thanh tể kiếm chỉ chờ Franz sơ hở mà phóng tới.

“Vụt”, “keng”.

Tuy không thấy được vô ảnh kiếm nhưng khi vô ảnh kiếm di chuyển bằng vào cảm giác Franz cũng có thể đoán ra đại khái phương hướng mà phòng thủ bị động. Tả luân nhãn phán đoán quỹ tích của những thanh tể kiếm giúp Franz có những phương án tốt nhất. Thế nhưng tể kiếm thực sự nhiều lắm, tốc độ càng tăng nhanh, chỉ trong vòng mười lăm phút trên người Franz đã có bốn đạo vết thương.

“Cút đi cho ta”.

Quân Phối quét một cái, trong không khí có thể nghe được tiếng kim loại va chạm, Quân Phối hơi bị cản trở một thoáng liền đánh bay vài chục thanh tể kiếm. Thế nhưng cùng lúc đó ba hướng khác tể kiếm liền triển khai công kích hấn, toàn bộ phương vị đều bị nhận đến công kích, không có chỗ tránh né.

“Susanoo”.

Ầm, ầm, ầm

Susanoo hiện thân, gương Yata liền làm ngay động tác phòng thủ đón đỡ lấy tể kiếm tấn công. Đối mặt với chiến thuật bí ối này Franz rất uất ức, luận về lực công kích hấn không thua kém Thần cấp cường giả, nhưng rơi vào trong lĩnh vực hấn như bị nhốt vào một cái chuồng bị người ta đề đầu mà đánh. Thực không cam lòng.

“Tiến vào hệ thống”.

“Chào mừng ký chủ tiến vào Nhấn giá hệ thống”.

Franz vừa bước vào đại sảnh hệ thống liền vang lên tiếng chào mừng như mọi khi. Franz cũng không để ý nhiều nói.

“Ta nhớ rằng ta vẫn còn một lượt quay thưởng đúng không?”.

“Đúng vậy thưa ký chủ. Hoàn thành nhiệm vụ giải cứu gia tộc ban thưởng 50000 exp, 10000 bạc, phiếu quay thưởng một lần, đã tiếp nhận mời ký chủ kiểm tra”.

“Tốt, sử dụng phiếu quay thưởng”.

Không gian liền thay đổi hiện ra một bàn xoay với các ô thưởng. Lần này vật phẩm lại thay đổi một lần thế nhưng Franz vẫn thấy những cái tên quen thuộc như Mộc độn, đại ngọc la toàn hoàn, thuật sexy,... cũng có vài phần thưởng mới như quái lực quyền hay một mắt Rinnegan.

“Cái gì là một mắt Rinnegan?”.

Franz tò mò hỏi, nhưng trong đầu hấn liền hiện ra khuôn mặt của Sasuke, một mắt là Tả luân nhãn, một mắt là Rinnegan. Quả nhiên hệ thống liền nói.

“Một mắt Rinnegan là Luân Hồi nhãn kết hợp với Tả Luân nhãn được Lục đạo tiên nhân hỗ trợ mở ra. Sở hữu đồng thời khả năng của hai loại đồng thuật. Tuy nhiên chỉ có một bên mắt là sở hữu mà thôi”.

“Được rồi, bắt đầu quay thưởng đi”.

Các ô thưởng tới lại, bàn xoay bắt đầu xoay tít lên đến tốc độ giới hạn, từng vòng, từng vòng, phần thưởng cũng lần lượt chạy qua mấy lần. Một lúc sau tốc độ bàn xoay đạt đến giới hạn bắt đầu giảm tốc độ lại dần dần vào đến hồi cuối.

“Không muốn là thuật sexy”.

Trong các phần thưởng Franz không mong muốn nhất tất nhiên là nhãn thuật này rồi. Đơn giản, thực dụng, cường đại và...bựa đó chính là miêu tả cho nhãn thuật này. Dù nó có tốt nhưng Franz cũng không có mặt dày như Naruto mà dùng đến.

“Đinh, đạt được một mắt Rinnegan”.

“Ha ha, hệ thống quả nhiên đối tốt với ta, ta yêu người chết mắt”.

Franz như kẻ điên phá lên cười ha ha. Cũng may không gian chỉ có mình hấn vào được nếu không người ta đã cho hấn vào bệnh viện tâm thần.

“Rời khỏi hệ thống”.

Franz ở trong hệ thống gần nửa canh giờ thế nhưng bên ngoài cũng chỉ là trong tích tắc, dưới sự bảo hộ của Susanoo, dù tể kiếm có cường đại nhưng cũng không thể xuyên thủng được hàng phòng ngự của Franz. Đứng bên trong ngực Susanoo Franz mở mắt ra, mắt trái là Tả luân nhãn, mắt phải là Luân Hồi nhãn Rinnegan. Rinnegan sở hữu một màu tím huyền bí, có các vòng tròn tượng trưng cho vòng tròn luân hồi, bởi vì dung nhập với Tả luân nhãn nên có thêm sáu câu ngọc trên các vòng tròn đó tượng trưng cho lục đạo trong vương quốc của sự sống và cái chết theo quan niệm của Phật giáo Nhật Bản:

Quý, mà đối, động vật, người, atula và thiên đường.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Chiến dịch kết thúc

“Oanh”.

Franz cảm nhận được một nguồn chakra vô cùng lớn như nước lũ tiến vào cơ thể mình. Thân thể hắn nhẹ bẫng như thoát thai hoá cốt, một cảm giác mà hắn chưa từng cảm thấy được trước đây. Trước khi thức tỉnh Rinnegan Franz là dưới Thần cấp vô địch nhưng bây giờ hắn biết hắn đã bước vào Thần cấp. Luân Hồi chi nhãn – đôi mắt của Thần, chừng không vạn vật luân hồi.

Bên trong lĩnh vực lão giả Thần cấp cảm thấy một luồng uy áp từ thiếu niên phóng ra. Đúng, chính là từ con mắt phải kia, nó không màu đỏ nữa mà đã là một màu tím yếu dị. Từ khi tức tóa ra lão giả có thể cảm nhận được uy hiếp từ con mắt đó, ánh mắt như có thể nhìn thấu tất cả mọi vật trên đời. Kể từ khi tấn chức Thần cấp lão chưa khi nào cảm nhận được sự uy hiếp to lớn đến như vậy. Thậm chí từ trong lòng bỗng nảy sinh ra một ý nghĩ muốn chạy trốn.

“Ta lại không tin tà, vô ảnh chi kiếm”.

Theo tiếng quát của lão giả, “vô ảnh kiếm” một lần nữa tập hợp, khí thế còn vượt quá lúc trước cả chục lần, tể kiếm ít đi, nhưng uy lực đại tăng, lão tin rằng mình có thể phá hủy được lớp phòng ngự của thanh niên trước mặt. Thế nhưng đời không như là mơ. Franz khẽ nhắm lại Tả luân nhãn ở mắt trái, dưới mắt phải Luân Hồi nhãn “vô ảnh kiếm” hiện rõ thực thể, mọi góc độ quý tích tấn công đều bị Franz nắm lấy, hắn dang hai tay ra thầm nói.

“Thần la thiên chinh”.

Ầm

Từ cơ thể Franz phát ra một nguồn năng lượng âm lãnh xoay tròn rồi như một vụ nổ bom nguyên tử lấy hắn làm trung tâm lan tỏa ra, “vô ảnh kiếm” bị hắn đánh nát bấy, không gian lĩnh vực lung lay bị xé rách ra nhiều chỗ. Franz rõ ràng nghe được một tiếng phốc phun máu của lão giả, lĩnh vực liên kết chặt chẽ với Thần cấp cường giả hắn nhiên lần này lão giả đã bị thương không nhẹ.

“Làm sao có thể? Vừa rồi là cái gì?”

Lão giả kinh hô một tiếng, phải biết rằng vừa rồi “vô ảnh kiếm” không đến một ngàn cũng có tám trăm chi, uy lực của mỗi tể kiếm đều không thua một Thánh cấp đỉnh phong toàn kích một lực, dù là Thần cấp cường giả cũng không gián đón đỡ trực tiếp, ấy vậy mà trước mắt “vô ảnh kiếm” như tan thành không khí vậy. Phòng thủ toàn diện sao?

Thế nhưng lão giả cũng không biết Franz bây giờ trong lòng rất lo lắng. Vừa rồi đặc ý quá liền dùng ra “Thần la thiên chinh” mà quên mất rằng “Thần la thiên chinh” cool down năm giây, trong thời gian này hắn sẽ không dùng được thuật gì nữa. Kế thừa sức mạnh của Luân Hồi nhãn Franz nhận được ba loại nhãn thuật gồm:

Địa bộc thiên tinh: Ngưng tụ một lượng chakra lớn ký chủ tạo thành một lực hấp dẫn cuốn mọi thứ trong phạm vi một dặm trở thành một thiên thạch có thể dễ nổt hoặc tấn công đôi phương.

Thần la thiên chinh, lực hút toàn năng: Điều khiển trọng lực của hành tinh, có thể hút hoặc đẩy mọi vật cộng thêm sức phá hủy nghiền ép có thể chống đỡ được tất cả các đòn tấn công vật lý và ma pháp. Nếu lực lượng chiêu thức quá lớn skill sẽ vô dụng. Cool down năm giây, trong thời gian này các nhãn thuật khác đều bị phong ấn.

Cửu long ấn chú: Triệu hồi Di ma thần tượng để phong ấn vĩ thú.

Năm giây qua đi Franz thở phào nhẹ nhõm. Nhãn thuật cường đại nhưng khuyết điểm cũng quá lớn, dừng nghĩ năm giây là rất ít thực tế mà nói trong Thần cấp giao thủ một giây cũng là quá nhiều rồi. Xem ra nhãn thuật này vẫn là hay ít dùng một chút.

“Xuất hiện đi lão giả, ta đã đã phát hiện ra ngươi rồi, không cần trốn đâu”.

Nghe Franz nói lão giả vẫn tồn tại một sự nghi ngờ, lão rất tự tin với lĩnh vực của mình, trong lĩnh vực lão không tin một ai đó có thể phát hiện ra mình, nói cách khác bước vào lĩnh vực lão đứng ở thế bất bại, chỉ cần không bị phát hiện lão sẽ không bị đánh bại. Lĩnh vực của lão cường đại chính là bản thân, những sự lĩnh ngộ khác cũng phải chờ thời gian chậm chậm tích lũy mới được.

“Thanh niên, ngươi rất mạnh, có thể ta không làm gì được ngươi, nhưng vậy nhốt ngươi tại đây một ngày cũng có thể, khi đó Javid có thể đưa đại quân rút về an toàn rồi”.

Tiếng nói của lão già vẫn vang vọng bốn phía, không thể xác định được là từ nơi nào phát ra, hơn nữa âm thanh mang theo một áp lực vô hình có thể khuấy rối tinh thần của người khác rất khó chịu. Franz chỉ nhẹ nhàng cười nói.

“Thật không?”

“Hỏa độn, trụ long chi thuật”.

Âm

Một con hỏa long phá địa thẳng thiên phóng thẳng lên trên cao phá nát cả bầu trời, bỗng nhiên giữa không gian trống không một thân ảnh liền chật vật phóng ra. Với Luân Hồi nhãn Franz sớm đã phát hiện ra lão già ở phía trên mình. Lão già ẩn thân nhưng không có nghĩa là không tồn tại vật chất, lão chỉ trở nên vô hình mà thôi. Nếu bị hỏa long đánh trúng ít nhất lão cũng bị mất một lớp da.

“Làm sao ngươi có thể phát hiện được ta?”.

Lão già kinh sợ hô lên. Lão không nghĩ con hỏa long vừa rồi là Franz may mắn đánh trúng lão, không gian rộng như thế, dễ đánh trúng lắm sao? Nên giải thích duy nhất đó là thanh niên này có thể phát hiện ra lão trong lĩnh vực. Franz lại mở ra Tả luân nhãn ở mắt trái cười lạnh.

“Điều đó không quan trọng, quan trọng là lĩnh vực của ngươi đã có thể biến mất được rồi”.

“Susanoo, Amaterasu”.

Susanoo toàn thân hiện ra, một ngọn lửa màu đen điên cuồng phóng ra đốt cháy không gian, Amaterasu lần này không phải do Tả luân nhãn phát ra mà chính là do con mắt luân hồi có sáu câu ngọn bên phải phát ra, ngọn lửa địa ngục có thể đốt cháy tất cả mọi thứ. Nếu là không gian Thiên đạo bên ngoài Amaterasu không thể đốt được quy tắc của nó, thế nhưng lĩnh vực chỉ là không gian nhân đạo do Thần cấp cường giả tạo ra, quy tắc của nó vốn rất mong manh nên dễ dàng bị Franz đốt cháy.

Thực tế mà nói trên đại lục bấy giờ chỉ có duy nhất Franz hiểu được ý nghĩa của lĩnh vực là gì. Theo như câu chuyện của sư phụ Phara hay còn gọi là Sáng Chế thần Franz hiểu được Thần cấp cường giả có thể tạm coi như là một quỷ thần, họ hiểu được một ít Thiên đạo quy tắc và sáng tạo ra lĩnh vực. Và không gian lĩnh vực là cơ sở cho con đường thành chân Thần của họ. Thần không tồn tại thực tế mà tồn tại ở chính không gian mình tạo ra. Không gian còn tồn tại thì Thần còn tồn tại và vĩnh cửu. Khoan đã, nếu nói như vậy thì Tử Lam tinh cầu vẫn còn tồn tại, vậy thì Sáng Chế thần đáng ra cũng phải còn tồn tại? Quên đi, đánh trước nói sau.

“Làm sao có thể?”

Âm

Thế giới bên ngoài dưới sự dẫn dắt của Javid đại quân Tinh Hà đế quốc thiệt hại gần một nửa đã chuẩn bị phá vòng vây thành công. Thế nhưng bỗng nhiên thiên địa phát ra một tiếng nổ như một trái bom nguyên tử rớt xuống đầu mọi người, không gian bỗng chốc vỡ ra như thủy tinh rơi xuống mặt đất để lại những lỗ hổng hỗn độn đen ngòm. Trên bầu trời hiện ra hai bóng người nhưng bỗng nhiên một thân hình dần dần trụ lại.

“Thần cung phụng”.

Thực lực cao nhất Javid liền phát hiện ra người rơi xuống chính là Thần cấp cường giả bên mình vội vàng bay lên cao đón lấy. Chỉ thấy lão già đôi mắt nhắm nghiền, thất khiếu chảy ra máu tươi có vẻ như đã bị trọng thương vô cùng nặng.

Franz nhẹ nhàng đáp xuống đất nhưng trong lòng lại bức bối vô cùng. Hắn hiện tại giống như Sasuke trong anime vậy, sức mạnh đã đạt đến Thần cấp nhưng vẫn không thể bay. Xem ra phải sớm học Tiên thuật sớm ngày trở thành Lục đạo mới có thể bay được. Nhìn thấy Javid đã đỡ lấy lão già Franz trầm giọng nói.

“Javid, đầu hàng đi các ngươi không thể chống lại được ta”.

“Franz, tuy hôm nay ngươi có thể đánh bại được ta nhưng muốn bắt bọn ta cũng không phải dễ dàng, nên nhớ ta cũng có lực lượng không gian”.

“Phá không”.

Vừa dứt lời Javid liền chém ra một kiếm phá không, thân hình ngay tức khắc dịch chuyển đến một vị trí xa. Hắn không chọn lựa xé ra không gian tạo lối đi bởi vì sợ hãi Franz có thể theo đường hầm không gian đuổi theo, chính vì vậy mà Javid lựa chọn tiêu hao đầu khí để dịch chuyển từng đoạn ngắn hi vọng dựa vào tốc độ và sự ảo diệu của dịch chuyển không gian mà thoát khỏi Franz. Thế nhưng hắn đã lầm, Franz chỉ cười nhẹ lầm bầm.

“Gián ngoan mất linh”.

“Lực hút toàn năng”.

Âm

Không gian như vụn vụn, lực hấp dẫn của Tử Lam tinh cầu bị Franz cưỡng cưỡng, Javid chỉ cảm thấy thân thể mình bị một lực hút cường đại không thể chống lại hút về phía sau. Javid vội vã xé ra không gian một lỗ hổng ném lão già vào phía trong, nhưng chỉ kịp làm những việc đó hắn đã bị bàn tay của

Franz chớp tới, Franz dùng một cước “Mộc Diệp toàn phong” đá Javid rơi xuống đất tạo thành một hình người cái hố. Franz đáp xuống nói.

“Nếu không phải nhìn trên tình nghĩa của hai vị trưởng lão ta đánh đánh chết ngươi”.

Javid thở dài nói.

“Được rồi, ta đầu hàng, ngươi cũng không nên sát hại binh sĩ của ta nữa”.

Thực ra đây cũng là kết quả Franz mong muốn. Mục tiêu của hắn không phải là cuộc chiến hiện tại mà là trận chiến với Zenky sau này. Những hạt mầm như Javid là vô cùng quý giá, còn về lão già kia không quan trọng. Franz đã ném thử lĩnh vực của lão, phòng ngự có thừa nhưng tấn công vô cùng yếu kém, Franz đốt cháy lĩnh vực của lão nếu lão có thể kịp thời lĩnh ngộ một lĩnh vực khác trước đại chiến thì tốt, nếu không thì cũng chỉ bị loại bỏ đào thải, vĩnh viễn trở thành một Thánh cấp cường giả bình thường.

Cùng lúc đó ở hai mặt trận khác cũng đã diễn ra biến chuyển. Tại phía Bắc Ala Zenit và Ala đã tổ chức một hội nghị đình chiến dưới sự chủ trì của thống lĩnh hai bên. Dựa thấy tình hình đã phát triển không tốt Zenit đề quốc quyết định đình chiến, trao trả lại cho Ala hai tòa pháo đài, thế nhưng Ala cũng phải giao ra một khoản chiến phí gọi là “tiền chuộc” hai tòa pháo đài. Thế nhưng Duss nguyên soái không đồng ý với khoản tiền chuộc đó kiên quyết đòi lại hai tòa pháo đài. Kết quả hai bên đều nhượng bộ Zenit trả cho Ala hai tòa pháo đài, Ala trao một số tiền tương trưng cho Zenit. Đối với Ala là toàn vẹn lãnh thổ, đối với Zenit là không bị mất đi mặt mũi. Cả nhà đều vui.

Còn ở quốc nội Ala thế lực hoàng tộc và Carlos gia tộc đã khai chiến. Tuy bị thiệt hại nặng ở cuộc đảo chính nhưng sau một thời gian dưỡng sức Heter nguyên soái trở lại chiến trường thống lĩnh nửa Cẩm vệ quân đoàn, Thiên Long quân đoàn và Ma pháp sư quân đoàn tổng cộng là mười bảy vạn đại quân tấn công vào bản doanh của Ngụy triều. Carlos gia tộc nắm giữ đến hai mươi vạn quân thế nhưng đây lại là quốc nội địa hình đa số là đồng bằng và bình nguyên. Cẩm vệ quân đoàn với đại lượng là Thiên Không kỵ sĩ và trọng trang kỵ binh nhanh chóng nghiền nát các bộ binh sư đoàn của Carlos gia tộc, Ma pháp sư đoàn thì càng là đề lên đầu quân đội phản loạn mà ném ma pháp làm gia tộc Carlos đại bại dần dần rút về co cụm tại bốn tòa pháo đài phía nam cố thủ.

Quay lại chiến trường Etihad, một ngày sau chiến thắng của Franz, hai vạn quân khác của Hùng Ưng quân đoàn cũng tiến hành chặn đánh năm ngàn binh sĩ Tinh Hà đế quốc tiếp viện cho cứ điểm phía đông. Nhân cơ hội đó liền tiến quân đánh hạ cứ điểm phía Bắc diệt gọn năm ngàn binh sĩ cố thủ trong đó. Hai ngày sau cứ điểm phía Tây cũng thất thủ, vị Kiểm Thánh hậu kỳ tử trận, hai vạn quân bị tiêu diệt hoàn toàn. Etihad bị bao vây từ hai phía buộc Jarod trong phải triệu tập bốn vạn binh sĩ từ hai cứ điểm còn lại cố thủ trong chủ pháo đài. Bên phía Tinh Hà đế quốc cử sang một phái đoàn nghị hòa mong muốn có thể rút toàn bộ binh sĩ về nước. Về việc này Franz hoàn toàn không đồng ý. Theo ý của Franz, Thái tử của Tinh Hà có thể trở về nhưng toàn bộ cường giả và binh sĩ phải đầu hàng. Trong suốt hai ngày đàm phán Franz cũng đã tấn công vào chủ pháo đài, thế nhưng lần này Jarod học khôn động viên toàn quân liều chết chống lại, tuy bị thiệt hại nặng nề nhưng Ala vẫn không thể đánh hạ được Etihad hùng vĩ. Cuối cùng kết quả đàm phán Jarod mang theo những cường giả còn lại rút đi, bốn vạn binh sĩ còn lại đầu hàng Ala đồng thời phải trả cho Ala một khoản bồi thường chiến phí không hề nhỏ. Cuộc chiến tranh giữa ba đại đế quốc đến đây chấm dứt đánh dấu sự thắng lợi của Ala, mở đầu cho một trang lịch sử mới của đại lục.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Tiến đến cấp mô sơ

Sau khi đàm phán hai bên đế quốc được ký kết Jarod đưa các cường giả trở về Tinh Hà đế quốc, lưu lại sáu vạn binh sĩ bị Ala đế quốc bắt làm tù binh. Franz giao hết mọi việc lại cho Tam trưởng lão và Geoffrey, bản thân thì chạy vào một căn phòng trống trong chủ pháo đài Etihad.

“Tiến vào hệ thống”.

“Chào mừng ký chủ tiến vào Nhân giả hệ thống”.

“Đình, hoàn thành nhiệm vụ đẩy lui cường địch ban thưởng: Kỳ lân thuật, Hắc ám hành chi thuật, ngũ trọng Lã sinh môn, 1 triệu exp, ba trăm ngàn bạc. Đã tiếp nhận, mời ký chủ kiểm tra”.

“Đình, chúc mừng ký chủ đăng cấp tăng lên level 67 ban tặng danh hiệu Ảnh cấp đạt được một cơ hội truyền thừa mời ký chủ lựa chọn”.

Lần này trúng lớn rồi. Trong đầu Franz chỉ có một câu nói như thế. Trước khi đại chiến giữa ba đế quốc xảy ra Franz chỉ mới ở level 62, danh hiệu đặc biệt Thượng nhân. Thế nhưng sau chiến tranh Franz đã tăng lên đến level 66, hoàn thành nhiệm vụ lập tức tấn thăng level 67 đạt được danh hiệu Ảnh cấp, sức mạnh ở mọi mặt đều tăng lên một diện rộng. Chưa nói đến ba loại nhẫn thuật cường đại phía trên, phần thưởng cho danh hiệu Ảnh cấp là một loại truyền thừa của các làng ninja của ngũ đại quốc. Ví dụ như làng Mộc Diệp của Hỏa quốc truyền thừa Tiên thuật, Làng Cát của Phong quốc truyền thừa Sa độn, Làng Mây của Lôi quốc truyền thừa Lôi độn, Làng Đá của Thổ quốc truyền thừa Trần độn, Làng Sương Mù của Thủy quốc truyền thừa Nham độn... Đây đều là các hệ nhẫn thuật đặc biệt trong thế giới Shinobi, dù là hệ nào cũng đều có điểm mạnh riêng của nó.

“Mời ký chủ lựa chọn truyền thừa”.

Nghe được hệ thống thúc dục Franz nhìn lên màn hình ảo, các loại truyền thừa trải dài hai hàng ngang trước mặt hắn, cuối cùng Franz đưa ra quyết định

nói.

“Lựa chọn truyền thừa làng Mộc Diệp”.

“Làng Mộc Diệp Ân Lý thuộc Hòa quốc, truyền thừa Tiên thuật (Hiền nhân thuật)”.

Theo tiếng nói của hệ thống các hình ảnh các loại truyền thừa gác quay một vòng liền biến mất chỉ để lại truyền thừa Tiên thuật dần dần trở thành thực thể là một chiếc lá nhỏ bay lơ lửng trên không trung. Hệ thống tiếp tục nói.

“Bởi vì thân thể và chakra của ký chủ quá yếu ớt không thể nhận lấy được Tiên thuật, bởi vậy có hai lựa chọn. Ký chủ có thể chờ đến level 70 để học Tiên thuật hoặc truyền tống đến Cấp Mô son để học tập tiên thuật”.

“Ta biết sẽ không có cái gì là cho không mà”.

Franz ai oán nói, vừa mới lên được Ảnh cấp lại bị hệ thống tạt một gáo nước lạnh. “Thân thể và chakra yếu ớt” yếu con em người ấy. Tuy muốn chửi hệ thống lừa bịp nhưng Franz cũng biết Tiên thuật luyện tập rất nguy hiểm. Người luyện phải cân bằng chakra bản thân và chakra tự nhiên mới có thể sử dụng nhận thuật. Nếu như chakra tự nhiên ít hơn chakra bản thân thì trạng thái Hiền nhân sẽ biến mất, ngược lại thì bản thân sẽ bị hóa đá. Nghĩ một chút Franz nói.

“Ta có thể đòi lại quyết định một vài ngày không?”

“Có thể thừa ký chủ”.

“Tốt, rời khỏi hệ thống”.

Franz thoát ra khỏi hệ thống liền đi tìm Geoffey. Lúc này bên trong Etihad là một mảnh bận rộn, dân, quân Ala sau chiến tranh liền bước vào khôi phục lại quê hương. Nhìn từng dòng người bận rộn đi lại tu sửa pháo đài, phòng ốc, mặt mũi lấm lem nhưng trên mặt ai cũng nở nụ cười chiến thắng. Đây là một dân tộc vĩ đại đã trải qua biết bao nhiêu năm đấu tranh để giành độc lập rồi trở thành một cường quốc như hiện tại. Họ kiên cường, bất khuất, lạc quan, hầu như không một thế lực nào có thể đánh bại được họ.

“Thành chủ”.

Tiếng nói của Geoffey làm Franz tỉnh lại trong khung cảnh đẹp đó, Franz xoay người lại nói.

“Chúng ta sẽ lưu lại hai vạn binh sĩ đóng lại nơi này giúp dân chúng khắc phục vết thương chiến tranh, sáu vạn binh sĩ còn lại lập tức theo ta về cảnh nội trợ giúp Đại Đế lấy lại thiên hạ”.

“Tuân lệnh thành chủ”.

-----Phân cách-----

Mùa đông năm 15995 Thần lịch, ba cánh quân của Ala hoàng triều tổng cộng gần ba mươi vạn quân tổ chức tổng tấn công vào bốn tòa pháo đài phía Nam Ala, Ngụy triều bại lui, gia tộc Carlos bị giết phân nửa, thế nhưng phút cuối cùng Carlos tộc trưởng trốn thoát đưa đi tình anh gia tộc chạy ra biển đến Java để quốc bên kia đại dương. Ala hoàng triều được thống nhất, Nikolai đại đế chính thức lên ngôi tôn Heter nguyên soái thành thúc phụ, Duss nguyên soái thành Công tước, phong Franz là Trần Tây đại tướng quân tước vị Tử tước, phong hào Vũ Huy thống lĩnh Quân đoàn Tia Chớp trấn thủ phía Tây Ala từ Etihad cho đến Bridge.

Hậu chiến phải nói rằng danh vọng của gia tộc Bonaparte như mặt trời giữa trưa lên đến đỉnh điểm. Đế quốc hiện tại chỉ còn năm cái quân đoàn kẻ cả Tia Chớp quân đoàn mới thành lập thì người gia tộc Bonaparte đã nắm để ba quân đoàn thực lực còn mạnh hơn cả hoàng thất. Thế nhưng Nikolai vẫn chấp nhận đủ thấy sự tin nhiệm của hoàng tộc đối với Bonaparte gia tộc.

Franz lúc này đang ở trong phủ thành chủ Bridge, bên cạnh là Elena và Athena. Sau chiến tranh một tháng hắn đều trốn trong phủ thành chủ cùng vợ con mình, quân vụ đều giao cho Geoffey đi làm. Athena bây giờ đã được năm tháng tuổi nhưng thân hình vô cùng cứng cáp, miệng cứ bi bô không ngừng. Athena ngoại hình thừa hưởng đa số từ gen mẹ, mái tóc xanh, da trắng nõn, mũi cao, chỉ có đôi mắt đen, sâu và thâm thúy là rất giống Franz.

“Athena gọi cha đi”.

“Pa...pa...”.

“Khanh khách...”.

Franz bế lấy Athena chọc bé con cười khanh khách không ngừng. Elena ngồi bên cạnh nhìn hai cha con trêu đùa nhau khẽ mỉm cười hạnh phúc, một khung cảnh gia đình thật hoàn hảo, nếu không phải có nhiệm vụ trên vai Franz muốn mình mãi mãi sẽ sống một cuộc sống như thế này. Định mệnh của hắn đã sắp đặt hắn phải đấu tranh, phải chiến đấu để bảo vệ mái ấm này.

Chờ Athena chơi đùa một hồi ngủ thiếp đi Elena mới nhẹ giọng hỏi.

“Anh có tâm sự sao?”.

Tuy Franz không nói nhưng thời gian qua tất cả thời gian Franz đều ở bên cạnh hai mẹ con cô cô liên cảm nhận được một chút gì, hôm nay cảm giác đó lại càng rõ ràng hơn, nhất là trong đôi mắt màu tím đỏ. Franz nhìn Elena rồi lại nhìn Athena nói.

“Có lẽ anh phải đi xa một chuyến, lần này đi chắc phải vài năm sau mới trở về”.

“Bao giờ anh đi?”

Elena không hỏi Franz làm gì, đi đâu? Cô hiểu chồng mình trách nhiệm trên vai rất nặng. Hắn phải gánh cả số mệnh của đại lục này nên cô không hỏi mà chỉ ở bên cạnh động viên, ủng hộ hắn mà thôi.

“Ngay bây giờ”.

Franz đã quyết định sẽ đi đến Cáp Mô sơn để học tiên thuật. Thời gian không cho phép hắn chờ đợi. Năm năm thời gian giờ đã sắp qua một năm, bốn năm nữa Zenky sẽ phá bỏ phong ấn, trong thời gian đó hắn phải làm cho mình mạnh hơn, chỉ khi là đệ nhất hắn mới có thể thống nhất được đại lục. Franz nhẹ nhàng đặt Athena vào chiếc nôi, đôi mắt tràn đầy yêu thương ngắm nhìn thiên thần bé bỏng của mình đang say trong giấc ngủ.

“Khi ba ba trở về có lẽ con đã lớn rồi, ngủ ngon nhé thiên thần của cha”.

Như nghe được lời của Franz Athena khẽ khẽ lắc mình, trên môi nở ra một nụ cười ngọt ngào như thiên sứ giáng lâm.

“Để em chuẩn bị cho anh hành trang”.

Elena định đi ra ngoài thì bị Franz níu lại khẽ ôm lấy cô. Hắn nhẹ nhàng hô lên đôi môi đỏ mọng, một nụ hôn thật sâu và dài. Lát sau Franz buông Elena ra, đôi mắt thâm tình nhìn vào vợ mình nói.

“Yên tâm, anh sẽ trở về”.

-----Phân cách-----

“Xác nhận truyền tống xuyên không gian đến Cáp Mô sơn?”

“Xác nhận”.

Theo lời Franz chiếc lá khẽ trôi bồng bềnh giữa không trung hạ thấp dần rồi dán vào giữa trán hắn, cả người Franz phát ra bạch quang sáng chói. Franz mở mắt ra thì thấy mình đã xuất hiện ở một sơn cốc rộng lớn, cảnh vật tự nhiên có bố cục rất hòa hợp thiên nhiên, bên phải hắn là một cái hồ lớn, những phiến đá cao vuron cao mũi nhọn chọc trời xanh, phía trước hắn lại là một tượng cóc đá khổng lồ nặng ước chừng hơn trăm tấn.

“Ký chủ được hệ thống truyền tống xuyên không gian ba vạn năm ngàn năm ánh sáng đến Cáp Mô sơn, thời gian tại đây so với Từ Lam tinh cầu là một so hai”.

Truyền tống hoàn tất hệ thống liền vang lên thông báo. Thời gian một so hai tức là hắn ở đây hai năm thì ở Lion đại lục chỉ là một năm.

“Ngươi đã đến rồi”.

Bỗng nhiên một giọng nói vang lên bên cạnh hắn, Franz xoay người lại thì thấy Gamabunta vẫn là một bộ hung thần ác sát nhìn hắn. Franz cũng mỉm cười.

“Gamabunta, đã lâu không gặp rồi”.

“Đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp Fukasaku”.

Gamabunta dẫn Franz đi về phía sau Cáp Mô sơn. Tại hậu sơn cây cối càng nhiều hơn, một thác nước từ trên cao đổ ầm xuống tạo thành một cái hồ lớn phía dưới, trên vách núi lại có vài cành cây tự nhiên mọc ra xum xuê tươi tốt. Dừng trước một đại điện Gamabunta cung kính nói.

“Đại nhân, người đã đưa tới”.

“Vào đi”.

Bên trong điện truyền ra âm thanh già nua đầy áp tan thương. Franz biết bên trong là cóc tiên Fukasaku. Con cóc này sống cũng quá dai rồi, từ thời mẹ của Lục đạo còn sống cho đến thời Naruto vẫn sống khỏe như thường.

“Nhân loại, đã lâu lắm rồi mới có con người bước vào nơi đây”.

Thấy Franz bước vào Fukasaku liền nói. Không chờ Franz phản ứng cóc tiên nói tiếp.

“Đêm qua ta đã mơ, cóc rất ít khi mơ nhưng nếu mơ thì sẽ trở thành sự thật. Ta thấy được một người mang huyết thống của Lục đạo sẽ mang đến hòa bình cho một thế giới và nhẫn thuật sẽ được truyền bá rộng rãi đến cả vũ trụ”.

Nói rồi Fukasaku nhìn Franz một chút chằm chằm nói.

“Người chính là người trong tiên tri nhưng so với tưởng tượng của ta người còn quá yếu để tiếp nhận được Tiên thuật, vậy người đã sẵn sàng tiếp nhận huấn luyện sao?”.

“Vâng thưa đại nhân, ta đã sẵn sàng”.

“Tốt, vậy từ nay cho đến khi luyện tập xong Tiên thuật người không thể rời đi khỏi nơi này”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Ta chỉ là người qua đường

Lion đại lục Thần lịch năm 15995, sau khi đại chiến ba đế quốc kết thúc, các đế quốc bắt đầu bước vào thời kỳ tích súc lực lượng. Lúc này từ phía Ala đế quốc, Nikolai đại đế thông báo cho toàn bộ đại lục về Chiến thần giáo và cuộc chiến ngàn năm giữa hai đại lục. Nikolai đại đế đề nghị các đại đế quốc liên minh chặt chẽ với các chủng tộc chuẩn bị đón lấy đại kiếp sắp đến. Thế nhưng khi các đế quốc chưa kịp phản ứng thì một tin tức khác lại gây chấn động đại lục.

Năm 15996, phía Đông Nam Ala đế quốc Java một vị thân vương bất ngờ đảo chính lật đổ Đại đế Java và lập nên một tòa Thần điện gọi là Chiến thần điện do Carlos tộc trưởng làm giáo chủ và tuyên chiến với Thần Thánh giáo đình.

Ngay lập tức vào mùa xuân năm 15996 Thần Thánh giáo đình xuất quân hai mươi vạn Trùng giới kỵ sĩ do hai vị Hồng y giáo chủ và năm mươi Thánh kỵ sĩ dẫn đầu tiến hành cuộc Thánh chiến trên đất Java. Thế nhưng tuy lực lượng yếu hơn nhưng người của Chiến thần điện có một lực lượng hải quân hùng mạnh của đế quốc Java và tất nhiên với vị trí là đảo quốc như thế quân đội của Thần Thánh giáo đình thường bị mai phục trên biển, lực lượng trên bộ chiến đấu khó khăn vô cùng, thiếu thốn tiếp tế vật tư, sau một năm chiến tranh Thần Thánh giáo đình cũng chỉ chiếm được một phần mười đế quốc Java và lập tại đây một tòa pháo đài làm điểm tiếp tế.

Đầu năm 15997, Tứ vương gia vốn là người đã thống lĩnh đại quân Zenit tấn công Ala bất ngờ tạo phản giết hại cả ba vị vương gia còn lại, bắt giam toàn bộ hoàng tộc, bản thân mình trực tiếp lên ngôi Đại đế của Zenit và lập ra một tòa Chiến thần điện. Sau đó một tháng tại Tinh Hà đế quốc cũng xảy ra đảo chính, Tinh Hà đại đế bị sát hại, nhưng ngay sau đó Vương gia Javid đã triệu tập binh sĩ chống lại quân phản loạn đưa thái tử Jarod lên ngôi đại đế tuyên bố kết minh với Ala đế quốc chống lại Chiến thần điện. Như vậy Lion đại lục bốn đại đế quốc đã có hai đế quốc và một nửa Tinh Hà đế quốc bị Chiến Thần giáo phái nắm trong tay

Thế nhưng chuyện đó cũng không liên quan gì đến nhân vật chính của chúng ta. Franz đã ở Cáp Mô sơn được bốn năm, trong bốn năm này theo lời chỉ dẫn trực tiếp của Fukasaku Franz ngày đêm luyện tập Tiên thuật không ngừng nghỉ cuối cùng cũng đã có thành tựu. Ít nhất khi bước vào Tiên nhân thể cơ thể của hắn không bị hóa đá, cũng không bị biến dạng thành cóc. Franz nhận ra rằng theo thời gian luyện tập Tiên thuật điểm Exp của hắn cũng không ngừng tăng cao, chẳng mấy chốc đã đạt đến cấp 69 đỉnh phong. Theo như lời của Fukasaku nói thì khi hắn bước vào được level 70 thì hắn sẽ có thể trở thành Lục đạo. Thế nhưng level 69 đến 70 tuy chỉ thiếu một ít nhưng mãi mãi vẫn là thiếu một ít, dựa vào tu luyện Tiên thuật cũng không thể đưa hắn lên đến level 70. Vì vậy Franz quyết định từ giả Cáp Mô sơn trở về Lion đại lục. Nghe được đề nghị của Franz Fukasaku chỉ gật đầu nói.

“Tiên thuật của người đã có chút thành tựu. Đã có thể rời khỏi nơi đây, dù sao tương lai của người là nằm ở bên kia”.

“Tạ ơn Fukasaku đại nhân”.

Franz cúi đầu tạ ơn rồi theo Gamabunta đi ra bên ngoài Cáp Mô sơn đến đứng vị trí mà hắn tới. Gamabunta nói.

“Tuy ta rất không ưa người nhưng khi nào có chiến đấu thì có thể gọi ta”.

Franz sờ sờ chân cóc cười nói.

“Rồi, rồi, có chiến đấu ta sẽ không quên người đâu chiến hữu ạ”.

“Hệ thống chuẩn bị hoàn tất, truyền tống trở về Lion đại lục”.

Cả người Franz tỏa ra bạch quang sau đó liền biến mất. Gamabunta bỗng nhiên hơi nhếch môi tạo ra một nụ cười rất nhân tính.

“Chiến hữu? Đúng vậy, là chiến hữu”.

-----Phân cách-----

“Xông lên, giết hết bọn dị giáo đồ”.

Trên chiến trường một đội Trùng giới kỵ sĩ hơn trăm người trọng giáp sáng loáng, trường thương sắc bén đột kích vào đội hình dị giáo đồ hơn ngàn người phía trước. Tuy dị giáo đồ đông như kiến cỏ nhưng trong mắt những kỵ sĩ này không hề có một tia sợ hãi, chỉ có sự cuồng nhiệt, quyết tâm thanh tẩy linh hồn của nhóm dị giáo đồ bị quý dữ mê hoặc này.

“Giết”.

“Thần thuật, sĩ thiên sứ”.

Kỵ binh dẫn đầu đội Trùng giới kỵ sĩ hô lên một tiếng, cả người tỏa ra thánh quang nồng nặc, sau lưng mờ hồ có một đôi cánh trắng muốt. Hào quang thánh khiết tỏa ra toàn bộ đội hình kỵ sĩ đang xung phong, gia trì lên khải giáp của họ, đội kỵ sĩ cuồng tín càng thêm mạnh mẽ.

“Thần luôn bên ta, giết”.

“Đột kích”.

Hai đội quân Thánh chiến lao vào nhau, máu thịt văng tung tóe khắp chiến trường. Không có người bị thương, chỉ có người chết và kẻ sống, những người ngã xuống cũng đều bị địch nhân hoặc đồng đội của mình đâm thành thịt nát. Trùng giới kỵ sĩ cả người tỏa ra hào quang thần thánh, bên kia nhóm cuồng tín đồ tuy yếu hơn về thực lực nhưng số lượng lại vượt trội hăng Trùng giới kỵ sĩ, hai bên chém giết đỏ cả mắt không hề sợ hãi sống chết chút nào. Chỉ một lượt xung phong Trùng giới kỵ sĩ đã ngã xuống một phần ba mà bên nhóm dị giáo đồ cũng bị chém giết hơn trăm người.

“Bao vây bọn chúng”.

Chỉ huy của nhóm dị giáo đồ liền ra lệnh cho gần một ngàn dị giáo đồ bao vây lấy nhóm kỵ sĩ, ý đồ muốn hạn chế trùng kích của Trùng giới kỵ sĩ từ từ mài chết bọn họ. Kỵ binh nếu mất đi lực trùng kích thì cũng chỉ là món mồi ngon cho bộ binh mà thôi.

“Toàn quân đột kích xông ra”.

Vị Thánh kỵ sĩ dẫn đầu đương nhiên nhận ra ý đồ của nhóm dị giáo đồ cả người lại tỏa ra đấu khí thần thánh, dẫn đầu những người còn lại lao ra vòng vây, cả người lẫn ngựa dưới hào quang thần thánh như một cỗ xe tăng cày nát những chướng ngại vật phía trước mở ra một con đường nhỏ, thế nhưng dị giáo đồ số lượng gấp mười lần bọn họ. Con đường mở ra nhanh chóng bị một lượng lớn dị giáo đồ bồi đắp vào.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân, bọn thuộc hạ mở đường máu để ngài chạy về quân doanh”.

Một Trùng giới kỵ sĩ dừng lại bên cạnh Thánh kỵ sĩ, gương mặt khuất sau tấm mặt nạ sắt thờ hồng học từng hơi nói. Xung quanh họ giờ chỉ còn không nên năm mươi kỵ sĩ, địch nhân phía trước còn đến gần tám trăm người, nếu dừng lại chỉ còn nước bị toàn diệt. Vị Thánh kỵ sĩ gỡ mặt nạ ra nhìn xung quanh Trùng giới kỵ sĩ đang bị lũ dị giáo đồ bao vây lấy quyết ý nói.

“Không được. Ta là Thánh kỵ sĩ, làm sao có thể lui bước trước bọn dị giáo đồ, mọi người xông lên, cùng ta lao ra”.

“Àm”.

Bỗng nhiên giữa thiên địa phát ra một hồi bạch quang, một quả cầu lửa với tốc độ siêu thanh rơi thẳng xuống đầu đám chỉ huy của dị giáo đồ phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa, từ trung tâm của vụ va chạm sóng xung kích mang theo đất đá bắn ra bốn phía lật tung cả một đám dị giáo đồ đang đứng gần đó.

“Thần đến cứu chúng ta sao?”.

Vị Thánh kỵ sĩ khẽ lắc bả vai, chiến trường dường như tĩnh lặng lại nhìn về nơi va chạm giờ đã bị đục thành một hố thiên thạch to.

“Xin lỗi ký chủ, hệ thống truyền tống xuất hiện sai lầm”.

Sai lầm con em người à. Đúng vậy, người rơi xuống không ai khác chính là Franz trở về từ Cáp Mô sơn. Vốn hắn phải truyền tống đến vị trí mà bốn năm trước hắn đã rời đi thế nhưng không hiểu vì sao hệ thống lại truyền tống hắn ra ngoài không gian nằm ở biên giới của khí quyển Tử Lam tinh cầu. Bị trọng lực hấp dẫn rơi xuống nếu không phải cơ thể Susanoo phòng ngự vô cùng mạnh mẽ thì Franz đã biến thành một bãi thịt nát.

“Thủ lĩnh!”.

Bốn phía hô lên làm Franz chú ý lại xung quanh. Hình như rơi xuống chiến trường thì phải, bao vây hắn đều là những người cầm vũ khí, mặc khôi giáp, đôi mắt nhìn hắn đầy cừ hận.

“Mấy vị đại ca nha, tiểu đệ vừa mới đi du lịch trở về, chỉ là đi ngang qua, các vị cứ tiếp tục. Tiểu đệ không làm phiền”.

“Hắn giết chết thủ lĩnh”.

“Giết hắn trả thù”.

Cái gì thủ lĩnh chứ. A. Thì ra lúc Susanoo như thiên thạch rơi xuống mặt đất thủ lĩnh của nhóm dị giáo đồ đã sớm bị Susanoo đè nát thành một bãi bùn nhão không nhìn ra hình dạng. Dị giáo đồ không đi tìm hắn báo thù thì tìm ai.

“Giết hấn”.

Dị giáo đồ như kiến cỏ xông về phía Franz. Hấn vội vàng hô lên.

“Là hiểu lầm, ta chỉ đi ngang qua thôi... Mẹ, tên nào vừa đánh ta, lão hồ không phát huy các người lại tưởng là mèo bệnh sao”.

“Susanoo”.

Àm, âm

Susanoo bán thân thể hiện ra vùng cánh tay khổng lồ quét ngang một vòng in trên mặt đất một đường dài đầy vết máu và xác chết của dị giáo đồ. Bị Susanoo đập trúng kết quả chỉ có về với Chiến thần của bọn họ. Chỉ trong vài hơi thở, gần tám trăm dị giáo đồ bị quét sạch hơn phân nửa, số còn lại dù là cuồng nhiệt tín đồ cũng phải hô lên hai tiếng ma quỷ mà bỏ chạy. Về phần nhóm Trùng giới kỵ sĩ thì chỉ trọn trùng mất nhìn thân thể khổng lồ của Susanoo. Đây còn là người sao?

“Ta đã từng thấy người khổng lồ này, đây chính là Vinh dự Thánh kỵ sĩ Bonaparte đại nhân”.

Một Trùng giới kỵ sĩ kiến thức rộng rãi nói. Mấy vị kỵ sĩ khác nghe vậy liền thờ phào nhẹ nhõm. Là người phe mình nha. Thấy Susanoo tan biến đi Vị Thánh kỵ sĩ gỡ xuống mũ giáp đến trước mặt Franz hành lễ nói.

“Tạ ơn Bonaparte Thánh kỵ sĩ đã chạy đến cứu giúp. Không biết ngài đến từ quân doanh nào?”

Franz nghe vậy không biết nên khóc hay nên cười nói.

“Ta nói thật, ta chỉ là người qua đường thôi”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Diện kiến giáo hoàng

Adam Johnson vốn là một kiến tập Thánh kỵ sĩ là đội dự bị cho Thánh kỵ sĩ đoàn, thế nhưng kể từ khi Thần Thánh giáo đình phát động cuộc Thánh chiến ở Java và ngày càng bị sa lầy lực lượng dự bị của Thánh kỵ sĩ cũng bị triệu tập. So với Franz là Vinh dự Thánh kỵ sĩ Adam còn nhỏ hơn hấn nửa bậc nên phải gọi Franz là đại nhân. Huống chi chiến tích của Franz vang dội cả đại lục nên Adam không có gì là không phục khi Franz là cấp trên của mình.

Nơi Franz được truyền tống đến là một hòn đảo thuộc đế quốc Java, nơi đây có một doanh trại của Thần Thánh giáo đình đóng quân, bên trong có đến một ngàn Trùng giới kỵ sĩ. Cũng nói thêm Trùng giới kỵ sĩ tương đương với một quý tộc cấp thấp của các đế quốc. Thường thì mỗi kỵ sĩ khi chiến đấu thường mang theo từ hai đến năm tùy tùng, những tùy tùng này cũng đều là những tín đồ sùng đạo sức chiến đấu không hề kém. Vì vậy tuy nói doanh trại có một ngàn Trùng giới kỵ sĩ nhưng lại có đến gần năm ngàn người. Theo lời của Adam đứng đầu doanh trại là một vị Lam y giáo chủ, phía dưới là mười vị kiến tập Thánh kỵ sĩ được tập trung như Adam, mỗi người đều dẫn đầu một chi trăm người Trùng giới kỵ sĩ.

Franz được sắp xếp vào một lều riêng biệt, có hai vị Trùng giới kỵ sĩ làm tùy tùng. Hấn vừa mới đặt mông xuống ghế Adam liền bước vào hành lễ nói.

“Thánh kỵ sĩ đại nhân, Lam y giáo chủ cho mời”.

“Được rồi Johnson kỵ sĩ, không biết giáo chủ gọi ta có việc gì?”

Nghe Franz nói Adam vội vàng trả lời.

“Ngài gọi thuộc hạ Adam là được. Nghe nói vừa có tin tức từ Thần Thánh chi đô truyền tới, giáo chủ liền phái thuộc hạ mời ngài đến”.

“Được rồi, đi thôi”.

Adam dẫn Franz ra ngoài, bên trong doanh trại người ngựa đông đúc, ai cũng mặc khôi giáp màu bạc sáng loáng, dù là tùy tùng của Trùng giới kỵ sĩ cũng là một thân thiết giáp, tay cầm trường thương bộ binh, chỉ là mũ giáp không có mặt nạ sắt như các kỵ sĩ khác thôi. Franz đi xuyên qua hai cái doanh đến khu lều trung tâm được canh gác nghiêm ngặt. Bước vào bên trong lều đã có một lão già tầm sáu mươi tuổi mặc lam y, tay cầm pháp trượng gỗ cổ gãy một viên ma hạch màu xanh lớn. Đây chính là người đứng đầu nơi đóng quân, một vị Lam y giáo chủ.

“Giáo chủ đại nhân, Bonaparte Thánh kỵ sĩ đại nhân đã đến”.

“Được rồi, người lui đi”.

Nghe lời Lam y giáo chủ Adam hành lễ lui ra ngoài. Xét về địa vị Franz tương đương với một Lam y giáo chủ nên cũng không cần phải lễ tiết nhiều. Lam y giáo chủ đưa tay tỏ vẻ mời Franz ngồi xuống bên ghế rồi nói.

“Bonaparte Thánh kỵ sĩ, ta ngưỡng mộ ngài đã lâu bây giờ mới có thể được gặp”.

“Ngài quá khen rồi, không biết gọi ta đến có việc gì?”.

Lam y giáo chủ dường như rất hài lòng với thái độ của Franz nên hơi gật đầu nói.

“Thánh kỵ sĩ không biết, thời gian ngài mất tích trên đại lục đã biến động rất nhiều”.

Lam y giáo chủ từ từ kể cho Franz nghe tình hình của đại lục trong gần hai năm rưỡi Franz vắng mặt, từ Chiến thần điện cho đến Thánh chiến, ... Franz ngắt lời nói.

“Không biết giáo chủ có tin tức gì của Ala không?”

Biết Franz lo lắng cho gia tộc của mình Lam y giáo chủ mỉm cười nói.

“Thánh kỵ sĩ yên tâm, hiện tại Ala đế quốc cùng Tinh Hà đế quốc là hai cường quốc cùng chiến tuyến với giáo đình ta nên không có vấn đề gì, Ala lại càng không bị chiến hỏa lan tới mà ngày càng phát triển. Về phần Bonaparte gia tộc thì nghe nói gia chủ Duss đã đột phá đến Thần cấp sơ kỳ, Heter nguyên soái thì đang bế quan để mong đột phá đến Thần cấp hậu kỳ đây”.

“Vậy là tốt rồi”.

Franz thở phào một hơi rồi nói.

“Thế nhưng ta không nghĩ giáo chủ đại nhân gọi ta đến chỉ để nói những việc này”.

Lam y giáo chủ cũng bật cười khen ngợi.

“Thánh kỵ sĩ quả nhiên thông minh, thực ra khi nhận được tin ngài trở về ta đã gửi tin về Thần Thánh chi đô. Vừa rồi tổng bộ truyền tin đến mời ngài đến Thần Thánh chi đô gặp giáo hoàng, chút nữa sẽ có chiến hạm đến đưa ngài đến chủ thành để truyền tống đến Thần Thánh chi đô”.

Franz a một tiếng, thực ra giáo hoàng đã mời hắn đến gặp mặt rất lâu rồi nhưng sau khi chiến thắng Bridge Franz ngay lập tức đi đến Cáp Mô sơn nên vẫn chưa thể đến Thần Thánh chi đô được. Franz chợt nhận ra hắn vẫn còn rất nhiều chuyện phải làm, sau khi đến Thần Thánh chi đô có lẽ hắn nên đến U Linh đàm lấy một chuyện.

Bỗng nhiên Adam từ bên ngoài bước vào cúi người hành lễ nói.

“Giáo chủ đại nhân, chiến hạm đã đến rồi”.

“Mời Thánh kỵ sĩ”.

Lam y giáo chủ mỉm cười mời Franz ra khỏi lều. Vừa mới ra ngoài Franz liền sửng sốt. Bởi vì phía trước hắn đứng là một chiến hạm nhưng chiến hạm này lại là bay trên không trung. Đúng, chính xác là một con chiến hạm trên không trung. Chiến hạm khổng lồ làm bằng gỗ dài gần trăm mét, có ba cột buồm, cột giữa cao nhất đến hai mươi mét, trên đầu chiến hạm treo hình một chữ thập tự màu vàng biểu hiện cho Thần Thánh giáo đình. Hai bên hông của chiến hạm là những ô châu mai lộ ra những nòng ma tinh pháo đen ngòm.

Lam y giáo chủ nhìn ra vẻ kinh ngạc của Franz liền mỉm cười nói.

“Đây là thành quả mới của công nghệ luyện kim. Cả chiến hạm được gia cố bằng ma pháp trận làm chiến hạm như một pháo đài di động. Bên trong là một lò phản ứng tinh thạch vận hành phong hệ ma pháp trận giúp chiến hạm có thể di chuyển trên không. Chiến hạm có tổng cộng tám mươi một môn ma tinh pháo chia làm ba tầng, có thể huy một pháo đài chỉ trong hai loạt bắn. Thế nhưng chế tạo được chiến hạm này rất tốn kém và phức tạp. Phải mất đến hơn một năm mới tạo ra được một chiến hạm như thế. Hiện tại cả đại lục cũng chỉ có ba chiếc chiến hạm của giáo đình mà thôi”.

Franz âm thầm gật đầu. Đây quả là một tòa pháo đài bất khả xâm phạm, nếu không phải quá tốn kém thì có lẽ Thần Thánh giáo đình đã thống nhất đại lục từ lâu rồi.

“Mời Thánh kỵ sĩ lên thuyền”.

-----Phân cách-----

Thần Thánh chi đô là Thánh địa của những tín đồ mộ đạo. Nơi đây luôn mang một vẻ hào quang thánh khiết. Tất cả công trình kiến trúc từ nhà ở cho đến lâu đài đều là một màu trắng tinh khôi. Hằng ngày đều có hàng vạn tín đồ đến đây tế bái Thần. Khác với những tòa thành trì khác, nơi đây đâu đâu cũng có thể thấy những Bạch y tế tự đến từng nhà chữa bệnh cho người dân. Cũng từ nơi đây từng đoàn kỵ sĩ hối hả tiến về chiến trường vì cuộc Thánh chiến. Người dân ở đây đều một lòng tin tưởng cuộc chiến tranh Thần Thánh này của họ sẽ quét sạch dị giáo đồ ra khỏi đại lục, thanh tẩy linh hồn của bọn chúng bằng ngọn lửa thần thánh.

Franz mất một ngày trên chiến hạm mới đến được chủ pháo đài sau đó truyền tống đến Thần Thánh chi đô. Lúc hắn xuất hiện thì đã ở trong Thần điện được một vị Bạch y tế tự dẫn đến điện kiến giáo hoàng.

Bên trong đại điện không lồ giáo hoàng ngồi yên vị trên ngai vàng, đôi mắt khép hờ nhưng cả người lại tỏa ra khí tức thần thánh và áp lực mà chỉ có Thần cấp cường giả mới có được. Franz bước vào cũng không nói gì mà từ từ đánh giá vị giáo hoàng đã nghe danh từ rất lâu.

“Bonaparte Thánh kỵ sĩ. Ta chờ ngươi đã rất lâu”.

Giáo hoàng đột nhiên nói. Franz xấu hổ gãi gãi đầu nói.

“Ta cũng muốn gặp ngài từ lâu nhưng lại bận nhiều việc nên không thể đến được Thần Thánh chi đô”.

Giáo hoàng không để ý đến hắn nói.

“Bonaparte kỵ sĩ, ngươi biết cấp bậc tu luyện của chúng ta là như thế nào không?”

Không đợi Franz trả lời giáo hoàng nói tiếp.

“Cả đại lục này ngoại trừ ngươi và thuộc hạ của ngươi hình thành một hệ thống tu luyện riêng biệt mà ta cũng không rõ ràng thì mọi người trên đại lục này đều có một hệ thống tu luyện chung. Hiện tại bọn ta là Thần cấp cường giả, mọi người đều gọi bọn ta là Thần, là đỉnh cao tốt cùng của con đường tu luyện thế nhưng điều đó là sai lầm. Thần cấp như bọn ta hiện tại gọi đầy đủ là Địa Thần hoặc cũng có thể gọi là Ngự Thần. Mà “Thần” ở đây...”

Giáo hoàng hơi ngừng một chút liền hướng về phía pho tượng của Phara tỏ vẻ thành kính nói.

“Đó chính là Thiên thần hay còn gọi là Chân thần. Thiên thần là người đã sáng tạo thiên địa, định ra quy tắc của thế giới này. So với Thiên thần thì họ là Thần mà chúng ta chỉ là người phàm. Dù là những Địa thần đỉnh phong như những Thú đế trong Ma thú sơn mạch kia thì trong mắt Thiên thần chúng cũng chỉ là con kiến hôi. Ngươi đã gặp được Thiên thần có lẽ cũng đã biết họa kiếp sắp tới. Đại lục lần nữa đón nhận một Thiên thần giáng lâm và thật không may đó lại là Chiến thần”.

Giáo hoàng ngừng lại nhìn Franz nói.

“Ngươi biết vì sao Thần Thánh giáo đình không có pho tượng Chiến thần và Chiến thần điện bị bọn ta xem là dị giáo đồ không?”.

Thấy Franz lắc đầu giáo hoàng nói tiếp.

“Sức mạnh của Thần đến từ tín ngưỡng lực. Mà Thần Thánh giáo đình đã được lập ra từ thời thượng cổ thờ phụng Sáng Chế thần, Quang Minh thần, Trí Tuệ Thần và Chiến Thần”.

Nghe giáo hoàng nói Franz liền biết Quang Minh Thần là Phara, Chiến thần là Zenky và Trí Tuệ thần chính là vị nữ thần duy nhất. Giáo hoàng lại nói tiếp.

“Theo như sách cổ của giáo đình hàng vạn năm trước Thiên Ngoại thần đã xâm chiếm tinh cầu và Trí Tuệ thần vẫn lạc, chỉ còn lại hai vị Quang Minh Thần và Chiến thần. Nhưng không hiểu vì sao sau đó Chiến thần lại tự mình tách ra một hệ riêng và lập nên Chiến thần điện. Tín đồ của họ đều có sức chiến đấu mạnh mẽ và hiếu chiến thậm chí có chút cực đoan sẵn sàng hủy diệt tất cả mọi thứ chỉ vì đạt được sức mạnh cho mình. Về sau hai vị Thần lại xảy ra nội chiến và Chiến thần bị phong ấn sang Evil đại lục mà Quang Minh thần thì lâm vào ngủ say. Trước khi ngủ say Thần đã báo cho các đời giáo hoàng phải tiêu diệt Chiến thần điện, phá hủy tượng của Chiến thần để Chiến thần không thể thu lấy tín ngưỡng lực mà mạnh hơn. Từ đó Chiến thần điện bị xóa sổ khỏi đại lục, thậm chí ngoài giáo đình không có một ai có bản ghi chép gì về Chiến thần”.

Ngừng một chút như để Franz tiếp thu giáo hoàng lại nói.

“Thế nhưng Quang Minh thần đã không biết một điều, sức mạnh của Chiến thần không phải chỉ đến từ tín ngưỡng lực mà còn đến từ chiến tranh, thù hận của nhân loại và những sinh vật ở Evil đại lục. Chính vì vậy Chiến thần ngày một mạnh lên, tuy không thể trở lại lúc đỉnh phong nhưng vẫn có thể phá bỏ phong ấn. Khi đó Chiến thần chính là một Thiên thần chân chính trong khi bọn ta cả đời này cũng chỉ có thể dừng chân ở Địa thần bởi vì những ràng buộc của quy tắc thiên địa. Bởi vậy người có thể ngăn lại Chiến thần và trở thành Thiên thần cả đại lục này chỉ có ngươi. Người Thần chọn”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Đoàn tụ

Đối với những lời giáo hoàng nói Franz cũng hiểu được phần nào. Như ở Địa Cầu theo truyền thuyết của Trung Hoa “tĩ đại” cho rằng từ khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, Hồng Quân lão tổ trở thành Thánh nhân đầu tiên, tiếp đó là ba vị đồ đệ Thái Thượng lão quân, Nguyên Thủy thiên tôn và Thông Thiên giáo chủ. Tây phương phật giáo có hai vị thánh nhân là Chuẩn Đề và Tiếp dẫn. Còn theo các loại tôn giáo khác nhau thì có đủ loại thần thánh khác nhau,

nhưng tất cả đều có chung một điểm là ở Địa Cầu không ai có thể vượt qua được mấy Boss này. Kiểu như anh là trùm anh đặt ra luật cấm đưa nào vượt anh ấy. Từ Lam tính cầu cũng như vậy, người ở vị diện này không thể vượt qua được những Thiên thần vốn là người đã định ra quy tắc. Giáo hoàng cho rằng Franz có thể vượt qua quy tắc bởi vì hắn là người Thần chọn mà không hề biết rằng Franz vốn không phải người của vị diện này nên không bị quy tắc của nó ràng buộc.

“Thưa giáo hoàng, liệu Sáng Chế thần còn tồn tại sao?”

Nghe được Franz nói giáo hoàng trầm ngâm một chút trả lời.

“Điều này ta cũng không xác định được. Thế nhưng ta tin tưởng Thần vẫn còn tồn tại ở thế giới này”.

Theo như những gì Franz chứng kiến trong giấc mộng của Phara thì Thần vốn đã vẫn lạc. Thế nhưng theo lý thuyết thì vị diện còn tồn tại thì Thần vĩnh sinh. Ở Địa Cầu biết bao nhiêu tông giáo nhưng có ai đã thực sự thấy Thần, Thánh gì chưa? Chưa hề. Thần vô hình nhưng hữu hình, Thần có còn tồn tại hay không điều đó không ai chứng minh được. Nhưng ít nhất Franz biết thế giới này là có Thần.

“Mọi chuyện ta đã nói với ngươi. Với thế cục trước mắt ngươi có ý tưởng gì không?”

Giáo hoàng bỗng nhiên hỏi làm Franz giật mình. Một giáo hoàng đứng đầu hàng tỷ tín đồ lại đi hỏi một người như hắn sao. Thế nhưng chỉ nghĩ một chốc Franz nói.

“Ta đã từng đi gặp Thú đế và tộc trưởng các tộc. Nếu như ta có thể thống nhất đại lục các tộc có thể liên kết lại chống đỡ hạo kiếp.”

Trầm ngâm một chút Franz quyết định nói.

“Thời gian của chúng ta không còn nhiều, chỉ còn hơn hai năm mà thôi”.

Giáo hoàng nhướng mày nghi vấn.

“Tại sao ngươi biết?”

Franz không trả lời mà hướng ngón tay chỉ chỉ lên trời. Giáo hoàng hơi kinh hãi hít một hơi sâu nói.

“Nếu cần thiết gì cứ nói. Giáo đình sẽ toàn lực giúp đỡ ngươi thống nhất đại lục”.

-----Phân cách-----

Ở lại Thần Thánh chi đô một ngày cuối cùng Franz cũng rời đi rồi. Điểm đến tiếp theo của hắn là U Linh đầm lầy, thế nhưng trước đó hắn phải trở về Bridge. Trước khi đi Franz cùng với giáo hoàng đã mất đến một đêm để bàn bạc về chiến lược sau này. Bước đầu tiên là dưới cờ hiệu của giáo đình Ala đế quốc sẽ giúp các đế quốc giành lại chính quyền đưa tân vương lên ngôi, đồng thời tuyên truyền ra toàn đại lục nguy cơ của hạo kiếp và Chiến Thần điện đề lôi kéo sự ủng hộ của toàn đại lục. Sau đó các đại quốc sẽ ngồi lại ký kết hiệp định kết minh với các tộc và xây dựng phòng tuyến chống lại Evil đại lục.

Trong kế hoạch này Franz đóng vai trò rất lớn, hắn phải trở nên cường đại mới có khả năng trấn nhiếp được các đại quốc trở thành người đứng đầu liên minh. Bởi vì các tộc sẽ không đáp ứng kết minh nếu người đứng đầu không phải là Franz. Vai trò của giáo đình thì càng không phải nói. Một tổ chức đã tích lũy từ thời thượng cổ sức mạnh không phải là đế quốc bình thường có thể so sánh. Xem ra mặt trận ở Java đế quốc sẽ ngày càng khốc liệt hơn khi Thần Thánh giáo đình biết thời gian của họ không còn nhiều và sẽ tăng cường sức mạnh tại đó.

Franz theo truyền tống trận lặng lẽ xuất hiện tại Bridge. Hơn hai năm phát triển Bridge trở thành một siêu đô thị thậm chí sánh ngang tầm với đế đô. Trên bầu trời các “máy bay dân dụng” vọt và đưa từng lượt hành khách bay đi khắp đế quốc, hăng hăng không Bridge nay đã trải rộng đến toàn quốc, thậm chí còn có vài tòa thành ngoại quốc cũng đã có sự xuất hiện của hãng hàng không quốc tế Bridge. Trong nội thành thì càng không phải nói, dịch vụ công cộng ngày càng phát triển mang đến cho Bridge những món lợi nhuận kết xù. Dân số trong pháo đài đã tăng đến sáu mươi vạn người làm cho pháo đài phải mở rộng thêm gấp ba lần.

Tia Chớp quân đoàn bây giờ đã đạt quân số cao nhất là mười vạn người thế nhưng tại Bridge chỉ có hai vạn binh sĩ tinh nhuệ thường trú, trị an vẫn là dựa vào năm vạn cảnh sát phân bố đến toàn thành. Tuy lực lượng trị an khá ít nhưng không ai dám gây loạn ở đây. Không nói đến thực lực của cảnh sát và Tia Chớp quân đoàn binh sĩ rất mạnh thì ai cũng biết nơi đây có một thành chủ trâu bò. Ai dám gây loạn sao, một tát đảm bảo đập chết ngươi.

Đi trên con đường đông đúc, nhộn nhịp của Bridge trong lòng Franz tràn ngập một niềm tự hào. Đây chính là tòa thành của hắn, là hoài bão của hắn và Emon đã xây dựng nên. Thế nhưng trong lòng Franz còn có một cảm xúc lớn hơn. Hướng về phủ thành chủ, nơi đó có gia đình bé nhỏ của hắn.

Franz không công khai vào phủ thành chủ mà lặng lẽ đột nhập vào. Với thực lực của hắn thì việc len vào trong phủ thành chủ là không hề khó khăn. Tuy pháo đài đã được mở rộng nhưng phủ thành chủ không hề thay đổi nhiều, có khác có chăng chỉ là trong phủ có thêm một cái khuôn viên rộng hơn ngàn mét vuông bên trong là một vườn thượng uyển vô cùng đẹp đẽ và sinh động có đủ loại hoa lá, chim chóc.

Franz chợt đứng lại, giữa khu vườn đầy hoa đó có một bóng dáng thướt tha đang ngồi đó, mái tóc lam xoắn dài buông trước gò bồng cao ngạo ngễ, gương mặt xinh đẹp như tiên nữ hạ phàm nhưng mang một nét đượm buồn làm cho người ta thương tiếc, đôi mắt xanh sâu thẳm hướng về phía xa như chờ đợi một thứ gì đó trở về.

“Elena!”

Franz không tự chủ được hô khẽ lên một tiếng. Elena bỗng nhiên giật mình nhìn xung quanh không thấy ai rồi chợt tự giễu khẽ nói.

“Ta lại ảo giác rồi. Anh ấy vẫn chưa trở lại”.

Lúc này Franz mới chợt nhớ mình chưa giải trừ ẩn thân thuật hần nhẹ nhàng tiến đến quàng tay qua cổ Elena khẽ nói vào tai cô.

“Em không nhầm đâu, anh đã trở về”.

Elena căng cứng người lên muốn phản kháng nhưng chợt nhận ra vòng tay quen thuộc, mùi hương cơ thể ấm áp này không phải là của người cô hằng đêm mong nhớ sao? Chồng cô đã trở về rồi. Đôi mắt Elena hiện lên sự vui vẻ ngày càng long lanh bởi vì nó đã tràn nước mắt. Cô xoay người lại khẽ nói.

“Franz...um...”

Elena chưa kịp nói hết câu thì Franz đã đề lên bờ môi đỏ mọng đó, lưỡi hần đi sâu vào trong cuốn lấy chiếc lưỡi thơm tho của Elena, khẽ cạ vào từng chiếc răng xinh đẹp của cô làm Elena trở nên mềm nhũn không tự chủ dựa hẳn vào người hần. Con người này, cô đã chờ đợi rất lâu rồi, dù là hần đã hôn cô ở giữa thiên địa Elena cũng không hề thấy xấu hổ, trong lòng cô hiện giờ ngập tràn cảm giác hạnh phúc và thỏa mãn.

Mặt khác trong phòng làm việc của Âm bộ Karla đang xem xét các tin tức tình báo từ các nơi gửi về, khối lượng công việc vô cùng lớn nhưng một mình cô vẫn đảm đương được tất cả. Ở đâu đó Franz vẫn nhìn được bóng dáng của Emon từ Karla, chỉ là Karla tàn nhẫn và thiết huyết hơn Emon một chút.

“Báo cáo đội trưởng. Thành chủ bỗng nhiên xuất hiện bên phu nhân mà không ai phát hiện, chỉ có Salah đại nhân hình như có chuyện gì đó đang chạy lại chỗ của phu nhân.”

Nghe Âm bộ nhân viên báo cáo Karla hơi ngẩn người một chút bỗng nhiên hô lên.

“Tên ngu ngốc này”.

Nói rồi trong chớp mắt đã biến mất khỏi căn phòng. Trên hành lang phủ thành chủ Salah đang vội vã chạy đến vị trí của phu nhân. Hần đột nhiên cảm nhận được một khí tức rất mạnh mẽ nhưng có chút quen thuộc, không nghĩ nhiều Salah liền chạy lại, dù sao an toàn của phu nhân vẫn là trên hết. Sắp tới nơi bỗng nhiên Salah thấy một thân ảnh xuất hiện rồi ngay lập tức là một cú đâm như trời giáng đánh thẳng vào mặt hần đánh hần văng xa cả mười mét mãi đến khi đâm vào một cây trụ đá lớn mới dừng lại được.

“Karla mau đến bảo vệ phu nhân. Nơi đó xuất hiện thích khách”.

Người xuất hiện không ai khác chính là Karla trong bộ trang phục Âm bộ màu đen bó sát với những đường cong gợi cảm của một thiếu nữ đến tuổi trăng tròn. Nghe Salah nói Karla càng bức bối lao đến quyền đâm cước đá một trận bức tức nói.

“Đồ con heo nhà nguoi, thiếu gia đã trở lại bên cạnh phu nhân rồi”.

Nghe Karla nói Salah ngẩn người một chút bỗng nhiên vui mừng hô lên.

“Thiếu gia... Ta phải đi gặp thiếu gia”.

“Tên này hết thuốc chữa rồi”.

Karla âm thầm lắc đầu liền lời Salah đến một góc khuất, tiếp đó liên tiếp có tiếng kêu thảm vang lên như bị người ta hiếp qua ngàn lần, vạ lần còn hơn cả quỷ khóc thần sầu, thiên địa hôn ám.

Quay lại cảnh đẹp vườn hoa toàn bộ nhân viên Âm bộ đều rời đi chỉ để lại hai vợ chồng thành chủ mãn nồng, hòa hợp với thiên nhiên. Hơn hai năm xa cách đối với một đôi vợ chồng trẻ là một việc vô cùng khó khăn, bởi vậy khi gặp nhau Franz chỉ muốn hôn vợ mình thật lâu, ôm thật chặt để thỏa nỗi nhớ mong bấy lâu nay. Trong người hần chợt bùng lên một cỗ dục hỏa mạnh mẽ. Đôi tay bắt đầu không thành thật du ngoạn trên cơ thể quyến rũ của vợ trẻ. Elena chỉ “ưm” lên một tiếng, hai tay khép trước ngực hần nhưng cũng không phản kháng.

“Nguoi là ai dám phi lễ mẹ ta”.

Bỗng nhiên một âm thanh non nớt vang lên làm Franz chợt bừng tỉnh. Hần chỉ thấy phía sau là một cỗ khí lạnh phóng đến sau gáy, theo phản xạ Franz ôm lấy Elena ngã xuống lăn vài vòng trên đất, ngay lập tức một tia sáng vụt qua bắn vào một thân cây. Kết quả cái cây đó liền đóng thành một khối băng. Franz âm thầm ứa mồ hôi lạnh. Nếu vừa rồi không kịp né tránh chắc số phận hần cũng như cái cây này.

Franz nhìn về phía hung thủ đã gây ra cái chết cho cái cây kia thì ra chỉ là một bé con cao chỉ hơn nửa mét, một đầu tóc lam cắt ngắn đến vai búi trên đầu là một tiểu bánh bao dễ thương, gương mặt bé con phúng phính tức giận nhưng như thế chỉ làm tăng thêm vẻ đáng yêu của bé con đó. Thế nhưng điều Franz kinh ngạc đó là đôi mắt kia. Rõ ràng là Tả luân nhân hai cầu ngọc. Bé nhóc này không ai khác chính là con gái hần Athena.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101-2: Vài lời của tác giả

Thực ra ta cũng không muốn nói ra, định im lặng để cho qua. Thế nhưng để lại thì ảm ức trong lòng lắm nên quyết định làm một đoạn để trải lòng với mọi người.

Đầu tiên ta xin thành thật cúi đầu xin lỗi mọi người bởi vì tốc độ ra chương ngày càng chậm. Ở đây dù ta đưa ra lý do nào cũng chỉ là ngụy biện cho hành vi lười nhác của ta, nên điều đó ta xin lỗi và cảm ơn tất cả những độc giả đã cố gắng "dài cả cổ" chờ đợi và ủng hộ ta trong gần một năm rưỡi vừa qua.

Thứ hai ta muốn nói là mong độc giả hãy thông cảm cho ta, Bởi vì ta là một cây bút nghiệp dư (ta là dân kỹ thuật) viết cũng chỉ vì sở thích. Thời gian một ngày của ta cũng như mọi người là 24h, một lần ta hoàn thành xong một chap truyện 2300 chữ thường mất khoảng 3 tiếng (nếu có cảm xúc) hoặc mất đến 2 ngày (nếu tụt cảm xúc). Bởi vì vậy không phải lúc nào ta cũng ra chương đều đặn cho mọi người. Ta cũng không có nhiều thời gian rảnh để viết lách, và tất cả thời gian rảnh đương nhiên cũng không thể dùng để viết. Tất nhiên lỗi một phần chủ quan cũng là do ta nên ta không chối bỏ trách nhiệm về mình. Nhưng mong mọi người có thể thông cảm cho ta vì lý do trên.

Thứ ba là về nội dung truyện. Như ta đã nói ta là một cây bút nghiệp dư, và ta cũng không phải fan cuồng của Naruto và anime, cũng vì đọc nhiều truyện cover nên khi viết truyện trong nội truyện sẽ có nhiều nội dung sai với nguyên tác. Vì vậy ta luôn mong muốn và đón nhận những ý kiến đúng đắn cho ta có thể hoàn thành bộ truyện được tốt hơn. Chân thành cảm ơn mọi người.

Thứ tư là ta muốn thông báo một điều. Ở quê ta không có wifi. Ta không muốn mọi người phải ngày nào cũng phải vào xem truyện đã ra chap chưa nên ta quyết định một cái lịch trình cụ thể kể từ sau ngày 18/7 (khi đó ta đã vào lại trong đất liền). Kể từ thời gian đó tốt nhất mọi người nên 3 ngày hãy xem truyện đã ra chương chưa. Bởi vì đó là thời gian chậm nhất để ta ra một chap (biết đâu nổi hứng lại là 2-3 chap).

Thứ năm là sức khỏe của ta thực sự không được tốt lắm, vào viện thường xuyên là chuyện bình thường. Nên thời gian gần đây cũng không ổn định. THÔNG BÁO TIN BUỒN LUÔN LÀ 14/7 ta nhập viện rồi.

Truyện đã sắp hoàn và ta đã lên kế hoạch cho truyện mới bởi vậy tốc độ diễn biến truyện sẽ bắt đầu chạy nhanh hơn. Mặc dù không muốn đưa con đầu tiên của ta phải chạy nhanh như vậy nhưng phải thừa nhận rằng ta đã cạn ý tưởng, viết càng dài thì sẽ càng lang man gây nhàm chán. Nên sẽ kết thúc nó sớm.

Lời của ta đã hết. Lần nữa xin lỗi và cảm ơn những độc giả đã theo dõi và ủng hộ ta trong thời gian vừa qua. *Cúi đầu*

Ký tên. Đóng dấu cái cộp.

Ôi trời, chưa đủ 700 chữ chưa cho đăng. Để viết bậy kéo dài vậy,

Thực ra về kết truyện ta 2 cái kết và vẫn phân vân chưa lựa chọn được cái nào. Một cái là kết đóng một cái là kết mở. Mọi người sẽ lựa chọn cái nào. Hỏi vậy thôi chứ tào lao lắm, ta đã lựa chọn kết đóng rồi. Nhưng khổ nỗi đã đóng lại phân ra thêm 2 cái kết quả nữa. Nên ta muốn hỏi rằng mọi người muốn thằng Franz đó chết hay sống đây. Ta khổ quá mà.

Còn một chuyện nữa đó là trong tất cả truyện mà ta viết tất nhiên là sẽ YY Việt Nam và dim hàng Tung Hoa zĩ đại nên cũng đừng ai thắc mắc rằng trong tương lai không xa thấy một bộ truyện của ta mà binh lính xuất thân từ Việt Nam thật là...hồ báo. Thế nhưng nếu quá YY thì ta cũng chẳng khác nào mấy tác giả của tàu khựa, nên ta chỉ YY dựa trên những cơ sở tiền định đã có từ trong lịch sử.

Ta nhận thấy một điểm yếu trong truyện của ta đó là câu chữ lang man không nói, nhưng yếu tố tình cảm trong truyện lại chưa diễn tả được sâu sắc. Mọi người có nghĩ rằng ta nên thêm vào yếu tố tình yêu trong truyện không?

Đây là những điều ta muốn mọi người góp ý cho ta. Ta sẽ đọc và tiếp thu. Cảm ơn mọi người

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Thử thách

Trong lòng Franz bùng lên một cổ xúc động không thể nói lên lời. Hai năm xa cách, nỗi nhớ nhưng về gia đình, vợ con chỉ có hần mới hiểu được nó dần vật hần như thế nào. Bây giờ hần chỉ muốn chạy đến thật nhanh và ôm con gái hần vào lòng hôn lên gương mặt béo mập đáng yêu đó vài cái để thỏa lòng mong nhớ. Thế nhưng thực tế thì đau lòng lắm.

“Hóa độn, hóa cầu thuật”.

Một quả cầu lửa phóng đến, hơi nóng đánh thức Franz tỉnh lại sau thời gian mộng tưởng. Hỏa cầu chỉ to hơn nắm tay một chút, không thể so được với hào hỏa cầu thuật nhưng đối với một đứa nhóc hai tuổi như Athena mà nói thì đã rất xuất sắc rồi. Người ta gặp lại con thì chạy đến tay bắt mặt mừng. Franz gặp lại con thì bị chính con gái đánh đuổi, có ai xui xẻo như hắn không chứ.

Vốn dĩ với tình trạng cơ thể của Franz hiện tại thì hỏa cầu thuật nhỏ nhỏ này không thể gây nguy hiểm gì đến hắn, thế nhưng trong đầu Franz lại nảy ra một ý tưởng. Hắn muốn kiểm tra thực lực của Athena như thế nào, thế nên Elena vừa muốn giải thích liền bị hắn chặn lại. Bản thân tự động làm ra động tác né tránh tiểu hỏa cầu, trên mặt đầy vẻ tiểu dung.

“Tiểu tặc đáng chết, thả ra mẹ ta, nếu không ta sẽ đánh ngươi thành khối băng”.

Athena hung dữ vung vẩy nắm tay bé xíu đe dọa. Nhìn biểu hiện của con gái Franz hướng Elena hỏi.

“Bình thường là ai chăm sóc, dạy dỗ Athena vậy?”.

Elena cười khỏ cúi đầu nói.

“Còn ai khác ngoài chị Leona đây. Chị ấy nhiệt tình nhận lấy nhiệm vụ huấn luyện Athena, mà con bé cũng vô cùng ưa thích chị Leona, cả ngày đều quấn lấy chị ấy”.

Franz làm một bộ biểu tình “ta biết ngay mà” hướng về Athena nói.

“Nhóc con, muốn đóng ta thành băng cũng được, nhưng con phải có thực lực đó, đừng có thùng rỗng kêu to”.

Nghe Franz nói Athena càng thêm tức giận không biết từ đâu lấy ra hai miếng shuriken phóng về phía Franz. Franz buông Elena ra, Lạc Vân chủ thủ xuất hiện trong tay dễ dàng đánh văng hai miếng shuriken ra ngoài. Thế nhưng Franz bỗng thấy Athena di chuyển đôi chân nhỏ bé của mình chạy như bay đến hồ nước trong vườn hoa, Franz hoàn toàn bất ngờ khi con gái mình có thể chạy như bay trên mặt hồ. Chỉ mới hai tuổi đã luyện được “đạp thủy” ư. Con ta là thiên tài.

“Thủy độn, Ân sương chi thuật”.

Theo hồ nước hơi nước bốc lên một màn sương dày đặc che phủ cả khu vườn. Franz hiểu được ý nghĩ của con gái mình, mắt thường không thể nhìn xuyên thấu được màn sương này quá nửa mét thế nhưng với Tả luân nhãn hai câu ngọc của Athena thì lại là chuyện nhỏ. Cô nàng ắt hẳn muốn lợi dụng màn sương che mắt Franz, sau đó lại lợi dụng Tả luân nhãn để cận thân chiến đấu. Trong lòng Franz âm thầm vui vẻ. Con gái hắn rất thông minh, ít nhất là về nhãn quan chiến thuật của con bé rất tốt.

Franz cũng không hề mở ra Tả luân nhãn, bởi vì bên mắt kia của hắn Luân hồi nhãn lúc nào cũng mở và có khả năng quan sát không hề kém Tả luân nhãn. Chiến đấu với một bé nhóc mới hai tuổi mà còn phải dùng đến Luân hồi nhãn sao? Quá mất mặt rồi. Franz vô cùng phiền muộn gạc mái tóc xuống che đi Luân hồi nhãn. Hắn cũng không muốn bắt nạt con gái hắn nha. Franz không động, chỉ đứng yên một chỗ, Athena cũng không có chút động tĩnh nào

“Phi thủy vạn sát”.

Franz bỗng nghe thấy tiếng gió rít gào của ám khí bay về phía hắn, nhưng không phải chỉ một miếng ám khí, mà là có đến hàng trăm, hàng ngàn miếng lao đến cùng một lúc.

“Bụp”.

Trong phút chốc Franz liền hóa thành một khúc gỗ mục bị ngàn vạn mũi kim băng đâm vào. Nếu ở vị trí đó là Franz, tuy không bị ảnh hưởng đến tính mạng nhưng chắc chắn sẽ bị ghim thành con nhím.

Franz vừa hiện thân thì đã nghe tiếng xé gió bắn đến, thế nhưng lần này không phải là ám khí mà chính là Athena, thân thể cô nhóc xoay tròn với tốc độ cực nhanh, kunai bay múa trên bàn tay nhỏ bé như những cánh bướm xinh đẹp bay chập chòn trong nắng sáng lên ánh ám kim nguy hiểm. Khí lưu xung quanh cô bé xoay theo hai chiều ngược nhau tạo thành một cột lốc cao đến ba mét.

Keng, keng.

Hai tiếng kim loại va đập vang lên. Franz dễ dàng hóa giải thế công của Athena, đừng nói tốc độ của cô bé hiện tại, dù là nhanh hơn gấp mười lần Franz cũng dễ dàng đón đỡ được. Nên nhớ danh hiệu của hắn bây giờ là Anh cấp.

Thế nhưng trong lòng Franz âm thầm vui mừng. Athena mới hai tuổi nhưng tốc độ phát triển cùng thiên phú dù là từ thiên tài cũng không đủ để hình dung. Hai tuổi đã đạt đến sức mạnh của Hạ nhẫn tinh anh, dù là Kakashi cũng chưa thể làm được.

Thấy không thể làm được gì Franz, Athena vô cùng uất ức, đôi mắt Tả luân nhãn trừng trừng lên, hai bên khóe mắt lệ đã tràn lên nhưng nhanh chóng bị đông thành từng viên pha lê băng rơi xuống. Cả người Athena phát ra từng luồng khí tức băng hàn, nhiệt độ không khí xung quanh nhanh chóng hạ xuống. Franz thấy rõ ràng Athena đang kết ấn, và loại ấn này chỉ có những người thuộc Băng huyết kế giới hạn như Haku mới sử dụng.

“Băng độn, Pha lê băng phản chiếu”.

Rắc, rắc...

Không khí chung quanh Franz dần dần bị ngưng kết lại thành những tảng băng trong suốt như những tấm gương phẳng tạo thành một ngôi nhà mái vòm bao xung quanh hắn. Athena dần dần xuất hiện lấp đầy những phiến băng đó.

“Làm sao có thể? Ai dạy cho con bé những nhẫn thuật này?”.

Hệ thống đột nhiên vang lên giọng nói đáp.

“Ký chủ, huyết kế giới hạn xuất phát từ hệ thống luôn có tính truyền thừa, theo thời gian Athena lớn lên thì lượng truyền thừa càng lớn giúp Athena có thể nhuần nhuyễn sử dụng các nhẫn thuật của Huyết kế giới hạn”.

Franz ban đầu đều nghĩ những nhẫn thuật của Athena sử dụng đều là do những thành viên của Từ thần chỉ dạy, dù sao trong đó có Kasuo là dân chơi Hóa hệ, Rose là bậc thầy Thủy hệ hoàn toàn có thể dạy cho Athena, thế nhưng lúc này hắn mới vỡ lẽ ra cả hai loại Huyết kế giới hạn đều mang tính truyền thừa, cũng bởi vì vậy mà Athena mới có kinh nghiệm thực chiến và tốc độ phát triển nhanh như vậy.

Sẹt, sẹt...

Từ trong các tấm gương, những mũi kim băng liên tục phóng ra với số lượng ngày càng lớn và tốc độ càng nhanh từ mọi hướng đâm đến điểm yếu hại của Franz. Thực ra “Pha lê băng phản chiếu” là một sự kết hợp giữa ảo thuật và tốc độ. Athena di chuyển qua lại giữa các tấm gương với tốc độ cực cao, các tấm gương chỉ lưu lại tàn ảnh phản chiếu làm cho địch nhân không biết cô bé ở đâu, dù có dùng sức mạnh phá gương thì dưới Băng huyết kế giới hạn tấm gương cũng sẽ nhanh chóng phục hồi. Dưới sự khống chế của Tả luân nhãn, các mũi băng châm luôn xáo diệu tìm đúng mục tiêu công kích dù Franz đã làm ra động tác né tránh.

“Thế nhưng nếu một lượt phá tất cả các tấm gương thì sao?”.

Franz thầm nói, trong tay chủy thủ liên tục đón đỡ phi châm, tay còn lại thu về trước ngực bắt đầu kết ấn. Vốn hắn định dùng đến “trụ long chi thuật” thế nhưng cảm giác lại báo với hắn có điều không ổn.

“Phụ trợ thác chi thuật”.

Ầm, ầm... rắc.

Đột nhiên một con thác lớn như trời giáng rơi xuống đầu Franz, những tấm băng lại khép lại tạo thành một bức tường lớn không cho Franz né tránh, chỉ có thể đón đỡ.

“Hỏa độn, hòa hỏa cầu chi thuật”.

Franz nhanh chóng đổi lại thủ ấn, miệng phun ra một quả cầu lửa lớn đối chọi với thác nước trên đầu rơi xuống. Thủy hỏa tương khắc, tiếng xèo xèo phát ra, sương khói càng thêm dày đặc. Hòa hỏa cầu chi thuật, một nhẫn thuật đơn giản nhưng sức mạnh có thể khống chế tùy theo người sử dụng. Dưới sự khống chế của Franz hỏa cầu không thừa không thiếu triệt tiêu được thác nước khổng lồ, tiếp đến Franz nhanh chóng đổi một thủ ấn khác.

“Lôi độn, Lôi Thiết”.

Xẹt, xẹt. Rắc. Ầm

Lấy Franz làm trung tâm, một vòng tròn lôi điện phát tán ra xung quanh phá vỡ hoàn toàn các phiến băng trong suốt lộ ra thân ảnh của Athena ngồi thờ đốc, đôi mắt Tả luân nhãn đã biến mất trở lại màu đen bình thường, hai hàng lệ rung rung chỉ chọt trào ra, gương mặt đầy ủy khuất, đôi chân bé nhỏ nhanh như sóc chạy đến ôm lấy đùi Elena tổ cáo.

“Mẹ, hắn ăn hiếp Athena, mẹ giúp Athena trả thù đi, cô Leona nói quân tử trả thù, không để qua đêm, mẹ phải đòi lại công bằng cho Athena”.

Elena bật cười ngồi xuống ôm lấy Athena hơi chỉ chỉ Franz nói.

“Athena ngoan của mẹ, không được gọi người đó là hắn, đó là ba của con, nãy giờ chỉ là trêu chọc con thôi”.

Nào ngờ Athena lắc đầu nguầy nguậy nói.

“Đó không phải là ba ba của Athena, mọi người đều nói ba ba của Athena có đôi mắt màu đỏ giống Athena nhưng người này không có”.

Thì ra hình tượng của Franz tại Bridge luôn là một chàng thanh niên trẻ tuổi với đôi mắt màu đỏ kỳ dị, dù là bức tượng của hắn do dân chúng xây lên thì đôi mắt vẫn là tam câu ngọc Tả luân nhãn nhưng đa số mọi người đều không biết bây giờ bình thường Franz một mắt là ở trạng thái bình thường, một mắt thì là Luân hồi nhãn.

Franz cười khở khở quỳ một chân xuống trước mặt Athena nói.

“Athena, con xem đây là gì?”

Mắt hắn liền chuyển thành trạng thái Tả luân nhãn ba câu ngọc nhìn chăm chăm Athena làm cô bé a lên một tiếng nói.

“Là ba, thật là ba sao?”

Cô bé rời khỏi vòng tay Elena định ôm lấy Franz nhưng bỗng nhiên quay lại ôm lấy mẹ khóc lên.

“Ba ba ăn hiếp Athena, mẹ đánh đòn ba ba đi”.

“Ôi trời”.

Franz muốn té xỉu. Ai nói có con gái thông minh là điều hạnh phúc cơ chứ. Elena trừng mắt hắn khế nói.

“Anh không dỗ con bé nín thì tối nay ngủ một mình đi”.

Mặt Franz y như mướp đắng. Làm trẻ con vui vẻ, hắn không biết, nên nhớ kiếp trước của hắn vẫn là một trạch nam. Đột nhiên mặt Franz sáng lên nói.

“Con gái, nhìn ba ba”.

“Hóa độn, Onidoro”. (không biết dịch thế nào)

Hóa nguyên tố trong không khí tụ tập lại từ những đóa hoa còn đọng sương bởi nhẫn thuật của Athena hóa thành những quả cầu lửa nhỏ hơn cả một nắm tay từ từ bay lên không trung như ánh sáng của đom đóm giữa màn sương mù lãng mạn.

“Oa, thật xinh đẹp, Athena muốn bắt lấy chúng”.

Athena dù sao cũng chỉ là một cô bé hai tuổi, thấy cái mới mẻ liền quên đi tất cả ôm lấy cổ tay Franz nài ni nói.

“Được, được, ba ba sẽ lấy cho con”.

Làm cho con gái vui vẻ Franz đương nhiên cũng rất vui vẻ, hắn xòe bàn tay ra hóa nguyên tố tự động chạy lại bàn tay hắn bay múa không ngừng như những hỏa tinh linh có linh tính. Franz búng tay một cái, tất cả tiểu hỏa cầu vỡ ra thành hàng ngàn đốm nhỏ li ti từ từ rơi xuống. Khung cảnh sao rơi giữa màn sương mù chưa tan, gia đình ba người say đắm với cảnh đẹp đó và quên đi tất cả. Đâu đó trong phủ thành chủ thỉnh thoảng vẫn vang lên tiếng hét thảm.

“Karla tha cho ta đi, ta không dám đi gặp thiếu gia nữa”.

Mới đến nơi lúc chiều, dọn dẹp xong phòng liền viết chương. Thế nhưng lại có người lại nói ta copy truyện của người khác, thật không thể chấp nhận được. Công sức của ta bỏ ra gần một năm rưỡi đấy, thời gian đó nếu copy ta đã viết được cả trăm cuốn truyện, cần phải vật vã đến bây giờ sao. Thật buồn cười,

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Lại đến zenit

“Thiếu gia, còn một canh giờ nữa chúng ta sẽ đến được đế đô của Zenit đế quốc”.

Cách Vaicon chừng hai mươi dặm là một tiểu đội nhỏ bay thoăn thoắt qua những cảnh cây của khu rừng rậm rạp liên tục tiến về phía trước. Tiểu đội này không phải ai khác mà chính là Franz cùng với đội Tử thần. Lúc này đây đã cách ngày Franz trở về Bridge năm ngày. Vốn dĩ hắn định chạy vào Ma Thú sơn mạch để gặp Thủ đế và tộc trưởng các tộc, thế nhưng ngày thứ hai đã có một người chạy đến giao cho hắn một vật làm hắn không thể chạy đến Zenit. Món đồ đó là một trong hai thanh chùy thủ Lạc Vân.

Vài năm trước khi Franz lạc đến Bridge, hắn đã tặng cho Elissa một lưỡi chùy thủ và một lời hứa hẹn. Nay lưỡi chùy thủ xuất hiện trước mặt Franz tức là Elissa đã gặp nguy hiểm. Thời hòa bình truyền tống trận có thể truyền tống mọi người trong một ngày có thể chạy đến Vaicon, thế nhưng lúc này toàn bộ Zenit đế quốc đều nằm trong tay Chiến thần điện, Franz phải truyền tống đến Etihad sau đó một mạch chạy bốn ngày đêm mới đến được nơi này.

Trong khi tiểu đội di chuyển anh em Gilliam và Natasha thay phiên nhau cảnh giới dẫn đường, Karla chạy bên cạnh Franz liên tục đưa ra tin tức từ Âm bộ đưa tới.

“Theo như tin tình báo thì hầu như toàn bộ Hoàng tộc Zenit đều bị giết sạch, chỉ còn lại Quận chúa Elissa bị nhốt trong hoàng cung. Theo như Âm bộ

báo lại, bọn hắn đã cứu được Garen và thanh chùy thủ đó chính là do Garen trao lại cho Âm bộ thành viên chuyển đến tổng bộ. Thế nhưng hiện tại tình huống của Garen cũng không tốt lắm”.

Tuy chỉ gặp mặt vài lần nhưng Franz hiểu khá rõ tính cách của Garen, là một người cương trực, dũng cảm, trung thành. . . Hầu như những đức tính của kỵ sĩ luôn tồn tại trong Garen, bởi vì vậy khi Tứ vương gia lên nắm quyền Garen bị thanh trừng cũng là điều dễ hiểu.

“Chúng ta sẽ đến căn cứ Âm bộ trước, ta cần biết rõ tình hình nơi đó”.

Franz quyết định nói. Đoàn người tiếp tục chạy đi, quả nhiên gần một giờ sau pháo đài Vaicon đã hiện ra trước mắt. Không còn vẻ hào hoa, tráng lệ như ngày xưa, trên đầu pháo đài là một đám mây u ám, xung quanh pháo đài là từng đội binh sĩ cưỡi trên một con ma thú hình dáng cá ngựa đi liên tục tuần tiễu, cửa thành bị sơn thành màu đen kịt đóng chặt làm pháo đài Vaicon tựa như một con quái thú đang ngủ say.

“Ta đi vào trước”.

Franz kết lấy một thủ ấn, thân hình liền tiêu thất. Chỉ trong chớp mắt hắn đã xuất hiện bên trong một con ngõ nhỏ của Vaicon. Hắn chậm rãi bước ra ngoài đường lớn quan sát một chút, nhìn bề ngoài pháo đài Vaicon đã lạnh, bên trong pháo đài còn lạnh hơn. Những con phố bị tàn phá bởi cuộc đảo chính vẫn chưa được sửa chữa, trên tường vẫn còn đầy rẫy những vết máu vương vãi, dân chúng trong thành gương mặt phờ phạc, tràn đầy vẻ tuyệt vọng ngồi co ro trước cửa nhà, trên đường thỉnh thoảng lại có một đội vệ binh lướt ngang qua chẳng buồn nhìn họ một cái, thế nhưng Franz cảm ứng được một luồng khí tức hắc ám tồn tại trên người bọn họ, rõ ràng tâm trí bọn họ đã bị khống chế. Trước mặt hắn là một nơi rất quen thuộc – Thần Thánh giáo đình. Không còn hào quang thần thánh, tất cả chỉ còn lại một đồng đồ nát đầy xác người đã bị hôi thối nhưng không được dọn dẹp, chỉ có trường bào màu trắng bị thấm đẫm máu trên người họ là chứng minh họ chính là những nhân viên từng ở trong tòa giáo đình này.

Franz lại lui vào ngõ nhỏ. Rõ ràng pháo đài Vaicon đã bị tàn phá và đang bị cai trị bởi một chính quyền độc tài, tàn bạo. Thế nhưng nghĩ đến những gì hắn biết về Zenky thì giáo lý của Chiến thần điện là tàn bạo, khát máu cũng chẳng có gì lạ.

“Triệu hồi chi thuật”. Franz đặt thủ ấn xuống đất, một chú ấn vòng tròn hiện ra nổ oanh một tiếng nhỏ, tiểu đội Tử Thần liền xuất hiện nằm lẫn lóc dưới đất. Kasuo chỉnh lại hộ ngạch nói.

“Bây giờ ta đã hiểu cảm giác của Thông linh thú khi bị triệu hồi rồi. Thật là con mẹ nó buồn nôn. Qe”.

Salah cũng gật đầu đồng tình.

“Không hiểu vì sao bọn Thông linh thú lại có thể chịu được”.

Franz gõ đầu hai tên náo loạn nói.

“Bớt nói nhảm, Karla, đưa chúng ta đến nơi ẩn náu của Garen”.

Trái ngược với lẽ thường nơi giấu người thường là nơi vắng vẻ ít người, cứ điểm của Âm bộ tại Vaicon lại nằm ở khu nhà giàu quyền quý phồn hoa nhất của Vaicon. Tuy đã không còn vẻ huy hoàng ngày trước nhưng đây vẫn là khu vực duy nhất còn sinh khí trong pháo đài này.

Mở cửa đón đoàn người Franz là một người trung niên bụng phệ, trên mặt lúc nào cũng treo nụ cười hòa ái, thật thà thế nhưng đôi mắt híp đó bên trong lại ánh lên những ánh sáng lạnh lợi.

“Âm bộ số 69 ra mắt Bộ trưởng”.

Vừa nhìn thấy mặt nạ của Karla vị trung niên liền đổi lại sắc mặt nghiêm túc hành lễ, trông hắn cứ như có hai nhân cách khác nhau vậy, hoàn toàn không thể nhận ra ông chủ hòa ái dễ gần vừa rồi. Karla gật đầu tránh sang một bên để lộ ra Franz nói.

“Đây là thiếu gia, chắc ngài cũng đã biết”.

“Âm bộ số 69 ra mắt chủ nhân”.

Franz gật đầu nói.

“Được rồi, đưa ta đi gặp Garen”.

Âm bộ số 69 vâng một tiếng liền dẫn đường. Đi vào sâu trong vườn hoa có một cửa địa đạo đi xuống được giấu trong hòn non bộ, đi vào trong đó qua một đoạn đường hầm ngoằn ngoèo nữa mới đến một gian phòng đất trống trơn, chỉ có một cái giường băng, trên giường đó một thanh niên chỉ mặc áo mỏng, đôi mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch như xác chết, chỉ có lồng ngực thỉnh thoảng lại chuyển động chứng tỏ hắn còn sống. Franz nhận ra rõ ràng người thanh niên đó chính là vị tướng trẻ tuổi của Zenit – Garen.

“Lúc bọn thuộc hạ cứu được hắn thì hắn bị trọng thương rất nặng, tinh thần bị tổn hao rất lớn. Hắn chỉ kịp đưa thanh chùy thủ nhờ bọn thuộc hạ chuyển về cho tổng bộ liền ngất đi. Tuy thương thế hắn đã được chữa trị tốt thế nhưng tinh thần lại một mực phong bế khiến không thể tỉnh lại được”.

Nghe Âm bộ số 69 nói Franz cũng hiểu được phần nào. Là một cận vệ thân tín của Elissa có lẽ Garen đã cố gắng cứu lấy cô gái nhưng không thành công, Elissa chỉ kịp giao thanh chùy thủ nhờ Garen chuyển đến hắn nhờ sự trợ giúp. Franz quay sang Rose gật đầu một cái, cô liền bước lên kết lấy thủ ấn.

“Thông linh chi thuật”.

Chú ấn hiện ra Mộng Yểm được triệu hồi. So với trước kia, Mộng Yểm thể hình càng lớn hơn một vòng, cái đầu ngựa khề cọ cọ vào người Rose thân thiết. Cô vỗ vỗ nhẹ vào cổ nó nói.

“Được rồi tiểu Mộng, đến lúc làm việc rồi”.

Nói rồi Rose ngón trỏ và ngón cái hai tay hợp thành một vòng hướng đến đầu của Garen.

“Chuyển tâm thuật”.

Hắc. Phan.

Vừa dịch chuyển tâm linh Rose liền cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại đẩy cô ra khỏi tâm trí của Garen. Rose quay lại nói với Franz.

“Trong đại não hắc có một phong ấn, chính phong ấn này đã làm cho hắc một mực không tỉnh lại”.

Trong Từ thần chỉ có Rose có thiên phúc học về tinh thần, những người khác dù là Franz có học cũng không thể phát ra được uy lực tối đa của nó. Hắc nhú mày nói.

“Liệu có thể phá bỏ phong ấn hay không?”

Rose gật đầu quả quyết.

“Có thể, phong ấn tuy mạnh nhưng không thể mạnh bằng sức mạnh tinh thần của thuộc hạ và Mộng Yểm cộng lại”.

Nói rồi lại quay sang Mộng Yểm nói.

“Tiểu Mộng, ta cần sự giúp sức của ngươi”.

Mộng Yểm hí vang một tiếng, đôi mắt hồng hồng rực sáng lên, một cỗ năng lượng vô hình tràn ngập khắp căn phòng đất. Rose nói.

“Sau khi ta tiến vào người dùng tinh thần lực của mình tấn công vào phong ấn, biết chưa”.

Mộng Yểm gật gật đầu nhân tính hóa tỏ vẻ đã hiểu. Rose đi đến sát giường, lần này cô không kết ấn mà chỉ khề đặt tay lên trán của Garen.

“Vào”.

Oanh, oanh, oanh.

Trong thế giới tinh thần là một cỗ oanh minh, Mộng Yểm liên tục va chạm vào bình chương vô hình chắn trước đại não của Garen. Rose lơ lửng giữa thế giới tinh thần nhìn chăm chăm vào đại não qua lớp bình chương, trên đại não có một tấm ma pháp văn dán trên đó, đại não bị sáu sợi xiên xích khóa chặt lại phong ấn.

“Cổ lên tiểu Mộng, chỉ cần vượt qua tấm bình chương này chúng ta sẽ thành công”.

Mộng Yểm hí lên một tiếng càng tăng thêm lực va chạm, Rose đưa hai tay về phía trước, bàn tay nổi lên lam sắc cũng bắt đầu tấn công vào bình chương. Bên ngoài mọi người chỉ thấy một người một thú đứng yên bất động, thỉnh thoảng người Rose lại rung lên nhẹ nhẹ nhưng không ai dám làm phiền. Tinh thần là một thứ rất phức tạp, chỉ cần một sơ xuất nhỏ lập tức sẽ mất đi ý thức thậm chí là tử vong.

Ầm, loảng xoảng.

Tiếng thủy tinh vỡ vụn, cuối cùng bình chương cũng đã bị sụp đổ, Mộng Yểm phì phì hai tiếng chạy đến bên Rose nịnh nọt đòi khen thưởng. Rose cười vuốt ve lấy bôm của nó một chút liền đi đến trước đại não to lớn đưa tay bóc ra ma pháp phù văn.

Ầm. Từng sợi xích nổ tung đứt ra dãn rơi xuống hư vô, đại não đang ảm đạm từ từ phát sáng lên từng nếp nhăn trên não.

Bên ngoài Rose cũng thức tỉnh giải Thông linh thuật đưa Mộng Yểm trở về liền nói với Franz.

“Thuộc hạ may mắn không làm nhục mệnh”.

Franz định khen thưởng Rose vài câu thì trên giường Garen đã mở mắt, trong đôi mắt đầy vẻ mờ mịt khề nói.

“Ta đang ở đâu vậy?”

“Ngươi đang ở cứ điểm Ám bộ tại Vaicon”.

Garen khẽ quay mặt sang thì thấy một thanh niên mặc áo bào tím, trên trán đội một hộ ngạch in hình tia chớp vàng, mái tóc phủ xuống che đi mắt trái chỉ để lại một con mắt đen sâu bên phải. Người này Garen không thể nhầm được, chính là người thanh niên đó.

“Knight, không, Bridge thành chủ, cầu ngươi cứu lấy quận chúa”.

Garen vốn quen gọi Franz bằng biệt hiệu là Knight thế nhưng chợt nhớ đến thân phận của Franz liền đổi cách xưng hô. Franz thờ dài nói.

“Bình tĩnh đi Garen, chúng ta đều là bằng hữu, ta nhất định sẽ cứu Elissa, nhưng trước hết ta có một việc muốn thương lượng với ngươi”.

Garen khó hiểu hỏi.

“Là chuyện gì?”

Franz nhìn sâu vào mắt Garen, lát sau mới chậm chậm nói.

“Đó là việc lập Elissa thành Quốc vương của Zenit”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Tấn công hoàng cung

“Cái gì, ngươi nói muốn lập Quận chúa thành quốc vương đế quốc?”

Garen kinh ngạc kêu lên. Franz gật đầu nói.

“Đúng vậy, hiện tại hoàng tộc Zenit đều bị giết sạch, chỉ còn lại Elissa, vì vậy ngoài cô ấy không ai thích hợp hơn”.

Ngừng lại một chút Franz quyết định nói.

“Huống chi chúng ta cũng không còn nhiều thời gian”.

Franz kể cho Garen nghe về đại thảm họa sắp tới và kế hoạch của các tộc để chống lại “Thần”, cũng nói luôn rằng mình là người được chọn.

“Bởi vậy ta cần các đế quốc liên minh lại với nhau”.

Vốn Franz có thể đánh bại Chiến thần điện ở Zenit sau đó sáp nhập vào với Ala, thế nhưng nếu làm như vậy tinh thần dân tộc của Zenit sẽ nổi lên đấu tranh ảnh hưởng đến kế hoạch toàn cục, Franz không còn cách nào khác là lập quốc vương mới cho những đế quốc bị Chiến thần điện kiểm soát.

“Ta xin lỗi, nhưng ta cự tuyệt”.

Nghĩ ngợi một lúc Garen nói. Nhìn về mặt kinh ngạc của Franz Garen nói tiếp.

“Trương lai của Quận chúa chỉ có thể do chính Quận chúa quyết định, ta chỉ là thần tử, nhiệm vụ của ta chỉ là bảo vệ Quận chúa mà không phải là nắm giữ tương lai của Quận chúa”.

Franz nhìn thật sâu vào Garen, ở trong đó hắn thấy được sự trung thành mà những binh sĩ ở Bridge đã từng ngã xuống. Thân làm lính, trọn đời vì tổ quốc, thân phơi đồng nội, da ngựa bọc thây cũng chẳng từ nan.

“Được rồi, ta sẽ bàn chuyện này với Elissa. Karla, hạ lệnh cho toàn bộ Âm bộ nhân viên phải rút khỏi Vaicon ngay đêm nay. Sau khi chúng ta tấn công bọn chúng sẽ điên cuồng lục soát, ta không muốn có những thương vong đáng tiếc. Còn nữa, cũng đưa Wilson về Ala đi”.

“Ta cũng có thể chiến đấu...”

Garen đưa ra phản đối liền bị Franz gạt phăng đi.

“Ngươi là trọng trang chiến sĩ, đi giải cứu tranh cái gì mà tranh. Karla, chấp hành”.

“Vâng, thiếu gia”.

-----Phân cách-----

Đêm tối, kinh thành Vaicon chìm trong sự tĩnh lặng của màn đêm. Tiếng gió lạnh thổi bay lá khô xào xạc, nhà nhà đóng kín cửa, đường phố vắng tanh,

thình thoảng lại có một đội binh sĩ bước ngang qua, trong đêm tối đôi mắt chúng đỏ lừ màu máu như hai viên huyết châu thấp sáng trong đêm. Đêm không trăng, đêm của giết người.

Phía hoàng cung Franz cùng tiểu đội Tử thần đã đột nhập vào bên trong. Kasuo khẽ hỏi.

“Thiếu gia, kế hoạch của chúng ta là gì?”

Franz trong mắt hơi hiện lên ý cười nhìn chằm chằm về hoàng cung nói.

“Không có kế hoạch, tấn công thẳng vào trong”.

“Thế nhưng thiếu gia, đại lục cấm cường giả tàn sát người đẳng cấp thấp, hiện tại chúng ta đều đã vượt qua Thánh cấp, nếu chuyện lộ ra chúng ta sẽ trở thành thế giới công địch... ừ da”.

Kasuo chưa kịp dứt lời thì đã bị Rose bên cạnh tát cho một cái hung hăng nói.

“Ngu ngốc, hiện tại kẻ địch trước mắt là Chiến thần điện, giáo đình mới chẳng thèm để ý đến chúng ta dùng đến phương pháp gì. Huống chi ngươi không nhìn đứng đằng sau chúng ta là ai”.

“Được rồi, đừng náo nữa, xông vào”.

Từ trong cửa hàng hệ thống Franz lấy ra một giăng hỏa tiễn, không sai, là hỏa tiễn hiện đại nhất của Nhân giới gồm một trăm phát, uy lực đủ để miểu sát toàn bộ người dưới Vương cấp.

Phụt, phụt...

Hỏa tiễn được bắn bay lên không trung không hề theo một quy luật nào tự động tản ra bắn bao trùm xuống toàn bộ hoàng cung. Trong chiến tranh hiện đại pháo hỏa tiễn đóng vai trò là hỏa lực chi viện tầm xa, độ chính xác không cao nhưng lợi hại ở số lượng và diện tích bao trùm. Một trăm tiếng nổ vang lên, hoàng cung đã trở thành một biển lửa, tiếng còi hiệu báo động vang lên liên tục kêu gọi binh lính tập kết.

“Giết”.

Ầm

Chỉ dùng một cước, cửa ngõ hoàng cung đã bị Franz phá tan tành, Tử thần hiện giờ theo đúng nghĩa đen của nó, liên tục gạt hái tính mạng của binh sĩ Chiến thần điện.

Ầm, ầm, ầm

Tiếng nổ liên tục vang lên trong hoàng cung, trên bầu trời những mũi hỏa tiễn bay ngang dọc như những ngôi sao băng đoạt mạng rơi xuống đất nổ tung tóe, phá hủy tất cả những gì cản đường nó. Chỉ trong vòng vài hơi thở, một phần năm hoàng cung đã bị sang bằng, xác chết la liệt. Thế nhưng có một người còn kinh khủng hơn cả là Rose và Mộng Yểm. Cô chẳng cần làm gì cả, Mộng Yểm một đường chạy đến đâu binh lính liền rơi vào mộng cảnh của nó mà ngã xuống. Franz đá bay một binh sĩ Chiến thần điện nói.

“Natasha, tìm kiếm Elissa”.

“Vâng, thiếu gia”.

Franz gọi Natasha truy tung bởi vì cùng là Bạch nhãn nhưng tầm quan sát của Natasha lại xa hơn Gilliam rất nhiều, hiện giờ tầm nhìn của cô đã vượt quá mười cây số, gấp đôi so với anh trai mình. Bạch nhãn quan sát một lúc lâu Natasha nói.

“Thiếu gia, có một nơi mà ta cảm nhận được có năng lượng khác hoàn toàn với mọi người ở đây. Có lẽ đó chính là Quận chúa Elissa”.

“Tốt, ngươi dẫn đường”.

“Tuân lệnh”.

-----Phân cách-----

Đã hơn bốn năm kể từ ngày ly biệt. Elissa bây giờ đã trở thành một thiếu nữ diễm lệ. Mái tóc vàng óng ả lượng sóng phủ trên đôi gò bồng cao vút, đôi môi đỏ mọng, căng tràn của thiếu nữ tuổi trăng tròn cuốn hút, thế nhưng vẻ diễm lệ đó lại bị một đôi mắt xanh che lấp tất cả, đôi mắt xanh biếc và sâu chứa đựng một nỗi buồn thê lương.

Đã bốn năm, bốn năm cô chưa từng cười, những nỗi bất hạnh cứ ập đến với cô. Người yêu là kẻ thù của đế quốc. Khi hai đại đế quốc tấn công Ala, cô ngóng tin từng ngày hướng về Bridge. Khi hân vang danh trên đại lục cô rất vui vẻ nhưng không hiểu sao lại đau thế? Hân không thuộc về cô. Mãi mãi là như vậy.

Cha Elissa – Tam vương gia đã chết, chết dưới đồ đao của phiến quân. Toàn bộ hoàng tộc đều bị giết sạch, chỉ còn lại mình cô. Thế nhưng lý do khiến cô sống sót làm cô chỉ muốn chết ngay cho rồi. Cô sống chỉ là vì cô là con gái của Tứ vương gia, người bây giờ là Quốc vương Zenit kiêm Thánh sư Chiến thần điện. (Có việc gì tự hiểu ha, viết ra dài dòng). Còn hân bây giờ sao rồi, Garen đã mang thanh chủy thủ Lạc Vân đi, hân có đến cứu cô hay không. Hay hân đã quên cô rồi.

“Knight, Elissa rất nhớ anh”.

Àm, âm âm

Có tiếng nổ mạnh từ đằng xa vọng lại, dường như có vẻ ở trong hoàng cung. Nhưng Elissa không để ý, ở trong cung cấm này đâu có ai là người thân của cô. Chỉ có Chiến thần điện thành viên. Họ chết thì có làm sao chứ.

“Quận chúa”.

Bỗng nhiên một người bước vào trong, trang phục rất đặc biệt nhưng Elissa nhận ra nó. Đó là bộ trang phục của những người đi cùng Knight, trang phục của Âm bộ. Cô gái này là hầu nữ của cô Mía, cũng là Âm bộ số 138. Elissa kinh ngạc nói.

“Ngươi là người của hân?”

Mía gật đầu hành lễ.

“Quận chúa, tôi là Âm bộ số 138, theo lệnh của đại nhân bảo vệ Quận chúa bốn năm nay. Hiện tại đại nhân đã đến, mong ngài hãy chuẩn bị rồi đi”.

Thế nhưng Elissa vẫn chưa tỉnh táo lại hỏi.

“Đại nhân? Đại nhân ngươi nói là ai? Là hân sao?”.

Hầu hạ Elissa bấy lâu nay Mía tất nhiên hiểu rõ tâm tư của Elissa, cô thờ dài giải thích.

“Đúng vậy, thưa quận chúa. Đại nhân đã đích thân đến để giải cứu ngài”.

Àm, âm, âm

Tiếng nổ ngày càng gần, tiếng chém giết cũng vang lên loạn xạ. Hành cung như bị tiếng nổ làm run rẩy thỉnh thoảng lại có chút bụi đất từ mái nhà rơi xuống. Mía nói.

“Đại nhân đã đến, mời Quận chúa chuẩn bị”.

Elissa gật đầu một tiếng liền trút bỏ bộ váy dài trên người lộ ra một thân thể tuyệt trần do thiên nhiên ban tặng. Nhưng rất nhanh đã bị che lấp đi bởi một bộ khinh giáp màu bạc, áo chèn màu xanh lá bên trong, những tấm giáp liên kết với nhau bằng xích nhỏ che đi những bộ vị cần thiết như ngực, lưng, vai, cổ tay và đùi. Mái tóc màu vàng được cột gọn thành một cái đuôi phía sau, Elissa cầm lấy bộ cung tên của mình với những mũi tên cùng màu xanh lá, trông cô bây giờ như một chiến sĩ Tinh linh ở rừng sâu vậy.

“Chúng ta ra ngoài”.

Elissa nói. Thế nhưng một giọng nói đã cắt đứt câu nói của cô.

“Không cần đâu, ta đã đến rồi”.

“Đại nhân”.

Người đến chính là Franz, Mía vừa thấy hân liền quỳ xuống hành lễ. Còn Elissa trần trối nhìn hân, đôi mắt xanh biếc mở to không chớp lấy một cái, sợ rằng chỉ cần chớp mắt thì hân sẽ biến mất, hai hàng lệ đã đọng trên mi chỉ chực tràn ra. Franz đứng trước mặt cô mỉm cười nói.

“Elissa, lâu rồi không gặp”.

Chương này thiếu 500 chữ nhưng ta vẫn dừng vì hết hứng viết. Lần sau sẽ ráng viết đầy đủ ít nhất là 2200 từ.

Chú ý: Khi gọi Garen trong đối thoại thì sẽ dùng họ là Wilson, ta sẽ sửa ở chương trước.

Còn ai muốn Franz có thêm bà vợ thì giờ ngón tay giữa lên nào :)))

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Không biết đặt tên gì

Elissa nhìn người thanh niên trước mặt, tuy khác biệt rất nhiều so với bốn năm trước nhưng đó không phải là người cô hằng mong nhớ sao. Hơn một lần nằm mơ cô cũng muốn ôm lấy hắn nhưng tại sao giờ gặp lại cô nhưng bị chôn chân tại chỗ. Vì sao chứ.

“Elissa, đã lâu rồi không gặp”.

Như giọt nước tràn ly, Elissa òa lên ôm lấy hắn. Franz cảm nhận được trước ngực áo mình ướt đầm. Hắn không đẩy Elissa ra, hắn hiểu được phần nào cảm giác mà cô phải chịu bởi vì trong tim hắn hiện giờ cũng đang nhói đau.

“Thiếu gia, chúng ta cần phải rời đi”.

Câu nói của Karla làm chấm dứt cục diện bối rối này. Franz hơi đẩy Elissa ra nói.

“Đi thôi, nơi này không an toàn”.

Elissa khẽ “ùm” một tiếng liền đi theo sau Franz nửa bước. Bên ngoài vẫn còn đang diễn ra cục diện đồ sát, những binh lính bình thường không thể chống lại được Tử thần. Có thêm sự tham chiến của đám người Franz cuộc đồ sát càng thêm thảm khốc. Elissa cũng không hổ danh là thiên tài, bốn năm thuật bắn cung của cô đã tăng lên một đẳng cấp khác, có thể năm phát liền tiến đoạt mạng. Theo quan sát của Franz thì tiền thuật của Elissa chỉ thua các tộc của Tinh linh mà thôi.

Bỗng nhiên Franz nảy ra một ý nói với Karla.

“Nếu hôm nay chúng ta liền làm đảo chính thì như thế nào nhỉ?”

Karla chưa trả lời thì Kasuo đã hưng phấn nói.

“Rất tốt thưa thiếu gia, chúng ta làm ngay đi”.

Thế nhưng Karla lại nhú mày nói.

“Như thế rất không ổn, hiện tại cường giả sau lưng địch nhân vẫn chưa xuất hiện, chúng ta không có nắm chắc có thể đánh bại được bọn họ”.

Franz cười nhẹ nói.

“Thực ra hắn đã đến từ lâu rồi”.

Hắn bước lên một bước gọi lớn.

“Nếu ngươi còn không ra thì ta sẽ cho hoàng cung này trở thành phế địa”.

Thế nhưng vẫn không ai đáp lại Franz. Hắn cười lạnh bay lên trên cao thăm nói.

“Vẫn không ra, vậy thì đừng trách ta. Thần là thiên chính”.

Ầm ầm

Ứng chiếu từ vị trí Franz xuống mặt đất làm trung tâm, một vụ nổ lớn rung động đẩy tất cả mọi thứ trong vòng bán kính một dặm đều bị đẩy ra ngoài trở thành một đồng đồ nát, binh sĩ Chiến thần điện trong phút chốc trở thành thịt vụn, hoàng cung tráng lệ bị phá ra một cái lỗ lớn đường kính hai dặm sâu đến hơn ba mươi mét. Trong phạm vi đó mọi thứ đều bị hủy diệt không còn sống đến một con cò. Cũng may TỬ thần hiểu ý Franz đưa Elissa ra khỏi vùng ảnh hưởng, nếu không bọn họ cũng không tránh khỏi số phận bị biến thành mảnh vụn.

“Sức mạnh thật đáng sợ”.

Elissa trừng mắt nhìn Franz vẫn còn đang lơ lửng trên cao. Chưa bao giờ cô có cảm giác cô và hắn xa đến vậy. Dù biết hắn mạnh mẽ, cường đại nhưng cô không nghĩ hắn lại có thể hủy diệt hoàng cung trong phút chốc. Giống như cô là người nhưng hắn là Thần.

“Ngươi thực sự rất mạnh”.

Trên bầu trời Tử vương gia bây giờ là Thánh sứ của Chiến thần điện xuất hiện giữa không gian như cười mà không phải cười khen ngợi Franz. Đôi mắt

của hắn không biểu lộ gì, nhìn hàng vạn tướng sĩ bị biến thành thịt vụn hắn không hề có một chút thương cảm nào.

“Quá khen rồi, ta biết ta rất mạnh”.

Franz nhẹ nhàng đáp xuống cạnh Elissa kiêu ngạo nói. Tứ vương gia cũng không để ý đến hắn mà hướng đến Elissa nhẹ giọng hơn như một người cha hiền từ nói.

“Con gái, đó là người con chọn?”

Elissa trong mắt hiện lên sự quyết liệt phi một tiếng nói.

“Ta không phải con gái của người, cha ta đã bị người giết rồi”.

Tứ vương gia chỉ lắc đầu.

“Dù con có không nhận ta thì trong con vẫn chảy dòng máu của ta, đó là điều con không thể chối bỏ”.

Nói rồi quay sang Franz nói.

“Ta cho ngươi một cơ hội trở thành con rể ta, quy phục Chiến thần điện, Chiến thần sẽ ban cho ngươi cả thế giới. Cả thế giới sẽ phải quỳ dưới chân ngươi nếu ngươi chịu quỳ dưới chân ta”.

“Bị điên”.

Franz ngay lập tức khinh bỉ hắn một tiếng. Ta sắp trở thành Lục đạo, tương đương với thần mà còn phải quỳ dưới chân ngươi. Nằm mơ. Tứ vương gia không để ý đến sự khinh bỉ của hắn mà chỉ chậm chậm nói.

“Vậy thì ta đành phải bắt ngươi quỳ dưới chân ta rồi”.

Nói rồi một luồng uy áp thả ra, Tứ vương gia khẽ vung tay một cái mặt đất như bị xói tung lên, một tiếng như long ngâm vang dội khắp không gian như có một cơn rồng lao đến Franz.

“Ngũ trọng Lã sinh môn”.

Ầm Ầm

Uy áp chỉ phá vỡ được hai bức tường Lã sinh môn thì đã bị tiêu tán hết. Ngũ trọng Lã sinh môn là phần thưởng hắn nhận được quả nhiên sức phòng ngự thật cường đại.

“Ngươi bị điên rồi, đến con gái ngươi cũng không tha”.

Nghe Franz chửi mắng Tứ vương gia chỉ thần nhiên nói.

“Lòng nó không thuộc Chiến thần điện, ta phải đưa nó đi gặp Chiến thần, huống chi không phải còn có ngươi sao?”.

“Chết tiệt. các ngươi mau đưa Elissa tránh xa khỏi nơi này”.

“Ảo thuật, Hắc Âm hành chi thuật”.

Choang. Tứ vương gia bỗng nhiên thấy mình rơi vào một không gian màu đen cứ nghĩ đã rơi vào lĩnh vực thế nhưng dù hắn có thả ra lĩnh vực của mình thì cũng không đẩy lui được thế giới màu đen này. Bỗng nhiên vang lên âm thanh của Franz.

“Đừng cố gắng vô ích, đây là ảo thuật, ngươi không thể thoát ra khỏi nó cho đến khi bọn họ rời đi”.

Đây là ảo thuật sao, cũng quá mức cường đại, vậy nhốt một Thần cấp trung kỳ như hắn bên trong ảo thuật không thể thoát ra. Vốn Hắc Âm hành chi thuật đối với Thần cấp cường giả kiên trì không được lâu, thế nhưng dưới sự gia trì của Tả luân nhãn Franz có thể kéo dài thời gian duy trì của ảo thuật này tạo điều kiện cho những người khác lui đi. Thực ra hắn có thể rút lui thế nhưng trong người hắn lại có ý chí muốn chiến đấu. Muốn thử xem thực lực của mình như thế nào.

Trong tay Franz bỗng nhiên hiện ra ba khối cầu màu đen hơi sệt sệt. Đây chính là sản phẩm mà hắn sử dụng phiếu quay thưởng cuối cùng để đổi lấy – Cầu đạo ngọc. Nhắc đến việc này Franz trong lòng tức giận vô cùng. Vốn dĩ hắn nghĩ sẽ đổi lấy được cả sáu viên nhưng cuối cùng hệ thống trao cho hắn chỉ có ba viên kèm theo điều kiện: “Chỉ khi nào đạt đến cấp 70 mới có được đủ sáu viên”. Ta abc xyz hệ thống, đạt đến cấp 70 ta thành lục đạo rồi còn cần ngươi ban thưởng sao. Đúng là hệ thống gian thương.

“Tốt rồi, giờ chỉ còn chúng ta”.

Hai viên Cầu đạo ngọc biến thành song kiếm, viên còn lại bay lơ lửng bên cạnh Franz, hắn lao lên không trung song kiếm thành hình chữ thập cắt lấy đầu Tứ vương gia.

“Keng”.

Thế nhưng song kiếm lại bị Tứ vương gia đón đỡ. Hắc cười lạnh.

“Tuy ta trong ảo thuật của người nhưng người lại trong lĩnh vực của ta, mọi chuyển động của người ta đều biết được”.

Franz không tỏ ra bất ngờ chỉ khinh thường nói.

“Thật sao?”.

“Đại ngọc la toàn hoàn”

Trên đầu Tứ vương gia bỗng nhiên xuất hiện một Franz khác trên tay là một quả cầu chakra khổng lồ. Nếu ai để ý sẽ thấy trong mắt Tà luân nhãn của Franz giữa bông hoa hiện lên một chữ “nhất” đại biểu cho Tiên thuật”.

Ầm

Tứ vương gia đón đỡ lấy Đại ngọc la toàn hoàn thế nhưng bản thân lại bị đánh rớt xuống mặt đất, Đại ngọc la toàn hoàn cuồng bạo xói tung mặt đất lên tạo thành một cái hố lớn đường kính hơn ba mươi mét

“Chết tiệt”.

Tứ vương gia lần đầu tiên tức giận hất tung Franz bay lên cao, lúc này Hắc Ám hành chi thuật cũng đã hết tác dụng, Tứ vương gia liền quay đầu phản kích. Như đã từng nói đáng sợ nhất của Thần cấp chính là sử dụng Thiên đạo, thân đã là Thần cấp trung kỳ Tứ vương gia chỉ cần vung nhẹ cánh tay là đã có thể tạo ra những đòn đánh uy lực cực lớn, những đòn này bao hàm các yếu tố thiên địa như lửa, nước, gió, đất... từ vô hình biến thành hữu hình tấn công vào phòng tuyến của Franz. Nhưng Franz sở hữu hai con mắt cực phẩm của Nhân giới làm sao có thể để Tứ vương gia đánh trúng, mà dù có bị đánh trúng thì với sức phòng ngự siêu cường của Cầu đạo ngọc, Quân phối cộng thêm sức mạnh của Luân hồi nhãn thì Tứ vương gia cũng không làm được gì. Franz cười nói.

“Nếu thực lực của người chỉ bấy nhiêu thì đi chết đi. Tiên thuật, Âm độn lôi pháp”.

Hai viên cầu đạo ngọc trở về trạng thái bình thường, hai cánh tay Franz đưa lên, từ trong lòng bàn tay Franz hai luồng lôi điện màu tím phóng ra theo tốc độ ánh sáng, ánh chớp đi trước âm thanh mới theo sau, khi người ta nghe tiếng nổ của lôi điện thì Tứ vương gia đã bị đánh trúng, thế nhưng lúc này một đạo bình chương vô hình lại hình thành chặn lại lôi điện. Thế nhưng thế công của Franz không dừng lại ở đó.

“Tiên thuật, lam độn quang nha”.

Đúng như tên gọi của nó, một tia sáng nhỏ từ trong miệng Franz phóng ra nhanh đến mức dù Tứ vương gia kịp thời phản ứng thì nó đã đánh thủng một lỗ lớn ở bờ vai hắc rồi.

Bịch.

Thân thể Tứ vương gia nặng nề rơi xuống mặt đất, máu phun thành vòi. Lam độn quang nha khả năng xuyên thấu cường đại, dù là thân thể mạnh mẽ như Thần cấp cường giả trúng phải thì cũng phải bị trọng thương. Thế nhưng lúc này Franz lại tiếp tục kết ấn.

“Gào”.

Mây đen tụ tập lại thành một vòng xoáy một con kỳ lân bằng lôi điện hình thành trên bầu trời đêm gầm rú theo tay của Franz đưa lên cao mà lượn lờ trong mây.

“Lôi độn, Kỳ lân”.

Franz vung tay xuống, kỳ lân gầm lên một tiếng bỏ xuống người Tứ vương gia. Kỳ lân và năng lượng của Tứ vương gia va chạm đánh ầm một tiếng, từ mặt đất bốc lên một cột khói cao cùng mùi thịt cháy khét lẹt. Franz nhui mày nhìn vào trong đám khói thảm nói.

“Trâu bò như vậy? Vẫn chưa chết sao?”

“Ha ha ha...”.

Tứ vương gia từ từ xuất hiện trong đám khói, bộ quần áo hoa lệ giờ đã bị cháy rụi chỉ còn treo vài mảnh cho có lệ, không biết tiểu đệ của hắn có mát không. Da hắn bị đốt đen thui, khét lẹt, trên người còn bốc khói nhưng đôi mắt đã chuyển thành màu đỏ giống như những binh sĩ kia nhưng lại sáng rực hơn nhiều. Hắc cuồng ngọc nói.

“Người không thể giết được ta. Có Thần phù hộ, ta vĩnh viễn bất tử”.

Tứ vương gia lăm bắm chú ngữ gì đó, Franz bỗng thấy tà khí trên những binh sĩ kia bị hút mất còn khí thể của Tứ vương gia bỗng nhiên tăng mạnh, đã đến Thần cấp hậu kỳ rồi nhưng vẫn tiếp tục tăng. Thực lực càng cao Tứ vương gia càng tự tin cười điên cuồng, Franz nhui mày, một quả cầu năng lượng

màu đen từ tay hắn được thả ra bay lên không trung. Franz khẽ nói.

“Địa tộc thiên tinh”.

Ầm, ầm

Ầm thanh như núi lở, đất đai và những thứ bên trên nó bị bốc lên cao, bị quả cầu chakra hút vào trong nhanh chóng tạo thành một viên thiên thạch lơ lửng trên không trung. Quan trọng hơn là xung quanh Tứ vương gia chẳng còn một binh sĩ nào của Chiến thần điện cả, tất cả đều bị nhốt vào bên trong thiên thạch. Nụ cười của Franz càng sáng lạng nói.

“Cười, cười nữa đi, ta cho ngươi cười, ta khinh”.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Triệu hoán lần hai (đoán xem là ai?)

Tứ vương gia chạy. Hắn thật sự sợ hãi rồi. Có thể tạo ra được một tiểu hành tinh, đây là sức mạnh gì? Dù có là Thần cấp đỉnh phong cũng làm không được.

“Thiên đạo, Địa mẫu chi thủ”.

Ầm, ầm. Từ dưới lòng đất mọc lên một đôi tay đá nhưng vô cùng linh hoạt chụp bắt lấy thân hình của Franz, cản trở hắn đuổi theo.

“Chết tiệt”.

Franz thân thể vô cùng cơ động né tránh đôi bàn tay khổng lồ, Cầu đạo ngọc hóa thành trường kiếm chém vào cánh tay đá thế nhưng không hề hấn gì. Cánh tay đá được hình thành từ linh ngộ thiên đạo của Tứ vương gia, tuy nói là dùng ngoại lực để tăng lên chỉ được xem như nguy Thần cấp hậu kỳ thế nhưng lực lượng cùng thiên đạo kết hợp cũng không phải dễ dàng phá vỡ như vậy.

“Nếu nó là Thiên đạo thì cũng phải tuân theo các quy tắc khắc chế của thiên địa. Thủy, hỏa, phong, lôi, địa. Là nó”.

“Ảnh phân thân chi thuật”.

Một phân thân của Franz hiện ra chạy song song với hắn, trên tay cả hai bắt đầu tụ tập những tia lôi điện phát ra tiếng “rít rít” chói tai, cuối cùng hai quả cầu lôi điện kết nối lại với nhau tạo thành một sợi xích nối giữa hai phân thân.

“Tiên thuật, Lôi độn, Xích lôi”. (Lighting chain)

Ầm, ầm. Nơi sợi xích đi qua những cánh tay bằng đá đều bị cắt đứt, vốn Xích lôi chỉ có khắc chế hệ địa nhưng không đủ năng lực để cắt đứt những cánh tay được hình thành bởi thiên đạo như vậy, thế nhưng bên trong Xích lôi lúc này còn có chakra tự nhiên của Tiên thuật – một dạng năng lượng tương đương với thiên đạo, chính vì vậy mà cánh tay đá dễ dàng bị sợi xích cắt không còn mảnh giáp.

Chạy phía trước Tứ vương gia càng kinh hãi, đây đã là chiêu thức phòng ngự mạnh nhất của hắn, dù là Thần cấp hậu kỳ cũng khó có thể đánh bại được nó, thế nhưng hôm nay nó lại dễ dàng bị Franz cắt đứt. Tứ vương gia càng chạy nhanh hơn. Lúc này Franz cũng âm thầm nhíu mày. Hướng mà Tứ vương gia chạy đến chính là Ma thú sơn mạch, tại sao hắn lại phải làm như vậy? Nghĩ đến đây hắn càng đẩy nhanh tốc độ hơn. Thế nhưng Tứ vương gia thân là Thần cấp cường giả, tuy không dám xé mở không gian thế nhưng tốc độ không kém Franz bao nhiêu. Hai người chạy một đêm cuối cùng Franz cũng không thể cản được Tứ vương gia ở ngoài Ma thú sơn mạch, thế nhưng lúc này khoảng cách hai người lọt vào tầm một dặm.

“Tiên thuật, phong độn, La toàn hoàn thủ lý kiếm”. (Rasen Shuriken)

“Luân hồi nhân, vạn tượng thiên dẫn”.

Tứ vương gia chỉ thấy bản thân bị lực hút kéo mạnh về phía sau tự mình lao đến La toàn hoàn thủ lý kiếm. Trong tích tắc đó hắn cảm nhận được năng lượng mạnh mẽ có thể cắt đứt mọi thứ của phong hệ. Đây chính là ảo nghĩa quy tắc thiên đạo.

Ầm. Ầm.

La toàn hoàn thủ lý kiếm phát nổ xói tung cả một mảng rừng lớn, bên trong đó cây cối, đất đá bị xé nhỏ ra thành từng mảnh vụn đủ thấy uy lực của nhân thuật phong hệ mạnh mẽ đến nhường nào. Thế nhưng Franz biết hắn thất bại. La toàn hoàn thủ lý kiếm không đánh trúng Tứ vương gia bởi vì đứng phía trước Tứ vương gia hiện tại là một thanh niên trẻ tuổi hắn, nhưng trên đầu thanh niên này lại mọc ra hai cái sừng. Hắn chính là người mà Franz thấy trong giấc mộng của Phara – Chiến thần Zenky.

- Đánh chó thì phải ngó mặt chủ. Dù hấn chỉ là con chó của ta nhưng cũng không phải để người tùy tiện giết.

Zenky một mặt kiêu ngạo đối với Franz nói. Đối với một Thiên thần như hấn thì Franz chỉ là sinh mạng cỏ rác kiến hôi cũng không bằng. Thế nhưng con kiến hôi này lại suýt nữa giết con chó trung thành của hấn làm hấn vô cùng tức giận. Franz âm thầm đề phòng lấy Zenky nói.

- Dù là giết thì cũng chỉ giết một con chó, không những giết chó mà còn giết cả chủ nhân của chó.

Zenky lại không hề tỏ vẻ phần nộ chỉ thần nhiên nói.

- Từ trong mắt người ta có thể thấy được người nhận biết ta. Ta đã có hơn vạn năm không xuất hiện trên phiên đại lục này. Ngoại trừ những con cháu của Hộ thân thú ra thì khó có ai có thể nhận biết ta. Người có thể giải đáp cho ta sao?

Nhìn thấy Franz không trả lời Zenky lại nói tiếp.

- Ô, vậy thì Phara nói cho người rồi. Nghe nói tên đó đã vấp lạc vì cái đại lục ngu ngốc của hấn. Sự thật đã chứng minh hấn sai lầm. Vị diện chỉ là nguồn cung cấp sức mạnh cho Thần chứ không phải coi nó như con mà bảo bọc nó. Nếu người đã biết Phara ta cũng không muốn giết người. Coi như vì mặt mũi của hấn nếu người thần phục ta ta sẽ để cho người sống.

- Không phải là người giết ta mà là ta sẽ giết người.

Franz thẳng thắn nói, tuy hấn không chắc có thể đánh bại được Zenky hay không nhưng muốn chạy trốn thì dễ lắm.

- Shusaku cho tôi mượn một ít chakra của cậu.

Nhất vì Shusaku là phần thưởng của nhiệm vụ ủng hộ tân vương bình thường nó vẫn ẩn giấu trong cơ thể của Franz mà không xuất hiện. Nghe được tiếng gọi của Franz Shusaku liền đáp lại. - Có ngay.

- Tuy biết là người rất mạnh, nhưng ta cũng không phải dễ giết như vậy.

Franz đối với Zenky gầm lên một tiếng, cánh tay trái hình thành một quả cầu chakra màu đất, sau đó phong hệ chakra lại xoáy thành một miếng shuriken.

- Tiên thuật, thổ động, la toàn hoàn thủ lý kiếm.

Franz vung tay ném đi, đây là một kích toàn lực của hấn dung hợp ba loại chakra là tự nhiên, phong hệ, và thổ hệ. La toàn hoàn thủ lý kiếm bay với vận tốc cực nhanh chỉ trong chớp mắt đã vượt quá mấy trăm mét xé toạc thân thể của Zenky đánh mạnh vào son mạch phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa.

- Thành công sao?

Franz hơi thở dốc, trong mắt hấn đồng tử tiên thuật đã biến mất chỉ còn lại Tả luân nhãn màu đỏ. Hệ thống thông báo vang lên trong đầu hấn.

- Chakra tự nhiên trong người ký chủ đã cạn kiệt. Cooldown: 1 ngày.

- Ô, chiêu thức rất mạnh.

Từ không trung các mảnh vỡ của thân thể Zenky bắt đầu tái tạo lại, chỉ trong chớp mắt Chiến thần lại hiện ra như chưa hề có việc gì, hấn khinh thường nói tiếp.

- Chỉ đáng tiếc, ta chỉ là phân thân do linh hồn lưu lại. Nên ta là bất tử. Người không thể đánh bại được ta. Ta cho người thêm một cơ hội. Thần phục hoặc là chết.

Franz trầm ngâm một chút bỗng nhiên mỉm cười.

- Người không phải là không có điểm yếu. Ít nhất người không thể rời đi khu son mạch này.

Zenky ngạc nhiên hỏi.

- Ô, tại sao người lại cho rằng như vậy?

- Người rất mạnh, thậm chí đã đạt đến Thần cấp đỉnh phong. Thêm vào cơ thể bất tử khiến người trở nên vô địch ở đại lục này. Dù là các vị thú đế cũng không thể đánh bại được người. Vì thế chỉ cần một mình người là đủ để quét ngang đại lục cần gì phải gây ra đại chiến ngàn năm. Trong khi vạn năm nay người không hề xuất hiện. Điều đó chứng tỏ vạn năm nay người không hề rời đi mảnh son mạch này, hoặc là cơ bản người không thể rời khỏi.

- Người rất thông minh.

Zenky khen ngợi nói tiếp.

- Thực ra đây chỉ là một tia tàn hồn của ta do Khai Thiên phủ lưu lại trên mảnh đại lục này. Qua vạn năm hấp thu tinh hoa đại lục nó đã trở thành một

phân thân của ta và tiếp tục sử dụng chính năng lượng của đại lục này để phá giải phong ấn cho ta. Thế nhưng cũng có một điểm yếu đó là ta không thể ly khai Khai Thiên phủ nó quá gần đây.

Khai Thiên phủ chính là thanh búa lớn mà Zenky đã sử dụng. Khi chiến đấu với Phara Zenky đã ném đi Khai Thiên phủ làm trọng thương Phara và Khai Thiên phủ đã rơi xuống mảnh sơn mạch này cũng nhờ vậy mà lưu lại một tia hồn phách của Zenky. Chiến thần nói tiếp.

- Người rất thông minh, đến mức ta không muốn giết người. Thế nhưng người quá thông minh thì không nên tồn tại trên cõi đời này.

Nói rồi Zenky khẽ nhấc tay, một thanh chiến phủ giữa thiên không xuất hiện trên tay hắn. Chiến thần chỉ khẽ nhẹ nhàng ném đi chiến phủ thế nhưng tốc độ của nó lại nhanh vô cùng. Franz chỉ mới cảm thấy một luồng uy áp phóng đến thì chiến phủ đã đến trước mặt hắn rồi. Hắn vội vàng lui về phía sau làm ra chống đỡ

- Phòng ngự tuyệt đối.

Một đám cát vàng bỗng nhiên bay lên không trung tạo thành một tấm khiên chắn trước người Franz. Đây chính là lợi ích mà Shusaku mang lại. Khả năng phòng ngự bị động tuyệt đối ba trăm sáu mươi độ.

Thế nhưng chỉ nghe âm một cái, phòng ngự tuyệt đối bị tan vỡ, chiến phủ không giảm vận tốc lao đến Franz.

- Ngũ trọng Lã sinh môn.

Ầm, ầm, ầm, ầm, ầm

Thế nhưng năm tầng Lã sinh môn cũng không chịu nổi liền bị chiến phủ đánh xuyên qua. Franz buộc phải dừng đến cách cuối cùng.

- Thần là thiên chính.

Oành.

Chiến phủ cuối cùng cũng bị đánh vỡ đi, thế nhưng Franz lại bị uy áp và phản lực của nó đánh bay ra xa. Franz cảm thấy lồng ngực bị uất nghẹn phun ra một ngụm máu. Đây là lần đầu tiên trong hơn hai năm nay hắn bị thương. Chỉ một chiêu đơn giản của Zenky gần như phá vỡ mọi thủ đoạn phòng ngự của hắn.

Chiến thần Zenky chậm chậm bay đến trước mặt hắn khinh thường nói.

- Đã biết khoảng cách giữa Thần và kiến hôi là như thế nào chưa?

Franz lại phun ra một ngụm nước bọt lẫn máu cười lạnh nói.

- Thần chẳng qua cũng chỉ là cường giả mà thôi. Hôm nay ta sẽ giết phân thân của người, ngày sau ta sẽ giết người.

“Sử dụng thẻ triệu hồi”.

Franz có được hai lần triệu hồi những nhân vật đứng hàng top 50 của Nhân giới đến để chiến đấu. Lần trước hắn đã triệu hồi Itachi. Nếu lần này triệu hồi nhân vật không quá mạnh thì Franz chỉ còn chịu chết.

Một cánh cửa không gian bỗng nhiên hiện ra. Từ bên trong một ông lão tầm năm mươi tuổi gương mặt như đao gọt, tóc hơi xám bạc, râu dài đến ngực và thẳng tắp, mặc một chiếc áo khoác dựng đứng cổ, tay cầm Tích trượng. Đây chính là BOSS của Nhân giới – Lục đạo tiên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Trở thành lục đạo

Đôi mắt Luân hồi của Lục đạo tiên nhân thâm thúy nhìn Franz. Thực tế mà nói tại Nhân giới Lục đạo tiên nhân cũng không phải là BOSS cuối. Ít nhất so với mẹ hắn thì hắn vẫn còn kém nhiều lắm. Franz thầm so sánh thì Lục đạo tiên nhân cùng lắm cũng chỉ có thể so với Thiên thần ở dị giới này mà không thể ngang bằng với Sáng chế thần. Một lúc sau Lục đạo mới mở miệng nói.

- Ta nhìn thấy trong người con mắt của Indra. Nhưng người không bị nó khống chế. Hi vọng người có thể dựa vào nó để tạo một thế giới hòa bình.

Ở Nhân giới đa số người sở hữu Tả luân nhãn hoặc Luân hồi nhãn đều có tâm lý khá vụn vặt bởi nhiều biến cố khác nhau xảy ra ngoại trừ Lục đạo tiên nhân. Lục đạo là một người luôn muốn tạo ra một thế giới hòa bình bình đẳng. Nếu hắn có thực ở Địa Cầu thì đáng ra phải làm Tổng thư ký Liên hợp quốc mới đúng vị trí.

- Ngươi không phải là người của thế giới này? Ngươi là ai?

Bên kia Zenki thấy không ai để ý đến mình liền vô cùng tức giận. Nhưng hắn không bạo phát. Lục đạo mang đến cho hắn áp bách quá lớn, nếu có chân thân ở đây Zenki tự tin có thể đánh với Lục đạo một trận. Thế nhưng đây chỉ là phân thân, thực lực cũng chỉ là Địa thần cấp đỉnh phong, mà Lục đạo thực lực đã đạt đến Thiên thần cấp. Lục đạo tiên nhân lại nhìn Zenki nói.

- Ô! Ngươi cũng là một người linh ngộ được tự nhiên chi đạo. Nhưng vì sao trong mắt ngươi ta lại thấy được biển máu? Nghe lời ta, buông hạ đồ đao, lập địa thành phật.

Tự nhiên chi đạo trong miệng Lục đạo cũng là những quy tắc thiên đạo. Zenki linh ngộ Thiên đạo mà Lục đạo thì linh ngộ Tiên thuật có được cả năm loại nguyên tố tự nhiên.

- Ta là Chiến thần, không cần ngươi dạy dỗ.

Tuy không hiểu Phật là cái gì nhưng Zenki cũng hiểu ý tứ của Lục đạo. Cũng vì vậy mà hắn phần nộ. Hắn cũng là Thiên thần, Lục đạo cũng là Thiên thần, lão già đó dựa vào cái gì mà dám dạy dỗ hắn. Zenki gầm lên một tiếng. Lĩnh vực mở ra là một biển máu màu đỏ, thế nhưng nằm trong biển máu đó lại bao hàm vô vàn áo nghĩa của thiên địa như một con mãnh thú tấn công đến Lục đạo.

- Không có ý nghĩa.

Lục đạo tiên nhân chỉ thả một câu như vậy, Luân hồi nhàn hơi lóe lên một chút thế công của Zenki liền bị chặn lại.

- Trần!

Lục đạo lại hô lên một tiếng, từng con sóng máu của Zenki liền bị đứng lại bao gồm cả bản thân hắn. Thiên thần và Địa thần khoảng cách đó chỉ là một ranh giới nhưng lại khác biệt vô cùng. Địa thần không thể chịu nổi Thiên thần một kích. Phân thân Zenki bị cố định lại ở đó, muốn tiến không được, muốn chạy cũng không xong. Lục đạo quay sang Franz nói.

- Hắn là của ngươi khảo nghiệm. Đánh bại được hắn ngươi sẽ trở thành Lục đạo.

“Đỉnh, phát động nhiệm vụ: Khảo nghiệm của Lục đạo.

Nội dung: Giết chết phân thân của Chiến thần Zenki là khảo nghiệm mà Lục đạo đưa ra cho ngươi. Hoàn thành nhiệm vụ ngươi mới có thể là Tổng chủ Nhân tông đời kế tiếp.

Nhiệm vụ ban thưởng: Trở thành lục đạo (danh hiệu Tổng chủ Nhân tông), huyết kế giới hạn Bạch nhãn, Tứ vĩ và Cửu vĩ.

Nhiệm vụ thất bại: Vĩnh viễn mất đi cơ hội trở thành Lục đạo”.

“Đỉnh, phát động ẩn tàng nhiệm vụ: Tiêu diệt nguy cơ của Ma thú sơn mạch.

Nội dung: Phân thân Zenki luôn tỏa ra ma khí khống chế các loài ma thú trong sơn mạch gây nên bất ổn, dù là Thú đế ra mặt cũng không thể giải quyết. Giết chết phân thân Chiến thần. Nhận phần thưởng.

Nhiệm vụ ban thưởng: Thi quý phong ấn, Uế thổ chuyển sinh”.

Nhiệm vụ thất bại: Mất đi Thú đế với ngươi hảo cảm”.

Ta xxx con mẹ hệ thống. Thì ra hắn lâu nay luôn dừng lại ở cấp 69 chính là vì chờ nhiệm vụ này. Lục đạo tiên nhân là người sáng lập ra Nhân tông, một đời truyền một đời chỉ có một người có sức mạnh của Lục đạo. Franz muốn trở thành Lục đạo thì phải được Lục đạo tiên nhân chấp thuận. Franz cười khổ nói.

- Lục đạo tiên nhân, nhưng hắn cơ bản là một thứ đồ vật gì đó đánh hoài không chết, ta làm sao có thể đánh bại hắn.

Lục đạo tiên nhân khinh thường nói.

- Người mang Luân hồi nhân tượng trưng cho luân hồi, ngươi có Tả luân nhãn với Amaterasu có thể thiêu đốt mọi thứ, ngươi có Nhất vĩ Shusaku với thổ hệ phong ấn thuật, ngươi có Cầu đạo ngọc là khắc tinh với mọi thứ linh hồn chuyển sinh. Ngươi nói ngươi không thể đánh bại hắn?

Franz trân trối nhìn Lục đạo. Đúng là hắn đem những thứ này quên đi. Như lời Lục đạo tiên nhân nói, hắn có đầy đủ mọi thứ có thể đánh bại được Zenki. Nghĩ đến đây Franz hưng phấn đối với Zenki nói.

- Đến, đến. Ta với ngươi đánh tiếp một trận.

- Khinh người quá đáng.

Được Lục đạo giải trừ phong ấn những con sóng đỏ lại tấn công về phía Franz. Thế nhưng hắn đã có chuẩn bị. Hắn tạo ra một phân thân bắt đầu hấp thu

chakra tự nhiên, chân thân đứng chắn phía trước, các từ phía dưới mặt đất bắt đầu tụ tập lên.

- Ra đi Shusaku, Susanoo.

Ầm, ầm

Nhất vĩ Shusaku xuất hiện, thế nhưng bao bọc nó không phải là cá mà là một tầng vảy giáp của Susanoo. Shusaku sức phòng ngự không cần bàn cãi, giờ thêm lớp giáp của Susanoo Franz chỉ biết thốt lên một câu: "Đây mới thực sự là phòng ngự tuyệt đối".

- Sa vũ, tấn công.

Từng dòng cát hóa thành những cánh tay đâm xuyên qua biển máu vô lấy Zenki. Bên trong từng dòng cát đều là thuật phong ấn mạnh mẽ, chỉ cần Zenki bị chúng bắt lấy ngay lập tức sẽ bị phong ấn lại. Địa khắc thủy, máu cũng là một dạng của nước liền không thể nghi ngờ bị bàn tay cát đâm xuyên qua.

- Thật phiền phức. Ngươi lại biết dùng Thiên đạo để khắc chế ta.

Nói nhưng làm cũng không chậm. Zenki hướng tay lên trời, từng loạt thiên lôi liền bổ xuống chặt ngang dòng cát. Zenki dùng chính thủ đoạn Franz đối phó với Tứ vương gia để đối phó Franz. Biển máu dựng lên hình thành một huyết nhân. Không đúng, là Zenki nhưng chẳng qua nó rất khổng lồ và màu đỏ mà thôi. Huyết nhân to lớn tựa Ma thần tay cầm Khai thiên phủ chém xuống đầu Nhất vĩ. Thế nhưng từ trong thân thể nhất vĩ mọc ra hai cánh tay cầm lấy hai thanh võ sĩ đao thành hình thập tự chặn lại.

Ầm, ầm

Mặt đất vì vậy mà lún xuống hơn mười mét hẳn lên đầu chân của Susanoo. Sơn mạch xung quanh bởi vì dư chấn mà sụp đổ, một vùng rộng lớn sơn mạch bây giờ đã trở thành bình địa.

"Amaterasu".

Một ngọn lửa đen được đốt trên thân người khổng lồ, Zenki gầm lên một tiếng đau đớn, người khổng lồ vốn hình thành từ máu lẽ ra phải khắc hóa mới đúng, nhưng Amaterasu là một ngọn lửa đến từ Minh giới. Không gì có thể dập tắt được nó, một khi đã phóng ra nó sẽ thiêu cháy suốt bảy ngày đêm dù không có thêm nguyên liệu đốt nào cung cấp. Cũng may là bởi vì hai cường giả chiến đấu xung quanh hầu như cây cối bị phá sạch nếu không thì cả ngọn sơn mạch đều bị đốt cháy hết.

Ào.

Thân thể của huyết nhân bỗng trôi đi một mảng lớn, Zenki quyết đoán loại bỏ phần thân thể bị Amaterasu đốt lấy. Huyết hải là sức mạnh của hắn. Huyết nhân càng là một phần của thân thể hắn, bỏ đi một phần cơ thể trên huyết nhân Zenki cũng nhận phải tổn thương không nhỏ.

- Đã đến nước này thì ngươi đi chết đi. Thuận ảnh.

Rời bỏ huyết nhân, Zenki bỗng nhiên hiện ra trước người Susanoo nắm tay dồn hết sức lực đâm vào trung khu của Susanoo. Chỉ một quyền, đơn giản nhưng mạnh mẽ, một quyền này mang theo sức mạnh thậm chí vượt cả lĩnh vực của Zenki. Lớp vỏ Susanoo bị vỡ, Shusaku kêu lên một tiếng đau đớn, Franz trực tiếp lộ ra trước mắt Zenki. Chiến thần gần như nắm chắc phần thắng trong tay liền lao đến tấn công Franz. Thế nhưng lúc này Franz vui mừng hô lên một tiếng.

- Được rồi.

Phân thân của Franz biến mất, trong mắt Tả luân nhân lại hiện lên một chữ "nhất" đại diện cho Tiên nhân hình thái, mà lúc này Zenki cũng đã lao đến.

- Biên ngục.

Ầm

Một cái bóng vô hình của Franz mà không ai không ai có thể nhìn thấy chặn lại đòn đánh của Zenki. Biên ngục miễn dịch toàn bộ những đòn tấn công vật lý, tấn công vật lý nó dường như đứng ở thế bất bại.

- Cầu đạo ngọc, bạo.

Franz cầm lấy một viên Cầu đạo ngọc ném ra phía trước liền phát nổ, toàn bộ sức mạnh oanh kích vào thân thể Zenki khiến hắn bay ra vài chục mét, ngực bị nổ be bét thịt nhưng không hề có máu chảy ra, vừa nhìn đã biết bị tổn thương thật nặng.

- Làm sao ngươi có thể tổn thương được ta. Không thể nào.

Zenki bàng hoàng nói. Hai viên Cầu đạo ngọc hóa thành trường kiếm rơi vào tay Franz, hắn chỉ nhẹ nhàng nói.

- Trên đời này không gì là không thể cả. Ngươi có thể đi được rồi.

"Bom vĩ thú, Amaterasu".

Nhất vì bắn ra một quả bom vĩ thú bao hàm lấy hắc điểm san bằng cả một đỉnh núi. Thân thể Zenki bị bom vĩ thú phá ra thành trăm ngàn mảnh sau đó lại bị hắc điểm đốt cháy thành tro tàn, kết cục còn ghê rợn hơn cả phanh thây. Thế nhưng lúc chết Zenki chỉ cười lạnh nói.

- Ta rồi sẽ trở lại. Hãy đợi đấy.

Franz âm thầm bĩu môi. Thường thì ai nói câu “hãy đợi đấy” thì lần sau kết quả cũng giống như vậy thôi. Nhân vật phản diện thường không có kết cục tốt mà, đúng không.

“Đỉnh, nhiệm vụ hoàn thành...”

“Đỉnh, nhiệm vụ hoàn thành...”

Liên tiếp là hai thông báo của hệ thống. Franz thấy được một luồng hào quang tỏa ra từ trong bản thân mình. Hắn lên cấp rồi, chính thức bước vào Lục đạo cảnh giới. Cầu đạo ngọc bên cạnh hắn từ ba quả liền biến thành đầy đủ chín quả hóa thành Tích tượng hoàn chỉnh.

Chung quanh ta sai, cầu đạo ngọc là 9 quả mà không phải là 3 quả.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Lucky trở về

Phân thân Zenky đã bị tiêu diệt, thế nhưng Tử vương gia đã chạy thoát được rồi. Một phần ba quân đoàn Tia Chớp được lệnh di chuyển sang Zenit để thành lập chính quyền mới trợ giúp Garen tiêu diệt những tàn dư còn lại của Chiến thần điện. Lần đầu tiên sau ngàn năm hai đại đế quốc mới có thể hòa bình, đoàn kết như vậy.

“Điện hạ”.

Garen một thân giáp nặng đều từng bước đến quỳ trước mặt Elissa. Hôm nay Elissa tuy chưa đăng vị thế nhưng vẫn là người đứng đầu Zenit đế quốc, ít nhất là trên danh nghĩa.

“Garen tướng quân mời đứng lên. Tình hình đế quốc như thế nào rồi?”.

“Bẩm điện hạ. Nhờ có sự trợ giúp của Tia Chớp quân đoàn các cứ điểm của Chiến thần điện đã bị quét sạch khỏi đế quốc. Hai quân đoàn mới cũng đã được thành lập, toàn bộ đế quốc đang toàn lực khắc phục hậu quả của chiến tranh chuẩn bị đến ngày đưa điện hạ lên ngôi”.

Garen một mạch rõ ràng thông báo về tình hình chung của đế quốc hiện tại. Là lớp trẻ của Zenit, Garen thừa nhiệt huyết và khát khao để khôi phục lại đế quốc. Hiện tại trong triều đình Zenit khá thiếu nhân thủ lão luyện. Chỉ có Garen là người đứng đầu quân đội đã trải qua nhiều trận chiến đủ sức phò tá Elissa.

“Garen tướng quân. Ta không nghĩ ta có khả năng điều khiển đất nước này. Nếu ta lên ngôi thì đế quốc sẽ mau chóng lụi tàn”.

Garen khẽ ngẩng đầu lên nhìn vị quân chúa mình bảo hộ từ nhỏ. Đúng vậy, Elissa không phải là mẫu người mạnh mẽ để có thể vững vàng trên vương vị. Gương mặt trẻ trung đã không còn sự ngây thơ lúc trước nhưng trong đôi mắt còn chứa chan quá nhiều tình cảm. Đó không phải là một thứ cần thiết cho một vị hoàng đế.

“Điện hạ...”

Elissa liền cắt ngang lời nói của Garen.

“Tướng quân không cần thuyết phục ta. Ta thừa biết sức lực của mình đến đâu. Ta biết điều gì tốt cho đế quốc. Tướng quân là người được chọn. Ta tin tướng quân sẽ làm tốt hơn ta rất nhiều”.

-----Phân cách-----

Những chuyện đang xảy ra trên đại lục Franz không quan tâm. Vừa mới tiêu diệt Zenki hắn liền chạy về Bridge để hưởng thụ cái cảm giác được làm cha. Mọi chuyện đều vớt cho Geoffey và Tử thần giải quyết. Đến việc điều động quân đội cũng là do hai tổ đó phối hợp với nhau làm việc. Lúc này Franz đang ôm con gái bé bỏng của hắn vào lòng ngồi trong vòm hoa kể chuyện cổ tích Lọ Lem cho Athena nghe. Bỗng nhiên cô bé hỏi.

“Ba ba, vì sao những món đồ của Lọ Lem đều biến mất sau 12h đêm mà chiếc giày vẫn còn nguyên?”.

Ấc, câu hỏi này đến thế kỷ hai mới các thanh niên trên mạng xã hội mới phát hiện được. Vậy mà con gái ta mới hơn ba tuổi đã có thể đưa ra nghi vấn. Cái này cũng quá thông minh đi.

“Đó là do Thần sắp đặt. Nếu không như vậy thì làm sao Lọ Lem lấy được hoàng tử”.

“Vậy thì Lọ Lem quá yếu rồi. Nếu thích ai thì cứ đến đánh cho một trận rồi bắt cóc về là được mà. Cô hai (Leona) bảo như thế”.

Franz mặt càng đen hơn. Con gái hần vốn đã có khuynh hướng bạo lực, lại rơi vào tay Leona không biết là tốt hay xấu đây. Franz cười cười hỏi.

“Vậy cô còn nói với cn cái gì không?”

“Có ạ. Cô nói sau này Athena lớn lên nếu có ai dám trêu chọc Athena nhất định phải đá nát hạ bộ hần sau đó chạy về méc lại với cô”.

Franz bỗng nhiên có cảm giác hơi bị đau bi. Có lẽ còn thốn hơn khi lúc mới xuyên việc bị Emon đè lên bi. Elena đi đến nhìn thấy hai cha con như thế trên mặt đầy ý cười. Cô đến bên cạnh Franz nói.

“Franz. Garen tướng quân muốn gặp anh”.

“Gặp anh? Hần không ở Zenit chạy đến Bridge này làm gì?”

Tuy nói vậy nhưng Franz vẫn bế Athena xuống nói.

“Athena ngoan chơi với mẹ nhé. Ba ba đi một chút sẽ trở lại”.

“Vâng ạ. Ba ba nhớ trở về kể chuyện tiếp cho Athena nghe”.

Franz bước vào trong nội phủ. Garen đã chờ ở đó. Không phải là một thân giáp nặng mà chỉ là một bộ quần áo quý tộc, bên hông thắt trường kiếm mà thôi.

“Người tìm ta có việc gì?”

Đã quá hiểu tính nhau Franz không khách khí đi thẳng vào vấn đề nói. Garen hơi do dự một chút nhưng cũng nói ra.

“Ta muốn nói với người về Quận chúa”.

-----Phân cách-----

Garen vừa đi thì Duss lại đến. Hai cha con vào trong phủ ngồi đối diện nhau nhưng không ai nói điều gì. Từ khi Franz xuyên việt đến nay hai người vốn giao tiếp cũng không nhiều. Nhưng ai cũng biết tầm quan trọng của đối phương ở trong lòng mình. Cuối cùng Duss cũng mở lời trước.

“Garen chắc đã đến tìm con”.

“Đúng vậy. Nhưng có lẽ hần đã đến tìm cha trước”.

Franz vẫn chưa tỏ vẻ gì bình thản nói. Duss hơi gật đầu.

“Đúng vậy. Hần đã gặp đại đế, ta và cả ông nội con. Thân phận hần bây giờ cũng không phải là tướng quân của Zenit mà là quốc vương tương lai của Zenit đế quốc. Garen nói hần sẽ không đồng ý kết minh nếu con không cưới Elissa”.

“Hừm. Thì sao. Chỉ là một Zenit mới khôi phục lại chỉ cần một quân đoàn Tia Chớp cũng đủ làm gọi bọn hần.

Franz hơi khinh thường nói. Duss lắc đầu chậm chậm nói.

“Con đừng để nóng giận che mờ lý trí. Kế hoạch ban đầu của chúng ta không phải là chưa tính đến việc sẽ xâm chiếm Zenit. Thế nhưng hệ lụy sau này con cũng rõ ràng”.

Nếu xâm chiếm Zenit thì sẽ gặp sự phản kháng của dân tộc Zenit. Khi đó nếu chưa bình định được Zenit hần sẽ không thể kết minh được với các tộc. Khi không có liên minh Lion đại lục hoàn toàn không có cơ hội để chống lại Chiến thần. Franz nhìn về xa xăm hỏi.

“Đại đế và ông nội nói như thế nào?”

“Đại đế và ông nội đều không có ý kiến. Mọi người thống nhất sự lựa chọn đều thuộc về con. Dù con có quyết định thế nào thì đế quốc mãi luôn đứng cạnh con”.

Điều Duss nói là một việc kinh người. Điều đó thể hiện sức ảnh hưởng của Franz lại Ala như thế nào. Bây giờ mọi người đều biết người sẽ dẫn đầu họ ở cuộc chiến tương lai không phải là những lão tướng Ala mà là vị Công tước trẻ tuổi này. Là chiến thần chưa từng thất bại trước bất kỳ một đối thủ nào. Nhìn Franz không nói gì Duss thờ dài hỏi.

“Con đối với cô gái kia như thế nào?”

Trong mắt Franz có một chút hoài niệm nói.

“Nói sao nhì? Con đúng là có hảo cảm với Elissa, cô ấy cũng đã hi sinh cho con rất nhiều. Thế nhưng...cha, con đã có Elena, có Athena rồi, con không cần gì nữa.”

“Em nghĩ anh nên cưới Elissa”.

Bỗng nhiên Elena bước vào nói. Biểu hiện của cô không có tức giận, không có buồn bã. Chỉ là bình thản, hiền từ như vậy. Trên gương mặt vẫn hơi treo nụ cười không có gì là miễn cưỡng.

“Elena, em...”

“Franz, anh là một người phi thường. Trên vai anh gánh vác trọng trách của cả thế giới này. Em không thể vì sự ích kỷ của mình mà để chồng em làm tội nhân thiên cổ. Huống chi anh cũng có hảo cảm với Elissa. Em biết anh không lựa chọn bởi vì bận tâm em và con. Thế nhưng vợ anh cũng không phải là người không hiểu chuyện. Nếu anh không thể lựa chọn em sẽ giúp anh lựa chọn nó”.

Elena mỉm cười nói. Cô vẫn nhẹ nhàng như vậy, điều đó luôn cuốn hút Franz. Ngay từ lần gặp đầu tiên hắn đã bị sự dịu dàng của cô chinh phục. Yêu là ích kỷ, nhưng cũng là hi sinh. Elena là một người thông minh, cô yêu Franz, biết Franz nghĩ gì, cần gì. Cô biết thực lực của hắn bỏ xa mình, trên chiến trường cô không thể giúp gì cho hắn. Cô chỉ có thể giúp hắn lựa chọn con đường đúng đắn mà hắn phải đi.

“Elena...Cảm ơn em”.

-----Phân cách-----

Lion đại lục Thần lịch năm 15996, Vũ Huy công tước kết hôn cùng Quận chúa Elissa. Cùng năm đó Garen chính thức lên ngôi trở thành quốc vương tiếp theo của Zenit. Năm 15997, Kiếm Thần Javid chém chết Thánh sứ của Chiến thần điện tại Tinh Hà đế quốc, Jarod lên ngôi đại đế tuyên bố gia nhập liên minh chống lại Chiến thần điện. Đầu năm 15998, đại quân Thần thánh giáo đình chiếm được thủ đô của Java đế quốc. Chém đầu Chiến thần điện giáo đồ hơn chục vạn người. Thế nhưng lúc này Carlos và Tử vương gia xuất hiện triệu tập Chiến thần điện giáo đồ thủ vững một vùng đất nhỏ giáp biên phía đông Java đế quốc.

Thế nhưng lúc này Franz, Giáo hoàng, ba vị quốc vương trẻ tuổi và những nhân vật chủ chốt của bốn thế lực lớn trên đại lục đã tập trung lại ở U Linh đầm lầy. Xung quanh không có binh sĩ mà chỉ có Cận vệ đoàn của Franz canh giữ vòng ngoài. Những người ở đây thực lực thấp nhất cũng là Đấu Thánh, có đến vài vị Thần cấp cường giả ở đây lại lo đến vấn đề ám sát sao? Bọn họ đang chờ đợi.

Bỗng nhiên không gian bị xé ra, từ bên trong chậm chậm bước ra đầu tiên là Ben – Thú Vương ma thú cấp tám. Sau đó là các vị tộc trưởng của Ải nhân tộc, Tinh linh tộc, Long tộc, Long kỵ sĩ Gale và cuối cùng là bảy vị Thú Đế.

- Người được chọn. Chúng ta lại gặp lại.

Thú đế chấp chương U Linh đầm lầy nói. Franz cũng hơi cười nói.

- Chào Thú Đế đại nhân. Bây giờ chúng ta có thể bàn việc kết minh được chứ.

Thú Đế lắc đầu nói.

- Chưa được, vẫn còn một người chưa đến.

- Một người? Là ai?

“GÂU”

- Là ta đây chủ nhân.

Bên trên bầu trời một con quái vật đang bay với tốc độ kinh khủng. Vật này có thân hình như chó, nhưng trên người phủ đầy lân giáp, hai cánh chim cũng phủ kín giáp như vậy rỗng, tứ chi khỏe mạnh lộ ra móng vuốt sắc lẹm, đây đúng là bức tượng hắn đã thấy ở trong cung điện của Thú Đế. Franz vui mừng hô lên.

- Hộ thần thú! Lucky.

Xin lỗi vì sự chậm trễ. Nhưng không phải tại ta. Muốn chửi thì chửi điện lực và viettel đi.

Vốn muốn thêm trắc trở đoạn nó cưới vợ hai. Nhưng mệt mỏi quá muốn mau kết truyện nên thôi bỏ qua. Truyện viết được một năm rưỡi rồi cũng có

chút chán. Nghỉ sớm còn viết truyện khác. *cười* bốn chap nữa kết truyện. Cảm ơn mọi người ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Chiến thần hiện thân

- Chủ nhân!

Lucky đáp xuống mặt đất liền nhảy cẫng lên ôm lấy Franz, hai chân trước cao quá đầu hắn, thè ra chiếc lưỡi ướt át liếm khắp mặt Franz. Chúng Thú Đế xung quanh thấy như vậy liền muốn té xỉu. Ngươi là Hộ thần thú, tuy không mạnh bằng Zenki nhưng ít nhất cũng là một Thiên thần, có cần phải tỏ rõ bản năng loài chó đến như vậy không.

- Lucky, ngươi nói được?

Franz vui mừng gãi gãi cổ của Lucky nói. Mặc dù đã là thần thú nhưng Lucky vẫn giữ nguyên tập tính của loài chó, vẻ mặt đầy thỏa mãn và hưởng thụ.

- Đúng vậy, bây giờ ta đã là Thiên thần. Trí lực cũng đã nâng cao rất nhiều.

- Được rồi. Nhưng mà đừng gọi ta là chủ nhân. Gọi đại ca.

- Dạ! Đại ca.

Cuối cùng Thú đế liền cắt ngang đoạn nhân thú gặp nhau này nói.

- Được rồi, mọi người đã đến đông đủ. Chúng ta sẽ bàn về liên minh.

Mọi người tiến vào bên trong một căn nhà đã được dựng sẵn, Âm bộ và Cận vệ đoàn bảo vệ vòng ngoài. Bên trong căn nhà rất đơn giản, chỉ có một bộ bàn ghế dài vừa đủ chỗ cho mọi người ngồi. Một bên là nhân loại lấy Franz dẫn đầu bởi vì hắn là người mạnh nhất, cũng là người Thần chọn. Bên kia tuy Hộ thần thú có thực lực mạnh nhất nhưng người dẫn đầu vẫn là Thú đế và tộc trưởng các tộc.

- Như lời nói của ta năm năm trước, khi ngươi có thể trở thành người đứng đầu nhân loại thì bọn ta sẽ lập tức đồng ý liên minh với nhân loại đối kháng Chiến thần.

Ba quốc vương hơi nhìn nhau một chút, các đại thần đều im lặng chờ quyết định của quốc vương. Tuy Franz thực lực mạnh mẽ nhưng nếu muốn đứng đầu cả nhân loại thì cũng phải được ba vị quốc vương hiện tại thừa nhận. Còn Franz thì tỏ vẻ không quan tâm chỉ vuốt ve đầu của Lucky. Cả căn phòng trầm mặc một chút đầu tiên là Ala quốc vương Nikolai đệ VI nói.

- Vũ Huy công tước là Chiến thần của Ala. Mọi hoạt động quân sự của Ala đều nghe lệnh của Vũ Huy công tước.

- Ta đã từng bị Bonaparte đánh bại. Vì vậy không lý do gì không nghe theo sự chỉ huy của hắn.

Đó là lời nói của Jarod, bây giờ đã là quốc vương của Tinh Hà đế quốc. Garen cũng tỏ thái độ.

- Vũ Huy công tước là chồng của Quận chúa. Toàn thể dân chúng Zenit đều nghe theo lệnh của ngài ấy.

Cuối cùng người đứng đầu thế lực lớn nhất của nhân loại - Thần thánh giáo đình là giáo hoàng nói.

- Ta tuân theo ý chỉ của thần. Bonaparte Thánh kỵ sĩ sẽ là người dẫn đầu nhân loại đi đến một trang lịch sử mới huy hoàng.

Thú đế nhìn các vị tộc trưởng một chút liền nhận được từng cái gật đầu. Cuối cùng Thú đế tuyên bố.

- Được. Ta cũng tuân thủ ước định của mình. Các tộc lấy ngươi làm chủ. Thành lập liên minh chống Chiến thần.

“Đinh. Nhiệm vụ: Trở thành người đứng đầu nhân loại hoàn thành. Ban thưởng: Huyết thống của Senju Hashirama, Tập nhãn thuật Mộc độn, Tiên nhân thuật (đã sở hữu)”.

- Vậy không biết chúng ta sẽ đánh địch bằng cách nào?

Tinh linh tộc trưởng lần đầu lên tiếng nói. Franz khẽ ngẩng đầu lên nói.

- Tấn công!

Tấn công? Mọi người đều trợn mắt suy nghĩ về hai từ Franz vừa nói. Gale Long ký sĩ nhủ mày nói.

- Vạn năm nay chúng ta đều thủ vững ở trong những tòa thành trì để chờ khi thời không chỉ môn đóng lại sau đó mới tiêu diệt số ma tộc còn lại. Theo như hiểu biết của ta thì ma tộc vô cùng đông và hung hãn khát máu. Nếu giao chiến trực tiếp ta sợ quân đội chúng ta không trụ vững được bao lâu.

Franz không tỏ vẻ gì nói.

- Đó là những năm trước. Ngài phải nhớ rằng hạo kiếp bây giờ đã khác ngày trước. Bây giờ Zenky sắp xuất hiện, phong ấn sẽ bị gỡ bỏ, thời không chỉ môn sẽ không bao giờ đóng lại. Chúng ta sẽ phải đối mặt với một đội quân cuồng cuộn không dứt. Liệu chúng ta thủ vững được bao lâu?

Tất cả đều lâm vào trầm mặc. Khi đến đây bọn họ chỉ mang theo những kinh nghiệm của ngàn năm trước mà quên mất rằng thời thế bây giờ đã khác. Từ đại chiến giữa hai lực địa đã nâng cấp thành cuộc chiến của những vị thần. Franz nói tiếp.

- Chính vì vậy chỉ có tấn công. Chúng ta dùng lực lượng chiến đấu cao đoạn tiêu diệt toàn bộ cường giả của chúng. Chỉ cần tiêu diệt được Zenki thì đại quân của Evil đại lực không có gì phải lo ngại. Còn bây giờ tất cả quân đội các nước phải liên minh lại. Các Thú đề phải cung cấp cho nhân loại ma thú thể huấn luyện ký sĩ, tinh linh đảm nhiệm lực lượng tấn công tầm xa và các loại được liệu cho liên quân. Ai nhân kẻ từ bây giờ đảm nhiệm toàn bộ việc rèn đúc khí giới cho liên quân. Ta muốn khi quân địch vừa xuất hiện chúng ta sẽ phản kích ngay lập tức.

- Ta đồng ý!

- Ta đồng ý!

- Ta cũng vậy! ...

-----Phân cách-----

Hòa chung với không khí hùng hực khí thế của cả đại lực, pháo đài Bridge bây giờ cũng vô cùng vội vã. Trên đường thay vì là dân chúng đi lại thì đều là lính đánh thuê, trai tráng mạnh khỏe đi đến từng điểm đăng ký gia nhập quân đội. Các đế quốc và giáo đình đều ra thông báo toàn đại lực chiến tranh. Ai cũng biết hạo kiếp sắp đến, nếu không thể đánh bại được kẻ thù thì tất cả mọi người đều sẽ chết. Dòng người xếp hàng ghi danh đông đến mức lực lượng cảnh sát tại Bridge phải huy động toàn bộ chỉ để giữ trật tự nơi đăng ký. Trên bầu trời từng đàn ma thú liên tục lượn qua, thể nhưng trên mỗi ma thú đều có một ký sĩ điều khiển. Số lượng ma thú ký sĩ của nhân loại đã tăng lên một con số kỷ lục từ trước đến nay. Chỉ tính riêng trong Quân đoàn Tia Chớp hiện tại có ba mươi vạn người thì ma thú ký sĩ đã chiếm hết hai phần ba.

- Karla, ra lệnh cho Âm bộ thành viên tăng cường xâm nhập vào Java, ta muốn mọi chuyển động của địch nhân đều phải được chuyển đến ta sớm nhất.

Bên trong phủ thành chủ Franz cũng không hề rảnh rỗi. Bởi vì là tổng tư lệnh của liên quân nên đa số mọi chiến báo đều tập trung vào tay hắn làm một người đã quen nhân nhả nhưng Franz cũng phải ráng căng mình ra mà làm việc.

- Franz, anh nghỉ ngơi một chút đi.

Bỗng nhiên, một chén trà đặt xuống bên cạnh hắn. Là Elissa. Hai người cưới nhau được một năm cũng đã có kết quả. Cô đã mang thai năm tháng rồi. Tuy trở thành một thiếu phụ nhưng Elissa vẫn giữ nét thanh xuân, trẻ trung, năng động khi trước. Chỉ là cô cười nhiều hơn, trên gương mặt tràn đầy hạnh phúc. Franz khẽ vuốt ve tay Elissa nói.

- Em mới là người cần nghỉ ngơi đấy. Phải nghĩ đến con của chúng ta nữa chứ.

- Thấy chị Elena cũng có thể giúp anh nội chính, còn em không làm được gì cả. Tự nhiên em cảm thấy mình rất vô dụng.

- Được rồi. Em giúp anh trông chừng Athena. Con bé quá năng động rồi.

Bỗng nhiên một Âm bộ nhân viên xuất hiện nói.

- Thành chủ, đại tiểu thư gây họa rồi.

- Chuyện gì? Đại tiểu thư ra sao?

Franz sững sờ. Tuy Athena hiếu động, nghịch ngợm nhưng rất biết phải trái, làm sao có thể gây họa được. Hóa ra vì để lấy lòng Franz, Long tộc tộc trưởng đưa đến một ấu long tặng cho Athena làm bạn, cô bé vô cùng thích thú liền quấn quýt lấy tiểu long cả ngày. Thế nhưng sáng không biết cô bé cho tiểu long ăn gì mà khi bay trên không trung tiểu long vô tình thả “bom” xuống phía dưới trúng một người đi đường khiến người này suýt nữa trở thành kẻ đầu tiên bị phân rã để chết.

- Đấy, em thấy không. Mới không để mắt con bé đã thế rồi. Chuyện này em đi giải quyết đi. Thuận tiện trông nó giúp anh.

Franz bật cười nói với Elissa. Cô gật đầu nói.

- Em biết rồi. Anh nhớ nghỉ ngơi, đừng làm việc quá sức.

Nhìn Elissa đi ra Franz trầm ngâm một chút cuối cùng chọn lựa tiến vào hệ thống.

“Chào mừng ký chủ tiến vào Nhấn giá hệ thống”.

- Ta muốn lựa chọn huyết thống cho hậu đại.

“Tốt, hiện tại ký chủ có huyết thống nhà Uchiha, huyết thống Hashirama, huyết thống Hyuga,...mời lựa chọn”.

- Ta lựa chọn huyết thống Uzumaki và Hyuga”.

Vốn hẳn định lựa chọn huyết thống Hashirama. Thế nhưng ai bảo nó có giá đến năm trăm triệu đây. Hẳn không có đủ tiền đành phải lựa chọn huyết thống Uzumaki, cũng là một loại huyết thống trâu bò. Người thuộc dòng họ này có tuổi thọ lâu, cơ thể có sức chịu đựng siêu cường cùng lượng chakra khá lớn trợ giúp cho những trận chiến lâu dài.

“Ký chủ đã có sẵn huyết thống Hyuga, chỉ cần tiêu tốn hai trăm ngàn bạc để di truyền hậu đại. Lựa chọn xác nhận”.

- Xác nhận.

Vừa ra khỏi hệ thống Franz liền thấy Karla xuất hiện đưa lên cho hắn một phần chiến báo nói.

- Bẩm thiếu gia, thời không chi môn đã xuất hiện tại bờ biển phía đông Java.

Franz đọc lướt qua chiến báo nói.

- Được. Hạ lệnh các quân đoàn bước vào tình trạng chiến tranh, chúng ta sẽ đến Java. Chiến thôi.

Trong khi đó lại bờ biển phía đông Java, trên bờ biển hàng chục vạn tín đồ của Chiến thần điện đã tập trung đứng đông nghịt. Màn sương mù phía cuối chân trời tan ra để lộ ra một dải đất liền xa xăm mà bằng mắt thường con người chỉ nhìn thấy cái bóng mờ ảo của nó. Một cánh cửa ma pháp cao bốn mươi mét bỗng nhiên xuất hiện, mặt biển tách sang làm hai lộ ra một con đường nối thẳng vào đất liền. Rồi từ trong cánh cửa không gian, từng đàn, từng đàn quái vật đủ loại hình thể kích thước gào thét tuôn ra. Tất cả bọn chúng chỉ có một điểm chung là làn da đều là màu tím và đôi mắt đỏ rực màu máu. Bọn chúng lao vào bờ biển điên cuồng xé nát thân thể của các tín đồ như thức ăn bỏ vào miệng chúng. Các tín đồ không hề chống cự, họ như những con kiến bé nhỏ nằm cuối trong chuỗi thức ăn cam chịu số phận làm “lương thực” của mình. Bờ biển bị nhuộm đỏ màu máu, nhưng đến một miếng thịt vụn cũng không còn để lại, nó đã trở thành một vùng đất chết. Đối mặt với hàng trăm triệu quái vật, số lượng tín đồ này chẳng đáng vào đâu. Bỗng nhiên toàn bộ quái vật quay về phía thời không chi môn quỳ bái, một nam tử trong bước ra, trên đầu hắn mọc hai cái sừng, đôi mắt đỏ rực, khoe miện lộ ra hai khỏa răng nanh nhỏ. Đó chính là Chiến thần của tinh cầu này. Zenky bỗng nở ra một nụ cười làm không khí xung quanh như bị đông cứng lại.

- Lion đại lục, ta trở về.

Bạn đang đọc truyện *Nhấn Giá Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Trận chiến cuối cùng

Hạo kiếp nổ ra, hàng triệu sinh vật từ bên kia đại lục tràn sang Lion đại lục tàn sát sinh linh. Quân đội giáo đình đóng tại các vùng đất của Java liên tiếp bại lui. Một tháng sau khi hạo kiếp nổ ra Java hoàn toàn bị biến thành một vùng đất chết.

Một tháng qua số lượng nhân khẩu trên đại lục bị tiêu hao hết hơn mười triệu. Liên quân Lion đại lục giao chiến với bên kia đại lục hơn trăm trận thiệt hại đến hơn năm mươi vạn binh sĩ nhưng kết quả chỉ đều là bại trận. Dẫn đầu quân đội của Evil đại lục là hai Thánh sứ, mười hai ma vương và hai mươi bốn ma tướng liên tục công kích vào các cứ điểm tiền tiêu của liên quân.

Ngày thứ ba sau hạo kiếp, một triệu sinh vật dị đại lục tấn công vào kinh đô của Java. Chỉ trong vòng ba giờ kinh thành thất thủ, một vị Hồng y giáo chủ và ba vị Lam y giáo chủ hi sinh.

Ngày thứ sáu sau hạo kiếp, liên quân phục kích nửa triệu sinh vật dị đại lục giết chết năm ma tướng, hai vị Thần cấp cường giả hi sinh.

Ngày thứ bảy sau hạo kiếp, hơn năm triệu sinh vật dị đại lục giao chiến cùng hai triệu binh lính liên quân, giết chết một vị ma vương, bốn vị ma tướng. Bản thân liên quân thiệt hại hai mươi vạn binh sĩ, Thánh kỵ sĩ trưởng về với Thần, Javid và một vị Thần cấp cường giả khác hi sinh.

Ngày thứ mười lăm sau hạo kiếp. Đây là trận đánh lớn cuối cùng của hai bên trong một tháng đầu tiên. Tổng số quân tham chiến lên đến mười triệu cùng cường giả hai bên. Kết quả một vị Thánh sứ, hai vị ma vương, hai vị ma tướng bị giết. Bản thân liên quân đại nguyên soái quân đội Ala – Heter hi sinh, một vị Hồng y giáo chủ và một vị Thủ đế cũng bị giết hại. Giáo hoàng bản thân bị trọng thương.

Ngày thứ hai mươi ba sau hạo kiếp liên quân bắt đầu rút khỏi Java và lập một phòng tuyến mới. Franz đã chỉ đạo liên quân lập ra từng cứ điểm nhỏ gần kề nhau để có thể chi viện, hỗ trợ lẫn nhau, tạo thành một chiến tuyến vững chắc dựa vào các cứ điểm dày đặc và ba cứ điểm lớn trải dài từ đông sang

tây. Dựa vào chiến tuyến đó liên quân vận chuyển toàn bộ nhân loại từ vùng chiến đi đến hậu phương, tiêu diệt toàn bộ những thứ gì có thể làm thức ăn cho sinh vật dị đại lực. Bởi vậy hầu như những nơi sinh vật Evil đại lực đi qua nếu không phải là hoang vắng thì cũng là vùng đất chết.

Số lượng sinh vật từ Evil đại lực đã tăng lên đến hàng trăm triệu và chưa có dấu hiệu dừng lại. Thế nhưng nan đề đặt ra cho chúng bây giờ là lương thực cung cấp đủ cho trăm triệu đại quân. Các tướng lĩnh của chúng có hai sự lựa chọn, một là tấn công mạnh vào nhân loại để tìm kiếm đồ ăn, hai là theo lối sống nguyên thủy cá lớn nuốt cá bé tồn tại hàng vạn năm ở bên kia đại lực. Và tất nhiên hai Thánh sứ đã lựa chọn phương án thứ nhất.

Thế nhưng lúc này quân đội liên minh lại bỗng nhiên rút lui và nhanh chóng xây nên một bức tường dài vạn dặm tại bờ biển phía đông Ala. Nơi đây hiện tại có ba quân đoàn của Ala, hai quân đoàn của Tinh Hà đế quốc và một quân đoàn của Zenit đế quốc mỗi quân đoàn đều đạt đến ba mươi vạn người. Bên cạnh đó còn có trăm vạn binh lính của Tinh Linh tộc, Ải nhân và hàng chục triệu các loại ma thú trợ giúp, bức tường sắt này được xem như pháo đài bất khả xâm phạm của sinh linh Lion đại lực. Dù có trăm triệu sinh vật ngày đêm tấn công nhưng bức tường đồng vách sắt dài vạn dặm vẫn không bị xô đổ.

Lúc này bên trong liên quân cũng mở ra hội nghị do Franz làm chủ trì. Franz ngồi ở ghế chủ tọa, hai bên là những người đứng đầu của giáo đình và các đế quốc. Trên bàn là sa bàn biểu thị phòng tuyến của liên minh và binh lực của quân đội dị đại lực. Với tình hình hiện tại có thể xem là khá lạc quan cho liên quân khi vạn dặm phòng tuyến vẫn đứng vững. Thế nhưng lúc này Jarod đặt ra một câu hỏi.

- Tại sao Chiến thần vẫn chưa xuất hiện?

Một tháng qua Zenky chưa từng xuất hiện, không hề có một tin tức tình báo nào nói về người có diện mạo như Franz miêu tả. Hầu như các trận chiến nổ ra chỉ có vị Thánh sứ cùng các thuộc hạ chỉ huy. Giáo hoàng đang tỉnh dưỡng cũng mờ mắt ra suy nghĩ. Trải qua vài trận chiến giáo đình chỉ còn lại một vị Hồng y giáo chủ, Thánh kỵ sĩ trưởng bây giờ cũng là do Alex đảm nhiệm. Lát sau giáo hoàng nói.

- Có lẽ trong mắt Thần chúng ta chỉ là những con kiến. Thần đang nhìn chúng ta chém giết lẫn nhau như trò tiêu khiển vậy. Hoặc có một giả thuyết khác là Thần bị trọng thương do phong ấn nên vẫn chơng hồi phục.

Franz gật đầu tỏ vẻ đồng ý nói.

- Đúng vậy. Với tính cách của Zenky thì chiến tranh tựa như một trò chơi vậy. Chiến tranh trên tinh cầu này là do ý chí của hắn gây ra. Nếu như ý chí của Phara là ôn hòa thì Zenky chính là bạo lực.

Ở đây gọi thẳng tên của hai vị Thần cũng chỉ có Franz mà thôi. Ngừng một chút Franz nói.

- Mọi người nhớ kế hoạch ban đầu của chúng ta chứ? Chúng ta sẽ không phòng thủ, mà là tấn công. Phải tấn công trước khi lượng quái vật bên kia đại lực trở nên nhiều hơn. Tiếp theo Viện trưởng hoàng gia học viện sẽ cho mọi người biết kế hoạch của chúng ta.

Tất cả mọi người đều nhìn sang bên trái Franz là một ông lão tầm bảy mươi tuổi nhìn như cụ Dumbledore vậy. Nhưng đây chính là viện trưởng của Hoàng gia học viện của Ala. Sáu năm trước chính nhờ màn cầu hôn của Franz với Elena mà ngài viện trưởng đáng kính đã cưa đổ được cụ bà Ava mà thoát kiếp độc thân. Viện trưởng hơi háng giọng một chút liền nói.

- Như mọi người đã biết hiện tại bên ngoài bao vây chúng ta là hàng triệu sinh vật Evil đại lực. Theo như tin tức tình báo của Bonaparte mình chủ thì nơi tọa lạc của Zenky chính là đây – tòa lâu đài nằm bên cạnh cánh cửa không gian này. Để di chuyển sang đó chúng ta cần có truyền tống trận một lần vận chuyển quân đội liên minh đến tận hang ổ của địch. Ta đã liên hệ toàn bộ Kết giới sư của toàn bộ đại lực tổng cộng gần trăm vị đã vẽ được một ma pháp trận rộng hai dặm để vận chuyển binh lính sang đó.

Nói rồi Viện trưởng liền ngồi xuống nhường lời lại cho Franz.

- Lần này tấn công hang ổ địch ta sẽ vận dùng Hùng Ưng, Tia Chớp quân đoàn, các đế quốc lại chọn ra thêm bốn quân đoàn nữa. Ta cũng yêu cầu các tộc mỗi tộc phải đưa ra hai trăm ngàn tộc nhân tham chiến và tất cả mọi lực lượng có thể điều động của Long tộc. Riêng ma thú đại quân có hơn mười triệu cũng phải đi theo, đó sẽ là lực lượng nòng cốt của ta. Sau đó chúng ta cần một người có thể thủ vững được nơi đây. Ở đây ta đề cử cha ta Duss Bonaparte, khả năng của ngài ấy đã được chứng minh trên chiến trường, mọi người không phản đối chứ.

Tất cả mọi người đều đồng ý. Khả năng chỉ huy ở đây có rất nhiều người, tướng lĩnh các đế quốc không hề thiếu, thế nhưng khả năng chỉ huy phòng thủ thì không ai dám nói có thể vượt qua được Duss.

-----Phân cách-----

Ngày hôm sau hơn mười triệu đại quân đã xếp thành hàng trước truyền tống trận, ngồi xung quanh các điểm cao là trăm vị kết giới sư đang tỉnh tọa chuẩn bị phát động ma pháp trận. Franz dắt tay Elena bước ra ngoài, bởi vì Elissa mang thai nên hắn để cô lại ở Bridge, tại tường thành vạn dặm cũng chỉ có Elena. Hạo kiếp buồn xuống ai cũng không thể tránh khỏi. Ai cũng phải cống hiến một phần sức lực của mình vào cuộc chiến, cho dù là Alex hay Leona, Elena đều phải bước vào cuộc chiến khốc liệt này.

- Franz, bảo trọng, hãy trở về với mẹ con em

Elena không biết nói gì nữa, tất cả từ ngữ lên đến miệng đều bị nghẹn lại. Franz khẽ gật đặt tay lên má cô nói.

- Em yên tâm, anh sẽ trở về.

Nói rồi hắn xoay người đi, áo bào tím tung bay trong gió như một mảnh tình kỳ giữa sớm mai. Franz bước lên đài cao hô lên.

- Binh sĩ!

- Gào!

Hơn mười triệu sinh vật từ ma thú cho đến nhân loại nhất tề hô lên. Thanh âm là cho hàng triệu sinh vật Evil đại lục đóng bên ngoài bỗng nhiên rùng mình. Franz nói tiếp.

- Chúng ta hiện tại chính là đang đi vào chỗ chết. Thế nhưng chúng ta không có lựa chọn. Đây không phải là cuộc chiến của ta hay cuộc chiến của các ngươi. Mà là cuộc chiến của hai lục địa, cuộc chiến của các vị thần. Các ngươi không được lựa chọn chiến đấu hay trốn chạy, nhưng các ngươi được lựa chọn vợ con, gia đình các ngươi sống hay chết. Đi theo ta. Cùng ta bước vào chỗ chết.

- Giết! Giết! Giết!

Dứt ba tiếng, truyền tống trận lóe sáng, từng đoàn, từng đoàn người bước vào biến mất sau ánh sáng trắng của ma pháp. Những người dũng sĩ đi chiến đấu với Thần linh của họ, thứ họ gánh trên vai chính là sự tồn vong của mảnh đại lục này.

-----Phân cách-----

Bên cạnh cánh cửa không gian nối liền giữa hai đại lục là một tòa cung điện nằm giữa biển, nơi đó nước biển biến thành một màu máu đỏ sẫm. Đó là một tòa cung điện chín tầng, tầng trên cùng chóp nhọn như chạm đến bầu trời xám xịt đầy rẫy những con quái vật màu tím như rồng bay lượn. Trong bờ biển là từng đoàn quái vật đã chờ sắp hàng chờ sẵn. Truyền tống trận vẫn lóe sáng, Franz dẫn đầu đại quân bước ra khỏi truyền tống trận đối mặt với đại quân quái vật đã xếp trận chỉnh tề. Karla bước lên cách Franz một bước nói.

- Thiếu gia, hình như bọn chúng đã biết trước.

Franz lạnh lùng nói.

- Không sao, chúng ta không còn đường để quay lại.

Cầu đạo ngọc hiện ra, cả người Franz bỗng nhiên được bao bọc bởi một năng lượng màu vàng. Hắn hét lớn.

- Binh sĩ, tấn công.

- Giết!

- Gào!

Hai đội quân hàng chục triệu sinh vật lao vào chém giết, cỗ máy chiến tranh như cái cối xay thịt không ngừng quay guồng xé nát mọi sinh vật lơ chân rơi vào đó. Lúc này ở tầng trên cùng của cung điện Zenky quan sát bên ngoài qua một màn hình ma pháp. Hắn khẽ cười lạnh.

- Con cò không ổn định cuối cùng cũng đến nạp mạng. Chiến tranh. Một trò chơi vui vẻ.

Còn một chương nữa hoàn truyện. Vốn những tình tiết và nhân vật ở những chương đầu truyện là để thêm vào đoạn sau. Nhưng do một môi muốn hoàn sớm truyện nên những nhân vật đó chẳng bao giờ xuất hiện nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Chưa phải kết cục

- Giết!

Hai đại quân lao vào nhau chém giết, hào quang đầu khí và ma pháp bay loạn xạ trong không khí, lúc này chiến tranh đã không còn phân biệt chiến trường nữa, Thánh cấp cường giả cũng nhảy vào đồ sát binh lính bình thường và khi đầu khí đã cạn kiệt thì binh lính bình thường lại ào vào giết Thánh cấp cường giả. Ở một chiến trường rộng lớn hàng chục triệu người như thế này một cá nhân thật là nhỏ nhoi. Dị đại lục sinh vật chỉ có một bản năng là chém giết, khát máu điên cuồng xé tan thân thể của binh sĩ nhân loại bỏ vào bụng cung cấp năng lượng cho chúng, binh sĩ liên minh thì một ý chí kiên định bảo vệ đại lục, thà chết không lùi cũng liều mạng chém giết địch quân.

Dưới mặt đất bị nhuộm đỏ thành màu máu thì trên trời lại rơi xuống từng con huyết vũ. Đối mặt với sinh vật thiên không của dị đại lục là một quân đoàn

không quân do Franz tổ chức. Trên người mỗi ma thú đều đỡ lấy một giá ma tinh pháo. Khi hai bên chưa đụng độ thì những con ma thú đã trở thành những chiếc “cuồng kích” đứng ngưỡn. Đạn pháo điên cuồng oanh tạc vào sinh vật dị đại lực xé tan chúng ra thành muôn ngàn mảnh. Không quân của Franz cố gắng kéo dài khoảng cách duy trì hòa lực của mình, thế nhưng những con quái vật kia không phải là đồ chơi. Từng con quái vật dài tầm hai mươi mét mọc ra đôi cánh dơi khổng lồ phun ra những đoàn hắc cầu, chỉ cần bị hắc cầu đánh trúng cơ thể liền bị ăn mòn đến khi chỉ còn lại bộ xương khô.

“Phong độn, la toàn hoàn thủ lý kiếm”.

Theo nhả thuật Franz phát ra, một con đường dài hai mươi mét tràn đầy quái vật ngay lập tức bị quét sạch, cung điện đã ở trước mặt hắn.

- Tứ vĩ, cho ta chakra của ngươi.

Franz hô lên một tiếng lại một cái thủ lý kiếm hiện ra trong tay hắn, nhưng lúc này nhân của nó tràn đầy dung nham nóng rực.

“Tiên thuật, dung độn, Liệt hỏa la toàn hoàn thủ lý kiếm”.

Miếng shuriken hình thành từ tiên thuật và dung độn bay đi đốt cháy mọi thứ nó lướt qua thành tro tàn, không dừng lại miếng shuriken hướng về phía cung điện mà lao thẳng đi.

“Ầm”.

Shuriken như bị một bức tường vô hình chặn lại trước cửa cung điện vỡ tung tóe ra từng đám dung nham. Tòa cung điện vẫn đứng sừng sững ở đó không hề bị thương tích gì.

- Zenky, ngươi ra đây, đừng để ta phải vào tận trong ổ chó để giết ngươi.

Franz phần nộ hét lên. Thế nhưng tòa cung điện vẫn yên phăng phất, chỉ có tiếng chém giết ngoài chiến trường len lỏi giữa không khí. Franz cắn răng thật chặt nói.

- Được lắm, vậy ta sẽ ép ngươi ra.

“Mộc độn, Hoa thụ giới hàng lâm”.

Ầm, ầm

Từ dưới mặt đất bỗng nhiên mọc lên vô số nhánh cây khổng lồ, những nhánh cây này như có linh tính lan tỏa khắp chiến trường đâm chết hàng trăm vạn dị giới sinh vật, không những thế những nhánh cây này còn nở ra hoa phóng ra khí độc, sinh vật người phải nó cơ thể liền bị tê liệt. Chỉ trong phút chốc trên chiến trường đã thiếu vắng đi năm triệu sinh linh chủ yếu là bị phân độc giết chết.

Bỗng nhiên đại địa rung chuyển, những bàn tay bằng đá mọc lên bắt lấy những nhánh cây giữ chặt nó lại. Từ bên trong cung điện Zenky từ từ bay ra ngoài nói.

- Không ngờ ngươi lại có thể điều khiển tự nhiên. Ta thừa nhận ngươi có tư cách để đánh với ta một trận.

Franz hừ lạnh nói.

- Ta đến là để giết ngươi.

Nói rồi hắn định lao lên nhưng Zenky lại nói.

- Đừng vội. Ngươi đã là người do Phara chọn thì ngươi cũng phải thay hắn trả ta món thù vạn năm trước. Ta sẽ để cả đại lục này xem niềm hi vọng của bọn hắn gục ngã dưới chân ta thế nào.

Zenky bỗng nhiên cười lên điên cuồng phát tay một cái, trên đại lục từng ngõ ngách liền hiện lên những màn hình ma pháp chiếu lấy Franz và Zenky. Ở chiến tuyến vạn dặm hai quân đang giao chiến cũng phải ngừng lại trần trối nhìn lấy hai người trong màn hình.

- Minh chủ.

- Chiến thần vạn tuế.

Elena, Elissa và Leona nhìn lên phía màn hình trong mắt đầy vẻ lo âu. Ai cũng biết đây chính là giờ phút quyết định kết cục của đại lục.

- Xong chưa? Vậy thì chiến thôi.

Dứt lời Franz liền lao lên không trung, cầu đạo ngọc hóa thành hai thanh thần kiếm Nunoboko chém về phía Zenky. Chiến thần chỉ nhẹ nhàng vung tay một cái, Khai thiên phủ xuất hiện nhẹ nhàng đón thế công của Franz. Một ánh sáng tím từ thanh kiếm phát ra tản mát ra xung quanh phá hủy mọi thứ nó đi ngang qua. Nunoboko là thanh kiếm sáng tạo ra thế giới, nhưng nó cũng là thanh kiếm hủy diệt thế giới.

- Mọi người mau lui lại.

Hai bên liên quân sợ hãi vội vàng lùi ra xa khỏi chiến trường vừa rồi. Chỉ một chiêu thức, dư âm của nó đã xóa sổ hai triệu binh lính của hai bên. Zenky là thần của dị giới này, khả năng điều khiển thiên địa của hắn là vô tận. Mọi yếu tố thiên nhiên từ đất, nước, gió, lửa,... đều theo ý hắn biến hóa thành những món vũ khí tấn công lấy Franz.

“Mộc độn, Mộc long thuật”.

Bị những tia nước như hàn băng công kích đến Franz không hề dám khinh thường lập tức triệu hồi ra những con mộc long xoay quanh thay hắn đón đỡ lấy công kích của Zenky.

- Đi chết đi.

Zenky gầm lên một tiếng. Khai thiên phủ tóa lực chém xuống, tuy vẻ ngoại khinh thị Franz nhưng thực ra trong lòng hắn đã đem Franz trở thành một mối hiểm họa. Khai thiên phủ phá mọi lớp phòng ngự của Franz trong chớp mắt đã chém đứt lìa người hắn.

Bụp.

- Không xong, bị lừa.

Hóa ra thân ảnh vừa rồi chỉ là một phân thân của Franz, lúc này Franz đã xuất hiện trên đầu Zenky.

“Tiên thuật, siêu bom vĩ thú thủ lý kiếm”.

Lấy nòng cốt là một quả bom vĩ thú shuriken bay đến chém thẳng vào người của Zenky, dù hắn đã làm động tác tránh né thế nhưng vẫn bị shuriken chặt đứt cánh tay trái.

Tuy đánh trúng đích nhưng Franz không có cách nào vui vẻ, cánh tay trái của Zenky bằng mắt thường có thể thấy đang từ từ hồi phục. Zenky ngạo mạn nói.

- Ta là bất tử chi thân, đến Phara cũng không thể giết ta. Từ đầu trận chiến này ta đã ở thế bất bại rồi.

Franz hừ lạnh nói.

- Người không phải là bất tử chi thân, chẳng qua cơ thể người là nguyên tố hóa, người dùng chính nguyên tố để phục chế chính mình mà thôi. Để xem người hồi phục được mấy lần.

“Địa bộc thiên tinh”.

Đất đá bay lên hình thành nên ba quả thiên thạch to lớn lơ lửng giữa không trung, theo cái phát tay của hắn, ba quả thiên thạch liền hướng Zenky lao xuống. Bên dưới mặt đất sinh linh hai đại lục vội vàng chạy đi, ai cũng biết thiên thạch rơi xuống thì kết quả sẽ như thế nào. Zenky hừ lạnh một tiếng, khai thiên phủ cũng không thêm động, dùng thân thể trực tiếp đón đỡ lấy thiên thạch.

Ầm, ầm, ầm

Ngoài dự kiến của mọi người ba quả thiên thạch xuyên thẳng qua người của Zenky đáp thẳng xuống đất, mặt đất liền rung chuyển, ngọn núi lửa gần đó phun trào ra. Thiên tai ập xuống đầu của Lion đại lục không hề thương tiếc.

- Miễn dịch vật lý công kích?

Franz cũng hoàn toàn bất ngờ, ban đầu hắn liền nghĩ đến khả năng của Zenky như Kamui, thế nhưng dưới hai con mắt đỉnh cấp của Nhãn giới Franz liền phát hiện ra không đúng. Cơ thể của Zenky là nguyên tố hóa, chính vì vậy mà Vật lý công kích không ảnh hưởng gì đến hắn. Lúc này cánh tay của Zenky đã hồi phục. Hắn cười lạnh nói.

- Giờ đến lượt ta đánh chứ.

“Chiến thần pháp tướng”.

Một bóng ảnh khổng lồ hiện ra phía sau Zenky bỗng hóa thành thực thể giống Zenky như đúc, Zenky đứng trong pháp tướng đó, mọi động tác bên trong đều được pháp tướng diễn hóa ra uy lực thập bội.

“Mộc độn, Mộc nhân thuật”.

Mộc nhân hiện lên, mặt mày dữ tợn hung ác. Hai người khổng lồ lao vào nhau, quyền đâm cước đá bay ra từng mảnh gỗ vỡ tung. Mộc long từ vai của Mộc nhân bay ra quấn lấy pháp tướng liền bị một ngọn hỏa diễm đốt cháy.

“Mộc độn, Bồ đại chi thuật”.

Bốn bàn tay Phật Di Lặc từ bốn hướng mọc lên lao đến giữ lấy thân thể Pháp tướng. Mộc nhân lợi dụng thời cơ liền đâm vào lồng ngực của Pháp tướng, thế nhưng một lần nữa đâm lại xuyên qua, pháp tướng không hề tổn hại gì.

- Chết đi.

Zenky gầm lên một tiếng. Khai thiên phủ điều động pháp tướng một phủ chém xuống đánh bay Franz ra xa cả trăm mét va vào một ngọn núi lửa gần đó. Dung nham từ magma chảy ra bao phủ lấy đốt cháy Mộc nhân.

- Franz.

- Minh chủ.

Elena cùng binh lính hoảng sợ hô lên một tiếng, sĩ khí xuống cực kỳ thấp. Franz chính là linh hồn là niềm hi vọng cuối cùng của cả đại lục lúc này. Hắn ngã xuống đại lục xem như đi vào lịch sử.

Pháp thân từ từ di chuyển đến trước Mộc nhân đã bị đốt cháy một nửa, đôi mắt lạnh lùng kèm theo sự khinh miệt nói.

- Ta không biết vì sao Phara chọn ngươi nhưng... ngươi quá yếu. Kẻ nào mạnh, kẻ đó thắng. Ở tình cầu này, thậm chí cả vũ trụ này, thế giới của các vị Thần cũng là như vậy. Chỉ có chiến tranh, có khát máu có tham vọng mới có thể đem đến sức mạnh. Nếu năm đó bọn hắn nghe theo lời ta thì Ian đâu phải chết.

Ian là nữ thần duy nhất trong ba vị Thần. Theo câu chuyện của Phara kể từ khi Ian vẫn lạc Zenky ngày thay đổi tính nết, thậm chí hắn không còn dùng đến tên Mazunky mà Sáng chế thần và Ian hay gọi hắn. Cả tình cầu chỉ biết hắn là Chiến thần Zenky mà thôi. Zenky gầm lên một tiếng. Khai thiên phủ một lần nữa trảm xuống. Cả đại lục đều nhắm mắt lại không dám nhìn cảnh tượng kết thúc này.

“Gâu”.

Ầm

Lúc này bất ngờ Hộ thần thú xuất hiện đón đỡ lấy một phủ này. Hộ thần thú cấp bậc cũng là Thiên thần nhưng so với Zenky vẫn còn kém quá xa, chỉ một phủ đã phá vỡ mất một lớp giáp của nó.

- Đồi sau của Hộ thần thú. Tuy ngươi vốn là theo sư phụ ta nhưng ngươi lại theo tên Phara làm bảy chống đối ta. Như vậy ngươi cũng chết đi.

Pháp tướng của Zenky rất mạnh mẽ, liên tục đánh vào nơi yếu hại của Lucky. Quá quen thuộc với kiếp trước của Hộ thần thú Zenky thừa biết nhược điểm của Lucky là nơi nào. Hộ thần thú vốn là sủng vật của Sáng chế thần, nhờ Sáng chế thần trở nên mạnh mẽ mà nó mới bước vào được ngưỡng cửa Thiên thần trở thành Thú thần, thế nhưng so với ba vị đệ tử của Sáng chế thần thì nó chẳng là gì cả. Giao thủ trăm chiêu, vậy giáp của Lucky đã bị tổn thương hoàn toàn. Lại một phủ nữa bùng xuống Lucky bị chém trung bụng cơ thể gần như đứt lìa nằm bất động.

Zenky hơi thở dốc một hơi, dù sao cũng là cùng cấp bậc Thiên thần, tuy nói Lucky kém hắn khá xa nhưng phải tốn rất nhiều khí lực mới có thể đánh bại được nó. Zenky lại quay về phía Franz, Khai thiên phủ vung lên ý định kết liễu hắn, chấm dứt cuộc chiến này.

Bỗng nhiên Nunoboko lại một lần nữa hiện ra đón lấy Khai thiên phủ của Pháp tướng, ánh sáng tím phát ra mãnh liệt, trên thân kiếm bắt đầu hiện ra những vết rạn nứt.

Rắc.

Cuối cùng thanh thần kiếm cũng chịu không được vỡ ra thành hàng ngàn mảnh, những cũng nhờ vậy mà Franz bay ra khỏi Mộc nhân thuật.

- Ngươi không biết trong phim nhân vật phản diện chết là do nói quá nhiều sao?

Lúc này hắn bị thương khá nặng, may mắn Lucky xuất hiện kịp lúc kéo dài thời gian, nhờ có huyết thống của đệ nhất với khả năng hồi phục kinh người cộng thêm thuốc trị thương Franz mới có thể lao ra được. Franz nhìn Lucky nằm thoi thóp vội vàng chạy đến, tiên thuật khế áp lên vết thương kéo lại một tia tính mạng cho Lucky, nếu không nó đã vẫn lạc rồi.

- Ta sẽ trả thù cho ngươi Lucky.

“Tiên thuật, Thiên thú Quan Âm”.

“Susanoo”.

Một tượng quan âm nghìn tay khổng lồ ngang với Pháp tướng hiện ra, không những vậy một tầng giáp Susanoo đã bao bọc lấy bức tượng làm cho gương mặt hiền từ của quan âm chuyển sang một mặt tối dữ tợn. Nhất niệm thành ma, nhất niệm thành Phật. Ma và Phật chỉ cách nhau một ranh giới mỏng manh. Pháp tướng miễn dịch vật lý công kích thế nhưng Thiên thú quan âm mang theo chakra tự nhiên, lại có thêm Susanoo, loại miễn dịch này dĩ nhiên vô hiệu. Bên kia Zenky cũng cảm nhận được áp lực khủng bố mà thiên thú quan âm mang lại. Pháp tướng bắt đầu diễn hóa, từng đôi cánh tay cũng mọc ra rõ ràng ý định cứng đối cứng với Franz.

- Đi chết đi.

Cả hai cùng lao lên, quyền đối quyền, thiên địa biến sắc, mặt đất rung chuyển, pháp tắc thiên địa như bị đưng đến, không gian bị xé ra thành trăm ngàn lỗ hổng lộ ra không gian loạn lưu hút mọi thứ bên dưới vào.

- Chạy mau.

Binh lính bên dưới vội vàng bỏ chạy tránh thoát những hố đen từ thần. Thần và thần chiến đấu, họ chỉ là những con kiến hôi.

Ầm, ầm, ầm

Ngàn cánh tay, vạn lần giao thủ, không gian xung quanh bị phá nát sạch, hai bên vẫn không hề dừng lại, công kích liên tục vào đối phương. Năng lượng tăng lên đến cực hạn phát ra một tiếng nổ lớn, một đám mây hình nấm như bom hạt nhân mọc lên. Mọi người trên đại lục đều nín thở chờ đợi kết quả. Lần đầu tiên họ thấy được sự khủng khiếp của cấp bậc Thiên thần, thậm chí cả Thú đế cũng không sánh được một góc.

Khói bụi tan đi lộ ra hai thân thể nằm trên mặt đất, Franz thân thể còn hoàn chỉnh nhưng thương tích khắp người nằm bất động, Zenky thì có thể gượng dậy nhưng tứ chi không hoàn chỉnh đang từ từ hồi phục lại. Hắn điên cuồng cười nói.

- Ha ha, tinh cầu này là của ta, mượn sức nó ta có vô tận sức mạnh, còn ngươi. Chỉ là một kẻ qua đường đến từ nơi khác, đấu trên sân nhà của ta ngươi chỉ có bại.

Franz không phản bác Zenky, bây giờ thân thể của hắn vô cùng không ổn, kinh mạch trong người hầu như đã bị phá nát.

“Bảo động, thân thể ký chủ bị tổn thương nghiêm trọng, chakra cạn kiệt, không thể chữa trị”.

“Đinh, nhận được Tiên thuật phủ xuống, hệ thống bắt đầu chữa trị cho ký chủ”.

Franz kinh ngạc nhìn đoàn chakra phủ xuống người mình, hắn biết nguồn tiên thuật này xuất phát từ đâu.

- Không được Lucky, như thế ngươi sẽ chết.

Lucky thoi thóp thờ nhìn Franz trên mặt lộ ra nhân tính hóa mỉm cười nói.

- Đại ca, nhiệm vụ của Hộ thần thú là phải bảo vệ chủ nhân của mình. Hi sinh vì chủ nhân đó là nhiệm vụ của ta. Hơn nữa ta sẽ không vãn lạc, ta sẽ luân hồi, kiếp sau lại làm hộ thần thú thủ hộ cho ngươi.

Một tia Tiên thuật cuối cùng rời khỏi cơ thể Lucky, cơ thể không được Tiên thuật duy trì liền tụt bỏ tử vong. Thế nhưng gương mặt của Lucky rất thanh thản, hình như nó còn cười.

- Không. A

Franz đau đớn gào lên một tiếng, Tả luân nhãn bỗng nhiên biến đổi trở thành một màu tím huyền ảo. Đúng vậy, là một cặp mắt Luân hồi nhãn.

- Mọi người, mau cho thiếu gia sức mạnh.

Karla hô lên một tiếng. Từ thần cũng cận vệ đoàn, những người tập luyện nhãn thuật liền kết nối lại với nhau tạo thành một luồng năng lượng chakra phủ xuống người Franz. Cơ thể hắn lấy tốc độ bản thờ hồi phục làm Zenky kinh ngạc hô lên.

- Làm sao có thể, đây là sức mạnh gì làm sao có thể hồi phục nhanh hơn cả thần.

Franz khẽ chống tay đứng dậy, trong đôi mắt màu tím chỉ có sự lạnh lùng nói.

- Đây là sức mạnh của sự đoàn kết. Dù ngươi là mạnh nhất Thần cũng không thể đánh bại được sự đoàn kết của cả đại lục. Thần không phải để thống trị, Thần là để hi sinh.

Franz một lần nữa lặp lại câu nói của Phara lúc hắn vãn lạc. Đôi tay hắn chậm rãi kết ấn.

“Thần đạo môn thập ấn phong”.

Mười tòa thần đạo môn màu đỏ thắm từ trên trời rơi xuống chặn lấy mọi bộ vị của Zenky cố định hắn lại đó, đồng thời cũng ngăn chặn khả năng phục hồi của hắn. Franz lại tiếp tục kết ấn, gương mặt hắn đầy vẻ nhớ nhung, trong đầu hắn hiện ra hình ảnh của Elena, Athena, Elissa kể cả đứa con chưa chào đời của hắn nữa.

“Phong ấn thuật. Thi quý phong tận”.

Ầm

Franz triệu hồi ra Từ thần, Từ thần cầm lấy con dao trên miệng rạch bụng mình ra trói lấy một mảnh linh hồn của Franz.

- Thiếu gia, không được, thi triển nhãn thuật này ngài sẽ chết.

Từ thần mọi người gào lên. Bọn họ đương nhiên biết sự đáng sợ của loại nhãn thuật này, có thể phong ấn mọi đối thủ nhưng trả giá chính là mạng sống của người thi triển. Linh hồn họ bị nhốt vào Từ thần vĩnh viễn không được siêu sinh.

Franz nhìn về hướng Tây, phía xa đó chính là Vạn dặm chiến tuyến, nơi đó có Elena, xa hơn nữa là Bridge có Elissa, Athena và cả đứa con sắp ra đời. Elena nhìn vào màn hình, cô biết Franz đang nhìn cô. Nước mắt khẽ chảy xuống, cô biết hắn đã quyết định gì.

- Elena, Elissa, anh xin lỗi, hãy chăm sóc con thật tốt. Anh yêu em.

Như một lời trần trối cuối cùng Franz khẽ nở ra một nụ cười sáng lạn hơn bao giờ hết, hắn hi sinh nhưng có thể đổi lấy cho vợ con hắn một thế giới bình yên. Làm được điều đó hắn đã mãn nguyện rồi.

“Đinh, mục tiêu đã khóa, kích hoạt thi quỷ phong ấn?”

Hệ thống hiện ra thông báo Franz lựa chọn xác nhận.

“Phong ấn”.

Tay từ thần mạng theo chuỗi hạt in đầy phạm văn đâm xuyên thân thể Franz và Zenky. Hắn mỉm cười nói.

- Nếu ta không thể giết được ngươi thì hãy cùng nhau chết đi.

- Không.

Từ thần thu tay lại hút lấy linh hồn của hai người vào trong bụng. Thần thể Franz đổ ập xuống.

- Franz.

- Thiếu gia.

- Minh chủ.

Cả đại lục đều gọi tên hắn, người hi sinh tính mạng của mình để đổi lấy hòa bình cho đại lục.

(Còn một chương khoản 700 chữ nữa)

Bạn đang đọc truyện *Nhãn Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Đại kết cục

Lục đạo thần lịch năm thứ nhất. Franz cùng chiến thần Zenky vẫn lạc được người tôn xưng lên làm Lục đạo thần. Theo cái chết của Zenky cánh cửa không gian liền đóng lại, thế nhưng cuộc chiến giữa hai đại lục vẫn không hề chấm dứt.

Lục đạo thần lịch năm thứ hai Thánh kỵ sĩ trưởng Alex kết hôn cùng trưởng nữ nhà Bonaparte ngay tại chiến trường dẫn đầu Thánh kỵ sĩ đoàn làm lưỡi dao sắc bén tấn công đẩy lùi dị đại lục quân đội về phía tây Java.

Lục đạo thần lịch năm thứ ba ba thành viên của Từ thần Salah, Karla, Gilliam đột phá Ảnh cấp giết chết năm vị ma vương của Evill đại lục.

Lục đạo thần lịch năm thứ năm Giáo hoàng cũng hai vị thú đế đồng quy vu tận giết chết Thánh sứ còn lại của dị đại lục.

Lục đạo thần lịch năm thứ tám liên quân xuất hiện một tiểu thiên tài chỉ mới mười tuổi, sở hữu đôi mắt vạn hoa đồng Tả luân nhãn thực lực đạt đến Thượng nhãn đã chém giết được một ma tướng. Người ta gọi cô bé đó chính là Lục đạo hậu duệ - Athena hay là nữ thần chiến tranh.

Những năm còn lại liên quân các tộc truy kích tiêu diệt tàn dư còn lại của sinh vật dị giới. Lục đạo thần lịch năm thứ mười chiến tranh hoàn toàn chấm dứt. Cuộc chiến mười năm cướp đi hơn hai trăm triệu tính mạng của sinh linh đại lục Java để quốc lãnh thổ hoàn toàn biến thành một vùng đất chết. Thế nhưng nhờ có Lục đạo thần các tộc đã có thể xóa bỏ đi những hiểm khích cũ cùng nhau chung sống hòa bình xây dựng lại đại lục.

Thần thánh chi đô xuất hiện thêm một pho tượng mới sánh ngang hàng với Quang Minh thần và Trí tuệ thần chính là một thiếu niên mặc áo bào màu tím hiên ngang, đôi mắt một đỏ, một tím huyền ảo, đằng sau còn có bóng dáng một vị Từ thần. Bức tượng Lục đạo thần ngày ngày đều được hàng triệu tín đồ đến thấp hương cúng bái, uy danh không hề kém vị thần nào.

Pháo đài Bridge sau mười năm đã tách khỏi Ala trở thành Thánh địa thứ hai của nhân loại. Nơi đây là thành phố hiện đại và văn minh nhất đại lục. Là trụ sở của Tòa án đại lục để giải quyết tranh chấp của các đế quốc bằng tài phán công lý hòa bình.

Thế nhưng Lục đạo thần hiện tại đang ở đâu. Lúc này Franz đang lang thang trong một không gian màu trắng. Hắn đã đi không biết bao nhiêu lâu rồi nhưng vẫn không đến điểm cuối. Lúc sử dụng Thi quỷ phong tận hắn chỉ nghe thấy hệ thống thông báo.

“Đình, bởi vì sử dụng Thi quỷ phong tận, linh hồn ký chủ tạm thời bị phong ấn”.

Sau đó Franz liền mất ý thức và bị lạc đến nơi này. Hắn gọi hệ thống nhưng không hề có tiếng trả lời, cả không gian này như chỉ có một mình hắn vậy.

- Thần không phải để thống trị mà là để hi sinh.

Bỗng nhiên trong không gian vang vọng lên một giọng nói già nua nhưng Franz cảm thấy quen thuộc lắm. Từ trong sương mờ có ba bóng người từ từ xuất hiện. Franz đều nhận biết họ. Sáng chế thần, Quang minh thần – Phara. Trí tuệ thần – Ian.

- Chào mừng người bước vào Thần giới Lục đạo thần.

Sáng chế thần hiện từ nói. Franz khó hiểu hỏi.

- Lục đạo thần? Thần giới?

Phara cười giải thích nói.

- Người không làm ta thất vọng, người đã hiểu được chân lý của một vị Thần, vốn người đã đắc đạo từ lâu nhưng chỉ thiếu tín ngưỡng lực. Hiện tại tín ngưỡng lực của người đã đủ và đã chính thức bước vào Thần giới. Như người biết Địa Cầu của người không hề có Thần nhưng thực ra không phải vậy. Họ đều đắc đạo và bước vào Thần giới khi đã đột phá đẳng cấp Thiên thần.

- Như vậy ta đã chết và sẽ không bao giờ trở lại được sao?

Phara lắc đầu nói.

- Không phải, trường hợp của người rất đặc biệt, chính là đôi mắt của người. Nó chấp chương luân hồi làm cho linh hồn của người không cần phải trôi nổi ở Luân Hồi giới mà nó bảo bọc lấy linh hồn của người. Khi người đã phá được Thiên thần cấp thì người đã có thể rời khỏi đây và trở về với dương thế rồi.

- Trở về? Thật không?

Lần này đến lượt Sáng chế thần gật đầu nói.

- Đúng vậy. Khác với bọn ta thân thể đã tan vào vị diện. Thân thể người vẫn còn tồn tại trên đại lục vì vậy người có thể trở về. Nên ta cũng muốn nhờ người một việc?

- Nhờ ta? Ta không muốn đánh Boss nữa đâu.

Franz lè lưỡi nói, Sáng chế thần lắc đầu.

- Không phải, người cũng biết Evil đại lục vì sao trở thành như thế, ta muốn người trở về mở ra phong ấn cho nó, đưa mảnh chết chóc đại lục trở nên tươi tốt hơn, ban phúc cho sinh linh. Với khả năng của người ta tin người hoàn toàn có thể làm được.

-----Phân cách-----

- Ba ba, mười năm rồi, sao ba ba vẫn chưa tỉnh dậy về với Athena. Richar cũng đã chín tuổi rồi, nó cũng đã đạt đến Thượng nhãn, Athena cũng giỏi lắm, đã đạt đến tinh anh thượng nhãn, giỏi hơn cả ba ba hồi trước rồi.

Bên trong quan tài thủy tinh là một thanh niên mặc áo bào tím, đôi mắt nhắm nghiền, tim đã không còn đập, ngực không còn chuyển động. Chỉ là một cái xác chết. ĐÓ CHÍNH LÀ FRANZ, chết đã nhiều năm nhưng thân xác của hắn không hề bị thối rữa mà vẫn duy trì như lúc hắn chết vậy. Bên cạnh quan tài là một thiếu nữ mắt đen và một cậu nhóc tám mười tuổi với đầu tóc đen và đôi mắt không có con ngươi. Đó chính là hai đứa con của Franz Athena và Richar. Hằng ngày Athena đều dẫn em trai đến nơi đây để thăm viếng cha mình. Ngày nào cũng vậy.

- Ba ba nhớ về sớm với bọn con nhé.

Nói rồi Athena dẫn em trai rời đi. Lúc này bên trong quan tài thanh niên bỗng nhiên mở ra một đôi mắt tím sáng rực.

KẾT THÚC

Tái bút: Sau gần hai năm cuối cùng tác phẩm đầu tay của ta đã hoàn thành. Tuy không như ý muốn và còn rất nhiều sai sót nhưng ta đã rất thỏa mãn. Cảm ơn độc giả đã kiên trì theo dõi, góp ý cho ta để ta có thể hoàn thành tác phẩm *cúi đầu*. Tiếp đến ta sẽ viết một trong hai bộ hệ thống là Thánh bài

triệu hoán và Dị giới đệ nhất mafia. Thế nhưng vẫn chưa biết chọn cái nào, mời các bạn vote bên dưới phần bình luận nhé. Mọi người có thể theo dõi tin tức tác phẩm mới ở fanpage Cá Uớp Muối (ta không biết vì sao không dẫn link được), nếu mọi người yêu thích truyện của ta hãy like trang đó và theo dõi nhé. Lần nữa cảm ơn mọi người đã ủng hộ ta trong suốt thời gian qua. *Cúi đầu*

<https://www.facebook.com/C%C3%A1-%C6%AF%E1%BB%9Bp-Mu%E1%BB%91i-532237610209073/>

Ký tên đóng dấu cái cộp.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Giả Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.